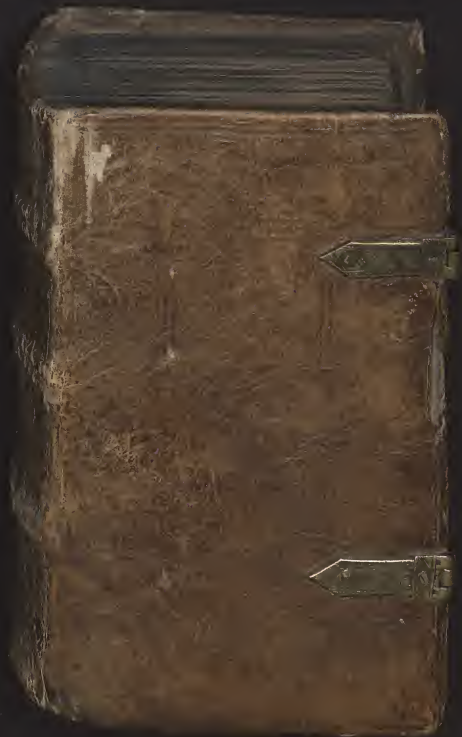
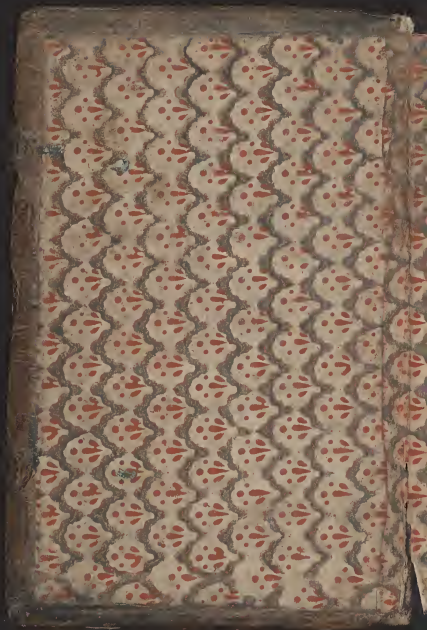
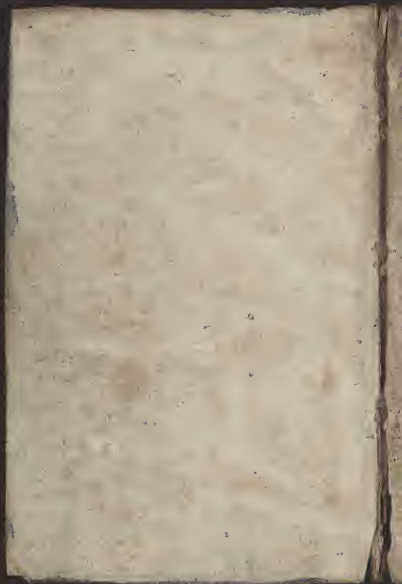










THEORIA, VEL SPECVLVM
VITÆ ÆTERNÆ

Speigell Philipz Lijps.

Frodleg Skyring/alls þess Læyn
dardoms/sem hlyder vppa eilijpt Lijp.

Leken vr Heilagre Ritningu/
Om vora Sköpun/vora Endurlausn/
og vora Endurpæding. Ei sýður vnt
Leimpr chrestenna Sælna i Paræðs og
Vpprisu Sollosins i Vilijpt Lijp.

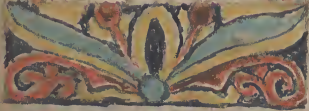
Samant lesen og skripud i þinn Bókum/
A.S.

Philippo Nicolai Doct. og Söfnar
Lerra til S. Chatarina Kirku
i Hamborg.

A Islenstu vtlögð/ Anno eftir Guds
Bund. M. DC. vii.



Enlist
En Bed
er



Formale.

MArger hallda mig mjæd v
 ap þessa Neims Frodleik / og
 leggja Kapp og Aftundan a
 ad komast yper hann / og þeir
 hann hreppa kallast Froder og Nyggner.
 Þad er Frodleikur ad vita Gang Solar z
 Tungls og Stiarna a Nimmum / og þeir
 ra Krapf og Verfan / huad vorer þyrre
 Menn hapa kallad Stiornulist. Frodur
 er sa hallden sem þecker Krapf og Raft-
 uru Steina og Grasa / Fugla og Fiska
 Dyra og Ruffinda a Sio og Lande. Frod
 legt er ad kunna mœrg Tungumal / Fara
 vjda vin Lœnd / og vita ad seiga þra Sid-
 um og Naftum ymislegra Þioda. Frodur
 þræist sa sem kæn Sœgur og Nistoriur ap
 þorum Kongum og þyrre Mœnum / hu-
 ar vppa vorer Landmenn þordum hapa
 lagt stora Aftundan / ad komast yper sem
 plestar Sœgubœfur / ecke alleinafta heila
 gra Manna / hœldur og so Neidinna / og
 Eastad þeim a vort Norrcœnu Mœl. Einn
 allur þesse Frodleike er hiegomlegur og
). (ij. fund

fundlegur/steimter ad eins Eyronum/ess
 stodar lited eda ecke til þess saña Frodleifs
 sem oss liggur mest a til sannrar Sölu z
 Saluhialpar / huörn Menn ættu med
 riettu mest ad meta z Ustunda/ z huar til
 vier eru ap Gude skapader/ sem er/ Ad vi
 ta ap Gude/og þeckia hann riettelega/og
 vita huörnen vier eigum hann ad elska ap
 Nuga og Niarta/ap allre Salu/öllu Meg
 ne og Mætte/so vær mættum med hönum
 og hia hönum eilijplega lipa i Minnarijs
 kis Dyrð og Sölu. Þetta er sa Frodleif
 uren sem geingur yper allan Veralldar
 Frodleif/alla Speke/ öll höldleg Nugg
 inde/þunad þesse Frodleifur leider epter sig
 eilijpt Lijp/ huort vier mistum þyrer Fall
 og Synd vorra þyrstu Foreldra / huort
 Sonur Guds z Bróðare vor Jesus Chris
 tus hefur oss apfur ad nju aprekad og
 vfuegad.

I þessum Frodleif alleina er þaled og
 þolged eilijpt Lijp/so sem Lausnaren sialp
 ur mællt hefur i Gudspiallenu/Ioh. 17.
 seigande/ Þetta er eilijpt Lijp/ ad Menn
 þecke.

Formale

þecki þig (Minneske Fader) að vera sann
að Gud/og Jesum Christum þann þu he-
fur sent (í Heimen). Þenna Frodleik
meinar/ S. Pall. 1. Cor. 2. Þar hann
kuedst eckert vita/ nema Jesum Christum
hinn krossþesta/ Og þessu samhljóða þau
gömlu Vers sem so eru latande.

Si Christū bene scis/ satis est si cetera nescis/
Hoc est nescire sine Christo omnia scire.

Þutad allur annar Frodleikur er stund
legur/og tekur Enda með Mansins Ljþ
dögum. Enn þesse/ hann þer með Sæl-
unne í eiljþt Ljþ/z leider epter sig eiljþa
Sælu z Sæluhjálp/og hann er það eiljþa
Ljþ/Johann. 17.

Nu er annar Frodleikur sem þessum
geingur næst / og er godur og gagnlegur/
Nann er það að þeckia sálpan sig. Nu-
er sem vill rietfelega þeckia Gud/sa hlý-
ur þyrst að læra að þeckia sálpan Sig/ z
húsr hann hefur ecke lært að þeckia sig
sálpan/sa þann traudlega Gud rietfelega
að þeckia. Nuad er tíðara hier í Heime
enn Dramb og Metnadur. Marger met
). (ij. nast af

nast ap Slette og Burdum/ adrer ap Ko
 nst og Kunnattu/ sumer ap Eignum og
 Audæpum/ Bøgst sijnum z Bænleik/ sum
 er ap Nelgedome og godum Berkum/ suo
 sem ad gjorde Hrafnaren i Musterenu/
 z ei/ Og a medan Madur er sljkrar Teg
 undar/ og med soddan Hætte / þa kann
 hann ecke ad þeckia sig/ enn sjður Gud.
 Þar pyrer hapa þeir gömlu Gricklands
 Spetingar riettelega talad so/ De Cælo
 venit NOSCE TE IPSVM/ Þad er/
 Ad þeckia sialpan sig / þad er komed ap
 Nimmum/ Ta ad vjfsu er þad ap Nimmum
 komed/ enn ecke ap oss. Þuiad Gudz heila
 ga Ord og Ritningen kienner oss þad hu
 orier og huihfer vier erum/ Quar til vier
 vorum i vpphæpe skapader / og huornen/
 sem er/ epter Guds eigen Mynd/ Riettlaet
 er/ Neilager/ Ddaudleger/ og vorum Gu
 ds Mustere / i huoruu Gud asette sier ad
 bwa/ og hapa rolega og sæta Qujld ad ei
 lypu/ hepde Synnden ecke komed.

Neilög Ritning kienner oss og so/ Qu
 adan Synnden er komet og Dauden/ z alle
 þad

það jllt sem off aumar Manneskjur hier i
 Neime so þunglega þjner z plagar i Sa
 lu og Lífama. Nun kienner off og eirnen
 i huorn Mata z þyrer huoria grein Gud
 Blessadur þyrer sinn Son off Endurlesst
 hepur þra Displenun/z huornen um þa
 Endurlausn hape til geinged. Lífka eirnen
 kienner hum off / ad þetta Hóld og Blod
 so sen nu er það/ Eune ecke ad eigrast Gu
 ds Ríke. Madur hliote vissulega ad ha
 þa adra Fæding enn þessa hóldlega/vilje
 harnsía Guds ríke og eilíft líf/Dg þar
 vppa soor sonr Guds sín dyrasta Eit seig
 ande/ Joh. 3. Samlega samlega/Mema
 Madur verðe þæddur ad myr/þa kati hafi
 ecke ad komast inn i Guds Ríke. Þar þy
 rer liggur ecke lítel Magt a/ad læra og
 vita huorné þeirre myrre Fædingu er hafi
 ad/huornen vier eigum ad Endurþædaft
 z huad pleira sem þar til heyrer/ Huorné
 huort þyrer sig skal Endurþædaft/Salen
 og Lífamen. Þuiad so sem allur Madur
 enn i Salu og Lífama er ap Syndenne
 spilltur og þordiarpadur / so hlytur hann

). Einn.

allur

allur bæde i Salumme og Lífamanum ad
endurpæddast/ skule hann Guds ríke er þa.

Heilög Ritning kienner oss og eirnen/
húad um endurpæddar Saler lífdur til síð
asta Dags/og i húorn Manta Btvalder
Guds mune a seinasta Deige verda af
Daudanum vppuakter. En pleire Grein
er standa i heilagre Ritningu/af húorium
vjer meigum og eigum ad læra / húornen
allt mune ganga til og þara þram/ þyrer
Doms dag/a Doms deige/og epter hann/
Dg húorsu ad epter seinasta Doms At-
fucade / þegar aller Displar og Dmiller
Menn eru i burtu wr Neimenum fastader
i ystu Myrkur og Eld eilípan / og eru
konnar i Heluiste/ Þa mun Christur setia
Eld i þessa myklu Bygging Nimens og
Zardar/og brenna hana vpp i biortu Ba-
le / og hreinsa Neimen af Saurugleika
Syndareñar/og þrelsa allar sjnar Skiep
nur þra hiegomlegre Þrelkan/Dg skapa
síðan aftur nýan Nimen og nýa Zord/
a húorre Guds Btvalder skulu byggja z
búa annars Neims eilíplega / og húorn-
en

en þeirre myu Jorðu skal hættad vera og
hennar Innbyggjörum/og huorsu ad Rí-
ke Guds og Himnesk Paradís mune ve-
ra hjer a Jörðumme/og ad Gud mune vera
allt i öllum Bivöldum eilíþlega.

Allt þetta og Enn myklu þleira kien-
off Neilög Ritning/ sem med ríettu nepn-
ast ma heilagur Saluhialpar Frodleikur
sem er myklu ædre og haleitare/ enn þessa
Neimis Speke og Frodleikur/ huors þyr-
var giefed. Enn ap þui ad einþöldum
og líftlærdum er torpellt soddan Greiner
samann ad lesa wr heilagre Ritningu/
þa hapa lærder Menn og Doctores þetta
samann teked og i Bætur sett og skripad/
Guds Børnum til Underunfuntar og Sal-
uhialpar Frodleiks/ Meda huorra Fræ-
deboða þesse er ein/ sem med Ríettu napne
ma kallast Sionargler og Speigell Ei-
líþs Líþs/og er hun skripud i þysku Ma-
le nylega ap einum halærdum Sofnarher-
ra og Doctor i Hamborg / huortia Bof-
jeg hepe vllagt a vort Modurmal/og heþ-
nu i Hug og Sinn e(þ Drottin lopar)

ad lata hana a Prent vfganga/ Gud þör
num hter i Lande til Salar Frodleiks/
og sañrar vnderuñsumar/ Bonande z freyft
ande þar yppa ad þetta lited kostnadar
samt Dmañ nune ei til onyftis koma/hellu
ur nöckrum verda til hialpsamlegrar Vn
deruñsumar og Frodleiks/ þeir ecke eru ap
Neimenü z heimmiskunne opmög blindader

Enn hter hlýtur þu godur christen Les
are ad hura vñ / ad söddan Ninnestur
Leyndardomur vñ Eilijpt Lijp er nöckud
þungur og vanskilen i sumum Greinum.
Nöldleg Skynseme hleyp þar ecke strax
opana / Ecke hellur þeir hirdulausu og
Neimsku sem ecke hapa Skyn a Gude/
Þeim er sijn Neimska Eicrust/ og ad vita
ecke þar/ huerri Huxarier ecke eru annad
enn vñ Nöld og Niegoma/ Munn og
Maga / Ryr og ær / þeir ed þad hallda
best og riectast sem einn sagde.

Insanire, & scire nihil suauissima Vita est.
Þad er/ Þeim er best ad lipa sem er Neim
skastur. Enn þu Guds Madz sem huxar
vñ þijna Saluhialp/ þu skalt ecke hura
so

so/helldur hitt/ Ad med þui þijn Saluhia
 Ip er i vede/þa vert ecke hirdulaus om ha-
 na / Tjamen er stuttur a husorium þu att
 og matt leðra þetta/ ap husoriu þu þær ad
 hapa Sagn og Slede eilijplega. Sie hier
 nœfud þungskiled/þa jðka þad/ les þad
 optar enn eitt sinn/þa mun Ande Drott-
 ens opna þiñ Skilning'ep þu bidur Gud
 þar om/z laet þier þetta ecke oplangt þif
 ia so þier leidest þad. Þar ecke sem Israels
 Syner i Eydemœrkurne/husorium Nina
 Misled leiddest/ so ad þeir fuadu sig vel-
 gia vid þui/Þad sama er eitt Teitin z vis-
 sulegt Merke þjns Ustarleyses vid Gud/
 og Ræstarleyses a sonnum Saluhialpar
 Brodleiða. En allra hellst ætte þuor Ma-
 dur ad athuga vel og sier. Eunnuga giora
 þa þridiu Bok þessa Speigels/om End-
 urþading Mannsins til eilijps Eijps/ Þui
 þar er vnderfomen vor Saluhialp. Vitur
 þu þa og erpa Guds Rjke/þa hlytur þu
 ad verða Endurþaddur/ þar er ecke añad
 a Ferdum. En þuornen su Endurþading
 gange til/ þad þiñur þu ecke annarstadar

suo liostega vísfyrir og lídad so sem í þess-
are Bók.

Margt arið pleira sem godum christnu
Maðne er harla þudlegt að vífa/ þínst hier
So z lífa þa hópú vier hier í ariare Bók
eðne miosg liostega Vísfring ariarar Grei-
nar í vorre almeinelegre Truaríatningu
vin vora Endurlausn/ og ecke alleinasta
ariarar Greinar í vorre CRED O heildur
allrar z giorvallrar postulegrar chrisíeleg-
rar Truaríatningar þra Vpphæpe Skop-
miennar/og allt til Enda Beralldarenn-
ar/og til þess vier erum kommer jñ í eilípt
Ejþ/so að ep einhuor er so þa þrudur hañ
þae hier ecke nokurn skilning/sier til salu
hialplegrar Undervissunar/þm veit eg eck-
ert Rand/Dg sa hañ ecke vill sia sig í þessu
Speigle/honú er ecke vert að ginnast að-
rar Bækur. En eg bið z ossa/ að Dróttē
Jesus giepe oss síñ helga Anda/z vpplyse
z hrære vor Níortu þar með/ til að vera/
ecke alleinasta Meyrendur gudlegs Orðs
heildur og so lífa Gírendur/þuiad so sei-
ger Sonur Guds/ Sæler eru þeir sem he-
ra Guds

ra Guds Ord/og vardueta þad/Luc. 11.
 Þuiad þad er Kraptur Guds til eilíprar
 Sálubíalspar öllum þeim þad medtaka
 med Trunne/Roml 1. Enn hiner adrer
 sem þetta heilsusamlega Guds Ord þor-
 sma og eíke skenta um þad / þeir þa vel
 sijn Láun seirna meir. Og þeir enu sömu
 öttu ad hýra um þad sem G. Þall skrip
 ar/seigande/ Sie sa nöckur sem eíke elsk-
 ar Drotten Jesum Christum/han sie
 Anathema/z ef. 1. Corinth. 16.

Gudbrandur Thorlaks son



AD NOMEN GVDBRAN-
di Allusio.

Ense micas Domini, Livor rubigine nigra
Invidulos exest, Tu Domini Ense micas,
Quod Dōini ense mices, Gudbrandus iure vocaris
Nomen habet numen, Nomē et Omen habet,
Instar Phæbæi splendebunt Syderis olim,
Ore, manu, Domini qui docuēre Gregem.

ARngrimus Ionas

LIBER AD
Lectorem

Sionarglered syner þier
Stalps þins Andlit blyða /
Lyka hter huad liotelegt er
Og lyter Aflan þryða.

Syrer Saelena þinna Sionargler
Soddan eiga ætter/
Styrt hvar til hun sköpuð er/
Ad skynia og vica mættir.

Soddan Lypsins Sionargler
Og Salar Lærdom skóra/
Set eg hter pyrer Sioner þier
So þu meiger læra.

Suor þu varst/og huad nu ert/
Og huor þu verda eiger/
Seige eg þier það satt og bert
So þu hialpast meiger.

Suma/ Innehald og Meining sierhuors Capitula i þessum Sini Bókum.

Fyrste Capitule.

Andlegur Salar Sögnudur/vegna obrigðan-
legs Sannleika eilyps Lyps/Og ein chrissteleg Me-
ninging/ad Menn huxu þar um/pagina/ 2.

Annar Capitule.

Guð eilýpt Lyp sie/sin er að þ er Samtekinging
og Vining/og so sem Samfelag Mannsins við
Guðs Son/og Guðs Sonar við Mannen /i þann
Mata þegar Guðs Sonur býr og býgger i Man-
sins Hiarta/ og Maduren er Guðs Herberge og
Mustere/15.

Þriðje Capitule:

Geislagar Ringlar & allur Heimuren er þyrst
Skapadur vegna Mannsins/enn stalpur Madurens
vegna Guðs/til eilyps Lyps/39.

Fjörde Capitule.

Guðnen Maduren var þyrst Skapadur/sem er
epter Mynd og Lýking Guðs/vppa það/ad hann
skyldi vera Mustere Guðs Sonar/til að eignast
eilýpt Lyp/47.

Fimte Capitule.

Guðnen að Guð/vpphyller allar Skiepnur i
sýnum Syni/Enn sierdeilis Bygd og Bvstad og
Distarueru þegar hann hia Gudhræddum/so að þ
lípe eilýplega þyrer hann/og i hönum/66.

Siötte Capitule.

Guð

Guad fell sa Mædur sie/med huðrium Guds
Sonur er/so ad hañ öðlest eilípt Ljþ/80.

Síðunde Capítule.

Um þ himneska Ljþ sem Adam hafde pyrer
Syndapalled/a meðan hañ var Guds Sonar Mý
nd og Mústere/92.

Attunde Capítule.

Huðrenn ad Satan er þallen þra Gude/Og hu
ðrsu hanu villde komast yper Þyrd og Koronu
Guds Sonar/114.

Tiunde Capítule.

Um Fall og Synd Adamis/ pyrer Flæd And
skotans/ og huðrsu Mæduren er þallen þra Guds
Synne sem er eilípt Ljþ/1 eilípan Dauda/ 122.

Tiunde Capítule.

Um Hiegoma alls Heimstins/ þegar Sonr Gu
ds bio ecke leingur med Mannennum / og var þra
hðnum viken/134.

Ellepte Capítule.

Um Vandlátting Guds Sonar/ vegna þess ad
Skiepmurnar voru þallnar, þra sýnum Skapara
Guds Synne/136.

Tolþte Capítule.

Um Guds Himneska Speke/7 huðrsu ad Gud
sette og skickade sín efingeren Son/off til eilíprar
Þendurlausnar og Saluhjalpar/155.

Munnur Boken Um

eilípt Ljþ.

Þ huðere ed off skyrest þra Þendurlausn Mæn
synns/til eilíps Ljþs.

Syrste

Fyrste Capitul.

Um Góssdagan Guds Sonar off til Heilsu og ei
lqprar Sáluhljalpar/167.

Annar Capitul.

Um Eietnad Jesu Christi ap Heilögum Anda
off til eilyps Hjalprædis/176.

Þridie Capitul.

Um Herrans Christi Fæding ap Jomfru Ma-
riu off til Sáluhljalpar/183.

Siorde Capitul.

Um Hærvist og Veru Jesu Christi hier i Hei-
me/og hans Umgeingne Maria a medal/og huad
han hefur lided og þolad/188.

Simte Capitul.

Huðrsu að Christur er Þrosshestur off til Sál-
uhljalpar/204.

Siotte Capitul.

Mæd huðrum hætte Herran Christur er a Þr-
offenum daen off til Gagns og Gódda/214.

Siönde Capitul.

Huðrenn að Jesus Christur er off til Sáluhl-
alpar Jarðadur/216.

Attunde Capitul.

Um Herrans Christi sigursölu Adursteigning
til Heugra/off til eilqprar Suggunar og Sáluhl-
alpar/217.

Tiunde Capitul.

Um sigursölu Herrans Jesu Vpprisu a þridia
Deige off til eilqprar Sáluhljalpar/227.

Tiunde Capitul.

Um Vppsteigningena Christi og hans Sinna.

Sér off til Sæluhtalpar og eilíps Lyps/ 229.

Ellepte Capitule.

Vm Jesu Christi Vpphæfning til Guds hægre
Sandar/off til owallrar eilíprar Luggunar/235.

Tolpte Capitule.

Vm Línghæðomuna Herrans Christi til Dom
sins og þá seinöstu Endurlausni/allra Vevald,
ca/ 242.

Þridia Boken Vm

eilípt Lyp.

Þ huddre talad verður vm Endurpæðing Man
sins til eilíps Lyps.

Fyrste Capitule.

Ludrenn hattad fle vorre Endurpæðingu/og my
huddru mote hun skedur/250.

Annar Capitule

Vm Gædur vorrar Endurlausnar/ huddr ad er
Herran Jesus Christus/261.

Þridie Capitule.

Vm Modur vorrar Endurpæðingar sem er
Guds Christne/S. Christeleg Kirkia/276.

Fjorde Capitule:

Vm Gæded vorrar Endurpæðingar/ sem ad er
Guds Ord Lögmaled og Evangelium/281.

Fimte Capitule.

Vm þad S. predikunar Embætte/og þau ytre
Tool og Verfpære vorrar Endurpæðingar/295

Siorte Capitule.

Vm Verk og Siðrning/og slalpa Atperð Endi
urpæðingar

urpæðingateinnar/ húðnen og m3 húðrúm hætte
húð pullglórest/ 301.

Síðunbe Capítule.

Guðr ad sie endelæg Orsóð/ hvar þyrer eda til
húðs Guð endurpæðer Mannen/ 355.

Attunbe Capítule.

Um Ljúp og Framperde þeirra sem Endurpæð
er eru/ 363.

Tiunbe Capítule.

Guðr hellst þad er i off eda með off sem Guð
endurpæðer. Og húðria vter meigum hapa og hall
ba Endurpæðð/ eda eðe/ 386.

Tiunbe Capítule.

Um dagleg Tispelle/ sem er Kroff og Motgang
ur/ og þad þleira sem Endurpæððum Manne kann
hiet i Geime til ad þalla/ 393:

Elleptre Capítule.

Um þad Stryð og þa Barattu sem er a misle
Christum og Belial/ vegna Heilagrar Endurpæð
ingar/ 409.

Tolpte Capítule.

Nær og a húðrúm Tynna Mansins Endurpæð
ing pullendub/ og nær vier pullkomlega verðum
Endurpæððer/ 439.

Siorda Boken Um

eilijpt Ljúp.

Guðr jse ad skripad stendur/ um Geimþe End
urpæððra Salna vt þessum Byndardal/ þum i et
lijpt Ljúp.

Syrste Cap.

).(ij.

Vat

Um Framþór eða Zeimþór Christins Manns
Salar vt synum Lykama þnn i eilýpt Lyps/453.

Annar Capitule

Luðr að sic Missumur þess eilýps Lyps sem
Rietruader hapa hier i Zeime/ og hins annars
Limneska Lypsins sem Vtvaldar þramlðnar
Saler hapa i Paradýs/ 470.

Þridie Capitule

Um Limneska Sýld/ og selan Frid Vtvaldra
Endurþaddra Salna/488.

Siorde Capitule

Um Söruneýte og Sýld S. Þingla/ og huðrn
en að þeir bere Saler Vtvaldra i Paradýsar Sög
nud/497.

Simte Capitule.

Um Vtvalning/ eða so sem Arpleiding Vtvald
ra Salna til eilýps Lyps / sem yper hapa staded
Astrydur og Þymder þessa Zeims/ 503.

Siötte Capitule

Um Paradýsar Salu og Sögnud/vtvaldra Sal
na sem ypervinned og siugrad hapa alla syna Gut
ne/515.

Siöunde Capitule.

Um þann mykla Siöldu vtvaldra Salna i pa
radýs þyrer Doms Dag/522.

Attunde Capitule.

Um andlegt Þrullaups Salld vors Limneska
Þrudguma Jesu Christi/ og vtvaldra Salna i
paradýs/534.

Alunde Capitule.

Um Þyrd og Salu eilýps Lyps/vegna þess að
vtvaldar

vtvaldar Saler eru þar einn Ande með flaspum
Gude/547.

Tiunde Capitule.

Huad vtvaldar Saler hæfest ad/eda huad þær
glöre i Paradis/553.

Ellepte Capitule:

Um fluplega og þagnadar samlega Vingeingne/
sem heilagur Saler hafa syn a mille inbyrdis i
paradis/562.

Tolpte Capitule

Huðsu Vtvaldar Saler þorleingur epter þeim
seinasta Þeige/572.

Símta Boken Um

eilíft Ljps.

Huð ed hlyder vppa Solldisins Vpprisu til eit
ljps Ljps/

Fyrste Capitule.

Um Ljftame heilagra Framsidenna/og þra hu
ald i Dupte Jardar/allt til seinasta Dags/581.

Annar Capitule.

Ad sa seinaste Doms Dagur mune obrigdanlega
foma/595.

Þridie Capitule.

Um Tyman og þau Teikn og Merke sem skie
skulu pyrer Doms Dag/604.

Siorde Capitule.

Um seinasta heimsins Enda/og Eld þar for
ma skal yper Magog / og um pullkomlega og ende
lega Veskuphan Diöpulssins vr þessum heime/619.

Símta Capitule.

).(ij.

Um

Um Lufdur Guds/og þad Gímneska Herodp /
Og huðrsu ad Christur mune lata sig sía í Skýum
Símnensins/629. Síðtte Cap.

Upprisan þeirra Daudu/og Umbreyting þeirra
sem lípande þinnast a seinasta Þeige/637.

Síðunde Capitule

Um Uppsigning eda Uppþér Uvaldra/ vpp í
Skýen í motz við Drotten/651.

Áttunde Capitule.

Seínaste Domur Herrans Christit og hans
Heilagra/ yper þeim Ugublegu/ og þeirra eilíps
Syrerdæming/663. Níunde Cap.

Um Seímsins Brennu/ og hans seínóstu Sor-
eyding/ 687. Tíunde Cap.

Um nýan Símen og nýa Jórd/684.

Ellepte Capitule.

Um þa gleðelega Seímþór og Óþanþerd Guds
Uvaldra ap Símmum/óþan a þa nýu Jórd/699.

Tólpte Capitule:

Suðrnen ad Gud Almáttugz mune anáars Seíms
vera Allt í öllum/ þui eilípa Lífenu/ 581.

Coelesti, dedit hoc conspectum Rore, fruendum
Gloria saxoniz magna Philippus, Opus.
Quod, Patria, vt patrio legeres idiomate, fecit
Gloria Gudbrandus nominis ille tui.
Gratia debetur veré Jmortalis vtriq;
Est etenim Patriæ Lumen uterq; suæ.

Magnus Olavi.

**Það yper hefur siest i Þryckungunn
skal so leiddretta.**

Pagina 28. Linea 5. les sama. Pag. 77.
næst seinustu Linu/les siyna. Pag. 117. næst nedstu
Linu. les selger. Pag. 168. Linea 15. les þor
grupa. Pag. 177. Linea 11. les þórmekke. Pag.
223. Lin. 25. les kom vt. Pag. 319. Lin. 25.
les hefur. Pag. 345. Lin. 24. les Steinharta.
Pag. 365. Lin. 5. les Vitræner. Pag. 412. Lin.
29. les Græhliarp. Pag. 445. Lin. 12. les arian.
Pag. 472. Lin. 12. les eða. Pag. 508. Lin. 27.
les Ginneska. Pag. 512. Lin. 27. les Söburlan
de. Pag. 520. Lin. 9. les Lykamanum. Pag.
528. Lin. 8. les Gjórdur. Pag. 616. Lin. 18.
les slætt. Pag. 673. Lin. 5. les Skýrning. Pag.
679. næst nedstu Linu les Anduarpan. Pag. 685.
Lin. 9. les höllslégan. Pag. 719. Lin. 26. les
skipt. Pag. 721. Lin. 5. les Brapt. Pag. 727.
Lin. 15. les þeirra. Item Lin. 19. les smær.
Item Lin. Vleima/les þyn Sal. pag. 760. Lin.
24. les þa. Pag. 770. Lin. 5. les Sala. pag.
774. Lin. 3. les leidast. Pag. 813. Lin. 6. les
verða.

Suar hellst vyðar hefur yper siest/þa giöre god
er Mæn vel og lese það i Mæled og lagpare.

Þaglna 699. Eptir þíorar Línur/ Þar
skal þú setja þesse Orð sem eptir þýlgja.

Þíngen oðrge Dyr/ Ormar/ Drekar eða önnur
afskapleg ósm Dyr og eitru Ríttende munu þa
vera a Þórðunne/ei Mýs nie Míðkar/ eða aðrar
skadsamlegar Skiepnur/ En þó er trúanlegt/og
það er eðle í móte Heilagae Ríttíngu talad/hellð
ur lýflegt/ad Gud mune eðle láta Þórðena vera
toma/Þúfð þar seiger þýrer Spamísten/ad. Vt
ualder munu þapa Blede og Sógnud af þúfð öllu
sem Gud mun skapa/ Esa 65. So lýfa stendur í
Þsalmenum/ad Gud mune endurnýa Múglit Jar
ðareftar/og Acto. 3. Kallar S. þétur þar sein
asta Dag Diem Restitucionis vel Renouationis
Omnium, a húðríttum aller Glúter skulu í lagþer,
ast restitueraft og endurnýast/huad skiltast ma eðle
alleinasta um Límen og Þórð/ hellður og so lýfa
Skiepnurnar a Þórðunne. Þar þýrer meina sumer
ad Gud mune þýða Þórðena/eðle alleinasta með
Gulle og Gímsteinum/ þógrum Blomasamlegum
oteliande ynnistegum allra þanda Míðneríam og
Ílmande Þurtum/ Jarðar Auðgstum og Blomst
rum/hellður og eírtítt mý margskýns þanda Dyr
um og Ríttíttum a Þórðunne/og allskýns Suglum
í Leptenu. En húnlykar ad þessat Skiepnur mu
nu vera eða verða/það seiger off eðle Heilög Rítt
íng/Þar þýrer latum vler það so þýða/þangad til
vler þaum það ad slá og reyna annars Heíms í eí
lýpu otommu. Rýpe.

Um

Lilip Lipp

Hin þyrsta Þof / i hvarre ad tal
ad verður um Mafins Skopun
til eilíps Lyps:

Fyrste Capitle.

An fit Vita æterna.

Andlegur Salarennar Fagnudur / vegna
oþrigdanlegs Seileika eilíps Lyps /
og þar ný Amisung / ad Mætur christ
en vel og vandlega hux þar um.

Wakna vpp mín Sal / i Gude mín
um Drættne og Lausnara. Vpp vpp
mín Psalltare og mín Harpa / so ad eg
meige tala um eilípt Lyp. Himene þagne / og
Jorden sie glöð / Sioren giepe hlöð af siel / og
allt þad i hönum er / Mörk og Stögar og allt
huad a Jörðunne er lope og byrte Þasemder Þre
ottens. Psalm. 108. 95.

Guad stöðar mig þad / og huört Þagn hef
eg af þui / þo ad eg ætte Vallð a öllum Geimnum
og yrde syðan ad deyja i burru og yperglepa þad
allt samian ? Eg sie þann mykla Siegoma vnder
Solunne / huðer þu ad Mier astunda eðre amsad eg þa
þringalega hlute / Metnad / Guldur og Goppe / æt
Völld og Vellystingar Gollðsins. Kongar / Gopd
A . nigar

inglar og adret stor Herrar verqka þefeta Lð
 nd og Rýfe med Hernade og storum Bardögum/
 Þeir eyða sýnum Týmá med daglegre Skientan/
 Turnement/Burreid/Veidum Dýra og Sugla/og
 allskyns verallþlegum Vellystingum/og skrautleg
 um Skientönnum/ Þeir vpp byggja stærkar Borg
 er og stora Rastala/ og þorþrydelegar Haller og
 Slot/Þeir hafa lyst a smande Alldengðrdum og
 blomgudum Alldeneriam/ og med þessum hattu
 eyða þeir sýnum Lypðögum. Angismen og Mey
 ar hafa Glede af sinne blomizande æsku/og þær
 ra Girnd og Afstundan er ad hafa allskyns Gla
 um og Gamian. Men hafa Rýp og Þrætur og
 Lagadeilur/vm Gots og Garða/Gull og Silpur/
 Sic og peninga/ Völd og Stölp/Magt og Met
 ord/og þær eða eingin latur sief sýna Luku ne
 ta/ Þan a öllu þessu gíðrer Dauden eirn enda/
 Luðr su myklu meir/og mörögum þusundstium þra
 njar/ættum vier ad huga vm þann byrmæta ebla
 Sicfioð/ sem kallast **RJLJSE SJMRJSE**
RJS/vm huðet eg hef nu afett mifer ad syngia
og seigia skripa og tala.

Glyðed til þier Rórn Riossins/og hugleided
 huilýktan Hiartans Sögnud Seilagur Ande verkar
 i vorum Hörtum/þv ad vier villdum styke leggia
 a Hiartad/ og vel athuga og merkia Grunduðll
 þerrar vonar sem i offer. Þuiad so talar þa riect
 Christne/sem af Gude er vplystur/Jeg er i Drott
 n Jesu mgnum Endurlausnara og Saluhialpa
 ra eirn Þperuinnare og Sigurinnare Syndarennar
 Þrupans/ Diðpussins og Seluytis/ og eg veit ad
 mifer eilýpt og himneskt Lyp hefur önguann enda
 Jeg

Jeg er nu allaverdu saluholpen/ i vissre Von/ og
 er þegar einn Borgare/og bwanðe i Guds Borg
 a Himnum/og einn Heimamadur hins Alnattuga
 Jeg er geingen i gregnum Dauidan til Lapsus/
 og mun eðe deyia eilípslegs/Mijn Vnigeingne er þ
 Himnum/og mitt Arpskipet er hia Seilógum i
 Liosenu. Jeg er komen i Borg lifanda Guds/ þ
 þa Himneska Jerusalem/ og til þrólda margra
 þusunda Engla/ og i Söpnud þeirra Frumþor
 nu sem i Himnum eru vppskjapader/ et et.
 Rom. 8. Hebr. 12. Ephe. 2. Joh. 5. Phil.
 3. Soddan Tru og Traust/ og stíktan Hiartans
 Sögnud þær og hefur einn rícttrudur christen
 Madur ap umhuxun eilíps Lyps. Þess vegna er
 hans Hiarta gladuert og með godu Giede/ i húð
 re sinn hann huxar þar um. Og so sem einn hug
 hraustur pullhugatur Kappe og Ströðmadur/a
 húðit eingeni Jarn eingeni Vopn nle Skreyte bi
 ta/ Hafi er ofskjelpdur og chræddur/mitt i midre
 piandmátna Sylkingu/so er einn Gudhræddur og
 sanchristen Madur glatur ap Hiarta sa sem hux
 ar um þann etla dymata Sístod eilíps Lyps.
 Hann veit fyrirer viffe/ ad sa gefindarpulle Daude
 með synum Mordbreðde latur hafi i þride vera.
 Og þo i þessum Lymdarðal/sníðe og rigne yper
 hann pestilentiu/Sottum og Siukdomum og all
 skyns Opsotnum/Pyllum og Plagum/þa er hafi
 samt glatur og með godu Giede/og setger so/Jeg
 er þrials og þrij þra Guds Reide og Selunget/ og
 eg er chræddur fyrirer Heimenum og öllum ohreð
 num Mundu/þeir kúna húðite ad taka Lyped ap
 muer/ og ei hellðr ad rana mig misse Saluþialp.

Petera verkar og gíórer Christur saður Guds
 Sonur/mín líupe Lauðare/a huðin jeg true/hu
 ðin jeg jata og meðtíene/hann sein er mín einka
 Suggun/mín Siartans Girnd og Glede. Hann er
 Veguren/Sauleifuren og Ljuped/ Joh. 14. Og
 í hans Máne verda eingin Suik pundin/ Esa.
 53. Hans Ord eru Sumange setare/ Psalm. 19.
 Og það er míer Siartans Glede og Sögnudur/
 þegar hann með synum aftsamlegum Máne og lí
 uplegum Vörum talar til vor/og seiger so.

Huðr mín Ord heyrer og truer þeinn
 sem mig sent hepur/ sa hepur eilípt Ljup/ r
 þú mun ecke koma þyrer Dóm/ belld: Bryst
 þann þram í gíegnum Daudan til Ljupsins/
 Johann. 5. Og huðr hann líper og truer a
 mig þann skal alldrei deyja/ Johann. 11.
 Saulega saulega seige eg yður/ Huðr sem
 truer a mig sa hepur eilípt Ljup/ Johann.
 6. Og es nöckur belldur mín Ord/sa skal
 ecke sía Daudan eiljuplega/ Johann. 8. Þessu
 er samblioda það S. Johnes seiger/ hu
 ðr hann hepur Guds Son/sa hepur Ljuped.
 1 Johann. 5. Og vler vírum/ ad vler erum
 kommr vor Daudan til Ljupsins. 1 Joh.
 3: Eins talar David þar þann seiger/ Drot
 ten þu hepur slíed mína Sal þra Daudan
 um/ Augu mín þra Harmenum/ Setur mí
 nar þra Fallenu/ Psalm. 116: Ecke mun
 eg deyja belldur lípa/ og kunnigjóra Verk
 Drottens/ Psalm. 118:

Þessu

Þessar og aðrar þuigfak Greiner votta lífs
 fega/ad eptir þetta auma og þorgefgelega Lyp
 sie eitt afak Lyp. Þar með fiená off þessar Grei
 ner það/ad þetta himneska Lyped höpu vier nu
 allaraidu og þurpum ede ad hura/ad það mune
 þa ed þrsta vppbyrist þegar seinaste Dagur fien
 mur. Nu höpum vier það nálegt og off i Hlarta
 eg erum alla reidu Saluhölpner/ alla reidu hia
 Daudanum stopper/ og komur þin i það eilypa
 Lyp/og minnum allbrei deyia/og ede sia Daudan
 eilyplega/ ap þui ad vier truum a Xapi eiligt
 ens Guds Sonar.

Þat sie eg alla reidu saluhölpnen orden/og ve
 Daudanú komur til Lypsins/pyrer Truma a Chr
 istum þa er. jeg og lyfa orden Immortalis/ sa all
 brei deyr/ og ein obandlegur Sonur Guds/ sa ei
 lyflega líper/ og ede veit ap nökrum Dauda ad
 feigia. Slikt er mier ein stor Luggum/ huar ap
 jeg er ap Hlarta gladur/ og feige með Daud/
 Þo ad jeg gange i glegnum myrtraña Dal
 þa bræðst eg öngva Ölnu/ Psalm; 23.
 Item/ vertu til þrís miju Sal/ þuiad Dr
 orten giörrer þlar gott/ Þuiad hann þessur
 þrelfad mýna Sal þra Daudanum/ mýn
 Angu þra Gratnum/ mýna Satur þra Fall
 enu. Jeg mun gansa pyrer Drottne i Lano
 de lipande Maña/ Psalm. 116.

Suad munde sa Tyrkneske Keisare/eda Kongr
 en i Spania giepa til þess/þegar þeir liggia a sin
 ne Sottarsfeng og berast vid Mundena/ ap þar
 þame þa ein Doctor og Læknare/ og fegde so/

þið skulud eðe deyja af þessare Sott/þeg vil gíð
 ra yður heilbrigða/og leingja yðar Lyfðaga/vm
 xxx. eða xl. Ár. Munde þeir eðe þeim sama
 Katnara skeintia og glepa/þmalanlegt Gull og
 Silfur og abrar Gersimar/og verða af Hiarta
 glæðer/vegna þa þagnadar samra Tyðinda?
 Þissilega.

Átt verður off. þessum dauðlega Þymd. ar
 dal bodadur ein gleðelegre Þodskap/ eðe af dauð
 legum ofannenda Máme/helltur af sönnum Gu
 de/Óg hann er off openber gíðdur í Guds heilaa
 ga Orðe og Euangelio/sem er/Áð mitt Lyf sku
 le leingt verða/eðe vm hundrad Ár. þ eða tít/
 heilbur ad eg skule verða með öllu Immortalis
 og deyja allbrei/þ eg true a Jesum Christum.

Sinn eða Innheald alls þessa gleðelega
 Þodskapar þa er þetta/Sall ertu sem hefur tru
 ad Luc. 1. Þu munt eðe Daudan þia ad eilifu/
 Joh. 6. Heilbur muntu þara í giegnum Daud
 ann til Lyfsins. Skyllde eg þa eðe verða þust
 hund þallt glæðare vegna styfs gleðelegs Þodska
 par/enn nöðurn týma þa Tyrkneske Kaisare/ eða
 nöður Verallþlegur Þengur verða kann/ vegna
 þ. ssa stundlega Lyfs/huðrt ad eðe er nema so
 sem Reykur/og varer vm líela stjúp? Jac. 1.

Og huad gíðra öll Verð gudlegzrar Ástfemd
 ar eg Gíasku/annad enn þetta/ad kunnigíðra og
 seigja off þra eilifu Lyfe/ og gíðra off þulluiffa
 þar vppa/vier sem truum a Áþapn Guds eingiet
 ens sonar? Þuad til huðrs erum vier skapader?
 Till huðrs hepr Christur með synum Danda leyst
 off þra Daudanum/ Diðplenum og Seluþte? Till
 huðrs

húðs verdum vier ap heilögum Anda þýtt. Með eg heilög Sacramenta endarbædder? Til húðs erum vier skjædder? Til húðs efgum vier að heyrja og læra Guds heilaga Euangelium og með taka það heilga Sacramenti Herrans Christ Hóld og Blod? Til húðs er allt þetta eftirs ef þess að þa og óðlefi himneska Sölu og Saluhia þa og það eilípa Lyp/Púad eða erum vier skjædder til þess að lífa að eins hjer í Heim/eta og dæða/fg og planta/byggja og búa/selia og koma þa og koma um Hóldsins Mæring og veraldlega handtökin. Púad slíkt gíeta gíort þeir Ochrist nu Gyðingar/Tyrskar og Heiðingjar til þessa þurpa þeir húðe við Skynaræmjar Sacramente síns nie Euangelij/edur heilagrar Aflaunar.

En þýtt það eilípa Lype er so háttad/ að vier erum þess efgande ordner alla verdu í Vonene/og erum so ódauðlegar/ að vier munum eða dauðar sí eilíplega/hellur erum vier í Trunne og vonene komnar í gíegnum/Dauðan til líps síns. Svad skal eg þa þurpa að hræðast? Og þú vil eg þa sturla Sal magna sígls með þuigū Lurðnum? Þú skal eg hræðast Sort eða Dauða/pestilentiū eða nóðra eða Plagu/so sem alla mærgar gíora/Púad eg er þulluþs í þú/ að ein gen Dauð/eingen Sort/plaga nie pestilencia/ og eðert Öprýkt þessa Helms/Ja eingen Döpsull eða Andskete/tast að taka það Lyp þa miet sem eg eignast í Christo Jesu.

Og að eg tale um þamar meir um þetta/ þa seige eg so/ Lat mig heyrja/ húðer að nóður Þýrd/Sone eða Sala/ nóður Glæde eða Dæði.

Afif.

domur

dofinur þessa Getnis metze jafnast við ellypt
 Lyp? Verdur hödur Glutur / Heilagre Ritunir
 gu ventaladur og off þyrer Sioner statur með so
 þógrum þorpyðlegum Ördum so sem þetta him
 neske ellypt Lyp? Það neþnest Guds ríkte / Luc.
 17, Það verdr neþne Brullamp Lambins Apo.
 19. Það neþnest Gnægd Sagnaderens Psal. 16.
 Straumur Vellystingaremtat / Psalm. 35. Ríkte
 Guds Söðurs / Matth 25. Sögnður Drottens
 Luc. 29. Ríktins Brunnur / Psalm. 36. Míkt
 et og ómatanleg Dyrd / 1. Corinth. 4. Lyp og
 lýstefeg Vist og vera / Psal. 16. Einn opörgein
 gelegur / óþeladur / ómbreytanlegur Arður 1
 Pet. 17. Arður og Glurdeill þess Heilagra / Ríksenu
 Coloss. 2.

Góðan línulegum Titlum / og huggunar sam
 legum Ríksnum gleymed eðle þier elskuleg Þörn /
 Zellbur þared með þau / so sem med vel luktande
 og slmande Zutter / húðtar Memt nua a mille
 handa sinna / so þær skule þur betur slna og lútt
 ta / Einn skulu þier / með þuglegra Umhuxan þess
 se vel luktande og slmande himneske Memstur
 yperuega / og grunda þau vel og vandlega / húð
 fu fátlega línulega dyrdarlega / og huggunar sam
 lega / að heilagr Ande Guds talar um Ellypt Lyp /
 Putad hvar kann dyrdar samlega vegleira og he
 leilegra að vera enn Ríktid Guds? Quæd er. Un
 gis mömmum og Meyum / Bræðgumum og Bræð
 um / línulegra og þugelegra enn Brullamps glede
 og Sögnður / og þeirra sialpra astíft Sionar
 þands samtefning? Quæd gíðret Mann so lýst
 ugan og gladan / sem Nægd alls Fríðar og Sagn
 adar

Sýste Capítule

adar? Quad nærer og löggar einu þýsta Sal be-
tur a Jördunne/enn einu sætur velsmakande
Dreytur? Quad er godum Bórnunum liuplegra sæ-
era og Hiartgrænara/ enn Södurlegt nafn/pödur-
leg/ Aft og Elska/ og þödurlegur Arpur? Quad
kann einum þatæum Þegn eða Þion einu þör-
meigugs Zerra liuplegra eða gleðelega til Þyr-
na/ ad foma enn þad/ ad hann skule eigande ver-
da/ ad Götze sinis Zerra? Og þa sagt verður til
hans/ Þu trur Þion/ gack þu inn i Sögn
ad þýns Zerra? Quod munde eke ein allar
Zemins Aftter og Alpur hlaupa og leita eftir
þ. in lifanda Brumme/ sin leingia matte hans lyp-
daga? Quad kann ad vera meira og stærra og
æskelegra enn omalanseg omatanleg Zimeryles
Dyrd Vist og Vera/hia Gude? Quad kann ad ve-
ra betra og æskelegra enn eist oeydanlegur ople-
adur og oxmbreytanlegur Arpur? Quod vill eke
ap Hiarta grynast eitt eiligt huggunar samlegt
Sagnadar Rios?

Enn hvar pyrer/og vnder hudeila Grein leg-
gur heilsg Ritning eilypu Lype til soddan. Ad-
pat og styta Ticta sem tektur eru ap Verallbar
Audræum Dyrd og Sögnude og Vellystingum
þesse Zeims? Undsuar. Þetta gíðer heilags An-
de. þar pyrer/ad hann vill med þessu more vppuet-
ta leida og leita oss/vor. Giörtu og Lugskot/ til
ad grynast þesse himnesk Blöden og Audræum eilyp-
ps Lyps. Hann vill og tienna og vndermyssa oss ad
i þessum Zeime sic eckert Brullaup/eingen Zion
Aft og elka og Samteinging. so heit og astudleg.

og eingen hlutur í þessum heime so líupur dyrd
 legur og vinnaðsamlegur/so sem ad er eilíft Líf
 Og ad eðert Vín/eige nöður Míolt eige Sýkur
 nie Lunangie so vel smáðanda og Mánfins Glæ
 rta so vel gleðianda/so sem Sæleite eilífs Líf
 ps. Hicr ad aut/ad eingen verallbleg Eign nie
 Arður/ei Konglegt Straut nie Stært/eingen
 Stíumun Lyst nie Augnanna gaman/eingen
 Sindleite nie Sögnubur/ei Gull nie Gimstefnar
 og eingen Jafnesk Dyrd sie jafnande/samantak
 ande eða virðande vid eilíft himneske Ríkte/þu
 ad þad yper gnæper og geingur alla Dyrd og V.
 lýsting þessarar Verallbar.

Nu ma einhuder seiga/Talar eðe Ritningen
 so/ad húðe hápe Muga sied/og ei heildur Þyra
 heyrte/ og eðe hápe í nöður's Míans Glærra Foni
 ed/þad Gud hefur tilreide þeim sem þan elskat
 1 Cor. 2. Þsa. 66. Hápe eðert Muga sied huad
 eilíft Líf er/ Guð fann þa ad þera Viene um
 þad? Og hápe eðert Þyra heyrte þar af/huðne
 en fann þa ad tala um þad? Guðnen fann ad
 grunda þad sem ei er komed í nöður's Míans
 Glærra?

Andsuar. Sannlega verður eilíft Líf eðe
 sied í þessu Líf með lífamlegum Múgum/ og
 eðe heitir nöður málsku Míadur eða Spetlingur
 þad heyrte nie reynt/Og so sem, S. þall talar
 þa hefur eingen af Höpdingum þessa heime þetta
 þad. Samt sem adur/þo eilíft Líf sie þyrr þess
 um heime geymt og huleð/þa er þad openbert
 og í Ríose þyrr þeim sannhefsemi Ríofins
 Bórnum/Þuad þesse Orð setur. S. þall þad
 strags

Fræga eftir. Enn off hefur Gud openberað
það þyrt sinn Anda/ Því að Anden ransake
ar alla hlute/ Japhuel Dypt Guddomsins/
Því að huðr veit hvað með Mannenpm er
nema Ande Mannsins/ sem er i Mannenū.
So veit eingin hvað i Gude er/ nema Ande
Guds. Enn vier höpum eðfe medtefed An
da Veralldarennar/ heildur Anda Guds/
so vier gietum vitad/ huðrsu ríftuglega
vier erum ap Gude gíadder/ hvað vier og
tölum/ eðfe med þeim Ordum sem Mann
legur Vísdomur þær kient/ heildr med þm
Ordum sem heilagi Ande kienner/ 1 Cor. 2.

Med þessum Orðu gíetur. S. þall líoflega
ad skilia/ ad þo eilíge Líf verðe eðfe i þessum
heime ap mannlegre Skynsеме vtgründad eða
ransakad/ þa sie það þo eðfe þyrt christelegre
Ríktu geymt nie huled/ heildur sie það þyrt
heilag m Anda openberað/ og so ríftuglega auðt
oft gíort og i líofe lated/ ap þeim openberingum
sem sketpadar standa i Bókum Spamannanna/
og Þestulanna/ So ad vier meigum vel merkla
og þinna/ huðrsu ríftuglega vier erum ap Gude
bygpadar/ og hvílyka Salubialp og Solu Gud
hefur tilreidt og bued þeim sem hann elska.

Slyktar openber aner (vm eilíge Líf) höpum
vier noglegar i Guds Orde. Og huðr sem vill/
hann kenn sialpur ad lesa þær og athuga. Enn
iud naðe/ Hia offer Bresturen/ vor er Stúlldear
Þort Gólf og Blod og sa natturlege Madur
kann

kann flýtt eðfe að skista/helldur er hann verast
lega sinnadur og hefur forðande Augu og eilufte
Byr/ þegar hann skal heyrð Orð Lysins. Sús
Liarta er og kallt/so hann hvar eðfe þar um
Guds Rýfe. Liosed (seiger beilög Ríning)
skén i Myrkrunum/ og Myrkrenn meðto
ku þad eðfe/ Þuad Mann elskudu meir
Myrkrenn enn Liosed. Job. 1.

Þar þyrer/vafna þu mín Sal/ og hygg að
Orðnu Guds/ þa mun Christur upplýsa þig.
Ransafed (seiger hann) ransafed Ríningena
þuad þier meined yðr að hapa eilýpt Lys
i heine/ Johán. 5.

Þar heyrer þu mín Sal/ hvar þu að þu ott
i Ríningunne að ransaka og leita epter eilýpu
Lýpe/ Þessum Radum Christi eignum vier að þyl
gia/Math. 13. 6. 1 þer. 1. Þp vier vissum
hvar þolgen Siestodur væte i Þorðu/ þa mundu
rter eðfe spara að grapa diupt epter hönun/ þu
að myklu þremar ættun vier epter Zerrans Che
isti Radum/að ransaka og leita i Salagre Ríu
inu epter eilýpu Lýpe/ og hapa godar giatur a
heine/ so sem a þui Liosé sem i Myrkrun skín/
þa munde off þoprena ein gleðeiegur Dagur/og
þa munde þessé trutar Geein/ um þad himneska
eilýpa Lys verða lios og þuggunar samleg Birta
i vorum Liórtum.

Mög þorleinger mig epter þessum edla Sie
sod og allra dýrmatasta Þyrgríp/ Og þui meir
sem jeg hura um hann og hans astudlegan Sæle
sta/þui meir ver mín Girnd og astudan til hans.

Þar

Þar þyrir heyr eg minna Gíend og Lyst og Glede
ad tala vnr þad eilýpa Lyped/ og heyrta vnr þad
talad/ Og eg þska ad eg mætte alla Daga heyrta
og lesa vnr eilýpa Sælu og Saluhtalp þess Him
neska eilýpa Lyps/ Og huad eg þar hier ap ad lesa
og lata/ þa villda eg/ ad eg mætte þad geyma og
þoruara i minnu Liarta/ til þess ad burt hrinda
vr Liarta minnu/ allre Myggju þess eymdarpulla
þapeingelaga þalluallta Lyps/ og öllum Sorgum
Stuðdoms/ Satatrát/ Eymdar og alls Morgangs
so ad eg mætte vnr sigder/ med soddan Lurðnum
og Sugrenningum i Sride burt þara/ og þinna ef
lýpa Lysld.

Þess vegna vil eg nu þada og sedia Sal min
na i þessum allra lystuga sta Aldengards Heilag
rar Ríeningar/ og þar vil eg lesa og þloda sem
þlestar i munda grænir Greimer og Turter gud
legar Ríeningar/ lesa þat/ þda þar/ eins og æt
eg þar allra sötustu Turter og Blomstur himne
ska Aldengards og sialþrar Þaradysar. Og so
sm gíora hreim Þyr/ þau ed fortra og tryggia vpp
aptur þad þau jeted þapa/ so vil eg med þugleg
re vnrhuxun og astundan leggja þetta a Liartad
og med sötlest þessara himniska Blomstra og
Turtra/ lína og mykia swan Þeiskleik þessa au
ma og eymdarpulla Lyps/ hier a Þórðune.

Þar þyrir komed htingad þier Þæn Liofs
ins til þessarar Lypsins Vppþrettu/ Komed og
medtæted þessan dymmata edla Stiefod/ huðen all
brei fari ad rydga/ huðrium Þioþar kúna ede ad
stela/ Komed/ og munu þier med Lyst og Glede i
þessum þim Botum þa ad heyrta/ huad gott Gud

hefur veitt og gíðt off. Og skulu þier þá ad heyr-
ra; hín þyrstu Bókene húðu ad Gud hefur ap-
þóður legre Míldi og Mýskun skapad off til el-
lups Lups.

3 annare Bókene skulu þier heyrar/ húðnen
ad Sonur Guds Jesus Christus hefur off endur
leyst til ellups Lups.

3 þridiu Bókene verður sagt/ húðnen ad
Sallagur Ande endurpæðir off til ellups Lups.

Þar næst skal i þiordu Bókene verða talad
um ríetttruðar Saler/ þegar þær þara vr þessu
Lýndardal/ og húðria Sarsfæld og Salu þær ha
þa i ellipu Lups þyrer Doms dag.

Seinast og i þintu Bókene verður sagt/ hú-
ðnen til mun ganga a hinum syðast; Deige/ og
ad vorer Lufamer skale þa vpp vakter verða til
ellups Lups.

Romum nu þar þyrer og lærum þa Speke/
sem geingur yper allan Veralldarellar Vgsdom og
Skilning/ Romu og hugleidum vora ellupa Zeill
og Saluhjelp/ Róme aller þeir sem eru þiader
og þreytter/ Rómed og lated yður eðe leidast
med Liartans Girnd og Glede ad lesa þeim
naubsynlegasta Lærdom/ og hlyða hönum/ og me-
rkia hañ vel og vandlega/ Og þegar hañ er eitt
sinn vt lesen/ so lesed hañ vpp aptur i annan tynna
og þridia og þiorda tynna/ og en optar/ so ad hañ
sie yður so sem daglege Braud/ og ad hañ verðe
yður kunnugre/ en nöðud añad þad þier heyrer og
vited hjer i Zeime.

Þig lio eg hañ mykle Dyrdarellar Rongur/
og Hertoge ellups Lups/ min allra setaste og lupp-
aste

afte Lausnare Herre Jesu Christe/ þu sijn ap bre-
 nande Afstarelsku til vor Mannanna veshellter
 þínu bleffada Blode/ til þess ad vtueg: og þot
 þinna offciaget Lyp/og hepur þess leyndar Spe-
 ke openberat þeim sem þig ottast/og latu þa vi-
 ta þín Sattmala/ þu sem ap Minne Barna og
 Þriostmylkinga tilreidir þier særlega Lorgiðro
 og latu þa boda og rebera þín Vndur og Da-
 semidarverk/Lat mig ein vera ap þessum Þriost-
 mylkingum/og lat þupp minn Minn og minnar Var-
 er/so ad eg þyrer Krapt Hellsags Anda og hans
 Verkan/ mætte gagnsamlega vefkyra og vtleggja
 þessa Truargrein um eilíft Lyp/ so þad mætte
 skie til Dyrdar þínu heilaga Xapne/en til heilfu
 samlegtrar vndervisunar og huggunar öllum harm-
 pullum Híðrum/ sem veina og grata þier i Hel-
 me/og lida Sorg og Mótgang/ Sotter eða Siuf-
 doma/Opfötn og agang ap Omíldum/vegna þí-
 ns heilaga Xapns/ Drottin allrar Suggunar/re-
 it þu og giep/ad þíse Höpudgrein um eilíft Lyp
 ste þeim saður huggunar Baletkur/ ap húðrum
 þeir mættu þa ad lifga og endurnæra sínar þre-
 yttar og langþvistar Saler/so sem með sönnu lip-
 þins Varne stier til saðnar Heilfu og Suggunar.

Annar Capitule

Quid sit Vita æterna, Nempe Homi-
 nis Comunicatio cum Deo Verbo, et Dei
 Habitatio in Homine.

Um eilíft himneskt Lyp/ad þad sie ein Sam-
 tæing

teininging og eining / og so sem samþielagskapur
 Manneskiunar vid Guds Son/ og Guds Sonar
 vid Mannan/ þa mæta ad Guds Sonur byr og
 bygger i Mannans hirta.

V villt vika min Sal/ hvað eda þu
 lita ad þu þad himneska eilípa Líp? þu
 órs vagna þu ert so glód/og hvar þyrst þu
 þíkest þu vera þam yper alla Verallðarennar
 senu. Eg mæle vid mitt Hirta (seiger Það
 uid) og min Ande grenslast þar epter. Þu
 spyr nu ad min Sal/ húðnen er hattad þu him
 neska Lípennu og þess eilípu oendanlegum
 Gæðum?

Andsvar? Zeyr þu Sal min/ Eilípt líp er
 ein samþielagskapur/ein Eining eitt Samband/
 og ein Samteininging allra Gudhræðdra Rícteru
 adra vid Guds eingetnu Son/og þyrst Sonen/
 vid Gud eilípan Góður og Heilagā Anda. Þesse
 tfa seta og seta Eining og Samteininging er þal
 en og þolgen og Grunduðllud i Guds Aft og eilí
 þu til vor/og i samure Aft og eilí þu vorre aptur a
 mote til Guds/ So ad Gud hann þecker off/ og
 hann verður tfa aptur a mote ap off þektur/
 og ad þyrst stýka Aftar eilí þu innbyrdis (húðta
 Gud hefur a off og vier a Gude) þa verða vier
 so sem med himnesku bante/og andlegre Hirta
 ens Glede og breunande Unadsfemd vid Gud
 samteingder/Þar med og þar aptur a mote / þa
 hefur Gud. Sader med sijnun eingietnum Syne
 og heilögum Anda/ med einum og sierhúðnum
 i kettchrisntu veröldum Vist og Veru/ og byr og
 bygger

bygget med hönum so sem i synu Lyschwse og
Tignar Herberge/og görer þann Mann hlutaf
ara sliar guddomsegrar Matturu/1 Pet. 1. Hier
ap kemur þad/ad slukur Madur hann hefur eke
alleinasta Ljup og Sal/so sem aller adrer Adams
synir/hellbur hefur hann þar ad auk sampielag
rid Gud/er einn Ande med hönu/og eitt Mlust
ere og Herberge alrar heilagrar þrenningar/ læ
tur hana leida sig/ styra og stiora fier/so ad/af
fa sem Salen er Ljup Lykamans/so er Gud/sem
med hönum bygger) Ljup hans Salar.

Vier vottum(seiger Rittingen) + Bodum
ydr þad Ljuped sem eiljup er/huort ed var
bia Södurnum + hefur birst off. Þad vier
höpum sied og heyrtr / þad Bodum vier yd
ur/so ad þier hepdud Sampielag med off
og ad vort Sampielag sie med Södurnum
og hans Syne Jesu Christo. 1 Joh. 1.
Item. Petra er Vitrissurduren ad Gud he
pur gieped off eiljup Ljup/og þetta Ljup er
i hans Syne/huor sem hefur Guds son/sa
hefur Ljuped/1 Joh. 5. Item/Petra er eilj
pt Ljup(seiger slapur Guds Son til syns him
neska Södurs) ad þeir þeefe þig ad vera all
eina sanna Gud og Jesum Christum þan
þu sent hefur/ Joh. 17. Item/huor sem
elskar mig/þan mun min fader elska/og
eg mun elska hann/og openbera mig þyre
hönum/Ibidem. Huor hann elskar mig sa
mun vardueita minn Ord/ og minn fader
B. mu

mun elska þann/ og við munum þoma til
 hans og hafa Viðfarveru þia hönu/ Joh.
 14. Þetta meinar. S. Þall þar þa þi seig
 er/ Vite þier eðfe/ að þier erud Guds Must
 ere/ & að Guds Ande býr mæ yður? 1 Cor.
 3. Itin/ Rígrleike Guds er vthelltur í vor
 Hiortu/ þyrer heilagan Anda sem off er
 gípen/ Rom: 5. Item/ Vler vitum & tru
 um þeim Rígrleika/ sijn Gud þer: til vor.
 Gud er Rígrleikuren/ og huðr sem Blýpur
 í Rígrleikunum sa Blýpur í Gude og Gud
 í hönum/ i Joh. 4. Huðr sem samteingest
 Drottne/ sa er einn Ande með hönum/ 1.
 Corinth: 6.

Þ þessum og þulstikum Grefnum Rítníngar
 enar er stadþastlega og líoflega vtskyrt/ vottad
 og beuifad/ huad og huilýft að er eilýft Líf.
 Þuad þier heyrer þu/ að þad er Samband Sam
 teinging / og Samfelagskapur og Ríning þess
 hins chrestna við Guds Son/ og þyrer Sonen
 við Gud Södur/ huðr eð með synum Syne/ og mæ
 vthellingu síns heilaga Anda/ þyrer band jñbyrd
 is Afar og Rígrleika/ jnnkemur til vor síma
 elskulegra Barna/ og er í off/ býr og bygger með
 off/ so sem í syni Mustere og Serberge/ so að vler
 erum einn Ande með hönum.

Lugleidd þetta vandlega þier Lioffens Börn
 Og vppa þad að ríettur Ríarne og Mergur og
 Sreleike þessa heilaga haleita Leyndardoms/
 mætte off kunnugre verða og fíxrare/ þa vilium
 vler

vier hugledda þessar þrjár epterpýslgíðande Grein
er eða Titla/ sem eru þessar

1. Hvað Gud er/ í síne Substantia og Veru.
2. Guðinn hattad og vared síe Samþielagskap
eða Samteingingu og Einingu Guds og vorre/
hans vtualdra Barna.
3. Hvað vndt og breidd/eða hvað langt þesse
Samteinging tekur.

Jeg hlýt í þyrstu hjer um að tala/ sem eite
Barn/ við minn Gud og Lausnara/ og setja Spu-
rning þrann þyrer hann so seigande/ Guð ertu
Drottinn minn Gud/ þu Skapare Lyps og Sal-
ar? Guð er þijn Essentia og Vera? Veit þu mi
er það/ að eg lære ríettelega að þetta þig/ og læ-
mig síg þig í þínu heilaga Orðe sem þu hefur
openberað oss/ so að eg mætte þína þig/ og vita
ríettelega hvað þu ert? Hér til suarar mjer Je-
sus Christr min Lausnare/ Gud er einn Ande
Joh. 4. Og. S. Johannes Postule seiger so
Gud er Ríarleiðuren. 1 Joh. 4.

Þetta er þyrst nog/ að eg heyre það Gud er
ein andleg Vera/ og sú Vera/ sem að kallast Ríar-
leiðuren slápur. Hvað kann að vera líuplegra/
fætlegra/ huggunar-samlegra/ gleðelegegra/ betra og
ast-samlegra/ málðara og gíaskurgtara einn Ríar-
leiðuren? Ríert. Þessare fætlegre/ líuplegre Má-
logrein vil eg behallda/ um hana vil eg vel og
vandlega hvar/ og skílla hana so sem hun hlíð-
ar/ og leida þar eðe að hinar og aðrar Sigurur
og Veþydingar/ So að nær eg verð að spurður
hvað Gud er? þa vil eg suara eins og Christur/
Gud er einn Ande/ og so sem Johannes seiger

Gud er Ríðrleitur.

Manna Sonum verður opt. elsgnadr Ríðr
leitur/ Ítem/offr er bjalad að elska húð annan
jmbýrdis/Og optsinnts verður það ríðt talad/
að Maður elske auman/ Enn soddan Ríðr leitur
sem med Mannennum er/hann er Qualitas, það
er Mannfostur/Manndygd af Guð sköpuð. Þar
þurt a more er Guð Essentialis Charitas/Páð
er soddá tíðrleike sñ eðe ma reiknast Qualitas,
eður eigenleike/ og eðe sköpuð Dygd/ heilur er
hann einn eilípur/ocndanlegur og almattugur
AZDZ/og sláð guddomleg Vera

Þessi almattug og ocndanleg og eilípur Guðs
domsins Essentia og Vera (sñ nú er um talad)
er eðe ainnad ein slápur Ríðrleituren/ Og öll
Verk/ aller Gíðrningar Guðs/bæð hñ þjá og
ytra/pau seiga og votta/ það Guð sñ slápur
Ríðrleituren. Þá víð hugleiddum þau jnnre
Guddomsins Verk/það Guðs Guddomlegre Veru
vídugtur slápre/þa vottar heilög Ríðning / að
Guð Sader sñ sa sem eilíplega/og þyrer vppí
hæð af sñ þæð hefur eilípan Son/og að Sonur
en sñ eilípur Mynd Söðursins/af hñnū ovræde
lega þæður/og að af þeim báðum sñ heilagur
Ande þramparande/ Sñðan fíemur þetta nema
af Ríðrleikanum? Þetta kallast Opera Trinita
tis Interna/það er/ þau jnnre Verk heilagrat
Guddomsins Þrenningar/þau eð víðne bera þat
um/að Guð hann er slápur Ríðrleituren.

Víðum víð nú þar næst hugleidda þau ytra
Guddomsins verk/sem er skaupnen allra Sluta
Endurlausis

Endurlausi Mannkynsins/og hans Endurþað-
ing til eilíps Lífs/ Þú vier hugleiddi Openber-
ener Guds í Lögmalenu og Euangelíu/ huðsfu
ðasamlaga Gud styrir og stjórnar öllum Stíep-
num/þá meigum vier í allan Míata þar að líos
lega sía og merkia/ad Gud er siðspur Blærleitur
en/Þvíad hann elskar alle það sem til er/og hat-
ar ekkert að þú sem hann hefur skapað/og að
brennande Ástar elsku gíepur hann off sín elsku
legan Son/hann rítheller og sínum Blærleita
í vor Líertu/þegar hann gíepur oss Zeilagan An-
ða. Og í Lögmalenu er þetta hið heilasta og ster-
legasta Bodoð/ad elska Gud og Mannan. Sö-
muleiðis í heilaga Euangelíu lætur hann í líose-
finn Liartans Blærleita/ sem hann hefur til
alls Heimans/ í Joh. 3. Að sónnun Blærleita
elskar hann alla Guds Christne í Heimenum/næ-
rer og þorsorgar oss að sannre Ást og Elsku.
Og þó hann reidest/hefne og repse/ þá glærrer
hann það alle so sem einn Vandlátare/það er/
vegna Blærleittans/og vegna síns Mæpns Dyrð-
ara Þvíad með þú hann er Blærleiturenn/
þá hlýtur hann að hata öll þá Verð og standa
þeim í móð. Þannan sít þú nu/huðsfu að öll
þau ytre Guds guddomleg Verð (sem. S. Aug-
ustinus kallar Opera Trinitatis ad extra) rotta
og Vitne bera þar um að Gud er siðspur Blær-
leiturenn.

Þú vier villium hugleidda Guds guddomlegar
Dygdar sem er Guds Godgíund/Ríttlæte/ Spe-
ke/ Samleitur/Mýskun/Álmátt/ Zeilagleite
þá ber alle þetta vitne þar um/ad Gud Drott-
inn

enn er eðe ástæð enn Ríðsleikfuren. Þuad huad
 er betra og Gíðskurptara enn Ríðsleikfuren?
 Þi er nóttur sa Glutur sem Naungannum ann so
 Gods sem Ríðsleikfuren/Quad er það sñ so vel
 ter og gíepur og gíðrer Naungannum gott ap
 Gíarta sem Ríðsleikfuren? Huar kann ad vera
 drupare Viska/Spete og Gramsynne en i þalllaus
 um Ríðsleikta? Þhudrñ Glut kann vera meire
 Mýskun og Míðaukkan enn i Ríðsleikannum?
 huad er þalllausara og trutta/og huðr talar so
 Sannleiken ap Gíartans Grunne sem Ríðsleikur
 en? Quad er heilagra/hreinnna og þalllausara en
 Ríðsleikfuren? Þ Ríðsleikannum kann-eðe ad
 vera nóttur Gramne/Snógt ad seigia/Allar gud
 domlegar Dygder/ og allt það sem um Gud ver
 dur sagt og talad/það ber obríðdanlegt Vitne
 þar um ad Gud hann er eðe annad enn siðsp
 ur Ríðsleikfuren/Og a meðal allra Guds gudd
 omlegra Dygda/ þa er hans ómalanlegur óvm
 ræðelegur Ríðsleikur sñ heilsta og siðlegasta/
 og er til ad jafna/so sem ein óendanlegur Grin
 gur/i huðrñum þinellitkar og þolgnar eru allar
 aðrar endalaugar Dygder/og allt huad um Gud
 verður sagt og talad/ sem er hans óendanleg
 Gíðska óendanlegt Ríðtskate/óendanleg Spete
 óendanleg Mýskun/Magt og Dyrd/Braptur
 og Almátte óendanlegt.

Hier skaltu merkja og hugleida minn Sal
 Hudrñu ad sa Ríðsleikta sem Gud hefur þinnhelle
 og gíeped i mannlega Matturu/hann er eðe a
 einn reg/heildur hefur hann Species og Grein
 er þleire/það er margþallda Aft og Tegund/
 huar

huat með Gud vill ei að eins samteingja og sam
ann binda Mennena höfðlega/ heilur og einn
en að auksa og votta hjer með/ að hám fle þ
sinne Substantia og Veru sialpur Ríðrleikurenn
Púad hjer í Geime Manna a medal/ þa er Gjo
na Ríðrleike/ Södur Ríðrleike/ Mædra Ríðrle
ke/ Barna Ríðrleike/ Þar er Brædra Ríðrleike
Systra Ríðrleike og Syskina/ Mænga Ríðrleike
Mægranna og Vina Ríðrleike. Og eþ allar þef
sar Ríðrleiks Tegunder og Greiner halldast við
Mægt og vifta húðge ap ríðtre Götur/ þa være
húðrte Osamþykke nie Oþridur í Geimenum/ eðe
Leipt nie Gatur/ þa være eðe að heyrta Deilur
nie Agreiningar/ heilur være alle samþykkelegt
og vingiarnlegt Manna a mille/ hvar ap vier
meigum so sem í öðrum Speigle sia og merkta
húðr og húðlykur að fle Staparen allra stútra
Astarbygda og Samteinginga/ sem er sa allra ha
leitaste og hæste Gud/ og söððz Essentia og Ve
ra sem næpnest sialpur Ríðrleikurenn.

Og mæ þu/ öll Guðdomsins Vert bæðe hjer þína
og vera/ þar með einen allar hans Dygder/ og
allar Ríðrleiksins og Afsemennar Tegunder í
Mannanna Sal og Gjötu þíðrleikar og gjeðnar/
aðsyna og votta þyrer mæðr að Gud fle sialpur
Ríðrleikuren/ þa læt eg mæðr þesse Ord hins hef
laga Jóhannis þullnægja/ til að vita huad Gud
er/ huðr Ord eg skal eðe öðra vís/ en þau hlyða
Þar þyrer jata eg ap Gíarta og læt mýna Mæð
fienning með Sögnude í Ríðse/ Að Gud vor
Stapare/ í sinne Essentia og Veru er sialp
ur

er Ríkarleikuren

11 Nu klemur önnur Grænen/sem er Dm þa
haleitu Dyrð og þann övnræðelega Velgiörning
að þessu hinn myrke Gud og heilagur Herri þer
broth/sem að er í sinne Veru sialpur Ríkarleikur
en hann hefur samteinge og samanbundes sig
við oss vier sem erum Mollð og Drupt Jardar)
og hefur giört Sampielag og Eining við oss
so að með ríttu ma Mladur þerundra sig þar
vppa og seigia so/Luoda Sampielag eða huilgk
Eining og Samteinging er það? Og huörnen
er húnne hettad?

Hér skaltu víta mín Sal/að soddan dasam
leg og sat Samteinging og Eining Guds og háss
h. ilagra vtuasdra/hun er fomen í breiðande Hiar
tans Aft og Elsku Guds til vor/og vorre breið
ande Aft og Elsku aptur a mote til Guds/og er
ein ríett hinn sk. Vellysting og andlegt Sölgla
te/þegar Gud hefur Sögnud og Glede af þier/
lyta so sem einn Bræðgume hefr Sögnud og Gle
de af sinne Bræður. Esa. 62. Og giefur þier
af synum Anda/1 Joh. 4. so að hans Sæde
blypur í þier/1 Joh. 3. Soddan Hiertanleg sat
leg Veiting alls gods/verdur eðe með nöfren mo
te so líoflega vimalud vttólud og þyrer Sioner
fett/so sem með sönnu og þalflausum Ríkarleika.

Nu er Gud í sinne Substantia og Veru/El
lypur oendanlegur almatugur Ríkarleikuren sial
pur/ Og so mited sem ahrærer þetar Guddom/
sins Personur og þeirra Ekentiam / þa er Gud
Sader Hiertad Brunnuren og Vppsprettan þes
ja elyska övnræðelega Ríkarleikans. Þinn Sene
uren

men er elsipt ORÐ/ Víska/ Speke/ Mynd og
Speigell/ Ljós og Sal þessa oendanlega elsipta
Ríksleika í Híarta Föðursins. Og heilagur And
de hann er Mattur/ Kraptur Andardrættur og
Hearing þessa elsipta oendanlega Ríksleika í Fö
ðurnum og Synenum/ so sem í Híarta og Salu
Guðdomsins.

Á þessu ma merka/ad það ríetta og himnes
ka Ljós og Samfelag og Vínung christna Ma
ma við Guð/ er söddan Ljós/ þegar Guð Sæder
af brennande Ástar elsku/ regna síns elskulega
Sonar hneigest til vor/ og ljútur sínum Ástar og
Myskunar Augum til vor/ og sender sín heilaga
Anda (sem er heilagt himneskt Sæde og Ande
hans Veru) í vor Híortu:

Míð þessu mote vppfuefker Guð og vpppyf
fer alla ríetruada christna Mennt/ og eignast
þa/ og er í þeim og með þeim so líup ega og
Ást samlega/ad þeir þar aptur a mote/ opna og
vppláta pyrer elsiptum Guðs Syne sínu. Híart
ans Augu og Þyru/ og höndla og taka hann til
sín í hans bleffada Orde/ húðr þeir læra síer
líarara vera enn Sílpur og Gull/ og setara enn
Syltur og Lunang/ Stíande og alítande það bli
da Andlit Föðursins/ í hans Syne alleinasta/ so
sem í ódrum Speigle/ Sápande sína Girnd og
Glede og Híartans Fögnud af Guðs Ást og ynde
og gíapande síg so með Salu og Ljós hönum til
Eignar/ so ad hans Ande leide þa og stíorne og
styre þeim.

Vor Drottin og Endurlausnare Jesus Chri
stus sa Himneske Málkunnadur og Ráðgjafi
þess

þess Himneska Södurssins/hann seiger skyrlega þá
hullst ad sie þetta Samþinglag eda Þing/ og i
huðru þad sie komed/ þar hann seiger/ Joh. 17.
Þetta er Ljuped/ ad Þekia sannan Gud
riettelega/ og hans eingeten Son huðrn
hann hefur vtsent. Þetta er vel og vandslega
merkianda/ Þu ad þetta Orð ad þekia/ ad kienia
þad merker eðte stetta einþallda Ryming/ so sem
þa Madur þeker Mann/ eda Vinur Vin sinn/
Seldur er þad soddan Ryming/ sem einn ærleg
ur eðta Madur/ hefur til sinna aftsamlegrar
eigen Ruinu/ þau eðt sijn a mille eru saman reit
ngd og bunden i brennanda Aft og Elsku/ og þa
þa Samþinglag eðte alleinasta Þinga og Alna/
Seldur Ljstamans og Blods og Sæðessins/ so ad
þan epter Guds Skickan/ eru eitt Gollð og eitt
Blod/ þo ad Salernar sie tuar. So stendur
skripad ymi Moam/ ad hann hape kient eda þekit
sina Ruinu þu/ hugd eðte alleinasta merker
hollðsegt Samlag/ heldur jnnbyrdis Aft og
elsku og Stættans brennanda Rærlæta/ sem er
Gutlegra hiona a mille.

Fannu og með þessu møte er það himneska
 fa eilípa Ljped eke annad ein ein astudleg ljup
 leg og elskuleg Rynning Guds/pull ap himneska
 re Vesslyngu og Liartans Elode / þegar ríett
 trund Sal verður ap Guds Syne sijnum Bruds
 guma vtualen og medtefen til einnrar andleg
 rar Brudar/ og er þedd ap hönum/ og hun þar
 aptur a mote þedd Gud/ hans heilaga Nafne
 til eilíprar Dyrðar/og verður so Sluttakande ef
 lyðar

lyprar Saxu og Saluhialpar /og hans Guddom
legrar Mattaru/1. Pet. 1.

Öff syna Deualda þeckir Gud myklu þramar
og natuennilegar/og med meire Aft og Elsku og
Ríksleita/enn nóður Brædgumne syna Brædur
edur nóður Møder stett eigenlegt Barn kann að
þekka / Og að Hiartans Aft og Elsku vpppyller
Gud þa med synu Orde/giepur þeim sinn Anda
og synar Aftsamlegar Gættur/kiemur til þeirra
med synum Södur og heilögum Anda/og byr hia
þeim/Joh. 14. Og giðrer þa stett að hinneskú
Þörnum/hneiger stett Södurlega Hiarta til vor/
að ofseiganlegre Aftar elsku/og byr hia öff i vor
um Sörnum/so sem i synu Mustere/annast öff
að Hiarta/so að minni Minnur er hans Minni
ur/mynir Lider eru hans Lider/og alle huad eg
hep þad er hans/og huðr mier giðrer Mein eda
Stada/so giðrer hönum Mein og kiemur við
hans Augastein/ Zach. 2.

Med söddaz mote þeckir mig minn linpe Lausn
are/sem er Ljup minnar Salu/og Korona minns
Hiarta. Null söddan Verk einnar breiðande Aft
er og elsku/þa voru þalen og þolgen og jnebund
enn i þessu Rýningar orde/epter þu sem siálpur
Christur seiger/ Jeg þekke þa sem minner
eru/og eg verð þecktur að þeim / So sem
Saderen þeckir mig og eg þekke Söðuren
Job. 10. Eg hepe kallad þig þínu Nap
ne/þu ert minn/ Esa: 43. Jeg þekke
þig adur enn eg bio þig til i Modurlýpe
Jer: 1. Jeg þekke minna Saude og þeir
þylgi:

pýlgia mæ/og eg gæ þeim eilíft Líf/
og þeir skulu allðrei glatast og eingen þær
þa flited vr minne vende/ Job. 10.

Sama Hér ætur a mote þa þeðt eg og eirnen þa
samt sem mig so efsamlega og kærlega hefur
þeðt/hann sem er Gud minn himneskur Faðer/
og hans eingeti Sonur/huðen hann hefur sent
hónum gæp eg mig í Vallð með Lúpe og Salu
so eg eige mig eðe falpur/halldur að eg sie hans
Wign/hann höndla eg og hann tek eg að mæ í
hans Orð/ og trúv vifflega að hann munu blýpa
í mæ og eg í hm. Eg hugga mig við hans Kær
leika/og hans þödurlega Afgið. Jeg höndla hann
og tek hann til mig með öllu þu sem hans er
og huxa huðe om himen nfe Jörd/ ep eg ma
hallda hönum/ Jeg gæp hönum í foru minna
Sal mitt Hiarta/ minn Lykama. Jeg smæða
huad sætur hann er/ og verð druden af Ríðome
hans Gæsku. Hann gæpur mæ að dreða af him
neskre Vellyftingu/noglega/ Jeg set hann so sem
þi síle a Hiarta mitt/ og a minn Arm/ og sei
ge með hinum hellaga Augustino.

O Elskulege Drotten/Lattu mig þeð
ia þig/so sem þu hefur þeðt mig. Lat
mig þeðia þig þu sem ert Braptur min
ar Salar og hennar Heill. Syn þu mæ
þig/minn Drotten/minn Huggare og lat
mig sí þig/þu sem ert mitt Líf & Hugg
on Augna minna. Kom þu Sögnudur Sa
lar minnar og minns Hiarta/ Lat þu mig
þig elska/þu dyrdlega Líf Salar minnar
Lat

Lat mig sia þig þu sijn ert þu stærsta Lyst
 og satasta Huggun minnar Andar. Drott
 en min Gud / mitt Ljúp & þullkomen Dyrd
 minnar Salar / Lat mig þína þig / þu sem
 ert þu stærsta girnd mínns hjarta / lat mig hall
 da þier þu eiljúpur Væðleik minnar Salar
 leypdu að eg take þig í fadmi minn him
 neskur Brudgume / mín hjartans Gleði &
 Sögnudur þid innra og ytra / Lat mig eign
 ast þig þu eiljúp Sela og Salubialp / Lat
 mig þapa þig mitt í hjarta mínu / þu sijn
 ert þad samna og satasta Ljúp minnar Sa
 lar. Lat mig elska þig / Drottinn minn styrk
 ur / mitt Viarg / mitt Adhvarp og Hæle / &
 minn Endurlausnare. Lat mig þig elska
 minn Gud / minn Hjalpare / mín stærka Vo
 rg / og mín satasta Huggun í öllum Mor
 gange: Leyp þu að eg þadme þig þu þinn
 Beste og Agætaste Gud / an þuðrs eðfert
 kann gott að vera: Opna þu þ þínna minna
 Hugskots Lyra með þínum Orði / þuðrt
 skarpara er en nöðurt rúeggjad Sverð / so
 að eg gladdur heyre þína Rödd.

Þu þid ofynelega Ljos / gief mjer þau
 Augu sem þig sia / Þu Jlmur Ljupsins og
 Sæðleik / lat mig lúka & jlma þinn Sæ
 leika og þara eptir Jlm þinna Smyrsla /
 Lætna þu Tungu mínns hjarta / so að þun
 þanne að þinna og smækka / þuðrsu mikell

og margþalldur sic sa Sætliche huðen þu
 hefur þyrer hugad þeim sem þullkomner
 eru í Aft & elsku þíne/Sieþ mjer það þiar
 ra sem um þig hugar/það hugskot sem
 þig elskar/það Sinne sem a þig minnst
 þa Skynsene sem þig yper alla hlute a
 fundar/og þig elskar/þu sem ert sialpur
 Þigtleikuren.

Gud mitt Ljþ/ í huðrium aller hluter
 lipa/ ap huðrium eg heþ það eg er lipande
 & an huðrs eg er dandur: Þu ert mitt Ljþ
 þyrer huðen eg verd til Ljþsins vppuaktur
 og an huðrs eg þyrerþerst. Oh/ agiort
 Ljþ/ ap huðriu eg gled mig/og an huðra
 eg er ei annad enn Sorg og Angist/ Mitt
 lipanda Ljþ/mitt lystelegt Ljþ/og mitt
 allra elskulegasta Ljþ. Seig þu mjer/ þu
 ar ertu? þvar skal eg þinna þig & so ad eg
 mætte minka í mjer/enn vara og þroast í
 þier/og skeika eðe. Vertu nalæg: í mínu
 hugskore/ í mínu þiarta /í mínu Múne
 í mínum Lyrum/og vertu mjer nalægur
 með þíne þiaip/ þuiad eg er siukur ap
 Elsku/og hlyt ad deya ep eg heþ þig eðe
 þia mjer. Enn ep eg hugar um þig/& heþ
 þig í þiartanu/þa er eins og eg sic ap
 Danda vppuaktur.

Þannen er nu himneskt Ljþ christína Man
 na/ein sät Þyming Guds/og eitt Lios í þettra
 Söctum.

Hörtum/og Vellysting og Sæla í þeirra Salum
 og Sögnudur og Glede í þeirra Hugskotum, Og
 er stýtt ein Rynning sem ypergeingur allan Ver
 allar Vissdom og Rinnattu /Speke/ Rist og
 Lærdom allra vísinda Manna í Heimenum/Það
 er ein Rynning Guds satlegrar Afar og Elsku
 og ein Hartnæm breiðande Afgröen Ginn
 til Guds/Þegar rítttruadur Maður gripur byrja
 lar sig med Salu og Lykama og afhender sig í
 Guds Hændur/og hefur í hönum alla syna Ryst
 og Glede/Tru og Traust/ Af og Ginn/en í önnu
 öðru hiet í Heimé/huðsfu agítt pagurt og
 prydelegt sem það kann að vera. Söddan Ryn
 ing og stýtt breiðande Afargrind til Guds hui
 höndlar hann/tefur hann í sitt Harta/og eignast
 hann/sem er einn eilypur Gud og þó fremur í
 Personum/huðrum ekkert er aðra/ betra nie
 Hartanlega a Himne nie a Jördu.

III Xzu kemur hin fridia Spurning/sem er/
 Af þu að Gud Sader med sinum eingieinum
 Syne og heilögum Anda hefur so vingiarnlega
 og Hartanlega Samteinging bunden við mig/og
 elskar mig þamar en nöður Bröðgunne kann
 að elska syna Bröður/ edur Saderen sitt Barn
 og Afkume/og þamar enn nöður Maður kann
 annan að elska a Jörðunne. Þa vil eg vita/huðsfu
 natomen er miter þesse Samteinging? Guð vör
 de og breiðtef tur hun? Er það nöður söddan
 Rynning eda Samteinging í einum Anda/so sem
 þa marger Borgarmenn eru eitt/eda so sem þa
 Guðleg Lion Maður og Rinnar eru epter Guds
 Skíðan einn Lykame/eitt Holld og Blod?

Andsuar

Andsuar. Þu skalt vita mín Sal/ Ad þesse himnesk Samteininging / þar Gud er bunden og samteingdur við syna vtualda/hun er myklu,ædre og diupare og byrmatere enn nokur ennur Samteininging vera kann a meðal Eudlegra Ziona/ Þuiad vor Samteininging við Gud/hun horper ad Mutuam Immigrationem et Inhabitationem, þad er ad skilia/Ad huðrt þyrer sig sie með öðru bygge og tve i öðru/So ad þyrer Aft og Elsku syna sem Gud hefur til vor/og þyrer þa Elsku sem vier aptur a mote höpum til hans/lætur off vera syna Eign og Eigendom/ giðrer off Slut tataru sinnar guddemlegrar Natúru/byr og bygger i off og lætur off þar aptur a mote vera i sier So ad vier höpum i Gude vorum Þroulausnara og Frelsara vorn Sögnud vora Glede og Vnabsemd vora Sölu og Velperd vora Lyst og Firnd/og höpum og hölldum hann þyrer vera einka Luggun Siartans/ sem með off býr/ vorn einka Þrapt og eilypa Velperd/so rter seigum til hans sin Dauid sagde Psal. 73. Dröten þu Sögnudur míns Siarta/ þu Þrapt míns Lyps þu minn dyrdlegaste Siessiodur/og við allra Bessa/ Þegar jeg hez þig/ þa hirde eg huðrke um Himen nie Jörd/ Og þo mitt Lyp og mín Sal vanmegnest/ þa ertu þo alla tíma Gud mín Siartans Luggun og mitt Trausti/ Psal. 73.

Tökum til Dæmis Fudræken Lion/ þeirra Lyp og lipnad/ Þau hepa Siartanlega Aft/og elsku jnbyrdis/og vegna þeirrar astryku Samteiningar

gingar eru þau eitt Hólf eitt Blod og eitt hjar-
ta og eitt Hugskot/ad þú þratelnu/ húðir þann
ad vera i annars Hjartra/eda þu i annars Bró-
ste/eda Lykamaz/þu hafa þau eð þeirre Sam-
bud sjna Lyst og Glede/ so ad þeirra Lípnadur
er Paradýsar Lípnadur og halst Himergræ/so ad
seigja/Og i foddan Lúse býr Gud og hans Ring
Lr/ þú ad þeirra Húskapur og þeirra Hionabari
ds Stiatt og Lípnadur er ad mestu Hinnneske
Lyp/ i húðinu ver Samteiningu við fálpa Gud
verdur vppmálud þyrer off/ Enn þu eru Hionem
eðe i þann maza eitt Hólf / ad Maduren fúne
ad vera og þu i Rinnuátt Hjartra/eda Rinn-
an i Mannsins Hólde/helldur er þad meint um
þeirra Hst og Lisku innbyrdis/ So ad i Haska
seminne og Daubans Ræyd/þu munde Gudhræd-
dur madur giarnan giepa sttt Hjartra vt þyrer
sjna duglega eigan Róm/ep þad være hönum
mögulegt/og eð þann kynne nöðud med þu mote
vt ad riatta.

Enn med þad eilýpa hinnneska Lyped/og vo-
re Sambad eda Samlag og Sambud og Eining
við Gud almattugan/ þa geingur öðru vrs til/
og med einum öðrum/Dasamlegum og astsamleg-
um Hættu/þu Pushund sinnum astsamlegu og
stöðugra/þar Gud er eðe alleinasta med off og
hja off/og vlar erum eðe ad eins med Gude og
hja Gude/helldur fremur Gud i vor Hjóttu/og er
i off med synum Syne/og heilögü Andu / og vlar
erum i Gude/og hans Syne/og höpu vort Lyp
og Leimele i hönum/ so sa Gudhrædde ma med
riettu seigja/Gud er i micr/og eg er i Gude
E. minnum

mínum Drottne og Endurlausnara?

Soddan dasamlegt Samleg/og byrðar samleg
og Sagnadarpull Samteininging er a mílle Guds
og hins viteruada og Gudhrædda / ad sa hæste
Gud eilypur Sader/ asamt synum Syne og heilö
gum Anda/ap brennande Hiarrans Aft og Elsku
til Mannsins/ kemur i Orðinu/og með Orðinu
og fyrir Orðed(þegar það verður ap vitteruadu
Hiarta heyrir og meðtekt) jnn i Mannsins Hi
arta/og tekur það ad sier til eignar/ og þyllir
Mannsins Sal með Sögnude Lype og Liofe/ og
so natuæmlega eignast hann Mannsins Hiarta
og Sal og alla samteingda Lidu og Lime/ ad
hann veit og hefur tölu a Harrum vors Höpuds
so ad vler erum i Salu og Lyfama hans Muste
re/ hans Bvstadiur og eigen Eign og Herberge.

Sier a mote þa er öll min Afundan þesse
ad hugleifda og taka vara vppa/ husnen eda vni
hustir Veg ad Gud vilie so vingiarnlega mig na
lögast/og koma jnn til min/So ad eg sie veridub
en ad meta hönum/og taka ham jnn i mitt Sa
lar hús og Herberge/ Einn það skiedur með þessu
mote þegar eg elska hans Orð/ og hef það jafn
an i mínum Munne og i mínu Hiarta/ Og i þes
su hans Orde með ek eg og höndla sialpan Guds
Son sm vid mig talar/ þar m3 Söðuren og helgæ
Anda/huðr ed ap Söður og Syne er þramgangan
de/og verður yper off rehellent. Með soddan mo
te meðtektur sa Gudhrædde til syn sialpan Gud/
þinnur og þormerler so með sialpi sier Alagð
Guds. Adar/ Samuiskunnar Frid og Sögnud/
Luggun / Saluhialpena og eilyp. Lyp, Snögt

ad seigla/allt Gott sem ad er og kallast Guds
Ríki/ húðt ad sa rícttruade med stöðugre Sug
leidingu og Geymslu Guds Ords til syn/ og ad
sler/og i sig tekur/so ad Gud verður med hönum
og i hönum med öllum synum hinna skum Gæddi
og Gæpum/ og hann i Gude med Salu og Læsa
ama/og öllu þui sam hann hefur.

Hier gilldur/ og hier er eðe annad enn Aft
og Elska a þerðu a badar syður/ Aþ hiartās Aft
og Elsku dregur Gud mig ad sler med synu Or
de/synum Anda og Brætte/so sem hann selger
hja Spamannenum Jerem. 31. Jeg þep alla
Tyina elskad þig/ þar þyrer þep eg tek
þig ad mler aþ skíðrre i Nyskunsene. Þar a
mote þegar eg heyre Róðd hans Orda/ þa nialé
eg so med Sagnade/ sem þar stendur i Loptu aðe
Salomonis/3. Þar þinn eg þann sem nialé
Sal elskar/ Eg helld hönum/ og jeg vil
eðe sleppa hönum. Jrem/ 6. Cap. Níú
Vinur er minn/og eg er hans.

Med þessum hette samtengir samlabar og
bindur Gud sig við oss/ad hann byr og byggir
med oss og i oss/Vier lyka aptur a mote erú ha ns
Heimile og Rustadur Mustere og Gerbergje.
Soddan Hiartanleg astudleg breimande Samtæn
ging og Vining kann alldret ad vera a malle
Mans og Bonu i Halögu Huskaparbande / eðe
a malle Sorellora og Barna/eðe a malle Syskina
eðe a malle nöðurs Brædguma og Bræður / id
þau giete med nöðrum Mætte eða Brætte þa ra
sd húðt i annars Hiarta/eignast það og bue d

þar so sem i synu Mustere og Herberge og Heim-
cle so sem hjer skiedur/og so sem þessum Leynd-
ar dome er hattad þess eilypa Lyfins.

Ad aut þessa/þa er enn ómtur sterk og stad
þéft Santeinging i einum Lykam: a mille Lyf-
amaus og Salarennar. Þetta tuent sem er Lyf-
amen og Salen eru ein persona/einn Madur sem
hefur Lyf og Græting ap Salumne/so leinge sin
fun er i Lykamanum/Enn soddan Lyf er ecke i
nóðurn mata samantakanda eda jafnrita við
þad himneska Lyfðed/sem nu er sagt/og vin huð-
re S. Pall talar til/ Gal. 2. þar hann seiger/
Eg lifi/enn þo ecke eg/ heildur lifer Guds
Sonur i mier/og Byr og Bygger i mier/ a
samt med Födurnum og heilögum Anda:
Slykt Lyf riettruadrar Salar er Hiartans glede
og Fögnudur og Kraptur heilegs Andas. Sodd-
ann himneskt Lyf giefur og görer þan riettru-
ada sterkan þrymmodugan Lugðiarpan(huad eckert
jardneskt Lyf kan ad giepa nie göra)so ad han
kann ad yperuinna Heimen/ og þera Stöllen we
stad/vereta Diöpuln/og i Napne Drottens ad
sta og þella syna Övine/ og göra stor Dasemdar
vert/Sa Madur sem so er/hæðest huðrte Daud
an nie Selugtis Magt/heildur spottar han Dau-
dan/ Diöpuln Selugte/allan Heimen/ alla syna
Övine og seiger/Trad; þier Daude / Trad;
þier Selugte/ Trad; öllum obreisni Önd-
um og grünum Övinum/ad þeir giete tel-
ed Lyfðed ap mier: Vered Illmannleger og
þlyed þo/ Esa. 9. Og so sem : S. Pall
seiger

selget / 1. Cor. 15. Dæde/huar er þinn
Broddur? Helust þu huar er þinn Sigur?
Og/Psal. 71. J Krapte Drottens Drott
na geina eg þann.

Stæð hjer Börn Ljöfens/ huad sterka þrif
meduga Greyste/ huiþtā Reapt og Greyste þad
himneska Lyped giepur og verkar i Mañenum.
Og Guds Sonur hann leyper off vier sem crum
hans/ og hann sem byr i vorum Störtum þyrer
Tuna/ og i off liper/ hann leyper eff eðe ad eins
hellbur bydur hann off ad þaona og glediast ap
Starta vegna þess himneska Lypsens/ huiad þad
eilypa Lyped (sem hingad til er vmtalad) er da
samlega god/ dasamlega huggunar samleg/ asamle
ga heilufsamleg. Rýning þess eilypa sanna Guds
og hans eíngietens Sonar/ þyrer huórtia vier erú
vppteknader a hans Hóndum/ og vppskripader i
himmemum. Og em þetta tuent/ sem er/ ad vor
Lópn sic skripud hia hónum/ og ad eilypir Lyp sic
lomed i Rýningu hans Lópn/ talar hann seigan
de/ Luc. 10. Vered glader / ad yðar Lópn
eru skripud a himnum/ Og hia Jerem. 9
seiger Gud/ Sa Viðse skal eðe þrosa sier
ap sine Speke/ og ei hellbur sa sterke ap sijn
um sterkleika/ sa Rýte þrose sier eðe ap sijn
num Rýtdome/ hellbur so/ huór sem sier
vill þrosa/ sa þrose sier ap þui/ ad vñ veit
ap mter / i þeckr nið (seiger Drottin)

Par pyrer siger rietchristen Madur so/
 Grubet pu Heimur med þinn stolstan Metnad
 par pu med alle þitt Augn gaman/nz Hallsins

Girnder og Vellystingar/og med allan þín Met-
nad/Sér burt med alla þína Visku Spete og all-
an þín Ráðdom/húðr einiskis er verður hía sár-
re Guds Kyssingu. Dróttin hefur ángva Lyst a
styrkleika Gestsins/og eðle þóðnan a nöðurs Ma-
ns Xínum/Psal. 147. Heldur hefur hán lyst
a þeim sem þekta hann i tettelega/og vona vppa
hans Gísku/og hura um hans Orð/so hán hve
og bygge i þeim. Þar þyrer vil eg hreisa míc ap
Gude og hans Orð/og ap þui ad hán lætur mig
vita sína heimuglega Visku. Þar þyrer mále eg
so vid Sal minna/Mín Sal lopa þu Drótt-
en/og lopa hans Nafn allt það med míc
er/Lopa þu Dróttin mín Sal/og gleym
eðle þui goda sem hann hefur gíort þier/
Psal. 103.

Pridie Capitule.

Omnia propter Hominem, Homo au-
tem propter Deum Verbum ad Vitam
eternam creatus.

Hier seigest/ Guðsfu ad Guds Sónur hefur
skapad Englana og ellan Geimn vegna Mann-
sins/ ean Mannen summa vegna/til ad eignast ef-
líp. Lyp.

AD skaltu vita mín Sal og þram
ueiges vel merkia/ Ad til styks Edialyps
Simerytis, erum vier eðle ap oss sláðu til
skapader eða duzanleger ordner/Heldur erum vt
er þar til skapader ap Gude/so sem skripad stend
ur/

ur/ Sap. 2. Gud hefur Mæn skapad til
eilíps Líps. Item/Psal. 100. Vited/ad
Gud Drottin er sa sem off hefur gíort (en
eðe vier sialper) sier til Fólks/ og til Sau
da síns Haglendis. Og með þui ad vier eru
af Gude skapader til eilíps Líps/so skalleu niht
Sal þar af taka eina stadpasta og obriðdanleg
beuysing/ Adpyrer Sköpunena/ i sínu heimagle
gu guðdoms Rade/ þa hefr Gud eðe hatad off og
eðe af sínu tilsettu rade pyrerhugad off til Dau
da og eilíprar Sýrerðamningar/hellðr til eilíps
Líps/so sem Ritningin vottar/ Sap. 11. Þu
Drottin elskar allt þad sem til er/og ei ha
tar þu nóðud af þui þu hefur gíort/þui
ad þu hefur sannlega þad eðe neitt gíort
sem þu hefur hatar til.

Um stíkt Astarþel Guds Almattugs til vor
stendur alluðda skripad i heilagre Ritningu.
Ran Moderen ad gleyrna sinne Barnkind/
so hun siae eðe aumur a Aftnæme síns
Líps? Og þo hun gíore þad/ þa vil eg
þo allðrei gleyrna þier/seiger Gud almatt
ugur/ Esa. 49. Svad er huggunarsamlegra
og hfartanlegra en Födur Aðn og Modur? Og
hulíkt ad sie astarþel guðlegra Foreldra til sína
Barna/þad skynia og þína goder Foreldrar/þar
pyrer gíepur Gud sier þetta Föðurs Aðn/so sem
þar stendur/Esa. 64. Drottin þu ert vor
Fader: Og i Psal: 82: seiger Dauid. Jeg
lagða þier erud Guder/ i aller saman Sy
C liij. net

ner hins Hæsta.

Og með þú ad Gud er sialpr Ríðrleifuren
og vor elskanlegur eilypur Gud og Sader/ þa
hefur hann Mannen skapad/efte til annars ein
eilyps Lyps/Og þar hefur hönum eðert geinged
til annad enn eilypur afgroen Híartans Ríðr
leifur og elskar til sinnar Sílepmu. Enn nu skulu
þier Ljóssens Börn þa ad heyra híd einballblego
ofa/húðnen til hefur geinged um Mannsins
Stöpun/Luad eg vil þramm setia i eirne Þpter
lytingu.

Þ þyrstu klemmer off Hatturan og sa Ríðr
leife sem Gud hefur skapad og juplantad i mann
lega Hatturu/ad adur ein þad Sader og Moder
ala Börnen/þa huxa þau um allt þad sem naud
finlegt er handa Börnum/huar med þau i lío
se lata sitt Södurlegt Híarta og þorsorgan. Sugl
arner til bwa Leidren/adur ein þad þeir verpa
Þggidnum og vttetia þm. Stormegtugur Rón
gur sem siet vill Rónþangs leita eg eiga Börn
og Þrpingia/hann vppbyggir þyrst Rónungleg
Lws og þrydelegar Haller þar senu hans Börn
skule setna meir bwa/og huxar um allt þad sem
þeim til Gagns Sæmdar og Hytsemdar þiena
fenn. Hann tekur og eirnen til syn Hírdmenn og
Þienara/og vtuelur þa ap vppörstum ættum sem
eru Hertugar Greifar/Ríððarar Herramen/
eg adrer velborner Hoppards Þionar/ad þeir eðe
ad eins skule veita Ronge skylltuga Glyðne/ og
tilhyrelegan Leidur/helltur ad þeir lyfa eirnen
hans vegna skule taka vara vppa obornu Þrpin
gum/og vera þeim til geymslu Varndar og Seyr
ts og

Es og allrar þíonustu.

So hefur Gud eilíftur Sabar og Rongur allra gíðr adur enn hann skapade þau Adam og Eua epter same Mýnd/ þa hefur hann þyrer þram til bued og skapad tuþallðar Stíepnur off Mannanna Sonum til heidarlegrar Rytsemdar og til gagns og goda og Sæmdar/ sem er þyrst þeiman þagurlega þórþrydelega Geim/so sem eist Romulegen Sal eða Lopgard, ellu Mannkyn enu til Buftadar og Atseturs/ þar næst heilaga Ringla/ þa himneska Góþdingia/ sialpum Drottne alls herfar hellst og þremst til eilíþrar Lorgíðrd ar og Þíonustu og dyrkunar/ þar med og eirnein off Mönnum til verndar og varðveitlu og all tar Vesperdar og Sambvðar.

Og med þessum hætte eru þriggia handasta og Stíepnur i Vphape skapadar / Sem er Ringlarnar/ Geimuren og Mannskian/ Syrst Ringlarnar og Geimuren/ ad syduftu Maduren. Geidner Spækingar sem kolludust Stoici hapa so mælle. Omnia propter Hominem, Homo autem propter Deum conditus/ Þad er/ Allir Gluter eru skapader vegna Mannsins/ enn Maduren vegna sialps Guds/ hönum til Dyrdar og Lops. Þetta er riect mælle/ og er samhlíðda við Guds Ord.

Ad ríftu hefur Gud alla Glute skapad eist til goda/ enn off hefur hann tilreidt sier sialpum til Dyrdar. Og þetta hefur hann gíðr þyrer sinn eingeten Son/ þa eilíþu SpæBena/ so sem skrípad stendur/ I Vpphape var Ord (Verbum, Logos, Ratio, su eilíþa Spæken og Viskan Fodursins þan var i Vpphape) og

það ORD var þia Gude/og Gud var það
 ORD/Það sama var i vpphæpe þia Gude
 Aller Slutur eru þyrer það giörder/ og an
 þess er eckert giört/ það sin giört er/ Joh 1
 Item/ Sýrer hann er allt skapad/ huad a
 himnum og a Jördunne er/ það synelega
 og osynelega/ Bæde Thronarner og Höp-
 ingskapar Völlben/ Herrastietternar og Öp-
 ervöllben/ Colo. 1. Item/ Hann hefur Jör-
 dena giört þyrer sin Krapt/ 7 Heims Fring-
 lung tilreidt þyrer sjna Speke/ 7 himnen
 vrbreidt m3 sýnum Skilninge/ Jerem. 10.
 51. Item/ Drotten hefur Jördena þyrer
 sjna Speke grunduallad/ 7 þyrer sitt Rad
 tilreidt himnana. Sýrer sjna Speke hefur
 hann i sundur greint Vnderdiupen/ og giört
 Skyen driupande af Döggu/ Prouerb. 3:
 Vær erum hans handa verk/ skapader i
 Jesu Christo til godra Verka/ Ephes. 2.

Hier heyrer þu min Sal/ að aller Slutur
 eru giörder og skapader þyrer Guds Son (sin að
 er eiligt ORD eiligt Speke og Visk: þess almatt-
 uga eiliga Söðurs) sem er þess vjð Veröld og
 aller himnesker Thronar/ Höpdingk-
 aparner/ Herrastietternar og Öperuöllben/ það eru
 Seilag er Ringlar/hans stormagtugu Þienarar/ og
 Her skarar/ og að syðustu Maduren og Mannkyned/
 Stöpin Ringlana og Heimsins hefur geinged vn
 fan/ eum að syðustu hefur hann tilreidt Mañen.

Um allar þessar þriggia handa Stiepnar/

vil eg hler stuttlega tala: Þ þyrstu (so milted sîn þennan Heim ahrærer) þa hellsd eg þetta Orð Heimur merke þa myklu og ríðu Bygging Himens og Jarðar i húsre vier lipu/ og húðria vier siam og skodum vpp yser off og allt i kringu oss. Það er allt Verð hins almattuga Guds/ og er fringlot: edur bóllott Rotundum Opificium og Sænde tilreide og lued handa Adam og öllu hans Epterkomendum. Þuad hia Heimennu ad reikna/ eru aller Adams Ríðiar so sem Gest er enn Heimuren og öll þesse hin myklu bóllotta Bygging himens og Jarðar er so sem ein stor Konungleg Hóll/ soddan Giestum ap Gude gíepen til ad bua a. Þar þyrer mæler Moyses so Ad Gud hope Solena Tungled Setformurnar og allan Her Himensens sett og skíðad öllum Þíodum vnder Himmennu/ Deut. 4. og boded Moíse önum ad þíðlgast og vppþylla Jörðina og leggja hana vnder sig/ og Drottina yper öllum Ríktendum/ Genesi 3 2.

Suad Gude hefur nu geinged til stjfs Verks er eðe annad enn hans myklu Gíaxka/ og Södurleg Ast til Mannkynsins/ til þess ad laca off þetta sig / og leida og locka off so þar med til ad elska sig þar aþer a mote/so sîn S. Augustinus nuðg merkelega talar um þra/og seiger so Himennu og Jörðin/og allt það sem þar inne er/þallar til mýn allstadar og a allar Sydur/og seiger til allra Manna/ Ad þeir skule elska Gud/ so eingin þape noðra Apsökun: Himennu seiger/ Sía þu eg lýse

þíer með Solunne/Tunglenu & með Stíðe
 n'nam/Jeg fundur greine Týma Dags og
 Náttur/Árs og Manadar/so þíer síður
 leidefi þíð sama/Jeg gíep Dógg og Regn
 og Vetrattu goda a línum Týma / huad
 þýrer síg eptir þínne Lýst. Lopted seiger so
 síá þu/Jeg gíep þíer Anda so þu kápnar
 ecke/Jeg sende allskyns Sugla þíer til Átt
 vinnu og Sæðu/Jeg gíep Vind og Jardar
 ennar Groða / so að hann þíer til Gagns
 Þome. Varneð seiger / Síá þu jeg slóðne
 þínn Þostia/jeg endurnæste þýna Sal / jeg
 gíep Landenu vótná & gíðre þad þríðsamt
 og gíep allskyns Síska. Jórden þropar
 vpp og seiger/Síá þu Náður/ huad ha
 leitlega þínn Gud elskar þig/ sem mig be
 þur skapad þínna vegna / að eg skýlde
 þíona þíer / so þu þíonar þónum aptur
 a more og elskar hann að öllu híarta. Þar
 þýrer síá til þu kánnest við Átt og Elsku
 þýns Guds/og hans hálaitar Velgíðorðer/
 og að þu veitir þónum þar aptur a more
 skýlduga Sýðne/skýlduga Átt og Elsku
 að öllu híarta/allre þínne Sal & að öllum
 þýnum Króptum/so hann meige eilýplega
 Sýpa í þíer og þu í þónum.

Um Língla Guds er þad að seigia/ad þeír
 eru lýfta etneni Guds Gandaukt eg hans Stépu
 að engum verastblegu Þýne skapader/hellde eru
 þeír

þeir Andar/og hafa andlega Essentiam og Veru
 /huller Hyggenda og Skynsendar/hafande stóran
 Reapt og Seyrskit/ Þeirra er mðg mikill Siðl
 de/og þeim himneskū Resptum er skipt i Theo
 na Hóþingia stíetter/ Herradame og Þarvalld
 og eru settir til þess/ad þeir þyrst og þremst so
 sem himnesker Hóþingiar og Vardhallds menn
 eilífliga lora tilbíðie og heidre þad allra heilag
 asta Guds Krísh/og þíone hðnum/ og veriette
 hans Wende/Þar næst og lýka/ ad þeir vegna
 Guds sie mannlegu Krne og Krýngum Salus
 hialparennar þionustufamer Andar/vernde þa
 og vardueite/og sie i Krýngū þa/og gíæte þeirra
 a þessu Vegum/og bere þa a sýnum Hðnum/
 huðs vegna Gud heilður Rad og Samtal vð
 þa/so sem ad skripad stendur/ Dan. 4. ad so
 hape vered alýkad i Rade Vardhallds manna
 þad er Wínglanna.

Um þetta skripar so sa Lærezader
 Dionysius. Wínglarnar aller saman bæde
 þeir sem stíorna/og hínar sem blýða/hafa
 Gagnleg Embætte/ þau ed aþræra Himes
 nem/og þau Alal sem vtríettast eiga Wíngl
 ana vegna. Chrysostomus seiger so.

Wínglarnar eru Þíonar Guds Sonar/
 v verda opt vrsender vðræ vegna/ v vtrí
 etta sýna þíonustu oss til hialpar. Og en
 skripar Augustinus/ Þad er vúst ad Wíng
 larnar stýra Solunne Tunglennu og Stríorn
 unum so og lýka Vindenum Regne Hagle
 Reidar

Reidar þrumum og Loptenn og allre Væð-
rattu epter Guds afsettum Villia. Og enn
seiger Augustinus i þorū Stad/ Míñ Gud
þu gíðrer þar ad auk þína Ringla ad
Vinde minna vegna/ og þegar þípalad
þeim ad gíðra mýn a mínum Vegum/so
ad eg meide eðfe Sætur mina a Steine.

Ap þessu sít nu er stuttlega talad um Heim-
enn og um Ringlana/þa er auglost hvar þýrer
Gud hefur þessar Stiepnur Heimenn og Ring-
lena þýrerþram skapad/adur en hann tok til ad
skapa Mannen/Sem er/Heimen hefur hafi þýrst
skapad/tilreide og bued handa Mannenum/so sít
annad Konunglegt Lws Hóll og Lerberge Mañ
enum til Abylis og Adseturs/Enn Ringlana he-
fur hann skíðad Mánnum til heilífusamlegrar
Sambædar og Samueru/til ad gíðra þeirra a
óllum þeirra Vegum. Og so sem þessar turr eða
tuennar Stiepnur eru með tueru more/Su ein-
reralldeleg syneleg sem er Heimuren/Auñur and-
leg/osyneleg sem eru Ringgarner/So er Madur
en ap tuemur Glutum skapadur og samfettur
ap Helide og Klode sem er ap Jórdunne/og ap
Salunne/sem er ein andleg osyneleg Vera. Eper
er Hóldennu er Maduren skyldur Heimenum/
enn epter Salunne er hann lyfur Ringlönnum.
Være eðfe Salen/þa munade eðfert a nulle Mañ
sins og annara skynlausra Stiepnar/Og være eðfe
Lyfanen þa være Salen Ringlunum hlust/so
sem þad ma vel seigast ad Maduren sic halpur
skapadur epter Ringlunum / enn halpur epter
Heimenum

Seimenum/og ma þu vel nefnast/Semiangelus
et Semimundus, Þuad ad halpu Leite er hañ
Þingell/enn ad halpu er hann Þartur ap þess
um Seime.

Sier ad aut ber off ad hugleida þa sterlegu
tu Orsok/huðrs vegna og huar til Gud hepur
offskapad. Enn huad Gude hepr getinged til þess
þyrst i Vpphæpe ad skapa Mannen/þa er eft
annad enn hans omælanlegur Riarsleite / Þessa
storu og megtugu Þygging Simens og Jardar/
hepur hann ap þödurlegum Riarsleita til bved
handa Mañenum/so sem ein konunglegan Sal og
Gerragard/ad bua i og ad hapa þar sitt adsetur.
Ap þödurlegum Astar Riarsleita hepur hann
skapad þa himnesku Anda og Þingla/off til þio
nustu/og ad gæta vor. So og hepur hañ ap þö
urlegre Aft og Þisku eðe skapad off til nöðurs
amars ein ad elska sig/og eðe til annars Lyps
enn til eilyps Lyps og eilyps Riarsleita/ so ad
Gud skyllde twa med off og i off og öll heilög
Þrenning/ eins og i synu Mustere og Serberge/
so ad hañ mætte i off hallða sinn eilypa Sugldar
Dag.

Þiorde Capitul.

Homo Animal Rationale et ad Dei I
maginem Creatus, Ut Deum Verbum, et
cum Deo Verbo Patrem, Spiritumque
Sanctum ad Viram æternam possideret.
Um Mansins Stöpun epter Guds Mynd
þad hañ skyllde vera Mustere Guds Sonar/
og

og allrar heilagrar þrenningar/ til þess að eignast eilíft Líf.

SÞórsu Övmróðelega stor og mikil Dýrd er það/ að þú hafaita Guddomlega Majestat/ sem næpnest Gud Fader/ Gud Sonur/ Gud Heilagur Ande/ sem er sálpur Ríxx Icturen/ og eðert annað enn sálp Gleden/ sálpt Lífped/ sálp Salan og Saluhtalpen/ hann hefr Lyst að vera hia Mannanna sonum og bwa í þm med allre same Gíxsku og med rýtum Sið gud domlegrar Ástar og Álsku. Þar á mote eru vor Lífertu miðg miðg og ópmiðg þraunig og lýtel/ að taka við seddan Dýrd og verða heimar niðt ande/ Að þú eilíft oendanlege Gud Fader Sonur og heilagur Ande skulu bwa og byggja hia off og med off/ það þó er á mote vorre Stýnsfeme/ sem þó hugar/ Eg er Mollid og Áska/ og ein lýt el andvirdeleg Stiepnar/ en Gud er ómalanleg oendanlegur/ Guðnen kannaðg lýtill Mollidar auke að verða Gluttakande hans. Maturu? huðr nen þar Gud almáttugur býrð í mynu Starta og lýtill Salu? Þannan hugar Malmleg Stýnsfeme.

Enn þú Sal myn skalt um þennan Leynd ardom eðe taka Ráð eða Underugsan hia þíne Stýnsfeme/ Seldur merkt huad Guds Orð seiger þier/ þá munu læra að skila þennan Leyndar dom ríttalega.

Það er vift og satt/ Være Gud med mælan legre Stard/ so þm er Lofted eða Himnen/ og være hans Essentia so að hun hefr þendankgt
Rum

Rúm/ þa er eðe mögulegt að vier Mannam?
 Syner yrdum Slutakrar hans Natturu/ eða
 að hann skylle vera í öff eða vorum Gistum/
 Þúad aller þeir Sluter sem ap nöðru eru skapt
 ader og gíðder/ þeir hafa þreipalega Møling
 og Leingd og Brested/ Dypt og Læd/ þr hafa Vt
 it og Tølu so sem Ritningen vottar/ Sap. 11.
 So er omögulegt að ein Nyt take x. eða xii.
 Tunnur/ Omögulegt að hundrad Tunnur Møls
 gange eða komest í eitt Stordungs Rier/ Omögu
 legt/ að nöðru yperspanne vm þad sem er marg
 ra Mølna breitt og langt. Enn þegar talad er
 vm þa Slutte/ sem eðe eru ap Verallðlegre Mate
 ria og Epne gíðder/ sem eru Andleger/ þa ma
 Geometria og ðll Møle Rummatta vifia/ þar
 er húske að huxa vm Læd nie Dypt / Vögst eða
 Vgdd/ Vigt eða Møler/ þad hefur annan Møta
 og ap þu tage kann margt að vera í eíns Møns
 Rytama/ og þarþ eðert Rúm að hafa. Til þes
 nis/ Sa einasta einn Mødur vm húsén skripad
 stendur Luc. 8. var seten ap heilæe Regien/
 í hönnum voru 6000. Öhreimer Andar. Og í
 Samsonæ var Þusund Manna Apl/ þo vord sa
 aume Mødur/ sem ap so mörgum illum Møndu
 um seten var eðe vni Singurs num stærre ein
 adur/ Eðe heildur vord Samson stærre nie þyð
 re ap Þusund Manna Aple/ ein adrer Mønn.

So skaltu huxa vm þa vandanlegu og emal
 enlegu Veru Guddomsins. Þúad Gud er eingin
 skapadur Slutur/ eðe er hann Løpt nie Vindur
 eða nöðud styft sem skapad er/ þad sig vrbreider
 og þenur/ og hefur Rúm eða Plats nöðurstader
 þe

hellður er hann su allra hæðsta og hálæsta
 Dygden sialp sem kallast Ríðaleitur/ Þar þyrir
 hefur hann eðert Ríð/enn er samt oendanleg
 ómálanlegur ær eilípu Ríðte/eilípu Almáts
 te/eilípre Mýskun og öllu guðdomlegum Dygdum.

Og með þess Gud er ómálanlegur/ háþande
 þó huðrte Dypt nít Læb/ Leingd nít Breidd/
 hellður er hann ein andleg og ómálanleg ómáts
 anleg VERA háþande huðrte Ríð/ Vórt nít
 Stærd nít verallblega Mæling/ þá verður hiet
 með openberlega kunnugt gírt og auglóst/ að
 hann kann vel að búa og vera í sínum Stiepn
 um/so að huðrte skírdar þáð nít múnkar hans ó
 endanlega ómálanlega Veru/so að þó Gud ste ó
 málanlegur oendanlegur/ þá kann hann þó að
 búa í Mannanna Sonum sem eru lýtler og máts
 anleger.

Xu býr Gud eðte/nít hellður er hann í öllu
 Stiepnunum/hellður alleina í þeim sem skapadur
 eru epter hans Mýnd/ og huðrte hann hefur
 siet lýtar gírt/þar vill hann vera/ so sem einn
 Lærepader að nafne Prosper hefur sagt/Lýt
 ing Guds samteinger off við hann/enn hiet
 ar hans Lýting er eðte/ þar er og eðte hell
 dur Gud/Í þessare Mæningu talar Dauid
 Psalm. 42. Og 65/ Þar hann seiger sig
 þýste epter Gude/og hann þrosar hönum
 so sem lýstelegre Sædu/ Psalm. 34. Og
 huðrten hann eige þessarat Sædu að neytra og ær
 henne að verða sæddur/þáð gíepur hann að skílt
 ta/ þar hann talar so við Gud/ í 17. Psalm.

Jeg mun verða sáðdur / þegar eg vppuaf-
na eptir þínni Mynd. Um þetta skrifar &
lýka. S. Bernhardus ríttilega seigande
Tu veit eg hvar Guds skal þíns tilbrúa/
Þú ad ekkert þíns þær hann tekið / nema
hans eigen Mynd / þar þyrir skulum vör
þara Rapp og áskundan á þui / ad tilbrúa
þónum Músiere í sálþum off:

Þetta skulu þeir einpölluðu athuga/ad Guds
Mynd í off þun er eini Máte með húðum og
þyrir húðin Gud er og býr í off/og hvar þyrir
vör lípum guðdo mlegan Zimmeskan Lýnad.
Hvar þyrir vör skulum fara off líggja magt á ad
hura vel um þær Greiner heilagrar Ríningar/
sem lístoda vppa vora Skípun eptir Guds My-
nd og Lýtingu. Gud (seiger þun) skapade
Mannin eptir sinne Mynd / eptir Guds
Mynd skapade Gud hann. Genes. 1. Og
í Þo? Spekenar/Cap. 2. stendur so/Gud
skapade Mannin til eilíps Lýps / So ad
hann skyllde verða líktur sem hann er.
Vör vilium(sagde Gud) skapa Mannin
eptir vörre Mynd & vöru Lýgare. Gen. 1.

Lýpum hler víð/og huxum þær um hvar
gleðelegt þad er ad heyrar/ad Gud hape skapad
Mannin eptir sine Mynd/med þui slátt er eðe
ad þinna eða lesa um nöðra adra Skiepu í
Zimmemum. Solen er skíar/Tungled er þagurt/
og Stíðmunar eru leiperande/og allt er þ líste
legt þagur og pryðelegt/ eini húðge stendur ad

Gud hafa skapad það eptir sinne Mynd. Með
ala Börn og Aftuame eptir sinne Mynd/ og opt
eru Börnen so lýt synum Foreldrum að Mennt
seigia/ þan sie so lýt Föður eða Modur so sem
þau väre það stals/enn eðe heildur seigia Mennt
þau sie Guds mynd/eins og Ritningin seiger/ að
Gud hafa Mættin skapad eptir sinne Mynd. Si
er verð eg erdalaus/ og þetta þæ eg eðe grúðad/
hnylt að eru þesse Orð/ huðnen stýtt hafa til
geinged/ huðnen þan eigi að skiliast/ huð Fud
sic/ og hnylt að sie þesse Guds Mynd.

Nú vel mgn Sal/ Jeg vil skyrlega seigia
þier það. Gud er Ríðaleitur/ og hñ er sa Ríð
leitur sem off elskar/ og söðdan Ríðaleitur hant
þramkemur að öllum Personum Guðdomsins/ þæt
heimter Gud að off aptur á mæte Aft og Ríð
leita/ so að vier elskum hant að öllu Gírtta / að
allre Sal/ og öllum Kröptum. Söðdan Ríð
leitur og Víska til Guds Föðurs og Sonarens
og Seilags Minda/ að öllu Gírtta/ og að allre Sa
lu og að öllum Kröptum/ er su ríetta Mynd og
það sanna Þýlæte Gud/ sem Gud í Sköpinenne
jmrætte jmrættade og Groðursette í Mann
sins Retturn.

Og að þetta verðe enn nu líosara og skyrara
þa er það þrent sem söðdan Guds Mynd tilheyr
rer og ahrærer/ sem er.

1 Þemalan Seilagrar Þrenningar.

2 Speigell Guðdomlegrar Speke.

3 Og eigen Mynd Guðdomlegrar Veru/ huð
allt þrent sig hefur í Liose lated í Adam þyrer
Salled/ Þuad á meðan Adam elskade Gud að
öllu

Öllu Hiarta allre Salu og æð öllum Kröptum þá var hans Hiarta hans Sal og hans Braptar elst þagurlegt Maluerk og Mynd heilagear Gud domlegrar Þrenningar. Þar næst var hans skyn samleg Sal/ Logos eða Ratio Humana/ so sem einn Hlar og skíar Speigell eingetens Guds Son ar. Og æð ætt þessa alls/ þá var þesse hñs full komlegur Ríxlsefke til Guds/ sem æð öllu Hiarta/ allre Salu/ öllum Kröptum þráð kom/hann var ríttleleg Mynd Guddomlegrar Veru/ huðr æð æð heitær einn eilífur óændanlegur Ríxlsefke. Stíllur þu nú Sal mín þessa þríá Leynd ardoma. Og æð þu skíllur þá ætt einn nu / þá lærdi æð skíllia þá og merkia æð þessu sem eptær þylger.

Sýrft lætur sig í líose í þessum bændum sem er í Gude og Anda Mánfins ein agíxlleg Þrenning/so æð þu mannlega Þrenning þu er Mynd og Ríxlsefke þeíxlær guddomlegu. Þvíæð so sem í Guddomenum eru þríar personur/ Saderen / Sonuren/ Og heilagi Ande/huðríar allar Mán en eilíka með óvímæðelegum Ríxlsefka/So byðr Lögmaled Mannennum æð eilíka Gud aptur æ mo te/ þýrft æð öllu Hiarta/ þar næst æð allre Salu og í þríðia lage æð öllum Kröptum. Þar þýrft er nú í huðrutueggju/sem er í Gude/og so Mán enú ein Þrenning. Í Gude er Saderen/ Sonuren og heilagur Ande. Í Mánennum er Hiartað/ Salen/og Braptarner. Og huðrutuegge þíse Leyndardomur þeþur Grunduðll í Guds Orde/ sem er Þrenning Guds og Þrenning Mánfins. Guð eilíkar Mannen/ og hann víl þar í ætt verða
D íj. eilíkadur

elskadur af Mannennum/huðin hann hefur skap
 að eptir sinne Mynd. Össelskar Gud Sader/
 Gud Sonur og Gud hellsagi Ande/so erum vör
 skylldeugar að elska Gud þar aþer a móte af Illu
 Hiarta/alles Salu/og öllum vörum Bröptum.

Gud Sader hann er/ So sem Mannsins Hi
 arta/so sem lioslega ma sia/þar Gud sialpur seig
 est hafa Södurlegt Hiarta/ þar hann so seiger/
 Of. 11. Skal eg eðe med rietru giðra A
 damas af þier/ & giðra þig eins og Zebo
 im? Einn mitt Hiarta er öðrunns sinnad:
 Og hia Jeremia 3. Capitula/ seiger Gud so/
 Eg vil giepa yð: Hirder eptir minnu hiarta.
 Þetta Guðdomsins Hiarta er eilypur Gud Sader.
 Einn Gud Sonuren(Corde natus ex Parentis)
 hann er so sem Salen i þessu Hiartanu / huðe
 ed nepnest Sal Guds/ so sem Ríningun i seiger/
 Jerem. 31. Dröten Zebooth hefur svared
 við sína Sal/ Eins stendur Amos/ 6:
 Einn Gud hellsagur Ande hann er Brapturen/eda
 so sem Lyp Hiartans og Salarennar. Þegar eg
 nu nepne Hiartað Salena og Brapta mansins/so
 meina eg eðe þar med þria Menn / hellsdur ein
 Mann/huðin þetta þrenu tilheyrer/eda i huð
 um þetta þrenu er Hiartað Salen Braptanner
 so er Gud Sader/ Gud Sonur og Gud Hellsagur
 Ande eðe utan einn Gud, Og med þessum Sær
 te er Mannsins Þrenningeitt Maluerk/ Mynd
 og Lyfing guðdomlegrar Þrenningar.

11 Þar næst i öðru lagi er Anima Rationalis
 Skilnings Sal Mansins/hun hefur vered adur
 enit

þinn Adam þíell einn klar og þagur Speigell
Guds Sonar / þuiad sú Míðpersonann í Gud-
domenú einngíeten Sonr Gudz/verdr í Ritningunne
neþndur/Logos, Verbum það er/Skynsеме
Stílningur / Víska/Spekte og Orð þess ei-
liþa Söðurs / & Mýnd eigenleg hans Veru
Hebre. 1. og Coloss 1. neþnest hann eigen
Mýnd ofsynelegs Guds. Og í Bók Speken
ar / 7. Cap. Verdur hann neþndur skígr
Speigell guddomlegs Kraptar / & ein Mýnd
hans Gíðsku. Í sama Mátu verdr og það
í midsunne er í Þrenningu Mánans/sem er Sal-
en/fallad og neþndt af rzatturu Spekingum/
Logos Humanus, Ratio Humana/ Það er
mannleg Skynsеме/skynsamleg Sal/mannleg Vís-
ka/sem með ríettu er Muga og Speigell manns-
legs Gíatta/og er að nöðru leite lýktur Logo
Patris Aeterno / það er / eilípre Skynsеме og
Spekte Söðursins,

Þuiad allar Gluter eru gíðeder þyrer Guds
Son/og an hús er eðert gíðr/það gíðrt er/Joh
1. Nu þó að Gímenen og Jörden/og allt huad
þar er junn se þyrer hann skapad/og allar Glut-
er standest í hönnum/ þa þínum víer þó eðert
af sköpdum Stíepnum/eðte þau þógru Gímens-
sins Líos eða Stíðrmur / eðte Sugla Loptsins/
nfe Síska Gíaparens/eða nöðud af þerþattum
Dyrum/eða Auðgstum Jarðaremtar/ að það se
skapad epter Mýnd ofsynelegs Guds/nema Mán-
sins Sal/Gun er alleina gíðrd og míndud epter
Bílatte og Lýktíngu Guds Sonar/og hím alleina
D líq. hþur

hefur Skyn og Skilning/ þar þyrir er Salen með
riettu og hepnest Speigell Guds Sonar/ vís og
þorstandeg og Skyn/émdar ríft Sklepnar.

Þar næst er þ merkfanda/ad lýta sem Tung
led er Speigell Solarennar / og þær sína Þirtu
og sit Stín ap Solanne/ einn hefur ap stalpu sier
öngva Þirtu/ nema þar sem Solen skyn a Tung
led/ Enn þar sem Solen skyn eðe a þad/ þa er
þad dím og myrft / Eins er Logos Humanus
og Ratio humana/ Þad er Mansins Salar víska
og Skilningur/ einn Speigell (og Speculum
Logu æterni/ eilífs Guds Sonar/ eins og Tung
led er Solarennar) þeirrar oendanlegu eilífu
Spekennar/ sem er Guds Sonur/ huðr ad er su
himneska Solen og Víska/ hvarðan Mansins
S. Þær þad riatta Lios og sama Bynning a
guddomlegro veru og hans víska/ og heildur heste
so þramt hun alíkur þessa Solena alleina/ og výt
ur huðege þra herne. Enn ep hun výtur. þar i
þra/ og látur sína sier þra Guds Syne/ þa nuffer
hun alla sína Segurd og Þyrd/ og skilur eðe huad
Guds er/ heildur verður hun þall Myrkuro/ Siar
guda þyrkanar og Seidne/ þær hollðsegt sume/ og
verður eðe öðru vís sumud einn hollðlega/ huad
eðe er annad einn Standskapur þyrir Gude/ Rotn-
s. Enn huðnen Mannekian hefur sier síuð/
og er víska þra Gude / þar um verður seirna
þleira talad.

Nú ad eins vil eg setta huðet i mote öðru/
Logon, seu Verbum Dei Aeternum, increa-
tum, Infinitum, et Logon Hominis in tempore
factum, creatum et finitum, Þad er/ þa eilífu
Guds

Guds Skynfeme og Speke vil eg samanbera við mannlega Skynfeme og Speke/og hugleida so m̃ storre forundran/hjórðu Gud hefur giðrt Mañ síns Skynfemd epter Mynd síns Sonar/og skap ad hañ þar til/ad hann skyldi vera sem Speig ell síns eingetens Sonar/og hapa ap hönum sína himneska Visku/eins og Tungled hefur sína Virtu ap Solunne.

III Þridda mæta og súðasta/var m̃ð Mañ enum þyrer Salled/pullfomlegur algiðrdur Ríxer leste Guds/su ríctta Mynd Guddomlegrar Veru so sem i Sionarglere. Þuð adur er noglega be uisad/ad Gud i sonne Essentia og Veru er eðe annad enn Ríxerleitur. Og sic nu Gud stalspur Ríxerleituren/og eðert annad enn einnsamall Ríxerleitur/so sem Ritningen vottar/Þa þylger þad epter/ ad Mynd Guds med M̃anenum þyr er Salled/hefur eðe vered annad enn su haleita Edladýgd og Mankostur/huðr ed med einu Orde næpnest Charitas / þad er Ríxerleitur. Merked þetta þier Bðrn Ríðsins/Gud (seige eg) i síne guddomlegre Essentia og Veru er stalspur Ríxer leituren/þar þyrer hefur Mynd guddomlegrar Veru/i Adā þyrer Salled/eðe vered añad en pull fomen Ríxerleitr apur a mote til Guds. M̃ður en hefr hæft Breiðande Aft og Elsku til Guds i þā Tama/ og til Naungans. Og slyt pullfomen Elska þuðbyrðis þrangangande ap M̃anenu so síñ nóðeum skíærum Speigle/ i more allra haleiti esta Guds Andlite og Auglite/hefr þra sler gep ed aptur a mote Virtu og Lioia/alyka sem ad ur ver talad um Tungled.

Sannleikur og Þeufing þíffa Mals/ad Ríx
leikuren sie su Mynd guðdómlegrar Veru/epter
huðre heilager Menntu eru skapader/ ma tatakst
og sýrkiaft bæde m3 Lögmalenu og Þeufingio.
Þuad Lögmaled er ein þull Auglysing og Þo
tur Guðs ormbrextanlegrar Veru og hans vilja
Og þegar vier granduarlega athugum og yper
uegum/ huðrt ad sie þad hesta og hellsta allra
Þoðordanna so vier kynnum þar ap ad skynia og
lara huðrnen Gud er i sinne Maturu/þa krepur
og heimter Gud ap offeðetr Veri so þreklega so
sem ad elska þullkomlega Gud og Maungan/
Matt. 19. 22, Deut 6, Leuit 19. et ct

I sama mata setur Þeufingium þram þyrer
vor Augu þennan sama ofeiganlega Siartans
Ríarleika/sem Gud hefur synt og veitt off i syn
um eingietnu Syne og heilögu Mnda og amiter
off þar þyrer ad elska Gud apter a more/seigande
Lat um off elska hann/ þuad hann hefur
elskad off/1. Job. 4. Item/Siaed hvilk
ann Ríarleika Saderen hefur synt off/so
vier skylldu vera Guðs Þoðn / 1. Job. 3.
Vier vissam og trutum þeim Ríarleika
sem Gud hefur til vor. Gud er Ríarleik
uren/og þuðr hann er i Ríarleikanum/sa
er i Guðe/ og Gud i þoðnum/ 1. Job: 4.
Ríarleikuren er ap Guðe/ og huðr sem þe
pr Ríarleikan sa er ap Guðe þoðdur/ og
hann þeðer Gud. Ibidem. Elskanleger/
þe þe Gud so elskad off/þa eigum vier ad
elska

elſka huðr aſian jnnbyrdis / 1. Joh. 4.

Líta eirnen gicpur Guds Sonur off loſtes
 8: ad ſkilia/ad Ríæreifeituren ſkule vera viſſulegt
 Audkenningar merke a ſinum Lærefueinū / Joh.
 13. Og. S. Þall ſkrifar/ ad annars heims ep
 ter þetta Ljþ/ þá ſkule Truen og Vonenn hapa
 enda/enn Ríæreifeiturin ſkule vara og bliþa ad el
 ljþu og hapa allðrei Enda/1. Cor. 13.

Nú þyrſt ad Rógmaſſins vppþylling er kom
 en i þullkomlegum Ríæreifeita til Guds og Læ
 ungans/og með þu ad Ríæreifeituren er Aud
 kenningar merke a Guds Þórnum og Lærefuein
 um Jesu Chriſti/og þyrſt ad Truen og Vonenn
 hapa Enda/ Enn Ríæreifeituren varer og bliþur
 eiljþlega/ſo ad þad eiljþa Ljþed i Limerkte er
 eðe utan heilagur Ríæreifeite/ þeſtur og bunden
 og grundualladur a einum ſtaðþeſtum Guds Ríæ
 reifeita/ſo ad ſu heilaga Þrenning/ ſamur Gud/
 allir Guds vtualder Ringlar og Menneru með
 Guds ommædelegum Aſtar Ríæreifeita ſo ſem mæ
 ðdrum ellðlegu Mæruægg umgirdter og geymder
 og þar i gien verður Gud ap þeim með þullkom
 enne Aſt og elſku/ ap öllu Larta ap allre Salu/
 og ap öllum Ræðeum elſkadur/ Þar þyrer ma þ
 i Samleita ſeigá/ad Mynd guddomlegrar Veru
 og Lætturu i Þórnum Lioſſins er eðe/ og eige
 kann þu ad vera annad/ en þullkomlegur Ríæ
 reifeite til Guds og Læungans.

Enn ep þu Sal myn ſeiger ſo/ Sie Guds
 Mynd i Mannennum eðe annad enn þullkomlegi
 ur Ríæreifeite við Gud og Læungan/ Þu bliþa
 þá þiner adrer Proprietates ſem og eru eigenleg
 Art

Alt guddomlegrar Myndar/sem er ríett Ryming Guds/Greinsleitur Sugreininganna/samhlíod en vors vilja við Guds Vilja/Meinsleyse/ Zeilagleit og Afgjörsefke allra Mannkosta og Dygða Dýtia nóðud þífar Dygðer þra Guds Mynd/eda verða þær þar þra skildar / so að þær heyre þar eðe þramar til?

Æi/mijn Sal/Þær verða þar eðe vtelufts at eða þra skildar/hellður eru þær allar þneþað ar og þolgnar i Ríarleitann. Þuad so sem Gud sialpar i sume Essentia og Veru er sa Míattuge og Wendanlege og Eilýpe Ríarleitu ren sialpar/i huðrtum Ríarleifka aller aðrer guddomleger proprietates eru/ so sem i einum Gring þneluiter og bundner/ sem er Guds oend anleg Speke/ Ríettlære/Sannleitur/Þraptur og Dyrd etet. Alljka eins er hattad um Guds mynd i vruðidum Míónum/ og þann Ríarleifka sem þr hapa til Guds og Raungás/ Ad sa same Ríarleifke þann þíelytur og hepur m; sler saða Guds Rýning/ i Mansóns Sugskote/lyfa og etenen samhlíodan vors vilja við Gud; vilja/og allar godi ar og gudlegar Dygðer.

Þetta sammar heilög Ríening með líosum Orðum sem seiger/ad þeir einar sem Gud elska þr þeðie hañ/1. Joh. 4. Og að þesse Þodord (Þu skalt eðe horast/ Þu skalt eðe siela Þu skalt eðe þera Sals vitne / Þu skalt eðe agirnast/Og ep nóður eru þleire Þodord) þa þelast þau i þessu einu Orde/ Þu skalt elska Naunga þinn so sem sialþann þig

þig Rom. 13. Og um Ríðrleikan talar
S. Pall/ 1. Cor. 13. Ad þan sie vingiarn
legur/ þolenmodur/ hann vandlæte ecke/
þann giðre eckert illmannlega/ þann þroke
þer ecke vpp/ þann leite ecke þess sem þna
er/ þann verðe ecke til ills egnður / þann
astunde ecke ad. giðra skada/ þann glediðst
ecke þegar illa þer/ þellður glediðst þann þa
vel geingur til/ þann true ðllu/ þann vðne
allt/ þann umþere alla Slute/ & ct.

Sie þetta nu so ad Ríðrleikuren hepe þinn
ad hallda allar þessar Skönd dygðer / þa er augi
liost ad þann er su sama og ríetta Guds Mynd
epter þuðre Maduren hefur verð skapadur þyr
er Salsed. Híer með verður Þeigenum liosara
audsyndur/og lioslega vtmaladur allur sa Þeyn
þardomur sem hlyðer vppa Sköpun vorra þyrstu
Þorelðra/ epter eilýps almatugs Guds Mynd
og Lýkingu.

Híer sicer þu/ og híer mattu skíða þad/mánu
Sal/ad allt þetta eitt með öðru/ er þaled og þol
ged i þessum þremur. Punctum/eda Greinum/as
þuðrú þíð er þín þyrsta. 1 Ad su haleita Guds
gubdomlega þremming þun er merkt og myndud/
og so sem vtmalud þyrer þetta þrent i. Mánenú
sem er. Híartad/Sulen og Mánsins Raptar.
2 Þad aítad/Ad Mánsins Sal og Skíningur sá
tallast Logos Humanus, Anima Rationalis
þun er Stionargler og Speigell eíngertens Guds
Sonar sem tallast Logos eda Verbum æter
num. 3 Og þad þrúða og sýðasta/Ad su gudi

donilega Vera og Essentia sem nephest eilípur
 oðndanlegur Ríðsefse/ síe su ríetta Guds. eigent
 leg Mynd i Máttum/ sem þálen er i þallkomu
 um algíðdum Ríðsefse og Afstarelsku Mátt
 síns til Guds aptur a mote/ i Mátt síns Gíarta/
 i Mátt síns Salu og i öllum Mátt síns Kröptum/
 a húðru Gud hefur heft alla þóttan. Og þe
 ta er su ríetta Guds Mynd/húðse Gud hefur
 jnnhelle og plantad i þa þyrstu Sorellbra i
 Sköpunenne.

Þetta sem nú er talað um Mynd Guds/épe
 er húðre Máttren var þyrst i önduerdu skapad
 ur/ þad stodar og þienar off til meire vnderujs
 umar og Skilnings og þienar off/ad þesse jnbyrd
 es Ríðsefse a mille Guds og Mátt síns / síe sa
 þyrste eg þornaste Sattmale mille Guds og Mátt
 anna/húð og etnen mun blýpa og vara oendan
 lega i eilípu Lybe. Um þemian Sattmala talar
 Syrach 17. Cap. seigande/Gud(seiger þann)
 hefur þient Mótum/og gíeped þm Lög
 mal Ljpsins/og þann hefur gíort við þa
 eilípan Sattmala/ r openberad þeim sýn
 Ríettinde. Og ad ríer Máttum víta/huísqur
 þesse Sattmale síe/ og huad þyrer Ríettinde þad
 eru sem Gud hefur þyrer Mótum openberad
 þa seiger Lögmaled off þad/ i húðru Gud loþar
 ad elska þa/ og gíðra þeim til goda alle i Þust
 und. Lide öllum sem þann elska/og heimter ap
 off þar aptur a mote / ad elska síg ap öllu Gíar
 ta/allre Salu/öllum Kröptum/ og ad húð og
 einn elske sinn Maunga so sem síg sílþan.

Goddan

Goddan Sattmale og Samband er það allra
þyrsta og þornasta sem Manninum var í Sköpun
eins juplantad og juprætt/húðet hann tinnu vel
ad hallda/og ap medskapadre Skynseme og Spei
ke ríttalega ad skilla/so ad hann hafde eke þör
p a nöðrum Jarðneskum Læremestara þat til.
Þuiad lita so sin natturleg medþædd tilhneiging
er í Samunne ad elska syna Vnga/ lita í Vngönni
til ad elska syna Modur/Og lita so sem a mille
Sorellbramma og Barnana og Syskinana er med
þæddur og ærþeignir Sattmale Naturlægs Ríx
leika sem fallest Storgi/so ad húðet allkar þar
annad (ep ad sköpun þer) Og til þessa hafa
þau eke þörp a nöðrum Lærdome/eda skripudur
Lögmales/Wins. var hattað med þeim Adam og
Euu þyrir Salled/Þau höfðu eke þörp a nöðru
Moyses Lögmales/eige hellsdur a nöðrum skripud
um Bodoordum eda Lagariette/huðnen þan æt
tu ad elska Gud og sinu Naunga/Þuiad þesse
Sattmalen var þeim medþæddur og jupskapadur
Þau vissu vel ap stæf slappum til/ad m þui Gud
elskade þau/þa attu þan ad elska hann aptur a
more.

Þann Eoma/ nu þesser tueir Ríxleikar til
samans/so sem Gud hefur til Mansins/og Mad
ur hefur aptur a more til Guds/Ríxleike Guds
sínskapad hefur alla Glute/og Mansins Ríxleike
til Guds huðr ed skapadur var a þeim þyrsta
tynna epter Guds eigen Mynd og Ríxleika. Þa
elskade Gud Mannan/og Maduren elskade sinu
Gud aptur a more. Gud er ein Essentia og Vera
og Maduren var so sem ein skær Speigell þess
arar

erar guddomlegar Veru/ Og þegar Gud leif a þennan sinn Speigel/ þa gaf þesse skapade Speigell sinn Lioma af sér/ og elskade i gien sinn Elsk huga/ so þar var eðe a þerdum nema hreinn Afstærkleike a badar Sindur.

Þar þyrir hafa þessir brennande Afstærklar leifar þyrir falled elskast jnnbyrdis/ so huor þey ur þar annan fyst og þadmad/ Guds Ríarleike og Mansins/ eða Gud og Maduren. Gud elskade syna Mynd Adam/ so sin Fader sitt eigned Barn og leit a hann so sem a annan Speigel sumar eig en Myndar Putad Adam var Speigell Guds/ og þegar Gud leit a þenna Speigel med sinne Ríarleiks Virtu/ so gaf þesse Speigell af sér af tur a mote Leiptran og Lioma logande Afstær elsku til syns Skapara.

Allt þetta hvar em nu þeyur vered talad þeyrer hler til/ ad liost og openbert verde/ Huor su ad Gud Drotten Zebaoth/ sa mykle Konungs ur Timens og Jardar/ sa sent i some VERV er omalelegur oendanlegur/ kunne ad bva og vera i Mannanna sonum/ sem eru lieler vegste og aud urdeleger hia mörgunum þdrum Skiepnun.

Og hler sier þu nu min Sal/ og hler meiga öll Liöffens Börn sta þad/ ad slukt ma vel skie/ og þad skiedur viffelega þyrir jnnbyrdis Afstærklarleika/ þegar Gud elskar Mammen/ og verda ur af hönunum optur a mote af öllu Giarka/ allre Salu og öllum Kröptum elskadur.

Min Gud og Drotten/ þu ert i Gæðinne og býr i þus Liöfe/ þar eingen kann ad koma. þu ESSENTIA og Vera er omalanleg / þu Meteskar

Maieftatts Dyrd er orðsatakleg, og þýner Veiger
eru opínnanleger/og Dypt þínar Speke og allra
þínna Verka naer eingen. Enn þo veit eg það
af þínnu Orde/ og þínn Mýskun seiger míc það
ad þu síert slaspur Ríarlesturen/og kallast eilýp
ur Sader. Og adur en Heimuren var þa hepur
þu hiartanlega elskad þína Christina/ i þínnu
elskulegasta eingetna Syne/og þýrer hann hepur
þu eðe ad eins skapad off med skynseme og óllum
Stifnings ritum/og gieped off þína eigenlega
Mynd/og giðrt off ad Stenarglere og Speigle
þínnar guddomlegrar Þrenningar/þelldur hepur
þu eirnen vthellu yper off þínnu Ríarlestu og
med Liofe þíns Andlits þína Speigle i Vphape
adur enn Maduren þíell tilreide og vppetendrad
so ad þau Adam og Eva gæfu af síer skíera Rí-
tu og pagran Lioma sastrar Guds Elsku og Rí-
arlestu / hvar af vier þeirra Ríðiar skýlduger
voru eins ad elska þig aptur a mote/af óllu slar-
ta/allre Salu og óllum Ríðtum/so sem vorn el-
skulegasta Södur/ og vorn Ríangas sín off slappa.

Sýrer söddan Sattmala þínbyrdis Afstar og
Elsku þíennar þu til þínna Barna/ og munt enn
þramar koma i þui ókomma eilýpa Lypnu/med
sama hatte/ vier sem trium a Ríapn þíns einget-
ens Sonar/ so ad þu munt hallda og hapa i þín
og hía þeim eilýpan Lúyldardag/ og ad eilýpu
muntu i þeim vera og bwa. Til þessa býr þu off
og tilreider og skappellega giðrer nu i þessum
Seime/þýrer þína Mýskun/ og latur off vera
Mistere þíns heilaga Anda/eg giðrer off sluta-
takara þínnar guddomlegrar Ríatturu/og þellader
off

öff hinneskum Bræpte og Lyfe.

Du seiger so / Proverb. 8: Jeg elska þa sem mig elska / minn Lyft er hia Anna Sonum. Og i Psalm. 132: Hler vil eg hugla eilýplega / þuiad mier er þad lín þr. Þar ansa eg til med Sögnude / So sem i Psalm. skendur 27. Drottin er mitt Lios og minn Heilsa / Item / Alþ Hiarta elska eg þig minn Drottin / minn Strykur / Drottin mitt Viarg / mitt Vöge / minn Sreksare / minn Gud / a huörn eg treyste Psalm. 18.

Simte Capitul.

Deus Verbum, Plenitudo omnium,
& Hominis beata possessio ad Vitam æternam.

I þessum Capitulo verður um talad / huörn su að Gud þycker sinn Son vppþyller allar Stíepnir / enn fierðeiles hefur hann Bygd og Birstad og sjna Vistarueru hia Gudhræddum / so að þeir lífe eilýplega þyrer hann.

Múkel eru Verð Drottens / seiger Dauid / huörn hann hefur gætt a þeim / sa hefur Lyft til þeirra / Psalm. III. Það þinna og þormerkta þeir Gudhræddu i Baun og Samlestka / og vð þad verða þeir varer mý sötlegre Forundran / meir og meir / i þessum ebla haleira

halesta Leyndardome eilyps Lyps/til hudes
 Lyps vier erum ap Guds Glæsku skapader.
 Fuiad med þui vier attum ad vera Guds Börn
 og Mustere hins heilaga Anda/og hapa pyrer
 hann eilypst Lyp/þa hefur Gud handa þessum
 synu Börnum ískapad allan þenna Heim/til pryde
 legs Abylis og Bvstadar/og skickad þeim syna
 heilaga Ringla til þionustu/so ad hans Glæska
 og Dyrd hans heilaga Xapus yrde kunnug/og
 huðersu ad hann hefde med foddan harte Lyst
 og þoðnan a öllum synum Skiepnium.

Gud er einu Ande/og allur þesse Heimur/su
 stora Bygging Simens og Jardar asamt med syn
 um Innbyggiorum Ringlum og Mönnum er eitt
 CORPVS/og so sem Lystame þessa Andans
 i huðrum hann hrærer sig/og huðrn hann vpp
 þyller alle um fring med sinne Xalagd/so ad
 Simenen er hans Stoll/enn Jorden er hans
 Sotfskór/Es. 66. Og pyrer Wilypd/adur en Ver
 alldarennar Grönduðllur ver lagendr/þa hefur
 Gud huxad um foddan CORPVS/og radgæst
 med stalpum ster/um hans Sköpun huðrenn
 hun vera skylld/og huad stort ríðe og breiðe
 þetta híd mikla fringlotta CORPVS vera skylld
 de/so ad hi alla þessa störu bygging Simens og Jar
 darennar vppþyller med Glædum sinnar Glæsku/
 og sterðeiles ad hann Innbyggiorum Heimfens
 Ringlonum og Mönnum gírdde sig kunnar og
 openberan/synu haleita Dyrdlega Xapne til ef
 lyps Lops.

Til styfs Aporms og Afetnings/hefur hann
 heft og brvðad sinn efngeten Sott/þa eilypu
 Spekenz

Spekna/sem ad er í Södursum Skaute/Húsi ad
 er hans eilífur Radgæpe. Og vppa þetta hefur
 ur hann þyrir þenna sama sin Son Skapad allk
 þad sem skapad er. Og med þui/ ad hann hefur
 vid syna eilýpa Speke Rad hætt / og afett alle
 huad vera skyllde/og þyrir hann allan Heimen og
 allar Skiepmur tilreidd og bved/ þa hefur hñ so
 þoknast/ad þesse eilýpa Speken(sin er hñs elsku
 legur Sonur) skyllde vera Zerra og Höpud og
 einn Skioznare allrar þessarar mættu og vñdu
 Dyggingar/eins og Mansins Sal er í Lykaman
 tim/Þess: hans Sonur skyllde öllum Glutum vid
 magt hallda/og vppþylla alle í öllu Glutum/sier
 deytes og einkannlega syna heilaga Rættu/ sem
 er so sem Giartad Verallbarettar/So ad Christe
 leg Rættu/ þad er/Söpmudur allra Heilagra/
 skyllde vera þullur ap hönum/ sem allt í öllum
 vppþyller.

Hier vñi vottar Heilög Ritning/ þar
 hun seiger/ Aller Gluter eru þyrir hann/
 og í honum skapader/og standast í honum
 & hñ er Höpud þess Lykama sem er Söpmu
 nduren/ Col. 1. Jm/ap hönum & þyrir hñ
 & í hönum eru aller Gluter/Rom. 12. Jm
 hann er eigenleg Mynd guddomlegrar Veru
 og þer alla Glute med synu Kröptuga Or
 de/Hebr. 1. Þutad í hönum lipum vier/ &
 erum vier/ og í hönum þrærum vier off/
 Acto. 17. Item/Gud hefur sett og skied
 ad hann Höpud Saphadarens yper allt/
 sem

sem er hans Lífame/ og Fylling hans sín
alla hlute í öllum vpppyller/ Eph. 1.

Vel veit eg og meðkienne/ að stytt er stor og
míttell Reyndardómur/ húðin eða er mögulegt
að skilja edur grunda íð sem hann er. Enn þó
ma þetta að nokkru leita merkia og vnderstanda
af líflegre Þpterlytingu/ ef að vler athugum
Mansins Stöpun. Maduren nefneste af Zattum
meistoronum Mikrokosmos það er/ míste Zeim
ur/ Pusad íð sem Lyfamen og Salen eru samtein
gd/ so er og í nocturn mata Samteining a míste
Skaparans og allra hans Stiepa/ enn eða þó
með þeim hette að þeir se ein persóna.

Zeimuren/ og þesse hín fringlotta Bygging
Símens og Jarðar/ hun er (til að jafna) so sín
Mansins CORPVS og Lyfame. Þar næst er
allt mannligt Ryn (epter Guds Mynd og Bl
late skapad) það bva skyllde a allre Jarðarkein
gluffe/ það er so sín Liattad í þessum Lyfama.
Stramarmet þa eru Ringlar Guds íð sem Spiri
tus Vitales Corporis/ Lífande Andar eða hrær
ingar Lyfamans í Blöðnu, og öllum Lyfamans
Lidum og Limum. Enn Gud han er so sem Sal
en í þessum Lyfama/ seyrer hönum og stornat/
og vpppyller hann allan. A þessu hepur sa heid
ne Vlegilius hapt nocturn Skilning/ þar hann
so skrepar.

(tes,
Principio Cælum & Terram, camposq; liquen
Lucentemq; globum lunæ, Titaniæq; Astra,
Spiritus intus alit, totosq; infusa per artus,
Mens agitat molem, & pleno se corpore mis
cet.

Það er söddan vnderstöðu og meiningar.

Gud er einn Ande/ þa skapad hefur Himenn og Jörd/ Sol og Tungl og Stjörnur/ og hann vpppyllir híd þinn allan Himenn og so Jörd ena. et c.

Þ sama mata samlyftr og jafnar S. Athanasius þessum Zeime við Mansins Lykama/ og Gude við Salena sem að er og byr í Lykamanu. Nu so sem Mansins Sal vpppyllir allan Lykaman/enn a þó sterdles helma í Siartanu/ huðr ed þess vagna kallast að Matturu Meistorum Focus Vite það er Lypsins vermer eda Elldsto. So er Gud í öllum Stiephnum/ so sem hann seig er stalspur/ Jerem. 23. Er eg ekki þa sem vpppyllir Himen og Jörd? Og Esa. 66. Himen er mitt Sæte/ og Jörden minn Fot skór/ Enn huðge í öllum heimenum þa er hæð eda byr hann nið þeim Sætte so sem í sjnum Heilögum og Deuoldum/ so sem skripad stendur/ Esa. 57. Jeg er þa sem í Hædonum og Helgedomenum byggir/ og í þia þeim sem hafa sundurknosadan og Litelatan Anda. Og enn seiger Gud/ Jeg vil bva í þeim/ og jeg vil ganga a meðal þeirra (í þeim) og þeir skulu vera mitt Folk/ Leuit. 29. 2. Corinth. 6.

Og lyka so sem Spiritus Vitales/ það er/ þeir lifande Andar og Kraptar í Lykamanum/ hafa aðskiljanleg Embætte/ hvar pyrrer þeir kallast Spiritus optici/ það köllum vtr Stikningar vtr/ Þeirra stæande Kraptur edur Synen er í
Augustinum

Augunum/ þeirra heyrande Braptur eda heyr
nen er í Eyronum/ þeirra lyttande Braptur er í
Kösonum/ smáðande Braptur er í Tungunne/
þreispande Braptur er í Singronum/ gangande
Braptur í Sotonum/ Púlsifer Andar eda Brapt
ar hræra sig í öllum Lyktans Lidum og Lim
um/ so/ ad húð og einn hefur stítt Embætte/ So
hafa Linglar Guds í þionustu Heimans marg
hattud og afskilanleg Embætte/ og er þeim sin
turkspít í Throna/ Herradame/ Höpðings stíett
er og Þvervalld. Coloss. 1.

Það er víst (seiger S. Augustinus)
Ad Solen/ Tungled og Stjörnurnar bræ
ra sig/ þyrir Linglanna Þionustu/ So og
rada þeir Vindönum/ Regnenu/ Haglenu/
Dunum og Elldingum og Loptenu & öllu
Vedurlage eprer Guds Þepalningu og skip
an. Sa Lærepader Atenagoras skrifar so
Gud hefur skapad Lingla til ad þiona ad
þeim hlutum sem hann hefur tilskilpad.
Item/ Aller Linglarnar bæde þeir ed yper
drottina / & ljúka hiner sem vndergiepner eru
þara gagnleg Embætte í Heimennum / þeir
vtrierta og þau Verð/ sem Mönnum eru til
goda.

En er hjer og það ad merkja/ ad andur nept
der Spiritus Vitales, Ljupsins andar (húðrier
ad sier vrskipa um allan Lyktaman) Þeir eru
hellst í Stjartanu/ þar Salen er sierðesles/ og þe
ir glepa sig í Fringum Stjartad/ stydia það og styr
kja og

fa og Hialpa þu. Já/ þeir. vrganga af. Hlart
 ann og skiptast þadan vt um allan Lyktaman/
 Guad Salomon glepur ad skilfa/ þar hñ so seiger
 Vardneit þu Hlarta þitt vandlega/ þuiad
 af þui geingur Ljþed. I soddan mata er haf
 tad um Guds Ringla/ þeir eru hellst i. Guds
 Rirkia og hia Guds Børnum (hvar i Heimie sem
 þau eru) so sem i Hlarta Heimfins/ sem adur var
 sagt. þeir eru jannan hia off Mðmonum og i
 fringum off/ so sem vorer Maungar og Lagsmen
 og eru sem ovinnanlegar Gerbwder i fringum þa
 sem Gud ottast/ Psalm. 33. Já/ ad vjfu þeir to
 ma þyrst þra hðnum sem byr i Børnum Liosfens
 (so sem i Hlarta Heimfins) þad er þra Gude/
 og stande þrañe þyrer hðnum/ veldubwuer til ad
 giðra allt huad hann byþalar/ Psalm. 103.

Jeg vona þessi Skýring sie nogu skilianleg
 þyrer þa einþóllbu/ Guðsfu ad þessi vyða og
 fringlotta Bygging Himens og Jardar sie so sin
 einni mannlegur Lyktame/ i huðrum ad Mañtyn
 ed sem byr og bygger um alla Jardarfringluna
 og sierðeifis Rirkia eða Christne. Guds/ hui er
 so sem Hlartad i þessum. Lyktamanum/ ein Ring
 lar Guds/ þeir eru Ljþfins Vindar og Ljþfins
 Braptar/ Og Gud almattugur hann er so sem
 Gulen/ huðr ed allan Lyktaman vppþyller/ epter
 þui sem hann seiger/ ad hann hape Himenen þyr
 er Stol/ ein Jorden þyrer Fotfðr / og haim
 drottnar og vjfer yper Ringlonum synum þron
 ustufðnum Mundum/ og byr og bygger i sinne
 Christne / so sem i Biarna eða Hlarta alls
 Heimfins.

Þó skulu vser athuga og vita það/ad Gud
 vppþýlter eðe Zeímen persónulega/ so sem Sal
 en Mansins Lýtaman/ þar Sal og Lýtame eru
 ein persóna, Og eðe verður Gud heilður af Zei
 menum umkringdur/ umþadmadur/ inneluktur eða
 höndladur/ með því ad hann er ein ómálanleg
 og óendanleg Essentia og Vera/ heilður er hann
 so i Zeímenum/ ad hann er lýta einnen þýrer ve
 an Zeímen/ þýrer utan allar Skiepnur / og um
 tringer og i Sende stier hefur Zímen og Jörð og
 allar Skiepnur þar inne/ og þar þýrer hefur all
 ur Zeímuren/ og allar Zeímans Skiepnur syna
 Existentiam og Veru i æterno Verbo, i eilípu
 Orde/ i óendanlegre Speke Guds/ sem er Guds
 eilípur Sonur/ og i hönum halldest þær við ma
 gt/ og þýrer utan hann og hans stíornan eru þær
 hüdige/ með því ad an hans og þýrer utan hann
 kánn eðert ad vera og eðert ad standast.

Og þó ad hjer seigest/ ad þesse Zeímur með
 öllu því sem i hönum er/ hape syna Veru i eilípu
 Guds Syne/ og i hönum við Mægt halldest / þa
 skulum vser so eðe skilja þ/ sem Málarar plaga
 ad mála þetta vt/ Þar þeir mála Gud vpp sem
 ein stóran Mann með þrepalldre Koronu/ skryð
 dann raudre Bortapu/ sa eð Zímen og Jörð hef
 dur i Sange stier/ og spastar um hann með synum
 löngum Armleggjum/ sa eð lýte óþan a Jordená/
 og slæ og skode so allt huad hjer þer þrátt.

Ad vísu/ Þp ad Gud være óendanlegur og ó
 málanlegur localiter/ það er/ so hann þýrþe
 Rómis við/ so sem Máchomet skripæ/ ad Gud sie
 so stór/ ad einn Sugl gítere ploget þra einu Þýra

tíl annars í hundrad þúsund Ár/ Og väre þetta
 so/ þa kynnum vier eðe að bera þad aptur/ að
 Leimur þesse väre localiter/ þad er rúmlega í
 Gude/ þa Mattum vier og eðe þinna að þessra
 Malverke/ sem adur greinir. Vm vier seigium
 og jatum með S. Augustino/ Að aller Slutur
 sie heldur í hönum / heldur enn að hann
 skyldi vera í nöðrú stad/ Og þo eru þeir
 eðe so í hönum/ að hann sie nöðrú stadar
 þutad huðr stadur hlytur að hapa líkamle
 gt Platz og Rwm Leingd og Breidd og
 Höd. Og með þuillíku mote er Gud huðr
 ge/ Þar þyrer eru aller Slutur í hönum/ og
 er hann þo huðrge í nöðrum stad.

Til líofara Stílnings vm þetta/ þa hug
 seidum Mansins Sal/ sem er Logos Humanus
 eða Anima Rationalis/ og skodú huad hun fast
 að verka. Sum byr í Mansins Lýkama/ enn eðe
 að sjður vmkrínger/ vmhöndlar eða jállykur hun
 Lýkamann í stíer með synum Luxonum/ og þo að
 hun vmpadme og höndle hann með Líose sáma
 Sugreminga/ þa er hun þo með þu jinnra Lío
 se sámar Luxanar eðe nöður stíerlegur Stadur
 eða Partur Lýkamans/ Þar þyrer verður Lýka
 menn með Luxanenne Salavennar/ mælltur og
 vmhöndladur/ enn þo ei so/ að sú Luxan hape
 Rwm eða Stad nöðurn.

Ja samulega/ þad enn er metra/ Þetta jinnra
 Líos mannlegs Sugskots er pullt með ynnistegar
 Luxaner/ hepar hinni og auman Afslatt/ glórer stíer
 þær og þær Mynder/ margra og mýkellra Slutu

So kann Madur að setja sér í þanka/Borger og
 Bæ/Lönd og Þyar/ Folt og Stenad / Dyr og
 Sugla/ og allt það hann hefur aður síð/og allt
 það hann skynar/ Og enn það meira er/ein skyn
 samleg Sal kann í heimuglegu Líðse síns Sug-
 skots að gripa Mynd Símenssins og Jardarenni
 ar/so að hann í slápre sér vpppyller og hönd-
 lar með sinne Malagð/alla stærð og Vydd þessa
 Seims/sem hann vinnur/ar/enn þó þenur hann sig
 vi nie vrbreider nöðurs stadar/enn er þar þó
 samt nallag með ommædelegum hætte.

Vndur ma þetta heita/ Já vísst rétt ríett
 Miraculum Naturæ er það/ hvar vni Læreped-
 ur chriftelegar Kirkju þeir gömlu/hapa allðret-
 tinnad að þorundra sig noglega. Þeir hapa þrátt
 sett þessa Epterlyktng/ til að vtskyra þar með/
 og með nöðru móte líoft að gíðra/ huad og hul-
 lykt sé það eilýpa ORD Guds/edur hans eilýp
 Spekte/og huðr su að allar skiepnur synelegar og
 ofsynelegar/ Símenenn og Jörden/og allt huad
 þar er inne/ sé eðte að eins að Gude skapad þyr
 er Sonen/sem er hans eilýp Spekte/hellður og
 eirnen huðr su að allt það er í þessum sama Gu-
 ds Syne og stendst þyrer hann/ og verður í hön-
 um með þurðanlegum hætte vinnhöndlad og vadd
 ueitt og við Míagt hallðed/sem er/ með söddan
 hætte. Lýta so sem í Mannennum er Logos
 Creatus, vel Anima Rationalis, það er Skyn-
 semen og Sugskotsins Spekte að Gude Sköpuð/
 So hefur Gud Sader í sér Logon Aeternum
 Increatum, sinn eirgeten Son/ sem er ösköp
 ud gendanleg eilýp Spekte. þar næst/Lýta so sín

manleg Skynsme Ratio Humana, j hestnuglegu
 Guldu Sugskots líose sinna Sugrenninga/ kann
 að mynda stóra og mykla Glute/ Símenen og Jör-
 dena/og begrypur það allt og höndlar j síer/ so
 henne verður það lýted þyrer/so það er allt j he-
 nar Skýninge jnnlukt/ og so sem þaled /þo eðe
 Localiter so sem heyrdu það þar Róm/og ei heil-
 tur kann mannlegur Lýtame það með að vt
 breiddast eða þemast. So hefur Gud alla Glute
 skapad/þyrer ORDED það er þyrer Sonen/ Og
 Mannen hefur hann tilbæd þyrer sína Spefe/
 Sap. 9. Og þessi eilípi Söðursins Spefe/ Logos
 Patris Aeternus/óm höndlar/og umþadmar og
 jnnelytur j síer slápu (so sem j þui lerynelegu
 Líose sem Gud býr slápur/ til hinds Líoffetng
 en koma kann / 1. Timot. 6.) allar Skiepuir
 synelegar og ósynelegar/Menn og Kinglar/ Sí-
 men og Jörð/eðe Localiter/so sem j nðkrum stad
 Róm eða Plasse/ Hellir epter Guðdömsins Átt
 og Vösu/Þessi Spæten hún tekur þra einum Rnd
 anum til annars/ og styrer vel öllum Glutum/
 Sap. 8: Hann er það Kröptuga Orð/
 hvar með Gud við magt velldur öllum
 Glutum/ Job. 2. Og þyrer þessu Orde/
 er elingen Skiepa hulen eða dulen/ það er
 allt bert og líöst þyrer þans Augum/ Job.
 4. Eyarnar eru þyrer hönum so sem ögn
 j Dupte/ og allar heidnar Þiöder so sem
 eðe þar/ Esa. 40. Já/ allur heimuren er
 þyrer hönum so sem Tungan j Vöðum/
 og eins og Dropen Morgundaggaremar
 sem

Sem þellur a Jördena/Sap. 11. Hæf vþpe
hellður öllum Skiepnun/og þreytest eðe
og hans Skilningur er oransakanlegur
Esaiæ: 40:

Hier þyrer skripur Augustinus rieter/
seigande so/ Gud hann umhöndlar og jne
lytur i sier allar Skiepn/so sin Grassira.
Og S. Hilarius seiger/ Þar er eingin stad
tr/ eðert Plats eða Róm/ þar Gud sie
eðe/ og þyrer vran Gud er eingin stadur
Brentius skripur so In Libello de Cœna
Domini/ Þusad þeir stader sem þyrer vor
um Mannanna Augum eru þarlagar og
liggia vids Vegar langt hndrer þra öðrum
þeir eru eðe so þyrer Guds guðdomlegum
Augum/ hellður so sem aller tñmar allar
Stunder/ eru þyrer hönum eitt eilýpt Mo
mentum/eilýpt nune eilýpt Augnablik/ So
eru aller stader allar Heimsins ætter þyrer
hönum ein Att/ Ja/ þad er allt öðru vñ
enn mannleg Skynseme kanur ad þeinkia
eða skilia.

Snögt ad selgia/ Lyka so sem Mansins Sal
eðe þyrer vran Lios sinna Zugreininga/hellður
i þui sama Skilnings Liose/pormar og myndar
allra Landa Mynder/ i Sinnenum/ og a Jörd
unne/ i slæpre sier/og med sier slæpre/ nalag og
nærverande. So er og eirnen Gud/eðe þyrer vran
sina Providentiam eður Forðson/hellður er hæf
öllum Skiepnun um Limen og Jörd nalagur i
guðdomlegu

guddomlegu Liofe sinnar Forsonar/ og allar
Stiepnur eru pyrer hans Guddoms Liofe og í
hans Syne hönum nærverande nálagar.

Þar næst. Lyta so sem þær Imagines, og
Mynder/sem Mansins Sal gíðrer og myndar
í synu Sugskots Liofe/þær eru eðe hia Mansins
Salu/eda hia hennar Elsentia og Veru ad reit
na/nema toin Mynd/so sem Malvert/eda skugge
og Siegome/Wins er Himnen og Jorden med
öllu þui sem þau hepa inne ad hallða/eðe annad
ad reitna hia Gude/eda pyrer hönum og hias ein
gietnum Syne eini Skugge og Siegome/og so sin
alls eðert. Ja/lyta so sem Mynd og Imago,
Himensens og Jardarennar/sem Maduren hepur
í sinne Sugskots Syggu/hepur ad vifur syna Sad
og Dypt Leingd og breidd/ ein pyrer Augum
manlegs Sugskots er það eðe so mykels vert sem
eitt Grasstra/ So er þesse hin mykla Bygging
Himens og Jardar pyrer Guds Augu/eðe meira
verd enn Sandforn edur Grasstra/ eda hin minsta
ögn sem slast ma. í Solargeista.

Þu hinn einpallde / og vtualde í Drottne/
skyllder vandlega huxa um þenna Leyndardom
Þu þu fane eðe ad höndla edur skilta þetta strax
í þyrstu/þa les það í annad sinn/þridia sin/þior
da og þinta sinn/þangad til ad þu þær þetta vn
derstaded og riettelega skiled. Þu skalt þa med
lystelegre Forundran þa ad reyna/ hvar til alle
þetta þienar. Þuiad hier sler þu hufur ad Gud
í synum Syne (sem er hans eiliff Speke) ber
allar Stiepnur og þeim vid Míagt helldur / og
hufur ad það geingr til ofsynlegra oransafanlega
pyrer

þyrer vorum Augum. Þp ad Gud være foddan
 Lios sem skapad være ap nöðru Þpne/ so sem
 ad er Lios Solarenner edur Tunglsins/ edur so
 sem ad er Birta ap brennande Blyse / og bære
 slykt off þyrer Sioner/ þa fynnium vier vel með
 voru lgtamlegum Augum ad sta og skynia/ huðr
 nen vier og allar adrar Stiepnur erum i Gude
 Em nu er Gud eðe foddan Lios/ap nöðre Ma
 teria, eða epne skapad/hellbur er hann ein oend
 anleg ofyneleg andleg Vera/ huðr ed Simenen og
 Jördena og allar Stiepnur hepur og vmhónd
 lar i stier slápum/ með Liofe sinnar oendanleg
 rar Speke/og þar þyrer funna skynlaus Ruitinde
 þetta eðe ad sta/ Em Minnerner sem hapa Vte
 og skyn þeir merktia þad/og þeir hapa vit/a þut
 þut hepur sa heidne Quidius riect talad.

Omnia cum spectant animantia cetera Terram
 Os Homini sublime dedit, Coelumq; videre.
 Iussit, & erectos ad Sydera tollere vultus.

Þad er þessarar Meinngar.

Þar öll Dyr og Ruitinde horpa nidur og op
 an i Jördena/ þa hepur Gud skapad Mañten vpp
 riectann/ til þess ad horpa vpp i Simenen/ og
 huxa vm Skaparan.

Slykt er vel og riect talad / Þuiad til þess
 og þar þyrer hepur Guds eingeten Sonur (sa
 sem ad er ellip Speke Södurstins/ og með mitta
 Liofe sinnar Forstonar allar Stiepnur vmkring
 er/ og stier i hende hepur) gteped Manneinum
 Styn og Stynsend/ gjort hann þraleitan öllum
 öðrum skynlausum Stiepnum/ad hann skule vpp
 hepta syn Augu og Stynsendar Sal syna til Gu

ts Sonar/ sem er ellyfi Viska og Speke Guds/
og vita það/ad aller Gluter eru / hönum/og hann
við heilður öllum Glutum/og umhöndlar þa.

Hier um aminner oss heilög Ritning / eftir
um David/ psalm. 31 Þar hann suo seiger/
Vered ecke sem hestar og Mular/ þeir er
önguann Skilning hapa. Vered heilður
Skynsamer/ ad vita hvad Guds vilie er.
Ephe: 5. Þa meigum vier seigia med Da
uid/Drottin mikil eru þijn Vert/ miðg eru
þijnar buraner diupar/ sa heimskur er tru
er þui ecke/ og sa þavýse altar það ad
önguð/ psalm. 92.

Siotte Capítule.

Beatitudo Hominis, Deum Verbum ad
Vitam Æternam possidentis,

Hier verður talad um Salu og Sarsfallið
þess Mians/huðr ad seten verður af Syne Guds
til þess ad öðlast ellyft Lys.

Þu skal skýra þra þui (Gude Al
mattugum til Lops og Dyrdar og það
læris hans heilaga Mæne) hvad gott
þeir hape/huðrsu vegleger og dyrdarleger þeir
eru/med huðrium Guds Sonur og pyrer Sonen
Gud Sader og heilagur Ande verður bwanð/
og huðria Gud slápur eignast og er med þeim
þo sem i synu eigenlegu Serberge og Mustere.

Vier

Vier Iesum um Kong Salomon. Guðsfu hann
bad Guð/eðke um Ríkið/ eðke um verallðlega
Dyrð eða Vegsemd/eðke um langa Ljúpðaga/hell
dur um Speke (þa sem vere í harsate guddom
leggar Dyrðar/Sap. 9) Það er Guðs Sonur/
húðr að er sú eilýpa Speken Södurðins húðr eð
med sínu ORÐE og Andanum stíornar sinne
Christne. Um Slíkt hefur Salomons Þan ver
eð. Og med þui að hann liet stíer a slíktum allra
dyrðarlegasta Stíerð mest liggja/ þa gap Guð hó
num eðke alleinasta Vísku og Vísdom/hell dur og
það pleira sem hann bad eðke um/ og liet hann þa
Ríkiðom/heidur og langa Ljúpðaga.

Jeg bad (seiger Salomon) og Ande
Spekennar kom til mín/Og jeg þíelt þá
dyrmatara ein Kongs Ríke og Hertuga
dom/ & Ríkiðom átræðe eg eðfert þia þeine/
Les hjer um/ Cap. 7. og 8.

Med söddan mote er sa Madur sáll/ og sællre
enn aller Kongar Herrar og Höpðingjar í Seim
ennum (þeir sem eðke þeðka Guð og eðke hura ne
ma vppa Verallðlega Höpprætt/stundlega vellyst
ing/ Glaum og Saman og stundlegar Stíemtan
er / Öllum þessum og þuistum er sa myklu þar
sælle/sem stíer til eilýps Lyps eignast slápan Gu
ðs Son/þa eilýpu Södurðins Speke/ Sem er
Liome hans Dyrðar og Mynd þins ofyne
lega Guðs/og þia húðrium öll heilög Þrening
byr og bygger og hönum stírer og stíornar alla
tíma. 1. Þuiad sa Madur hann er þyrst Guðs
Vinur. 2. Sami er og lípande og hans Lyp er í
Guðe

Gude. 3. Hann er vís | Gude. 4. Hann er ryr
ur | Gude. 5. Hann er styrkur | Gude. 6. Og
hann er fullkomen og algjörður | Gude.

1 Þyrstu þá er hann | Sattmala Guds/veg
na innbyrdis Afstar og Ríksleika sem Gud hefur
til hans og hann aptur a móti til Guds/ Hvar
þyrer að Guds Sonur a samt með Söður og hef
lögum Andakræmur inn til hans / til þess að blí
þa og búa hía hönum eilífléga og gjöra hann að
Guds Barne og að Mustere heilags Anda. Þar
þyrer ma sa Maður með Sammenndum sígia So
nur Guds er minn Vinur/ jeg er og lýta hans/
Cant. 6. Hans Fader er minn Fader/ Joh. 20
Og mitt Sampielag er með Gude Söður og hans
eingetnum Syne/ Joh. 1. Og hans Ríksleika
er vithelli/ að Gude | mitt hjarta þyrer heilagan
Anda sem mæ er gíepen/ Rom. 5.

2 J ennare Grein er sa maður lípande | Gude/
og er að Gude Almattugú gjöddur m3 trúþóldu
Lýpe. Það eina er Natúrlégt Lýp/ það annað
er andlegt Lýp. Það natúrléga Lýp hefur hann
að þui/ að Salen er | Lýkamannum/ Enn það and
léga hinneska Lýped hefur hann Ex inhabita
tione Dei, Aþ þui að Gud almattugur með Sy
nenium og heilögum Anda býr og bygger með þui
sæla Manne/ so sem | sínu eigen herberge og
Mustere. Og lýta so sem Salen | Mansins Lýf
ama/ et eke i diulus/ heilður hrærer hun vermer
og lýpgar alla Líme og Líðu Mansins og styr
er þeim/ So kann og Ande Guds eke að vera ið
iulus | sínum trúðldum Líman og Verkþærum
heilður styrer hann þeim og stíornar og leider

eg loftar þa til allra godra Verka. Þúad so seig
er Ríeningen/ Rom. 8. huðria Guds Ande
leider/ þeir eru Guds Börn/ Og Galat. 6.
Ep ad vler lípum i Andanum/ þa latum
off ganga i Andanum.

Um þetta huðrtüeggia Ljþ skrípar so
S. Augustínus. Salen hefur sitt Ljþ af
Gude/ ep þun líper riect/ Enn þun kann ecke
riect ad lípa/ nema þu ad eins ad Gud
verke med henne þad sem Gott er. Enn
Ljþamen líper af Salunne/ þegar Salen
líper i Ljþamanum. Og enn annar Ljþe
þader Prosper seiger so/ Þar eru tvö Ljþ/
Litt er Ljþamans/ annad er Salarennar/
Og so sem Salen er Ljþ Ljþamans/ so er
Gud Ljþ Salareñar.

Slíkte umhúvar og rper vegur sa sem er Gu
do Þarín/ med Siartans Gleda og Sögnude/ og
seiger so/ So sem mín Ljþame a sig ecke slápur
hellður til heyrer hann minne Salu. sem i hön
um býr og af huðrre hann er seten/ So heyre eg
til Gude Södur og hans Syne og heilögum An
ða/ bæde med Salu og Ljþama/ So ad eg a mig
ecke slápur/hellður er eg hans eign / og hann er
og býr med míc. Og so sem Salen er Ljþ mínis
Ljþama/ i huðrium þun býr/ so læt eg minn allra
Siarttiærasta Gud vera Ljþ minnar Salar / sa
míg hefur skapad og endurleyst sier til Þignar og
Musteris/ Ja ad vísu/ þad er mín stærsta Siart
ans Gleda/ ad hann vill vera med míc / og þwa
S q hia

hjá mér/og að ég er með Salu og Lífanna hana.
Herberge og Mustere og mun vera að ellypu.

Vin foddan Linnestka Lipp talar Herrami
Jesús/Joh. 17. Og nefner það Dýrd Guds/
þar hann mæler so til síns Linnestka Söðurs /
Mína Dýrd sem þú gafst mér / hana gíep
ég þeim / so að þeir sé eitt / líka sem við
erum eitt/ég með þeim / og þú með mér:
Þetta ma með rietu heita Dýrd/ við húsia ein
gen slæur a Linnuni og a Jörðunne kann að
japnast nie lyfiast. Heimuren stunde hapa og hall-
da það þyrer Dýrd/ ep mögulegt väre að Solar
ennar Þiartleife með sínum Linnestka Lioma/
glæpest einum Manne hiet a Jörðunne og vpp
lyste hant og yrde einn Lífame og eitt Corpus
með hönum/hepde hann so sem þyrer sitt Must-
ere og með hönum og þyrer hann vebreidde sína
Geisla um allar Heimstis Alpur. Sá Madur
mætte með rietu nepnast Sonur Solareñar og
eitt riett Solar Herberge og Mustere/Oz hant
mætte gladdur mæla so/ Sta/ með mér byr það
Lios sem allan Heimen vpplyser/og eg er Herber-
ge þess Liostens og eg hef minn sterlegan Reape
og einkalega Dýrd að þú Solen byr með mér.

Enn huad er þetta að reifna/nema Barna
spil og Liegoma verk hjá Dýrd vors Linnestka
Lips/hvar með Guds Börn þinna sig að vera bji
gapud? Þegar sa ellype Gud og Sader alls Lialp-
radis gíepur þeim og vetter / eðe þorgeingelegz
Sol/eðe þorgeingelega Heimstis Dýrd / heildur
sinn Læretiarasta Son með heilögum Anda/og
lætur þz bua með hönum og byggja/so að sa same
Madur

Madur verður Glættakare guddómlegrar Mátta
 uru / þýrer söddan Sambud og Samband með
 Gude.

3 I þrifu Grein þar sa Madur samnan og
 gudlegann Vísdom og verður myklu vísare / Gu
 de enn allir Spetingar og vísenda Mennt nót
 urn tynna verða meiga/ þúad hann speiglar sig
 i Guds Syne og i hans Orde sem off er openber
 ad/ alýta sem Tungled speiglar sig i Solunne og
 þar af heime sína Virtu / Og hann setur sinn
 Skilning og alla sína Stýnsfeme vppa Guds Son
 sem er elýst Södur síns Spete og a hans Ord/ sínn
 off er openbert orded. Og lýta so sem Tungled
 tekur sína Virtu af Solunne/ af þu þad horp
 er a móte Solunne/ so verður þess Mans Sal vpp
 lýst/ af þu ad hun hefur Guds Son hiasier og
 hans Ord/ a hann lýtur hun og lætur hann all
 drei tona sier þra Hugskots Mugum/ og þar af
 þar hun skært Lios himneskra Hygginda og san
 na Rynning Guds/ so ad hun i Synenum þar ad
 siamz Sögnude Söduren og hans þödurlegt Siar
 ta til vor/ Og með þessare Visku ypergeingur sa
 riettruade allan Zeimsins Vísdom.

Söddan Madur seiger so i sínu Siarta til
 Guds Sonar/ sem með hönum bygger og er hans
 Saleitaste Vísdomur/ Eg elska þitt Lögmal
 og daglega er mín Ræða um þad/ Psalm.
 119. Item/ Þína heimuglega Visku open
 berader þu mter Psalm. 51: Þíner Vitrnis
 burder er mín Ræða. Jeg er gömlum þig
 nare/ þúad eg heild þínnar Bepalningar.

4 Ad auk alls þessa þa er þa Maður / þiörðar
 mæta / Ríkur / Gude / Þa vissfælega so ríkur / ad
 hann af Transte so tala ma / Gnd þa sem med
 miet er / hann er minn Gud / mitt hlutskíp
 te / Psalm. 16 . Hann er mitt híd mykla
 Verkkauþ / Gen. 15. Síñ elskulegan Son
 hefur hann skenkt miet / þar þyrer hefur
 hann med hönum allt gíeð miet / Rom.
 10 . Fyrer hann er eg Guds Erþinge / enn
 hans Samarpe / Rom. 8 . Þar þyrer eru
 aller hluter mínar hans vegna / sie þad Pau
 lus / sie þad Cephas / sie þad Heimuren /
 eda Líþed / eda Dauden / sie þad nalægt
 eda okomed / 1. Cor. 3;

Hier ma eg so seigia / St. / Sonur Guds sem
 er Frumburður allra Stiepnar / þyrer huðen aller
 hluter eru skapader / Coloss. 1. Og huðerum þad
 eren syner öll syn verk / Joh. 5. Huðen hafi he
 ur gíört Erþingia allra hluta / Heb. 1. Þa ad er
 eilýrt Ræð / eilýp Spekte Södurfins / hann sem i
 heimuglegu Liofe sinnar Forfionar / i stalpi síer
 vmpaðmar / jmelstkur og vmspaumar og síer i
 hende hefur Limen og Jörd / Men og Engla
 og allar Stiepnur. Þesse hinn same eíngerent
 Sonur Södurfins / er med Söduenum og Helgum
 Anda jnkomen til mín / so sem i síer Heimle og
 Herberge og hann hefur gíört mig ad Syne og
 Erþingia Guds og synum Samarpa / til allra síña
 Audæpa / so ad allt huad hann hefur / Zimnenen
 og Jörden og huad þar er jme / þad þore eg alle
 ad eigna miet / og seigia / ad eg eige þad alle i hön
 um

um/ þyrer hann og með hönum,

Stíft Læp/ eða söddan Þignar hallb allra
Guds Andæpa/tekur so vjðe og langt/ að Guds
Sonur kann vel að lata sína vtualda i hústíum
hann byr/ sí þa Glute sem píarläger eru og fer
ur þeim þad þyrer sioner með gudlegre Openber
an/ Andæ Illocaliter/ þad er/ Þeir þurpa huðe
fe að hapa Stad nie Rann þar til. Með södd,
an Lætte/ söddan Openberan og Sionum hepur
Gud ofstallðá lated sína heilaga/ sí þarläga Glu
te og lýta Raddagiörðer sinna Övina. Á þessu
Þvæ nepndust þeir Læstogu Spamenn þordum
Videntes/ þad er Stæntur eða Stæande/ Þvæð
með þu þeir voru Místere Guds og Gud var
með þeim bvaude/ þa liet hann þa optsinnts/
þyrer stierlega Openberan sí huad giörðest i þiar
lagum Stöðum/ so þeir þurptu eðe að vera þar
Lætamlega nalæger.

Eliseus Spamadur var heima i Læse synu/
þo sa hann huðer su að hans Þienare Giesst/ hliop
epter Xahaman hinum fyrstendka og tæð Gæpur
og Steinkingar af hönum/ 2. Regum 3. Ezech
el/ var i Chaldeæ Lande/ þo sa hann i guddom
legre Syn allar Sufuirdingar/ sem þeir i Jerusa
lem þrömdu. S. Þall varð þyrer guddomlega
Openberan vppnumen allt i þridia Lúmen/ en ei
viffe hann/ huðer þad skæde i Lætamannum eða
þyrer vtan Lætamann/ Guar með hann meðþienner
að stíft hape matt skæ. / þo hans Sal hape eðe
vppþæred eða vpphæpen vered af Lætamannum/
2. Cor. 12. Jeem/ Þegar S. Þall var þangen i
Rom/ þa skæpar hann til þeim i Colosso Borg/
S in ad þo

ad þó hann sé eðe hía þeim Rýfamslega / þá sé hann þó hía þeim i Andá / og sé gláður þar áð ad hann sít þeirra Síðu og Stáðasta Trú / Eoloff. 2. Vissulega hefur hann slíkt talad / eðe eftir Geyrn eða Sögn annara Manna / heilður á sérlegre Öpenberan Guds / sem hönum hefur i Andá öpenberad og synt / huad þrátt þó hía þeim i Colossensis Borg.

Sæpe nú Guds Sonur vered so Þaðsamlegur i sínu heilögum / ad hann hefur i Andá synt þeim og þyrir Síður latet koma þá Slute sem i Stírlagd voru / skal hann þá eðe kenna / ep hñ vill / ad sína Ötuöldum sínum i Andá allt það híd goda sem þeir eignast skulu i hönum þyrir hann og með hönum ? Hann er það Ens Entium Áð huðrum allar Stíepmur hafa það þær eru / og þyrir huðs Auglite / Símen og Jórd / Mienn og Rínglar eru eðe áttad / en so sem málad Verf Stugge / Drope / Draumur / og so sem alls eðert. Guð hann nú hefur þennan hætta Gud i sínu Slarta og er hans Mustere og hús Rígn / Stýll þe sa Máður eðe i hönum og þyrir hann og með hönum eignast það hann á / og skýlde hann eðe (ep hann so lýste) kenna lata hönum það öpenberast ?

Áð foddan Rígn og Rýfdomi i Guds Syne þá kemur það ad sa ötuálde er mytlu sälle og rýfære / ein sa Týrfneske Reísare / eða nöður Þongur i Seimenum / með öllu sínum Löndum og Rýktum má nöðurn týma vera. Þuad með þú foddá Potentatar þetta eðe þann sama Gud og hans einka Son og eru eðe hans Mustere / þar

þar þyrir vantar þa það himneska Ljped og þau himnesku Audæpen sem Gude tilheyra/ og eru áunier/ himna smánder / andlega dauder og hljóta að deyja með eilýpre Blótum og missir allra stundsegra Audæpa.

3 Hér næst og í þínta máta er þa hinn Guds vtualde hraustur og sterkur í Gude/so hönum er eðe neitt ómögulegt þyrir þann sem í hönum býr og hann gíðrer sterkan / þhilip. 4. Guðrú alle er mögulegt/ regna þess Gíartans trunadar Traust/ sm hann hefur á Guds Syni / Marc. 9. Þó hann ætte Gíðllen wr stad að þæra/ Math. 17.

Guð gíðrde Josua sterkan/so að hann með þann sinne hiesle Solunne þyrre í tuo Daga og Guð Almattugur hlydde so eins Mans Orðum/ Josu. 10. Guðan kom Moysa þa Kraptur/ að hann með Stap sínum og vpplypere sende skipte í sundur Læpnu rauda/ Exod. 14. Elias verður so megtugur/ að með þann sinne innhefleur hann Regne í halleþfórda Ar. Og huadan hafa Guds Spamenn og Postular þeinged þann Krapt að þeir vppuðktu Dauda/ hiesldu saman Leona Ruertum/ stóktu niður Elbsins Krapt og gíðdu móg og þurdanleg Dasemdarvert? Geb. 11. Andsuar/ þu þu þeir voru Mústere Guds og Sonur Guds með Söburnum og Selgú Anda bíð í þeim / þa eð himen og Jórd og allar Skieptu wr hefur í stálpum stek híd þinna / í Liose sinnar Sörhyggiu/innelufear: Þyrir þenna Almattuga Innbyggjara hafa þeir funnad stíkt að gíðra/so að þeim hefur eðert vered omattugt.

Þetta allt yperuegur þa Guðhrædde með sér

med Sagtade/so hann hugar húske um Símen
nie Jórd/þegar hann ad eins hepur Guds Son
i sier buanda/pyrer húðs Krapt hñ er óhræddr
þyrer öllu synum Övinnu andlegum og lyfamlögü.

6 I síötta og syðasta marta/þa er sa Rietru
ade þullkomlegur og algírdur. i Gude/ so ad hñ
hellur allan Váfoom/ alla Lyst og Glede Heim
sins/hans Aud og Rífdom/alla Augnanna Lyst
og Segurd/ og alla Lucku og Salu þessa Heims
og sialps síns Lyp einþis vert/ ep hann skylde
vera an Guds/og ep ad Gud skylde eðe hñnum
styra og stiorna/ Sa Madur seiger med Dauid/
Drotten er minn Audur og mitt Slutskipte
psalm. 91 Og niod þeim heilaga/ Augustino
mæler hann þar hann so seiger / Drotten / Su
Sal húðria þu hepur andlent med Liofe
þins Andlits i helgad med Liofe Skjrnar
ennar/ þun verdur i þann mata niotande
þíns Gúddoms/ad þun verde vppþyllt af
þier enn ónguðm ódrum. Enn þegar þun
hepur þig / þa er þennar Girnd Framkom
en/og þar þyrer vran er eðfert annad þad
þun meige girnast. Enn ep þad er nöðud
þid ytra/synelegt/ þad þun girnest/ þa er
angliost/ ad þun hepur þig eðfe þid innra
húðn þun ætte þellst ad girnast af öllum
Slutum: Þuad þuar þellst þu ert þinn all
ra Bette og æðste/þar hepur Mansins Sal
eðfe annad ad girnast/þun eignast þar þig
þu sñ ert allt gott. Enn ep þun girnest eðfe
allt

allt gott/þa eptirþylger það / að þun girn
est það eitthvad sem ecke er allt gott/ Þar
þyrer girnast þu Sal ecke Gud heildur myt
lu meir Skiepnuna / Enn ep þun girnast
Skiepnuna/ þa er þun jafnan þungrud/
Þviad þu þunne að þa ap Skiepnunum
það þana girner/þa er þun samt tom/med
þui að eckert er það þana sedur / utan þu
alleina/eptr huðs Mynd þun er sköpnud.
Enn þu sedur þa alleina / sem eckert annað
girnast enn þig / og þa gíðrer þu þier ver
duga heilaga / sála/opleckada Vine Guds
þeir alla hlute af þa þyrer Öþreiminde / so
að þeir þape þig i Abata. Þviad þu ert
Sölan & Saluhjálpen sem þu hefur Mön
onum gíeped þram yper allar adrar Skie
pnur/þppa það að þitt Tagn dyrdarlegt
verde i öllum Löndum.

Aþ þessu mattu nu skíla min Sal/hvad gott
sa Madiur hefur sem Guds Sonur eignast og nu
hönun þyr til eilíps Lyps. Og ap þessu er nu
auglöst/ad hann sic Guds Vinur/ riectelega/ lip
ande i Gude/ Vps og ríktur i Gude/seyktur og al
gíðdur i Gude. Þetta er einn þungur, enn þu
míðg merkelegur Keyndardomur/so að víst þapa
Guds Þinglar Lyst ap hönun og Sögnud / Þar
þyrer ættum vler að þapa hann tíðran og leggja
hann a Gíartad og læra hann vera Gíund og
Lyst vorra Salna.

Siöunde Capitul.

Adami Ante Lapsum Vita Cœlestis ex
Inhabitante Deo,

Um það Ginneskia Lapp / sem Adam hefur
hætt þyrir Synda þalled/ þa þegar og á meðan
hann var Guds Sonar Mynd og Mustere.

WÞá þetta sem nú hefur vered um
talað/ skulum vier tala til epterdæmis
vorn fyrsta Södur Adam /og hugleida
húðsu Þyrðar samlega/ þar sellega hans Þnum
hefur hattad vered þyrir Salled/ þa hann var en
nú Guds Vinnar/ hans Eign og Mustere.

Þvíad þa bar hann Guds Mynd/ þa hielte
hann Gud þyrir sinn elskulegan Södur/ þa elskade
hann Gud af öllu Siarta/ allre Salu/ öllum Kröp
tum/ þar med og eirnen Naungan sem sig siarpall
Þvíad þegar Gud leidde Einn til hans/ þa tók A
dam hana ad siet og þekte hana/ ad hun var hans
Gollid eg Blod/ Eftir var þar med nöður synd
samlegur Siindarbrunne þeirra á millu/ heilour
einn hreinn og heilagur Ríxlættur/ sa heilagre
Þremmingu vel þoknæðst/ húðen Gud almattug
ur hapt siarpur vppfuerkt i hönun og med sipt
um heil ga Anda so sin med einu þertu Ríxl
leikts þande styrkt og bunded. Og heptu þau
Adam og Eva vered stadþöft i Ríxtlættinu/ Gæt
laglættanum og þui Meisleyse sem þeim var med
skapad/ þa heptu þau i heilögum skyrum Ríxl
leikta Samræðe hapt og i heilögum hreinum Ríxl
leikta Eftir heilög alid og heilagt Sæðe/ heilaga
xixia

Índia og Eptertómendur eptir sig lated/og þar
mz vpppyllt/eðe alleinasta Þaradís i Eden/hell
dur og so alla Geims fringluna.

Hier ad aut var Adam biggpadur ap Gude/
med tuepöldu Lyp. Þad einn var lykamlegt og
natturlegt/þad annad var andlegt og himneskt.
Hans Natturlegt Lyp var Samteinging Lykam
ans og Salarennar/so ad Salen bio i Lykamann
so sem i signu Huse og veskipte sijnum Ræðtum
til allra Lida og Lima Lykamans adskiliðlega.

Aut þessa Natturlega Lypsins/ þa höpdu
þau Adam og Eva og so eitt himneskt Lyp/ ap
Sattvíst og veru hellagrar þremmingar/sem bio
og bygde i þeirra Salu og Lykama. Þulad med
þui Gud og Maduren/veru med brennande Aft
ar elsku og Ríðerleika bande sijn a nulle samtein
gder/ þa bio Gud þyrer foddan Ríðerleika med
hönum og hieft þar og hapde sijn Hnyld/sem Sa
bats Dag/So ad Maduren gíðruallur med Salu
og Lykama var eðe stalps Rígn/ helldur var
hann Guds eign/Guds Mustere/Guds Herberge
hans Bygd og Ríðstadur. Þar þyrer lyka so sem
Natturlegt Lyp Mannsins er Samteinging og so
sem Samband Lykamans og Salarennar/ eins
var þad himneska og guddomlega Lyp i Adam
og Eua/ ein Samteinging og Sambud við Gud
so ad Gud var i þeim/ bio med þeim/og þeirra
Lykame og Sal voru med öllu sren ap lipanda
Gude.

Þess vegna vissu þau eðe ap nðkrum Dánda
þar þyrer voru þau sterk og hraust/bæde i Lyk
amanum og Salum/Lykamen var þryður/þesk

ur og heilbrigdur/Salen vísse eðe af nöðre fust
þannu/Ángist eða Motlæte/eda nöðre Hiartans
Sorg. Ljós Ljfkamans var Salen/cinn Ljós Sal
arennar var sialfur Gud. Og ljta so sem vorer
Ljfkamer lata Salena rada stier/so var Ljfkam
en og Salen Gude vndergiepenn/sem med þeim
og þeim var buande /og hlyddu hönum.

Á þóddan Sambæd vid Gud / vord Adast
heilagur/Riettelatur og Vitur og þorpæren i öllu
slutun/ so ad hann þyrst og þremst þekte Gud
sinn skapara riettelega/og þionade hönum med
Hiartans Gleda og Sögnude. Hann þekte og öll
Dyr og Rukkinda a Jördunne og Sugla Lopsins
og gaf þeim öllum Nöpn epter þeirra Natturu
og Eðle. Hann þekte og Eru strax a fyrsta Auga
bragde/ad hun var hans höllb og Blod og sagde
ad hun skylde nepnast Karlinna / þusad hun
være af Ballmanne teken. Snögt ad seigia/Hann
var þagur og þrydur/vitur og vís/ styrkur og
hranstur/riettelatur og Godur og vís af öngre
Synd eða syndsamlegre Girnd. Hans Valld og
Herradæme tok so langt/ad hann drotnade yper
Siskum Siaparens og Suglun Lopsins og öllu
Dyrum og Rukkindum a Jördunne. Allt þetta
var hönum vndergieped.

Á þlykre Sambæd Guds i Mannenum/ þa
er truanlegt/ ad hans ljfkamlegt höllb mune þa
þa vored klart og skært og skynanda/so sem vior
lesum um Andlit Moysis/ ad þad hape orðed
skynanda/ vegna þess hann hape Samtal vid
Gud. Þusad med þui Ritningun vottar ad epter
Salled þa þape þau þyrst orðed vör vid/ad þau
vör

voru náten/ Guad þeim þotte so þorliott verað
 að þau þestu samann. Söku vðar Blóð / til að
 hylia sig með/ Þu hafa þau vísselega þyrer. Sall
 ed hapt bíarta og skynande Lífame/ so þau hafa
 eðe þurt að skamast sijn. Þau voru Syndu laus
 og Gud Dröten bío so lýkamlega með þeim/ að
 þau hafa þar ap lýst og líomad og eðe vitad ap
 þu/ að þau voru náten.

Þesse Samteinging og Samkvð Guds og Adar
 ms/ þu happe og með sjer og þerde þrið aglata
 Edla Muðgstu/ andlega.

¹ Sa þyrste næmest Idiopoeia Spiritualis
 Þegar Gud tilleggur sjer og eignar. Mansins hef
 lög Ord og Vert/ þso sem Gud heppe stalsur talad
 og gíðr þau. Til dæmis að taka/ Adam sagde
 að Madur skyllde þorlata Södur og Mædur og
 þva við sjna Ríttu Gen. 2. Þau senu Ord eig
 nar Christur Gude/ Matth. 12. Og seiger Gud
 hape talad þau/ ap þu Gud bío þa með Adam.

² Annar Muðgstur þessjarar Andlegrar Sam
 kvðar/ kallast ap lardum Mönnum Metapoeia/
 þa Adam vegna Sambvðar og Samteingingar
 við Gud almattugan/ varð glæddur og begapadur
 með söddan Guds Krapte og stytte Þyrd/ að hafi
 skyllde Drötena yper Siskum Sioarins og Sugli
 Limenslís Þyrum Jærdarennar/ Gen. 2. Þins
 heppe Maduren þa og gietad hallved fyrrer Sol
 unne og Timglennu so sem Josua gíðrde/ og gíðr
 önnur Krapta Vert/ þegar Gud heppe villad.

³ Þriðie Muðgstur/ andur næmdar Sambvðar
 kallast Spfiritualis kenopoeia / þad er að skilia
 Maduren liet Anda Guds sem með hönum bío
 fyrr

styrja og stórna sler / so ad þyrer hans Galsp og
 Krapt og Vertan/ Finne Maduren ad ganga þ
 Bodordum Guds/þedjande Gud af sonarlegum
 Anda/ og hallðande hann þyrer sin elskulegamt
 Gædur. Þannen dróttnade Adam yper öllum
 Zeime/ so sem einn Zerra og Kongur/ hvar
 til hann var gjórbur og skapabur/Sap. 9.

Syrer Salled var Maduren med öllu hreimn
 so sem Guds Ringell/ Zeilagur/ Syndlaus/og so
 leinge sem hñ var ann Syndar/ þa lipde hñ epter
 Guds Vilja og Bodorde/þar Gud so talar/Deut.
 20: Helged ydur og vered heilager / þuiad
 eg er DRÖtten ydar Gud/ Hallded mýna
 Setninga/ og breyted epter þeim / Þuiad
 eg er Drötten sa sem ydur heilaga gjórer.

Ja ad vösu. Lyfa so sem Gud er ömbreyt
 telega Zeilagur/ övnbreytelega Riettelatur og go
 dur/so lyfa skapade hann Mannen og hestte yper
 hann sinu Sæde/þad er heilögum Anda / so ad
 hñ skyllde vera ömbreytanlega Zeilagur/Riet
 latur og godur og gieta eðe syndgæd/ so leinge
 sem hann tæke vara a sinum guddomlegu Vpp
 runa/og þylgde Guds Sæde þeim heilaga Anda/
 Snör sem af Gude er þæddur(seiger heilög
 Rietning) sa syndgar eðe/þuiad Sæde Gu
 ds glýpur þia honum/ Og hann kann eðe
 ad syndga/ þuiad hñ er af Gude þæddur
 1. Joh. 3. Hier meige þier sia Riossens Bænt
 ad þad er riettalad/ad Adam hape vered þyrer
 Salled övmbreytanlega godur/ so ad hñum var
 omögulegt ad syndga/so leinge hann hestte þessu
 gudlega

Gudlaga Sædeu og liet Fuds Anda ræda.

Gud hatar allan Östödugleika og Læusfíne og Umbreyting þess Guds til illis. Og þetta er það sem Christur ættar og strappar Satan þyr er/ Joh. 8. Þar hann seiger hann hafa ekki stad þæstur vered i Samleitanu. Þuad eins og Gud hann er ekki östödugur nie östædpæstur i Ríxlæst anum/vid þa sem hann nœkru lœpar/so var hæs fullkomet Vilie ad Mæduren heþde vered stœduz ur og stadpæstur i vppæfenne Aft og Elsku til sjns Skapara. Og so sem Þórþonú er æþ Matt: uru mæþaðe ad þau þœrlæta sig vppa Sædur og Mœdur til ælls Gœðz/So var Mænenum i Stæp umenne jnnhelle og plantæd/ad þæðia Fuds hug skot/ hans vilia og Sýrerheit til Mænens/og tr ua hœnum æþ Glæta / og æpa ekki hans Örd nie Vilia. Þu ætte hæn ad vera stadpæstur/og heþde hæn so vered/ þa heþde Gud ekki umbreytt Ríxlæstis Sætemalæ vid hann.

Þo var Mæduren skapædur ekki mæð naudug um ræða þuængudum Vilia/hellædur mæð þræjum og þrælsæjum Vilia. Þuad Gud heþur þræjan þrælsæ an slæþræðen Vilia sœ sîn skriþæd er/Psalm: 135. Allt huæð hellst hann vill það giœrer hæn i Hænnenum og æ Jœrdunne / i Sionum og ællum Vnderdiupnum. Hæ mæð veit Gud ælla Glæte/og skilur ekki ad æns/huæð gœtt er og heilæge hreint og riætt og œstræþpanlæge/ hellædur og ætunen huæð illt og rangt er og sýndsæmlæge og œgublæge. Enn hann misbræktar ekki sîn slæþ ræðis Vilia til Ills/þo hæn riæte það/og þo hæn mæige giœra huæð hann vill/ Hællædur blæþne hæn

ad eilífpu réttelatur og hellsagur. Eptir foddan
guddomlegre Mynd sialpuiliande Sialprædis var
Mæduren skapadur/ So ad hann skylldi með þrjú
um þrjásum Vilja vera godur/ hñ mætte vel vita
huad Synd og Dæude være og annad ogudlegt /
Enn hann atte eðe ad verda þui samþyður og
eðe atte hann ad misbræta sinn þrjá þrjásan
Vilja/ Hellsdur af þrjúum og þrjásum og lostugum
Vilja/ þad er af öllu Hiarta/ allre Salu og öllum
Bróptum atte han/ ad elska sinn Gud og Drott
en og Naungan sem sialpan sig.

Lýta hefur Gud sialpur eitt Lögmal/ þui/
ad hann hefur sinn sialprædis Vilja/ eðe til jlla
hellsdur til gods. Þuiad með þui hann er sialpur
þad goda og Ríttelæted sialpt og sialpur Ríer
leikuren og sialpur Sannleikuren/ þa ma han eðe
onyta sialpan sig og þordiarka sína guddomlega
Teru/ nidur bróta og onytt giöra sitt Ríttelæte
sinn Ríerleika og sinn Sannleik/ eða giöra þad
nóðud sm þar a mote være. Nu er eðe mögulegt
ad Gud apneite sier sialpum/ 2. Tymoth: 2. Þó
samt er hann og blípur ad eilífpu Agens liberrí
mum, þad er/ Sa Gud og Drottin/ sm hefur þrjú
sialprædis Vilja til ad giöra huad hellst hñ vill.

Og þar þyrer hefur Gud eptir þessare síne
Mynd (sem er sier sialpú Lögmal) gíeped Mañ
enum Lögmal og eitt Bodoord/ ad hann skylldi
hápa þrjú og þrjásan sialprædis vilja/ enn misbru
ka han eðe til Syndar og Dæuda/ hellst til Ríer
lædis og til Lyfs. Jeg (seiger Gud) tek til
Vinnis yper yður Himen og Jörd / Jeg hef
lage

lagt þyrer yður Líþed & Daudan/ Blessan
 ena og Bóluanena/ so þu vtuelier þier Líþ
 ed/ & ad þu & þitt Sæde meige líþa/ Deut.
 30. Vm þetta talar Syrach eirnen þar hā seiger
 15. Cap. Gud þegur skapad Mannen i
 Opphæpe/ og gieped hönum Biör. Eþ þu
 villt/ þa halltu Bodorded / og giördu i
 þullu Trauste þad hönum er þagelegt/ hā
 þegur lagt þyrer þig Elld & Varn/Tak til
 huörs sem þu villt: Maduren þegur þyrer
 sier Líþed & Daudan/ huört hann vill þad
 verður hönum gieped. Þuiad Speken Gu
 ds er mikel/ og hann er mattugur og sier
 allt/ og hans Angu sia þa sem þa ottast
 Og þa veit vel hvad riect er giört og þu
 ad þræsne er. Anguum þyður þa ogud
 þræddum ad vera/ og ecke loþar þann nöc
 rum ad syndga.

Med þessu Satte var nu Adam þyrer Fall
 ed ormbreytanlega godur, En þo samt ecke med
 naudugum eða þuingudum/ heildur ný stalþuillu
 gum þrium þrialsum og lostugum Vilia/til hins
 goda. Og a meðan hann so var/þa var þa þu
 ds Varn/ æþ Sambuð eilyps Guds Sonar/ æþ
 þui/ ad Guds Sonur med synum eilypum Södur
 bio i hönum/ þyrer Sattmarla edur Samband þā
 byrdis Afkar og elsku/ þar med var Mannenum
 þyrer söddan Sambuð Guds Sonar giepen og
 veittur Sialþrædis Unde himneskear Sonarleip
 þar/ so ad þann med lostugu og þrialsu hugsko
 Gij
 ic vv

te var Gude Gímneskum Södur so nateingdur/
ad hann med Synenum/og i Synenum/og pyrer.
Sonen Guds var eigande og Þrýnging allra Guds
Madrpa/ og einn Zerra og stíornare allrar. vjð/
rar Verallbar/ so sem Salomon seiger/ Sap. 9.
Drottinn allrar Gíðsku/ þu sem alla Glute
hefur skapad pyrer þitt Ord/og Mannen
hefur tilreidt pyrer þína Speke/ so ad hún
skyldi Drottina yper Skiepnoum/sem ska
padar voru ap þier / og ad hann skyldi
stíorna Heimenum med heilagleika + Ríett
viðse og dæma med ríettu Híarta.

Og med einu Orde ad seigia/ Þad stóð allt
vel og Agíatlega til pyrer vorum þyrstum For
elltrum/ og þa leit Gud a allt þad sem hann ha
pde skapad/og sia (seiger Moyses) þad var allt
gott og afselegt. Þinglarnir lýfudu hönum/lyfta
Heimuren/Þun til Manneskummar hapde hann
sierdeilis Södurlega Lyst og þödurlega Afst og el
sku. Zanda hönum bygde hann þa lýfselegu Þar
radgs/og sette hann þangad/og lict hann sia sig
og heyra. Og i þann mata var þa Guds Rýfte
i Heimenum/og i þeirre Zardnesku Þaradgs ma
tte ráfnast ad være Rýfte eilýps Lýps/ i húðrit.
Adam og Eva mattu med heilögum hreinum Aug
um eg hreinu Híarta sia og lýfta Gud so sijn þeir
ra elskulegasta Södur/og so sijn hlyden Þörn þek
ta hann ap þui Þodorde/sem hann hapde gíeped
þeim/og þara vagsande i allre sonarlegre Afst og
Elsku til syns himneska Söduis og Skapara.

Þa hapde Guds Sonur sierdeilis Lyst og Gle
te z

de a þeim Adam og Euv/ þa voru heilager þin
glar/ þeir himnesku herskarar og höfðingjar
settur til að vera hjá Mðmonum og að gjata
þeirra a öllum þeirra Vegum og að elska þa með
Tiu og Þygd/og vringjarnlega með þeim að vin
gangast.

heimkringlan var þa allstadar lysteleg og
auðgjarfðm/ þa var eingin Þóluun kómen yper
hann. Su mykla Þygging himens og Jarðar
vax þa enguinn heigoma vnder orpen. Þráptar
himensfödu þa i sama stad/þöru eftir hignaðe.
Solen/Tunglet/Stridmennar gefingu sín Gang miz
Sagnade. Mðrt og Skogar og allar Grðder/ vo
ru grannar en allskins þegurðar Blómstru/ Auðg
stum og Aldine. Suglar himensins lietu með
Glede heyra sín fætleig Glied. Allar Skiepnur
voru þa oneyðdar opungadar og gjentust öngua
Umbreyting.

A mille Guds og hans Skiepnar var eðert
Ösamþykkt/ eingin Öuilld/ Tuist eða Tuðræg
ne/ heilur/ lysta so sem Mansins Sal him þor
sorgar og nærer Lykaman/ og þegar Lykams lid
er eru hraustar og stærter og hirtader heilbrigt
og Lys Mðdarner edur Þráptarner eru hrein
er skjær og þullkomleger/ þa byr Salen i Lyf
amanum með Lyst og Glede. So rykte Gud i
þann Tjma yper öllum Skiepnum epter synum
þagelgu Vilia. Og með þui að öll þesse mykla
Þygging himens og Jarðar/asamt með öllu þui
þar var june/var núg gott/og stalpur Maduren
(sa ed var so sem hirta heimins) var þullur
heilagrar algjörðrar Alfar og Elsku Guds/ þar
G i j m d

med voru þeir heilögu Ringlar/ elsta so sem ed
la Andar Lypsins af brennande Ríarleita til
Skaparans / til hneigder Skiepnunum ad vera
til allrar þionustu og alls gods eftir Guds skick
an/Sia/Par þor allt vel þrafi/og þa gleck alle
vel og loflega til/þa vppfyllde Gud sinen og
Jörd med Sagnade og Glede/so ad þa var a mil
le Guds og allra hans Skiepna eftir dasamlegt
Commercium, Samlag/ Samþielag/ Sattemale
Samþykke og Vinung.

Þa ryfste Gud yper öllum Glutnum/ þa ryfsta
og heilager Ringlar vnder Eude / þa ryfste og
Máðuren a Jörðunne lyka vnder Gude/ og var
vnder hans Vallde/ og allt stod þa i Ríarleitan
um/og allar Guds skickanir og öll Verk Ringlar
na og Mannanna samhliðodudu Ríarleitanum.
Ríarleitur er ecke drambsamur/ecke stor nie stoll
tur/ecke stalsgodur/Leidur vringiarnlegur/andm
ukur/þionustufamur/gedrifiadr og gíaskurukur.
Par þyrir skickade Gud það so til (sa sem er Rí
arleituren stalspur) og það var hönum so þæge
legt/ad þo Ringlarnir være i þyrstu skapader/þr
himnesku Höpdingiar/hapande myklu stærre Má
gt Valld og Leidur/en Máðuren sa seinastur var
skapatur af öllum Skiepnunum/þa skylstu þo þær
þyrstu Skiepnir/af Ríarleita/og vegna Guds þio
na þeirre syðstu Skiepnu/Mannenum/og gíata
hans a öllum hans Vegum.

Tar/Gud stalspur sa allra haleitaste og hæste
hamm audmykte stalspan sig so miög/ af ofeigande
Ríarleita / ad þo Máðuren være a meðal allra
Skiepna hím seinaste/ og bygge hær so lagt/ In
Centro

Centro Mundi, mitt i Heimenum/ þa virtess
hann þo til/æp. synum ömradalegum Ríxlísta
ad lækta sig so / Lvar vppa vter munum annars
Heims allðrei funna noglega öff. ad þorundra.

Þuiad huad er Guds Sonur sñ nepnest/ Ver
bum et Sapiencia Patris, þad er/ eilýst Örd ef
lýs Sþete Södursons? Er hann eðe Striburdur
þyrrer öllum Stiepnun/ þyrrer huörn Saderen hep
ur alla Glute skapad (sem skapader voru) og
þyrrer huörn hann þeim öllum við Mægt heilbur
so ad allar Stiepnur standast i hönum og þyrrer
hann. Og huad er Maduren/ ad Gud skule hura
um hann/ og Mansins Sonur / ad Gud annast
hann. Er hann eðe su seinasta Gud, Stiepnar/ og
seinast tilreiddur æp öllum Stiepnun? Sugleid
um nu huðrsu ad Guds eingeten Sonur hepur. It
elæðad sig til þessarar allra seinustu Stiepnu
sinnar/ þuiad þesse seinasta Stiepnar hun var gi
örd epter Guds Mýnd/ og tilreidd ad veka Múst
ere hins allra hæsta/ So ad sa sem er Striburdur
allra Stiepnar/ villde með Södurnum og heilögum
Anda hapa þar bygd og eilýst Dristad/ þyrrer bád
og Sattmála eilýps Ríxlísta og inbyrdis Lísku
og Ástar. Og þyrrer söddan Sambud Guds einka
Sonar i þessare seinustu Stiepnu/ giörðest Mad
uren Gud, Sonur/ og Samarpe allra Sinneskra
Audæpa/ og einn Herra og Drottin alls Heims
sins/ so sem Drottin sagde til Mansins/ Syllad
Jördena og giörd hana yður vndergiepna
þ drottmed yper Fiskum Siaparins / þ Sug
lum Loptsins/ og yper öllum Dyrum/ sem
G iij sig

sig bræra a Jördunne/Gen: 2.

Til foddan Heidurs og Leidar upphop
Gud sína seinustu Skiepu / ad hann med sínu
Syne og helgum Anda gap sig nidur til þessrar
Mannskiepu/og vtualde hana sler til Þvstadar
og Musteris/ap ofeiganlegre Astar elsku/og líup
legu Lytelæte/og var med Mannenun/ so sem i
Hiarta Heimfins. Þar med til sette hann og skid
ade heilaga Ringla sína/ þa megtugu Anda' og
Ljódinga/ ad þeir skyldu vera so sem Spiritus
Vitales/lípande Lyfsins Andar i þessu Veralld
arennar Hiarta/sem var Maduren/ og ad þeir
skyldu veita manulegu Byne alla heilfúsamlegz
og holla Þionustu.

Enn uppa þad ad Maduren skyldde eðe ap
foddan Heidre Magt og valde þalla i nðkursko
nar Þrambsfeme eða Metnad/ þa baud Gud hó
num ad hegða sler og breyta epter sínu Orde/og
veita sínum Syne þeim hinneska Radgiapani
Glydne/ vnper Fortöpuu Lyfs og sinnar Salu
hialpar. Gud giórde hier alýka sem einn veralld
legur Kongur/sa eð sínum Syne til Epter latts
i Jendur þar Lönd og Þegna til Þerrada/ þo
med þui mote/ad Sonuren sie vnder Födurfins
Valde/og vete hönum sonarlega hlydne og gió
re eðert i mote hans Þode og alvarlegu Þanne
girneft eðe konglegt Vassd nte Koronu/so hann
þurpe eðe þar þyrer ad verða strappadur/Alýka
eins breytte Gud við Adam/ alla Heims Feinglu
na gap hann hönum i Vassd/Syna Heilaga Wn
gla so sem adra hinneska Þienara og þegna gap
hann hönum til Sambodar og Þionustu/þo skyll
de hann

te hann vera vnder Guds eilífu Syne/ eilífu Orde Södurðins/ akka hans forðod/og neyta eðe af þui Trie sem stöð i midre Paradýs / og tóma eðe við það/Ellegar skýlde hann Dauda deyja.

Þessi var Orðföt og Þpne slýts Þodords/ ad Maduren skýlde þorðast þ' Trie sem stöð i midre Paradýs/ vnder Sortópön sinnar Salu og Salhialpar. Enn i önguan máta ad það være Guds heimöglegt Ræð og Vilja ad Maduren skýlde þalla/ so- sem heyrde Gud gíeped Orðföt og þene þar med til Syndarennar/ og i synu heimöglegu Ræðe og Gíarta hápt þar vilja og Aíetning til ad Maduren skýlde af þessu Þodorde bróta. Þuiad slýkt er þuert a more Guds guddomlegu Natturnu og hans Veru/ epter hústere Gud er eðe annad einn slápur Blærleikuren / Gellur sette Gud Mannenun það Þodord þyrer þess vagna sem sagt er/ ad Maduren skýlde med Litelate reita synum Gude og Skapara þessa Gýdne.

Lier ad auk lagde Gud þetta Þodord þyrer Mannen til þess/ ad hann skýlde þoka sinu Slápræðis vilja/ So/ þo hann vísse Grein a mille góðs og ills/ og þo hann kynne gíðra huad hann vilde/ þa skýlde hann þo eðe misbrúka síu slápræðis Vilja til ills. Þuiad so sem Gud slápur er og blypur ad eilífu slápræð/ meig:nde gíðra huad hann vill/ og það sama lætur hann síer vera so sem eilífu Lögma/ ad hann alldrei misbrúkar síu þryan Slápræðis vilja til ills/ Þuiad hann veit/ ad af söðdan Misbrúkan freínkest hans Natturna og Vera. So matte Maduren epter þessare Guds Mynd hapa húðrueggja / sem er Ryming

ing Föds og jlls og einn þrialsan Sialspræðis vif
ia/ þo bar hönum eðe ad neyta sjns Sialspræðis
Vilia til jlls/hellður til gods/og vera þar til eðe
naudugur og þuingadur hellður med þrum og
þrialsum og loftugum Vilia. Og vppa þad / ad
Maduren skyllde jðka sig japulega i foddan Glyd
ne/og hupa um flyta himneska Mynd/ad hun og
matte vid Magt halldast/ þa lic Gud þetta Tr
ie vara i midre Paradys/sem var þagurt og lyfte
legt ad sia/og hapde napn ap Rynningu gods og
Jlls/ Enn ap þui Trie skyllde Maduren eðe eta
vnder Daudans Strapp og Ræpsing.

Þar þyrer stod allt vel og æskelega til i Vpp
hæpe /um Sambud Guds og hans Stiepnæ. Þa
var eingin Agreiningur þeirra a mille / Gud
(so ad segia) var Sal Heimfins / sem þa myt
lu Þygging Himens og Jardar glæðeflega og lyfte
lega/ tröptuglega og æf samlega vppþyllte/þa all
er Þinglar Guds/so sem adrer Lypps andar Heim
fins/Guds hælita Klæpne til Dyrdar/voru man
legu Rync til Samvistar og hialpsamlegrar Þio
nustu og Þperlæris/ og þa Gud bio i þm Adam
og Euv/so sin i Siarta Heimfins/þyrer eitt him
neskt Samlag inbyrdis Afstar og Elsku/þa Þing
larnar a Himnum og Menncrner a Jördunne höp
du Siartans Rierleika syn a mille/þa allar Stf
ephur voru glædar i Gude sinnum Skapara / þa
Þinglarnar höpdu eðe ap Dræbe nie metnæde Vp
reist giört i more Gude/hellður höpdu aller ster
þyrer Augum þan allra hæsta Gud/og þyrer hæs
Skulld og hönum til Vilia voru þeir reidubvnt/
er/ Mannenum (sem var Siarta Heimfins) ad
veita

velta alla Godvilld og vingiarnlega Sambúð/og
þíonustu og Þpterlæte/ þá Adam og Eva skildu
og þormerktu so hálæta Velgíðninga Guds og
hans heilagra Þingla/hielldu sig ljúfelarlega/og
elskðu Gud að öllu Hiarta/ allre Salu og öllu
Þróptum/og Þinglana so sem sjína Sal/en húð
er annað jnnbyrdis so sem slalpan sig.

¹ Og ef Adam og Eva hefðu vered stöðug í
Ríkarleiknum/og vord reitt þá Guds Mýnd/sem
þeim var jnnlöntud og med sköpuð af Gude/ þá
hefðu þau alad Þörnen eðe alleinasta epter síne
Mýnd/helldu og círnen epter Guds Mýnd / so
þau hefðu vered Gude lýt. So að af meðþæddu
Heilaglega þá hefdum vör Gud vörn Hinneský
an fædur og hris eingieten Son og Heilagan An
ða elskað af öllu Hiarta/allre Salu og öllu Þró
ptum/Þá hefðu og húð Madur elskað annan vni
Heimen allan so sem slalpan sig.

² Þá hefde eingen Þörp vered/ad nöðr Sate
male eða Trulöpan skýldugrar Elsku/skýlde þyr
er Moysen edur einhuörn annan endurnyast/Hell
du lýta so sem nu er húðrium Manne meðþædd
og jnngroen Afseme a nulle Foreldra og Barna
nulle Brædra og Syzkyn/og annara Maunga/so
hefde Ríkarleikfins Sattmale og Lögmal þullkom
ens Ríkarleika og Elsku til Guds og Maungans
vered off | natturlegre fæðingu meðþædt og jnn
groed.

³ Oh/ Húðsu byrdarlega og agíatlega hefde
þá alle tilgenged í Heimená/ þá hefde vered ein
Religio,ein Trú/ein Guds þíonustugírd og ein
Christeleg Ríkia í öllum Heime/ og ein og hin
sama

sama Guds Rynning hia aullum Plodum. Þa
 hefde eingen Tuidragne vered i Lardomenum/
 engu-r onytiantar Disputeraner / öuguar Skola
 Deilur eða Þrættaner hefdu Mann þa heyrt.
 Allar Þiöder i öllum Heimfins Allum / i öllum
 Löndum og Eyum hefdu þa elskad Gud af öllu
 Liarta/allie Sarlu og öllum Kröptum. Öpt og
 ofialldan hefdu þa Adams Ríðiar til samans fö
 met/wr öllum Löndum med Sagnade og Glepe/
 til að lopa og heldra Gud Drottin / og að prýfa
 hans Gíðsku / Döfender og Velgíðninga / og þa
 vtbreidd og bænd. Allar Þiöder vnder Soluñe
 hefdu þa lifað til samans brodurlega vngiarn
 lega og samþýðlega i rícttro Tru og sannre Gu
 ds Rynningu.

4 Ríarleike Rzaungans hefde og þa ríkt m
 manlegu Rýne ym allan Heimn / Þa hefdu Men
 öhrædder og athugaslaust matt reisa til Lands og
 Siapar ym allan Heimn / Og stýtur Ríarleike
 hefde þa vered allra Þiöda a malle / so sem þar
 hñer m stur a malle Granda og Rzaunga. Þa hef
 de Men eðe hapt Stríð nie stýriðllo / Þardaga
 nie Ríöds vñhallingar / edur nöðurn Öpñð. Þa
 hefde eðe vered annad til Tyðinda enn breñfande
 Ríarleike til Gudz og allra Manna wr öllum Lön
 dum og Eyum og Landsallum að spyrja.

5 Þa hefde eðe vered saurugur Gírnðarbru
 ne / Þrudgumax og Þrudur / vnger Men og Mey
 ar hefdu þa elskast med hreinum heilögum Ríar
 leika. Aull Sten hefdu þa saman bved m hreñ
 num Aftar Ríarleika / og med andlegre Gírnð og
 gleðe Þörn alod / og aulæd og eplé Guds Ríkt.

Ríkt

Natturlegur Ríxléste a nulle Sællora og Bar
na Brætra og systrena hefde þa vered heitur og
æstfædlegur.

6. Sra Vpphæfæ sinna Sæðingar hefde huðe
Madrur hapt tuðpallðlegt Lyp/sem er natturlegt
og annað andlegt. Lufamen hefde huðrte hapt
Sott eda suðdom/ Rulla eda Brankleika/ eda
nótra Vaphellu/og ongva Daudans æstgdu/Si
hefde alla tuma vered hraustur og miz godre Seil
su/æp lipande Kröptum Salaréttar sá med Mian
enum var. En ad auk þessa natturlegs Lyps þa
hefdu Sal og Lufame hapt annað Lyp himneskt/
Puiad bæde i Lufama Miansins og hans Salu
þa hefde Gud hapt sinn bærstæð sitt Mustere/miz
þræðarlegum Dyrðarhætte. Vort giðrualle Lyp
hefde vered i Gude og med Gude og þyrer Gud/
Sæmuleids Lyp Guds/Mustere Guds/ Guðdar
stædur Guds i off/So ad alle vort Lyp og Fram
þerde a Jörðunne hefde eðe vered öðru vís enn
eitt Lyp breiðande Astar og elsku Guds til vor/
og vorrar Elsku aptur a mote til Guds/Edr (so
ad seigia) eitt Sattarband og Astarfættmæle/stj
tur/ad lykta sem Gud elskade off/so mundum vier
aptur a mote hapa elskad hvi ap Liatta og Salu
og öllu Megne/en Naungan sem siappa off.

7. Puiad i öllum Liossens bðenum so santein
gum vð Gud Drotten Zebaoth andlega/þa höp
du þesser þræ þurðanleger Leyndardomar sig op
enberlega i liose lated/huðra þyrer var gieted. 1.
Spiritualis Idiopoeia. 2. Spiritualis Metapoe
ia. 3. Spiritualis kenopoeia. Syrst hefde Mz
duren i Salu og Lufama vered so nafomen Gude
og so

og so þastlega við hafi teingdur og bunden/ ad all
 ar Mansins Lúxaner Ord og Gírdar/ þa hepde
 Gud eignad sier/lyka so sem Gud ætte þad sielpur
 og hepde talad þ sielpur. So ad um húsn Mian
 hepdu vier þa mætt seigia/Læ er hafi sa sem
 talar/ heilbur Ande Guds sem i hñum bygger.
 Og fitta kallast Idiopoëia. Tarian mata og þar
 nast/ þa hepdu Mann ólast og þeinged þann gud
 domlegan Matt og Krapt/ ap andlegre samueru
 Sambyle og Sambwd heilagrar Þrenningar/ad
 þeim hepde eðert vered omattugt/ so ad m3 einu
 Orde hepdu Men Siöllen vr stad þætt/ og önnur
 fleire Krapta verk giört og þræmed/ Og þetta
 kallast nu Spiritualis Metapoëia. Ad siðustu
 og i þridla lagi/ þa hepde Ord og Gírdar húrs
 Mians og allt huad hafi hepde sier þyrer Zendur
 tekt þrangang hapt/ og lúkusamlega tekted med
 sialp og hlafod lipanda Guds/ Ap þui ad Gud
 og Madur hepdu i öllum Greinum hallbed eitt/
 og vered so sm eitt/ Og slíkt næpnest kenopoëia.
 8 Null Lönd/öli Zeims fringlan hepde þa ve
 red þull ap Guds Dönum. Og soddan edla Múst
 ere Guds hepde þau vered/ad i öllum artum þif
 arar rñdu Verallðar hepde wad og frwad med
 Men og Solt/og aller hepdu þr hapt biarta leipt
 rande Lykame ap Samteingingu og sambwd við
 Gud/ lyka so sem þau Adam og Eua höpdu þyr
 er Sallid/ þo sumer meir ein sumer/ epter adskil
 tanlegum Garpum sem Gud hepde einum og sier
 húrtum gíped.

9 Um allan Zeimen hepde þa og vered ein Tü
 ga/eitt mal/so huor hepde auduelldega kunnad ad
 þilla

Skilia. aftar s Rædu so sem sitt eigned Modurmal.
 10 Og aller Gluter hepdur þa vel og lukusamle-
 ga húðrium Mañe tefest/ þa hepdur eðke talad ve-
 red um skada eða Missir nöðurn/eðke um Tíon
 Ólufku af Elde eða Varne: þa hepdur eingen ó-
 tgmabær eða óskaplegur Burdur síst hja Mám-
 um eða Ruitendum/ þa hepdur húðke vered Lunt-
 gur nie hallare/ þa hepdur eingen skadleg eða ban-
 uansleg Dyr vered/ eingen Óvedratta/eige Sort
 eða súkdomur/eingen Ræyd eða Motgangur eða
 nöðud illt.

11 Og m3 þui ad eingen Daude hepdur þa ver-
 ed i Seimenum/ þa hepdur alldrei nöður Madur
 daed af Mammaña sonum. Vier hepdum allt til
 þissa Dags síed alla vora Forpedur og pyrru Men-
 eðke alleinasta vora Forellbra og Södurpedur/hell-
 dur alla Forpedur/ þra eirne att til aftarar/allt
 til hins pyrra Mams Adams/ og hepdum hapt
 liuplegt heilagt Samtal við þa alla/ Og allar att
 er Jarðarenar/ og allar Eyar hepdur hládnar ver-
 ed med Mañpost. Minn hepdur þa lipad med ó-
 freintere Seilsu og styrkleit/ alla syna Daga/ ant
 allar Deyfe/ allar Elle/ med Lyst og Flæde og
 þullum Sögnude/ so sem þra vpphapt/ med heilag-
 re og gudlegre Umgeingne.

12 Jorden hepdur þa eðke bored Pyrna nie Pyr-
 sta/ heildur smande Grös og Jurtir/ Og allra
 háða Rúðtur hepdur þa so vel vaxed hier i Lan-
 de og allum öðrum norður Löndum/ eins og i
 Egyptalande/ Arabia/ India og þeim Löndum
 sem alla agiataster Landfoster kunnar ad vera.
 Allir Suglar i Roptenu/ Siskar i Sionum og
 Vötnum

Vöenum/Dyr og Ruitinde Jarðareinar hefðu ve-
red off vndergiepen/og eðe kinnad að þordast off.
Þá hefde og öll Dyr og Ruitinde Jarðareinnar
lípað húðir hía öðru manlaust og skadlaust/Vís-
uren hía Lambenu klauter hía Leonenu.

13 Enn huad hellst ahrærer Rutning Mann-
legs kyns og enda þessara Verallðar/þá held eg
að heilagt Húskaparband og Hionanna Samkvæð
munde hafa varad í sex Þúsund Ár/ eptir Tölu
þeirra sex Daga á húðrúnum Gud skapade Hímen
og Jörð. Þá hefðu vinger Mennt og Meyar eðe
gipt sig þyrir eð á hundradasta Áre kyns Aldurs
og syðan gieted Börn og Kíðia/í v eða vi Hund-
rud Ár. Og þess eldri sem Mennt hefðu orðed/
þess meir og þramar hefde þeirra Lífnadur og
Strámpurde lýft vered heilögum Gudi Kínglum.

14 Þesse þorpyðelige og þagre Heimur/og su-
nyttla Bygging Hímens og Jarðar hefde þá hall-
bed öllum synum Vertorum og Kröptum. Og að
líðnum vi. M. Árú þá hefðu Hímen og Jörð
eðe þurpt að forganga/og ei með Ellðenum að
verda hreinsub/Hellður hefde Hímen og Jörð þe-
nged nýja skynande Segurð og nýan skíðaran biart
lit/so sem verda num eptir hinn seinasta Dag/
þá Solen mun síðinnuni biartare vera enn nú er
hinn/ og þá Tunglæð mun verda so biart sem So-
lenn er nú/Esaiæ. 30.

15 Þá hefde Gud lated alla lýkamlega Saxi
flu eg hölðlega Klæring þuerra so sem Barna-
mat/ og í staden þeirrar Saxu og allrar lýkamleg-
rar Klæringar þá hefde hann slápur orðed alle
í öllum

16 Sömulæis heyrde og þá öll Þarneign og
 Aftning mæflegs Ryns enda hafi/ eða mæ næð
 te Ölyst eða so sem Ögiede/ Leida eða Þynu/ hefi
 þur med Glede og Sögnude/ þegar Talan allra A
 dams Þarna heyrde verer þull/ epter þu sem Gud
 almattugur heyrde ardur afett og þyrerhugad.

17 Sydan heyrde Gud almattugur læted alla
 Men a Jördunne/ alla Adams Adia verda eitt
 med fier þullkomlega/ eins og Saderen er mæ Syn
 enum/ og Sonuren med Södurum/ so heyrdu og
 aller orðed eitt med Södurum og Synenum. Og
 þetta heyrde vered su riecta og sama lystelega og
 astwdelega himneska Vpppylling Guds/ þegar han
 er og verdur alle i öllu/ i eilifu himnesku Lyfe.
 Guad allt löstlega merktu ma af Orðum Herrans
 Christi/ þar hann so talar til sjuns himneska Sö
 urs/ Glep þu Sader/ ad þeir sie aller eitt/
 lykka so sem þu Sader med mier og eg med
 þier/ og eg med þeim/ ad þeir sie eitt med
 okör/ oppa þad ad Heimuren true ad þu
 þaper sent mig: Og eg þep gleped þeim þa
 Dyrd sem þu gapst mier/ ad þeir sie eitt ly
 ka sem vid erum eitt/ Jeg med þeim & þu
 med mier/ oppa þad ad þeir sie þullkom
 ner i eitt/ & Heimurenvite/ ad þu þepur sent
 mig/ og ad þu elsker þa lykka so sem þu
 elskar mig/ Jóhann. 17.

Södda himneska Dyrd og þullkomlegan Sög
 nud samnear Eilifrar Viningar med Almattug
 um Gude Södur og Syni og heilögum Anda heyr

de allt manleigt kyn hapt og eignast Viljþleaga/
 Og allt þetta hefde so skied þullkomlega / hefde
 Adam og Eua með synum Þperkomendum eðe
 syndgab.

Attunde Capitul

Serpens Antiquus Contra Dei Filium.

Huörnen ad Sathan er pallen þra Gude/og
 huör su ad hafi villde komast yper Dyrd og Rör
 omi Guds Sonar.

So var komed/sin nu var sagt/þa
 bar til eitt hrædelegt og hryggelegt Þpne
 og stort Grösunar pall/ om huört eg vil
 liostega og stutelega tala. Gud hapde þafi þrum
 gierna þyrer öllum Skiepnium sin eilifan eingiet
 en Son sett til erþingia allra Gluta/Job. 1. So
 ad hñ skylld vera Höpudeb/Þpne. 1. Og ad all
 er Gluter skylldu i hönum standast / huad hellst
 Gud hapde þyrer hafi skapad/Col. 1. Þesse Gudz
 Speke skylld setia sitt Tialld i Gædonum/og ha
 þa sin Stöl og Gafate i Skyonum/hun skylld ve
 ra allstadar i öllum ættum/so vöde sem Himeneñ
 er/ og so diupt sem Underdruþen eru/ allstadar i
 Gæpnu/allstadar a Jörduñ/a meðal allra Man
 na under Skyonum/ Syrach. 24. Sum skylld
 völduglega na þra einum Heimfins enda til ant
 ars/ og stiorna vel öllum Glutum/ Sap. 7. Gía
 heñe skylld verá Ráð og Það/ Skilningur og
 Mægt/ og aller Stiornarar skylldu þyrer hana
 stiorna/ Prouerb. 8. Þeir sem henne väre hlyð
 uger skylldu ei til Stámar verða/ Syrach. 24.

Stá heite skýlðu Mæn Ljþed þína/og þyrer hann
þa þodnum af Drottne/Proverb. 7.

En húslíka Stjórnann heyrde Sonur Guds/
su eilíða Speken/og húðrík skíðan heyrde hā glíð
rt a meðal Stjepnanna i Vpphæpe? Sann vppþyllte
þa stóru Bygging Jimens og Jarðar/ og heyrde
sína Zugld og adsetur i Mænnum/húðen hā ska
pade allra seinast/ epter sinne eígen Mýnd/hvar
hann og bio/ so sem mitt i Híarta Heimfis með
Rýst og glede/og hánnum ljfodu allvel sínar Þing
lar/ þeir lípöndu Lindar/ þeir ed til reidu voru
vm allan Heimen/med Geslagleita og ríctelate ad
þíona Gude og til vara ad taka þeirra Embætti
te. Og vppa það ad eíðe yðe nóttur túbregne a
meðal Stjepnanna/og ad eíngen af þeim skýlde
vpphefta sig yper adra af móðurs Fonar Mæti
nade / þa glíðde Gud og sette þessa Stíðan og
skípan/vm húðrík adur var ahrætt. Ad ljfa so
sem hann slápur sa allra hærste og haleitaste Stá
þare og megtugaste Zerra / myklade sig eíðe af
sine Majestatis Tígu og Vallde/ Zeldur af Híar
tans astgronum Ríctelita/ og til ad hállda sín
um Stjepnum við Míagt og við Ljþed/þa virt
est hann med sinne glæskusamlegre vppþyllingu
Stjepnum sínum ad vera til gagnsamlegrar Þíó
nustu/so skýlde og húð Stjepnan anare þíona.
Og þo Þinglarnar heyrdu haleitar og ypparleg
ar stíetter og himneskå dyrdlegå Sema/þa skýll
du þeir þo þíona Mönnum hie. nðre a Þírd
anne/med líuplegre Sambvð Híalp og allre Hí
stod/ vegna Guds almattugs. Sömulædis og eí
men þa skýlðu Solen/Tungled/ Stjórnarnar og

öll himnesk Corpora vpplysa Jördena/og láta
hena þyrer þeirra Brapt og Vertan Auðgst af
sær þæra. Hier i mote skyllde Madureim elska
Gud almattugan/med hreinum Ricerleika/ap öllu
hiarta/allre Salu/öllum Bröptum synum og vei
ta hönum audmúka Glydne. Sodd á Stícká hap
de nu Gud almattugur giðrt i Vpphæpe.

Enn þar voru nöðrer ap þeim hellstu Þing
lum og himneskum Höpdingium/ a medal huðtra
Junkur Sathan var hinn hellste/ Þegar þesse sa
það/ad Maduren su seinasta Stiepnan sköpuð ap
Leir og Mollu Jardar/ sem var so sem hiart
ad alls Heimfins/skyllde þiggja þionustu so mar
gra og Megtugra himneskra Höpdingia og stor
herra/og ap þeim verða verndadur og verduett
ur/og ad hönum var þyrerhugad og ætlad ad ha
pa til Abylis þessa þorþryðelegu Bygging himn
ens og Jardar/so sem eit konglegt hús og her
berge / og ad Adam med synum Adium skyllde
vera Mustere Guds og Sonur hins Almattuga/
Þrpinge og Þignarmatur alls Heimfins/ Þa öp
undade hann Mamen/ap slalps fins meðþæðre
Þrambseme og þundsyte/ og vnn hönum eðe
slufrar Salu og Þesperdar / og huxade vni med
huðrium Gatte hann kynne ad spilla þessare Gu
ds Sköpun og Stíckum/og henne ad vmbreyta
hönum lyfðade i önguan Mæta soddan Stíck
an og Stípan/ad hann slakur stor Höpdinge skyl
de vera Þienare Mansfins hier a Jördi niðre/
það virtest hönum ad vera þorliott og ovidurkun
amelegt / ad so haleitleger herrar og Höpdings
Þinglar skylldu lytelæta og þorminka sig so/ Og
þorliet

þorlief þar þyrer og ypergaf sum Höpðings skap
 sína Stíett og Bipalning/ Slette um Bladenu /
 og snere hinu vppa/ og huxade að eðe skyllde hñ
 Mannenum þíena/ heildur verða einn Zerra þa
 þe yper hñnum og öllum Zeimenum/ þo það skyll
 þe fosta Dauda Moða og allra hñs nídía/ og þo
 allur Zeimuren yede þar með spilltur og þordia
 rþadur. Þar þyrer tók hann a sig Mynd eins
 Höggorms/og talade suiksamlega um þyrer Mañ
 enum/so að hann þíell þra Guðe / og þíeð með
 þessu mote,Magt og Valld Daubans yper öllu
 Mankyne/og að síer take Zerradæmie/og rífte og
 Stíorn alls Zeimsins/med foddan Lyst/að hann
 meinte / það Maduren afeint öllum Zeimenum
 skyllde nu þar epter og að eilípu vera síer vnda
 ergíepen/Guð munde vegna síns oymbreytelega
 Ríettættis/eðe kunnna að þa eða þínna þar Ræd
 a mote.

Allt þetta ma vef vt af heilagre Ritningu
 beujsa/ Þuad hinn heilage Judas í sínum Þíst
 le vottar líoflega/ að nöðrer af Ringlumum ha
 þe eðe geymt sínn Höpðingiædom / heildur hape
 þe ypergíeped þeirra Zeimile/Gíepande þar m3
 að skília/að í vpphæpe hape þeir vered hímnefk
 er Höpðingiar/huðrier epter Guðs boðe og Stíkt
 an attu Mómum að veita alla Guðvilld og Þio
 nústa. Eins verður í Þístlenum til Zebreoos gíet
 ed þeirrar Þíomustu sem Ringlarnar off veita til
 Saluhsalpar.

Enn huðrnen hefur þetta geinged eilí. Það
 selger off vor líupe Lausnare Jesus Christus /
 að Þíófullan hape í vpphæpe vered einu Manni
 6 14 drapare

þrappare/ og að hann hape eðe stöðugur vered þ
 Sannleikanum / Joh. 8. Þar heyrum vier / að
 Þið þullen hape med Lygū og Mandrape i Vpp-
 hape þalled þra Gude. Vopn og veria Þið þul-
 sin er Lygen og Mandraped/ þar med hefur hā hū-
 ad sier að hrinda Guds Syne wt. synu Vallde/ og
 rana hann sinne Mægt/ huðr að er Sannleikuren
 og Lyped. Nu huxade Satan so med sier/ Að ve-
 ra efið Höpðinge og hapa höpðinglegt Alit Vallð
 og Met ord a Linnun/ og þiona þo Mannenun.
 a Jördunne/ þad er i önguann mæta somasamlegt
 helleur er þad Smam og Mættun þyrer höpðing
 luga Tign/ er et. Þar þyrer ypergap hā sin Höp-
 ingi adom ap eigenlegre Drambsene sem hā hap-
 de sier sið þur skapad/ huðr að Orðot er til allra
 Syndu/ sem Syrach vottar / 10. Cap. Og hux-
 ade so med sier/ Jeg vil med Lygum locka Mætt
 en til að þiona mætt/ Þā hann hlyder mætt / þa
 þyr Gud eðe leingur med hönum / og eðe mun
 Gud hirða vñ hann þramarmeir/ Sann mun þa
 missa þad hinneska Lyped sem nu hefur hann/
 og Gud mun hann ypergiepa / þa skal eg verða
 hans Herra. Og þac eg Mægt og Vallð yper
 Mannenun / þa heyrer og eirnen mætt til hans
 Ræstædur/ sem er Heimuren allur/ So eg skal þa
 med riecttu neþnast meiga Höpðinge. Heimfins/ og
 allra þeirra sem i Heimunum búa. Og tūme eg
 þa so löglegt Tilstal / og so sterkann Riectt yper
 Mannenun/ þa hljotur Gud epter synu ormbrey-
 tesoga Riecttlate að medkienna og seiga so/ Fyrst
 að Mættu er þallen þra mætt/ og er med same
 þlyðne kōmen til þyn/ so mættu vera hans Her-
 ra.

ra/ So dróttna yper hönum og hñs Bustad/ öllum
 Heimenum med fullkomlegu Vallsde a Sinnum
 og a Jörðunne

Basiljus einn ap þeim Heilögu Lærepedrum
 seiger so/ Pegar Diöpullen sa þa Dyrd/ sem Masi
 enum veittest þa öpurðade hann þad. S. Aug
 ustinus skrifar og eirnen so. Þad var Aporm og
 Vilie Andskotās/ ad vera Höpud og Vphap Stiep
 nanna/ huad hönum somde eðr/ heilður voru Sa
 luhialpara og Endurlausnara Jesu Christo.

Ap söddan Orsöt/ og vnder flyta Grein þor
 þesse ille Rytþings Ande til/ og þalde sig i Högg
 orme/ gap Ruinunne þögur Ord ap þölsku Star
 ta/ og talade so um þyrer henne / ad hun braut
 ap Guds Bodorde/ at ap þeim þyrer bodna Rueg
 ste / og kom Manne synum til ad eta med sier/
 og hurade eðr ad þar munde nöðud ille epter
 foma/ heilður meinte ad þau mundu þyrer þetta
 þa storan heilður og myten Soma epter Höggorm
 sins Ordum.

Þapn snart var Tabled tapad og Spiled vñ
 ed / og Diöpullen þieð sum Vilie. Þa vard sa
 Þeyseuicht gladiur vid/ og þeintre med slaspū sier
 so/ ho/ Jeg hef Siguren þeinged/ Nu er reglört
 um Mannen og hans Bustad/ Adam og Eva ha
 þa med lostugum Vilie gieped sig mifer til þions
 ustu/ þar þyrer er eg orden þeirra Zerra og höp
 ud og Stöornare/ þau eru mýner Underdanar og
 Þegnar. Og þyrst þad þau eru mýner/ þa heyrer
 mifer og lyta til þeirra Bygd og Bustadur/ so ad
 eg er nu þeirra Gud / Zerra og Höpþinge yper
 öllum Heimenum/ og öllu þui sem i Heimenum

er. Þar þyrer er eg nu eðe þramarmeir skyldug
 ur að veita Mannenú nöðra þionustu Guds veg
 na/ heilur er Maðuren þlittugur vnder mig að
 eisuþu/so hann hallde mig þyrer sinn Lauard/lu
 te mér/ og tilþiðie mig. XZu er alle orðed mitte
 og í staden Guds heþeg nu Magt og Valld yper
 öllu. Þu skal eg nu so sem einn Ríse sa vel er
 brynjadur og hertyadur hallda mínu Hópe með
 Magt og Vallde og í godum Friðe. Ropted vns
 der Heimenum vil eg þylla með mínum Wínglú
 ogærum/ og Mannanna Sonum vil eg snúa og
 vellísa epter mínum Vilja/og hallda þeim bund
 num í mínum Snörum og Síðrum / so að þeir
 gíðre minn vilja/og síe mér ætýð þýlgande.

So hápe þíer nu god Börn í Christo stuttet
 lega þyrer yður vnderriettad / huad þyrer Synd
 það var/ með huðre að Sathan og aðrer þleire
 oteliande Andar hápa sig þorsted / og eru so þra
 Fude almættugum þallner.

Til stýkra Þragda tók nu Satan þess Flokasta
 Dýrs Mýnd sem var á Jördunne / sem var Hög
 gormuren/ og þess vegna verður allt hans Ríste
 hans Herradæme og hans Magt og Valld með
 einu litlu Orde í heilagre Ritningu míðg eigan
 lega og skíllanlega fallad Caput Serpentis/ það
 er Hoggorms Hópud/ Genes. 3. Þuad hann / í
 Hoggormnum og þyrer þessa Hoggorms Mýnd
 sem hann tók upp á sig/ léitade eðe annars eint
 þess/ að hann yrðe Herra og Hópud allra Sluta í
 Heimenum.

Adur var sagt að Maðuren nepneft Mikró
 cosmos/ Það er/ minne Heimur/ og að Maðuren
 síe so

ste so sem Hiarta hins meira Heimis. Nu so sem
 ad þad er haskasamlegt og dandlegt þyrer þ nu
 minna Heim/Mannen/er ad Hiartad i Lykamau
 um verður dandlega sarr / Þniad þa ad skilast
 Spiritus Vitales/þeir Lyfs Andar og Kraptar
 sem eru i Blodenu/Þustad sumer eru vid Hiartad
 og eru þui eðe annad enn þina og Verker/Stie
 lþing og hræðsla/Sumer skiptast um Lidu og li
 mu Lykamans / eru og lader og syrgjande vegna
 þeirra Sara sem Hiartad hepur þeinged/og þeir
 ra Vertia/ sem i Hiartanu eru. Eins lyfa hepur
 þa geinged til vid þann meira Heim huds Hiar
 ta Adam og Eua nu voru sarrken og Dandlega
 sarrd ap Displenu og rænt þui andlega hanneska
 Lyþenu. Og þa þller Andar hóþdu nu þeinged
 allann Lykama eðe Totum Corpus Himens og
 Þardar vnder sitt Vallð/villdu öllu spilla og alle
 þorklarþa/þa varð Skilnadur Þinglanna/ Þir
 skiptust i tvenna flokka/so ad þr Nidings Diöþ
 lar og Mordandar plagudu og þyindu Heimfins
 Hiarta þad er Mannenn med Ötta hræðslu og
 skilþingum miðg sarlega. Síner adrer goder Þing
 lar/ sem stadþaster voru ordner i Heilagheitanu
 og þui þinu goda/þeir hönnudu og bæru sig illa
 og voru miðg sorgþitner vegna þess hræggelaga
 Salls sem skied var/og ad þau Adam og Eua m
 öllum synum Nidium og Þepterfomendum skyll
 du eilþplega tortynast og tapast.

Þiunde Capitule

Lapsus Hominis, & eius per Satanam
 Incolubratum, ab æterno Filio Dei ad
 Mortem æternam Defectio.

Um Gall Mannsins pyrer Slærd Andskotans
og huðsfu Madurenn er þallen þrá Guds Synes/
sem er eilígt Ljóf/ í eilípan Dauda.

Wer viljum athuga alla Historiuna
so ad vier þaum riettelega ad skilia þau
Sagurde Höggormsins/mz huðrú þau
Adá og Lúa voru suiken og á Talar dreigen til
ad syndga í more Gude/huðlgt Mynd og Nýd ap
þui Syndapalle fomen er yper allt manlegt kyn.

So sem Barned stettar epter Söðurnum/ og
hepur hans Mynd og Lying/ so var Adam myn
dadur epter Gude/og var hans Sonur/oppa huð
rúum Ringslar Guds lattu ad taka vara/so sem ad
Jontslarar og Sopplinarar/eda Lirdmenn gíeta
eins Kongs Sonar/edur Erpingia/huðr ed rýtia
atte vin allan Leimen/enn þo vnder Vellde syns
Linneská Söðurs / og epter Rardum Eilysprar
Guds Speke/ Guds Sonar (sem med hönun
bio) hallda sier þrá einu Alldentrie í Paradys/
eta ede ap þui/og koma ede vid Arðrt þess Trí
es vnder Strapp og Kepsing Daudans og missir
Lypsins.

Til Dæmis ad taka. Jesum Megetugum
Kongs Garde hler a Jörðunne/eru einum Kongs
Syni ap liuplegu Epterslate Herrá Kongsins/
til geymslu og Sýlgdar þeimíner marger Sopgar/
ds Þionarar/ap Grefsum/Lertogú og Herramón
um so Sourenn skule ræða og regeta/ enn vera
þo vnder Vallde Söðursins og hönun í illu vnd
erglepen / Enn þo skule haun ede hapa nöðurn
hlut med Konglega Rorun / og ede setta hana
opp

öpp/vnder Ljpps Strapp og Kepsing. Nu ber so
 til/ad einhude af þessum Höfgards Jontlarum
 med sinum Sylgðrum/suitur þenna Kongs Son
 og talar um þyrer: hönum med þessum Ördum/
 Vel veit þinn Sader/ad a hudsrum Deige þu set
 ur. öpp Konglega Koronu/ þa verður þu hön
 um jöpn og lytur. Sonuren heimskur hlyder þess
 um þögrum Sortölum/tektur Kongsins Koronu/
 og setur hana öpp/ og væner so sinum Södur hans.
 Dyrð/og hellsdur þ þyrer Rann eda Serþang/það
 hñ er nu orden. Krþinge til Ryttesins/Södur sinu
 til Forsmannar og mestu Muntumar. Hvar þyrer
 Saderen verður reidur og súptur Sonen öllum
 Arpe/ Ad öllu þessu hlar Höfgards Þienaren og
 er glödur/og þifer vænt um med sinum larmönn
 um/ad hann hefur sinum Suitum so þram komi
 ed vid Kongs Son/ og hurar um hudsrenn hann
 tunne med söddan. Trögdum ad komi Vallönu
 og Rytenu vnder sig.

Allysa eins hefur Adam gefinged i Paradys
 Þa Gud himniskur Sader gaf hönum til Vernd
 ar og vardneistlu syna Ringla/so sent nöðra Höf
 gards Zerra og Höfgards Þienara/ og ad hñ skyl
 de rytia og drottna yper allre Jardarþingluwe
 þo so ad hann være vnder Gude/epter huds bæn
 ne og Forbode/ ad hann skylde eke eta af Sölm
 tings Trie Jills og Guds/vnder Daubans. Strapp
 og Kepsing. Enn sta/ Þar kom Juntur Satan/
 og dro Mannen a Talar/og þetta var Suma og
 Mefning hans Suita og Glarödis/ Adam/ Gud
 hefur skapad þig epter sinne Mynd / og tilreide
 þig ad vera Sonur sinn sler lytur / so ad þu senz
 vlettur

eftettur Þryngir skuler ryfja og Drottina yper öllu
 Leimenum/ þui þurpfe þa Gud að þyrerbiðna þi
 er að eta af einu Tré/og leggja Lyfs strapp þar
 við? Ja/ hann veit vel/ að þu munt verða lyf-
 ur og jafn hönum / en þu etur af þui/ þess vill
 Gud þíer eðe vinna/ Þar þyrer haf minn Ræð/
 Luxa eðe um hans Forbod eða Dán/ það er eðe
 talad nema til hæðslu/og eðe er það nema hin
 dran þinnar þullkomennar Speke og magtar til
 huðrar þu ert þyrerhugadur. Sláttum þlérdar
 Ræðum og Fortólum trude Máduren/ og æt af
 þeim forbodna Auegste/ Gude synum hánneska
 Södur til Smanar og mestu Múntunar. Og að
 þessu hlo Jundur Satan/og þotte vane um/Tof
 Mannen til fanga vnder sitt Vallb/enn sette sig
 rpp til Sófuds og Serru yper alle.

Þannen og með þessum hætti hefur það til
 geinget / Rpphæpe um Sall Mansins/ huad vier
 vel meiglu með heitum Tærum syrgia og grata.
 Þuad Adam var skapadur epter Guds Mýnd
 til eilýfs Lyfs/so að hann skyldi vera Gude líf-
 tur/ Sap. 2. Hann vantade þar eðert a / það
 hann þyrpfe Ræð að þiggja af Söggorminum/so
 sem hann kynne eðe að vera lyftur Gude/nema hin
 æt af þeim Auegste sem Gud hafði bannad hö-
 num / Hic með þa var hann Sonur Guds / og
 mætte með sonarlegum Rætte ryfja og drottina
 yper öllum Alutum og allre Jördunne/ þui þurp-
 fe hann eðe með olýpelegum hætti / að stunda
 epter sláttu vallde/ mote Vellia og bode syns hin-
 neska Söduis. Þuad m. d þessu Lagabrote gudo
 ómlegs Forbods/gjörde hann af summe Mýnd og
 Lyfingu

Lýstingu við Gud og sýnum Arpe eitt Rann / og
hielle það þýrer Serpang Gude lýtur að vera / þá
hann þeim suksamlega Anda Junktur Satan til
Vísia og Þóðignar glóðe / mote eilýpre Speke
Söðursins sem er Guds Sonur / huðn hann með
súme Ohlydne burt rak þra sier / og þá ed hann
tastade Guds Ordum wr sýnu Hiarta / og villde
þeim ede leingur hlyda.

Hier ap er nu kómen sa andlege Dauden / og
míffer þess himneska Lýpsins / Þuiad Guds Son
ur sem bio með Mannenium og var ádur hans
eilsa Heill og Saxla og hans himneske Lýp / var
þra hönnum viken. Það glóð hier til lýta so sem
ep þu hepder þýrer Augum þýnum pagurt Eple/
þulle með daudlege Vitur / enn være þo pagurt og
lýstelegt að sia / og ep þu þeinger / þýnu Hiarta
Lýst og girnd til Eplesins / enn Sal þýn og skyn
seme ap riedu þier þetta / og segdu so / Þu mitt
Hiarta glór það ede / þuiad ep þu etur þar ap / þá
vill það kosta þitt Lýp. Enn Hiartad þýlger sin
ne blindre Girnd og Lýst / lætur sýna Stýnsfeme
önguð rada / og þær þar ap sinn Dauda / so Sal
en og Stýnsfemen verðe að vylfa ap Lýkamann.
Þins skiede hier. Sonur Guds / su eilýpa Söður
sins Speke þýrerbaud Mannenium að eta ap þui
Trie / midre Þardis / Enn ep hann æte ap þui /
þá være það hans Þane. Maduren hlydde ede
Guds Syne sem með hönnum bio / heildur þeim sl
la Anda / og at ap þeim þorbodna Aðegste / og m
ste so það himneska Lýped. Og so velt Guds So
nur þra Mannenium / og bio ede leingur með hön
um / So Maduren varð andlega daudur / og so sin
andlega

andlega dauður/og Lyplaus Lykame

Áp þessir vöru í þyn snart 'open beggia þeirra
 Augu Adams og Eua/ hvar vin Moyses so skrip
 at/ Ad þau hafa orðet vör vid/ þad þau voru naf
 en. Guðnen munde þad tóma til? Andsuar/ Sei
 lög Þreiking var þra þeim viken/og þad himnes
 ka Lyped var vte og endad/ Þau voru eðe meir
 Guds Herberge eða Mustere. Og ap þui mistu
 þau þann pagra skijnande Lioma þess himneska
 Lypsins sem ádurstod ap þeirra Lykame/og mý
 huórtu þau voru þrydd og skrydd þyrer Salled/
 En nu þundu þau með sier/ad þau höpdu þetta
 allt mist/Þau voru nú hia hífne þyrðar Segurðen
 ne ad reikna liotare enn dauði Lykame og Salat
 laus. Þar þyrer þa huðet þeirra sa annad nated
 og alsbert/þa skómubust þau syn/ og merktu þa/
 ad þau voru andlega dauð/ og höpdu mist. Þ him
 neska Lyped sem ádur höpdu þau/ og voru nú
 eðe leingur Börn Lióssins heildur Myrkursins/
 og eðe ariðad enn Gollid og Blod. Og þegar þau
 fæu nu ad þau voru naten/ þa leitudu þau rads
 þyn snart/og þestu saman Sykiuvidarblöd/og gið
 vdu sier Guineur þar ap.

Og lyfa so sem Tungled a Litnum misser
 sitt Skin og sína Virtu/ ep þad misser Solena/
 og snyr sier eðe a more heine. So vtslodnade þa
 með Manennum Guds Mynd sem var þullfomen
 Ast og Liska til Guds og Nakngans/Lins gieð
 Saluñe Manins sem Tungleni/þegar hun snere
 þakenu ad Guds Syne og liet hans Örd para.

Hier í staden er hun orden ad Larpacetre
 Diöpulins/og hefur í staden Guds Myndar þein

geð a sig Mynd þess leida Andskota/og hefur síð
 fialþræðis Vilja til hins goda með öllu mist/pyr
 er viljanlega Synd/og í staden þulltomeñar elsku
 til Guds ap öllu Liarta allre Salu öllum Kröpt
 um/ þa er Maduren spilltur og eitradur orden
 með öllu í Salu og Lúpe.

Í staden sonarlegar Apleipdar og Sonar
 legs Anda sem hönnur var adur veittur og giep
 en pyrer Samband Guds Sonar/ þa hefur hann
 nu þeinged Ötta og Hæðflu/ Angist og Runda/
 so hönnu opbydur eins og Diöplonum/ad koma í
 augsyn pyrer Guds Dome. Adur pyrer þa hann
 var þryddur og skryddur með Himneskre Guds
 Mynd og elskade Gud ap öllu synu Liarta allre
 Salu öllum synum Kröptum/ þa gicð han diarp
 lega til Guds /sat í hñs Riellu/so sem eitt liup
 legt Barn gíðrer synisti hiarctiöruni Södur/hap
 de samtäl vid han/og vante ster alls gods ap hö
 um. En epter Salled/ þa Gud kallade a hann og
 sagde/Adam hvar ertu/þa þor han í þelur a mil
 le Trifalla/og þorde eðe ad koma í Angsyn/ þu
 sagde hñ so/Jeg heyrde þína Rödd í Allðengar
 denum og varð hræddur/ Gen. 3. Þesse tuelian
 de Hæðflu/ Angist og Stiesþing Augskotsans pyr
 er Guds Auglite/er þab riecta Larpstötur Di
 öpulsans og hans mynd í Mañenum epter Salledi

Þad natúrlega Lyp Lufkamans hefur eðe
 so snart haft enda/Sellur hefur þad varad um
 nötur ar so sem Ritningen vettar um Adam/
 ad han hape orded niu hundrud og þriatuge ára
 gamall. Enn þesse hans Alldur hefur eðe vered
 allad ein Mæda og Erpide/Þina og Þinga/Þy
 mid og

ind og Meyd/ Samkvæse og Lórmungar/ Sott
og Siutdomur/og allskyns Morgangur/Last hla
ut að eria og erpida/sa og planta/og víða að ba
ke brotnu/og i Sueita sjúns Andlits sjúns Bræu
ds að neytra. Ruinman hlaut að ala Þörn með
Sott og Siutdome og stórra Ruðl og Þjnu. Eft
er allt þetta komi sa lýkamlege Dauden sem en
það gíörer a allre Sorg og Míxdu og aðskíilde Sál
og Lyp.

So sem Adam eftir Salled var nu eðe leing
ur að síne Mætturu til guddomlegur hinneskur
nir andlegur/ heildur alleina jardneskur og höllb
legur/so hefur hann eftir síne Mýnd Þörnen att
og alid/og vppfyllt Jörðena með Mættume. Si
er að erum vier nu aller saman þyrer Sall Adams
i Synderne gíerner og þædder/og þyrer Synderna
Daudanum vndergíepner/Mýnd Guds/sem var
þullkomen aft og Elska Guds/er öll i burt aft
en og tynd/ en i staden komen Mýnd hins leida
Þíðpuls/ sem er su syndsamlega Lyst fyte/ so og
lýta heluysk Læðsla þyrer Guds Dome. Þvíad
lýta so sem Adam og Eva eftir Salled þorðuist
Gud og þoru i þelur/ so hóþum vier og lýta að
Mætturune til Otta og Læðslu þyrer Guds Múg
líte/og þorðuist að koma þyrer hans Dom/Vort
höll og Blóð læðest hann so sem þann Eld er
allt vpp breiðer/eðað strangan Domara þann vier
hóþum að öllu Læra og að allre Sálu.

I staden þess hinneska Sættmala eður and
legtar Samteingingar/med huðre Gud og Mæd
uren voru samteingder andur þyrer þjbyrdis Aft
og Elsku/er nu komen Gíend eð syndsamleg Lyst
nir

syke/ og Tíshneiging til alls hins vonda / huár
med þessa Heims Höpðinge Junkur Satan Mañ
anna Sonum herteknum heildur/ og þa med sier
loðar og leiber/eins og þeir hefdu vid hañ Sate
mála giðrt og Trygðer bunded ad lipa epter hñs
Villd og Sid Heimsins/og epter þeim Höpðingam
um sem / Loptenu droettar/og kröptuga Vertan
hefur / Börnum Vantruarennar/til ad giðra ha
ns Villd og vilia/puller Slæddar og allar Hætt
uise/Quiner alls Ríttelættis/Guds Sorattarar
puller Slættkepar/Dræmsamer/ Batmarluger/
puller Saturs/Prætu/Suika/Chelenda/Ruissas
mer/Sædgjarner/Prettuise/Aslauser/Challde
enorder / et ct. Rom. 1. Þannen eru nu aller
Menn ordner.

Og med þut/ ad vier erum med öllu þut and
lega Lyþenu vorra Salna / og þettré himnesku
Myndenne / Matturune rænter og suspter/þa er
um vier puller andlegra Myrkra/ Blindleika og
Sleguda dyrtanar/so ad oss geingur epter þui sm
Skripten seiger/Aller Menn eru Lygarar /
Psalm: 116. Item / Þeir eru i synnum
Sugreningum ad Hiegoma ordner/ þ Pra
þauñst Hiarta er þormyrkuad. Itin/Luc.
6. Ma nöclur Blindur leida añan Blindan?
Salla þeir ecke þader i Gröþena?

Þar ad aut öllum vier Aldur vors stundle
ga Lyþs hier a Þorðu miðg skamastund/Vier hñ
etum til þessa Lyþs vpphellðis ad hapa Sorgen
seleg Klæde/og þorsfarga Lyktanian med þorgein
selegro Saxflu/ Vier vögsum vpp sem Blomstur
3 og

og vísiuðu aptur/ og lýdum þrátt so sem Skr/Vi
er verðum í þessum Heime að lýða margan Gaf
ska Lýps og Salar/og margan Mötgang/og að
syðustu Daudann þá að alla Mennta Jörðu myrd
er/so þar er eingen Madur vnder Solunne sem
sig kann þyrer hönum að veria/ Þetta varer þá
Modurlýpe alle í Gröþena/so þar er (sem Skr
ipten seiger) jafnan Sorg/Þhyggia/Græðsta og
Þou/og að syðustu Dauden/ so hia þm sem í sko
rum Heidre sitia/ sem hia þeim minsta/ jafnvel
hia þeim sem bera Silke og Koronu/sem hia þm
að bera gra Lempu/Syrach 40.

Ja/ þar er eingen Madur vnder Solunne
af Rallmans Sæde komien/og ei mun heilður ver
ða so leinge Heimuren stendur/ að eðe hape halþ
dandur í Heimien komed af Modurlýpe. Þuiad
vler höpum aller af Modurlýpe eðe annad emi
Lap Holldfins (sem minst er vert) í þenna Heim/
Þinn Lýped Andans þad höpum vler mist/huðet
að er hid besta og sterlegasta og dymmasta.

Þetta hid allra eðlasta og besta Lýp höpum
vler mist og verðum þui í heilagre Ríningu kall
ader GOLLD so sem Gud seiger/ Genes. 6.
Maduren vill eðe verða auhtadr af mýnni
Anda/þuiad hanner Holld. Huad af Holl
denn þæðest þad er Holld/ Job. 3: Holld
og Blod kann eðe að eignast Guds Ríke/
1 Cor. 5. Soddan smannar Mön þiepur nu Rí
ningen öllum Adams Børnum/af Södur og Mod
ur þæddum/ af þui að þau eru Andlega dauð/ og
þyrer Gude að sta og reitna eðe annad en dauð
at

er Skiepnur/og eitt Hóld í huóru eðe er hinn
nefkt Lyp. Enn þar Máðurinn er eðe annað enn
Hóld ann Anda og ann Ginneskis Lyps/ þa er
hann eðe annað pyrrer Guds Auglite en andsygg
elegt Gra og dauður Kröppur/ huór su heidarleg
ur/ aglátur megtugur/ vís og flókur hann vera
fann. Þetta Lyp þær um syðer einn Andu/Luór
su stor og stolltur Megtugur og vís Máður þí
est vera/ þa ber hann a Bate sier tuóþalldan Da
uda/ sem er Dauda Lykamans huór ed. nepnest
hóldlegur Daudu/og andlegu Dauda Salareñar.

Enn huad Hóldlegur Daudu er/það vitum
vser eðe alleinasta ap heilagre Skript / heildur
fienner oss það dagleg reynsla/ad hann er Stinnad
ur Salar og Lykama / þegar Lykamen verður
aður pyrrer með Sott og Siukdome / þýstum og
þlagum og margskyns Óluctu/Motgange og Stí
elþingu/ Þrymdum og Meydum þunguður þlagu
aður og þýndur/so hann verður Andenna vpp ad
glepa / og leggíast niður í eina Mollbar Sang/
og þar ad rotta og þvna og verða aptur ad
Mollu og Jórdi / so sem ad skriþað stendur/
þu ert Mollb/ ad Mollu skaltu verða
aptur/ Genes: 3.

Enn hinn/ þa andlege Dauden/hann er For
eyðsla/ Aturbrot og Spilling Mánsins andlegu
Samteingingar og Liningar við Gud/ þegar hñ
með öllu missir Guds Mynd/og það andlega him
neska Lyped sem hann hafde í Gude/ og verður
so með öllu þrámande og velagur þra Guds him
neska Rýte / og látur þar í more síu og merktu
ap synu Stramperde/ad hann er eitt óþektar illa
luktande

luktande Rier Rannar og Geimele hins ohretna
 Anda/ og Synða og Guivirdinga/ og er eðe ann
 ad vitan Golle og andlegur Daude / hepande med
 ster eðert andlegt Lyp/ongua andlega Heilbrig
 de/ og eðe annad enn Daudlegar Vnder / Sær/
 Lemstur og Reniar Andskotans/ og er illaluckt
 ande ap syndsamre Lystsyke og tvölu Syndagrin
 um og Tilhneigningum til alls ills. Þar med he
 þur hann og eirnen sáran Orta og naturlega
 Hæðslu/ Skilping og Ruyda ad toma þyrer Gu
 ds Riettelæris dom/ med daudlegre Afslögun vond
 rar Samufku / og hræðelegum Ruyda eflýðrar
 Sýrerdæmingar / huddrar hann veit sig i synu
 Glatta ad vera skulldugan og setan.

Þesse Dauden veldur þu/ ad med naturleg
 um Manne byr eðe leingur su heilaga Þrenning
 og ad hann er eðe leingur Serberge og Mustere
 Guds/helldur er hæn annarlegur og þfa: stödur
 gudlegu andlegu Lype/Daudur til alls hins goda
 skilur eðert ap þu sem Gud; er/helldur þad þyr
 er Heimsku/hegðar ster so sem Mvlar og Hestur
 sem önguan Stilmning hapa/ypergiepur Gud og sit
 yr vid hönum Bakenu. Og vegna þess ad hñ he
 ur mist Guds Mynd/ og himneskt Lyped / þa er
 hann þyrer Guds Augum eðe annad enn illa lue
 tande Græ/onytur til allra godra Verka: Og so
 sem ap dauðu Mans Græ para Höggormar/ þö
 dur/ Mörur og adrer eitursleger Örmur/ so þeir
 bwa: þar/ eins er sa Madur sem er andlega dauð
 ur/hann er þullur med ogublegar Sugrenningar/
 og hæn er so sem eitt Rier og Blau Öhrens An
 da/hann er Guds Reide vndergiepen og skulldug
 ur

ur eilípps Dauda.

Þí Skríptenne verður þesse Dauden kalladur Annar Dauda/ Apocal. 12. Af þui ad Madur þíur eke so skioett til hans sem til lykamlega Daudans/og veit. eke af hönum/ og hann lætur sig eke so sterklega i liofe/þyrir en epter þan þyrir Daudan/og han tekur þa ed þyrsta til ad kúsa í Marien eilípslega og aluarlega:

Þesse annar Dauden hefur sín Suepn/Lá hefur og syna vakande Ruól. Suepnin hins annars Dauda sem er andlegur/ er það stundlega höldlega Athugaleyse/ þegar Maduren lætur Diöpul en so blinda sig/ad han huörte skilur nie skynlar Rymd inu plögu þess andlega Daudans/og lætur fier hana eke til Liarta þalla. En vakande Ruól og þyna þessa Daudans er ein spær Samuiskunnar Angist/ þegar Madur þíur i sine Samuisku Reide og Grind Guds/og verður með hræðlegre þyft og plögu sínar aumu Salar þyndur og kúalen hier i Seime.

En hefur þesse vakande Ruól hins annars Dauda sitt Vpphap og sinn Vöxt og þullstomen Mæler. Vpphaped þessa Daudans er það/ þegar Samuiskan Mansins tekur þyrst til ad vakna vegna glæðdra Syndu/og Guds Ríttelættis Reide/ sín Mansins Samuiskan hugar um og fundir við mæ Ruól og Angist. Vöxtur þesse Daudans er það/ þegar ad Stran mæ iðuglegre langvarande Afsteydu og allskyns eiturslegum þulum og Sleytum fier þíur þui meir og meir/ so han kemur Manne i Aruulnan. Sullur Mæler þessa Daudans tekur þí þyrsta til epter þen stundlega Dauda/ þegar

er Salen lögur af Lykamanum/og hefið verður
fastað í Helvætis Afgreið þar sem að er Döp og
Tannagnistran.

Þiunde Capitulo

Mundi Vanitas ex Filij Dei Selesio
ne ab Homini bus:

Um Hiegoma alls Heimans/ af þui að Son
ur Guds bio eðe leingur með Mannennum/hellour
veit þra hönnum.

Þis Mannans Natturu og daglegre reyri
su er kunnugt orðed/ að þegar Dauden grip
ur til Híartans a Mannennum og flemer þ
þa skilpást aller Líder Mannlegs Lykama / so
þeirra Megn og Martur per minfandi. Og huad
þessi Mikrokosmum og minna Heim í Nýtu þ
ne hender/ það sama ma vel sia og merkia a þ
inu stóra Heime/ þeirre myllu Byggingu Himens
og Jarðar. Þui að með þui að mannlegt Ryn /
sem með ríettu nepnest HIARTA HEIMSINS
og vera atte Místere Guds/og so sm Eldsto og
vermer þess himneska Lyfsins/ var þyrer Synd
og Sall Adams/ af ohreinu Múndum yperpalled
og til Dauda Sætt/ þa hlaut það að foma þrafi
og lenda hia Lykama alls Heimans/ so að hia
hönnum var þa eðe annars að vanta/eni Sordíð
punar og Spillingar í öllum Greinum.

Bóludð skal Jorden verða þyrer þína
Skulb/ sagde Gud til Adams/ Genes. 3.
Og S. Páll skripar / að allar Skiepnur
það er Heimuren/ með öllu þui sem í hönu
er

er/sie ap Gude Hiegomanum vnderlagdur/
Rom. 8. Ap huðriú líoflega ma skília/ad ep H/
dam og Eua m; sýnum Epter komendum hepdur
ede syndgast/pa hepdur þesse Agíartlege pagre Sei-
mur med sýnum Tanbyggorum apenlega staded/
og vered med sýnum Bloma og same Pryde om
breystelegur.

Enn vegna Syndarennar/pa er nu Seimur
en m; sýnum Gíestum og Inbyggjorum bóluadur
orden/ So ad Jorden leider nu ap ster Pyrna og
Pysla/hun hlýtur nu m; myklum Eptides munú
ad verda plagd og vátuð tóð og eríud/ep hun
skal bera Bygg og Rv/Sapur og Sueite og adra
Muogstu gagulega Mómum til Sædu og Atvínú
Suðrter A vegster med öllum öðrum Jardarennar
Groda miög i Mjnkum para / Síor og Vötn og
þan myklu Vaspöll gíðra vyða i Seimenum stor/
an Skada/ Quebratta / med storum Stornum /
Sagle/Reidar þrumú og Elddingum/Regne/Jard
skjalptum / Eldsbrennum og Vatna Aþergange
gíðra og so Skada. Og lyta sem Maduren sem
tallast Mikrokosmos/pad er minne Seimur/há
per atyd hrórnande og hnignande við Ellena /
so ad hönn Daglega per aptur um Syn og Seyrn
og Stryfletta edlelgs Mattar/So per og allur
Seimur/Solen/ Tungled/ Stíornurnar hnignan-
de/þueræde/ad Krapte og allre Verkan/Mar ep
ter ar. Su efsta Gímnaþestingen Firmamentum
so sem nöðrer ap Stíornu Meistorum beufsad ha-
pa/hepur siged niðr i Ropted/og er nu nær Jörd-
minne em i Vpphæpe/um nu Þushundrud og nu
Húdrud Þyskar Mýla/þuilykast so sn ad Seimur
J ný em

en ætla snart að hrynjia og hræpa og þalla í eðel.

Þá að vísu/ So sem Mannsins Lífamei sin
 að Jördunne, er teken) hann þellur og þunur og
 verður að Mólðu / So hlytur og hans Moder
 IORDEN að hafa um syder Enda/ þegar Heim/
 uren þorgeingur að Eldemum/ með storum Brest
 um og Þræke/ og þegar Höpudskiepurnar brady
 na að Lita / og Jorden og öll þau Vert í hest
 eru vppbrenna/ 1. Petri. 3.

Allt þetta með myklu þlestrum Þyndum og
 Hörnungum/ höpum vör að þakka syndsamlegu
 Salla vorra þyrstu Foreldra / þa þau Adam og
 Eva hlyddu þeim böluada Höggorme í Paradís/
 og létu sig loka og leida þra Gude/ þa varð hel
 muren með synum Innbyggðrum böluadur/ Og
 Satan með öllum öhrænum Mundu þortest þ
 orden Gud og Höpðinge alls Heimsins / og alla
 Mannlegs Ryns/ so að hann hupade eðe annað
 enn það allt vore nú syn Eign/ og Gud yrðe að
 hafa það so bued.

Ellepte Capitul.

Deus Zelotes super Defectione Creatu
 rarum ab Aeterno Verbo.

Um Vandlæting Guds/ vegna þess að Skiepn
 urnar þellu þra hans eingeitnum Syne.

Heyred nu þrammeiges þier Lioffens
 Börn/ og hygged vel að/ huad Gud Þrott
 en vor tek til Ræds við synar Skiepnur/
 sem þra hönum voru þallnar. Þier vited og sig
 20

ed/ ad þegar Hlartad i Mannennum er Daudlega
fært og lemstrad/og þegar Spiritus Vitales, ed:
ur Lypsins Andar og Kraptar skilfast ad/og hall
da ede eitt/so ad sumer eru Hlartanu vegna daud
legs Sarsautka/ede nema Ruðl og Þyna og Verf
ur/hiner adrer vin allan Lykamann/eru daprer og
hrygguer. Og þegar Lykamans Limer slíts veg
na missa Matt og Krapt/og kúfa sig ede ad hre
ta/þa hlýtur Salen Mannsins ad vektia og para
burt ap Lykamanum/ Nema þui ad eins/ad þar
glapest plöclegt Ræd til ad lætna og græða þad
bannvæn: Sur Hlartans/og ad burt hreinsa þad
Jlla og ohreina Blod og allan skadsaman Vessia
ap Lykamanum/og hressa so vid aptur allan Lyk
aman/og hans Lídu og Lime.

Med foddan Hætte var nu Hlartad Heim
sins (sem er Maduren) daudlega færdur/þegar
vorer þyrstu Foreldrar vegna Syndapallsins mis
tu Guðs Mynd/og voru burt hrakter þra þui him
neska Lypenu/so Guð bio ede leingur med þeim.
Þa skildust Ringlarnir og Andar Heimsins ad.
Satan med Siöldu allra suna Ara og ohreinnra
Anda suert Adam og Eiu/sem þa voru Hlartad
Heimsins/og kom þeim i syna Rlypu/hjel
le þeim þöngnum/og þynde og fædde þau færgæ
tlega og aumlega. Hiner adrer heilager Ringlar
verdu hrygguer vid foddan færgætelegt Fall Mæ
sins/ og þad var þeim stor harmur/ ad Hlartad
Heimsins var nu so bannvænlega fært ap Diöplen
um/so þar var nu ede leingur i Hlartanu nð fætt
himneskt Lyps. Þar med skiede og þad/ad si stor
ta Þyggung Himens og Jarðar varð Bólvanenne

og Liegomannum vndergiöpen.

Þegar Gud Skapare allra hluta með synum
Syni og Heilögum Anda / sem var Sál og Ljós
Heimsins / og Límen og Jörð upphyllt / og í huð
tum víst hverrum oss / Þá hafi var nu með synum
heilögum Kinglum vísten þra Heimenum og Heim
sins Imbyggðorum og hafde slipt þra þeim síne
Glaskusamre Blessan og verndan / Og sem hann
hafde þá ypergiöf / sinne Reide / þá hefde Hei
muren orðed að þorganga / og með synum Jafbyg
giðorum Mótunum sem þá voru bösuaðer / og mý
llum Áundum bösuaðum að fastast / helugskann
eilyðan Elld / og brenna þar / helugskum Elld
loga Guds Grindar reide / hefde Gud eðe minst a
Mýskum syni / og hurad um Ræð / og með huð
tu more Daudanum og þeim ohreinum Áundum
yrðe hept og hamlad / og huðsynen aller Gluter
mattu kemast / samt Lag aptur so sem þeir vo
ru pyrr.

Gud er rietslatur / og Synden eður syndsam
leg Þreytne þoknast hönum eðe / Guð hann er
hæðungs / sa blypur eðe hia hönum / psalm. 5. Og
þar pyrrer reidest Gud Syndene / Mýka so sem þá
Máðuren modgast / og hás Spiritus Vitales /
Ljós ander eða Kraptar Mannsins verða aller
stygðer og sturlader / þegar Salen / Ljótamanum
reidest / og þegar henne þíter stórlega pyrrer / þá
þinnur strax a Mále Mannsins og a öllum öðrum
hans Skíningar ritum Líðum og Límum / og
vill hefnast a synum Öðrum / sem skada villia
hennar Ljós og Ljótama. So sem nu allur Ljót
ame Manjus af foddan Salarennar Reide og
pyrr

Þræstu allra annara Bræpta og Lyks Anda með
Mannenum skulast og stryggest / Eins hefur þa
skied þenna Heim / huörn Gud var so vpphyllan
de / að hann hafde Himnen pyrer Gasate / en Jör
dena pyrer Sotiskor / Þegar Gud reiddest / þa hla
ut Himen og Jörd að bípast / og allar Stiepnur
verdu wr Lage að ganga.

Og um stíka Reide Guds Syndanna veg
na talar Dauid i Psalmenum. 18. So seigande
Jörden skalp og brifest öll / og Grunduell
enner Siallanna þipudust og hrærdi sig þa
Gud reiddest. Keykur gaus wr hans Nös
um / og Elldur þrann af hans Munne / so
að þar sindrudu Teistar wr af. Hann bneið
de Himnana og stie opán / i myrkua Þoka
værd vnder hans Fotum. Og hann þor vpp
þer Cherubin / og var þlingande / hann suet
made e Dænglum Vindanna / Wr af Geislo
num pyrer hans Auglite tussrudust Skyen
með Hagle og Elldplaugum. Og Dröten
hann liet Reidarþrumur slá af Himnum /
og sa himn hærðste bliodade með Hagle og
Elldgange / hann skaut sínum Geislum / i
sundurdreipde þeim. Hann liet verða myk
lar Elldingar i hrædde þa. Þa saust Vp
sprettur Vnderdýpanna / og Grunduöllur
Jardarennar liet sig i Liose / Dröten af
þinne Strappan / og af Blæstre Andarins
þinna Nasa. Psal. 18.

Atu ma skie þrom einþéllð Gíðrtu metge stú
last við þetta og hura. Atur var sagt/og af Gu
ds Orde berleoa í Liose lated/ad Gud sic í sönne
Van slaskur Ríarleikuren/og sa Ríarleikur heþ
ur kemed hönum til ad skapa Limen og Jörd og
allat Skieþnur. Luðnen kienur þa þad til / ad
hast sem er Ríarleikuren slaskur kenne so ad reid
ast/þar hast í sise Ataturu kann eðe annad em
ad elska og hapa Ríarleikan ?

Lier verður ap godum Rökum so til suarad
señarlega er Gud Drotten Allsherlar í sise Ver
ru og Ataturu Ríarleikuren slaskur/og kast eðe
ad heta þad nöðud sem hönum og hñs Ataturu
eg Veru og hñs heilögü Ríarleik er lytt og sam
hlíoda. Einn Geipt og Ríarleike þar er huðet a
more eðru/og þo ad Ríarleikuren sic eðe annad
emi slask Ast og Elska; þa er þo eðe mögule
gt ad hann kenne ad elska sinn Orin sem er Geipt
ten / Hellbur neyðest hann til ad setla sig a mote
hönum med allre Míagt/ siet til verndar og þor
suars/so hann verðe eðe ap Geiptenne skadadur
eða vístíktur. Soddan Reide og Baratta a nulle
Ríarleikans og Geiptarennar kallast ZELVS
þad er/Vant íxting/huðet med ríettu er eðe anad
inn Reiden ríettþerðug / þegar Ríarleikuren er
sygdur eg skadadur/míttadur/modgadur/hæddur
og þoraltadur/ og er so til Reide reittur/ad hast
hlytur med ríttu ad reidast og gramur ad verða
þo so/ad hann í soddan Reide/gíatte nöðkrar Atad
er og Línkindar við þa sem Atadar og Mýskun
ar verðuger kenna ad vera.

Títum til Dams einu Herrar og Konung/
16

sa ed hlartenlega elskar syna Drottningu og þese-
ra sameigenleg Börn. Sönum eru og tíarar all-
er hans Hoggards Plenarar/ Herrar og Greifar/
Edla menn og Jonkíarar/ og hann hefur ei að-
enn goda Von og Múning um þa alla. Nu bet-
so til / að einhúðr af þessum Hoggards Plenurá-
tefur aðra syna Tappingia til syn/bruggad Rand
og hefur Samtót með þeim/ húðnen þeir matu-
med Slægd og Drögdum lofka Konu og Börn
þra Ronge/ og þa þau vnder sitt Valld/ hallda
þau sydan i Sangelse/ og þara illa m3 þau/ og legg-
ia þar ofan a Land og Spott. Og þá tefst þer-
ta. En þegar Konguren verður styks þar/ gram-
dest hönum þetta þunglega/ og varð af þar reidur
við alla/ Syrst og þremst við þa sukupullu Rýd-
linga sem hans Drottningu og Börn höfðu þra
hönum lofkað/ Rýka þotte hönum þyrer i við sí-
na Ruínu og þeirra Börn/ sem lieðu sig so lofka-
og a talar draga/ m3 þögnum þlaradís Ordum og
hlýddu þeim Sölsörum. Þó sa hann áunnur a síte
hordoms Ruínu og þrahúðrum Börnum/ vegrá
þeirra hrygselega Síðra og Sangelstis/ i húðrum
þau voru hallden/ Og hurade með síer/ húðnen
hann kynne að hefna sín a synum sukupullum Þie-
nörum/ og þrelsa syna Drottningu og þeirra B-
en/ og taka þau aptur til Ráðar og i satt við sig.
I stykan mata hefur Gud elskad Mann og
þingla/ og allt huad hann hafde skapad/ hönum
lyfkað það allt miög vel/ So að hñ hafde huðke-
Satu eda Reide nie nöðra Övilld a nöðre same-
Stiepnu. Enn Junkur Satan með synum Staff-
bræðrum/ hann sukst og lofkað þra Gude Skapar-
ann

ennum allra gluta hans Brude go Börn/ sem er
 alle mæflegt Byn/og kom þeim ynder sitt Vallð
 og þar med öllum Heimenum/so hafi mætte yper
 Heimenum og öllum Heimansins Tilbyggðorum ra
 da og drottna eftir synum öfundstuka grímdar
 Vilja. Þetta aumtade Gud almattugan/so að hafi
 reiddest/ bæði þeim trulauðu mjðings Þinglum/
 þyrer styka diarplega Dptekt/lyka og eirnen Mann
 ennum/sem þyrer Slæd og Suft Diöpsulsins liet so
 dka og leida sig þra Gude synum Skapara. Þa þi
 ell hönum það miðg til Hlarta og Stinis/að hafi
 þkylld hafa allar Stiepnur skapad til einfiskis/
 og að Manneskian þkylld eilyplega verða þortöp
 ud. Þar þyrer mintest Gud mitte i Reidenie a stí
 Riarleika og a synia Giesku/vid Mannkyned og
 allan Heimenum/so að hafi þafi öppa Ræd med huðr
 su mote og huðrum hætte hann þeingu hialpad
 Mannenum þra Þóluar og Sordiarpan/og tomed
 hönum aptur i sama lag sem hann var adur þyr
 er Salled.

Nu ep þu spyr að/Luðnen fuisse Gud vegna
 synis ömbreytanlegs Riectlættis að taka Mann
 kyned aptur til Rædar / að ökreintu synu strau
 ga Riectlate/og synu Orde/þar hafi hafið hótad
 þeimelypum Dauda ep þau bryte af hris Bodele
 Hier suarast so til. Sa Sattmale og Gíðen
 ingur um þibyrdis Aft og Riarleika mille Guds
 og Mannsins/hafi vart að sönu af off til roþen og
 breten/So að vier mistum eiligt Lyp/ huðrt vi
 er ede i nöðurn mata þormelgu m; voru Megne
 eda Mætte að vtuega off aptur/En af Guds Al
 þu var sa Sattmale og þyrfe Gíðningr ökreint
 eue

tur og óspilltur/því að hann elskaðe Mannen af
 Siarta/og það var eingen hans skuld þó hann
 þælle. Stadpastur og stóðugur hefur Gud alla
 tynna vered í sínum Ríksleika við Mannen þar
 uel epter falled/So sem S. Pall vottar/ad Gud
 hape elskad off þa vier vorum hans Övner. En
 vppa það/ ad söddan Ríksleitur og Elska vare
 ede í mote hans Ríttelæte/ þa hurade Gud um
 Rad/med húðrúm hette Ríttelætenu yrde þállna
 ia giörd/so ad vier þyrer utan Ríttelæstins Re
 einfing/ mættum tekner verda aptur í Ríksleff
 sins Satemala og verda ad nýin Guds Eign og
 Mustere. Sem er/med þessum hette/Ep hñ liete
 sin eingieten Son taka a sig mándomlega Mættu
 ru/og sökte hönum nidur í vort Holld og Blod/
 so sem sinu Siartans Rype/og vppa hann legde
 allar Heimfins Synder/Stöð og Skuld og Rep
 sing alla/og liete hann lyda Þynu og Dauda/og stj
 ga opá til Helueta/so ad vier þyrer Trunna a hñ
 skyldum verda þra Syndönum/Daudanum Þisp
 lenum og Heluete leyster og þressader/ og verda
 so aptur niótande eilíps himmeska Ríksins.

Til þullkomlegra Skilnings og Understöðu
 um allt þetta/þa skulu þeir elskuleg Börn merk
 ia og vel æthuga/ huðfu ad í guddomlegu Ræde
 heilegrar Preningar hefur til geinged/þegar þær
 tuar Gnddomsins edla Dygder/Guds stranga Rí
 ettugse/og Guds grætilausa Mýskun ættust við/
 so sem tuar Systur/ vo stod huðr anare í mote/
 so huðrge villde vndan læta/þangad til ad sybustu
 ad Sonur Guds/su eilípa Södurfins Speke/ gap
 sig þram þeirra a nulle/ og fleit þeirra Þættu.
 Guds

Guds 'stranga Rietslæte hlelste þrami Læpni
og Ræpsing yper Syndena og Ranglæted/ Mæsta
sem þu heyrde so segt/ Þu rietslatur Dröttin/
Lat þu skie huad riets er/ lat ganga rietsin Dönn
og rietsa Ræpsing yper Diöþulen/ og Mæstena og
Leimen/ Allar þesser eru vinder Rölvanensie/ og all
er hapa þr þorþient elysa Sordisörpum. Þusad so
mæst sin ahrærer i þyrstu Diöþlana/ þa mættu þa
eðe elska/ þo þu siert stalpur Rietslæturen/ Syrer
stalpra Frra Dramb/ Satur og Mupund hapa þer
ir mist inplantada Mynd þyns Rætslæta/ þer
hapa illa breytt og höndlad i mote Rietslæts ver
fe þynu/ Mannlegt Ryn hapa þer leitt og loðt
ad þra þynu Bodorde. Þer hapa til syn teled
Daild og Seidorn þessa Leims/ þer til Smánnar
og Mættinnar/ og til þessad ræna þig þinna Dyrd
og þynum Leidre.

Jeg huglede og pleira huad, hier vill ætær
toma/ seiger Guds Rietslæte/ ep ad þu Dröttin
latur soddan Ilsku og Grekinnse oreksta vera/ og
leggur ætært til hennar. Sia/ Þu heyrir i me ad
hallda allar Skiepnur/ allan Leimen med öllu þu
sem þar er i me/ Og med þine öndanlegre Speke
ber þin Sonur alla glute i sier/ og i hönum stann
dast allar Skiepnur. Skal nu Satan vera Löþinn
ge þessa Leims/ og med synum Arum og Ringli
dröttina og rætsa allstadar i Roptennu og a Jörd
unne/ huad ber þu þa annad i þynu Orde/ en stalp
an Diöþulen? Og skuldr þu Diöþulen Leimsins
Rætingia vera i þynu Orde/ hönum til Velia og
þionustu/ huad giöter þu ættad þar med/ enn ad
þu giörer þin Son Diöþlennu vndergiepen. Su
ad

ad vill þar ap verda? Skal Diöpullen vera her
tán/ enn þinn Sonur Þienaren? Og skal Satás
Líst og Slagð ganga rpp yper þína Speke? Þat
med gíepur þu slápan þig vnder þaí leida Diöþ
ul/ep þu lýdur ad hann sic herro og Stíornare/
ede alleinesta yper Seimenú og yper Júbbyggstóru
Seimsins/helldur yper þynum eingietnum Syné
og yper þíer? Svad er slykt aítad enn Smann og
Mjnkum þínu dyrdarpulla Xapne? Lýd ede slý
tt þu ríettlate Drotten/hallð víð Míagt þínne
Dyrd/þíne Speke og þínu vallde/og heþndu þyn
a þeim Ranningia Diöplenum og endurgíallð hórt
um í þíne grímdar Reide þad haí heþur þorþie
ne og verskuíldad.

Nu þad Mánenum víð vísur/ þa ma hann
ede helldur vera Syínsaka/og et heþer ad hann
þínne ede þína Reide/þo haí haþe ap Diöplenú
vered suíten. Þuíad hvar þýrer hlýbde haí sógg
ormenum? Þuí elskade haí meíre Skíepnuma en
Stáparan? Þuí heþur haí misbrúkad sú Stálp
ræis víllia/tíl híns vonda? Þuí er haí víten þra
þínu Þodorde? Þuí stod haí ede a mote Andý
skotanum/Guds Mýnd heþur hann týndt og þra
sler kástad/þuí himneska Lýþenu er haí súptur
og ræntur/Daudan og Selugte og eíslýpa Þóluan
heþur haí þorþient med sinne Synd. Þar þýrer
lat ríettan Dom ganga yper haí eþter þíne ríett
þerbugre Reide/so sem þu heþur talad/ ad hann
skýlde Danda dezia/ Stíertu Samleikuren/ þa
mattu ede þín Ord aptur tafa eda bregða.

Enn þad Seimen ahræxer/þa er auglóst ad
haí hlýtur vegna syndugra Júbbyggstara ad vera
R. Þóluadr

Þóluadur og bera þína grímdar Ríðe. Þúfað
 hvar þyrir hefur þú heiminn skapad/til annars eitt
 þess/ að hann skyldi vera Þúfstadur og heimle
 Mannsins/og að Maduren skyldi lifa þar heilag
 lega þínu klæðne til Lops og Drydar/En þá nu
 þessir heimssins Jafbyggjarar hafa gripeð sig un
 der Vallð og Rýft Diöpsulsins/Þúf þyrir þá þey
 feufte neptur sig Höpdingja heimssins/ og hefur
 gripeð allt eignarvallð og herradæmi under him
 nenum/ vppþyller allt Lopted til spillis og þor
 diörpunar/Þar þyrir hlytur Jörðin að vera Þó
 lufð Mannsins vegna/og allar Skiepnur hliota að
 vera Hiegomannum vndergiepnar, Solar og Tun
 glsins. Þraptar hliota að þara daglega minfamt
 de/Stormum og Övdrættu ma fialldan linna a
 Jörðunne/þar til hun skal þorganga/Og að sigdu
 stu þá skulu Elementen af hita bradna/ enn öll
 Þygging himens og Jarðar hlytur og skal af
 Ellde vppbreima.

Þennan þunga Þrskud lagde Guds stranga
 Rícttufse a Mál Diöpsulsins og Mannkynsins og
 alls heimssins.

Hier i mote lítet Mýskun Guds ster til hitar
 ta ganga su klæyd og Þymd sem vppa var komi
 en þyrir Mannenun. Og þó hun hefde öngva mý
 aumtan yper Andskotannum og hans Þinglum/
 þá la henni það þó mýg þungt að heimur þesse
 med sinnum Jafbyggjörum skyldi þordiarþast mý
 öflu/og þylgde þar þyrir þram klæd og klæsku og
 Linfind/og hoop lítet Mál a þess leid. Andsko
 ten og hans Þinglar hafa motþroanlega med til
 fettu Rade/af Klupund og Illulja við Mannlegr
 þyr

fyn ypergieped þerra Höpðings stíett/og mý Mór-
de og Lygum hefur sá leide Satan þíune Dyrd
tíl Meins og Mínskunar lagt sig eptar ad leida
og lofta þan auma Man þra þier Drottin/so ad
han yrde Herr og Gud bæde yper Mannum og
öllum þessu vyda Semme/Þar pyrer freinter mig
þ eðe nie hrygger í nóðurn marta/þo þyn grím
ðar Reide þalle yper þa báluada Anda/ heildur
samfíne eg þad/ad þu med eilýpre Grímd og Ref
de/þeim repser/og ad þeirra Rualer og Ræfings
ar hape allrei ad eilýpu nóðurn enda.

En yper þann auma Adam aumtar mig/ og
hans Meyd geingur mýr tíl Liarta/Ad slýt eðla
Stíepna sem skópud er epter þíune eígen Mýnd
skule eilýplega glatast og þordamast? Eða villku
Drottin hapa skapad Manen þorgiepnis? Svad
stodar þig Mannana Blod/er þeir skulu deyja?
Gæð þackar þier wr Mollðunne/ og huðr bodar
þar þína Gíasku? Í Daudanum hurar eíngen
tíl þyn/og í Selušte vegsamar þig eíngen. Lattu
Drottin Madena ganga yper Ríetten/Og so sem
Saderen síer aumur a Barnakindum sínum/ so
mýskuna þig nu yper þa aumu Mannesku sem
syndgæd hefr a mote þier/so hun matte þrelfast
þra Magt og Vallde Diópulsins/ og verda teken
aptur tíl Nadar. Mínsu a Gíasku þína þu sít
ert Ríerleikuren slápur/og repsa eðe í þíne Ref
de/og typta eðe í þíne Grímd/ Lat pyregiepnis
íng Syndarennar vera hia þier/so Menn ortest
þig. Og med þui þu ert eilýpur Sader/þa höndi
la þu epter þíne þódurlegre Gíasku/þolemmæde
og Langlundar gíede/So ad Meñ mættu þess vegs

na og þar þyrir þessa og vegsama þig að ellypu.

Lýfa í sama mata lát þér það til hlarta
ganga/ Skulu þess þagra vyða Veröld/ og öll Byg
ging Hinnis og Jarðar með öllu þordiarpest og
að önguo verða/ Og ef að Naf þyndest að endurle
ysa manlegt Ryn wr Satans Vallde og Quertu
þa villder þu og eirnen huxa um/ í huðen mata
Mansins Bustadur og Heimle og allar Stiepnur
ur í Heimenum mættu og lyfa þessast þra Siego
manum/ So að Junktur Satan sem sig hefur sláð
ur vppreist og sett til Heimans? Höpdingia/ mætt
te vefastadur verða/ og að allar Stiepnur mættu
leystar og þessast verða þra þeirra þorgeingaleg
re Veru/ til Þyrðarþess þina elskulegra Þar
na. So lát nu þyna Giesku og Mýskun ganga
so vel yper Heiminn so sem yper Heimans Inbygg
lara. Hver þu það Drottin/ giördu það Drottin
Ach og Murv/ Lat þitt hlarta linast og mytlast

Hier til svarade Rietsuse Guds/ Synlega/
Huðru ræð eg þa? Skulu Naden ganga þyrir Ri
etten? Skulu eðe arið vera a þerðum/ en Naf og
Mýskun? Eðe so. Fiat Iusticia, & pereat Mun
dus. Verde huad riect er þo Heimurenn þorgan
ge. Þu Gud'ert riectlatur Gud/ og viltst hapa
Riectusena/ þo allur Heimur þess vegna þalle í
grun og þorgange/ Huðnen tantu í mote Riecti
læte að giöra nöðurn Slut? Nema þu apneiter
sláþum þér og freintir þitt Riectlate. Þa svar
rade Mýskusemen og sagde/ Lat ganga Riect yf
er Drépulen/ lat þan Nafding og Mordingla Sat
tan/ með öllum synum Mundum/ sem aller hapa
motþroanlega syndgast þa Strapp og Ræpsing og
þorþient

þorþlent Lam/ þeim heyrer og haper eingen
Myrkun/vegna þeirra Grekunnse/Jeg víð eðfe þy
rer þeim/Alleina er mín Ösk að Mánnlegt Ryn
mætte tafast til Nadar.

Þegar Vandlæte Drottens Guds Zebaoth
hæfde þetta allt a báðar sáður yperneiget/ Síá
þu/þá vírttest þýrer hans Auglite eitt hræðelegt
ognarlegt Upgrun og Underdiup/sem nepnest/Pro
funditates Satanæ/það er/ Upgrun Andskotás
(So kallast Myrkanna Ríste) þaðann kallade
og hrópade þa gamle raude Dreke/og klagade þa
aðlega vppa Adam og allt mannlegt Ryn/seigant
de/Grímd og Reide yper Adam/Grímd og Ríde
yper hans Ríðla/ Grímd og reide yper allan heit
menn. Er nú eðfe allt Mánnlegt Ryn vnder mí
nu Valsde? Hef eg eðfe komed þui til mín? Er
jeg nú eðfe Söðdinge þeirra. Er eðfe Verölddenn
mín Þrödur? Hefur þu eðfe hoorast með
míer/cím ypergieþed þig. Vilstu Gud með Mægt
og Valsde taka það þra míer/sem jeg hef m; Syn
danna Síðtrum herteked og bunded? Hvar er þa
þín Ríettunse / þitt Ríettlæte? Skal so ganga
Mægtin yper Ríetten? Eg appellera til gudlegs
Ríettlætis / Læ: Adam og alla hans Ríðla fó
ma þýrer ríettan Dom/ Jeg veit víst þeir stand
ast eðfe þýrer þínu Ríettlæte.

Vegna stýktar Klógmar brann Guds Ríette
læte so sem Iogande Ellbur/kallade vpp og sagde/
Adam / hvar erstu? Genes. 3. Jeg vil ganga i
Ríett víð þig/ Jerem. 2. Fúlad Gud vill öll Ve
st Manna þýrer Domen hápa/ og hvar hused er
þúert það er þlæ eða gott/ Ecclesiast. 12. Þú
Ríq. taf

þala þu huad þu ert skyldugur/Matth. 18. Mjón
Augu skulu eðe vægja þier/og eg vil eðe vera na
dugur/helldur vil eg giepa þier so sem þu hepur
þorþient/Gesekitel. 7.

Þa varð Maduren hræddur og skielsdur þyrer
Guds Róddu og þorte eðe að tóma þyrer Dom
og sagde/Jeg er hræddur/þuiad eg er naken/þar
þyrer hlyt eg að þela mig/Fen. 3. Jeg vilde eg
hepde Vænge sem Dupa/þa skyllde eg þluga/Weg
skyllde þluga langt í burtu og vera í Þydemör
ku/Psalm. 55. Guðr kann að lyða Dag hans Til
tömu/og huðr vill standast þegar hann bírtest?
Malach. 3. þetta eru Orð eins syndugs Mants
sem er hræddur og skielsdur Syndaremnar vegna
þyrer Guds Dome. Og í þeimari Mæta var nú
hattað Mulepnum Adams og alls Mannkyns.
Sann hafde nú myst Guds Mynd / og það him
neska Lyped/ og þar var eðe epter nema þetta
natturlega Lyp og mannleg Skynfeme Sollds og
Blods/ Síá henne leitade Adams Ræds / huðr
Rietrlæte Guds munde eðe meiga verða Fullnæ
gja gíðr/og huðr sa almartuge munde eðe ver
ða blyðkadur með einhuðru mote.

Skynfemen gap Ræd/ad Madur skyllde lypa
sidsamlega í þessum Seime/þuþinga sunn Luktama
með Dötum og Söstum og öðru Bindinde / glóra
Gobvert/hapa stierlegar Týdagfórðer/Stikka Bl
ausir Rirkur og Capellr/og giepa þagad Goss og
Eignar/Raupar messur og Týdagfórðer/og hlyða
þar vppa Guðrækelega/ganga margar þilagryms
þerðer/þara í Þinsetur og Klaustur/giepa stórar
Kulmósir/hallda marga Messudaga og Satjðer
hapa

þapa Audmykt og Ljtelæte/giðra stor Testamen-
ta og seinustu Skipaner/og glepa Gude pyrer Sz
lu sinne/giðra önguum Öriett/pordast vii Höpud
synder/ og lipa so allt til Dauda/þa munde Gud
vera n-ædugur (margar være Gtur til Guds.)

Enn þetta villde eðe stoda. Þviad þar
þom Rödd ap Himne/og sagde/Jeg Dröt-
ten mun Dom seria til Mæleþradar/ og
Riettröfseña til Vikrar/ þa mun Hagled þ
þalska Arþuarþed þordröþast/ og Dömen
þkulu Verndarþlöpþenne i þurt þleyra/ Esa.
28. Og þla/þar var ein Himnesk Vog/þu kallast
Vog Gudlegs Riettlætis. Su Vog þapde tuxr
hangande Metaskaler/J þa ein var lagt Guds
Þrottins Lögmál/eñ i þina aðra til vinstre þan
þar var lagt Maduren og allt mannlegt Aþku-
ame/mz öllum þynum Seilagletta/huðr eð þa var
þreyður og þreyður med guddomlegre Mynd/og
Himnesku andlegu Lyþe/Og so leinge sm Madur
en þar þessa Guds Mynd/og hieile þessu himnes-
ku Lyþe og Sakleyse med sier/þa stodu þissar Me-
taskaler þapnt/i riettu mundägs hoöpe. En þeg-
ar Adam þiell/og þapde mist Mynd Gud; og þad
himneska Ljst/og tok i staden Karpatötur Dið-
þulsins/sem ueþnest SMD/og tok a sig þyngst
Daðans/ þa fot Madurenn mz same Metaskal
og öllum þynum Röptum / öllum þynum godum
Vertum/Sialþræðisvilia/og öllu Megne og mæ-
te nidur og alle öþan i Profunditatem Satanæ,
þad er/öþan i Diðþulsins Þrup og Dæte/enn hin
Metaskalen þar Guds Lögmál var i/höfst vpp
Rij alle

alle til Himna.

Þá liet Guds Riettrýsse þrætt koma: Stalpt
radisvillia Mannsins/ þad er/ hans næturlegi
Lýp og Framþerðe/med öllu Mannsins Megne/og
Mætte/og öllum Heilagseika/og tók þar med öll
god Verð sem syndugur Mann a Jördunne finna
ad gíðra/allar manlegar Dygðer og Mannkostu/
allar Ioplegar Gíðrðer/alla Mannna setninga/all
ar Syndu bætturog Satisfactiones/og öll Jöran
ar Tætt Mannsins/og lagðe þetta alle saman/ þá
liettare Metaskalena/ huðrre Guds Lögmal var
ad reyna til/ eð ad Gudz Lögmal vísld eafa sig
ft ad stæ/so jafnvæge mætte verða við hina Me
taskalena sem niður var soðen/So ad Maduren
med söme Metaskal mætte vpphefist/og dragast
vr Diupe Daudans og Selvýtanna/og ad bæðar
þessar Metaskaler mættu so foma aptur/ same
lag og mundangs hoop sem andur höpdu þær.

Enn þar kom/ annað sinn Ræðd af Himne
seigjande/Mene Mene Tekel Vpharsin, Daniel
5. Null Godverð hins Synduga/mz öllum Heim
sins Heilagseika/þad er teked og veiged/og þínst
opliett/ Þuad so stendur skripad/Þvad er Ma
duren þess/ad hann skyldi vera breitt? og
sa skyldi vera Riettlatur sem af Romunne
er þæddur? Síð/ þar er eingin stróppunar
laus a meðal þana Heilagra/ og Himnar
ner eru ecke bretnet þyrer hönum/ Þuðrsu
myklu síður mun þá Maduren/sem so er
berþelegur og þapeingelegur/ huðr ed drect
vr/ sig Ranglæted sem annað Dam/Job:

19. Item/vier vitum Lögmaled er andlegt
enn Maduren er hollblegur vnder Syndena
seldi/Rom. 7. Item/Eg seige/ad holl
og Blod kunna ecke ad erpa Ríkte Guds.
Item/Ritningen hefur allt jnneluckt vnder
Syndene/Galar. 3. So ad allra Manna
Munur yrde aptur Byrgdur/r ad allur hei
muren verde satþelldur við Gud/Puiad þy
rer Verð Lögmalesins kañ eckert holl þyr
er þónum ad verda riectlatt/Rom. 3

Þaen bleip nu su midursöðna Metaskal m
þeim synduga Adam og öllum heimt/þest i hel
uigtis Aegrunte. Þad þotte Diöple vel para/hlo
ad og sagde/so ho/xu þer vel/nu er riect. Xu
er Magten og Ríked heiminsins orðed mitt/og þe
ra Dyrd er mifer gíepen/Matth. 4.

Þa kallade Guds Ríettugse vpp hærre Ríð
du og sagde. Þad er Maktin Myrkrama?
Luc: 22. Hvör kañ ad taka herþanged þra
einum Rísa? Eða leysa Hertekna þra þm
sem þa hepe m3 riectu þangad? Esa. 44.
Itin/Jeg seige þier/þu skallt ecke þadan
þara/þyr en þu hefur bítalad þiñ minsta
Pening/Matth: 5.

Þa kallade Maneskian vpp/ med Grate/ og
Ope og Alþran/ og ap farre Hartans Grellingur/
og sagde/ Aluvij auvij/ Tu býr eg ad para
til Borgarhlíða heluigtis og líta ei þram
ar meir Drotten i Lande lipande Manna/
Esa. 38. Item/ miñ Mattur er i þurtu r
Rv. mjn

mijn Von til Drottens/ Harmagr. 3:

Guds stranga Rietslæte hieft en þram sijn
um ællis Dome/og liet eðe ap/þad tok i vinst
re Lónd þa himnesku Rietslætis Vog sem andur
var um talad/en i hagre Lende hapde hun gloant
de Suerd gudsegrar Grindar reide/vpphoop sijn
Augu sem voru Soluñe biartare til Himens og
sagde/ Drottin þu ert rietslatur/og eg veit
ad þin Domur er riettur/ Psalm. 119:

Myskunen stod þa med döpru Mperbragde/og
hene vard lited opän i þad hræðsega Diup Seli
nættis og Daudans/þar su auma portapada Mañ
eskia ante e:lyplega ad plægast og þjúnast og sag
de/ Ah og veg/ auvq auvq. O þu þin auma
Mañeskia/Vid þuörn a eg ad japna þier/
og huad skal eg reitna þig? Harmagr. 2.
Þu þin auma og huggunarlauska Skiepna
yper þuðria allar Bylgjur & Barurganga/
Esa: 34. Þijn Sar eru skor/ & þitt Mein
er olætnanda/ Jerem. 30. Sýðan hoop
þun vpp sijn Augu & sagde. Drottin Gud
Allsherjar Myskunsamur og nadugur/ og
þolenmodur/og miðg lýtnsamur og trur/
Erod. 34. Auvið Drottin/Sia þu/Þu he
pur giðrt Himeneñ og Jórdena/ þyrer þin
mykla Brapt og vrtiattan Armlegg/ & þyr
er þier er eðert omögulegt/ Jerem. 32:
Drottin villtu hapa skapad alla Menñ til
einskis? Tjimen er kómen ad þu siert nadug
ur/ Psalm. 102. Syrgseþ þeim þeirra
Synd

Synd / ellegar apma þu mig / Exod. 30.
 Dulad þijn Miskunfeme er so stor sem þu
 erri sialpur / Syrach. 2. Þu þant ecke ad ap-
 netta sialpum þier / 2 Timoth. 2.

Tolpte Capitul.

Aeterna Filij Dei Preordinatio in no-
 stram Salutem, seu Sapientia Dei in abs-
 condito.

Um Gudz himneska Speke / og huðsu ad Gud
 sette og skildade sinn Þingieten Son / off til eilyp-
 rar Endurlausnar og Saluhialpar.

Medan slíkt Guds Vandlöring stob
 yper / þegar hñs stranga Riettuyse og onix
 lanlegre Miskun bar so þunglega a melle /
 þar ðñur bad um Riett / ðñur um Mæd og Misk-
 un / so þar villde huðrge vyktia nie vndan annare
 lata / Sia þu / Verbum æterni Parris, Sonur
 Guds su eilypa Speken Södurstins / hañ bauð ad
 þær Systur Riettuyse og Miskun skylldu um stu-
 nd niður leggja slí Agreining / og ecke þramþylg-
 ia sinnu Mæle. Hañ var huxande / og liet ster stor-
 lega til Sñis palla Veg og Mæta sumar Syret
 hyggju þra vpphæpe Heimstins / so og lyfta heaðes
 legst Heltardñup Heluyfskra nýðings Anda / Suar
 med Junfur Satan var huxande / sig ad svelgia
 og gleypa allan Heimten og hans Junbyggendur /
 og / huðrn mæta hañ hugde ster ad hindra og ni-
 ður ad briota Stjorn og Vallð Guðdonilegrar
 Sörhyggju.

Allt þetta tók himnesk Glds Speke að hura
 og yperuega/og tók so til Mals/sem þar stendur
 Proverb. 8. Drottin hafði mig í vpphæp
 sína Vega/ adur einn skud var þa var eg/
 jeg var elijplega tilskickud þyrer allt Vpp
 hap/ Syrr enn Jörden vard. Item/ þyrer
 mig er allt giört huad giört er/ Johñ. 1.
 Item/ Coloss. 1. Syrrer mig enn aller hlut
 er skapader og í mier/ & jeg er þyrer öllum
 hlutum/ og í mier standast aller hluter.
 Item/Mijn Tiellðbröd er í heððnum og
 mitt hasæte í Skýðnum/Jeg ein er allstad
 ar/ so hatt sem himenes er/ & so diuþt sin
 Underdiuþed er/allstadar í Sionum/ allsta
 dar a Jörðunne/a meðal allo Solks/a með
 al allra heidingsa/ Jeg ær brende í þui
 Liosenu þangad sem ecke er mögulegt að
 nöckur komest/ i Timoth. 6. Og jeg ríste
 þra einum heimo Endanum til annars voll
 duglega/ & eg styre vel öllum hlutū/Sap.
 7. Hetmuren er þyrer mýnu Auglite so sem
 Mundangs tungan í Vogenne/ & so sem Dro
 pe morgun Daggar sem þellur a Jörðena/
 Sap. 11. Sía þu/ Eyarnar eru þyrer mier
 so sem Augn/ og allar heidnar þiöder so
 sem ecke þar/og lífta sem siegome/ & þad
 sem ecke er granded/Esa. 40. Sía mier er
 bæde Rad og Dad/ jeg heþ hygginden og
 Alagtena. Jeg þreyrest ecke nie möðest/
 Minn

Mín Skilningur er oransatánlegur/ Esa:
40. Og mín Lyft er að vera þia Mánaða
Sonum/ Prouers. 8.

Í móte þísum Veige hefur þa Ráðingur Sa
 tan eina Gröf grafed og tilbæd/ sem er eitt hær
 delegt Diup og ognarlegan Apgurá síðar Glærd
 ár og maðndraps Lyge. Í þessa Grypiu er þyrer
 hans Glærd og Snið pallen allur Heimuren/ og í
 þessu Diupe heildur hann hönum hirtetnum/ og
 seiget/ að aller Glæter þe nu í sgu valld. Hann
 stolar sig vppa Guðs Ríctelate/ og gleðst af þui
 að þu eina Metaskal (í húðere Heimuren liggur)
 Himneskrar Ríctelæris Vogar/ er nu soðen í Ap
 gurá Helujs. Og ef eg bý í þui Ríose þangad
 sem eingen tiemst/ þa er hans Mæning/ að hann
 skule bwa eirnen í þui Myrkraða diupe/ í húðet
 þeg skule eðe kúða að komast/ til að niður brícta
 hans myrkraða Ríke með minnu guðdoms Ríose
 og hyggur so síer með diupe síns Helujska myrte
 raða Ríktis/ að veistótua og niður kúpa Ríes mín
 ar Syrerhyggii/ og með þlærdarpullre Underhygg
 tu/ að hafa Mægt og Valld yper Heimenum/ og
 öllum hans Jnbyggðorum. En þetta vil eg eðe
 lyða/ og slýkt skal hönum eðe lúctast/ heildur vil
 eg míste æru og minnum Leidre til þorsuats/ vpp
 lata mín Mun í Þpterlyftingum/ og vil veisigia
 Reyðardom/ í þra vpphæpe Heimins/ og huad
 þeg heþ í Síne/ Matth. 13. Esa. 6.

Þa þetta var vttalad/ liet hann í eirne Syn
 þramtoma og sía Mæning síðar tilkomæde þepn
 þar/ a Diöplenum/ með þessum hætte/ hann tók eitt
 helgadan Blóðdropa af Ríinu/ og húlde sig með
 hönum

hénúum/so að hafi var að síð so sem ein Madkur
 og sem eitt Lamb fórn/Og með þessum helgáða
 Blod dropa/tók hann wr nidursóðene Metaskal
 vppa sig Synder alls Heimfins/þar með Strapp
 og Syndarepsing altra Mána/og hafði það með
 sér vpp í Metaskal gudlegs Riettlæris og Lög-
 mals þar hun hieð/og gírdi sig Lögmalenu vnd
 ergiepen. Og síð/Ad sú Metaskal Lögmalfins/
 sem adur hieð hatt í Lopte/ hun gaf sig nidur
 wr Gáðene/med Lambenu sem í hana var komed
 og sóðte sér nidur allt í apgrun Helufts/og va-
 rd Döplenum so sem Litur og Oljpan/en Helufts
 te sem plága/ so þeim var það óbærellegt að lyða
 og gapu sig þangna og hertekna/En Lambfórni
 ed kom vpp aptur med byrðarsamlegum Sigre.
 þá lypstest og hópfest vpp hin Metaskalen sem að-
 ur var sóðen/í húðere Heimuren var og Madur
 en/ so að hun þóð wr Helufts Apgrun vpp í
 Lopted aptur. Og síð/Gud á Sínumum vhelste
 sínum heilaga. Andá yfir allt höld/so að Mána
 ána Syner vrdi truader/ og litu med trúarcnær
 Augum vppa þetta Guds Lamb.

So komu nu báðar Metaskaler þeir/
 ar Sínnescu Vogar í sitt rietta Lag og Munt-
 dangs hóf aptur/ og vrdi þapnuagar/ þá Guds
 Lamb var í Metaskalune anare til hægri hand-
 ar/en þeir Riettruodu í anare til vinstri hand-
 ar/horðande med þullre Tru og Traufte á Lamb-
 ed Guds. Strax kom ein mæfel Röð af Sínnu
 og sagde/Tu er heilsa og Braptur og Rýge
 þá Mættur orðen vore Guds/ í þíni Christs
 med

líed þul sa er vt fastadur síñ þa allagade
 Flott og Dag þyrer Gude/ og þeir þessa
 hafi yperuñed þyrer Lambsin Blod/ og þyr
 rer Orðed hans Vinnaburðar/ Apo. 12.
 Þuñad Gud þegur alla íñcluckt vnder Van
 truñe/ so að hafi myskunade sig yper alla.
 Ob þuñljk dypt Audæpañia/ bæde Speken
 ar og Kyñingar Guds/ huðrsu og rþpanleg
 er eru hans Domar/ r opñanleger hñs Veg
 er. Þuñad huðr þegz þeckr Síñe Drottens
 Og huðr þegur vered hñs Kadgiapz? Eða
 huðr þegz nðcfurn rñma gñeped hñnum þyr
 re/ so hñnum yrde þad endurgollded? Þuñ
 að ap hñnum/ og þyrer hafi/ og í hñnum
 eru aller hluter. Hñnum síe Dyrd að eñljþu
 Amen/ Rom. 11.

Híer eñ suarade Sonur Guds/ su eñljþa Sv
 ñns Speke eg sagde/ Jeg er A og O/ Vppz
 þaz og Ender/ sa þyrste eg síðaste/ Apoc.
 22. Jeg gñðre mytla hlute sem eñ kñña að
 ransafast/ og þau Vndur r Stormerke síñ
 eñfe verða vpp talen/ Jeg er hñ sem onyrar
 gñðre Kadagiðrder þeirra Slægu/ so að þr
 ra hñð fast þeim eñfe þram að koma/ Jeg
 þanga þa Vñsu í þeirra Slægd/ og mñður
 þrýr Kad þrra þrasnunu/ Job. 5. Jeg vil
 í hñse lata nu/ huðrnen að Ríetruñsen skal
 við Mýskunsemena/ og Mýskunsemen við
 Ríetruñsena þorljkud verða/ so þær Syst
 ur sí

ur síe samþýttar buðr víð adra/ & buðrge
 síe þar annare í mote/ Helldur ad þeirra
 Málþene og Agreiningur mætti leidast til
 þorlǫkunar/ so ad Heimurum & Máneshum
 ne mætti verða til gagns og þullkomlegs
 Hjalpræðis.

Þ þyrstu/ So mykted sem ahræter þa Njodins
 og Dröplana sem þiellu þra Gude/ Þa er eg sam
 þýttur Birtelatonu í þu/ ad þu sller Andar ver
 de myskunarlauft og ann allrar Natar með bressi
 ande Guds grímdar Kerde þýnder og plágader ef
 lyplega. Myskunsemeñe vil eg og so Mægt gíepa
 og samþýtta/ ad Satan og hans Ringlar verðe
 Syndana vegna Myskunarlauft strappader og reþ
 ster/ og ad eingin myskune sig yper þa/ eða síac
 aumur a þeim/ Helldur ad Domur og Veskurdur
 eilýps Dauda og Seluñts Ells yper þeim víð
 mægt halldest/ þutad þeir hapa af síne mot þroan
 legre Þrambseme og Hredunse/ ann alls tilefnis/
 Gud síñ Herra og Kong smannarlega Forsmed/ og
 gíðrt Vppreist í mote hönum/ og astundad ad þu
 mæst yper guddomlegt Vallð í öllum Heime/ Þeir
 hapa og dirpft þess / ad locka með Sinfum og
 Slagðum vnder sig/ og deyða Guds Börn/ og reit
 na sig nu allt Vallð/ alla Mægt þeinged hápa yþ
 er Mánstynenu/ og hrofa síer nu openberlega af
 þu/ ad allur Heimuren með synum Jñbyggðeñ
 h-yre síer nu til/ og ad Gud hliote epter Riectenñ
 ad lata Dröpulun hapa hieda í þra Mægt og val
 ld alls Heimfins. Slykt (seiger Speken) er Gude
 Allsheriar olyðanligt/ Og hie er omögulegt nóð
 ure

urt Ræd eða nöskurn veg að þíña Diöpslenum til
Vagðar eða afsökunar/ Þar þyrir hlíota þr með
riettu/ að blypa og vera ynder eilýpre Böluu og
eilýpre Guds Grind og Reide.

En huad Zeimenum við vgtur og hans Jñ
byggjörum/ þa sagde Guds Speke so/ að þar mæte
te Veg og Ræd þinna / so að þeir þeingu Ræd/ þ
þann mæta/ Ad Riettugse Guds yrde eingen höllu
nie Minkum gjörð/ og að Mýskum þeingu og sinn
vilja/ og slátt mætte skie, og verða með tucnu mo
te/ Syrst m3 riettare Endurlausn Zeimsins/ og þar
næst með tilheyrelegre Endurnyan og Endurþæð
ingu Mansins.

Endurlausnen hlýtur þyrst (sagde Guds Speke
en) vndan að þara. Og með þui að hun er Son
ur eilýps Almattugs Guds og Södur/ þa vottar
hann og arýsar/ að hann vilie hapa sialpan sig til
þessa/ bæde að þrella Mannen og endurnya hann.
Kann nöskur (seiger Gud/ Esa. 49) að ra
ka þerpanged þra Risanum/ það er Diöplen
um / Eða / hvör þær leyft Hertekna hins
Rietþerdaga? (það er Andskotans/ senn
riett Valld hapa þikest yper mannlegu By
ne) Tu skulu seiger Guds Sonur/ þeir her
teku verða tekner þra Risanum/ þ þerpang
ed hins sterka skal laust verða. Trem/ ðion
skal m3 Riettenum endurleyft verða/ þ þenn
ar Sangar með Riettelörenu/ Esa. 1.

Sape nu Diöpullen gjört sig að Söggormes/
og með sinne Slægd þellt þann auma Adam og
þau Einn i Syndena/ og þyrir Syndena komed ði
lu mann

Íu Mannkyne í þína Reide þu Vilgþur Gud/Lú-
 ár med Satan hepur afett sier að þa Ræd og Rí-
 þe yper mannlegu Kyne og Heimenum/so vil eg
 Iure Talionis, giallda hönum lytt pyrer lytt/og
 mata dypt hans suifsamlegrar Glæddar med dypt
 minnar oransafanlegrar Speke. Sæpe hann giðrt
 sig að Söggorme/þa vil eg verða Mædur/og ta-
 þa a mig mannlega Mætturu/og med vthellingu mí-
 ns saklausá Blóðs bitala og borga pyrer allar He-
 imsins Synder/ Jeg vil lifða Dauda/ til þess að
 stilla og burt taka þína brennande Reide/Og þa
 skal þu ríetta Sönd ganga yper þá lifða Diðpul
 so að hann verði vttastadur / og að Mannkynd
 asamt mý Heimenum verði so leyst og þrælsað þrá
 hans Grímdar Vallde.

Og þegar það er þullgiðrt/og mannlege Ky-
 nsamt med Heimenum er eðle leingur vnder Vall-
 de þess Helugfiska Ræningja/ heilður komed aptur
 vnder mitt Vallð/ þa vil jeg vthella mínum An-
 da/og mætt pyrer Söndur taka eina heilsufamlega
 ENDURNYAN minnar Eignar huðria eg hepp med
 mínu Blóðe leyst og freytt/so að slíkt Endurnyan
 Endursköpun/skal koma yper Menæna a Jördun-
 ne/þeir eð eru Ríarne og Glætt Heiminsins/Þar
 næst skal slíkt Endurnyan ahræra Heimenum/og alla
 þessa mytlu Bygging Himens og Jarðar.

RENOVATIO edur Endurnyan Mansins
 hlýtur að skie/adur efi það eg tek til að umbrætt
 ta eða niður að bróta hans Bústad þa völdu og
 flöru Bygging Himens og Jarðarennar. Þa vil
 eg þessa Skípan og Skíðan halldast lata sem hær
 seiger/Jeg vil lata Þræðika í mínu Næpne Þorán
 og

og Syndanna Sýrregeþning / og þýrer Rapt og
 Verta Leilags Anda vil eg sapa míc Chrísteleg
 re Ríktu a meðal Mannanna alle til syðasta Þa
 gs/þa einne ættuist til áttarar/hana vil eg vpp
 lýsa/og hana vil eg skryða með mínu Ríttelate/
 og endurþæða hana so til Vilýps Rýps / og þar
 skal a Jörðunne vera eitt Rýfe Adarennar og
 Endurþæðingarennar/huðria jeg vil þram leggja
 laata og boda Adam og öllum hans Adium og
 Eptertomendum i mínu Orde/Scm er. Huðr
 þellst að gíðrer Jðran/þ truer þu heilaga
 Evangelio/sa skal verða Salubolpen/En
 huðr sem eðfe truer/þellður vill Andskot/
 anum epterylgia/þ eðfe síner um mítt Ord
 og mína nadarrífta Endurlausn / sa skal
 með Diöplenum vera glatadur þ þordæmðr.

Þar munst að vísu verða einn Vilýpur Síandi
 skapur a mille mítt og Diöþulsins/ So og lýfta a
 mille miðtar Chrístne i Heimenum og Diöþulsins
 Ríma. En jeg skal eðfe ypergtepa mína Chrístne
 þellður vera hía henne allt til Heimsins Anda/
 þa skal Satans Rýfe verða með öllu niðurbrot/
 ed apmæd og i burtu fastað. En þar a mote skal
 Endurþæðing mína Utualdra þýrer vpprífu Solld
 síns til eilýps Rýps með öllu mote þramtoma og
 þullgíðraft.

En aður en stíkt skíedur/og aður en sa sem
 este Domur kiemur/þa vil eg lata Heimene huðr
 míc til kiemur en eðfe Diöplenum)verða um stu
 nd vndergíþpen Siegomanum/vegna mína Utual
 dra/so hán sic stundlegt Sws og Herberge mínar

Christne/huðr ei gíepur sig að þú þó hun verðe
 að þeim Ögublegu öpsöft og yperpallen/helldur
 ber hun harm og Angist allt til þess síðasta Da
 gs/þa vil eg alldeilis heim og allar Stiepnur
 þessa þra öllum Siegoma/og mý Eldenum bren
 na smelsta og hreinsa heim/og lata þar verða
 nýan himen og nýja Jörd (í huðre Ríettlæteð
 bygger) og umbreyta hönum/so hann verðe eins
 sem hann var í Vpphæpe pyrer Sallæð í Paradys
 þagur og þerprydelegur.

Þegar Speken Guds hafðe nu gípeð og í líð
 se lated söðdan Rad/þa liet Guds Ríettuyse stæ
 þar með nægia/og þotte það matlegt og tilheyr
 legt / að þeim bóluðað Höggorme og helvískum
 Diöple vare sijn Suik og Slæð mý brögðum apt
 ur gollðen. Og að þa vnder eins yrðe bitað og
 borgað pyrer Miansins Synder/og að Mladuren
 take þa Bitaling til sijn / og late endurþæða sig/
 þa sic hun vel til þræðs. Þuðað hun þinne það ec
 ke/ad pyrer slíka Endurnýan heimins og Mian
 eskuinar tunne að freintíast Gudlegt Ríettlæte.
 Sömuðeðis þagnaðe Mýskúsemen vð slíkt hlæð
 radis Rad Gudlegrar Speke/ og vard glöð við/
 að Ríettuyse var til þræðs og liet stæ þetta Rad
 vel lyta og þullnægia. Og mý þú að þessat bæð
 at Systur Ríettuyse og Mýskú lletu stæ þetta lín
 ða og lyta/þa tóku þær höndum saman/þíellu í
 Sadma og fýstust pyrer Mianen.

Þar pyrer vard nu þetta RAD samtæð og
 openberað/ að Gud Sader skýlde lata sinn Son
 eingieten taka a sig manðomlega Maturu og ver
 ða Mian/og senda hñ í heim en öff til Endurlaus
 nar/

nar/og ad Ruffnar. Sæde skyllde sundur troða
 Höggormsins Höpud/og niður-bríeta Vert Diðp
 ulfins. Og vppa þetta gap Gud Sader synum Sy
 ne allt Vallð a Linnum/og a Jörðunne/og ad hall
 da Magt og Dom i sine mandomlegre Matturu.
 Það var þa og samtaked/ad i þessum Mæne edur
 i hñs mandomlegre Matturu skyllde vera og bva
 ell þylling Guddomsins/og ad aller Siestoder Spé
 teñar og Viskustar skylldu vera i hñum þolgnæ
 og alle skyllde þyrer hæn þorlykt verða/ i hñum
 slaspum/og ad aller Sluter skylldu vnder þui Höp
 de verða eitt/ bæde a Linnum og a Jörðunne/og
 hæn skyllde sitia til Guds hægre handar a Linn
 num vpp yper öllum Herrum/Höpdngium/Magt
 og Vallde/og öllu þui sem nepnast ma/ede allein
 asta i þessum Setime/hellður og so þeim öfomna.

Soddan Mad og Mýskun Aft og Visku heþ
 ur nu Gud Sader synt og veitt off i synum elsku
 lega eingietna Syne/ad það kann einfskis Mæns
 Siarta ad huxa/eingen Mænar ad mæla/eingen
 Tungu ad tala. Og þo ell Laupblöd i Skogenü/
 Grös a Jörðunne/Sandtörn i Stonum være Tun
 gur og heþdu ede alleinasta Mæmæna Mælsku/
 hellður og so Ringlaña/þa være þeim omögulegt
 vt ad tala og skyræ þra Dyp og Læd/breidd og
 leihgd þerræ ornædelegu Guds Gæsku og græn
 laustar Mýskunar sem Gud heþur til vor Mæna
 aña. Tak þig slaspæ til Dæmis/þp ad þu heþd
 er þorbroted þitt Ryp/og skyllder nu koma vnda
 er Höduffins Hönd/þa ed þitt höld og allan þin
 Rytama ætte ad flypa og sundur flyta med glo
 ænde Töngum/ og ep þar kæme þram einu stor
 R i y, m. g. t. g. u. r.

meztugur Kongur/og gíæpe sin Son ve pyrer þig
 og liete hann so særlega særa kuelia og þanna/ emt
 teke þig i Sonar stad og til síns Erpingia. Su
 órnen kyner eða gíæter þu stíkan Velgíörning/sod
 dan Gíæskunad og Míyskú noglega þrýsð. ? Eins
 hepur Gud gíært við oss/Þegar víer ættum ap óll
 um heluyskum Dióplum ad vera dregner opán i
 Þpgruú Heluysis/og verða þar kualder/ steitret
 þýnder og plægader ad eilípu/þa gap hann þrátt
 sin eingíæten Son pyrer oss/og lagde a hann allar
 vorar Syndet/og alla Rupsing vorra Synda/roð
 oss til Erpingia og gap oss eilípt Líp/og endur e
 nyar alla Glute vorra þegna/ So ad víer vonum
 og vóntum epter nýum Límne/ nýrre Jórðu/ a
 huðre víer skulum með óllum Þrudldum eie
 lípþega bwa/og sta og lúta Gud með ovm
 ræðelegum Gíartans Sögnude og Glæde
 ann enda og ad eilípu.

Endur þelírar þyrstu Bókar.



Alunnur Bok

Vm Eilípt Líf

I hvarre sagt og talad verður vm Endur
lausn Mannlegs Ryns til
Eilíps Lífs.

Fyrste Capítule.

Deus Verbum nobis Incarnatus, & Ies
sus Christus appellatus.

Vm Hóldgan edur Hóldtektu Guds Sonar
óss til Heilsu og eilíprar Saluhjálp.

SLabur vil eg seigia með hinum Heilaga
Dauid/ Dróttin/ miðg dasamleg eru
þín Verð þyrer miet/ og þeirra er
miðg mikell þíðle/ Stýllde eg telia þau
vpp þa verða þau þleire enn Sandur a
Slapar ströndu/ Psalm. 139. 63. So þeyr
ed og hlýðed nu til þier Börn Liossen / huad
Gud Fader gíðrer í þíu/eda þar með/ þegar hans
himnesk Spete/hans Þingetenn Sonur tekur man
domlega Natturu vppa sig/og verður Mædur og
þyr a meðal vor/ Hann setur sig í mote Dísþleni
þyrer Hóldgan síns Þingietens Sonar/ eins og
hann hefde mælle þessum eda þuilytum Orðum/
þape þa leide Satá/ Hóggorms Mýnd þellte Mænn
en í Syndenar/ so ad hann hefur þar með hugad
es afett stíer ad súþra minna Spete / minn Son
Líf

húð:

huðr að er Herrar og Drottinn allra hluta Valsde
 og Ríste/og hann þífest nú hafa þefingeb Valsd og
 Magt yper öllum Heimennum/af því hann hefur
 myrðt og drepð allt mannlegt kyn / og meinar
 eg skule hönum til Góða og Villsdar bera allan
 Heiminn / niðru Orðr/ og lata minn Son minna
 himneska Speke blyða hans bóluadre Slærd vnd
 ergieþna og vera so sem hans þienara/Þar þyrer
 vil jeg taka annað Ráð/Jeg vil lata minn Elfs
 an Son/ sem alla hlute og allar Stíer nur hefur
 i sier að hallda/hann skal með allre síne Sýllingu
 sem Himen og Jórd vpp þyller /taka á sig þatæf
 legð og lytæð Gollð af Jomprullgu Mæylar Sædel
 A þessu Sæde skal fa Þolgemr og Bóluadur Hel
 ms Höpðinge þogrypa sig/so að þegar hann huf
 ar sier að byta hann og svelgja/so sem hann hefur
 giört við Spameñena og aðra Lærepður i Jfra
 el /hiðria hann hefur opsoft og apmæð/þa skal
 hann verða var við Brodd og Hlungul minnar
 þolgennar Speke minns Sonar/ huðr Mannðom
 hefur á sig tekeð/Þar með skal hann verða veidd
 ur og þangadur/og af hönum skal hann verða vt
 reken og kástadur vt Heimennum / og allt þetta
 skal hönum verða til eilýprar Smanar/Slæra og
 Sangelsis/en Heimennum og hans Jnbyggðorum
 til hialpsamlegar Endurslaushar/en niðru Xapne
 til eilýprar Þyrðar og Vegfemdar.

Með foddan Latte verndar og þorsliarar nu
 Gud syna Þyrð og slá Helður/og gíðrer Þiðpuls
 sins Apprim og hans suksamlegan Aflatt að St
 öm/ Og þann verður nu ORD Guds Gollð/eda
 Sonur Guds Mædur/og lætur síu sig i Heimennum
 i þatæf

þatæflegre ljútmotlegre Mæns mynd / so sem nu
verdur í Chrístelegre Ríkiu sagt og sunged.

Ríkiþan Gud angrate þa Rymden minn mæ
og vr mata, Hann mæntest sjína Mýskun a mæ
villde hialpa lata / Sítt Södurlegt mæ birtte Br
tost / med blyðre Mæd enn önguan Þíofst / Rostade
dyrt minn Bata.

Mællte við líupa, Sonen sinn / síe jeg mæ
Mæd ad giepa / Sæ nu til Híartans Mæte minn /
Mænkínd gumre ad hlypa / Leys þa ap sære Syn
og Ruöl / slápan Daudan þu slá í Sel / Lat þa
so med þíer lípa.

Þetta er ein mæðg mýkell og haleitur Leyni
Dæddomur / og þo mæðg huggunar samlegur / húðen
ríer med rícttu ættum med Lýst og Forvindræn
vel ad hugleida og a Híartad ad leggja / og þakka
Gude híer þýrer. Þutad híer hefst og tístet eitt
ríett Duellum / Strýð og Wínuige a melle gudleg
rar Spæte og Dæddulstíns sult samlegrar Slæddar.

Gud hafaðe alla hlute Mænsins vegna skap
ad / Zeimenn hafaðe hann gíðrt hómum til Mýllis
og Þolstadar / Wínglana sette hann og skíðade
Mónum til heilfúsamlegrar Verndar og Þíons
ustu / Epter það skapade hann Mannen / gap hóm
um Lyp og Sal / so hann skýlde hapa nóðud ap
húðrutueggju / og vera so sem teingdur Zeimenn
med Lýtamanum / enn Wínglómum med Saluæ.

Gud gíðrde hann og so epter sinne Mýnd / og liet
hann vera sjína seínóstus Stíepnu / Hann gíðrde
Mannan ad sýnu Mýstere í húðríu hann hugde
ster ad hapa og hallda eilýpa Suglðardag og Þol
stad so sem hann seiger / Psalm. 132. Þetta er

mijn eilýpleg Guýldseiger Speken Gudz háa
 Sonur) þíer vil jeg búa / þuiad þenna Bú
 stad þez jeg mter vrbaleð. Og vppa þetta
 þer hann alla blute / og vmbóndlar allar
 Skiepnur i sier. Og so ad sañur Riarleike og
 sannarlegt Lytelate vid magt halldest / og ad ef
 gtepest Orsok til nóðrar Drambseme eda Mern
 adar / þa glórde hann soddan Stíðan / ad þær þyr
 stu Skiepnur / þad er Ringlarner / skýlðu veita
 Þionustu þeirre seínóstu Skiepnu / Mannenum /
 sem ap Jórdu var skapadur / og búa vid hann og
 vera hia hönum med aftsamlegum Riarleika.

Þetta mistykade Junnur Satan / Og soddan
 Stíðan Gudz Almattugs píell hönum ónguaneig
 en vel i Gied / Þar þyrer veit hann þra henne / og
 tok sier adra Radagiórd þyrer Sendur / Sañ kom
 Adam og Euu til Syndar / ap Satre og óþund / og
 hugdest þyrer stýtt Syndapall ad komast yper Ma
 gt og valld alls Heimins þra Gudz Syne / og þu
 inga hann vnder sig / so hann yrde ad þiona sier
 og sinna vegna / sier til Vilja / ad bera allan Heim
 en / og halda hönum vid Mægt / og þo þad fofst
 ade so mjúfed / ad aller Slutur yrde þess vegna ad
 spillast og þordiarpast / og þo Gud med allre same
 Speke yrde þar þyrer ad lyða Smun og Mink
 an. Nun hañ Satan þar aptur a mote yrde alle
 i öllum Slutum / og einuallds Herra yper öllum
 Heimenum og Heimins Trýbyggðrum.

Þetta kusie Speken Gudz / eilýpur Gudz Son
 ur eðke ad lyða / Sañ hulde sig med allre stíre vpp
 þyllingu og þui innra guddoms Liofe i voru þar
 eðkelegu

ræflegu hölde og Blode/ i húðríu harn bítalar
og borgar þyrer vorar Synder/ og stíller Ræðe
Guds Almáttugs/ Og þetta mannlegt höld og
Blod vpphefur hafi syðan yper allar Stíepnur i
hafate stílar guddómlegrar Tígnar/ So að hann
i þu hölde hefur stíer þyrer Augum alla Glute
a Hímmum og a Jórdu/ epter Guddómlegum hæte
te/ og lætur höldeð vera eitt Personale Orga
num, og so sem Verðpære guddómlegrar Stíornar
yper öllum Guds Landauerfum/ Heimenum til
eskelegrar Endurlausnar/ Dísplenum til verksv
anar/ og Guds Dyrð og æru til forsuars og
Rícttingar.

Hier meige þier hura god Börn/ húðmen
stíft hefur leiged þeim heluyska Dreka/ og húðr
nen hönum mune þetta hapa misþoknast/ og hu
ðnen hafi mun stíft hapa híd jára nagad og bit
ed/ að oendanleg Guds Spéte/ Sonur Guds eilíps
ur/ Omnia portans, sa Hímen og Jórd og allar
Stíepnur ber i sialpum stíer/ og þar höndlar og he
fur i hende/ i heimuglegu og guddómlegu Liofe/
med allre stíte vppþyllingu/ gíepur sig níður i so
lged manílegt höld/ og hylur sig þar/ Og i þessu
höld/ med þessu höld/ og þyrer þetta höld
broettar hafi og rífter yper öllum Heime/ og öllu
Glutum sem þar june eru/ setur alla Glute þessu
manílegu höld þyrer Stíoner nálegar/ og vdrí
pur þar med alla illa Anda/ og hefur i Stíte/ all
an Heimen/ að bráða og smelsta vpp aptur/ og en
duríya alla Glute/ so að þar verðe eírn nyr Stí
nur/ þogdur/ klaxdur og hreinsdur af öllu Vall
de ohreinsa Anda/ i húðríum eðfert annað mun
bura

twa en eilípt Ríettlate.

Þetta horper eðe að eins off til Sælu og hialpar/ og Guds heilaga Nafne og hans Þyrð til verndar og Ríettingar/ Selldur og eirnen þísa Seims Hóþingla Junktur Satan til eilíprar smatnar og Stámar/ þar hafi hlýtur að voru Hollde og Blode í Christo lata sig so munfunarlega yfir eruísta/ og vretka og drípa sig so vor sumi Máte arhúse/ húðet hafi hepur med síne Slagd og Slæð sier til eignar teked/ þar med þa sier hann vort Hollde og Blod til hástu Týgnar vpphæped yper allar Stíepnur/ og í Hafate oendanlegs og guddomlegs Vallde/ Og húðu þad vppfyllle alla hlute/ og hape þa sier þyrer Nágum nalaga/ off til eilíprar Sælu og Saluhialpar og Seidurs.

Og med þui að seinaste Dagur er þyrer Þyr um nalagur/ a húðrium Sonur Guds mun bircaft og pullkomlega vrtasta Diöplenum/ þa létur hafi nu þyrer síðasta Dag foddan Leyndardom opent beran verda/ Vtuöldum synum til huggunar/ ein Hóþingla Seims þessa synum hóþud Orin og Salbjt til Smannar og Sandungar. Enn Satan og Meistare Belial/ huad gíðra þeir hie til? Þru þeir þiulaufer? Nef/ Selldur vtausa þr síne seinofstu Grind/ og stormia og strýda vppa þessan Leyndardom/ um Vallde og Míagt og Nalagd manndomlegrar Natturu Christi/ hia öllum Stíepnu. Sier til brúkar Satan syn Verþare/ sína Lime og Læresueina/ þeir ed nu a vorum Dögum so hatulega og illa tala og skrípa um nalagd Guds Sonar og hans Almátte í Holldeinu/ so sem að gíðra Calumístar og þeir Papístar sem kallast Jesuitar.

Jesuitar. En vier seigium so sem S. Pall skreip
 ar/ 1 Corinth. 2. Það vier tólum um/ það
 er Víska hía þeim Algjördu/ Eðe þessa
 Heims Víska/ og eðe þessa Heims Höp-
 ingia/ huðr ed þorgeingur/ heildur tólum
 vier um heimuglega þolna Guds Víska/
 huðria Gud hefur skilad adur en heimur
 en var/ offt til Dyrðar/ 7 huðria eingin af
 þessa Heims Höpdingium hefur þekkt/ Þvi
 ad hefdu þeir þekkt hana/ þa hefdu þeir
 eðe þrossþest Drottin Dyrðareinar. So seig-
 ium vier og lifa/ Med þvi Guds eilypur Sonur/
 su oendanlega Spetan Guds/ sem Himen og Jörd
 og allar Skiepnur hefur sier 1. Hende/er med all-
 re sine Vppþyllingu hulen og þolgen 1. Þvi hölde
 og þerre manndomlegre Natturu sem hann tok
 vppa sig offt til eilyps Soma/ og Dröplemm til
 nidurþryttingar/ og Guds Þyrd til Heidurs og
 Þiðrættingar/ þa er þetta sa Leyndardomur um
 huðen vier tólum/ huðen papistar og Calvinistar
 eðe skilla riettelega/ Þviad ep þeir vnderstæde
 þeian edla Leyndardom/ þa mundu þeir eðe so
 illa og hatulega um hann tala og skreipa/ Vier bli-
 þum þar vid sem Heilagur Ande miðle hefur þyr-
 er Munn S. Pauls/ Coloss. 1. Það þoknabest so
 Gude/ ad 1. hönum (Jesu Christo) skylle þva öll
 vppþylling Guddomsins/ Jtem/ 3. hñ (Christo)
 bygger aull Vppþylling Guddomsins lykamlega/
 Coloss. 2. Þar þyrer hölðum vier/ ad Christur 1.
 synum Lykama hölde og Blode og Manndome
 se Mustere eilyps Guds Sonar/ og oendanlegrar
 Guds

Guds Spete í eirne personu/húðr ed allar Stíep
núr hefur sít í Lende og í sínu heimuglegu Gud
doms Liose hefr Limen og Jórd og allar Stíep
núr nalagar/ epter guddomlegum harte og ovm
ræðelegum/og sít allra Maña Lugskot/og drött
nar og stórnar yper öllu am Lindrannar.

Framar seiger S. Paull/ Ad aller hluter
verde þyrer hañ þorlyftr/ til hans sialps/
huðrt þ er a Jórdunne eda a himni/Col. 1.
Vegna slífrar Forlyftunar verður Christur í Rit
ningunne neþndur aftar Adam/í gíegn þeim þyrer
Adam/Puáð hín þyrste Adam hañ steypt með
sínu falle öllum Leime og hans Jafbyggðrum
vnder Bóluannena og í Lígoman/ og líet þanga
sí og hertaka ap Dióplenum. Nu kemur eirn an
ar Adam með noglega Bet og Bítalíng þyrer
vorar Synder/með sínu Blode/og leyser og þrel
sar þar með Leimen og hans Jafbyggðara þra
grímlegu Valsde Diópsulsins. Þar með þa er þyr
er fall hins þyrsta Adams vor andleg Línung og
Samteíngíng víð Gud hryggelega spíllt og sínd
urslíten/Lín þyrer þetta Adam er nu orðen apt
ur eín stadþóft Samteíngíng, guddomísegrar og
mandomísegrar Marturu, eirne Personu. Lvar
með vor andleg Samteíngíng víð Gud verður
endurnýð og vpp aptur reíft/Ja/Sa þyrste Adá
hañ kom off í Dauban/so að víet hópum míst bæ
de Lífamans Líf og so Salareñar/ so sem þyrer
var vm talad/Lín þesse aftar Adam hann hefur
vppsúelt Dauban í Sígur / og gíeþed off aptur
bæde lífamlegt Líf og andlegt.

Þar þyrer/ Lúfa so sem sa þyrste Adam gar
Bók

Börn epter sine Mynd/Gen. 3. So gíðer Gud
 oss nu alla truaba a Christum samlika eigen My
 nd síns Sonar þess annars Adams/Rom. 8.
 Þuiad þesse annar Adam er Jesus Christus Guds
 Sonur/Matth. 16. Og þyrer hann þaum vier
 Truader Magt og Valld til ad verða Guds Børn/
 Johán. 1. Hñ er Sonur Guds en vier erum
 hans Medarpar/Rom. 8. Hñ er epter Sollde
 nu personulegt Mustere lipanda Guds/ i huðriu
 óll Sylling Guddomsins líkamlega byr og bygger
 Johán. 1. Coloss. 2. Og þyrer hann erum vier
 sem truum a hñ líka eirnen Mustere og bústad
 ur Guds/ 1. Corínth. 6. Hann hepur heilagan
 Anda skamtlaust/Johán. 3. Ap þut verður off
 og so giepen Ande Sonarens/Rom. 8. Hann er
 eitt med Södurnum/Johán. 17. Þar þyrer tiem
 ur hñ med Södurnum og byr hia off/Joh. 14.
 Hñ er sa aðste Ríenemadur um huðrn ad skrip
 ad er/Ebre. 1. Ap þui gíðer hñ off Ríenemæn
 þyrer Gude/Act. 5. Hñ er Kongur/Psal. 2.
 Og þyrer hñ verdum vier og líka Kongar/
 Apocal. 5. Hann er sa sem Höggormsins Höpud
 hepur i sundur troded/Gen. 3. Og i hans Blode
 þaum vier Diöpusen sigrad/Apoca. 12. Hñ hep
 ur Seimen yperuñed/Johán. 16. Þad gíðer og
 vor Tru þyrer hans Bæpt/1. Johán. 5. Hñ
 er þyrer margar Hörmungar jngeingen/ Ríke sí
 ns Söðurs/Luc. 24. So gíðrum vier og líka/
 Act. 14. Hñ verður Domare Seimsins/Acto.
 17. Líka munu aller hans Seilager þessa Seim
 bæma/1. Corínth. 6. Hñ hepur epter sína Sig
 uruñing a signum Övnum sett sig i Hafate síns
 eilípa

eilýps Föðurs/Vins vill hann öllum sínum and-
legum Riddorum og Sigurviðorum veita og gie-
pa/ad þeir skulu með hönum sitja á hans Stól?
Apocal. 3.

Annar Capítule

Christus nobis de Spiritu Sancto con-
ceptus.

Vm Gietnad Jesu Christi af Heilögum An-
ða off til eilýps Sjálfæðis.

Her klemur sú önnur Höpudgrein vor-
rar Christelegrar Truar / huðr ed hlyðer
öppa vora Endurlausi, Sana vil jeg í öll
um sínum Arciculis og smá Greinum vandlega-
ypþara/minne Salu til lýstelegrar huggunar og
Endurnæringar / og ypervega þau öll Undur og
Sormerke stuttelega sem Sonur Guds hefur vinn-
ed/til að sundurmerja Höggormsins Höpud/og að
endurleyfa off þra Diöþulsins Vallde.

Gud hóf að rýsu þeim helvífska Dreka
eprer falled einu Ruinni Sæde/sa ed Höggorms
Höpud/ það er/ Diöþuls Magt og Vallð skyldu
niður briota/Vinn eðe skyrde hann hönum þra þat
huðneni það skyldu ganga til / heilbur llet það
þyrer hönum huled og dult vera hart nær í þög-
ur Fúfund Áar. Vm allan þann Týma var eðe
þat nema þetta bert Örd vm Ruininnar Sæde/
það varð Áar epter Áar rebord og preðifad/
Diöþlennu til sótunar og hefndar/einn Heimen-
um til Yperbotar og Lyps/So þeir sem andlega
dauðer voru/skyldu þat með snuast þra Myrkur-
num

num til Líofsens/ þra Synddnum til Rættæte
 sins/þra Daudanum til Ljpsins. Og ad fóru/so
 marger sem hann med toku/þeim gap hann Valld
 ad verda Guds Bdrnum / þa alla hafde hann og
 hieft þyrer sín elskuleg Bdrn/og eitt hallagt Sæ
 de/ húðier ad þastlega hieftu stæ vid þetta Syr
 erheit/og veittu þar med Displenum Mofstödu.

Her a mote/þegar Satan sa þad/ad Ruinn
 uðar Sæde kom eðe/þad hömun i mote stæde/hell
 dur ad Adam atte þiðda Barna/ og Mantyned
 iofte meir og meir. Sæ þormætte og þad húðri
 en hattad var um eðne þeirra Gudhræddu / ad
 þeir voru aller neynder Guds Syner og eitt Sei
 lagt Sæde / Þar þyrer tok hann til ad veleggja
 Guds Synerheit a annan hatt / sem er/ Ad þad
 merkte eðe annad en þa Fromu og Gudhræddu i
 Selmenum / og ep þa þiðgade miðg / þa mundu
 þeir med synum margþiðda eiga ad meria og vn
 der troda sitt Lópud/og niður ad briota sitt Va
 lld og Rýfe/Þar þyrer sette Satan sig i mote Li
 ofsens Sonum/og kom vpp med allra handa Vill
 ur og Afguda dyrfan/Synder og glæpe/Þuar m
 hann dro ad stæ alla Adams Mida um allan
 Selmen/þeir ed licu þa illa Anda rada/styra st
 er og storna/ Og þeir settu sig vpp i mote Son
 um Líofsens/ lipdu so i Seidne og andlegu Myrk
 rum og Blindleika/og elskudu syndsamlegt Achæ
 þe meir og þramar enn Líos elyps Li alþræðis/
 og huxudu eðe þar um ORD Ljpsins / so sem
 Gudspiallamaduren flagar/seigiande/I hönum
 (Þ er i Ringernum Gudz Syne) var Ljps
 ed

ed/og Ljuped var Lios Mannanna/ & Liosed
skinn i Myrkroðnum/ og Myrkren toki það
eðfe til sín/ Johan. 1.

Þannan lídu nu hart nær þógur þusund ár
ad Satan rýfke og regerade med sínu myrkranna
Rýfke um allan Heimén. Þetta tanga tíma Sautsk
útar leidd Gud/ Acto. 17. Og líet allar heidnar
Þiðer ganga sína Vegg/ Actor. 14. og eptir
Myrkre þeirra Starta/ Psalm. 81. Eðfe af þú
ad Sonur Guds það himneska Liosed være eðfe
í Heimenum/ Heldur af þú ad Menn villdu eðfe
annad enn ad þylgia Diöplenum/ og elskudu meir
Myrkred en Liosed/ Og vegna slýks Öþadlæ
is/ Blindleika og andlegs Aethugaleysis/ er sa ha
leite Leyrdardomur þess huggunar samlega Euan
gelij/ vefstoknadr í Heimenum/ til hins síðasta Tý
ma/ Rom. 16.

So langur Týme leidd nu þangad til aður en
það Sonur Gudz tók a sig manlega Zaturu. Þú
hönnu leidd so / ad Diöpullen sa helvífske Rann
ge skýlde pullan Framgang hafa/ og allan Heim
en þýlla vpp med heidna Stærgodadyrkun/ so hñ
skýlde eðfe annad huxa / enn nu være allt vnder
sínu valde. Diöpullen gaf sig vt þýrer höpþingia
og Zerra allrar Veralldar/ líet allar Þiðer vnd
er Solunne veita síer gudlega Lotning/ og hýlle
so í Síðe sínum Forsal og öllu sínu/ Og mállte
míer var hóttad / ad Sæde Ruinunnar skýlde
sundur troda mitt Lópud/ er nu líden móg móg
hundrud Zár/ og um allan þenna Týma heyr þeg
margan

margan Modur son vppfúelgt med Daudanum/
 Enn hafa þeir vored nöftr/ sem neþnder voru
 Guds Synir og Sæde heilag/ þeir ed mior hafa
 mostöðu veitir/ þa hef eg med Morgange og Öp
 sötnu so þynt og plagad þa/ ad þr standa harla
 þune/ Þeir eru nrr aller dauder og i burru/ og
 gíðra mior öngva hindran/ Vnder Napne hína og
 anara Guda verð eg afalladur og tilbeden um all
 an Seimen Ropt og Lög hef eg vppfyllt miz miz
 num Mundu og Ringlum/ og eg drottna i öllum
 Seöðum/ þar pyrer vantar mig edert a ad verð
 og blyða einn Gud og Herran alls Seimsins/ Mier
 heyrer allt til og aller þiona mior.

Nu hlíotum vier ad medticia/ ad a Dögum
 Augusti Keisara þa var Guds Christne harla
 lytel og þamenn/ og hafde edert Allt pyrer Sei
 menum. Rytis Sproten Juda var i burru teken/
 og Karemeistaren var i burru þra hans Sotum/
 Púlad þa rakte Herodes Kongur/ sem var herden
 Mædur/ og a medal Israels Sona/ komu vpp ad
 skilianlegar Villur i Kardomenum/ sumir voru
 pharisei/ sumir Saducei/ sumir köllöduft Essai/
 so ad Euangelium og þ gledelega Syrerheit um
 Rinnunir Sæde skildu þær/ En i öðrum Löndu
 og snarstadar um allan Seimen/ þa var allt þillt
 med heidna og blinda Afgudadyrtan/ so ad Lög
 dinge Seimis þessa hafde Rad og Rakte yper öllu
 Seime. Öper þessu hlaðade Junkur Satan/ og
 þotte vel þara/ so ad a þm Tjima/ a Dögum Au
 gusti var almennelegur Fridur i öllum Löndum/
 Púlad Satan hieft synum Forsal/ Fridu/ og mein
 te ad þad munde so standa og blyða ad eilypu.

En þegar Diöpullen hafði so med sífæ Rist
 og Flard allt vider sítt Vallð broted/ og meinte
 að Speken Guds sem alla Glute ber og öllu Slut
 um við Mægt heildur yrde vindað ad lata/og væ
 re með Þógn að Skóin orden/og hun yrde hjer ep
 ter að vilypu Diöplenum til Vilfa og Pionustu/
 við Mægt að hallða Leimenum og Heimfins. In
 byggðrú/ þa vaðnade Gud/og mintest a sítt Orð
 og líet sum eingieten Son taka a sig vort. Gollð
 og Blod/ Og þetta görde hañ med so dasamleg
 um þurðanlegum hærte/ að þ var huled og dulde
 þyrer þm heluyska Reypara og Lóþdingia Heims
 þessa/og öllum verallðlegum Vissinda Mönnum/
 Rengum/ Lóþdingium og þeim Veldugum þessa
 Heims.

Gud tilsette og skíðaðe þar eina hreina og
 skýra Jonpru/ad hun skyllde vera Moder að syn
 um Syn/eñ líet hana þo aður verda trulopada
 einum Triesmud að Nápne Joseph: En aður eñ
 það þau komu saman/þa kicmúr hañ med synum
 helga Anda yper Brødena/tekur heñar Jonprur
 legt og natturlegt Blod/hrein far það að vppru
 na Synðene/og skygger yper það med synum Br
 apte að Gæðene/ et c. Og sta/ad med þessu hær
 te gíepur Guds Sonur sig nidur i Lyps einrvar
 Jonprur/þa Limeneñ og Jørdena og allar Sklep
 nur hefur síet i Lende og vmsparar þær. Þesse
 Speken Guds med allre sífæ Syllingu/gíepur sig
 i þetta Jonprur Sæde og heñar helgaden Blod
 dropa/so að hañ verður ein Persona med höñu/
 Og lætur hañ i Jonprur Lype og vnder Modur
 Bríostu vaxa og þroast eñis og añað Sostur/ ann
 allrar

allrar Síndranar/nema það að hann er einn þessi
sona með þessum Jonþuri Lyps Auerte/og mun
vera að eilífu eadskiljanlega.

Sýrur foddan heimuglegu Stornierke funne
Satan heimfens Löpdinge eðe að vaktu sig í þess
tyma/hellbur dreissade hann og drottade ohind
radur mý Myrkanna Rýte í öllum Löndum Gef
mískringluðar/hann liet lata aftur sitt Mýstere
í Romaborg sem kalladist Templum Iani, í þá
Meiningu hann þottest hafa Ruda á öllum Öfri
de/og þyrpte önguan Öfrid að ottast/gaf þar þyr
er öllum heimie sinn Frid/ og sagde/Þú er allur
heimurenn vnder mínu Vallde. Augustus Reyf
are er minni Þeinare með öllum sínum Reysara
dome/Herodes Kongur með öllu sínu Kongsrýte
er í sama mata míer vndergiepen/og mig tilbíðia
og dyfka allar Þjóðer vnder Sosune / ættleggur
Danids er nú kómen í Foróðtun og Míntum og
er so sem vefstofnadur/su Skulka María sem ein
er eftir af þrætt. er Satat og þyrerliten/hun
er nú Trulopud Satatun Timbur Manne / þan
funna míer eða mínu Rýte önguanu Skada að
gíðra/Þú er allt í fyrðum/jeg drottina og jeg he
lle mínu Rýte allstadar í Fridu/ Jeg hrædest nú
eðe neitt Ruinnu Sæde / sem mig meigð hindra
eða vrekka yr mínu Rýte/ þess eða þatlyt voru
Örd Satans.

Þann í annan Stad og hie þuett á mote /
þer Guds Sonur su eilífu Födur síns S. eðe sohel
muglega og dasamlega að sítu Solldgá/og að tafa
mannðomlega Nacturu vppa sig/ Diöplenum og
þess drannibsamlegre Slæd til Spætes og Míntum
Mí í
ar/

ær/sem hann villde so seigia. Þu híst drambsame
 og stollte Ande/! þu matt vera so Vppblasen og
 bolgen af þínu Vallde og Myrtraña rýfe sá þu
 vilt. Meinar þu/ad jeg skule/þinna vegna þier
 til vilja við Míagt hallda Heimenum og öllum
 Heimfins Jmbyggðrum? So ad hann sie ad
 eilíku vnder þínu Vallde. og þar þu hefur þyr
 er eins. Manns Fall komed öllum Heimne vnder
 þig/meinar þu þa/ ad jeg sie þier vndergefen lí
 fa/og hlíote ad gíðra þinn vilja? Væð so/ Síð
 þú/ þessum lítila Bloddropa Tomprulegs Sædis
 þel eg mig og allan minn Guddoni / þetta Sæde
 læt eg vaxa og þroast í Modurlype/og í þessum
 Mandeme by eg personulega so sem í minnu Mus
 tere. Sonum vil eg í heimuglegu Ríose minnar
 Þyrðar/allar Skepnur synelegar og osynelegar/
 Himnen og Jörðena/ og allt haud þar er jme
 syna/allt það vil eg hönum nálegt þyrer Stöner
 setia/og syna hönu allan þín Afstätt/allar þínar
 Radagforder/og alla Wymd mannlegs Byns/ so
 ad eg í þessu Gollde og þyrer það/ sundur trode
 þitt drábsama Gópud/og nidurbríote þína Ma
 gt og þitt Rýfe / og endurleyse Mankyned með
 Vthellingu minns manlegs Blods/þra þínu Vall
 de/og burtæste þier og vefskupe með þínu Myr
 traña Rýfe vð Heimenum.

Oh/Zuðrsu líupleg/ heilsufamleg og huggun
 arpull er stíkt Dásemð? O Sonur Guds/þu eilíps
 Ríofed/þu o endanleg Spekte Södurfins/þu Stap
 ers og Verndare allra Gluta / Zuðrsu hefur þu
 guldmyte og lættad þig/af ounræðelegre brengnan
 þo Hst og Elsku til vor annra Manna/ad þu mý
 öllum

aullum þínum Guddome/ hylur og geymer þig þ
 Bloddropa Jomfrulegs Sæðis/ og ert orden ein
 persona með þui Sæðe/ vnder modurlegu Bröste
 off til Endurlausnar og eilífrar Saluhjálpar. O
 edsa Ruistur Davíðs ættar/ O þu sata Ror Jes
 se/ og þad allra heilagasta Sæde sem gieted er af
 heilögum Anda/ Guðsfu sárlega gleður þu Sal
 migna/ Guar þyrer þínu klæpne síe Rop og heit
 ur að Eilífu.

Pridie Capítule

Iesus Christus nobis Natus

Hér talast um Herrans Christi Sæðing af
 Jomfru Maria off til Saluhjálpar.

Ætí. Augustinus skrifar so/ J Jom
 fru Mariu Lífje þer: Sonur Guðs
 af Hiartans brennande Aftarelsku
 Andlegt Brullaup hallðed/ & við vort hól
 ld og Blod samtíngt sig personulega / so
 þar af er orden einn Christur. Þenna þæð
 er einn hrein og skíær Jomfru/ og so þram tíem
 ur og geingur Christur af Jomfrun Lífje / lúka
 sem einn Bræðgume af synum Bræðar Sal/ Þess
 um hepur Guð Sæðer til Arps gíeped allt mann
 legt Ryn/ og allan heim til Eignar/ að hañ skule
 vera sem einn riectur BLOÐbræðgume/ sa að mæ
 al varlegu Vandare og Kostnade síns Blóðs skal
 Mantýned stíta vr Vallde og Ríste þess Selvíska
 Ræþara/ og veita þui og gíepa aptur að nýu ef
 lúka Stalp og Sarsæld/ og Drottina yper þui ef
 lúplega / enn vedræpa og reka Diópulen með öllu

er þessum Leime.

Ætlu skulu þier god Þörn sta og merkia/huðr
 su dasamlega til hefur getinged um þa Sading.
 Syrer mannlegum Augum er hier eðe annad ad
 sta enu lyted Barnforn liggjanda i Jótunne/Þad
 sygur Modur bríof/þad etur og dretur/þad sep
 ur og vater so sem önnur Smabörn. Enn i þessu
 liela Barnforne / byr oendanleg Speke lipanda
 Guds/Sonur Guds elyþur/sa alla Glute vpppyll
 er/og allar Sklepnur synelegar og ofsynelegar hef
 ur i sialpum stier nalagar / Og alle þetta verkar
 hann huðge annarstadar enn i þu mandomlegu
 Gollde sem hann hefur a sig teket/og i þessu sama
 Gollde enn huðge annarstadar þa vppyller hann
 sialpum Limen og Jærd/og rýter og stornar yper
 öllum Glutum. Enn þo sanit lætur hann Gollb
 blypa Gollb/ og hinderar eðe þess Mynd Art nie
 Tegund/Vört eða Frofka.

Guddomuren er og blýgur ombreytanlegur/
 og manleg Returan hun umbreytest og eðe nie
 skiptest. En þad er eðe pullt eða uog/myn Gul
 þo þu viter þetta/ Gelldur hlýtur þu ad huglei
 da Orðit þessa stora Keyndardoms / Þuist S.
 þall skrifar so / Ad Guds Sonur sie þæddur af
 Rinnu/ þegar Vpppylling Tjmanis var fomen/
 Gal. 4. Sem hann villde so sagt hapa/ Þar var
 fomen ad þeim rietta Tjma/ ad Guds Gollbgan
 og Rirting i Golldeu matte eðe i nöduen mata
 leingur vndan dragast/ þuted Kyted var nu kom
 ed þra Juda/ og sañer Karepedur þra hans For
 um/ og Diðpulsins Regiment og Rýte i Seimentu
 var þa allra mest og stærst orted.

þetta

Þetta vnderstod þa gamle Simeon i Jerusa-
lem/og beið þar þyrer so hiartanlega epter Lugg-
an Israëlis/og ann alls Þþa þa hepur hñ að hjar-
tans Sorleinging so huxað/ Drotten Drotten/
Hvar blýpur þa þyrerheitne Söggorms Hausabrid-
tur/skal hñ ekki koma snart? Þiðpullen hepur mý-
sýnum Myrkum nu vppþyllt öll Lónd/hæf neþ-
ner sig Söþdingia og Gud þessa Herms/ og hant
plágar off so sem sýna Hertekna og þrótrada San-
ga/Lann heildur síne Lóll i Gríde/og þíkest einn
hapa einuallds Ræð yper öllu/og meinar hant hape
nu so stadþest sitt Rýfte/ að eðert Vallð einzen
Mágt fuste þad midur að briota. Nu Drotten/
Húrsu leinge skal þ so ganga? Hvar þyrer byrg-
er þu þitt Andlit/ og gleymer vorre Þýnd og
Rýeyð? Gud græpe þu villder sundurslyta Himna
na og stýga midur. Gud græpe að Gjalpræðet tíe
me að Zion/og Drotten villde leysa sitt herteked
Sólt. Þusad nu er Týmen kómen/ Plenitudo
Temporis, so sem ein olíett Rúnna þegar hant
skal þada þa hepur hant Angist og kallar vpp i
síne Þýnu/ eins geingur off Drotten þyrer þýnu
Auglice/ et c.

Þþa þetta kómunu nu eilýpur Guds Sonur
og þírest In Plenitudine Temporis, i riectan
Týma/ i klæðer sig máilegre Rætturu voru Lóll
de og Blode/lýgur i vorre Ríðstu/og er orden
eitt lýted Þarntorn. Og sáttarlega hapa heilager
Þinglar hant Lýst að sta og skoda þessan þa sam-
lega Leyndardom/ húrsu að eilýp Guds Speke
med öllum sýnum Gúddome er þar þerþonulega
þálen og þolgen/ i þessu líta mándoms Lóllde/so

ad þeir halsta þetta Barn þyrer sinn Gerfa og
 Dröten/eg bopa Lirdöronum ein störan Sögnud
 Iopa og þryfa Gud med harte Ræddu/ ad þyrer
 flyta Solldgan hans Sonar verðe hans Dyrd i
 Sæðnum völduglega þorsuðrud og vidriett mæ
 Sæuebröte þess Seluyfska Söggormis/huar med og
 ællum Seime vestest Endurlausu/þagelegur og
 æskelegur Sridur.

Atu er eðe hia þessu Barnþorne ad sia nöðra
 verallðlega Soppract eða Serlegheit/ hio yera/
 heildur störa Satact og Syrerlitning/Puad þad
 liggur þar i Jöru eða Stalle/ þar eðert Rumi i
 nöðru Serberge. En med þessu baxter han þyrer
 vora hundsamlega Soppract og vorn Metnad/og
 er ad merkia/ad han hope hier med loctad Diöþ
 ulen a þad Platz/þar han villde han þanga/eins
 og villde Guds eilypur Sonur so hapa mællt.
 Hier er eg med allre minne Dyrd/ ællum minnum
 Guddome/ hulen i þessu audurðelega litlu auma
 Solde/ I þessare þatæke mannlegre Mynd vil
 eg hepnast a þeim stollta og bolgna Seimshöpd
 ingia/so ad eg einu sine þae hann riertelega þang
 adañ/og wæ þissum Seime vereten/ Jeg vil verða
 so sem einn Madkur/huðen han hyggur sier med
 öpnu Gine ad gleypa. Þar þyrer/kom hier/ kom
 þu himn grime Leviatan/ kom þu hif hungrade
 Salna Suelgur/Reyndu til/gleyp þu þessan litla
 Bita/og lat sia huðesu heilnamur hann verður
 hier/Þa myntu þissa huðr eg er/og huðesu ad eg
 mun med ríntan minns Sollds sundur troða þitt
 stollta Söpub/og usdur briota þitt Vallð/minne
 Dyrd til Sepdar og Vidriettíngar.

Passien

Þaðen tætur nu Guds Sonur / í kose sitt Þá
 tæte / þú maðlega hölde sem hann hefur vppa
 sig tekð / og verður heimuglega og þeigande reid
 ur og gramur vppa þann heluðska Reypara / og
 þíop sínar Dyrðar. Enn vppa hina Sgðuna er
 þetta Barn blide og brofande vppa heimten og
 alla heimfins. Jafbyggendur / lýtur blyðlega og vin
 glarnlega til þeirra / so sem være hñ þessum Ord
 um talande / Ottest eðe god Börn / og hræðest mig
 eðe / Jeg er eðe komen so sem einn þortarande
 Þellur / til að bama heimten / heðdur þel eg og
 hyl minna guddomlega Magt og Dyrð og Maie
 stat / þessu hölde huðrt. Eð heð tekð vppa mig /
 Jeg birtest so sem eitt Barn fœrn lýtð / yður að
 endurleyfa og þreßa / og laba og loða yður að mi
 er. Og vppa það að þier eðe skulub hræðast og
 þræðast mig / þa stað / Jeg kiem eðe með nöðrum
 heimfins. Mienade / Dyrð og Rýfelæte / heðdur
 ligg eg í einum Afstalle / þatatur og þrerlitem /
 til þess að bitala og borga þrerer yðar Synder og
 að leyfa og þreßa yður þra Vassde hins draumbfa
 ma Dispuls / og þra öllum Siegoma þorgeingeleg
 rar Verallæte / og að glepa yður aptur Simergtis
 Glæde og Mubæpe.

Sia / með þessu mote hefur hattað vered sin
 gabburdenum Christi og hans fæðingu. Þar þy
 rer þegar jeg hugleide foddan Reyndardom og
 maðliuplega Dasemd Guds / þa telur min Sal til
 að hressast og lipna / og vppuetiast til ofseiganlegs
 Sagnadár / og að syngia og seigia so ap öllu Siarta
 Sygg að mitt Siarta og horp þar a / Guad /
 Jöeune liggur / huðr er þa ? Það er so miðg blyðt
 Barn

Barn forð elst/ af Blessudum föður off gleð
og veitt.

Pu sem að gjörðir himna og laudur/ hvar
pyrtir eru so öðrenn himnur? Pu látur þetta lög
þítt/ að liggja á stírðu heyr þítt.

Þó Veröldu síe bæði veld og löng/ að vísu er
hinn þítt Söng uppraung/ og ei þess verð þó væ
re hinn full/ með vöndur þítt og besta Gull.

Þinn Silfursöng og Slugel þítt/ eru þóttir
Blutar og heyr upprætt/ þad var þítt Skraut og
Stærð stærsta/ þu sem rýstir á himnum hásta.

So líestu Drottinn lög þítt/ þín líupa Gull
leik að syna mér/ að Audur heims og öll hans
Mett/ i Augsyn þítt síe eðle þétt.

Og en i öðrum Psalm: syngjum vör so.

Satatur. Kom i heimur þítt/ hans Myrkun
so að þeingjum vör/ og á himnum yrdum andug
er/ Ringjum heilgum samlikt.

Þetta hefur hann allt off veitt/ að syna þad
off elskar heitt/ Guds Chrestne öll þu gledið
þu/ Gís þu þad að elysu/ Amen.

Storde Capitul

Christus Nobis Passus.

Húðu að Jesus Christus hefur off til ellys
rar Saluhjálpar/ um nóttur Mar i þessum heims
reist um kring/ og hafi syna Umgeingne m; Möð
um/ og huad hann hefur líðað og þólad.

Svad gjörðir nu Sonur Guds þamar meir/
þu hann var nu Madur öðrenn? Þad skelþ
ar S. Jóhannes seigande/ Orðed varð
Góð

Holld/og Bio a medal vor/Og vicer saum
 hñs Dyrð/eina Dyrð so sem eingietens Gu
 ds Sonar af Jódurnum/ Johannis 1.
 Hicr skýrer Gudsþalla maduren þra i stuttu ma
 le/huð rfu ad Jesus hepur i öllu synu framþerde
 Athæpe og allre Vmgeingne látad fla sig sem nat
 turlegur Madur/ en þo med synu Dyrðar völdo
 og Stormerktum hape hann audsynr sig ad vera
 sañan Gud. Þuiad i þiatu ær og halft þiorða
 ær betur/var hañ hie a Jórðu/ hañ var i Gyð
 ingal-nde sem efen þramande vigharande Mad
 ur sa önguan Samastad hayde eða Geimele. Og
 þegar hañ reiste so vm þring/þa hepur ha i giórt
 so stor Vndur og Kraptavert/ ad það var eðe
 ndætrum einþöldum yññe mögulegt ad giðra/ne
 ma Gæde einum.

Og vppa það ad vær kynluti hellsdur ad skilia
 og vnderstanda það med öllum Greinum og Ae
 niktum/þa liggur a ad þeir Einþöldu hayde gat a
 þið Titlum eða snia Greinum/sem eru þessat.

I þyrstu hepur Sonur Guds/þra þui þyrsta
 hañ samteingdest mañdomlegre Ratturu/ alla tñ
 ma/med öllum synum Guddome og siñe Forhygg
 tu hved i þui manlegu Holldi sem hañ töt vppa
 sig/Og med þui ad hans Forhyggia Prouidentia
 brottnar yper öllum Skiepnun/og vmhöndlar eða
 spañar þær/þa hepur slíkt huðge añarstadar fuñ
 ad skie me verða/þyrer vran manñdomlegt Holld
 huðtu hañ i fladdur var/I þui sama Holldi vær
 hañ allstadar nærr og þær nælgur. Enn þo sa
 me lter hañ það Holld vaxa og þroskan tafa ep
 ter naturlegum manñdoms hætte/og þara vaxan
 da ad

Það ad Styrkt og Alldre og mannlegre Stynsene/
 so sem skripad stendur/Og Barned or vpp /
 styrktest i Anda. Jm / Og Jesus broadest
 ad Disku/ Alldre og Næd þia Gude og
 Mönnum/ Luc: 2. Slykt hefur so i Raun og
 öllum Sanleika til geinged/ og söddan naturleg
 an Dört og Þrosta manndomlegan hefur. Sonur
 Guds sm personulega bio i Hollönu eke hindrad.
 2 Þar næst i annan mata/ þegar Jesus epter
 manndomlegre Natturu styrktest i Andanum/ og
 þor epter Guds Næd og Blessan raxande i natt
 urlegre Spekte og Disku/ þa hefur Sonur Guds
 (huör ed nu var ein persona orden med manlegu
 Hollde) lated manndomlega Natturu fla alla Glu
 te i hefmuglegu huldu Liofe sinar guddomlegrar
 Forhyggju / og henne myklu þramar berlegar og
 auglöstegar openberad marga Glute/ ein heilög
 um Spæmönnum þordum Þaga. Þusad ep þar
 hepa margar þurðanlegar Sioner komed þrær
 Spæmennena/ i Anda/ ap Gude/huör ed i þeim
 var so sem i eigenlegu Mustere þwande/ Guad sku
 lum vier þa hallda om þetta Barn og þetta Su
 ein Jesu ap Nazareth? Þa hañ tok til ad þroast
 ad Alldre Disku og Skilninge/ og var þullur Næ
 þar þia Gude og Mönnum/ Sierðeðlis ap þui/ ad
 hañ er ein persona med sialpum Guds Syne/ hu
 ör ed þrær þetta Gode endurleyfa öllde mann
 legu Þyn ar Andskotans Vallde/ og þar med sin
 þurðeria Gæls og höpud þess helungka Söggorms.

Hann talar so sialpur i sinne manndomlegre
 Natturu/ Saderen elskar Sonen/ og þñ syn
 er þm

er þónum allt hvað þan gíðret/ Joha. 3.
 Item/ Aller hluter eru mior ap mýnū Jód
 ur i Gendur þeingner/ Matth. 11. Cap.
 Þetta talar Madurinn Jesús Christur þa hñ vñ
 gíegst hter i Heim/huar med ham gíepur oss að
 skilfa/ad hañ i Guds Syne eilífum/edur i heim
 uglegu Liofe og vppþyllingu Guddomsins sem mæ
 hönun byr og bygger/siae myklu meira og fleira
 enn þeir heilögu Spænnenn þordum sáu i Anda
 eda merktu.

Þetta skiedur ap þu/ad hann er med Guds
 Syne ein persona/þui syner Gud himneskur hñ
 num i synum eilípa Syne edur i þui eilípa Orde
 sem alla hlute ber/ og allt vppþyller/ i þui so
 sem i heimuglegu Liofe setur Gud hönun þyrer
 stoner alla hlute náloga/sem hann villde so mæl
 lt hapa.

Sia þu/mín' elskulegur Sonur huðrsu að og
 set þier þyrer stoner med dasamlegum hætte L
 men og Jórd/ og allar Skiepnur nálogar/ i þui
 Liofe sem med allre sinne vppþyllingu byr med
 þier og bygger/ allt það er þyrer þier eðke nema
 so sem Vatzdrope/Sandkorn og hin minsta Mugi
 og mín Speke hepur það allt siet i Gende og de
 ottnar þar yper. Sia þu mín Sonur/huðrsu að
 Satan hepur þellit allt Mannkyn i Syndena/ og
 nu þitest hañ vera einn herra og Gud yper öllu
 Heime. Lopted vnder himnum vppþyller hñ
 med synum ohreimum Mundum/Sia þu hñdram
 legar Radagiörðer Ord og Vert og Suraner all
 ra Maña og Vegen alls hollas/huðrsu hann er
 þordiarpadur/ það skal allt þyrer þier openbert/
 Sia

Sjá þu/húðsfu allar Stiepnur anduarpa/ad þær
 hliota ad vera Lægomanum endergiepnar/ap þu
 ad Diöpullen gíðrer sig ad Lerra yper þeim. En
 jeg vil stytt eðe leingur so vera lata/Jeg lög Di
 öplenum þad eðe leingur/hellbur, sjá þu/Jeg hef
 myna Speke/min eilypu Sou gieped i þitt Holld
 og Blod/ad þan sic ein persona med þier/Og eg
 læt þig foma i þad hulda heimuglega Guddoms
 Lios/hvar þic ad þu hefur allar Stiepnur þier
 pyrer Augum nalagar/Og þier giep eg og i Gen
 bur þæ alla Glute/og allt Valld/i þann mata og
 med þeim hærte/ad þu med þíne Glydne við mig
 þorlytan gíðrer pyrer allar Mannana Synder/og
 tæter Diöpulen til þanga/og kæster hönun og öllu
 hans Myrkrana Ryste wr Læimenum/ mannlegu
 Rýne til Endurlausnar/so ad allt verbe i lag þæ
 rt og þorlytad við mig/bæde a Læimenum og a Þór
 dune/og ad jeg med þessum hærte eple og viðriet
 te Þyrd og Læidur mans Mæpis/ og sic ein ei
 lypur Sader allra þeirra sem þu endurleyser.

Allt þuilegt openberar og syner Gud Sader
 Lerranum Christo/æpter Mændomenum/ i sínu
 heimuglegu huldu guddoms Liose/so ad vor Br
 oder Jonprur Mariu Son Jesus Christus þan
 siet þad allt saman og merker þad og skilur þad
 i eilypum Syne Guds/og i heimuglegu Liose Gu
 ds eendmlegrar Speke. Og med þessum hærte
 hefur Maduren Jesus allar Stiepnur siet pyrer
 Augum nalagar/þan siet Nathanael vnder Skj
 iuvidar Trienu/ Joh. 2. þan siet Lazarum dey
 ta i Berthania/ Joh. 11. þan siet Ausnuna bund
 na i Þorpeni/ Matth. 21. þan þær eðe ad nok
 ur

lit bere Dítne um arian / þt hann veit huad með
 Masenium er/ Johñ. 2. Hann merker þeirra Glæ
 skap/ Luc. 20. Hann ransakar Siörtun og Myru/
 Apocal. 2. Hann siet Satanam þalla ap Himnu/
 sem Eldingar/ Luc. 10. Hann veit ad Saderen
 hefur hönum alla Glute i Sendur þeinged.

3 Siet kemur nu hid þridia/ sem er/ Ad hann
 var i Guds Mynd/ Phillpp. 2. Og liet syna Dy
 rd so sem Dyrd eingietens Guds Sonar i Iose/
 Johañ. 1. En huörnen? Eða með huörnu more?
 Andsvar. Hann verrað Diöpla/ hann vppuakte Dau
 da/ hreinfaðe Spillta/ opnaðe Augu þeirra sem
 blinder voru borner/ liet þa Dauptu heyra/ Mal
 lausu mæla/ og hallta ganga/ og alla þa sluta sm
 til hans voru hæðer/ lætnaðe hn mz einu Orde/
 Hann hastaðe a Vind og Sio so Kogn varda/ Hann
 siörde Vijn wr Varne/ og þaðde með þam Braud
 um mörg þusund Manna/ et ct. Slikt Dascndat
 verk kallast mz riettu GVDS DYRD/ Guds My
 nd/ og Gude lytur ad vera. Og hier þyrer talar
 Rithningen riett um vorn elskulega Brodur Jesu
 Christum/ ad hann hape vered i Guds Mynd og
 Gude lytur/ ap þui hann giörde slikt Vindur og Da
 sendarverk sem eingen gat giört nema Gud ein.

4 I þiörda mata er það merktanda/ Ad með
 söddan gudlegre Mynd hefur hn eðke leitad nöð
 rar manlegrar Dyrdar eða syndsamlegs Metnad
 ar/ og eðke hefur hann hallded það þyrer Kan eða
 Serþang. þo hann vere Gude lytur/ so sem sa þyr
 ste Adam i Paradys liet toma siet til ad giöra/
 sem þyrer var um talad. Adam sa þyrste var ad
 sönu skapadur epter Guds Mynd/ og var Gude
 lytur

lyftur/Enn hann lic þan þlærdarpulla Höggorm
tala so um þyrer sier/so sem eke vere han i nóð
urn mata Gude lyftur/ og eke helldur kynne han
ad verða/vegna þess Forbods/ad hann matte eke
eta af þui Trie sem stod i midre Þardis. En ef
han villde vera Gude lyft og vera so sem Sonr Gu
ds / og Guddomlegur Þrpinge/og hafa þullkom
legt Vallb yper öllum Zeimenum/ þa skyldde han
eke skyta um þetta Forbod / helldur taka diarþ
lega til/og lata þetta Fyningar Trie Jlls og Gu
ds vera vinder sgu Vallde so sem öll drur Tré.
Þessu hlydde Maduren/og at af þeim þorbodna
Averte / sguum Zimmeska Södur til Smarar og
Syrerlicningar/ og freyppe so sier stalpum og öll
snumi Middum og Þftekomenum hjer med i
stalpan Daudan.

Allt þetta veit vor annar Adam vel/ Herran
Jesus/ enn hann vill i önguan mata breyta þar
epter/og eke vill hann hallda þyrer Rani/þo han
sie Gude lyftur/og þo hann neþnest Sonur Guds.
Þispullen licar ad sösu epter þui/ad komr han
um þar til/enn han ortar önguan med snum Sret
stingum. Og er eke onysamlegt/þo Menn sam
an bete þessar Sretstingar/og setie Sretsting hins
þyrsta Adams i Paradis i mote Sretstingum hins
annars Adams vors Herrs Jesu Christi i Eyde
mætti/ og ypervege og skode þar a budar Ego
it/med snum adhringande Grefnum.

Þper þann þyrsta Adam hefur Simenen rett
elega opnad sig þa han var skapadur/ þegar Gud
talade/ad hann villde skapa Mannen epter sume
Mynd/sa ed drottina skyldde yper allre Jörðune.
þa

Þá var Adam Sonur Guds/og var lyfur synum
Södur/hann ætæ þá Heiminn allan í sitt Konung
legt Arpskipte/Zeilager Ringlar Guds himneska
Söðurs Soppienarar og Dravantar voru settar
hönum til Verndar og Þionustu. En allá þess-
þýrd miste Adam/þá hann hlýðde Söggorenunum
þegar hann tók til að hallda sinn Arpriett edur
sinn hluta Arps pyrer Rann og Serþang.

Enn huad gíðrét him annar Adam vor Ger-
ra Jesus. Christus? Þegar hann stendur nu í Áste
Jordan/og latur skýta sig/þá opnað einnen Him-
nen upp yfir hönum / og þar kemur ein Róð-
yfir hann/so hlöðandæ/Þesse er minn elskuleg-
ur Sonur / þá ed miet vel þöcknað. Þetta
heyrer Juntur Satan/og huxar so med stalsum
siet/Sie/Söðdan Vientisburð hepur alldrei höte
Medur þeinging sudan Adam þiell í þögnur Þuf-
und ær nema þesse Jesus ap Nazareth. Huad
skal eg gíðra til? Huad mun hiet ap verða? Ap
hann er Guds Sonur/þá er hann viffelega Guds
Þeppinge/ og hönum heyrer þá til allur Heimur
en/öll Guds Vert/ öll þesse hin mykla Þygging
Simens og Jardar er þá hans Eign/ þá þylger
og þad eptur/ Sie hn Sonur Guds/þá munu all
er Soppienarar Guds Himneska Söðurs / allar
Ringlamma Hersitetrer þionu hönum og vatta
hann/ et et.

Þetta skyniade Satan/og huxade þar pyrer
med hüdru Mote hann mætte Eoma hönum til
Salls í þeirre grytlu Þyðmösku / eins og hann
hæðe ædur þellu þann þyrsta Adam í þeirre lyst
ögu Paradys. Sugleidum nu/huðesu Þyðmöska

og klotflega hañ þer að þessu að þella Christum's
 Hann hefur þyrst Samtal við hann/um það gud-
 domlegt Valld og þa Mægt sem hönum er gæpen
 þar næst um Verndan og varduettstu Klinglaða/
 í þridia lagi um hans himneska Dyrð/það allar
 Stiepnur síe hönum í hans heimuglegu guddoms
 Liose og þyrer hans Augsyn nálagar.

Suma og Mergur Mals um þa þyrstu Greist
 ing Andskotans er þetta/Vallded og Mægtin yþ
 er öllum Leime heyrer þier til/ með þu þu ert
 Sonur Guds/so að þu þarpt eðe að lgyða Sungur
 heldur gietur þu orkaf þier Matar sialpur. Su
 að hefur það að þyða/að þín himneskur-Sater
 lætur þig so hungra? Hñ ætlar til að þu skuler
 deyja af Hungre/En lgy það eðe/heldur neyr þu
 Vallds þíns/ hvar til þu hefur godan Ríett/og
 segdu að þesset Steinar verðe að Þraudum/ þa
 beuysar þu ríettelega þitt Gerradæme og þinn
 Mætt/so sem einum Gudz Syni hæper/huðrium
 Leimuren allur heyrer til. En vor æfiar Adam
 hañ setur sig í mote Diöplenum með Guds Orde
 og seiger hönum að Guds Orð síe nogleg Serryt
 ing og Næring síns Lyps/so að eingen þörp síe/
 að hañ í Opdrifsku og af Öþolenmæde misbrúte
 sína Mægt og giðre Þraud af Steinum.

Þegar Diöpull merker nu það/ að Jesus af
 Nazaret vill eðe hallda sína guddomlega Mæ-
 gt í Leimenum þyrer Ræn/þa þlytur hañ Christ
 um vppa bost Musteresins/ad reyna til huðit hñ
 gietur eðe komed hönum til að misbrúta Klingl-
 aña Þionustu. Og er þetta í stutru Mæle Suma
 æfiatar Greistingar/sm Satan segde so. Með þu
 þu ert

þu ert Sonur Guds/þa ber hans heilögum Ein-
glum að þóna þier. Sía þu/ þu stendur hier a
hestu Þurst Musteresins/Það er Minkum/að þu
skuler so sem aðrer einfallder stíttet Men þara
öpan um Stiga og Tröppur? Gud hefur sinum
Englum boded að bera þig a Lendum/so þu sku-
ler eðe palla/það káim hann eðe að taka aptur.
Þar þyrer steyp þier hier öpan að/ Gud hlytur
að senda syna heilaga Engla/ so þeir giæte þín
og hafa vaktan a þier. En vor himneske Adam
stær þui að/og suarar Diöplenum/að stykt sic að
þreista Guds.

Nu þegar Satan merkt þetta/að vor Zerra
Jesus vill húske syna guðdoms Mægt og ei hell-
dur Englanna Þonustu hafa og hællda þyrer
Kam/helldur vill hann vera vnder. Gude/ so sem
ein hlyden Sonur vnder synum föður/og ei vill
hann helldur gíðra néðud i mote heilagre Skrípt
og Guds Orde þ: huxar hann vppa ariðað Rad/
húðnen hann gíete komed Christo til að trua hei-
muglegum Öfenberðnum/og þlytur hñ vppa eitt
öpurhætt Stall / og seur hönum þyrer Sioner i
Míssýningum öll Rykte Heimans og þra Dyrð/
og er þetta hans Meining/Zuðr hann hefur það
heimugleg: Lios guðdomlegar Dyrðar/að hann
kann m:ð dasamlegum hætte að sía ölla hlute/þm
eru þeir til eignar gíepner/og þeim ma hñ rada/
Goddan Lios guðdomlegar Dyrðar hef eg/þu
að i þessu Liofe syne eg þier öll Rykte Heimans
míð þurðanlega/þ þuðrin þu mætt lio/lega sía
og merkt/það öll Verallbareñar Rykte eru mætt til
signar þeingen/en öngum öðrum/þo Vil eg gíe
þa þier

þa þíer þau/ ef þu vilt med aðmínístruð Latnín
gu þau af míer þiggja/og jata mig að vera þinn
Gud og Herran. Híer veit Herran Jesús (í huðr
úm þad ríetta leyndar Líos guddomegear Spé
ke Sonur Guds Elýkur bygger) að allt þetta
sem Diöpullen lætur hann sía / er eðe nema Aðg
Spil og Mísfyrningar/Þar þýrer skipar hann höt
um að þara í burt/ og seiger/Að Gud síe Herran
ypir öllum hlutum/og stíkt Dýrd og Kertning þe
na afallfins heyre hñm alleina til/eñ önguní öðru.

Sía/ med þessu mote ver sa Himneske Adam
síg þýrer Diöplenum/þa hafi viltde koma hönum
til að mískrúka sína Míagt og þad Valld hönum
var gíeþed/íqfa eirnen þíonustu Kínglanna/ í gíe
gn Gude/ og tafa af Diöplenum Líene/til að re
gera og rada öllum Stíepnum. Híþe nu Jesús
þetta lated epter Diöplenum/og samþrít hönum
í þessu/þa heþde hafi (eins og þýrste Adam gíðe
de) guddomlega Mýnd og Dýrd/og síre Valld af
Gude synum himneskum Södur gíeþed/hallbed þýe
er Rann og Serþang. Eñn hann gíðrer þad eðe/
hellður stendur hafi stadþastílega Diöplenum í mó
te/til þess hafi sígrar og ypervínur hafi med öllu.

Eñn sydan þar eptera lætur hann heilaga
Kíngla þíona síer/Matth. 4. Sydan síyr hann
Vatne í Vyn/ Joh. 2. Þar eptera vottar hann
huðersu sinn himneske Sader syne síer alla Slute/
fm hann gíðrer og þae síer allt í Sendur/ Joh.
3. Matth. 11. Og gíðrer med þeim hætte fúña
sína Dýrd / Sem viltde Herran Jesús so seigia.
Jez heþ mýna Dýrd eðe af Diöplenum/ hellður
af mýnum Himneska Södur / þar þýrer hellð og
þad

Það eðe þyrer Rann/ Wiðplenū til Vilia eða Þoð
nanar/ heilur elska eg minn Góður/ og veite hōn
um Heiður og Lōning so sem einn Sonur a ad
gíðra synum Góður.

Þ þimta mata er það eðe nog/ þo Christur
hallde ei nie hape sýna Guddomlega Mynd þyrer
Rann/ Heilur tekur hann þar ad aut vppa sig ei
na Þrals Mynd / og verður þorsniður og þyrer
liten (sem Esaias seiger) og þullur Settar og
Stuðdoms/ so ad Mann byrgia Andst sijn þyrer
hōnum/ Esa. 53. Hann er orden lyfari. Mladke
enn Manne/ Psal. 22. Og stalspur seiger hann/ ad
hann se eðe kōmen ad lata þiona ster / heilur
ad hann þione óðrum/ Matt. 19.

Hann ber allar Heimsins Synder/ og skal ly
ða Þessingena þyrer þar/ Sia / seiger S. Jo
hannes/ Það er Guds Lamb sem ber Synd
er Heimsins/ Job. 1. Og Esaias seiger/
Sannlega bar hann vorn Stulleika / & hl
od a sig vorum Þisslum/ Þier heilðum hñ
þyrer þann sem plagadur var / og as Gude
fleigen og þjundur / Enn hann er vegna vor
ra Misgíðrda sgrður / & fleigen vegna vor
ra Synða/ Þessingen liggur a vōnum / so
þier heðum Seiden / og þyrer hans Þentur
erum vier heilbrigðer ordner. Vier geingū
aller villt sem Sauder/ þuðr a sijnum Vel
ge/ enn Drotten lagde vppa hann allar vor
ar Synder/ Esa. 53.

Og með þui hann bar allar Heimsins Synder

þa hafde hann eðe Þóðnan a slásum síer/Róm.
 15. Hellsur plagade hann ad bidia / so sem þar
 stendur i Davids Psalmum/eins og være hann sa
 stærste Syndare. Gud hialpa þu mier / þu
 ad Dótnen eru kómen allt ad Salu minne/
 eg/sóð nídur i Saprinden Diupsins/ þar ein
 gen Bóm er. Jeg er i Diupe Vatnanna/ &
 Gloded vill dreckia mier / Gud þu veist
 alla míjna Savisku/ & mín Skulld er eðe
 bulen þyrer þier/Psalm. 69. Þesse Þona
 ord.og óñur þuist/þapa Herranum Christo ver
 ed riect Alvara/ þar han kallar ap diupe Xeyð
 og klagar yper síne Savisku og sinne Skulld. Þu
 ad sammarlega hepur hann vered sa allra stærste
 Syndare a medal allra Syndugra a Jórdunne/eðe
 vegna sinnar eigenlegrar Personu/hellsur ap þu
 ad hann bar og vppa sig tók allar Heimans Syn
 der/og liet þar med Guds Reide og Rógmalsins
 Bólvan yper sig ganga.

Og þar Suglarnir Loptans hapa Hreidur
 og Reparner Solur eda Grene/ þa hafde hann a
 synum Pilagryms tynia eðe so mytad i síne Eign
 ad han mætte Lópde synu ad halla. Og er huðrt
 tueggia riect talad/ad hönum være allt i Sendur
 greped a Sinnum og a Jórdunne m; öllum Skiep
 num þar jñe/og þad listu/ad hann hape vered sa
 allra þatafaste/og eðe att nóðurn hlut. Þu spyr
 ad þui/huðrnen þessu verde saman komed/ so ad
 huðrtueggia sle satt? Andsvar. At hans Lim
 um Christnum hier i Heime mattu merria/ad þe
 ta huðrtueggia eru Samminde. Sa þatafaste þu
 þamadi

Þaðnadir i Heimenum/ sem riettelega með stöðug
re Tru heilidur stier við Christum/hā ma gladlega
so tala. Jeg a hier a Jördu eðert ap þorgeinge
legum Mudsþum/ Jeg hlyt ad lida Lungur og
Þorst/ Rulda og Blæðeyse/ þo samt eru aller
Gluter minner i minnum Zerra Jesu Christo/ ste
þad Petur eða Paull/ eða Apollo/ ste þad allur
Heimuren/ þad nalæga og þ okomma/ 1 Corinth.
3. Þp rieteruadir christen Madur ma so mæla i
Sælleika/so þar er eðert Ord öðru i mote/so er
og þad satt/ad Maduren Zerran Jesus/a meðan
hā vmgiestst hier i Heime/þa hape hā eðe att
ein Stein vnder Stöpuð sitt/þo samt er hā Zerr
a alla Gluta/ hudsrium Gud himneskur Sader
hepur alla Glute i Zendur gieped.

6 I siotta mata hepur hann huxad vm stæ
Þmbætte/huds vegna hā var i þestan Heim to
men/sem er/ad giðra Heimen Saluholpen/og ad
mdubrifota Verð Diðpulsins/Þar pyrer liet hā
heyra synar nadar Predikaner/ openberade Rad
syns himneska Stöðurs/baud öllu sorgpullum Sa
lum ad koma til syn/aminte alle Solt til Jorannar
og stadpeste sin Zærdom med oteliande Jærdteit
num. Hā vmgiestst med þatærum Syndrum so
ad hā fæme þeim til Jorannar/hā æt og drack
med þeim þess vegna/og sette sig i giegn Salsæ
repedrum Saduceis/Phariseis og Skriptærdum/
predikade ap Vallde/ og vtstyrde Ritningena/ so
lloflega/ad hans motstödu Menn vrdi ad þagna
og stinga Pipu i Sed.

7 Ad sydustu og i siöunda mata/Þegar ad Di
ðpullen sa og þornam/ ad Jesus tot med þessum
XXV. hætte

hætte til að ganga á hans Ríki/og að stígt skaf
 enda Líos rafi vpp/til að birt draga öll heluð
 Myrkur/ þá tók Satan til að þrúa þyrer / og bl
 eðkra/og vppuakke þhariseos/ Saduceos/ Her
 dis þinara/ Skripturda/og hópud prestana/oz
 Muldunge Soltfins/ i mote þessu Lío se so ham
 gíate m3 Mætt og Vallde stótt þad vt og tíate
 þad m3dur. Og er hjer vel merkianda/ huslaga
 Elagð Dröfullen heput i þramme hapt sijnum afor
 ninge þram að koma/ Gerramun Christo i mote.
 Þuad þegar hafi get eðe öðru til leidar komed
 við Christum með síne merkadar þallte Greifin
 gu i Rydmörkte/ Eðe heildur vppa Musterenu
 eða á þui hapa Stalle/ En hafi sa husetu Christ
 ur þor apmá að predika Euangelium/ hans hel
 uðska Ríki til skada/og styrkte sijnar Predikant
 med storum Jarteknum/ Þá þor hann sem ein
 stægur Skolle og Rimekess/ hafi tekur þyrer sig
 stort Lytelare/læst eðe vilja hapa þar med þess
 an hálaga Mætt Jesum að gíðra/og ber sig m3g
 jila. Og þar hann ádur þyrer vppa þui mylla
 hær Stalle villde eðe anad enn að Christur skyllde
 tilbida sig/þá pletter hann nu um Bladenu/ og
 lætur þad sig nu angra/og gíðrer jðran/ og læst
 tidia að Starta/ að Herran Jesus vilie hlýsa stec
 rim stund/hrópar og kallar vpp med Gæhlodum
 seigande/ Quad heþ eg med þig Jesus þu Sonur
 Guds hins Gæsta? Jeg bid þig að þu fæller
 mig eðe Luc. 8. Jtem/ Jeg sære þig við Gud
 að þu fæller mig eðe/Marc. 5. Þreu koman að
 fælla oss þyrer Tymán/Matth. 8. Jeg veit þu
 er þu er/ sem er sa heilige Guds/ Luc. 4.

En japhrame þessu sem hā last vera so gud
 hrædur og þromur/ þa tekur hā til að brugga
 heimugleg Rād huðnen hā þa bited Christum
 i Sælen/ Þuad hā tekur til að sia og skynia/ að
 nu mune gilda sitt Lópud og sitt magtar Valid/
 það mune nu eiga að sundur meria og mduerbio
 ta/ þar pyrer vppvekur hā nu sūna trua Plena
 ra og Vnderfata/ Presta/ Propasta og Musteria
 Serrana i Jerusalem i more Christo/ So að Mā
 as og Caiphas og allt Capitula Raded. stendi ep
 ter Herrans Christi Lype/ Slykt hid sama gíðrer
 og Herodes Kongur. Hāi herra Omnis, Mm
 gen og Alþydan vill eðe vera sýst/ Dißpulsena
 þer i þa/ og eignast þa/ so þe villdu eitt sū hēin
 da hōnum appram ap Rierum/ Luc. 4. Mman
 tyna villdu þeir lenia hann til dauda med Giso
 te/ Johān. 8. 10. En pyre en hēns Strund var
 tomen/ þa gatu þeir eðe lage Sēndur a hann/ þo
 Dißpullen heþde vered þusundsinum sterkare og
 grimmare en hāi var.

Siaed nu Riossens Bōrn/ Hler hape þier i
 stuttu male alla Lypsōgu/ alla ypperperð Hieristat
 ennar vora himneska Adams Herrans Jesu Chr
 isti i þessum Heime/ Suar ap aller Rierernader
 hepa stærsta Luggun/ i huðeskins Meyd og Mōe
 gange/ þessa Heims/ ap Herrans Jesu Hialp og
 Ralagð/ i more öllum Greistingum Mrasum Vle
 lum og Brōgdum og Öþsoðnum Dißpulsins og
 Scimsins/ og allra Dißpulsins Lina.

Simte Capitul

Christus Nobis Crucifixus.

Gudsfa

Lúðsu að Christur er Rósspestur off til
Sálufjalpar.

Líðelega og um síðer er vor Trú
þaste Eímánuel/þætt vrendað Slátt sína
ar Gíerúistar a Þórðuné Rósspestur/og
þar með að þrenur þungum Óþóndrum so sem
stórum Stormvínðe/ýperþallen og óþóttur/ sem
er DAVDinn og Daudans Þróður og Sleit/
Þar næst DIOFVLlenn með öllu hans Míagt
er vellsde/Ög að aut þessa su þunga Rógnalsins
BAVLuan. Þetta þrenn stríðde a Gíerán
Christum með allre Míagt og allre Örtu.

1. Sírst kom hönun þýrer Gíoner sa bítre og
beiske Daudé. Ög allt þad hañ atre að lýða/med
þuñ að allar Verallðareñar/Sýnder lañ hönun
a Gíerum/ þá lagde Dauden til hans með öllum
þessum Gíemsins Gýndum stertleaga/ so sem með
nóðru Míordspíore eða Þánavopne/Þad skíede/
þa hañ i Grafgarðnum við Gíalled Ölíuett/gíed
þa sýnuñ Læresueimun eitt Steintast/ og víll
de bíðrast þýrer/þa segde hann/ Míñ. Sal er
þrygg allt i Daudan/ Matth. 26. Ög so
að þíer Eímþóllu máttud hellsour og þuñ gíðr vñ
berstanda/huad þung og stór Þýrde og Ríeyð þe
ta hepur vered/þa skulu þíer víta/ að i þá sama
týnni heyr Sýnd Adams/Máñdrap Gáins/Blóð
skáñ Rubín/ Gíerðumur Dauds/og allar aðrar
o:clíanlegar Verallðareñar Sýnder/ allar heyrer
na Míñi Stúrgóðabyrkannr/allra Þíðpa/Míord
ingia og ogudlegra Stálka, Stámr og Læster/
Allt þetta hepur hans Gíatta og Samvísku so
flémr/

Þetta/pínt og plágad/ferit og fualed/so sem hafi
 hefde stalpur gjort það allt saman. Og ap þu/
 ad hafi þat Synder alls Heimfins/þa hefur hafi
 og so bundet til allra Manna Refsinga/Þu ad eðe
 hefur hafi ad eins boret Syndernar/helldur hef
 ur hafi lided Strapp og Refsing allra Manna Syn
 da/Luad hönum hefur vered ein hryggeleg hræd
 eleg farleg Ruól þúfl og þýna. Og ep þútur vill
 de huxa um allar Adams Barna þúfler/plágur
 og margþallðar Rualer/Sotter og Siukdoma/þú
 nur og Verke/og allra handa Dauda Daga/sem
 Menn hapa lided sydan i þra Heimfins vpphæf/
 Jtem / allskyns Siartans Sorger og heluyskar
 Angister og plágur/sem Menn hapa lided/ Væð
 (seige eg) allt þetta bundet i eitt/og væð mögu
 legt það alle yðe lagð vppa ein Mann/þa hefur
 vor liupe Broder og Lausnare Jesus Christas
 vered sa same Madur.

Syrer þessat Breiðer/lydur hafi foddan An
 gist/ad hafi þellur til Jardat/vellter ster og styr
 so sem einn aumur Madur eða Regnormur/so ad
 Bloded geingur vt um hans Lüd og Lötund/ og
 hafi kallat vpp i Simenei med aminelegum Ord
 um seigande/Abba/minn Fader/ Allt er þier
 mögulegt/tal þra miet þennan Ralett/þo
 eðe sem eg vil/ helldur so sem þu villt/
 Marc. 14. Og hefde hann vered einþalldur
 Madur/þa hefde hönum i allan mata mögulege
 vered foddan Plagu þúfl og þýnu og Daudans
 Angist og Afskydu ad lyða. En Gud leggur a sí
 na hialpar Gónd/og styrker hafi/so hönum birceft

eirni Þingell sem talar við hann og hugget haf-
 2 2. Áðan máta og þar næst fremur þar þram
 Diðpullen slápur hans dauðlegur orinur/ með
 öllu synu magtar Vallde/ Sáð geingur hönum vñ
 ber Águn með synum Verðærum/ þeim geimna
 blóðþystu Gyðingum/ Höpudprestum og Seidm
 um/ og ták eðe að vera til þridda/ þyrir en þeir h
 þa komed hönum ap Dögum. Með söddan more
 verður vor himneske Emanuel leiddur þra Stall
 enu Oluetti/ yfir vñ Dalen Josaphat/ jñ i Borg
 ena/ og háður þyrir i höpud prestsins Lws Ás
 as/ Padan i Caiphas Lws/ Þa i Domhúsd þyr
 er Pilatum/ Þa til Herodem/ Þa aptur til Pila
 tum/ Padan vt vñ Borgeñe til Ástóðu stadarens
 þar hñ var krossfestur.

Þegar þier einþóllou lesed stýka Historiu/ vñ
 þjuna Herrans Jesu/ þa skulu þier eðe hura
 að Gyðingar og Seidmgiar hape alleina so oðer
 og olmer vered vppa vörn Endurlausnara/ Selld
 ur skulu þier þad merka/ að Diðpullen slápur
 hefur ollad þu öllu/ Sáð hefur vppblased Meñ
 ena/ og vpphuat þa til alls þess illa/ til allra þe
 ra Buafa og þýsla/ sem Herranum Christo voru
 vppa lagðar/ so sem Herran Christur slápur ber
 vitne vñ/ þa hann so talade til þeirra sem hann
 höpdu þangad. Þetta er yðar Strund i Malt
 Myrkraña/ Luc. 22. Sem hñ villde so sagt
 hapa. Gud og Höpdinge þessa Helms/ Juntur Sa
 tan/ huðr eð rýter i Myrkum þessa Helms/ hñ
 hefur nu syn Verð i yður Sonum Vantruareñar/
 hñ hefur nu i framme alla syna Myrkraña Malt
 vil þess að þorsæta og reyna/ ep hñ gietur nður
 þyrir

Þryfte mifer/og mig apmáð.

Og i Raun og Sanleika þa hefur Wiðskullen med store Flædd og Slægd þædd að við Christum. Hónum er eðleir Múse þædd/huad til þar við Jordan/þa Jesus var skýddur/þa hann openberlega þryr þa Ródd sem að Himnum kom/var þæddur Sonur Guds/Þar næst var openberlega þædd og þæddad/ad allur heimur skyldi hönum hlýða. Á þessu þar Satan foddan þanka/Sia/hier vill koma Plaga og pestilencia yper mitter Rýte myrkrana/skule þessi áttar Adam vera Sonur Guds/huðrum allar þíoder eiga að hlýða og þína/eg verða að nýju Guds Börn og Erpingjar. Verða þetta þrangefngt/ þa er veggjett vni mitt Rýte/ þa mun eg verða verket med öllu/Slýtt ma eg eðleir lyða/þar þryr skal eg reyna til huðt eg giet eðleir þætt hann so sm þann þryr þa Adam.

Þetta er Sten hvar þryr hann setur sig vpp i mote Christo/og reynir til við hann med þessu mote/Sýst Imperiose, med Vallde/ so sem einn herri og Þerþodare. Þar næst Insidiosse, þædd er med Slægd og Rlofleika. Sydast Furiose, þædd er med æde og Grind og allre fúse Magt. Þuiad i Þyðmórkene reynir hann til við Christum/ so sem vore hann einn herri yper hönum/og seiger/Þu þu ert Guds Sonur/ þa giet mitter þædd og þædd til Villia/ so eg slæ og vite þædd. Þetta var Imperiose, og að Vallde talad. Þar næst/þer hann að þreista hans med Lytelæte og Slægd/þar hann þæddar vpp og seiger/ Jeg veit huð þu ert/

ert/ þu ert Sonur Guds/ Þar þyrer hefi eg
 efte þar með þig/ Lat mig vera í þræði. En þessi
 a mille og þápnþræði vpp æfer hafi og vetur hafi
 um í mote Gyðinga og Zeiðinga/ Þetta giðrer
 hafi Insidiose. Og að hýðustu/ þegar hafi stier að
 hann þar hîer með ónguð til leðdar komed/ og að
 Christur meðteiser þyrer Caiphaz og Rieñemasia
 Zóðdingium openberlega/ að hafi ste Sonur Guds
 þar tekur hafi til að verða olmur odur og ær að
 Þrind og Reide/ og leggur þræði alla sína Myrt
 rasia Malt/ með soddan Aluðru/ að Caiphaz ræp
 ur og stýtur sín Klæde/ og presta Zóðdingiarner
 a samt með Skripelardum og óðrum. Gyðingum
 hropa og kalla vpp/ þar Christur hîed a Krossi
 num/ hrættu vt seigande/ Stæm/ Stæm/ Sýnlega er
 tu Sonur Guds/ Siertu Sonur Guds/ þa stýg þu
 niðr að Krossinum/ et c.

Og samlega ma vîðarlegt þîkta/ huðr þu þad
 þyrsta þreistingar Orð Diðpulzins í Þyðimórtefe
 og vppa Mûsterenu var samhliðanda við þad
 seinasta/ þa hafi hîed a Krossinum/ Ep þu ert
 Sonur Guds/ Ep þu ert Sonur Guds/
 Og huðr þu kloflega og með ymsum hætte/ hafi þer
 að síte Greistingu. Í Þyðimórtefe talar hann so
 sem að Vallde/ Siertu þad/ so beugsa þad. Enn
 þa hafi talar þyrer Mium þeirra Diðpulodu/ þa
 er hann so æðmiutur og stægur sem Reimkeþoll
 eða Repur/ og seiger/ æ/ þu ert þad/ lat mig vera
 kyrran. Og að hýðustu/ a Krossinum þa repereret
 hafi sömu Orð vpp aptur/ þyrer Mium sína galla
 ra Þienara/ Guad skýlðer þu vera/ þpu þig/
 skama

Þanna þig/Siertu þ/þa stóð ofan af Kroffenū;

Þar þyrir seig eg so/ Ad þ þýningar Lístor
 lúne Christi skal Mann eðe alleina alþta Grímd
 og eðe Gyðinga/helldur slalps Dröpslúns/ húð
 eð Gyðinga hefur hapt þ synu Vallde/og þyrir þa
 hefur þ þeame lated alla Myrkranne Míagt / og
 allre sinne grímdar reide hefur vthellt þ mote
 Christo/sem hant villde með þessum Orðum hapa
 talad/Þ þu ert Sonur Guds / sa annar Adam
 og Þþinge allra Gluta / sem manlegt Þyn skal
 draga vð mýnum Lóndum / og nídurbríora milt
 Rýte/og vðasta mter vð Zeimenum/so haptu nu
 þyrst og þigg þesse Lógg og Slóg / Þwfs/Þwfs/
 Sia/huðrsu ad þinn eigen Lærisuettin suttur þig
 þar hefur þu enn Þwfs/ Þwfs. Sia/ huðrsu ad
 þitt eígeð Golt hæder þig og húðstryker/ star og
 lemr og hræter a þig/ og huðrsu ad báde Zeíðing
 tar og Gyðingar hallda eitt þ mote þier / Þeyra
 þig vð vð Þorgenne/þesta þig a Kroffen/og Lqþ
 lata þig so sem þann vesta Þlvírkta/vílltu mar
 ga af þm þrella af mýnu Vallde? Þrtu en Son
 ur Guds / hefur þu enn Traust a Gude ad hann
 mune hialpa þier / þigg nu þyrst þesse Lógg og
 Slóg/Þwfs/Þwfs/þu fallar og hropar/Þli/Þli.
 Þwfs/Þwfs/Stam/Stam.

Slóþ Banalóg og Mordslóg/og soðdan eittur
 legr Sallbit þins gamla Lóggorms hefur Gerran
 Jesus orðed ad bera og lúða. En hant lúður þad
 allt þolenmodlega/og huxar vð/ad þier se þ vede
 Mánþýnsins Þndurlausn/þar þra skalstu þm þlle
 Þnde mlg eðe þala nie skilpa (þeíger hann) lat
 þyna Líme og Þienara so vera slma og gríma
 sem

sem þu kant mest/Jeg vil þífa þig heima/lat þig
eðe þorleingia.

Þaðen hegðar nu vor liupe Lausnare siet við
sýna Öpsofnara og Kualara þeir eð hönum eft
er Satans Aeggian reita alla Smann Þuff og Þy
nu/ Hafi lýður það alle þoleumodlega og þeigan
de/hafi hotar eðe/hafi giellður eðe ille þyrer ille
1. þet. 2. Hellsdur sigrar hafi það Illa með Go
du/hafi græðer Þyrar a Mæcus/hafi kallat Sult
aran Judam sifi Vin/Matth. 26. Hafi talar vin
samlega við pilatum/ hafi ber sinn þunga Þross
med storre Þögn og Þoleumæde/hann amirer mi
ög blyðlega Dætur Jersusalem til jdranar/og þeg
ar hafi var afklæddur/og að vt þöndum höndum
og fotum miög onyffkunsamlega á Þrossen þestur
og negldur/sýner hafi öngva Öþoleumæde a siet/
hellsdur biður hafi þyrer sýnum Övinum seigande
Fader þyrergies þeim/þuad þeir vita eðe
þuad þeir giöra. Ög á Þrossenum tekur hafi
añan af Spillurkionum til Xadæ og lopade hö
num cilypu Lyfe/Matth. 26. Luc. 23.

Goddan Þar attu og Þrestödu hefur Herran
Jesús att við höðdingia þessa Zeims/a sýnum
Þvingar tjma/þa hafi var af Gyðingum gripen
og i Hendur þeingen Pilato/og dæmdur til Dæm
da/og sýdan a Þrossen þestur.

3 Xu epter þylger i þridia og sýðasta mæta/
huðerfi ad Lögmanisins höluar hefur obærelega
þung vered Herranum Christo/vegna allra heim
sins Syndar sem vppa hann voru lagðar/ þeger
Gud vrehelte sinne brennande grímdar Reide ys
er sifi

et sinn Son/huðria Reide vier attum ad bera el
 lyplega/og liet hañ bera hana/med soddan Xyd
 Þynu og Plagu og Angist/ ad hañ a Brossenum
 fallade vpp i Himnen med aminnelegum Ordum
 og sagde / Minn Gud / Minn Gud / þui heyr
 ur þu yper giepid mig ?

Gud hagar og hegðar stier i þessu sinne so
 sem einn aluarlegur strangur Domare/epter synu
 ombreytanlegu RÆTTæte/Sann heimter af
 It mannlegt Ryn/alla Adams Xidia vnder Ste
 app og Ræpsing/og vill nu endurgjalsda þeim þad
 þeir hapa miz synum Syndum porþienad/Og miz
 þui ad hans Sonur hanger þar a Brossenum / i
 manlegre Mynd og Xatturu/ berande allar Get
 mens Synder/þa lætur hañ þara mannlegt Ryn/
 og leggur eðe til þess/enn leggur alla Bóluan/al
 la Ræde og Ræpsing vpp a sinn Son/ so þad er
 eðe neg ad hann verður ad lyða Gæd og Spott
 Sögg og Swðstryking/ hellsdur hlýtur hann mitt
 a mille Mordingia/so sem sa allra meste og stærste
 Glapa Madur/ad verða ad Bóluan og Brixlan/
 og lætur Lyped med þeim beiskasta og smanarle
 gasta Dauda.

Same sem abur er og byr med þessum kross
 þesta Manne Jesu ap Nazareth öll Sýlling gud
 domsins LIUKAMLEGA/ og þad heimuglega
 Los hins almattuga/sem nepnest cilypur Sonur
 Guðs/cilyp Södurðins Spete/ sa Himen og Jorð
 vppþyller i sialpum stier/og allar Stæpnur hefur
 i Sende/hann ypergiepur eðe þad Gollð sem hañ
 hefur eitt sinn vppa sig teked/ og eðe þinst hann
 anlarstadar þyrer utan þad Gollð. Og i þessu sinne
 þegar

Þegar Sonur Guds eilypur í sínu krossþesta Holt
 de/sialpur rædur og stornar himne og Jörðu/ þá
 ber það so til/ að þá stóttu Stundu/ allt til niun-
 du Stundar klemur Myrkur yper alla Jörðena/
 Solen missir sína Birtu / Jörðin skielpur og bít
 aft/ Björgen klöpna og bresta. Og þá gíet so til
 í Heimenum/ að einn vísenda Maður heiden sem
 hiet Dionysius/ þá hann leit stíft Undir/ þá skal
 hann hápa so talad/ Aut Deus Naturæ patitur,
 Aut Mundi Machina resoluetur, Það er/ Kláð
 huðet lýður nu. Gud allra Gluta Skjapare/ eða
 Heimuren hlýtur að þorganga. Og Brentius
 skrifar so/ Pendebat Christus in Cruce, Exin-
 anitione & Humiliatione, qui Maiestate sua ob-
 scurabat Solem, concutiebat Terram, disrum-
 pebat Velum Templi & scindebat Saxa, Það
 er / Christur í sínum Deyðleika og síne Ljót-
 elöskan hiet a Krossenum/ þá sem m; Dy-
 rd síne þormyrkuade Solena/ briste Jörð-
 na/ sleit í sundur Tíalld Músteresins/ og í
 sundur Kláup Björgen.

Saflega hefur þetta so til geinged/ og hert
 an Jesus hefur so sem sannur Israel yperstað
 ed mykæd Strýð og þunga þraut a Krossenum.
 Sönum voru allar Gluter af synum himneska So-
 dur í Jendur glepner/ og allar Skjapnur voru hö-
 num þyrer Stöner settar. En þar hann nu hang-
 er a Krossenum/ og ber allar Heimfins Syndir
 til að bitala og borga þyrer þær/ þar klemur höf-
 um þyrer Stöner eitt myrkt Ský Guds grímdar
 Reide/ það lýður yper hann/ og það hlýtur hann að
 lýða/

lyða/ og soddan Strýð gilldur eðfe Gull og Silfr
 ur/ helldur allan Zeimen og alla Zeimsins Jnn
 byggjara. Keide Guds vill vegna Syndasta allt
 i grunn niðurstla og þorðiarpa/ Þessu Maduren
 Jesus hañ stór stór þar þrañ þyrer/geingur vnd
 er Lögged/ og lætur þetta myrkur Sky guddom
 legrar Keide ganga yper sig alleina/so ad Zeime
 num verðe hlýgt. Vegna soddan þungrar Þar
 ættu og Þrautar/ þa hrísteft nu Jorden/og Sol
 en skipter Litum/ so ad þar verður Myrkur hef
 la Þýtt eða þriar Stunder. Hér geingur eins a
 lyka til/so sem þa Gud talade við Jacob Forþóð
 ur þorðum/þa hañ haðe glymt við hañ/Sleptu
 mifer/Enn Jacob suarade/ Jeg sleppe þíer eðfe/
 Gene. 32. Eins alyka gíðrer Gud hjer/hañ snyr
 Þakenu við synum Synne/og seiger/ Þu þu villt
 eðfe ad eg þorðiarpe Zeimen/þa mættu m3 Zeim
 enum vera við mig skilen/Jeg vil eðfe haða þar
 með þig leingur. En vor lúpe Lausnare hellður
 hönnu a Þrossenum/ seigande/Min Gud/Min
 Gud/þu heþ: þu ypergieð mig: Eg hlýt
 epter þínum Vilja ad lyða þyrer Zeimsins
 Synder/þ Bitala þad sem eg heþ eðfe grip
 ed. Min Gud/ eðfe heþ eg ogudlegur vered
 þyrer þíer/þuar þyrer villtu ypergieða mig
 Lat þa eðfe til Skammar verða a mifer/sin
 vona a þig Drotten Drotten Zebaorþ/ lat
 þa eðfe ad Skóin verða a mifer/ sem leita
 þínn Gud Israel/Þutad þína vegna Ber eg
 Smar/þ mitt Andlit er þullt skammar/er:
 Jeg þakka þíer Drotten Jesu Christer/þu
 W ij. Lausnare

Lausnare heimfins/ þu dymæte Siesiodur/ þu
 minn hlarp/ mitt Aethuarp/ minn Suggu/ mitt Ljós
 að þu þyrer mig auman Mollðar madk sem er
 Dupt og Aska/hepur að breiðande hlartans Aft
 og Elsku lated foddan Þýst og Þýnu Ruöl og An
 gist ganga yper þig/ og hepur so stóra og þunga
 Barattu allt við Daudan/ Diöþulen/ og við Ból
 uan Lögmalesins/ og Guds Reide/ Jég vil lopa og
 þrýsa þig þar þyrer a meðan eg lípe/ en eptur Lj
 þed eilýplega/ Hicr vil eg byria þad í þessum het
 me a meðal þýns Sagnadar/ so þad verðe allmæ
 gum kunnugt/ og Menn late sicer þad til hlar
 ta ganga.

· Siöfte Capitul

Christus Nobis Mortuus:

Med húðrúm hætte Herran, Christur er a
 Krossinum daen off til goda.

Þesse Þýst & Þýna/ og foddan Strýð
 og Baratta vðs Lausnara a Krossinum
 hepur eðe staded yper miðg leinge/hellbur
 hepur hun að syðustu þefnged godan Enda. Þu
 að þegar hñ fallade vpp a Krossinum/ og sagde/
 Þad er þullkonnad/ þa sicer hñ/ að þad myrk
 ua ogna Sky Guds grimdar Reide/ er í burru líð
 ed/ og að logande Braudar ellðlegar Guds grim
 dar Reide eru vstoknader í sýnu Blode/ Hñ sicer
 þa húðsu að þad blyða og Blessada Andlit sýns
 Simneska Söðurs lætur sig í líðse aptur. Að þýsu
 verður vor Krossþeste Jesus að hlarta gladdur/ og
 áttar að önguð þann höllðlegan Dauda sem þa
 stod

stod til/ Hann brýst þrám með Sagnade/ so sem eist
 Sigurvegare/ kallar vpp og seiger/ Fader/ Jeg
 þel mín Anda í þínar Hendur/ Og í þu sama
 hneiger hann sitt Lópud og glepur vpp Ríndena/
 Jóhann. 19.

Þá veit Salen Herrans Jesu af Lífaman
 um/ og þor jafurhætt í þa himnesku Paradys/
 þar Moyses Enoch og Elías voru/ þar Selar
 allra Framlíðenda heilagra huglast í Lende Drot
 teus. Þá var all hans rærd og Lórnung/ þýst
 og þýna/ Ruól og Ríngist kómen til gods enda.
 Þá vóru Gyðingar/ Ríennemanna hóþríngiar/
 Strípelarðer/ Herodes/ Pilatus/ Danden/ Selurte
 ed/ og áller ohrefner Andar að lata hann vera mý
 strid/ og þeir kúna eðe að koma við hans mínstra
 har/ þó þeir vóru þusundsinnum grímære enn
 þeir eru.

Síer með eirnen þa kómnur vor líupe Lausn
 are eðe eirsamall í Paradys/ Selldur hefur hann
 með síer á þu sama Ruólde arián af Róningiön
 um/ þuad þar voru tveir Mordíngiar með hén
 um Rósspestur/ huéríer eirnen með óðrum löst
 udu hann og sögdu/ Þú ert Christur þa hialpa
 siálpum þíer og óður/ Enn aunar af þeim þegar
 hann heyrde Jesum seigia/ Fader/ þýrergíef þu
 þeim/ þuad þu vita eðe huad þu gíðra/
 þa kemst hann við/ og varð vpplystur af heilögum
 Anda/ so hann meðlíende synar Syndur/ síere síer
 til Jesum og sagde/ Herr minstu mín þa þu
 kómnur í Ríste þítt/ Þa svarade Jesus og sagde
 Í dag skaltu vera með mér í Paradys.

W iij.

Þetta

Þetta sitt fyrirheit hefir Sonur Guds pull
fomlega ent og hallbed/og hefir med synum Da
uda stillt Guds Reide/ápmad Syndena/vpplated
límeríste/og er orden Banamadur Daudans/ so
háa kann eide ad skada oss/ Selldur er háa orden
off Dyr/ Inngangur eða Port/ um húðit vorar
Saler (þa þær skiliast við þessan daudlega Lyfa
ma) ínganga í eilíft Lyf.

Stöunde Capitule

Christus Nobis Sepultus.

Lúdríu ad Jesus Christus er off til Salu
híalpar jarðadur.

Líflamen vors Laufnara Jesu Christi
hefir epter hans Andlat vered hangande
í Kroffenum til Ruðlids/ þa hefir einu
á Stríðs mánionum opnad hans Síðu m; Spio
te/hvar jafnsnart vt rann Blod og Vatn/ Guad
heilager Lærepdur háa lagt vt vppa bæde Sa
cramenten/ So ad Vatned merker það nadarrísta
Vatn heilagrar Skýrnar/eñ Bloded það heilaga
ruðlidsmáltýðar Sacramentum. Þúad í heilagre
Skýrn verdur chrísteleg Ríkia endurþædd/og á
Syndonum hreiníud og þueigen/ og synum lími
neska Brudguma þess og trulopud/Þá heilagre
Ruðlidsmáltýð verdur hun tied síns Elskulega
Brudguma Gollde og Blode mettud og dryktud.

Þar þyrer/ lyfa sem Gud Drotten liet þann
þyrsta Adam þalla í drúpan Svefn/og ad hónum
fopanda/ tók hann eitt hans Ríp/ og bygde þar
á Ríumuna, og leidd hana til Adams/ so liet
Gud

Gud Son sít eingieten/þátt áttan Adam sópna á
Krossinum/og opna hans Södu/ so að Vætn og
Blod/þæðe Sacramenten/heilagrar Stýrnar/og
Kúöldmæltýðarefnar plútu og rúnu þar vt/Suar
med Guds Christne verður til reidd/vppbyggð/
hreinsud/endurnærd og lýpgud/og hans elskulega
Synne Herranum Jesu Christo med Ördenu og
Trúne handþest og samteingð.

Sýðan þar eptir á hefur þá dauðe Lýkame
hins krosshesta Jesu vered teken ofan af Krossen
um/vm Kúöldmeyma (þ var vm þátt tynna Dags
sem þá þyrste Madur þordum þiell í Paradýs) og
lagdur í eina Gröf/Suar med vor Lausnare Je
sus hefur allar vorar Synder m; stier niður græp
ed/Móttu aused og huled/so að hans himneskur
Sæder skule eðe þramar sta þær níf-tílfreikna of
þær að eilýpu/so þramt sem vier truum og treyst
um á hans Eingieten Son. Sömuleidis þá hefur
þátt med sinne Greperan helgæd og bleissæd vorar
Græper/og giört þær að Gud; Atre/og rýgt þær
so að þegar vier í Dag eða á Morgun sópnum
vt af í hönum/þá verða vorer Lýkamer þar nið
ur lagðer og sæder so sem himneskt Lútrekörn í
eirn Atur/ og huyler þær rosamlega til seinasta
Dags/til gleðelegar Vpprisu.

Attunde Capítule

Christus nobis ad Inferna delatus:
Vm Herrans Christi sigursælu Atúrustígning
til Selvitta / off til eilýprar Luggunar og Salu
htalpar.

EPTER Hliodan vorrar Chriftelegra
 Truarlatningar og heilagra Scriptar/er
 vor Stormegtugaste Zerra og Srelfare ep
 ter sinn Dauda/ eðe alleinasta so sem Gud/hellu
 ur og eirnen so sem satu Madur/ med Mund og
 Kntama nidur stigen i Helvite/ það er / i þann
 Qualastad sem aller þordamder Men og Diöplar
 þynast og kuelast/ Eðe ad lyda þar nöðra þiss
 eda þinu (þuast hañ haðe syna heilögu þinu
 xtendad og yperstaded a Krossinum) Helldur heu
 ur hañ i þan tigma þan leida Diöpul i sine List
 og Slagd sigrad og yperuñed/ og hans Ræningia
 Slot nidur broted og slaspan Höddingian þess
 Heims (sem adur þottest haþa allan Sigur sier i
 sende) hepur hann med synum Sigursala gud
 doms Krapte vnder sitt valld broted/og m3 myrk
 rasta Gledium bunded.

Þuast þu Diöpullen viffe ap þessre Röddu
 sem kom yper Herran Christum ap Himnum/ þa
 hañ var skardur/ad þesse Madur Jesus ap Kaza
 ret väre Sonur Guds sannarlegur / þa huxade
 hañ eðe ad hañ munde vera sannur eilöpur Gud
 skapare Himens og Jardar/ Helldur hvinte hañ/
 ad lyfa so sem sa þyrste Adam var þyrer Salled/
 Sonur Guds ap sterlegre Krad og Gixku/og ap
 þui hañ var skapadur epter Guds Mynd/so mun
 de og eirnen þessi añar Adam vera. Og þess veg
 na huxade hañ so þramueigis/ Sia/med þui ad
 þesse er Sonur Guds og sa añar Adam/þa hliota
 hönnum viffelega ad þiona himneiker Herskarar/
 Guds heilazer Ringlar/oz hönnum mun þa allur
 he. m

Helmuken/Lyfa sem þeim fyrsta Adam vndergiep
 en verða/so að hafi sic vnder Gude eða næst Gude
 eien Zerra allra Gluta/hvad mætt og minnu Rýfe
 vill horpa til Minkunar og midurbrots/þá að eg
 gjöre eðe eitthvad til þessa.

Þessa Glutar vegna huxaðe hann um allra
 handa Brögd og Vielar/huðnen hafi þeingi þess
 an aðad Adam og Guds Son so þessdan og veridd
 an sem þafi fyrsta. Hafi huxaðe/ad eðe mætte so
 bved standa/hafi skule med þögnum Orðum þara
 að við þessan Jesum/a meðan hafi er so einpalld
 ur/og a meðan hafs Dyrð er eðe openber orden.
 En þegar vor hūneskur Adam villde eðe hlyða
 nie epterþýlgia hans Forðsum / Selldur tók sig
 vpp í móte hönum/med predikönum/ Jarðrefti
 um og storum Dæmbar verkum/og liet þar mæ
 þá stæ heyrast/ad hafi verake Diðpla med Guds
 Singre/ þá tók Diðpull að huxa/ að í þessum Je
 su að Nazareth vore Guds Singur en eðe aðad/
 so sem hafi var þyrer mætt í þeim merkelegu For
 þedrum og heilögum Spamönum/þeit ed med sýn
 um Rieftingum og Lærdome skada gjördu hans
 myrkraða Rýfe.

Þar þyrer/so sem hafi hafde alla Guds Sei
 laga Spameñ og Forþedur med Blodþýstum Op
 sötnum ur Velge teked og vöryme / so meinte
 hafi og að gjöra við þessan Jesum að Nazareth/
 Þar þar þyrer allbrei þyrer nie til Gids/þyrer en
 Gyðingar höfdu hafi Rýplated. Þaðen deyr nu
 vor liupe Laushare a Kroffenum/en Salen þer í
 Simeryke/Lýkamen verður teken að Kroffenum
 og lagdur í Gröpena. Allt þetta veit Heimfins
 Söðinge.

Söðþinge þalluel. Hafi veit og það/ad yper Sal
 unie Christi mune hafi öngva Magt þa/ heildur
 en yper Salum heilagra, Forþedra og Spamaña.
 Hafi huxar so/ Hans Sal þer i Simergte/þar an
 ara gudhræðra Maña Saler eru/ hundra eg h-þ
 opfote/þ hlytur so ad vera/seg þa þui eðe hanil
 ad/ Jeg hirde eðe ym meira/þegar hafi er apma
 dur ap Jærbuñe/ so eg meige hallda mynu Ræte
 þyrer hönnu i Seibe og Nadum.

Þetta var nu Diöþulsins Mefning/ þa Chri
 stur Jesus hieð a Krossenum/ og var andadur/
 ad nu være með öllu vrgiört ym hafi. En huad
 skiedur? Herran Jesus tekur þa hid þyrsta til ad
 strjnda og storma vppa Heluñtis Þorgarhlid/ Og
 þa hafi læ i Ruibe Jærdareñar/þa þær Dauden
 þar ap foddan Jñancökur Angist og Heliarþyru
 ad Grapernar opnast (sem Matthius skreipar) og
 Jörden skielþur og titrar/ Með hustru Achape
 Dauden lætur sia og mæktia/so sem hann hape a
 þessum Krosspesta Jesu ap Nazareth seted eina
 Plagu eða Pestilentiu i sig/eða so sem hafi hape
 teked eina olyðanlega Purgatiu/ Göðum er so oð
 rott/hafi tekur til ad velgia/so ad epter eina Rott
 eða tuær hlytur hafi Rytamanum Christi með
 mörgum þushundrudum, Rytömum annarra Sei
 laga vt wr sier ad spyia/og gietur þeim eðe lein
 gur hallded.

Þetta er miög þaheyr/ Og styft þinst eðe i
 nöðrum Histotium eða Sagnabotum/ ad ap eins
 Mans Dauda/ hape Dauden svelgt i sig foddan
 Ritur/og ad Jærdareñar Bvður hape so hrift sig
 og gicped/og i dædra Maña Gröpum hape fodd
 an

en Gætt og Gæreyfste nóttum tynna skied/ so sem
 hter hefur orðed. En allt þetta hefur so komed
 til/ Ad Sigurvinifaren Jesus og sa cyper vísanlege
 sóggorms Hausabriotur hefur epter sin Dauda
 þppbyrtad eina Sigursala Zerpör til Heluhtis/ so
 sem hán hafde ádur hotad pyrer Músi Spamañ
 síns Jósee 13. seigande/ Dauda/ jeg vil vera
 þín Bane/ Heluhte/ jeg skal vera þier ein
 Plaga. Þetta er ein sigursal Zerpör/ huðria
 Herran Jesus hefur stier pyrer Zendr tekted i sine
 grímdar Reide/ i gíegn þllum Diöplum/ til ad bi
 tala þeim og endurgíallda huad þeir höpdu þor
 skulldad/ epter það hami hafde yperstæded syna
 Þyft og Þynu.

Hier gíet alífta til so sem þa Samson liet
 þushundrud Manna binda sig/ og þæra sig i Zend
 ur synum Orinum/ og leid ap þm þolenmodlega
 allskyns Lad og Spott/ allt þangad til hann vin
 syder vard gramur i sine grímdar Reide/ og rak
 þa alla a Flotta/ og þellde med þorum Múna
 tálka títu hundrud Orina/ Judicium 15. Eins gí
 órer hier vor himneske Dyrðar Róngur og Líf
 síns Hertoge/ Hann létur Diöpulsen i Gyðingum
 olmaft og æða þram/ lydur þolenmodlega ap þm
 allskyns Plagu og Þynu/ Ladungar og Spott/
 alle i Daudan. En epter sitt Andlat þa liet hñ
 syna grímdar Reide med sterkum Arme þram fo
 ma vð þa. Hann sluter sig eðe ad elus lausan þra
 þeim/ heilbur tredur hñ þa vnder Jætur stier/ so
 sem hñ hafde ádur sagt pyrer Spamañsins Músi
 þar hñ so seiger/ Jeg sa mig vin þring/ og
 þar

þar var eingin sîn stöðe þia mîer/ Jeg var
 í Skíelsþingu og eingin stúðe mîg/ Hellsdur
 mîn Armur þann þialpade mîer/ og mîn
 Reide þun stúðe mîg/ Þar þyrer þep eg þi
 odernar vnder. Sotum troded í mîne Reide
 og þep gîort þær drucknar í mîne Grîmd/
 og þeirra Makt nîdur sleiged/ Esa. 63.

Vegna slytra Lpna hliotum vîer þessa Lóp
 udgrein um Herrans Jesu Xîdurstîgning til Hel
 ujtis eðte ad ætta eða aljta so sem eina einþall
 þa Grafsögn eða Gîstorîu/a huðrre lytel Mîagt lîg
 gur/ Hellsdur eigum vîer ad ypervega vel og vand
 lega þesse Orð/og huxa so/Sia/Abels Blod sem
 ap synum Brodur Cain var í Hel sleigen kallar
 vpp í Sîmenesi/Gen. 4. Og Saler heilagra Þjst
 aruotta sem þyrer Jesu Xîþans fater hapa Ljþ
 latner vered/ kalla vpp í Openberîngar Bók 3o
 hantîs/ Apoc. 6. Drotten þu Heilage og sîn
 arlege/ Huðrsu leinge dæmer þu/og þepner
 eðte vors Blods a þeim sem þwa a Jôrd
 unne. Þp þessu er so hattad um Blod Heilagra
 Þjstaruotta/ad þ kallar vpp í Sîmenesi/þa hlyt
 ur þullkomlega þad Þyrmatîa vîhellta Blod Je
 su Christi ad hapa gîort slykt hîð sama. Ja/þad
 þepur hropad vîsselega í Sîmenesi/enî eðte so, ad
 þad hape kallad Lpud yper Mîenîa/hellsdur yp
 er Andskotan/Þuîad þyrer Mînîum bîdur Þrott
 en Jesus sîn Sînneskîan Sôdur/ad hantî vîsîe vera
 þeim Mîyskunsamur/og þyrergîepa þeim Synder
 nar/Þn yper Dîþplana kallar og klagar þetta vt
 hellta Blod/og lætur eðte ap þyrer enî matleg. Lp
 nd er

nd er yper þa Fomen.

Þar þyrer/Þu ad nokkur spyr mig ad/ Svad
Christur mun hafa giört epter sitt Andlat/ þa
gæp eg þetta Andsvar/ Ad hafi þyrer lyfamlegan
Dauda er eðe alleinasta þaren i þa himnesku þa
radys/helldur hefur hafi tekið ster þyrer Zendur
eina Zerpör til Zeligtsis/ med myklum Krapte/
og i sine grindar Reide/ i mote Diöplenum/ so ad
hans Bled hefur so fallad vpp og hropad/ Zep
nd Zepnd + Reide yper alla ohreina Anda/
Zepnd yper Daudan/ Zepnd Zepnd yper hel
uhte/ Zepnd + Grind yper giöruallt Myr
kranna Ríste. Med þessu Zrope og Ralle hefur
ur Jesus af Nazareth þyllt allan Zimencan og la
ted syna Zepnd og Reide strax þar epter vppbyr
sa. Hafi stigur hidur til Zeligtsis med Salu og
Lykama/giörer Höpdingia þessa Zeims heimsofn
og lætur brennande Elloneista gudsegrar Reide
þluga hönum i Augun/ sem hann villde so mál
it hafa.

Ve/Ve hier þu böluaðe Belial/ þu Rönunge
minnar Arpleipdar/ þu ngðings Ande/ þu sem ville
og þesse hefur allt manlegt Ryn/ þu Rönunge og
Þropur minnar Dyrðar/ þu Meistare alls Ills
þom þu ert/ Ster þu nu huðr eg er/ Lat nu vpp
þu Augu/ og skoda nu minn guddoms Matt og
Krapte/ huðrt eg er eðe Skapare allra Gluta?
Og eirn Rongur Zeims og Jarðar? Zep eg eðe
skapad Zeimen? Er Maduren eðe skapadur ept
er minne. Mynd/ helld eg eðe við Mægt öllum
Steppnum? Er eg eðe Zerra yper öllum Glutun/
Zeyrer

Seyrer mícir eðfe til Heimuren með öllum fjnuttu
 Jafbyggðorum? Guar þyter hepur þu með þynnum
 heluyskum Suitum komed þeim þra mícir? Guðr
 baud þier að taka a þig Mynd og Natturu eins
 Höggorms/til að suytia Mañen þar með/ Guðs
 hepur þu hjer með leitad? Villder þu eðfe með
 þessu hætte verda Höpud og Herrra allra hluta?
 Þu bóluadur Þropur og Ranninge minnar æru og
 Dyrðar/ þui villder þu komast yper mícir Vallð
 og Herradame? Guar þyter spillter þu þui sem
 jeg hapde skapad og skickad mícir til Seidurs og
 Dyrðar? Þifest þu vera rícttelega þar til kom
 en/af þui þu tókst a þig Mynd og Natturu eins
 Höggorms/til að suytia mañlegt Ryn? Guad heñ
 dur þu af Gude þynnum Skapara. Meinter þu
 að jeg vaxe blindur og sæe þad eðfe? Surader þu
 að jeg kynne eðfe að gíallda þier lyft þyter lyft/
 og yperuñta þyna bóluada Flærd með minne gud
 domlegre Spefe? Skyllde eg eðfe kunna að verda
 Maður/ so sem þu gíórder þig að Höggorme?
 Skyllde eg eðfe i mañlegre Mynd gícta teked þra
 þier þad þu i Mynd Höggormsins með Flærd og
 Morde tekst þra mícir? Guad hapder þu að gíóta
 með mítt Hóld og Blod? Saper þu Vallð og
 Míagt Daubans vegna Syndareñar/so lat þeyra
 huðria Synd þu hepur þunded i mýnu Hóld og
 Blode? Og eþ þu þanst óngua Synd með mícir/
 þui hepur þu lagt þynar bóluadar Alar a mig so
 grímliga, Þu Mórðinge/ sjer þu nu eðfe að þad
 er Blod Guds/sem þu hepur vthellst/og þad eru
 Sær Guds og Beniar sem þu veittrer mícir? Og
 þar þu með eitrulegum Spieskap og Spurning

um leikader epter seigande þar eg hieck a Kross-
 num/Siertu Sonur Guds/Siertu Sonur Guds/
 So sta nu til og skoda/huðrt ad eg er þad eða ei/
 Villtu en nu skíota þínum Stotum og Brísum a
 mig/ og lata ganga Þwss Þwss i gíegn þeim Ke-
 ofstesta Jesu? Villtu en seigia/Suei/Suei/Stam
 Stam/Rostulega ertu Sonur Guds/ Sía þu/nu
 tiem eg yper þig med gloande Kristum minnar
 Grímdar med breslände Ellðingum yper þitt ból-
 uada Lópud/og seige/Gíep Tapt þu Þíðpull/gíep
 Tapt þu Þaude og Selugte/Gíeped Tapt aller
 helumsker Andar og Arar/Jeg heþ med minnu
 sklausa Blode bitað og borgað þyrer allar he-
 ímsins Synder/Jeg heþ stillt míns Södur's Reide
 jeg heþ fullnagiú giðrt Lögmarlenu/Mín Sader
 snyr ster þra yður og ad mier/seigande/Jeg gíep
 þier i valld alla hlute/Allar Þíoder skulu
 vera þín Eign og Arpur/ og allur heimur
 uren. Seyrer þu þad Satan/þu villðer a stalle
 nu stóra koma mier til ad trua/ ad allur heimur
 en med síue Þyrd väre þier i Valld gíepu/en þu
 laugst þad/Þuad mier eru aller hluter i sendur
 gíepner af mínum Södur/ enn ecke þier. Villtu
 vegna Syndana vera herra yper Mankynenu/og
 öllu öðru/af þui ad þu med Syndene þlæddar sam-
 lega suetst Manken/ og komst hönum til ad synd-
 ga? Sía/ þa heþ eg lided Þaude og þínu þyrer
 Syndernar/og giðrt þyrer þær Rot og Bitaling/
 Þar þyrer hepur mín himneskur Sader suípe þig
 öllum Ríette/öllu þui Tiltale sem þu heþder til
 heimins og hans Innbyggjara/og hepur gíeped
 mier allt Valld a himnum og a Jörðule. Suðen
 P. Arinn

Afvísing hefur þu raude Dreke og heluíske högg
 ormur haft af þíne súlsamlegre Slæð? Hvar er
 nú þitt Höpud/ þín Magt/ þitt Herradæmi og
 Valld yper öllum hlutum? Þu Daude/ hvar er
 þín Sleim og Broddur? Þu Helugte hvar er þín
 Sigur? Stámi þíer Diöpull/ Stámi þíer Daude/
 Stámi þíer Helugte/ Stámi yður öllum ohreinum
 Mundum/og öllu yðru myrkraða Ríste. Jeg tef
 til mín med ríettu alle Valld/ og bind yður med
 Sístrum Myrkraða/so að þíer skulud vera mín
 er eilíper Sangar/og a tilsettum tíma vefastad
 er verda í Pytt og Dýte eilíps helugtis Elldis/
 sem yður er pyrrerbiun og tilreiddur í míne grun
 dar Reide.

Med foddan hakte hefur til geinged vmi Her
 þór Herrans Jesu vors Lausnara til Helugtis/
 í huótt hafi er nidurstigen med Salu og Lykama
 af þui að hans Sal og Lykame var oadskiliante
 ga við Guddomen samteingt/lyfta í Daðanum/
 þa helld og að Sonur Guds hepe þeim böluada
 Satan og holuyskum Mundum synt Sarr og vnd
 er sjns heilaga Lykama/Diöplenum til Skílsþin
 gar og obærelegrar elldsegrar Reide og Grímdar
 og að aller þler Andar síe hie med af Christo
 so sem sañer Mordingiar og böluader Ræningiar
 grímdarlega skílsþer/ völduglega yperunner og
 þiótrader.

Sier med hefur nú Sonur Guds so mytten
 verfett (so sem S. Athanasius skripar) að hans
 Nidurþór er vor Vppþór. Þuiad so diuþt sm hñ
 er nidurþaren í Helugte/ so hatt erum vier vpp
 hapder í Himnaríste/ Myta sem ein Metaskalen
 rgs

tífs þess herra í Lofted/ sem hin ónnur verður
 meir nður þeyct. Snógt að seigia/ Hann hefur
 leyft og þessad off ap þeirre ognarlegre hræðleg
 re skullda Dyblissu/og wr gloande Buerfum Zel
 uýts/ so Zeluyte er nu aptur byrgt/ og kann off
 óguan Stada að gíðra/so þramt sem vter hóllo
 um off med rícttre Tru þastlega við vorn herra
 Jesum Christum.

XIIunde Capítule

Christus Nobis Refuseitatus.

Um sigursæla Vpprisu Herrans Christi a
 þrúða Deige/off til eilýprar Saluhjálpar.

Þeim Heluýska Leviathan og Bólva
 da Mordingia Dióplenum/So og lýta Da
 udanum og Zeluyte hefur eins þared sem
 storum Siske/sa ed med gapanda Gine glepsar ept
 er lictum Mæðe/med huðrium einn Mungull er
 beiteur/ og huxar ster að svelgia Mæðen/En hā
 verður þar þastur og þær so sū Bana. Eins hefur
 ur aður neþndum Ovinum Herrans Christi þared
 hūzr ed sig neþner ein Mæð Psalm 22. Þeir svel
 gia Christum í sig/enn þeir jeta þar sinn Bana/
 og þa þar Danda/Þeir þorgreipa sig a Höpdingia
 Lyþsins/einn þeir brenna syna Singur a hönum/
 so að þeir þar þyrer mýssa allan Ríctt og alle til
 fall sem þeir höpdu til hans/og þeirra allra sem
 a hann trúa.

Þuðad líka sem Jonas Spanaður var í Bui
 de Sualsins og kunne eðe að mællast/ þar þo sa
 flore Sualpiskur hefur aður þiðlda annara Siske
 þ ij svelgt

suelgt í sig og mellt þa/ Satt hlýtur að spýla hön-
um yr ster a þridia Deige/ Med sama more geing-
ur það hier til. Dauden suelger vorn Serra Je-
sum Christum í sinn Svæ/sem er í Gröþena / Og
þo að Rítingen lope að hann meige hallða hön-
um í þris Daga/ þa þær hann soddan plægu og
þínu Vert og Velgiu í sin Svæ og mylla Maga
að hann gietur eðe hallbed Christo í heila þris
Daga/þviad þa hann hafde a Appangadags fuðll
bed teked í sig þessan dauda Ljfkama hins Kroff
þesta Christi/ þa þær hann soddan Oroa þínu og
Verte/og Jñantökur og Velgiu/ að hann suenar
állur og hönum opbydur öllu/so að Graper Fram
lidenia opnast/alyka so sem Suetaholur/so að hñ
þolet eðe vid/ þar til að Christur a Sunnudags
morgunen brýst yr vñ hans Svæ/ og tekur med
ster myten þiðlda heilagra hñðria hann oppvæte
med ster yr Jöðunne/so sem Almattugur lypsins
Göþdinge og Drotten allra Sluta.

Med þessare sine Opprisu hepur hann vtueg
að og aprekað off þullkomna Endurkausi/þra Syn-
ðene og Döluu Rögmaðlsins og þra obærelegre
Guds Reide og þra þeim bitra Danda/og helugfr-
um Elde og oendanlegre Syrerðæmningu. Þm
þar í staden hepur hann gjeþed og vtuegað off það
Rietelæte sem þyrge Gudde gillbet/ þar med him-
neska Blesan Nad Guds og Vinattu Sellsagan
Anda/þimerkte/eslypt Ljþ og eslypa Saluhjalsp
so að soddan Nadar þiesiödu/ guddomlegan Rjþ
dom og alle goet það Christus hepur med sine g
edelegre Opprisu off til eslyps Gagns og Gode
Stalpar og Suggunar vñed og vtuegað/það eign-
vler

vler med stöðugre Tru/ og Hartans trunadur
Trauste hier i Heim ad taka til vor/og eigna oss
það/allt þangad til vler verðum þlutter wr Rýke
Truarefær/já i Rýke Stöðunarefær/og a síðasta
Deilge vppvættir til eilýprar Dyrðar/hvar vier
minum þa sía það þyrir Augonum sem vier nu
eignust allefna i Truie.

Þiunde Capítule

Christus Nobis In Caelum Sublatus.

Om Vppstigningena Christi og hñs Linna
þór/oss til Sæluhjalpar og eilýps Lyps.

Her seiger Heilög Rítning (so sñ ad
ur var áhrætt) ad þa Jesus Christus/ Sr/
umburður þerra Framliðu var lifande orð
en/ þa hape med hönum vpprífed marger Látam
er Heilagra þeir ed suapu/ og hape geinged wr
Gröpunum/ komed i þann heilaga Stad/ og birt
þar mörgum/ Matth. 27. Og er rífselega trúlegt
ad þessa Heilaga hepur Christur þu teked med
sær wr Daudanum og Jörðunne/ ad þeir skyldu
vera til vitnis um sñ Sigur/ sem hñ hape vñ
ed a Daudanum/ Diöplenum og Seluie/so og lí
ta um Sanninde sínar Vpprisu. Þessar himnesker
Þorgarar hapa víst um þa xl. Daga sem Christ
ur umgætt i Gydingalande/ birtst allmörgum/
og hapa umgeingest med Lærefnemönnum/ og ver
ed jafnen hia Christo/ og openberad sig þyrir
mörgum i Jerusalem/ til þúftkomlegs Drenisburð
er um það/ ad Höpðinge Lypsurs vore nu sñar
lega vpprisen/ og ad þeir vore med hönum þra
p iij. Daudanum

Daudanum til Ljpsins vppuakter.

Enn vor Himneske Sigurhópsdunge og sógg
orms lausabrotur Christus er eðe ad eins syne
lega kominn vor Grópsne/eda Jórdunne/hellbur he
pur hañ japsnart med sine Vpprisu jnngeinged i
sína Dyrd/ og i síns Sódurs Rýke/ so sem hann
stalsi vottar þyrer synum Læresueinū/ og seiger/
Ad hann hape orðed ad lýða/ og jnnanga
so i sína Dyrd/ Luc. 24. Guðria Dyrd hañ
fallar i óðrum stad/Rýke síns Sódurs/ Matth.
26. Luc. 22. Hvar med hann vnderstendur guð
domlega Stjórnan og Vallð yper öllum Stiepnū.
Þetta er þad Vallð sem Diöpullen greip til syn i
rpphæpe so sem einn Rýppare/þyrer Sall Adams
og var so diarþur/ ad hann þorde ad seigia við
Christū a Stiallenu ad þ være stier gieped/Matth.
4. En Christus samstíner hönum þad eðe/ hellð
ur vottar hañ/ad stier stie þ Vallð gieped/Matth.
28. Og þar þyrer hæpe hñ orðed ad sueitast blöð
ugum Sueita/og drecta ap beiska og bitra Kroff
ins Læf a Veigenum/ andur en hañ vpphepde stier
Sópud/adz hñ yrde vpphæpen til flyktar Dyrdar.

Þar þyrer geingur hañ nu (epter vñen Sig
ur a öllum synum Övñum) japsnart jñ i Rýke
síns Sódurs/og tefi ad stier Vallð og Mæge Ræð
og Regeran yper öllum Stiepnū / so sem hann
seiger/Mier er gieped allt Vallð a Himnum
og a Jórdunne/Matth. 28: En sóðdan Ma
ft/Dyrd og Vallð/ var þyrer manlegum Augum
Postulasta hñled/So og dregur hann vndan sína
openbera og synelega Himnapör alle til þerrug
asta

asta Dags epter sína Vpprisu/en hafi openberar
sig þess a mille pyrer Postulorum og öðrum sínu
Bæddum/so sem Ritningen allugða vottar/liet
þa heyrta sig og sia/gaf þeim Bispalning ad vtbe
ra Euangelium om allan Heiminn/ og lopade ad
vera nalagur stytke Þionustugiörð/alla Daga til
Heimsins Ende.

Og þegar hafi hafde alla Glute vttalad sín
hönum þotte þörp vera/ a Stallenu Oliueti/ þa
vpphop hafi sínar Sendur yper Hundrad og tutt
ugu Personur/sem þa voru hía hönum a Stallenu
og blessade þa. Og er hafi hafde blessad þa/ Le
id hann vpp i Ropted þeim asiaande/ og Skyed
tot hafi vpp i Himenn þra þeirra Auglite. At
ad hafa Postularner og hiner adrer Lærefucinar
ner ecke kinnad ad sia med lykamlægum Augum.
Enn David i Psalmenum 64. og 47. Lyka og
einenen Spemaduren Daniel 7. Cap. þeir hafa
i Anda sied þeirra/hvad vid hefur bored anad en
þetta Skyed. Þutad þegar Herran Jesus þor vpp
i Ropted/ so sem ein Himneskur Sigurhöfðinge
til Himensins/ þa hafa hönum i Roptenu mætt
aller himnesker Herskarar/ med mörgum þusund
sinnum þusund Högnum. Soddan himneskt haleitt
og dyrdarlegt Satydar Salld hefur vered myklu
dyrdarleggra en þa Gud þordum vleiðde Israels
Sonu ap Egíptalande med sterkum Arme/og vj
sade þeim Veigen med Skyenu/ hvar ap Jörden
bispadest og Simnarner drupu/ pyrer þeim Mæte
uga og Volduga Fude. Enn hiet er hafi sittande
a einu Skye/og hiet þara a mörz vid hafi opant
ap Simnum meir en þusundstium þusund Vagn
p iij. ar/

at/puller med Guds heilaga Kringla og himmeska
 Hópingia/a medal þeirra brunar hafi þráð með
 ofeiganlegre mykellre Þyrd/ hábande með stíer í
 Stórrum Lerpanged/Og verdur með stíkre Sylg
 þráðleiddur afanít með þeim öllum Seilögum íð
 með hönum voru vppreistur í þ Dauda/ húðri a
 hann hafde leyst og þressað wr Daudans Vallbe
 og Stórrum.

Um þessan Þyrdarlega TRIVMPH. og sáð
 þan Sigurhatyð Guds talar David í psal. 68.
 Gud/ Menn sau þinn Gang/ húðnen þa
 Gud minn og Kongur minn þráð brunar í
 helgedomenum. Saunguararner ganga þy
 rst þráð vndan/ þar næst Spilmennern/
 medal Meyanā sem a Dvmburnar Seria.
 Item/ Gud þer vpp með þasum þagnadar
 Söngum/ r Þrotten með buellum Lwdra
 Hliodum/ psalm. 47. Og S. þall seig
 er/Coloss. 2. Ad Christur þape Hópingla
 na og þa Volldugu applett/og til synta op
 enberlega þráðleidd/og Sigre þrossað yper
 þeim þyrer sialþan sig.

Þesse S. þalls Orð/ hlífoda misög dyrdar sam
 lega/ og stórhópinglega/ epter Sidueniu þeirra
 Romuersku/húðrter ad atyð hieiddu stóra þagnad
 at hatyð/ og Triumph/ með myklum Seidre og
 stórrer Hoppdract/þegar þeirra Kongur eða Þey
 sare hafte Sigur vñed a sijnum Dvinnu/og reiste
 þinn í Romaborg með myklu þagnadar þriale og
 Straute/hábande með stíer til syntis herrefna Or
 vine bundna/og alla þeirra Stesiodu og Þerssem
 at/

ar/ og veitru Mönnum Gapur og Skeinkangar.
 Þetta þram setur Postulen so sem til Damis og
 Myndar/om Siguruisingena Christ/ huðsu ad
 hafi hepur þyrer sinn hollðlega Dauda sigrad og
 yperunnet sína hræðelegustu og grifustu Övine
 Syndena/Daudan/Diöpulcn og Selunje/og i síte
 Simnapör sett þa openberlega þram til synis/og
 þrosad Sigre yper þeim. Þar þyrer hlytur Lope
 ed vnder Simnenum hapa vered pulst ap Diöpl
 um. Þessa malkar Höpdingia sem i Loptenu de
 stenna/Ephe. 6. þa hepur hñ öskrande og skialp
 ande med ster harte/ og i Loptenu misle Simens
 og Jardar med Riedhum Myrkranna bunded/ so
 ad þeir geymder verde til eilqprætt Ræssingar til
 Domsins/2. Pet. 2.

Soddan dyrdlega edla **TRIVMPH/** Sigur
 uising og himneska Sopprætt og þagnadar Bled
 söngua allra himneskra Lærsueta hapa Lærsuet
 narnar i þad sin edde kunnad med lykamlegum Aug
 um og Eyrum ad sia nte heyrar/ vran þad alleina
 ad tuer Menn stodur hñ þeim i hugnum Blad
 um/og sögdu/ Þier Menn ap Galilea/ þu
 stande þier i borped vpp i Simnenen/ þesse
 Jesus huðr nu er öpnumen þra ydur i Sim
 nen/ mun koma aptur/ lyka so sem þier
 saud hann til Simens vpparanda/ Act. 1.

En hvar þyrer Lærsuetharnar hapa edde kunn
 ad ad sia þessan mykla Jöldu/Ællagra/sem vpp
 voru rísnar med Christo/og m; hönum vpp þoru
 i Simnenen / asamt med ocellande þusundum Æl
 lagra Ríngla/þad kom so til/ad þeir bary þa eil

nu þunga lykamlegs Greysis/ og þeirra Augu og
Þyru lykamleg voru þa enn opveft til að sia og
heyra Dyrð og Sögnnd þess okomna Himneska
Ljupsins.

Enn þesse Himen í huðen Guds og Maríu
Soin sa allra oypervitnanlegaste Rappe og Löggs
orms Lausabriotur Jesus Christus er vpp þar
en og vppnumen/ þad er eingin sierlegur Stabur
eda Plats eda Horn þessa Heims og Himens/hæst
eda lægst eda þar í miðiu/ heildur er þad þara
Þijs/og Land lipande Manna/ þar Þvvalder sit
Gud Auglite til Auglitis / í Eilypre Himneskre
þagnadar Glede. Til þessarar Paradýsar og í þess
sa himneska Jerusaleim er vor stormektugaste Sig
urhæpðinge þaren med mörgum Þusund sinnum
hundrudum Wíngla/og med öllum Sorpedrú/pro
phetum og öðrum heilögum sem miz hönum voru
af Þauda vppvættir/han er vpparen med Magt
og Maifestat og omráðelegre himneskre Dyrð
og Veggsemd / hvar hann nu heildur sit hæleita
himneska Þrullkaup med sinne elskulegre Þrædur
öllum Guds Þrösköldum/ þeir ed miz stöðugre Tru
hapa hallded sier við hann og hans heilsusama
Orð/ og þess vegna hapa orðed að lyða af Þiöþ
lenum og hans Límú/allskyns Mótgang og mein
giörðer/og hapa so geinged í gíegnum þúa Wym
dar og hrygdar Þal alle til Þauda/ jn í þad him
neska Södurland eilyprar Saxu og Saluhtalpar.

Enn þesse Himnapör vors Lausnara og Srel
sara Jesu Christi þienar off þar til/ að nu hóp
um vier eplausa Verkan/þar med þant og Insig
le og þullkomlega Þevýsing vppa vora Himne
þör/

þór/og allra þeirra sem trúa a Jesum Christu m
þuist lyfa/so sem hann er sa þyrste þráðsidennta/
sem vpp er vakur þra Daudum/so er hann og sa
þyrste medal allra Adams Barna/sem til himna
er vpp þaren/so sem hann seiger til Nicodemum ad
eingen þare vpp til himnans/ nema sa sem kom
en er ap himnum/Sonur Mansins sem er a him
num. Hann er geingen vndan off/ og hönum og
hans vegna stendur off öllum Rietruðum himne
rikt oped/eins og þeim s. Stephano/ Og hann
er sa riette Jacobs Stige/vm húsinn Gud; Ring
lar þara vpp og opar/Ja/hann er Veguren/San
lesturen og Ljped / so ad eingen kann ad komast
til Södurins/og til Södurlands eilyps Ljps/ ne
ma alleina þyrer hann.

Og so ad Dauden / Diöpullen og Selvate ste
ede i Veige þyrer off/og giöre off himna/ þa heyr
ur hann off til goda Herþanged til Sanga reked/
og sanna Övne og vora openberlega til synis þra
am leitt/og þann sterka heruopnada Diöpul Vopn
um þlett/ sigrad og yperuðid/ þerur þyrer gieped
off allar vorar Synder/og þa handskript applan
ad sem a mote off var.

Ellefte Capítule

Christus nobis ad Dexteram Dei exal
tatus.

Vm Herrans Jesu Christi Vpphæpning til
hægre handar Guds/off til obrigdanlegar eilyp
tar Suggunar.

Qid Jesus Christus vor Lansnare/ sa
 himneske Adam/ er nu i þagnadar ríkre þa
 radíjs eilíps Líps/ með síte vtualdre Þru
 dur ehristsegre Ríktu/ sem nu hefur sigur þeing
 ed/ og með öllum öðrum heilögum Rínglum og
 höpud Rínglum/ líper þar i eilípre himneske Sa
 lu/ það er eðe nog/ þessur situr hñ og efrnen til
 hægge handar Guds Almáttugs/ so sem skripað
 stendur. Hafi hefur sett sig til hægge hand
 ar a Stól Guds. Hebre: 12. Slíkt er og eif
 halestur Leyndardómur/ þann Rítingen vtíkyr
 er annar stadar með epter þylgíande Orðum.
 Gud hefur sett Christum til sinnar hægge
 handar i himnum/ yper alla höpdingia/
 allt Máttarvellde og Herradöme/ og allt
 þvad neþnest ma/ eðe alleinafsta i þessum
 Heime/ heildur og efrnen i öðrum/ i alla
 hlute hefur Gud lagt vnder hans Íatur/
 hefur gíort hafi ad höpde Sagnadarens/
 yper allt/ þvör Söpnudur ad er hans Líta
 me/ sem er Sylling su allt i öllum vppíyll
 er/ Ephes: 1. Ítem/ Vær höpum slíkan
 eirn Ríenemán/ sem situr til hægge handar
 Guds/ a Stóle hans Dyrðar i himnum/
 er er. Hebre: 12.

Og en aþur/ Gud hefur gíeped hñns
 Nagn/ það sem er yper öllum Nöppum/
 ad i Nagnu Jesu skulu sig öll Ríne beygja
 þau sem eru a himnum og a Jörðun/ og
 vñ.

under Jördunne / Philipp. 2. So seiger og
S. Petrus / Jesus Christus er vppbaren i
himnen til Guds hagre handar / og þón
er undergiefner Englarner / og þeir
Dolldogu 7 Kraptarner / i Per. 3. Og til
Ephesi. 4. seiger S. Paull / hann er vpp
baren yper alla himna / so ad hann alle
vppbylle.

Goddan Geibur og Dyrd hefur eðe nöðurn
Tima vered veltur. nöðrum hellsögum Engla/
eðe nöðrum öðrum Mañe / og eðe nöðre Skiep
hu a himne eða Jördu / sem vorum elskulega Br
ödur Jesu ap Nazareth veitst hefur. Þu ad ad
fira til Guds hagre handar / kallast ad hafa gud
domlega Magt Valld og Rýke / hvar med Gud rí
fer yper öllum Slutum synelegum og osynelegum
og hefur þa alla i synu Aughte nalaga / styrer þin
og stornar / og veit og sicer öll Rad og allar Sug
refingar Mañna og Engla / og hefur sicer so alle
i sende / ad hans Magt og Valld og Rýke kann
eingen ad veytja eða hindra.

Þu vita aller / ad vor Drottin Jesus epter
sine guddomlegre Natureu þarþ óngtar vpphaf
ningar vid / med þui hann er stalsur sáttur Gud / ef
lyp Speke og oendanlegur Kraptur Guds / hells
ur et þetta taled um hans mañdomlega Natureu
hann er vpphafen i Guds Gafate til söðvan omu
radelegar Dyrdar / og þessa Dyrd hefur hann þef
nged i sine mañlegre Natureu / epter þui sem skel
þad stendur / Ad vor himneskur Sader hape
þönum sánum Syne / Magt gíeped ad daga
na /

ma/ap þú hañ er Mañsins Sonur/Job.
 5. Þennan Mañsins Son hefur þú sett ein
 herra yper öll handaverk Guds/Psal. 8.
 Þessum Mañsins Syne er gíeped Vallbed/
 Dyrden og Ríked/hans Vallb er eilípt og
 þorgeingur eðe/þ hans Ríke er oendanlegt
 Daniel. 7. Þennan Mannsins Son munu
 menn verða síaande/til hægri handar Gu
 ds Kraptar/þomáda í Skýum Himensins
 Matth. 26. Luc. 22. Og það Lambbed
 sem var líplated/ það er matlegt að með
 taka Krapt þ Ríktom/og Speke þ Styrk
 leika/þ Dyrð/þ Þríg/þ Þeitur/Apoc. 5.

Svar vt ap vier meigum oepanlega vita/ og
 staðpástlega hallða/ad þesse vor Eñmanuel og ann
 ar Abem þrottne yper öllum Skiepnun a Síinne
 og a Þórdu/nalagur/so sem sákur Maður epter
 sinne Mannndomlegre Natturu. Og allur þesse
 Keyndardomur er hiet þinne þalen og þolgen/ad
 hans mannndomleg Nattura/ í eilípu ORDE M
 mattugs Þóðurs/ so sem í einu ormræðelegu Þa
 samlegu Guddomsins Liofe/hæpe eðe að eins all
 ar Skiepnur synelegar og ofsynelegar sler nalagar
 heilbur að hun sie Organum og Vertþare/ í eíne
 þersonu ný eingietnum Guds Syne/till að þrott
 na yper öllum Skiepnun. Og að Rílypur Guds
 Sonur þullkomne og þramtuxame sijn guddomleg
 Vert a himne og Þórdu/eðe alleina stalpur þyrer
 sig/hellbur í sinne mannndomlegre Natturu/og þyr
 er hana/og með henne/Og með þessu mannndomle
 gu

gu zollde sem hann tók vppa sig/ þá er hann ná
legur synum Stiepnium/med marghattudum Ver-
onum/og i-margan handa marta.

Þesse er sa Keyndardomur/og su rietta TRV
A Rgrein/huðria heimuren med sine Stynseme
skilur eins og Lundur veit huad heilagt er/þar
þyrer heilbur han ad flykt sie ecke ariad en Ociosæ
Subtilitates, i diulausra Maña Pantar og onye
samlegar Sundingar/huðra Meinn meiga vel an
vera. Enn þier god Börn skulud ecke giepa ydur
ad þessu/og þared ecke epter blindum Dome Semi
sins og þavyslegre Stynseme. Þuiad huar til þisse
Keyndardomur. þiene/og til huðs Jesus Christ
us sie i mañdomlegre Mattu vpphæpen til Gu
ds hægre Sandar/ þad kienet oss sa heilage Spa
madur Dauid/þar hann seiger. Drottin sagde
mijnú Drottne/Sittu til minnar hægre San
dar/þangad til eg legg Ovine þína vnder
Skaur Sota þinna/ Psalm. 110. So og
vottar S: Þall/ad þ þape þocknast (Gu
de) ad i þessum Mañe (Jesus) skylde bwa
ðll Opppylling Guddomsins/ so allt yrde
þyrer han þorlykt/Coloss. 1. Og ad Gud
þape sett hann til Erpingia allra hluta/
Ebreo. 1. Cap.

Hier heyrum vier talad um þa Ovine huðe
sa Christur vill leggja vnder syna Fot-skór/so sm
rien riettur Erpinge og Serra allra hluta/so ad
allt a himne og a Jördu verde þyrer hñ þorlykt
og ad han þess vegna sitie til sjns Söðurs hægre
Sandar. En huðier eru þeir Ovner? Þad er
sa

sa beluade Satan med öllum öhræinum Mundum
og med öllu myrkraða Kyte/med húðriu haf þep
ur eitrad allt Mafkyned og þorðiarþað allan hel
men. Þessan Övin med öllu hans grimdaruallde
vill vor ættar Adam/sa Sigurðþóðingen til Guds
hægre Landar med öllu vtræta wr heimenum/og
heimen med öllum synum ríettruodum Christnu
Móðum og Vruðldum þra Diöþulsins Mlaga og
Vallde þullkomlega þressa og leysa.

Ætu ep nöður vill so spyrja/Suar pyrer stöf
þepur eðe skied pyrr/ og þui það var eðe giðr
strax japhnart þa hafi vppstie til himna? Suar
pyrer lyður Christur þetta i so mörg hundruð
ar/þar hafi kúste vel æu Vndandrattar ad vtræta
þa Diöþlenum þullkomlega og hafa syna christe
lega Rirkii med sier i himerkyte/ og lata þessa
Ryggung himens og Jarðar med Vllde breña/og
giðra æftur nyan himen og nysa Jörð?

Andsuar/ Skylldu heidingiar og allar heidr
nar fíoder vnder Soluste/m; synum Mridium og
Epterkomendum falladar verða pyrer Wuangelsi
þræðitan til Guds Rýttis/ þa þurpre þar langan
týma til. Þuiad i þafi týma vorum vier eðe þæð
der/sem nu lipum/Sextan hundrad Arum eptet
Lingadburden Christi/Og þepde þetta þramkom
ed þa þeger strax/þa þepde Jesus Christus eðe
kústad ad sápa sier christelegre Rirkii ap Eptet
komendönum. Ætu var so pyrerhugad og afett i
Guds guddomlega Ræde/ ad Rýted Christi skyll
be vera/eðe alleinasta a medal þess Solis sem þa
var i heimenum/hellidur a medal þeirra sem eptet
er fíome. Hann mun (seiger David) þaga
Sagð

Sæðed þad þónum þíonar / Mennumun
fúngiðra ap Drottne þyrer Barna. Þóndu
um. Með munu koma / og predika um þína
Doma þyrer þui Soltenu sem þæðast mun
Psalms. 22 :

Þaðen er nu Ballan og Samþarnan Gellag
rar Guds Christne um allan Zeimen sír Orðst/
hvar þyrer vor aftar Adam Sonur Guds prestar
og tregur vndan / ad vppbrenna þessan Zeim og
Díðlenum ng öllu vt ad skýpa / og þui hefir hñ
í so mörg hundrub Mar lided / og lýður hñ en. Hñ
saman sápnar sler en nu christelegre Rirkín með
sínu heilaga Orde og sínum Anda / so leingæ sm
Mankynsins Aulning stendur yper. Einn þegar
hún er vte / so sem hvar mun þullkómlega enda ha
þa / þa mun og enter verða a þui / ad kalla og sam
ansapna christelegre Rirkín í þessum Zeime. Þa
mun Þyrd Drottens openber verða / þa mun Þe
etten taka sína Vualda til sín í Ginnanna Rýte
wr þessum Þymdardal / þa mun Tunkur Satan
með öllum sínum Marum / öllu sínu Myrkranna
Rýte / vt skýpadur og festrður verða wr þessum
Zeime alurlega / þa en eilýða Ellb sem hðnum er
tillvæn / Og þesse hñ mykla Þygging Gímans og
Þarðar mun þa verða ad nyum Gímne og nyrre
Þarðu / í hvarre ad allema Ríctelater og Zeilag
er nymu bwa.

Tolpfe Capítule

Christus Venturus Index.

Um Gíngadkómuna Herrans Jesu Christi /

Q.

rtt

tíl Domsins / og þá seinustu Endurlausn hans
Vtlausdra.

Þis Postalegre Truarjæmningu um vo-
ra Endurlausn / vitum vier og truum / að
vor Lausnare Jesus Christus sem vpp
er stígen til Himna/mune þadan koma í aðad stíð
tíl að dæma Lípndur og Dæda. Vort Heime
le (seiger S. Páll) er a Himnum/buadan
vier vøntum Lausnarans Jesu Christi /
Philipp. 3. Cap.

Vier truum og þúi / að hann mune koma til
hins síðasta Doms / eðe alleina í síne guddomleg
re Mættu/hellbur og eirnen so sem sánuur Mæd
ur / so sem líoft er að hans Orðum / þar hñ seiger /
Síðan í þra mun það skie / að þier munud
sia Mænsins Son stíðanda til þægre hand
ar Bræptarens / r kómada í Skýum Him
ensins / Matth: 25. Ítem / Líka so sem ein
Mædur sem reiste yper Land þra sínu huse
og hann gaf sínum Þienórum Mægt / huð
riun einum sitt Verð / og þauð Dyraverden
um að hann skýlde vaka. So valed nu /
þuð þier vited eðe a huðriú Tjma her
an husins mun koma / huðrt þ er að Buð
lde / eða um Míðnætte / eða þegar hæn
galar / eða að Mórne / so hann kome eðe oð
varlega / og þinne yður sopande / Marc. 13.
Þier verður líoflega neyndur Mænsins Sonur / í
mote huðrs tilkomu / einum og stæhuðrtum verð
ur þípalad að hrínda wr Hættans Augum öllum
suepne

Suepne Athugaleyfis/og taka. Vara vppa andleg
te Vöku Truarennar og godra Verkanna.

En þíer einþáldu skulud merkia og læra þetta
Ad so opt sá þíer heyred af Guds Orde kient og
præstíad um Tilkomu vors Lausnara Jesu Chri
sti til syðesta Doms / þa eige þíer ad skilia þad
eðe alleinasta um þann seinasta Dag/þegar Him
en og Jörd skulu vpp breima / hellsdur og so um
húðs og eins Mans Dauda a3/þegar hann þer
af þessum Heim/og leggur þra sít Greyfe síns
daublegs Solles. Þutad húðrium og einum Chri
stium Manne eru tveir seínóstu Dagar af Gude
almattugum skíðader og tilsetter/þinn þyrre er
sa seinaste Lypdagur sem Maðr líper hieir a Jörd
umne/ þa hæñ hlýtur ad fara i burtu hedañ/En
er seinaste Dagur er sa almennesege Endadagur
þessa Heims/sem ad ahrærer allt mannleget Byñ/
bæð Lípndur og Dauda.

Far nu Herran Jesus Christus skípar off ad
vaka og bíðia/ og hura um/ ad vier vitum eðe a
húðrium Tynna/ a húðrium Deiger eða a húðre
Etundu Mansins Sonur koma mun/ þa meínar
hann bæð seínóstu Daga/sem off Christnum hieir
a Jörðu eru þáð Omfer/þar þyrer vill hæñ ad
vier sicum jarñbúner við þeini bárdum daglega/
Og vitum þad/ad Mansins Sonur Christus vill
eðe alleinasta lata síð sig openberlega i Stýenu a
þeim seinasta Domsins Deige/hellsdur vill hann
og koma til eins og sít húðs af Ríettehrifnum
Dvöðtum sínum/þegar þeir skulu skiliast við þe
sta stundlega Verallðar Lyp/hvad ad er sa þyrre
seinaste Dagur.

Vor Drottin sa himneske Emauel gíðer í þessu þne so sem einn Stormegtingur Zetta og Kongur/ sa hallða vill Brullup/og lætur biðð ellmörðum Gestum vr öllum synum Lóndum og Rytium. Hæn er sitrande a synum Konunglegum Sal og Zythwse/og hefur þar hia sier syna Vinc og Geste þa sem boðné voru/höndlar og tractel erar þa heidarlega med Mat og Dryck og allsky ns Kræsingar/þangad til ad aller hans Giesler eru komner. Hann geingur stalpur til Dyranna ad taka i mote synu Gestum og þagna þeim / þa einum/þa öðrum/efter þui sem þeir koma til/og tætur hid blyðlegasta vid þeim. Og þegar þeir klaga pyter hönum/huad þeir hapa orðed ad lyða a Veigenum ap Mordingium og öðrum hans höp ud Övinum/huðnen þeir hape vered opsofter ap þeim/ og huad þeir hapa lided hans vögna/ þa huggar hæn þa hid blyðlegasta/og byði þu ad ganga þu i sin Sögnud/og þorlysta sig þar/þangad til aller adrer Bodsmeñ eru komner/Hæn lofar og tilseiger þeim þar med ad hæn villie hepnast a þu Mordingium og Opsofuar mönum súa Vina og apna þa/ en allt Landed villie hann skeintia og giepa synum Bodsmonum og elskulegum Vinum til eilyslegrat Eignar og Abseturs.

Eins gíðer sa stormegtingaste Kongur Him ens og Zardar/og vor himneskur Brudgume Jesus Christus/Hæn er vpparen til Himna/i gled elegan Þradysar Sögnud og Salu Himeryktis/hu ar ed hæn helldur haleitlega Brullups Satyd mZ heilögum Ringlum/Sorpedrum/ Spamönnum og öllum synum vruöldum Salum. Vier sem a hæn eruum

erum erum hans Þóðsméi/ víer sem efi nú erum
 Vegþarendur og Þilagrímar í þessum Rymdar
 dal a Þórðumne/ Vír erum a þessu Serðalagenu
 alla vora Lypdaga allt í Daudan. Reyðarar og
 Ráningsar og vorer opsofnar Meñ a þessum Vei
 ge eru Disþlarnar/ og aller þessa Limer ap Mañ
 anna Sonum/ þar med voré eigenlegt Solld og
 Blod. Allir þessir stryða og storma vppa oss oap
 latanlega/ so að víer skulum eðe komast til þeir
 rar Límnesku Þrullups Satyðar/ Wá hiner eru
 sterker í Truñe/ glader í Vonene/ og hura avallt
 um þad/ húðruen þeir fúte þyrer Daudan þin að
 ganga til Lypsins/ og komast vr Rýte Truarenni
 ar/ þinn í Rýte Skodanarennar.

Þegar nú Daudastunden klemur hins Riettru
 ada og Vtrvalda/ þa er þad hans seinaste Dagur/
 og a þessum seinasta Þeige er sa hirtmeske Þrud
 sume med synum s. Ringlum íalagur/ og tekur
 við Saluñe þegar hun lýður og í burt þer ap Rýt
 amanum/ og leider hana þinn í eilysan Límneskan
 Sögnud/ so síñ Þpterðame hins s. Scephani aug
 hioflega kfenner oss/ húðr eð a sinne Daudastundu
 sa Límnenen open / og Jesum Christum Gud og
 Mañ standa til Guds hægge Landar/ Act. 7. Og
 er truanslegt/ að lýta so sem þar stendur í Open
 beringar Þokenne/ Cap. 7. Guðsfu að Saler s.
 Þýstarrvotta klaga yper synum opsofnar Mótum
 so munu og Saler Vtrvaldra / seigia þra þui sem
 þær hapa orðed að lýða a sinne Þilagríms reisit
 ap Söþðingia þessa Leims og hans Linnu og
 Þiendrum.

Med þessu more þiðlgar þapnan Tölu Vtrval
 Q. ij. dra

dra í himneskre paradys (þeir ed yperstæðed og
ypervinned hápa Rymder þessa Lyks) þyrer dag
lega Tilkomu vvaldra Salna/ þerra sem í Drott
ne soþna. Þar eru þyrst þyrer Saler 4. Forþed
ra og Spamanna / þangad eru og kommar Saler
Postulanna/ Þyslarvortanna/ og allra chrifteleg
ra Lærepedra/ og allra annrara Guds Vvaldra
sem í Christo eru soþnader. Þannan þiðlgar nu
Vvaldra Saler í þeirre himnesku Jerusalemi/
og Talan hennar dyrdarsonu Borgara rex meir
og meir/ þe ed vt hápa endad Rymd og Almædu
þessa sorgþulla Lyks. Og þar verða þeir endur
lyþgader og huggader med ofseiganlegum Sögnude
himneskrar Gleðe/ og byðz þar hins syðasta Da
gs med Sögnude. Og þetta er nu þad riecta Vpp
háp og so sem Vndanþare eilýks Lyks og oend
anlegrar Saluhjálpar/ í Rýke Skóðanareñari. Og
þar hlífmar alla Tíma/ hía öllum himneskú Sa
lum eitt eilýpt. Allelusa/ Þuiad Almættugur Guð
þepur Rýked jñecked/ Latum oss þagna & gleð
iast/ og gíeþa hönum heiduren/ þuiad Br
ullup Lambsins er komed/ og þess Brívd
ur þepur Bred sig til/ Apocal. 19.

Þier epter þa kemur þa seinaste Dagur/ þa
mun Senur Guds koma af Himnum opan/ og mæ
sterktu Leroope vppvektia alla Framlida. Þa mu
nu allar Saler heilagra Framlidenia þa aptur sá
na eigentlega Lykame/ Og þeir Framlideni í Chrí
sto munu þyrst vpprýsa. En þeir sem þa þinnast
líþande á Jörðuné af heilögum Christnum/ þeir
munu á Mugabragde verða vmþipteleger/ og legg
ia af þad sem er dauðlegt og þorgeingelegt/ og þa
himneska

himneska Sortlaran/ og verða so með þeim hef-
lögu vppvöktu hærte / Ropted vpphæpder / morz
við Herran Jesum/og vera so eilíflega hía hön-
um/ 1. Tessal. 4.

Þá þín snart sem þetta er skied/og j Zeimenu-
um er eðe eptex eitt minsta Barn af Sonum
Líoffens/þa mun Konguren allra Konga og Dr-
otten allra Drotna Jesus Christus lata sig sía j
Stýonum Zeimensins/ með öllum sínum Zeilögum
og Vtuöldum/til að hallda þann seinasta Dom/og
þann Böluada Diöpul með öllum sínum Marum
og ohreinum Mundum og þordæmdum Mönnum
(sem Guds Orð hafa þórsmað og yðranarlauser
hafa daed) alldeilis með öllu j burtu að reka/og
steyta wr Zeimenum/ j hinu ystu Myrkur/ þar
eð vera mun eilíf Þírán og Gratur/Vop og
Tannagnistran.

Eptex allt þetta/ þegar allir Guds Vtuöld
er eru leystir og þrellsader/og eru kommer j Rykte
Stodunareñnar/og sa Böluada Satan miz öllu sínu
myrkraña Rykte er vtkastadur wr Zeimenum j ei-
lýkan Seluýtris ostöðuanlegan Eld/þa mun þesse
hin mykka Bygging Zeimens og Jarðar þalla j
eitt og þorganga af Eldenum/og Jarðarþringl-
an og öll Vert og allar Byggingar sem a Jörðun-
ne eru þær munu vpp breña/ en þó eðe til þess/
að þadan j þrá skule eingen Zeimen vera og eðe
hellður Jörden/Hellður til þess að Zeimuren sku-
le steypast vpp aptur og vmsnellstast/ og verða
hreinšadur og eindurnyadur/ So þar þrántome
og verða einn þagur nyr Zeimen/ og ein þögur ny
Jörd þýrer Krapt og Vertan Guds Almáttugs/
Q. iiij. wr

ve þorpallene Massa, og brendre Husku hins þyr-
ra Helms. Eins og Lykamur Hellagra/sem ádur
voru þær og vísur og að Mollu ordner/þá
munu þa verða endurnýðar áttur og til eilífrar
Dýrðar skappleger gjörðer.

Þegar allt er nú so orðet nýtt/ og Kyggung
Simens og Jarðar hefur þeinged nýa Umbreyt-
ing og nýja Segurd/þa munu Men i þessum nýja
Helms eðert sta nie heyrar/og eðert vita af nótt-
rum Diöplum eða öðreimum Áundum a Jöðunne
eða i Roptenu. Þa munu eðe vera nóttur Öf-
sofnar men Guds Barna/eda grímer Tyrannar/
enguer Hrafnarar nie Villumen/Þa munu hús-
te vera Þópar nie Mordingiar/nie Ransmenn/
eðe Agiarner nie Ögudleger/þúad af öllu stötu
og af öllum Ögudlegum og Ranglatum verður
þa Simuren þægdur og hreinsadur. Þá þo mun
Simuren eðe verða i Kyde/hellður mun su nýtt
la Þorg/su Hellaga Jerusalem/med öllum spnum
himneiskum Jübyggjörum opar koma af Simni
þra Gude/med Dýrð Guds/til að eignast þeimur
nýja Helmen eilíplega/So að i þessare nýu Kygg-
ingu Simens og Jarðar/mun eðert anad bwa/en
einsamalle Ríettlæte/Apocal. 21. 2. Pet. 3.

Stær heyre þær nú góðer Brædur i Christo/
húðnen hatted er vorum seinasta Deige þm þyr-
ra/og so þeim öðrum seinasta/ og húðsu að vor
Kausnare Jesus Christus/med Endurlausa mátt
legs Byns báter þad allt og þorbetrar/og i same
Lag þærer sem vor þyrste Sæder Adam hafte spil
lt og þordiarþað/ Öff til Endurlausnar er Guds
eingieten Sonur Mædur orden/off til Endurlaus-
nar

net er hā ap Zeflögum Andá gieten. Off til Endurlausnar er hā þæddur ap Mariu Meytu. Off til Endurlausnar var hā þyndur og Krossþestur daen og Jarðadur/Off til Endurlausnar er hā op austrogen til Heluets/ Off til Endurlausnar er hā vpprisen og vppþaren til Himna/Off til Endurlausnar situr hā til hægge Landar síns Himnska Söðurs/og off til Endurlausnar mun hā a syðasta Deige koma að döma Rípendur og Dauda.

Sednan Leyndardómur er miðg myrkell og dafamlegur/huðr vfer munum allðrei að eilípu kúna noglega að þorundra/og noglega vni hā að hura/og sú forundran mun off allðrei leiddast/so sem þar vni skripar S. Augustínus/ seigande. Þegar Orvalder sja annars Heims Guds Leyndardoma/þa munu þeir allðrei kúna að verða þeim leiddir/ Því að alla Týma mun þeim þíttia so sem þeir sja og heyre eitruað mytt/í dafamlegt/það þeir hafa eðle adur síð nie heyrt. Og þo þeir sja þ og heyre það í þúsund eða tíu þúsund Aar þa leiddist þeim það allðrei/Helldur munu þeir að eilípu þorundra sig vppa þ. Því að heilager Rínglar/þeir eð Gud Drottin og hans Dafemder síð hafa þra Vpphæpe Heimsins/í so mörg þúsund Aar/þeir lata síð það allðrei leiddast/Helldur vndrast þ Guds Dafemder í Leyndardoma enn nu þennan Dag/so sem á þyrsta Dei ge/í munu vndrast að Eilípu:

Q. v.

Sv

Su þridia Bok

Um Eilípt Líps.

Þ Þuorre talad verdur og skripad um
Endurþæðing Mannsins til Eilíps Líps.

Fyrste Capítule.

Quid sit Regeneratio.

Hier skýrer þra huórnen hattad er vorre þa samlegre Endurþæðingu/ og með huóriu mætti þu skíður.

Hæfir giðre eg þier minn allra Líps
aste Lausnare Herra Jesu Chríste/ þýrer þína stóru Þasemd/ sem þu hefur veitt
off aumum Þarðar Míðkum með þíne allra hei
lögustu Hóllðgan og Hingadkómu/ með þínum
Þanda / þíne gíðelegre Þpprísu og sigurskallre
Hínnapór/ Hvar með þu hefur off endurleyft og
þrælsad/ og so harla dyrt keypt off/ Þig bíð eg að
aullu Híarta / að þu vilst nu þræmveigis gípa
Híad þar til/ þýrer Híalp og Stýrt þíns H. An
þa/ að um þína þasamlega sata og mykla Leynd
ardom vorrar heilsusamlegrar Endurþæðingar
til eilíps Líps / mætti so líoflega og skíllanlega
talad verða/ að þier Gude a Hínum mætti skíe
til Þýrðar/ minne Tru til Stýrtingar/ og þeim
eíngílda chrístelega Lesara til Salargagns og
eísláttar Sánuhíalpar/ Amen.

Jeg

Jeg vill fyrst seigia m3 hinum heilaga Daudi/
 Dróttin þu ransakar mig/og þeckir mig/
 Dulad þu hefur mín Týru í þínu Vallde
 Du fast til mín í Modurlýpe/ Þackir giö
 re eg þier/ad þu hefur so dasamlega skap
 ad mig/ Dasamleg eru þín Vert/ og það
 þínur Sál mín vel/Mín Bein voru þier
 ecke okunug/ þa ad eg var giörður í Leyn
 um/ þa ad eg myndadur varð í Sýlsnum
 Jardar. Þín Augu sáu mig þa eg var en
 ecke pulskapadur/ og aller Dagar (míns
 Lýps) voru í þíne Bok skripader/ þeir ed
 vera skyllou/ og ap þeim var þa einu ein
 Gen/ Psalm. 139.

Nu ep það geingur so dasamlega til um M: n
 sins Sæðin/ þegar hafi verður til reiddur í Mod
 urlýpe/ad vor skynseme kann það húske ad skyn
 ta me skilla/húsrnen Gud gíðer það og verkar/
 Guad þusund sínum þramar hlýtur þetta ad gætt
 ga dasamlega til/ með Leyndardom vorrar End
 urþæðingar/um húsrn S. Ritning allvæðs vottar
 og seiger/ Ad Guds Börn þæðest ecke ap Bl
 ode/ecke ap Vilja Mansins/hellður ap Gu
 de/ Joh. 1: Sannlega Sannlega seige eg
 þier/Tema so sie/ ad Madur verðe þædd
 ap VAINÉ og ANDA þa þa hann ecke
 ad þomast í Guds Ríste. Guad ap Holldenu
 þæðest það er Holld / Og huad ap Andan
 um þæðest það er Ande. Lat þig ecke vnd
 ra þo eg segde / Það þier hlíðed ad þæð
 ast.

ðast vppaptur/ & et: Job. 3. S. Petur se
iger / Gud hefur að sinne mig þessu Mýskun
endurbætt oss til einnrar lifande Donar/ þyr
er Vpprýsunna Jesu Christi þra Daðum/ til
eins oporgeingelegs/ opleðanlegs/ ovmskip
relegs Arps/ sem yður er ætlaður i Himne
num/ 1; Petri. 1.

Huad hufast þier þa min Sal/ og huad þyrer
Æyndardom hyggur þu að sie þessu Endurbæð
ing? Glyttu til/ Jeg vil seigia þier það i stuttu
Mále. Hun er eitt Verð eða Gjórnungur oð
seigianlegrar Mýskunargjöfsku Guds/ og
er innepalen i þessu/ Þegar syndugt Maður
sa sem andlega er dauð/ verður þyrer Gu
ds Orð og Sacramenten Pallaður og vpp
lystur. Sýst verður hann gjórdur skilþaður
og þræddur að Lögmaðlsins Predikun/ og
þegar hann er nu þar með vel malen/ sund
ur knofaður og miðtur og meyr orden/ þa
huggar Gud hann aptur með sínum glede
legum Sýrheittum/ sem er það h. Evan
gelium/ vppþveitir syðan með þónum Tru
na/ og tilreiknar þónum Sorþienan/ Rítt
læte og Sakleysi & allan Sigur vora her
ra Jesu Christi/ tekur hann til Nadar/ og
medþenner hann þyrer sína Eign/ gíeþur
þónum h. Anda/ styrer og stjórnar þónum
epter sínn Orð/ helldur þin vnder Þrossi
og Morgange/ til beyðingar þeim gamla
Adams

Adam / & reynslu Truarennar / & til að vpp
 buetia hann til Bana afallfins og nyrnar
 blydne / og allra godra Verka / Og að súd
 östu tekur Gud hn til sín vr þessum Eym
 dardal i himneska Paradíjs og fódurland
 eilíps Lúps / þegar hann heimter Salena
 af Lúkamannum / en lætur Lúkamann i Jör
 du hugla og sofa til hins súdasta Dags /
 & húðrium Gud mun kalla hann aptur vr
 Jordinne / & vppvætia hann til eilíps Lúps.

Þetta er með þam Ordum talað um vora
 Endurpæðing / Enn vppa það að þeir einpældu
 og Sæfrotu máttu betur skilja þennan huggunar
 sama Lærdom / og leggja hann á Stærð / Þa er
 þyrst það að vita / að i Mannsins Sæðingu verð
 ur off þyrer Sioner sett Guds ovræðeleg Aft
 og Elska til vor Mánaia. Þuiad Börn að gíeta
 og þæða / það er Ríkarleiks verk / og klemur þram
 af nátturlegre Aft og Elsku / so sem Salomon
 segir i Vissunda Bokinne Cap. 7. Jeg er eitt
 hollt / um tíu Mandu i Blodenu saman
 tunnen / af Mians Sæde / þyrer Girnd i sam
 ræðenu. Nu þyrst að Gud endurpæðir off Menn
 ena að nyu / þa skír það fullkomlega af Ríkarlei
 ka og æft seme Guds / og af hans riect brennande
 Girnd til að gíora off Seluholpna.

Og ef að vör þerum saman / og settum hárre
 öðru á móte / sem er / Nátturleg Sæðing Mami
 sins / og su ypernátturlega himneska Endurpæðing
 þa meigum vör nócturn þart skynia og skilja / hu
 ær su Sædurlega Stærkanlega og Heilfúsamliga
 Gud

Gud Blessaður þer að þú ad endurþæða oss.

Þ þyrstu verður Maðuren myndadur og til reiddur í Modurlýpe/so smí einu lítilu og þraunt gu Sýsne eða Serberge/ til að þæðast í þessan vj da Heim/ hvar hann a að lípa og vera. Þ sama mata verður þa eptet a Maður. n ap Gude í þess are vjðre Veröldu ad nýtu þæddur/og ad nýu til reiddur og myndadur og tilbæven/ til þess Lyps sem er himneskt/og til anarrar nýrrar Veralltar sm þusundsinnum er þegre/ lýstelegre/ pryðelegre og herlegre en þesse/er/ so ad hann skule lípa í Himneskre Paradys og Söðurlande eilyps Sagnad ar í ofeiganlegre oendanlegre Lýst og Glede með Christo og öllum Veröldum.

Þar næst/lyka so sem Maðuren tekur til í Modurennar Lýpe ad þa nattulege Lyp og ad hrara sig/so hafi kome eðe daður í Heimen/hell dur ad hann í lyte með sér Lyped ur þu lítila Serberge Modurlegs Rindar/ inn í þessa vjða Veröld/ huðre hafi þar Vind og Andardratt og Mæring og Gressing/ So þar huðr endurþæddur Maður og öðlest vpphaf syns himneska Lypsins í þessum Heime a Jörðunne/og hefur þetta Lyp m3 sér í giegnu Daudan þá í Simernge/og þá í þ fullkemlega Lyp eilýprar Glede og Saluhjalpar.

Þu skulum vler so hallða í þessu Epne/ ad öll Bygging Simens og Jardar/ sem vler sígum/ hun er til að jafna so sem ein okert Rutima/ su er þorleinging hefur eptet Endurlausn síne. Þu ad so skripar S. Þall. Abyggju samleg Sor le. nging Skiepnusjar bjður eptet Openber

án Guds Barna. Þvíad Stiepnan er Hie
gomannum vndergiöpen í mote heñar Villia/
hellður alleinasta vegna hans sem hana hef-
ur vndergiöfna giört vppa Vonena. Þvíad
Stiepnan mun þrelsið verða af Þrællan
þallualltrar Veru/ til Dyrðarlegs Srelses
Guds Barna. Þvíad vier vitum að allar
Stiepnur þorleinger/og þær bera Sott miz
oss íapnlega/ Rom: 8.

Hier er huðr Reyndurðomur þalen í öðrum/
sem ég vil skyrlega og líoflega þramtelia/so þeir
Þinþóllðu mattu þetta allt þú betur vnderstan-
da og skilia. Hier er Sernt/ eða þíorer Gluter
eru þeir hier/sem huðr er olíettur eða þungadur
að öðrum/Ser er/ Gud hañ geingur með Heim-
en (so að seigia) Heimuren með chrístlega Rík-
tu sm kallast Ecclesia militans. Chrístleg Rík-
ta geingur með eirn og sierhuðrn ríett chrísten
Mañ og Truadan/Og huðr eirn ríetttruadur Ma-
dur geingur með eilíft Líf.

Syrst. geingur Gud með alla Glute og ber
þa í synu Orde/ Gebr. 1. (So til að jafna so
sem þa Moduren ber sitt Sostur) og aller Gluter
eru í hönum/Rom. 11. Og allt stendur þyrer hñ
Coloff. 1. Þvíad þar Gud a þessum Deige slalp
ur ber Himen og Jörd og allt huad þar er jmie
í slalpum sier/og umhöndlar það/og sier í Hende
hefur/og afetur sier að endurnýia það allt saman
og allar Stiepnur að þrelsa þra Hiegomannum/til
Dyrðar og Srelsis sinna Barna (sem nu velkíast
og beríast í þessu auma Lyþe) huad er þetta ann
ad en

ad eft so fñ Gud gange þungadur með alla Bygg-
ing þessat rydu Verallðar, til ad endurnýta ha-
na rmbreyta hese og sinellta og bræða hana/ so ad
hann þac eðra Mynd og verðe ny. Sía (seiger
hann/ Esa. 63.) Jeg skapa nýan Himen
og nýia Jórd/so Men skulu icke þura vni
þad sem þyr var/og icke lata þad Roma í
þug síer.

2 Þar næst og í annan mata þa er þesse Ísne
og þorgeingelege Himur (huðr ad er í Gude og
verdur af Gude boren/rmhændladur og spennad
ur lyka eirnen þungadur ad Guds Christne hiet
a Jórdunne/ í ellum attum, og þar þa Verðdur
með Sott og Sorg/ og hefur stera Sörleinging/
ad hann meige við þessa Arðrt (so sem við velt
anda þunga) laus verða,

Einn húðnen geingur þetta til? Andvar/
Lettu a þessa myllu Bygging Himens og Jórd
ar/ huðr ad er í fringum off/og er so sem eitt
fringlott Rod eða Wle/hafade síer í miðiu allt
manlíg Ryn/alla Adams Ríðia sem a Jórdunne
liwa og bygga/ Þar erum vier með Roptenu og
allre fringlottle Himensins Sestingu inneluttes
og liggjum milt í miðjunne / alýta so sem mörð
Þérn liggja í einu Modurlype. Þar hlíota allar
Skiefnur í Himnenam og a Jórdunne ad vera off
eitt þionustu/lyta so sem Moduren ef sinne Barn
kind / þuad Söllu/Tungled/Stiðrnurnar/Ropt
ed/Storen/ Jórdun með ellum skynlausum Þyrn
og ellum Arerte Jardarennar / st off til Gagns
og Gæða skapad.

Og með því að Gud/a öllum Tíðum meðal
 Mánaða fallar og samansæpar sér christelegre
 Ríktíu/og vpplyser hana/og heilbur heite jafnle
 ga vnder Krossi og Mótgange/ og lætur hana
 matgt jllt lgyda æð Diöplenum og hans Limum/
 Þar þyrer samjafnar S. Þall Skiepnuste/það er
 allre þessare synelegre Þyggingu Límens og Jæ
 dar/víð eina ölietta og þungada Modur/huðr ed
 Guds Christne ber í sínu Lype/so sem eina grat
 ende Barnkind/og langar epter síne Lausu/veg
 na rontra Mána/huðrill hun hlýtur naudug að
 þiona/og vísde glarna verða þessud þrá stíktum
 Siegoma/So að Guds Christne og heitar Börn/
 mættu með öllu og sem þræst þara vð þessu sorgar
 Greysu og Þyndardal í Þilýpt Lyp/algta so sem
 Barnkinden vð Modurennar Lype.

Þar næst og í þridia Mata/mætt a mille þeite
 ra Skiepnar sem soddan Angist bera/þa er su 4.
 Christeleg Ríktia (so sem lesa ma / Þsáie 54)
 og eirnen lyfta Þungud og Oliett/ og þæder alla
 Þaga Gudhræddar Saler/ vð þessum Þyndardal
 þyrer Þaudan/já í það vjda Límneska Södurland
 Þilýps Sagnadar. Og til þrækara Skilnings þíer
 vð/þa skulum vier hallða/ad huðr lipande Chri
 sten Madr sie Límur þessarar Oliettu Ríttíuniar
 sm er 4. Christne/En sa Christne sem andast/há
 er það Þarntorned sem í Límnen þædest. Nu líf
 ta so sem Modurlimenner kómast míoð víð / og
 hápa stora Ráun Ruðl og Þýnu/so að Sostred leys
 est og kómest í Límnen/So koma þr lípöndu Ríett
 christnu þeim deyöndu til Ljalpar með sýnum
 Þanum til Gudz/so að þær deyðande Máneskiur
 kómst

þomest lúðusamlega í gíegnum Daudans Þyr til
Eilíps Lyps.

4 Í síðasta Mæta þa líper vor Lausnare Chri-
stus þyrer Trima í allra Ríettchristenna Manna
líðrtum/so að huðr og ein þier a Jörðuné sem
truer Ruangelso/hafi kallast Mústere Guds / og
fodban Sambyle og Samtefninging með Christo ve-
rtar eitt Himneft Lyp/ Lúnglórer og þad/ad þa
Mædur talar jafnan um Christum/hvar um hafi
Mott og Dag/lopar og dyrtar hafi/jatar og með
fienner hafi í allskyns Mærd og Mergange/alita
(til að jafna) so sem väre hami þungadur að
Christo/og bare Barnfórned Jesum í sínu Lype
þyrer sínu Þríoste . Þessé Leyndardómur verður
off í einne Syn eða Mýnd þráfsettur í Openber-
an Jóhannis/um þa olíettu Ríðni sem var Jod
fiut og hafte stora þínu í sínum Barnburde.

Hier stier þu huðnenen vared er öllum þessum
agíatta Leyndardóm/og huðrsu marguíflegur hafi
er/Sem er/huðrsu Gud hafi er (so að seigia) þúg
adur að þessum Leime/ og gírneft að vmbreyta
hönum/og skapa eða þæda hafi að nýiu. Þar næst
huðrsu þessé hin mylla fringlotta Bygging Him-
ens og Jardar/er lyta sem ein þungud Ríðna/hu-
ðr að stier í Lype og þyrer Þríoste stier/ber Guds
S. Christne hier í Leime/so sem eitt Barn eða
Fostur/og gírneft að þæda þ. Í þridia lege/hu-
ðrsu að christeleg Ríktia í þessum Leime er og
þungud/hafande ein Vterum þad er ein mod-
urlegan Ríð/huðr eð kallast GUDS ORD/hvar
þíe að Þörn Liossens þa sína Mýnd og Stöpun.
Þar næst og í seinasta mæta/ huðrsu að huðr og
ein

ein ríetttruadur Gudhræddur Maður í þessum
Vtero, eða modurlegu Lífse/síe og þungadur að
himnesku Lífse/og gírnest að þá það/og latist síg
þar eptir þorleingia af öllu Siarta/so hafi mátt
te komast wr þessu Ríkte. Truarennar inn í Ríkte
Stodmarennar/ þar vier þáum Gud að síe og sko
ða að eilífu.

Þannan síer þu nú/ húðnen þessé dafemdat
vert Drottens eru húðt í öðru/og húðt er hul
ed í öðru/Þá þu truer a Christum/ þa er Guds
Ríkte híd jíta í þier/lyta sem Lífed er í nypað
dre blautre Barntínd/ og þu heildur þier við
ORDET. Guds (húðt heildur það er openberle
ga tíent eða lesed) alýta eins so sem lípande Bar
ntínd heildur síg í Modurennar Lífse. En Gud
er sa sem allt þetta verkar/og er so sem ein Líf
moder/sem alla tíma og allstadar styrker og hial
þar til foddan Sædingar.

Þar þyrer lyftr Gud síer hía Spamantenum
Ísala við eina þungada Moder/þar hía so talar
Stal eg lata adra opna Modurkúiden/en
þaða eðfe síalpur? Stal eg lata adra þog
ða/enr síalpur vera til lúktur? Þier erud
af miet þórner í mínn Lífse/ og ligged í
mínnum Kúide/ Ísai. 6:

Síe nú nóður af einþóldu chrístelegum Le
serum sem þessan tíupa edla Leyndardom kanti
eðfe að höndla eða skília/ sa late síer eðfe þífa
myked þyrer þui/ad lesa þetta optar en eier sum
og yperuega það ríett með jöuglegre umhuxan.
Þuiad hiet af meigum vier skília og lara/húðn

en hattad er einum rícttruudum Christnum Máte
 og hans Lype hler í Seimenum. Sem er, Þp eg
 true a vorn Herran Jesum Christum, þa vgtur hñ
 þyrer Truna inn til minn/ og byr í minnu Siarta/
 þa heþ eg í Christo saðan Gud/ og í Gude allan
 þeðan Seim/ og í Seimenum alla Guds Christne
 allt þetta er mitt í Christo/ sie þad Paulus/ Apol
 lo/ Petur/ Seimuren/ Lyped/ Dauden/ þad Malc
 ga og Ofomna/ 1. Corinth. 3. Og þo sa Rícttru
 ade slae þad eðe med Hugonum/ huðnen hafi a
 allt þetta/ þa a hafi þad þo samt í Trúste/ og getu
 gur so leinge þungadur med þetta Rícted Guds
 að hafi þer þad fullkomlega að eignast sem hann
 hepur hler trúad.

Nú vil eg að eins í þessare þrjúða Bókene/
 Fromum einþóllðum Siðrtum hið greinelegasta
 og líoflegasta vtþyra/ huðnen vared sie og hate
 að vorre Endurþæðingu/ So að huðr Maður met
 ge vsta huðr að sie vor andlegur Sader og vor and
 leg Mober/ so og lýta/ huðrt að sie Sæðed vorrar
 Endurþæðingar. Jeem/ Tool og Verþære til þss
 arar Endurþæðingar/ Lýta eienen med huðrtum
 hatte þesse Endurþæðing skiedur/ Suad hun gag
 ne eða stode off/ Suad hellst þad er í off/ eða med
 off sem Gud endurþæðer/ Suðrsu leinge hun stend
 ur yper/ og huðnar hun er rte og endud.

Annar Cap.

Pater Regenerationis.

Om Sædur vorrar Endurþæðingar/ huðr að
 er Herran Jesus Christus.

Syrp

sie Christus sa er af Gude þæddur / 1. Job. 5: Hafi Saderen Liosfins af huorrum all ar godar Gæpur koma / hefur þædt off ept er sijnum Vilja / Jacob. 1. Item / Lopadur sie Gud og Sader vors herra Jesu Christi / huor off hefur endurþædt / af sine mykellre Mysskun / 1. Pet. 1. Og enn seiger Rinn ingen / Stædt huiljkan Ræðrleika Saderen hefi synt off / ad vier skyllbum neþnast Guds Børn / 1. Johan. 3. Eins vottar herra Jesus um Heilagan Anda / þar hafi seiger / Thema þuiad eins / ad Madur verðe þæddur af Varne og Heilögum Anda / þa kani hafi eðe ad komast i Guds Ríke / huad af Holldenu þædest þad er Holld / enn huad af Andanum þædest þad er Ande / Johan. 3. Af þessum Vænisburðum Rítningareñar er þad augliost / ad þra Verke Endurþæðingareñar sie eðe þraskilen Gud Sader / og eðe Heilagi Ande i nóð urn mata / Selldur heyrer þad Verð til öllum Guddomsfins Þersonum / so sem S. Augustinus riettelega seiger / ad Opera Trinitatis ad extra sunt Indiuisa, Ad þetta Guds Verð og öll önnur þuilið heyre með riettu til allre Heilag re Þreimingu.

Xu þo ad so sie / ad öll heilög Þreining endur þæde off / þa verður þo Sonuren alleinasta neþn dur vor ariar ADAM / þad kienr so til / ad huor ke Saderen / ei hellsur S. Ande er Madur ordent hapa ei bitasjad þyrer vorar Synder / nie bæt og betrad.

þettað þá allt sem Adam spillte og þorbíarþaðe,
 Og þó samt verkar Sonuren eðe alleina eða ein
 samall/helldur verkar Gud Sader i hönum/og þy-
 ter hann/med þui að hann er i Söðurnum/ og Sad-
 eren i Synenum. Sömulcidis er 3. Andei Syn-
 enum/og i þessum öðrum Adam býr allur Guðdo-
 muren lýkamlega. So verkar nú öll heilög þressi-
 ing þora Endurþæðing.

Nú þíer Þínþólldur skulud víta og merktia/
 huðr Mismunur síe a millle Söðursins og Sonar-
 ens/i þessu heilaga haleita heilsufama Verke vor-
 rar Endurþæðingar. Þuiad satt er það/Gud Sa-
 der er þá sem off endurþæðer/En þó gíðrer hann
 það eðe alleina þýter sialpan sig/helldur gíðrer
 hann það þýter síu eingíetren Son/Lyfa so sem hñ
 i Vpphæpe skapade allar Stiepnur/eðe ein samall
 og sialpur/helldur þýter sinn Son/ Jóhann. 1.
 Þýrer hann (seiger postulen) er allt skapad
 það sem er i Himnenum og a Jördunne/
 Coloss. 1. þar þýrer/Lyfa sem hann hepur þýrer
 síu Son skapad off/so endurþæðer hann off og gíð-
 rer off að nyum Stiepnuni/þýrer þann sama sinn
 Son/latur hann verða sástan Mann/til að bitala
 þýrer allar Sefmsins Synder/og latur hñ verða
 ein aitan Adam/huðr eð epter sálan Sigur slítar
 þínu og Vpprisu vera skal Lópud og Þrudgume
 sínar chrístelegrar Kírkiu/sa eð Chrístinena olíet-
 ta gíðrer miz sínu Orde/sínum 3. Andei og Gæp-
 um/so hun þæðer hönum þíðlda Barna.

Þíer er Gud Sader þá ríette Konguren síu
 Þrullup gíðrer Syne sínum/ Matth. 22. Hann
 þýdur síme chrístelegre Kírkiu að hlýða þessum

synum Syne/og jata og medkænna hafi eðle allein
 asta þyrer sijn Skapara/ hellsur þyrer sinn elgen
 Mañ. Þuad so talar hafi/ Esa. 54. Sa þis
 þetur skapad hafi er þin Madur/ Drottin
 Allsheriar er hans Zeite/ þin Endurlaus
 nare [Redemptor tuus, Iesus Kristus]
 sa Zeilage i Israel sa ed nepnest Gud alla
 Zeimsine. Og þegar hann þastnar Christnena
 synum Syne/þa lopar hi honum myksu og marg
 þólldu Sæde/og seiger huðnen hann vilie breyta
 við Börn og Vidia þessa anars Adams/ ep ad þe
 þorsla sig i mote honum/ Jeg vil (seiger Gud)
 eilijst Sæde giepa honum (mignum Syne
 þeim þinneska Brædguma og Adam / Je
 su Christo) og hallda hans Sasæte við so
 leinge sem himnen varer. En ep hans Børn
 ypergiepa mitt Lögmal/ og ganga eðle
 i mignum Rættindum. Enn ep þeir vanhel
 ga mignar Sticfaner/ og hallda eðle mign
 Bodord/þa vil eg vitia þeirra Syndu mæ
 þræse/ og þeirra Alisgiörda með Ræpsing
 um/ Enn Nad migna vil eg eðle taka þra
 þeim / og eðle umbreyta þui sem þraim er
 geingeb af mignum Munne/Psal. 89.

Hier sig þier god Børn i Christo / huðsu
 ad vör himneskur Emanuel sa annar Adam/ver
 dur með lifsum Ördum nepndur Eigenmadur s.
 christelegar Kirku/ og a Børn við henne/og er
 sader þeirra Barna/so sem Ritningen talar enn

i öðrum stad/þar hun seiger/Þú þörn munu
þaðast þier/so sem Natt döggen af Morg
un roðanum/Psalim: 110. Item/það mun
Sæde þapa sem þónum þionar/Psal. 22.
Og en talar Gud Jader so um sín Son/
þans Sæde skal vera Elípt/og þans þa
ste þyrer miler so sem Solen / Psal. 89:

Allt þetta skal skília og vnderstanda / eðe
holldega/heller Andlega/ym andleg Þörn vora
þinneska Adams Jesu Christi. Og med þessum
þette þram klemur nu þyrst Verð vortar Endur
þædingar af ögnum Þingle/öngnum einþöldum
Manne/ þellur af Gude Jödur/af Guds Synce/
og af h. Anda. Med þm þette/sem þar stendr/
Job. 1. Ad aller þeir sem trua a Christum
þ hann medtaka / þeir sie af Gude þæðer.
Og vor Lausnare Jesus Christus/i þuðrið
ad Jaderen er med h. Anda / þ öll þylling
Guddomsins / hann er þa Maðuren þuðrn
þier þatum þ medþiennum ad vera vorn an
an Adam þ elípten Jödur þann þinneska
sem off endurþæðer:

Enn huad Almattugum Gude þepur geinged
til þss/ad endurþæða off auma arma Jæðar mað
þa/og ad veita off so stóran Þelgiðrning? Sam
lega þepur þad eðe skied vegna vortra Verka eða
Þerðugleiks / Þuðad þier erum af Natturu til/
þauðer til alls Guds/og hópum mþ vorum Þynd
um eðe annad þorþienad enn Guds Reide/Þauð
an/þelvyte og allt Illt / huat þyrer þann eptet
R v þynum

synum riðtclæris Dóme matte vel þordæm: off
eilyflega/ Enn S. Petur talar riðtclæga hær
vm þar hann seiger / Ad Gud hape ap sinne
mýðillre Mýskun endurþædt off/ i Pet. 1.
Og so sem Christus sialpur vottar / ad
Gud hape ap Næd og Elsku sinn Son he
imenum skeinkr og gieped / Job. 3.

Þuðad (til Dæmis ad taka) Lyka sem ein þro
mur godhiartadur Sæder/ sem sier sinn Son dauð
an þyrer sier/ huðr ed sig hepur sialpur i Zel stund
ged/ eða teked Vitur til syn/ eða mý huðrtum hæ
te sem hann hepur sig Lyþenu suipt/ þa kann hann
eðte anad ein ad lata það taka sier til Hiartans/
Og ep nöður Ræd eru til/ ad hans Sonur matte
lipande verða aptur/ þa lestar hann þeirra Ræda/
þo allðref koste það so mýðed/ So gieð það hær
til/ þa vier voru dauðer/ þyrer vorar Þætræðst
ur og Syndur/ og vorum ap Nætturu Þörn Reid
enar/ þa liet Gud sta Rýkdom sinar Mýskunar/
ap mýklum Bærleika/ huðrn hann hæpde til vor/
Og hepur off/ sem dauðer vorum i Syndðnum lip
ande giðrt med Christo/ i huðrtum vier erum Sa
luþelpner ordner þyrer Trima/ og það sama eðte
ap off til/ hellsdæ er það Gæpa Guds/ eðte ap vor
um riðtclæris Verðum/ vppa það ad eingin þrofe
sier utan alleina i Gude.

Þridie Kap.

Mater Regenerationis:

Vm Modur vorrar Endurþæðingar/ sem er/
Guds Christne/ Zeilög chrifteleg Ríkka.

S V Andlega Moderen sem oft endur
þæder/ húðrar eigen Mædur Lópud og
Brudgúme að er vor himneske Adam/ er
eðe sú þyrsta Eua að húðere vier aller hóðum
vorn Vppruna/ Hældur er þetta Ecclesia Mil-
tans, Christeleg Kirkia vors Herra og Frelsara
Jesu Christi: um allan Heiminn/ a meðal allra
Þjóða/ sú eð en nu hefur að bertast við höld og
heim/ við Diópul og hans Lime/ húðria Christ-
ne S. páll kallar Himneska Jerusalem/ og seig-
er að hun sie Moder vor allra/ Galat. 4.

Nu ma einhúð spyrja/ Guð er christeleg
Kirkia, þessum heim? Guð er hun? Og húðr
er heðar Múðtíne/ hvar að hana meige þekka?
Andsuar/ Christne Guds hær í Heiminn er Síp-
nudur þeirra Manna sem hállda stér við Guds
Ved/ þad skripað og eptelated er að Spaminn-
um og Postulom/ og þad openberlega meðtíne/
og ríttellega hantera Sacramenten/ eptér þu sít
þau eru að Christo jnnsett og skíðud/ So sem
stálpur Guds Sonur seiger/ Míner Saud
er heyra mína Ródd/ og eð þekke þa/ og
þeir þylgia míer/ Joh. 10. Og S. páll
seiger/ Þíer erud Borgarmen með heilógú/
og heimamenn Guds/ vppbyggder yper Gru-
nduelle Spamanna og Postulanna/ þar
Jesus Christus er Hornsteininn/ Ephe: 2:
Item/ Þíer erum þýrer ein Anda aller skíð-
der til að vera ein Líkame/ húðr vier erú
Gyðingar eða Gríðer/ þrælur eða Frelsin-
giar/

giar/ og erum aller í einum Anda bryðlab
er/ 1. Corinth. 10. Áþ þessum og þuistum
Reningarennar Grænum/ er líöst að slá/huðr og
huist ad er chrissteleg Ríktia/sem er/ Allir þeir
sem hafa Guds Orð hreint og klárt/og ríettele
ga tudea þau heilögu Sacramenta/þeir eru Gu
ds Christne.

Nú so sá huðr Made er bæde syneleg og ofsyne
legur í síne Substantia Mynd og Veru/ Syneleg
ur er hann epter Golldeinu/ enn ofsynelegur epter
Saluñe/og þeim järe Dygdum og Mannkostum
Mannsins/ og þo lýta vel eru eðe tueir/ heildur
eín Maduren/Wins so er hattad chrisstelegre Rí
ktiu hjer í Seime/hun er nöðurn part syneleg/og
nöðurn part ofsyneleg.

Syneleg er hun epter þat ytra Aþerlíte Solt
sins/sem hefur Guds Orð með Lónd og Heilög
Sacramenta/og er hvar hellst Guds Orð ríenast
og predikast/hvar Börn verda skjóð/hvar Men
verda apleystir/ og Men ganga til Guds Bords
og Altaris/Allt þetta er pyrer Manna Augum
audsynelegt. Og hvar þesse Audiente eru/þa hef
ur Gud eplauft þar syna Ríktiu/ epter synu fyr
erheite/þar hán seiger/ Lýta sem Regned og
Sníoren þellur af Himnum/og Ríemur eðe
aptur þangad/Heildur vöðvar þad Jörde
na/ og gíðrer þana avartarsama r groan
de/ so að hun gíeþe Sæde að sá/ og Bra
ud að eta/ So skal mitt Orð vera sem
þram geingur af mánnum Munn/ þad skal
eðe þoma tomt aptur til mín/þelldur gíð
ra þ

þá þad sem mærl lylkar/ og þad skal luc
hst/ Esa. 55.

Med þessum hætte er nu Kirkia Guds i
heiminum ein synelegur söfnudur og þreipar
legur/og eptir söddan ytre og synelegre Afynderi
ne/þa hefur hún eðe alleinasta i sler riettruada
Mæn og vtualen Guds Börn/ heildur eru þar i
bland Græsluvar/Villumenn/ Ogubleger marger
og munchriftnir/þr eð heyrta Guds Ord og með
taka Sacramentum/en þo þeirra hlattá sic pulsa
mz Blindleika og Vantru/ Hicr vppa hlyder ept
erlqtingen um Xted/sem fastad verður i Sioen
huort ad Lande dregur bæde goda Siska og illa/
Matth. 13. Þad hlyder riettelega vppa chriftele
ga Kirkiu/og Söfnud godra chrifteña Maña og
alla Ogublegra munchrifteña:

I annan mata er Guds chrifteleg Kirkia og
syneleg/eptir þeirre jñre Afynderne/og þeim jnn
re Dygdum og Mankostum og Guds Gæpim/sik
er sön Jðran/Truen/Vonen/Rærlleiken/Riettu
sen/Sridur og Sögnid i 4. Anda/ et et. Rom.
14. Þuad söddan Mankoster slast eðe mz lylkam
legum Augum/ og þeir hapa huðrte Segurd nie
Þryde þyrer heimenum/hellbur ad eins þyrer Gu
ds Augum/ sem þar stendur/ Psalm. 45. Huðr
hamn er nu begapadur med þessum Dygdum og
Mankostum/sa er lipande Limur heilagrar Guds
Christne og Vtualldur Drottens. Og med þui/
ad eðe hapa aller söddan Dygder og Mankostu/
og þa jñre Þrydena og Segurdena/hellbur sumer
og þær einir/ Þar þyrer geingur þad so til sön
Christur seiger/Matth. 20. Ad marger eru kall
Ad:r |

æder/ en þær Vtuælder.

Og með þui/ ad Riectlæted/ Friður og Sögnu
dur i S. Anda siæst eðe hið ytra/ ei heilður þyr
er Heimins Augum/ heilður eru þær Dygðer og
aðrar þuilykar alleina hið innra/ og þyrer Gude
kustar og augliosar/ sa xtyrum og Giertum ransæ
ar/ Act. 2. So sem hæn vottar siæpur þær hæn
seiger/ Jeg þeckæ mýna/ og jeg verð þeckæ
ur ap mýnum/ Johan: 10. Item/ jeg veit
þýn Vert/ og þinn Riærlæika/ þýna Þion
ustu/ og Tru og Þolenmæde/ Apocal. 2.
So 7 seiger S. Þæll/ Grundþællur Guds
er stadþæstur/ og þæpur þetta Jænfigle/ ad
Drotten þeckæ siæna/ 2. Timoth. 2.

Ap þessære Styringu er hægt ad skilia/ ad
eðe eru tuær/ eðe þrær eða þleiræ christelegar
Riæktur a Jorðunæ/ heller alleina ein/ sem ad mý
þessu mote þæpur tuðpællægt Allt/ Vætt hið ytra
þyrer Mønnonum/ Annad hið innra þyrer Gude.
Þær með þæpur þessæ christeleg Riæktæ eða Christ
ne/ marga Limu/ ap huðrium sumer eru dauber/
sem eru Græstnarar/ Stættar/ Villumen/ og aller þ
ranarlausar/ Þessæ kallast andlegæ dauber/ Væn
mer eru stærker og lifande/ sem eru þær Gudhræð
ðu og Riectruubur

Hiær geingur ælyka einæ heilægre Christne/
og þa ein Þræður a siær Mæn eða Þræðguma/
huðrn hun tiæran þæpur ap sætre Mæst og Vættu/
Væn a synunt Lættæmæ þæpur hun þa eina Læðu og
Limu sem eru stærker og hrausker / hun er plæg
ad með illar. Þessæ i synu Blæde/ og ællan Þættæi
ta/

fa? Zennar Límet sumer eru sáttir og dandlega
veyttr/hun villde gjarnan vera laus við þá/ennt
hún þær þad eðe so snart/ Hellsdur verður hun
ad liggja þar ynder og berlast þar við/ þangad
til ad hefiar Mádur og Brwðgume þær Rad og
Læfning þar til/ ad hun verðe laus við þá dau
ða Líme og oláfnanlega/so ad hun meige syðan
med Gfede og Ynde biva við sín Máñ. Eins er
Birtian Christi hjer a Jörðu/ Hun er ad vqñu
Guds Brwður/ Psalm. 45. Hun er Guds Lws/
1. Timoth. 3. Hun er þess himneska Kongs Dñ
usta/Cantic. 2. Hun er Mustere Guds lipanda/
2. Corinth. 6. Enn þo eru i þessu mylla Lws
eðe öll Rier glörd af Gulle og Silpre til Samd
ar/hellsd? eru þar mörg Rier ohrein og ofsmaleg
sem hreinsast skylldu. Þar er a medal christeña
Mafia Villumenn/ 1. Corinth. 11. Þar er Ill
grese i bland gods Sædis/ Matth. 13. Þar er
Mádur Syndareñnar og Sonur Glötmarennar/
sem nu situr i Mustere Guds/ 2. Timoth. 2. Við
þessa og adra þleire þess hattar jlla Menn og þo
tanarlausar/Dopa og Skalka muñhriftna/ verður
christeleg Rirkia ad dragast og berlast/ allt til
seinasta Dags/þa heimar Brwðgume Jesus Chr
istus skilur þa við hana.

En a medan þad skiedur eðe/ þa skilur se
himneske Brwðgome sig eðe við hana/ Hellsdur
byr hafi saman við hana/ og glöror hana avare
arsama med sínu Orde og L. Anda/og elur við
heñe andleg Bðen/af alls hærtudum Þiodum og
Tungumalum/so sem skripað stendur/ Meñ mi
nu segja i Zion/ad þar þæðest allra handa
Þioder

Þiöðer/ og að þa hæste vppbyggja þana:
 Dröttin mun lata predika í alls þattudum
 Tungumaloni/ Psal. 87. Og þar þyrir verð
 ur þesse Ríkis Guds föllud Möðer vor allra/
 Galat. 4. Áþ þui að aller þeir sem trúa a *Nla*
 þn eingjetens Guds Sonar/ þeir eru að hest og
 hestur himneska Brudguma til eilíps Líps and
 lega þædder og börner/ so að hjer er eingin grein
 armunur a millu Gyðinga og Heiðinga/ millu
 Maða og Ruenna/ Præla og Stelfinga/ Sun er
 Möðer allra Riettruðra/ lyfta so sem Jesus Chri
 stus hestur Brudgume er allra vor Gud og eilíps
 ur Fader.

Nu er hjer merktanda/ huðnen þad geingur
 til/ Ad þeir riettristnu og lipande Rimer Guds
 Christne/ eru a Þórðunne optast þeir Numustu sin
 mestan Morgang lyða/ og eru í Seimenum hatad
 er/ þyrir sitner og þorj mæder/ Hjer með þa er sú
 järe Segurden Guds Ríkis Truen/ Vonen/ Riet
 leikuren hulen þyrir Maðana Augum/ og hefur
 þyrir þeim eðert Allit. Enn hjer a mote eru þe
 Ogudsegu og dauder Rimerner niðg mæget og
 oteljanleger/ þeir þiklast vera su rietta og sanna
 Guds Christne og þad sanna Guds Sws og Muste
 re/ so sem nu a Dögum vorum ma sta a þeirre
 rommersku Ríkiunne/ huðsu að Papistar þiklast
 vera þad sanna Guds Folk/ og þorsma alla riettru
 ada Christna/ og falla þa Lutheranos, Obyria
 i/ nsamla/ sem eðe sie nema í þam einum Horni
 Þyskaland/ og oryðar aftar skadar/ Enn Papista
 Ræðomur og Religio, hun rþenur sig um öll
 Ræð

Lönd nöglega/ og blómgastr/ og seigst andleg
Börn aléd hápa meir en í sextan hundrud ár.

En flótt skulum vier eðe lata skielpa off me
villa/ þó su romuerska Rirkian sie so avartarsóm
og þæde þjólda Barna/ Þuiad þad eru eðe Guds
Börn sem hun þæder/ En hiet þuert a mece/ þa
er su sanna Guds Christine og vor Rirkia og Söþ
nudur/ sem þyrer Augum Heimins synest að vera
áumir og einsamall og Avartarlaus/ hun (seige
eg) er myflu avartarsamare/ og þæder pleire B
rn Riossens en su þeita og þulla Romuerska Rir
kia/ Og hiet vppa hlyder þad sem 3. Ande talar
Esa. 54. Vert glöð þu O Byria/ Þyrer Heim
ins Augum/ Þu sem eðe þæder/ Belials Börn
so sem gíðrer su þalska Christnen. Sagna þa
og þalla/ Þu riettruada Guds Christne og Rir
kia/ Og vert glöð þu sem eðe ert þungud/
að Sæde Antachristi/ Þuiad su einsamla/ þyr
er Heimins Augum/ þepur pleire Börn/ huðr
eðe eru þædd að Blode/ eðe helldur að Vilia Sol
idsins/ og ei helldur að Vilia Mannins/ helldur
eru þau að Gude þædd/ Enn su sem Mannen
þepur/ þad er að skilia. Su Salschristnen sem
eðe þepur Guds Ord/ enn þepur þó þann Mann
sem sig sett þepur í Guds Mustere/ og sig þepur
sett og vpphæð yper alla Guds Þionustugiðrd/
og er að hönum oliett/ hun þæder eðe Guds Börn
helldur Antachristi Börn og Aþfærme.

Hier skulum vier sem mi lipum og höpum Gu
ds Ord hreint og klart/ þaða Almætingum Gude
sa off þepi þrellsáð vr Villu myrkre og Svælu Sui
virding

viðingarennar þess blinda Þauadoms/og skulum
 vier hallda oss við Guds Heilaga Evangelíska
 Ríktu/ huðr ed i hia Papistum og öðrum stólt
 christnum hallden er aum þatæf og þyrerliten/en
 er þo þyrer Guds Mugum hin dyrdarlegasta/ og
 vtualen Jesu Christi Brudur/Og er þyrer hans
 Ord og S. Anda oliett og avættarsöm orden/
 til ad þæða Christo god og elskuleg Börn/pau ed
 hlyda hans Ordum og lipa eftir þeim.

Þaðen er nu christeleg Ríktia hjer a Þórdu
 vor allra Moder/ og vor himneska Adams and
 leg Brudur/og andlega oliett eigen Rona. 27u
 skulum vier god Börn i Christo/til metra Stílt
 ings og Vnderstöðu a þessum Keyndardome/ hug
 leida og merkia/Ad so sem þesse Moderen er and
 leg/so hepur hun og eirnen andlegan Ruid/ and
 legt Lyps/i huðetu hun ber sijn Börn/og gefingur
 med pau/ sem hun þæder til elyps Lyps. Þar
 næst þa hepur þesse Spiritualis Vterus, andleg
 ur Ruidur eda andlegt Lyps sterlegar Dyr eda
 þort/ um huðet hun tekur við synum andlegum
 Börnum/ ap synum himneska Brwdguma/ huar
 ap vier komum jñ til heñar/til ad verða Limer
 heñar Lyps/so ad hun bere oss i synum andlegu
 Ruide/og þyrer sijn Lyps.

Þesse andlegur Ruidur S. Christne/eda heinn
 er andlegt Lyps er Ríke Truareñar/og þess and
 lega Siona Sattmarlens/sem vor himneskur Ad
 dam hepur þyrer orðed vppreist og bunded við
 hans/So ad hun til hins syðasta Dags/og so lein
 ge sem Heimuren stendur/þa skuldbindur hun sig
 og trulega lopar ad hlyda og þylgia Ordum sijn
 Brwdgu

Þröðguma/og hallða Tru við hann/og í samnec
 Glyðne að hallða hafi þyrer sín eigen Mañ/so að
 þeirra Zionaband það andlega þeirra a mille
 rafkest eðe nie ríupest þyrer nöðurs konar annar
 lega öðerlega Aast og Elsku. Vm þennan Sate
 miala talar Gud/Esā. 59. Soddan Sattma
 la vil eg gíðra við þa (seiger Drottin)
 Míñ Ande sem er með þier/ og mitt Orð
 sem eg hef lagt í þín Mun/ skulu eðe vjfe
 ía þra þýnum Munne/ og eðe þra Munne
 þýns Sæðis/og Barna Barna þra þessu/
 og að Eljúpu/seiger Drottin.

So langt og breidt sem þetta Truarennar
 Ryfe nu tekur vm Seimen og þesse Guds Satt
 male/ so stor og vjður er sa andlege Vterus og
 Ruidur chriftelegar Kirkju. Nu er það kunnugt
 og auglöst þyrer öllum/ að a medal allra Þiöda
 vnder Soluñe þínast nöðrer þeir sem skjörder eru
 í Napne Chríste/og stier hallða við það 3. Quat
 gelium og það openberlega meðkíña/ þeir aller
 heyra til Ryfe Truareñar/og þeir eru í Sattma
 la Guds Ords og hans Syrerheita. Quat ap að
 epterþylger/að sa andlege Ruiduren/eda það and
 lega Rýp og Vterus Guds Chrístne hjer í Zel
 me/sie so vjður og breidur/ að hafi tekur vt yper
 þa allg sem eru skjörder og trua a Jesu Chrísti.

Og þetta híd sama er Meining hins 3. An
 da/þar hafi þyrer Múñ Spamañsins Esāe 54.
 byður/að Kirkia Guds hín olíetta skule vtþenta
 sýnar Tíallbwdur/seingia Tíalldöðgen/og gíðra
 Rvmed vjðara vegna þiöldans þra Barna sín hvar

Sij.

geingur

þeingur með/ Giördn (seiger hann til vörrar
 andlegtrar Modur) Róm þínar Tíalldbwð
 ar vjðt/og Breid vt Tíölden þar þu býr/
 spara þau eðe/teygdu Stögen langt/ & þa
 sterka þína Tíalldbwðla/ Þuiad þu munt
 vtbreidast til hægri & vinstri háðar/ & þitt
 Sæde mun erpa Heiðingiana/og þad mun
 Bwa i þm Stöðönnu sem i eyde eru. Trín
 þa muntu sia þína Lyst/ og þu munt vt
 Briotast/ og þitt Hlarta mun vndrast/ & vt
 Breida sig/ Þegar þiölden Siörens styr
 sier til þijn/og Magten Heiðingiana kem
 ur til þijn/ Esa. 60. Og en i öðrum stad
 Börnen þjns Öbyriuskapar munu tala so
 pyter þjnum Eyrum/ Hiet er opþróngt/
 þar þu þangad setur/ so ad eg meige Bwa
 hia þier/ Enn þu munt mæla i þjnu Hlat
 ta/ Hvör þeþur þætt miet alla þe ssa? Jeg
 var oprioföm/einsömul/Burtreken og þor
 laten/ Hvör þeþur aled þe ssa vpp hande
 miet. Sia/Jeg var einsömul epterlaten/Hu
 ar voru þa þesser? So seiger Dröten Dr
 otten/ Jeg vil vpplypta minne Hende til
 Heiðingiana/og hia Þiöðönum vil eg vpp
 setia mitt Merke/ Þa munu þeir Bera þj
 na Sonu hingad a Höndum sier/og þjnar
 Dætur a sijnum Axlum/Esa. 45.

Hiet ster þu/ad Tíalldbwðen/Tíölden/Tíalld
 stögen og Róm Guds Christne/merker Rýte Tru
 ærenar

eressar og þess Zions Sattmala/ sem er a millu
Guds Christne og heitar Bræðgumna þad verður
sig og breiðir so sem þungadur Ruidur/og er so
stor/ad hā jstelykur i siet opurmýsten Siðða Ba-
na/ap illum Þjóðum og Folke.

En Dyrnar eda ported huar um vier eigu
inn ad ganga i þessan andlegan Ruid Gudlegrar
Christne/og komast i Sattmala og i Rýke Truar
enar/ so sem i Ruid 6. Rirkju/ þ er si Zeilaga
SKIRN/huot ed hier þyrer kallast Sattmale god
var Samuisku hia Gude/1. per. 3. Fuiad i Siyr
nenne hepur Gud vid þig vppressit einn Sattma-
la/eg þier þynar Synder þyergieped vegna syns
Sonar/og teked þig vpp siet til esskulegs Barna/
og gieped þier eilýpt Rýp. Þar aptur a mote he-
pur hann lated þig apneita Displenum og illum
hans Vertum/og þu hepur lopad ad cruz a Chri-
stum/og ganga þram epter hans Rodordum.

Oppa soddan Sattmala erum vier skjirder i
Napne 6. Þrenningar/og þyrer Stjrnena jstætt
er jstplantader og jstlypader i 6. Guds Christne
þad er so ad skilia. Þegar þu þyrer Sacrament-
um Stjrnarennar ert kominn i 6. Sattmala med
Christo/og ert ap 6. Þrenningu medtefen til Ba-
rns og Erþingla eilýps Rýps/Þa japnsnart ertu
ap vorre andlegre Modur/Christne Guds so sm
ap anare Quu/og ap vorum Sinneska Adam og
Bræðgumna Jesu Christo þyrer þa 6. Stjrn and-
lega gieted Barn/og i Truarenar Rýke/so sem i
heitar andlegan Ruid eda Modurskj jnnlacen og
jsttefen/So ad þu 6. Stjrn er er offriettelegt so
sem port og Dyr og Jngangur/huar um vier þi
Stij. göngum

göngum i Sattmala Guds/og i Rýste Truareñar/
eins og i modurlegan Ruid Heilagrar Guds Chr
istur. A huórt port og Jngang Sonur Guds at
miser oss so vandlega/þar hafi so talar til xrico
demum. Sannlega Sanleaga seige eg þier/
Nema þuiad eins ad Míadur verbe þaðð
ur ap Varne og Anda/þa kañ þañ eðe ad
komast i Guds Rýke/ Johañ. 3.

As þessu skulu þier Winpölldu það vita og
merkia/so opt sem þier siad/ad sma Börnen ver
da hēpd til Stjrnareñar/og eru boren pyrer voru
herra Jesum Christum/til ad verda jnrætt og jñ
i löntud i hans christelega Birtiu/þa verda þau
Dauru endlega nygieren/þa gietur su h. Moder
þau við synum himneska Brwdguma/eðe i hollu
legre Lyst/hellbur Andlegre. Og so sem i Stje
næne Herrans Christi opnaðest Himeneñ yper hō
num/og öll h. Þrenning openberaðest/so opnar
sig hier sa andlege Himeneñ/ sem er Rýte Truar
eñar/og Vterus Ecclesiæ,og so komast Börnen
þi i soddan Rýke/i huórtu h. Þrenning verkar og
stodar og styrker. þau til himnesks Lyfs/ og til
heilsusanlegrar Deydingar hollðsins og hins
gamla Adams.

Vppa þetta amiña oss nöðrer ap þeim göm
lu Lærepedrum/Sa Lærepader Theophilact
us seiger so/Salareñar Brwdgume er Chr
istus/en Brwdar hwsed og sa Stadur þar
þau giepast saman/er Birtian: Rupertus
Brunur Datzins þesse synelege giðrer Men
þipande/þa h. Ande liemur yper það/og
verdur

verdur ad Modurlýpe s. Kirkju/ad Ríð
 Madareñar. Og en i öðrum stad/ Christ
 us afsceiger ecke/ ad Madur skule para apt
 ur i sínar Modur Ríð og þæðast/helldur
 seiger hann huada Ríðdur og huada Mod
 urlýp þad er/ i hñort Maduren skule inn
 ganga & þæðast aptur ad nyu/ Þuiad Vatn
 ed verdur ap Þpertomu s. Anda andlegur
 Ríðdur/og. Lýp þeirrar Himnesku Jerusal
 em. Og en seiger so Rupertus/ Vatned ver
 dur ap s. Anda heilagrar Kirkju Lýp eða
 Ríðdur / so ad Maduren verðe þar gieten
 Candlega)og vardveittur/allt til sjns þæð
 ingar Týma/þad er/allt til þess/ad þetta
 standlega Lýp endast/ so ad hann þa verðe
 þæddur til ad sia Guds Ríkte.

Þetta er rícttelega og vel talad/Þuiad þyrer
 þa Zeilagu Styrn verdum vier so sem vñ
 Þort eða nöðrar Þyr jñgangande i Rífte Truar
 eñar/eins og i andlegan Vterum og Ríð heilag
 rar Kirkju/Sýðan verdum vier i Orðenu Gudle
 gs Settmala/lýka so sem Þörn i Modurlýpe myn
 dader/skapader/tíl þess himneska Lýpsins sñ vier
 mistum i Adam. Leifred i Rítníngusne (seiger
 Christur) þuiad þier bygged yður ad hapa
 eilýpt Lýp þar ap/ Johán: 5. Þar þyrer/
 So snare sem Maduren verdur þyrer s. Styrn
 jñplantadur jñlýpadur s. Kirkju/þa strax ligg
 ur hann i Ríðe sínar andlegu Modur/og verdur
 þar sýðan i heñar Modurlýpe boren allt til Daud

ans/ þegar Sal og Luktame skiliast ad. Sliks
Mans Daudadagur er Dagur hans afstatar Sæð
ingar/ og þa þer hann (eþ hæn deyr gudlega) wr
Ryke Truareñnar jñ i Ryke Skodanareñnar/ þra þiff
are 4. Rírklu sem hter i Zeime er so sem i skan
danda Stryde/ og til þeirrar sem Siguren hepur
þefinged/ og sinn Þrwdguma sner og lýtur Auglite
til Auglits.

En ædur þyrre enn þad skledur/ og ædur emt
Madur klemur þangad/ þa hlytur hann i þessum
Zeime og i þessu Truareñnar Ryke/ ad lata ala sig
og næra i Ryke sinar andlegu Modur/ og jða sig
þapnlega i ríettre Tru. TRVEN (seiger Lu
therus) giórer off ad Guds Bórnum/ sem
þaðast þyrer Orded/ þuðrt Ord ad er so sñ
añad Modurlíþ/ i þuðriu vier verðum giet
ner og þorner/ og ap þuðriu vier verðum
þædder. Philippus Melancton seiger so/
Lýka so sem Fostred i Modurlíþe tekur til
sñn sñna Sæðu og Næring vñ Naplan/
æða Naplagangen/ eins liggium vier og er
um iñelukter i Guds Orde/ og drögum ad
off wr þui sama Orde Þyming Guds og
Lýped/ so ad vier atóllum hann/ eþrer þui
sem hæn hepur sig openberad. Og Mathes
us seiger so. Bærned líþer i Modurlíþe
þeþur sñna Næring ap Modureñe/ ver og
þroast Dag eþter Dag/ þuðrsu veykt i lýt
ed sem þad er/ og þrærer sig/ þo lýtelega
fie. Eins þæðunst vier ad nýu i Guds Orde
og

og þyrer Orðed tókum vier til að trúa.
 Í Ordeni nærum vier oss og lýngum/og þeir ed
 stöðuger eru í Christo og hans Orde/ þeir vara
 og þroast/ þeir lípa í þui/ sem Versed seiger/
 Vivimus in Verbo velut Embrio clausus in
 Aluo, það er/ Vier lípum við Orðed og í Orde
 nu Guds/ eins og föstred í Modurlípe. Þetta
 Orð gudlegs Sattmála og söddan Ríste Truarefi
 er er að vísu Vterus, og Modurlíp Gudlegrar
 Christne hier á Jórdunne. Í þessu Modurlípe
 verðum vier bornir/ hier þaum vier og höpum
 vora Næring af Guds Orde/ allt þar til vor En
 durþæðing fullgjörest á deyianda Dæge.

Hier sít þier nu/ og hier lære þier að vísa
 Lífssins Börn/ huðr að er Sader og Móðer vor
 rar andlegrar Endurþæðingar. Hier hape þier
 og lífsslega heyrt/ huðri Vterum/ huada Líp og
 Ríð h. Ríkis og Guds Christne hepur hier á
 Jórdunne/ huðrium vier verðum bornir/ og hu
 ada þort eða Dyr það eru/ hvar um vier erum í
 þessan andlega Ríð gudlegrar Christne jafgæting
 ger og kommer.

Þíorðe Cap.

Materia Regenerationis.

Um Sæðed/ vorrar Endurþæðingar/ sem að
 et Rögmaled og Euangelium.

Mí vilium vier þeyra þraunvígis/
 huðr að ste Sæðe vorrar Endurþæðing
 ar / af huðri vor annar Adam Jesus
 Christus syna Vtvalda Brædur h. Christne í
 S. v. þessum

þessum Gæmne olietta gíðrer til að þæða andleg
 heilög Börn. En Ríðningin kænir off með líf
 um Orðum/ huad og huilýft þetta Sæde er/
 Hæðed Afsemena inbyrdis/ huðr til aðars
 að Siarra/ so sem þeir huðrier endurþædd
 er eru/ eige að þorgeingelegu heildur að oð
 þorgeingelegu Sæde/sem er að ORDE Gu
 ds lípanda þad eilýþlega Blýpur/ 1. Þer.
 1: Og S. Jacob seiger/ 1. Cap: Gud
 þegur þædt off epter sýnum Vilja/ þyrer
 Orð Sanleikfins/oppa þad að vier skýld
 um verda frumþurður að þísa Skieþnum.
 Og i Epterlýkingunne um þan sem sæde godu Sæ
 de i sýn Atur/þa vteggur Christur stalþur huad
 þad sic/seigande/ Sæded er Guds Orð.

Þar þyrer so sem Mædur verður að holldelegu
 Sæde gícten og þæddur/eins hapa Liossens Börn
 sýn Vppruna að Guds ORDE/ huðrt að er þad
 ríctta himneska Sæde til þessarar Endurþæding
 ar/ og þad verður að S. þerre kallad Lípanda
 Orð/ Þusad þut þylger Guds Ande og lípande
 Bræptur og Verkan/og hann er so sem eitt Gím
 neskt Regn sem wr Lopte þellur og Sæded vól
 uar og gíðrer þad Avæxtar same. Þusad so mæler
 vor himneskur Adam til christelegear Ríktu sýn
 ar vtualdrar Bræddur/þa ed hann gíðrer hana so
 sem olietta með sýnu Blessaða Orde. Líf þa so
 sem Regned i Sníoren þellur að Himnum/
 og þer eðt þangad aptur/ heildur vólvar
 þad Jórdena/i gíðrer hana avæxtar sama
 og

og þriðganda/ so ad þun gíeþur Manne
 Sæde ad þa og Brand ad neytra/ Eins skal
 þad Orðed vera sem vörgeingur af mýnam
 Múne/ þad skal ecke koma tomt aptur til
 mýna/ helldur gíðra þad sem mîer lîktar/ &
 lîckast/ þar jeg sende þad/ Esa. 55. Og
 eû i ôðrum stad seiger Gud so/ Jeg vil hel
 la Vane yper þa Þyrstu/ og Vatnastraume
 yper þa Þyrnu/ Jeg vil hella mýnum Anda
 yper þitt Sæde/ og mîne Blessan yper þî
 na Epterkomendur/ so þeir skulu vara sîn
 Gras og sem Vîðer hîa Vatnaþrunnum/
 Þesse mun seigia/ jeg er Drottens/ Og eirn
 aîar/ mun neþndur verða med Nafne Ja
 cobs/ Esa. 44.

Suðr hann vill rîettelega skîlîa þessan Ler
 yndardom/ þa skal vel merkîa/ Ad Fuds Ande
 er (tîl ad jephna) so sem hlyr Vîndur med eirne
 avartarsamre Dôggum. En Guds Orð sem predîk
 ad verður/ og hliðdar þyrer Mânîsus Þyrum/ þ
 er Gîið þessa Vîndsîns eða Þytur. Suðr sem nu
 þepur goda Vaktan a þessu Gîiðe/ og heyrer Gu
 ds Orð rætelega/ og lætur þan hîmneska Vînden
 sem er Gud s. Anda/ blasa a sîg/ og vîkua sîg/
 Þad er/ þegar Mîður lætur han leîða sîg og sîy
 ra og stîrna sîer/ eptir hliðan gudlegs Orðs/ þa
 same Mîður kallast rîettelega ad vera Endur
 þæddur af s. Anda/ Og þetta er Mergur og
 Mîning Herrans Christi Orða/ þar han so tal
 ar tîl Nicodemus/ Svad af Hollðenn þædest/
 þad

það er höllð/ en huad ap Andanum þæðist
 það er Ande. Undrast þu eðfe ad eg sagða
 þier/ yður þyrftar ad endurþæðast. Vindur
 en blæð þar hann vill/ og þu heyrer hans
 þyt/ en eðfe veistu huadan þú klemur/ eða
 huðrt þan þer/ So er vm huðrn og eirn sijn
 ap Andanum er þæddur/ Johán: 3 Híer
 sáur Lutherus til þessæ Ord/ Tveir hluter
 hlyða þier til samana/ ORDED og AN
 DEN/ líka so sem i Vindunum er tvent/
 huðrt þia öðru/ Þyturun sem þu heyrer/ i
 Ablastoren sem þu þínur.

Atu höpum vicer adur þyrre heyrte talad vm
 Guds Ord / ad það var nept Vterus Ecclesiæ
 Christeleggjar Rirkju Ljþ og andlegur Rindur/
 i huðrium vicer verðum borner og tilreiddet so
 vicer verðum Guds Þörn. Þar þyrer ma einhuðt
 so spria og seigia/ Huðrnen kann híd sama Ord
 ad vera bæde Vterus Ecclesiæ og so líka Semén
 eða Sæde Endurþæðingarennar? Annad huðrt
 ma Guds Ord vel vera/ ein vift eðfe huðrtueg
 gla/ þuicad sitt er þar huðrt / Sæded eða Modur
 legte Ljþ?

Til þessarar Spurningar suatast so ríette
 lega/ Þegar Guds Ord verður ap öff heyrte eða les
 ed/ og vppa Liattad lagt og meðteket/ þa er það
 ríettelega Materia og Sæde vortar Endurþæðin
 gar og Endurnyanar. Enn so mykted sem afkræ
 er Krapt Ordins og Verkan/ þegar vicer erú þyr
 er þ komner i Guds satteniala/ og erú vnder þ lyd
 skyllder og skuldbundner/ og so sem i einu sterku
 swið

Slöse þorvatader þyrer Diöplemum / Zetuenum
og öllum Illum Mömum / þa erum vier i Sact
mala Guds/og i Räfte Triareñar/ Ap styfne Ver
fan og Þionustu Gudlegs Ords/ þa er þad off so
sem modurlegur Buidur/eda Lyp/ i húðrium Gu
ds Ríktia ber off og geingur m3 off/ so sem Mod
uren med Gofred.

Þar þyrer skal húðr og eñi Gudhræddur christ
en Madur hier i Zeime lata sem stér ligge Mlagt
a þessu húðrutueggju / sem þad og er i Raim og
Sannleika/ Ad taka þyrst til syn Guds Ord med
synum Zadarteiknum so sm þad rietta Sæde stí
ar Endurþædingar. Þar næst skal haim hallða
sig i þui sama Orde Guds so sem Barmed i Mod
urennar Lype/og taka ap þui Lyp og Zæring/
þangad til þesse Endurþæding verður þullgiörð/
og er þrætt komet. Þannet er nu Guds Ord bæ
de Lpne og Sæde til vorrar Endurþædingar/en
da og lyfa Lyp og Buidur Zeilagrar Ríktiu.

Stramar meir er og þad athuganda/ Ad lyfa
sem Barmforned i Modureñar Lype ap manlegu
Sæde gíeted/ hefur eñe allefnasta sinn Þpprima
þar ap/ Zeldur so leinge sem þad myndast og þull
skapast/ þa þar þad syna Sædu og Zæring/og tek
ur sinn Þórt. og Styrk ap Modurlype/ Eins eig
um vier so sem nylega gíeten Þörn Ríoffens i Z.
Steipt/ so sem i andlegu Modur Lype cheisteleg
tar Ríktiu lata Guds Ord vera Sæde og Þpp
þar vorrar Endurþædingar/ og lata þad vera er
nen lyfa vora andlega Sædu og Zæring/og eñe i
höðurn mata huxa um adra Slute hærre eñi off
eru i Guds Orde Openberader/ eda ad gapa ept
er anære

er aðfara sterkara Sædu/ enn vier fúfúfi að líða/
 Gelldur lata alleinasta Orðed sedia vorar Saler
 gleðia þar og styrkia/og seigia med Dauid Ronge
 Dróttin/mitt hjarta er eðle storlatti/þ minn
 Augu eru eðle - drambfóm / Jeg umgeing
 eðle stóra hlute/ sem opbær eru þyrer mig
 Psalm: 133. Item/ Þijn Ríettinde eru mi
 er fætare enn nöfud hunang/ Psalm. 19.
 Item/ I míne Eynd er það minn huggun
 að þitt Orð lápgat mig/ Psalm. 119.

Ælu er Nattura og Kraptur þess himneska Sæd
 is/ þesse/ þegar Mæð tekur það til syn/ að það í
 þyrstu fæter og skielper/ og tekur burt allan mátt
 legan Styrkleika/ En þá epter a/hresser þ Mætt
 en aptur/ og lápgar styrker. og nærer hátt/ hjer þy
 rer skip ta Mætt þessu Sæde í tuent/ sem er í Lög
 máled og Euangelium.

Lögmaled er fa eine Partur þessa himneska
 Sædes/ hjerð ed skripað stendur í Bókum Spa
 manna og Postulanna/ Það klesier off hjerð og hjer
 lyfur að Gud er/ og huad hans Vilie er ovmiskip
 telegur. Það kienner off að vier erum skapader
 epter Guds Mynd/ og að Gud heimte af off að el
 ska sig af öllu hjarta/ allre Salu/ öllum Kröptu
 og yper alla hlute/ Og þar med að vier eigum
 að elska Naungan eins og off siarpa. Nullum þm
 sem þetta hallda/ lofar Lögmaled eilypu Lybe/
 En hotar þeim eilypum Dauda sem hjer a möte
 bróta. Það syner off vorar Synder vorn Brest
 og Veykleika/ Og m3 þu að vier erum jllir í vor
 is Natturu/ og þallner þra Gude/ þá til seiger og
 loðar

bodar þad off Guds grímdar Reide/med allskyns
 Plægum og Þýslum/ bæde stundlegum og eilýpleg
 um/ og ad vier med vorum Syndum heyrum til
 Daudanum Dýðlenom og Seluhte. Þanien þín
 er off Lögmaled/ og burt tekur og þurkar alle
 Mægn/allan Matt Manlegrar Greyste/so ad hñ
 aplegge allan Mætnad/ alle Stærgærde og verde
 aumniatur og lýtelatur/ og hræddur þyrer Gude
 og hans Dome/Þad er nu Lögmaled.

Añar þartur þessa himneska Sæðis kallast
 Euangelium/ þad merker gleðeleg Týðinde/ þad
 er og lýka Guds Orð/sem skripad stendur / Þokñ
 Spamañaña og Þostolaña/ huðrñ so er hattad/
 Ad þad þrambydur og bodar Guds omxlanlegæ
 Rad og Mýskun/Mast og Ríærlæita/ og ad Gud
 hape skæmt og gíeped off sñ elskulegan Son/og
 huðrñ ad Sonur Guds er Mædur orden/og heþ
 ur gíort Þot og Þítaling þyrer vorar Synder/
 oppþýllt Lögmaled/vthellt sñu Blode þyrer off
 til ad stílla og stódua þar med sñs Sódurs Re
 de/Þem/ huðrnen hann hape sundurmæred Lógg
 ormsins Lóppud/og banad Daudanum/ nidurbrot
 ed Seluhte/ og gíeped off aptur Lýped/ vtuegad
 off S. Anda/og opnad þad himneska Sódurland
 handa off. Þppa þad ad aller þeir sem trua a hñ
 þortapeft ecke/ hellour ad þeir verde klædder og
 skrydder med Mæmleysæ og Ríetelæte Jesu Chri
 sti/og þar med Mústere S. Anda/og Kongar og
 Ríesíemæñ þyrer Guds Auglite/ þeir ed hiedan i
 þra eiga hönum ad lípa og hönum þíona i Geislag
 leita og Ríetelæte alla æpe. Soddan Orð hugg
 æt/og þad lýpgar Mænsins Sæl og Samuísku/og
 gíort

giðrer hana að nýu lífandi/huðr mdt var hrædd
og hrellb/og so sem sundur mæren og fleigen með
Lögmalesnu.

Syrer þetta ORD 4. Euangelj eru sett tús
Jásigle/sem er 4. Styrn/og það hálaita Ruðllo
maltýðar Sacramentum/ so að þau skyldu vera
til Strykingar Guds náðaryktum Syretheitum/
og styrkia oss; Trúne.

Þar þyrer þegar þu heyrer Guds Ord og
Lögmalesins Predikun ræfelega/ og truer Euang
gelio/medtekur það 4. Sacramentum/ og latur
þaða þig og dryktia með Jesu Christi Sólde og
Blode/og ert hlyden þannum Gudlegum Læroped
rum / þa ertu þullkomlega In Vtero Ecclesiar,
nutt i Ræke.Truarennar/ so sem ein Barnkind i
Modurlegu Læpe / og þar verður þu með Guds
Orde og þyrer Guds Ord/so sem þyrer Sæde þitt
ar Endurþæðingar lýpgadur/nærdur/og þyrer 4.
Anda dafamlega myndadur / og tilbwen og reidd
ur/so að þu gletur deyðt þann gamla Adam/ og
verður skappellegr til að þa og óðlast eilíft Líf
so sem seirna verður líoflega vntalad.

Ja að vösu/Vor himneskur Adam giðrer hē
er so sem einn ærlegur godur Þætamadur / sa er
að Zartans Aftarelsku ólietta hefur giðrt syna
Zuspru/En so vill til/ad þun þær störan og dau
dlegan Veyflekta/þa leitast Maduren allra Þreg
da/allra Þada og Læfninga/sem hönum er mögu
legt/ so að hans elstuleg Ruðma mætte þa aptur
syna Zeilsu/ og að Avörturen mætte Lýpe synu
hallda/Ja/er mögulegt vore/þa mundi hann gie
ða henne styrke að synu Zarta. Mýka eins þer
203

vor lifse Laufnare Jesus Christur ad við syna
 Brudur vtvalda christelega Ríktu. Samn gíepur
 hene sitt Orð/og gíðrer hana so sem Olíetta med
 þui/Sam gíepur hene sín S. Anda/og hún ber hū
 ðen og eirn christen Man og geingur med hann/
 og er Jodsiut/og hefur storar þæðingar Grýðer/
 Þa lætur Christur það eðfe þullnægja/ ad hún er
 olíert orden af hans ORDE/Samn gíepur henne
 sitt Solld og Blod/bæðe andlega i synu Orde/og
 so munlega i S. Ruóldmaltíð/so ad hún og hefi
 ar fóstur/ med huórt hún geingur i synum andse
 ga Ruide og VTERO/pac Hrefsing og styrking.

Þar vppa talar hafi so i S. Ruóldmaltíð/
 Taked og eted/ það er mín Lífame sín þy
 rer yður verður gíepen/ gíðred það i mínna
 Míning. Drecked aller þier af/ það er mitt
 Blod þins nýja Testamentis/ huórt eð þyrer
 yður vtbellest til þyrergíepningar Syndana/
 So opt sem þier drecked þier af/ þa gíðr
 ed þ i mínna Míning/ Matth. 26. Marc.
 14. Luc. 22. 1. Curinb: 11. Enn um þa
 andlegu Bergingena seiger hann so/ Jeg er Br
 aud Lípfins/ Huór sem kímur til mín/ þú
 skal alldrei hungra/ og huór sem truer a
 mig þan skal alldrei þyrsta. Item/ Þetta
 er þ Braud sem kímur af Himnum/vppa
 það/ huór sem etur af þui sa skal eðfe dey
 fa. Jeg er það lípanda Braud sem kom af
 Himnum/ Huór þan etur af þessu Braude/
 sa skal lípa eilíflega/ Og það Braud sem
 T. es gíep

eg glep hönum/er mitt hölld/huðrt jeg vt
 glep heimatum til Ljps. Og enn i aðad sin
 Sannlega Sannlega seige eg yður / Eþ þier
 eted eðfe hölld Mánsins Sonar / + drected
 eðfe hans Blod / þa hape þier eðfe Ljped i
 yður: Huðr hañ etur mitt hölld og drect
 ur mitt Blod / sa hepur eiljpt Ljþ / og jeg
 vil vppvektia hann a sýdasta Deige / Putad
 mitt hölld er sañur Natur / og mitt Blod
 er riectur Dryckur / Huðr mitt hölld etur /
 og drectur mitt Blod / sa bljpur med mier
 og eg med hönum: So sem lipande Sader
 en sende mig / og jeg lipe pyrer Jöðuren / So
 ljka huðr sem etur mig / hann skal og lipa
 pyrer mig / Johañ. 6.

S. Augustinus hepur vñ þenna Leyndar
 dom agiatlega Meining / þar hann so skripur /
 Gud(seiger hñ)er i sñnum heilögum King
 lum / ljka eirnen i þeim Dyrdarþullu him
 nesku Borgorum / so sem ein söt Jöda / vñ
 huðria David talar / Psalm. 34: Smact
 ed og siad huad sætur Drotten er / Sæll er
 sa sem a hañ treystir. Þetta himna Bra
 nd eta s. Kinglar oaplatanlega / og hapa
 þeirra Hiartans Lyst og Sögnud i Orde
 Ljpsins / Þ er i Guds Syne sem er i Skau
 te Jöðursins / ap huðrium þeir hapa þeirra
 Ljþ / Brapt / Dyrd og heidur. Enn þetta
 Ord Ljpsins epter sñnum Guddome / er off
 aumum

annum Mannanna Sonum opstierkt og op
megnt/er Sæda pyrer S. Lingla/en ecke
pyrer off auma synduga Menn. Vier kunn
um hañ epter sijnum Berum Guddome ecke
ad taka til vor/og hañ ecke ad lida/Myt
lu slydur en eirt Bríostbarn atta Daga gam
allt kañ ad taka til sijn sterkasta Vindryck.

En so sem þ. Men gietu gleped Bríostbörn
um sterkan Mat/og lated þeim hañ vel nokkast
med þui mote/ad Moderen jete hañ ædur/og la
te ham verða ad Míolt/og late sýdan Bærned
suga Míoltenta ur sijnunt Bríostum/So skiedur
og off. Þegar off er omögulegt Guds eingietun
Son ORD Lypsins/epther síne Veru/so sem anen
þottaranda Eld ad lida i vorum syndsamlegum
Lýðnum/ ecke hellsdur i vorum syndugum Sal
um/Þar pyrer hefur hñ teked mañdomlega Matt
uru a sig/og er orden Holld/so ad hañ bygge med
off. Þar ad aut/Med þui hañ situr nu til Þyrd
ar Södurins/og vier erum myklu veyfare i þess
um Gyndardal/cun þad vier gietum lided Þyrd
hans guddomlegrar Matturu/ Þui hylur hañ sig
og þelur i þui yera ORDenu/ huert ham latur
biða og predika i sijnú Mattne/Þegar vier heyrú
þad og leggium þad rppa Startað. Og þegar
slykt verður giørt af off til i riettre Tru/ þa tie
mur hañ þar med jñ til vor/og er vort Lypsins
Braud/ byr og bygger med off/ og latur off þar
aptur a mote vera i ster.

Ord hins S. Augustini um þetta Þne
hlyða so/ Openbert er þad/ Huorsu ad vor
T 4. Drotten

Drottin Jesus Christus vill að vor Salu
 hlalp síe kómen í sínu hollde og Blode.
 En huadan kómun það að þú bípalar offt
 sitt hollde og Blod/ nema af hans Míkt
 un og Lítelætti? Þuad hefur þú eðle mín
 það sig/ þa yrde þú af offt huórke eten nie
 drucken. Hugleid þu hans halletta hagd og
 Dyrð. Í vppbæse var Orded/ og þ Orð
 var hia Gude/og þ Orð var Gud. Sia/
 þar er su eilúpa Sædan og oporgeingelega
 en þeinar neyta Kinglarnar/þeinar neyta Kr
 aptarnar/þeinar neyta þeir himnesku Andar
 þeir eta þar af og verda sadder/su Sæda
 sedur þa og gledur. En huórnen kán Mad
 uren að þara vpp þangad og na til slýkrar
 Sædu? Huórnen kán Mans hirta að ver
 da meklegt soddan Sædu? Enn af þu að
 Maduren kún eðle að kómasi vpp til slýks
 Brauds/þa hefur það Braud vírst til að
 kóma opán til Manna: Þar þyrer la ma
 gt a/ að Braud Kinglaña yrde að Míolt
 og kígme til Barna. En huórnen kám
 þesse Sæda að verda Míolt/ nema þuad
 eins að þ verde síjad í giegnum hollde?
 Þuad það gíðrer Moduren/ huad þun er
 ur/það etur Barned. En af þu að Barn
 ed gíetur eðle eted Brauded/so gíðrer Mo
 duren það að hollde og Míolt í sínum
 Bríostum/ þuar med Barnfórned lúggast
 og

og endurnærest/ So gíðrer Speken Guds/
 og með soddan mote þæder hun off/ & gíðr
 er sitt hollð ad himna Braude: Þuiad sa
 sem gap himna Brauded til ad metta þa
 Þantrundu/ hann er eðfe vanmattugur ad
 þiepa þeim Riettrundu þad sanna Braud/
 huðrt ed þad Manna þæpde ad þyða & mer
 þia. Ord Guds, þad þæder off þorgeingele
 þar Mañeskiur m3 oporgeingele gū þætte/
 og so ad vier Meñerner giæstum neyt þar
 ap/ þa er þad orðed **SO LLD** & þio a með
 al vor. Þar þyter eigum vier ad hugleida
 þans Minkun. Hann er þomen i hollðed/ so
 ad Meñ meige neyta þans/ og allur er þan
 þia Södurnum/ so ad þan þæde Eínglana:
 Og þa þan vart Madur/ þa þapa Meñ
 eted Braud Eínglana/ sem er/ þad Braud
 huðrt ad er Eínglana Sada/ og þad Söd
 urnum er líkt þad þæpur Maduren eted.
 Þuiad þad sama Eíngla Braud var i vpp
 þape ORDED. En vppa þad ad Maduren
 mætte eta ap soddan Eíngla Braude/ þa er
 Skaparen Eínglana orden MADVR. Og
 þannen þæpur Orðed iklædt sig hollðanu/ so
 vier giæstum teled þad til vor/ þuad off
 eðfe var mögulegt/ þæpde Sonuren sem
 Södurnum er þapa/ eðfe minkeð sig/ og teð
 ed Mynd eins Þions vppa sig.

Mytill og stor er þesse Leyndardomur/ og
 T ijo. stork

fiert þeufsing er þetta: vppa ofeiganlega breifan
de Aft og Elsku vors himneska Adams Jesu
Christi til sinar himnesku EVV/ þad er/til sinar
christelegar Ríktu/sin er Moder allra Ríctru
adra/ og til allra heñar Barita sem him ber/og
med hundra hun geingur i sinum andlegum Bui
de og andlegu Lybe þungud.

Og huað Gud hefur giört við oss/ og huan
en hañ hefur höndlað og þared að við oss/oss til
eiluprar Gjalpar og Velperdar/ þad geingur yper
alla Zatturu/ og yper allan manilegan Skilning/
Kraft og manlegt Mogn. Þuð latum so vera/
að einhuðe Fromur Dygdarryktur Maður heude
sodan Aft og Elsku a sine eigen Buanu olierre
og heñar Sostre sem him geingur med/ að hñ heñe
til Geilsubotar og heñar Arerte til Lybs/villde
giarna gjepra henne sitt Goll og Blod að eta og
drekka/ þa vore hñum þad eðe mögulegt ann Ly
ps Gaska og Geilsu Spillingar. Slikt er að sönu
stor og mytill Ríksleite og Merke Giartans Aft
ar og Elsku/en þad hefur eðe þar að seigia/ og
þad hefur önguan stad.

En i þessu Epne og Verke vorrar Endurþæ
singar geingur þ til sem Christur seiger/ Matth.
19. Syrer Mönnum er þad omögulegt/
en þyrer Gude eru aller hluter möguleger.
Þuð vor himneskur Adam/og andlegur Sæder
Jesus Christus/ hann er eðe einþalldur stiertur
Maður so sem hñ þyrste Adam var/ heilður Gud
og Maður i eñe personu/ hañ höndlar við syna
Dvalda Elskulega Christne þurðanlega og dafam
lega/ þram yper allan vörn Skilning/ þa eð hann
giör.

glórer hana ósiötta með sínu Orde og sínum S.
Anda/og klemur til hennar epter báðum sínum
Natturum/sem Gud og Maður. Lýta og eirnen
epter Mándomenum/pæder hana og dryktar og
hennar Börn (með huór hun ósiött geingur) af
Siartans Afst og Elsku með sínu Gollde og Blo
de/andlega epter riötre Sacramentis Vísu. So
ad hafi sie i henni/og hun i hönum/ og hellsur þo
samt sínu Gollde og Blode ofkiertu/ og báðum
sínum Natturum okreinktum oadskildum.

Fimte Cap.

Regenerationis Cause Administ

Um það Seisaga predikunar Embætte/og yt
re Vertþære vorrar Endurpæðingat.

Þ Lýta so sm stóðar i þienar Lektüren
eda Nattlaganguren i Modurennar Lybe
þar til/ad Bærned þae sína Atvísu og Næ
ring/So hepur og sa andlege Ruidr chriftelegrar
Riötu (i huórium vier erum nu i næludter) smit
Læst/ist Nattlagang / sem a Latínu nepnast Cot
tylidones, pyrer huórn ad off vertest og giepse
vor himnesk Sæda og Næring. Þesse andlege
Lætur er það S. predikunar Embætte/og aller
truer og dygguer Guds Ords Þienarar/ þeir eru
með sínum Kiennungum/og Minningum og Til
sögnum og allre sinne Þionustugiörð og öllu gud
legu Embætte sa riötte Lektüren og Nattlagang
uren i þessu truareñar Ríöte og Ruidr chrifteleg
rar Riötu/hvar af öll Börn Liossens i þessum
Seime þa sína Sædu og Næring.

T iij.

Þetta

Þetta vortar. Herran Christur þyrer sijn
 um Læresueinum mizg huggunarlega/ seigande/
 Ydur skal gíepast a þeirre sömu Strundu
 huad þier skulud tala/ Þuiad ecke eru þier
 sa sem talar/ helldur Ande yðars. Södurs
 sem talar þyrer yður: Jeg vil gíepa yður
 Mun og Visku. Ruigðed ecke þui huad þi
 er eigned ad tala/ & huped ecke vm þad adur
 helldur huad hellst yðr verðr gíeped a þeir
 re sömu Strundu/ þ skulu þier tala. Jm.
 Ande yðar Södurs/sem af Söðurnum vрге
 ingur/ hann mun bera Vitne vm mig/ Og
 þier munud & Vitne bera vm mig. Og þyr
 er Mann Jeremie Spamans talar Gud so
 Jerem: 1. Du skallr þara þangad sem jeg
 sende þig/og predika þad sem eg skipa þi
 er: Sia/ Jeg legg mitt Ord i þinn Munni
 Og en i öðrum stad seiger hann/ Jeg tala
 til Spamañaña/ og jeg er sa sem marga
 Spadoma gíep/og læt sia mig þyrer Spa
 domana. Jtem/ Jeg hepla þa þyrer Spa
 mennena/ og deyde þa þyrer Maled mjns
 Muns/ so ad þinn Rícturur kome i lios/
 Osee: 6: Cap.

Síer ster þu/ huðrsu hatt Guds Sonur vor
 himneske Adam opphepur þad Geilaga Ministe
 rium,og predikunar Embatted/ og huðrsu ad hñ
 vefsender og tilskidrar predikara og Þienara sjns
 5. Ords/alyta so sem Vertmenn/ sem nður sñ
 skulu

Kulu hans himneska Sæde/ so ad þeir se alíka
so sem Lætur eða Renna/pyrer húðria Ande Gu
ds lætur þad sporgeingeliga Sæde 3. Euangelij
verda niður sæd og plantad i Hjórtum þessa sm
Orded heyrna.

Þar pyrer/ þegar nóður prestur og predika
re predíkar Guds Orð/og veleggur þad riertelega
og hañ hrærer Manna Hjórtu/so ad þau leggja
þad a Hjórtad. Sömueldis þegar hann handteir
at þau 3. Sacramenta/Stýrer Bóchen/og vedet
ter Altaris Sacramentum/Þa er hañ rierte Verð
þare 4. Prentingar/hañ liar Seildgum Anda sí
na Tungu ad tala med/og þær þau þrys i 3. Ri
tningu/ad hañ se eñ andlegur Sæder/til ad ala
andleg Bórn/So sem 3. þaill pyrerlytur sig eñ
ad skrifa þar em/1. Corínth. 4. Jeg (seiger
þau) amíne yður so sem mín elskuleg Bórn
þau sem eg hef alad i Christo Jesu pyrer
Euangelium. Og til Galat. seiger hañ/Cap. 4
Míner Syner/ húðria eg nu þæde i annad
sín med angist/þangad til ad Christur ver
dur þullskapadur i yður: Þessa Grein veþyd
er og leggur Lutherus med epterþylgðe Orðu.
Postularner & aller þromer Predíkarar/so
og líka Skolameistarar og Lærepedur/
Þeir eru epter síne vísu og so vorer For
ellðrar: Það líka sem vier hópun ap
vorum holldlegu Forellðrum líkamlega
mynd og Skópun og holldlegt yperþrago/
so hialpa þíner aðrer þar til/ad vor hód

tu og vorar Samviskur þæ rietta Mynd.
 Enn su rietta Mynden sem chriftelegt Hiar
 ta a ad hapa / þad er riett TRV, og þull
 þomlegt Trunadar traust/ med hudur vís
 er hölldum off við Christum alleina/enn
 ecke við nöckurn annan. Huor sem nu hepur
 foddan Hiartans traust a Christo/ad hann
 truer þui/ad vier verdum pyrer Gude halld
 ner og reiknader Riettlater vegna Christi/
 sa hepur þeinged sjna rietta Mynd epter
 Christo/og er hönum líkfur orden.

Þesse Mynden hun verdur pyrer predikunar
 Embætted tilreidd og fullsköpuð/so sem S. þall
 seiger/1. Cor. 4. Jeg heþ þædt yður i Chr
 isto Jesu pyrer Evangelium/ so þier þect
 ed Christum og trued a þñ. Im/1. Cor. 3.
 Þier erud i Christo mitt Brep tilreitt pyr
 er Predikunar Embætted/7 ap off skripad/
 ecke m3 bleke/helldi m3 Anda lipada Guds.

Þuiad þegar Orded geingur þram ap postul
 ans Mynne eða predikarans / og hrærer Hiart
 ad/þa er S. Ande þar nalagur/og hann verkar
 þad/ad Orded þestest i Hiartanu so sem þad ver
 dur predikad, Med þessum Hætte er huor og ein
 Gudhræddur Lærgæ einn Sæder/Þuiad hann til
 reider chriftelegt Hiar ta med sinne predikun / og
 lætur þ þa rietta mynd og sköpun epter Christo.

Þetta er þad sem S. þall meinar/2. Cor. 3.
 þar hann seiger/ Ad Gud hape postulana og alla
 trua Lærepædur duglega giört/ad þram vera Em
 bætte

þætte hins nýja Testamentis / sem er vni þinn
og Danda og Vpprisu Christi/og ad foddan Em
þætte sic eke Embætte Þorðstapins (þad er/þad
sic eke tomt Orð/Noxarlaus/Þraptarlaus þr
am þused og lefed/Eda so sem þegar Rögmaled
verdur kiennt og predikad/ an alls heilsusamlegs
Þraptar) heildur sic þad Embætte Andans/þar
3. Ande hins Almattuga Guds lætur sig i lio se
og verkar Truna/og vppfuefker nýja Glydne/ ny
an heilagan Lipnad i Mannemum.

Þar þyrer Bydur Gud og Bipalar/ad þ
3. Predikunar Embætted sic i heidre þa
þt og hallbed/ 7 ad vler skulum þeckia þa
sem off Þorðstödu veita i Drottne/og off a-
minna / 7 þapa þa þui þramar þigra/veg
na þeirra Verko/og sicum Fridsamer vid
þa / i. Tessal: 5. Þuiad þeð er truum Lære
þedrum bipalad / ad þaða Gaudena Christi mid
Guds Orde/ Act. 20. Og kienia þeim ad hallda
allt þad sem Christur hefur boded/Matth. 23.
Þuad aller truer Lærepedur eiga ap Siarta ad
glöfa/1. þet. 5. og bevissa þar med sinn Þiær
leika til Christum/Þoh, 21.

Þegar ad þu nu stier og heyrer nöðurn prest
eda Rieðepödur kienanda og þramberanda Guds
Orð/strappanda/ aminnanda/ Siaer þu hann og
handteranda 3. Sacramenta/þa skaltu eke alj
ta þeirra bera blautu þer somu/heildur med stal
pum þier þura so/Sta/þeir eru Zwstiorar/Ver
kamen og Umbedsmen Guds/ ad þara med hans
Keyndardoma/ og lyka so sem Cotylidones og
Træ

Traduces, þad er/ Aþlaganguren/ Læfner i
 Modurennar Líf og Ríðe s. Christne/og so
 sem Barnapipa hins s. Anda/huar med hā lǫp
 gar og endurnærer mig med lípanda Gæde Gud
 legs Orðs/ Þar pyrer byrjar míer að vera þeim
 hlyden/ og þylgja þeim/ Þuad þeir vaka yper
 míne Salu/pyrer huðria þeir eiga Reikningskap
 að standa/so að þeir gíðre það med Glede en eðe
 med Anduarpan/Hebreo. 13.

Ja að vísu/Sonur Guds hafi er sialpur nala
 gur þu s. predikunar Embætte/ og hagar og
 hegðar siet líuplega blyðlega við syna Bræðe/og
 styrker hennar veyka Líðu og Líme og Auðr
 heftar Ríðar/med lípanda Vöðuan og sætre Mí
 elst/ huðria sa Christne að siet tekur og dregur
 vti Modurlegan Læf, huar med Sostred dafam
 lega og þurðanlega lípgast og nærest. Slíkt er
 ómögulegt Mafana Sonum að gíðra/ og allbrei
 er sa nöður Bræðgume eða Ektamatur sem þer
 ta kúne að gíðra/ huðru miðg sem hafi elskar s
 na Ríðu eða Bræður. En huad Mönnum er ó
 mögulegt/ það gíetur þesse himneske Adam vel
 gíört. Hafi er alla tíma nalgur sinne Bræður/
 síne Christne/so sem sátur Gud og sátur Matur/
 Styrker hennar veyka Líðu og Límu / þeir eð el
 ska hans Orð/ og sialpur tekur hann vara vppa
 þeim andlega Læf/ sem er það Heilaga predi
 unar Embætte/ og aller truer Vmbodsmenn yper
 hans Reyndardomum/og er med þeim/hia þeim
 Tröptugur/ so að þerra Þionusta verður eðe onyt
 i Drottne/hellur þeim Endurþæddu til eilífrar
 Sialpar.

Hier þyrer talar hann so til allra trúlyndra Predikara og Biennedydra/ Huðr sem medtekur yður/hann medtekur mig/ Og huðr mig medtekur/sa medtekur þann sem mig sende/ Matth. 10. Johñ: 13. Huðr hann hlyðer yður sa hlyðer mig/og huðr hann þósmar yður sa þósmar mig/En huðr mig þósmar sa þósmar hann mig sende/Luc. 10. So erum vier nu (seiger S. Þall) Sendebodar í Christi stad/þuiad Gud aminær þyrer oss/ 2. Corinth. 5. Og hann opberar Ílm sínar Kyningar þyrer oss í öllum stöðum/ 2. Corinth. 2. So að þyrer oss komu Opplýsing vt af Kyningu Guds Blart leika í Andliti Jesu Christi/ 2. Cor. 4.

Stötte Cap.

Forma Regenerationis.

Um Vert/Gjörning eda Atþerd Endurþæðni gænnar/og huðnen hun verður/ eda með huðrum hætte það geingur til.

Uð þotum vier þraifveigis til þess jnra Vertsins Endurþæðingarennar/og þetta er riectur Mergur og Riarne alls fissa haleita edla Leyndardoms/ huðnen einge Maður. noglega þorvudrad þar/ huðnen þetta tilgeingur. Þuiad Ricudemus með synum skörpum Skilninge og Vit smunum kann ekki að dæma um þetta/ Hann heldur það omögulegt að Maður finne að verða

verda að nýju þæddur. Og ef vör villum með
 fífla þad sem satt er/þa þínast allmarger slíster
 Nicodemi/sem eðle trúa þessum Leyndardom/þe
 amar ein huad þeir höndla með síne Skynseme.
 Ja/Vör verðum aller að jata og meðlífla/ad þe
 ta er þyrer vorum Skíflinge og manlegre Víska
 oppungt/og vort Gollb og Blod kani eðert þa
 þessu að þýra.

Þa Zeilage Job minnest a syna þyrstu Gæ
 ing af Góðr og Móðr/þar hafi so talar til Guds.
 Þeþur þu eðle niðlkad mig sem Niðlk/ &
 lated mig reña saman sem Öst? Þu þeþur
 dreiged yper mig Gvð og Gollb/Med Bel
 num og Adum þeþur þu sett mig saman.
 Líþed og margt gott añað gæþu mæ/ &
 þýn Tilfion varðveitte míni Andardratt/
 Job. 10. Gier meigum vör lata oss þorundra
 foddan Guds Verð/huðnen hafi skapar Mæmen
 i Modurlýpe/og latur hafi natturlega þaðast/og
 allðrei kunnum vör þad þasamlega Verð Guds
 noglega að grunda. Guðnen munum vör þa kunn
 na að skilla og vnderstanda þad ypernatturlega
 himneska og guddomlega Verð Endurþædingareñ
 ar? Þad er oss ómögulegt/og þad vill i þessu Lí
 þe reynast satt sem Salomon skripar seigande/
 Líþa sem þu veist eðle huðnen þýn Bein
 eru orden i Modurlýpe / so kantu eðle að
 vita Guds Verð:

Þo skulum vör leggja ástundun þar a að vita
 þar af so myked sem Gud þeþur i synu Orde op
 onberad. off. Þar þyrer skulu þier chþólldu merð
 ia þetta

ia þetta/ad Endurþæðingarnar Verð þad tiem
ur þrañ og þullgiðrest þyrer Krapt og Verkan 4.
Anda i Mañenum/þegar hañ heyrer Guds Orð
og leggur þad a Siartad. Þuiad þad openberlega
Gliod/su openberlega þreðkun Guds Orðs/og sa
openberlege Leñningur gudlegs Orðs/ þad er so
sem Þytur/ sa sem blæs a Mañen/ og yperþellur
hañ/og jætetur hañ og jælytur hañ i sier/so sem
eitt Sangelse eða Myrtuastopa/so sem eitt þrau
nge Modurlýp/so Maður verður allur añar med
sialpum sier. Sýst verður hañ þyrer Lógmalesins
þreðkun særtur og niðurstæigen/Þar epter þyrer
Þuangelsum endurnærbur og lípþaður/Sýðan tie
mur Kress og Morgangur/og Maðr heyrer eðe
añad ap Guds Orde/enn þetta hlöte so ad skie.
ORDED heyrer hañ hlöma so sem Vindþyt/og
þar med þíður hañ med sier margþallþan Krapt
og Verkan þssa Vindsins/sem er Græðsta og Stíel
þing/Luggum og Sögnud/ og þar aptur a more/
Kreyð og Hörming. Þetta vndrar mañlega Stýn
seme/og hun kæn stykt eðe ad skilla nie vnderstan
da/huðnen þetta geingur til/huðnen þesse hui
neskur Vindur sen; er Gud; Orð/verkar þetta so
margviðlega/þyrer Gliodan hins Orðs/ og huð
hañ meñne hier m; og til huðs þetta a um sijder.
Enn ep Maður skal i stuttu Male hier vni
tala. Þa er þetta Endurþæðingar Verð vort Sæ
huarp þra Diöplenum til Christum/ so ad vier
verðum sinuer og umvender þra Myrkum til
Lioffens/þra Syndene til Riettelatesins/þra Dau
ðanum til Lypsins/þyrer Guds þöðurlega Glæsku
Krapt og Mylskun. Þður so/Vor Endurþæðing
er

er eitt Níðar og Mýskunar Verf Almattugs Guðs/ þegar hann off þorðar þáðar þorðamdar og andlega dauðar Manneskiur þýrer openberlega þræv dítum og Framburð guðlegs Orðs (þegar það verður vel heyrt og a Gíartad lagt alvarlega) Kröpt uglega kallar/ samansapnar og vpplyser off/ og so sem ap Dauða vppvætur off til Ljpsins/ So að ríer med dasamlegum furðanlegum hætte tilbun er og reidder/ verbum Liossens Börn wr Mýrkírañ Bórnum/ og Linnabwendur wr heluyskum Bróndum/ Mustere s. Anda wr þusum Diópuls Kamre/eitt Heilagt Sæde wr Níðru Ormatýne wr Stratum og Hopum og Syndugum ein Chríste eleg og guðleg Plantan/ og wr aumum Madkamar og Mollbarauka Linnu hóþdingiar og Þepingiar þess eilípa Ljpsins.

Snu þu míc Drottin mín (seiger Jeremías) þa mun jeg snuast/ Jerem: 3. Jún seiger S. þall/ Hann þepur kallad off/ eðe alleinasta ap Gyðingum/ helldr eirnen heid ingtum/ So sem hann talar hía Osea Spamatíe/ Jeg vil kalla mitt Solt þad sem eðe var mitt Solt/ & mýna Elskanlega þa sem eðe voru mýr elskanleger. Og þad mun skie i þeim stad þar til þeirra sagt verður/ þíer erud eðe mitt Solt/ þar skulu þeir neþnder verða Börn lipanda Guðs/ Rom. 9. Ose. 1. Jrem/ gíðred þackr Söðurnum sa off þepur skappellega gíðrt til arþskiptis heilagra i Liosenu/ Coloss: 1. Hann sem off þepur

hefur saluholpna gíort/og Pallad með ein-
 ne S. Ballan/ 1. Tímorth. 1. Guðr yður
 Pallad hefur (seiger S. Petrus) þra Myrk-
 runum til sjns dasamlega Lioss/ þier sem
 þyrr meir vornd ecke Solt/ enn nu eru þier
 Guds Solt/ Syrr meir voru þier ecke i Glad-
 ene/ en nu eru þier i Gladene/ 1: Petri 2.
 Og en aptur seiger S. Pall/Vier erum Guds
 Vert/skapader i Christo Jesu/ Ephe. 2.
 Glad Guds er yður gíepen i Christo Jesu/
 ad þier erud i öllum Slutum andugier ord-
 ner/ i öllum Lærdome/i allre Rýningu/ep-
 ter þui sem Predikan vt af Christo er i yð-
 ur Fróþug orden/ 1. Corinth. 1. Vort La-
 uangelium hefur vered þia yður/ ecke allei
 nasti i Ordum/helldur bæde i Krapte og i
 S. Anda/ og i mýkellre Speke/ Þeir seig-
 ia þad þra yður/ ad þier haped síued yð-
 ur til Guds þra Skurgodum/ og þíoned
 þeim lípanda og saña Gude/ 1. Tessal. 1.

Þess hattar og þuilyker Vitisburder eru all-
 unda i S. Skript/ þeir ed þad votta/ huðsu ad
 Gud hefur þyrrer sitt Ord kallad off/ og jneked
 i Rýte Truareñar/ so sem i modurlegan Rind sit-
 ar S. Christine/ þier i Leime/ Og huðnen hann
 vpplyser off og snyr off og gíórer off ad nyium
 Skiepnum.

Þad hapa Mest þier ad hugleida/ Ad guddom
 leg Rindurþæding og Þoran þiss auma og synduga

Mans er þolgen og þalen í tveimur Slutum/sín
 er/ í andlegre Deyðingu Mánsins/og í hans and
 legre Oppvakningu til Himnesks Ljfs. Þaða
 þessa Puncta og Greiner synet off 3. Ritning/
 þar hun seiger/ Dróttin deyðer/ og þan giör
 er lifande/ þan leider til Heljar/ og í burt
 þadan aptur/1. Reg. 2. Dróttin þu heyr
 ur Vallded bæðe yper Lifens og Daudan
 um/Og þu leider ad Heluhtis Þorthlidu/
 og í burt þadan aptur/Sap. 10. Þu tyst
 rar/ & þu huggar aptur/Þu kunnst ad leida
 ad Daudanum/ & í burtu þadan/Tob. 13:
 Bomed/ huerþum aptur til Dróttens sem
 off hefur í sundur slited/þu mun lætna off
 þan hefur sleiged off/ þann mun og binda
 um vor Sær/ Hosee 6. Jeg kunnst ad deyða
 (seiger þan slápur) og ad lifga/ jeg kunnst
 ad sœra og ad lætna/Deut. 32:

Þesse Lærdomur er storlega naudsynsegur/
 huðrn aller christner Meni ættu vel ad þóka/ og
 kynna sér og roþesta hann vel sér í Siarta/ og
 hier liggz stor Mægt a/Þuad þad getingur so hif
 er til/Suad Gud vill lifga þad deyðer hann þyrst
 og huðrier af Mannanna Sonum nð hönum skul
 lu niótande verða Himnæstis Vistar og Sagnadar
 þeir hliota í þyrstu adur þyrer þann ad verða nið
 ur flegnet/plægader og deyðder.

Enn þesse andleg Deyðingen og Þuðngan Máns
 sins er Verð eilífs almættugs Guds/ þa þan þyr
 er þredikun Lögmaðsins og synar ognarlegar Löt
 aner

aner vppkuefker og vektur i Mannsins Liarta eðe
 ariad efi Angist Hrelling og þinnu og Runða/og
 med hardre Blögun figns Riectslatis Doms fund
 ur knofar so sem med Steine Mannsins Liarta/
 so ad þad ap Otta Ögn og Græðflu skielpur tit
 tar og vpphornar vegna örolegrar Samuifku /
 gratur og fyrger og hepur huörte Frid nie Ro /
 vegna þingrar Samuifskunnar þlægu og þinnu/og
 er so sem þad Sæde sem þyrst hlytur ad þreskiast/
 afstast/vppkuefkiast/adur enn þad fastast i Jörd
 ena til ad bera Avört.

Þaen þresker Gud og verder þyrer Lögma
 figns Predikun þa sem hann vill hapa Saluholpar/
 Jerem. 23. Seiger Gud/Mitt Ord er so sem
 Elldur/og so sem Hamar þa ed Steina
 i fundur molar. Og David seiger/Rödd Drot
 tens findrar so sem Elldfins Loge/Pfaln.
 29. Item / Ap þine avörtan Gud Jacobs
 þalla i Suepn bæde Hefar og Vagnar / Þu
 ert ognarlegur / huör stendst þig þegar þu
 reidest ? Þegar þu lætur þeyra þinn Dom
 ap Stinnum/þa brædest Jörden/Pfal. 67.
 Item / Eg jet Aushuna sem Braud/þ Blan
 da minn Dryck med Tarum / þyrer þine Ho
 tan og Heiprarreide/ad þu lypter mier vpp
 og flost mig um Koll/Pfal. 115. Minn Sal
 er pull Hörmungar/og mitt Lyp er komed
 ad Dandanum/Jeg er hallden so sem þeir
 opar þara i Gröþena. Jeg er þa Madr sin
 Öngua Hialp þer. Þin Ande nidur þrycker
 mig.

mier / og þreynger að mier með öllum þínum
um Stráumum / Psalm. 88.

6. Þáll kallar foddan Sundurknofan og Sundursterking og andlega deyðing eums syndugs Máns eina guðlega Sorg og hrygð / 2. Corinth. 7. Þar þýtur að hún fíemur að Fude / og Guð hant upþýtur / 3. foddan Þvingan og Xidur þýðing hins gamla Mánsins / so hant skule þorganga og / þurtu deyða.

En so að þetta meige þú betur og lístlegar verda rýskýrt / þa skulu þér einþóldu vita / að vor Línneskur Adam og eilýpur Guð heft stíð í hendi / so sem önnur Streyte / VII. stíðtar og skarpar þýtur / sem að heyrta til þessara guðlegu Deyðingú hins gamla Adams / með húðtum Guð færir þýtur Lögmaled sýn Þórn / og freintar þau og deyðer þau. Þvíad Lögmaled er so sem stíðtur Þoge í hans hendi / En þýturar heita so / 1. Guðs Skuldareitningur, 2. Vpráðning og Auglýsing allra dreyðra Syndu og Lasta. 3. Þýrskvæði alls Verallðlegs Helgedoms. 4. Öpendeant og Auglýsing Vpprunu syndarennar. 5. Þóluant Lögmalesins. 6. Speigell guddomlegrar Reide. 7. Stíðtar Salarennar. Vm þessar VII þýtur skal nú talað verða.

1. Þýrstu skýtur Guð að öff og færir öff með andlegum Skuldareitninge / og Stúlða heimein gu / Það gíðrer hann þýtur Lögmaled / í húðtu hñ lætur tungiðra öff og vndermyða / húðnen hñ skapade öff / þýrstu að vpphafa í þeim þýrsta Adam eptir síne Mýnd / Heilaga / Ríttelata / Syndlaus / og hann gap öff Lyp og Sál / Augu / Þýru / Stýn
og

og öll Skilningar vit/ hafi gæf off og þeiri Heim
til Þorstadar og Þbyggingar/ og Jardarennar
Stiepnur. a Siö og Lande til Atuinu og ad lipa
vid/ med allskyns ocellanlegum pleirum Gapum/
og Velgiörningum/ vppa það ad vier skyldum
alls þessa mótande verda/ hans Napne til Þyrd
ar Heidurs og Lorgiördar/ og ad vier skyldum
þessa hafi og hallda þyrer vorn elskulegan Södur
og Stapara og Almattugan Herra og Kong/ og
elka hafi ap öllu Herta/ allre Salu og öllum vo
rum Kröptum/ og vorn Naunga eins og siarpa
off. Þar næst heimter hafi Reikningskap ap þier
huörnen þu heper þared med hans Hæpur/ Guad
hefur orðed ap þeirre Himneskre Mynd/ epter
huörre þu varst skapadur? Sem er þullkomen
Elka Guds og Naungans. Hefur þu þullkome
ga elskad Gud/ og haft alla Glute hans Napne til
Þyrdar og Vegsemdar? Siör Reikningskap/ og
siöld huad þu ert skyldugur. Sia þu/ Gud hef
ur tilsett ein Dag/ sem er Doms Dagur/ þa vill
hafi falla allar Þiöder. þyrer sig/ og þa skal huör
og ein Madur standa Reikning þyrer Örd og
Öröder/ og allt huad hafi hefur ad hafst i þessu
Heime/ Matth. 12.

Sie eg ydar Fader (seiger Gud) þuar
er minn Heidur? Sie eg ydar Herra/ huör
hræðst mig? Malach. 1. Stattu Reikn
ing ap þinne Radsomensku/ þui þu mætt
ecke leingur Radsomensku þapa/ Luc. 16:
Ög enn i öðrum stad seiger Reikningen so/ Gud
þeput ein Dag tilsett/ a huörum þu dæma
vill

vill alla Jærdarþringluna með Rættuþse/
 þyrer einn Mann huðrn hann hepur þar til
 skilþað/Act. 17. Item/Ottast þu Gud/
 og hallt þana Þodord/þui það er skyllda
 allra Manna/ Þuiad Gud vill hapa öll
 Verð þyrer Dom/ og lifa huad huled er/
 huðrr það er gott eða illt/Sap. 12. Jm
 Vier munum koma aller þyrer Domstol
 Christi/epþer þui se m skilþað stendur/So
 sañarlega sem eg life/ seiger Dröten/ þa
 skulu öll hñte þeygia sig þyrer mier/og all
 er Tungur skulu Gud vidurkenna/ þa skal
 huðr r ein þyrer sialþan sig Gude Ræknings
 skap standa/Rom: 14.

Huad vier erum i Líf þe og Salu það
 hepur Gud gíðrt/Job 13. Huad er þ sem
 vier höþum eðfe medrekeð? En þyrst að vi
 er höþum það að Drötnne medrekeð/hvar
 þyrer erum vier þa so athugasaufer/eins r
 vier heþdum það eðfe medrekeð/og eins og
 vier þyrptum hönum önguá Rækningskap
 að standa? 1. Corinth. 4. Jörden og alle
 huad a heñe er það er þans/ og aller þeir
 sem a Jörðunne þwa/Psalm. 24. Þan er
 stormiegtingur og hræðelegur Gud/ þa alle
 hepur i sine hende/ Deut. 10. Aþ hönum
 koma allar godar Gætur/Jacob. 1.

xxu með þui að vier höþum alle gott að hön
 um medrekeð/og eigum að koma þyrer hñs Dom
 stol/

stol/Reiðning ad standa ap öllu voru framperðe/
 og með þullkomlegre Glyðne ad bitala allt það vð
 er erum skýlduger/Þa hugleikum vier huðrt off
 er þ mögulegt? Malachias kallar vpp seigande.
 Huðr mun ljða Dag hans Tilkomu? Og
 huðr mun það standast þegar hann mun birt
 tast? Malach. 3. Jóh seiger/Jeg veit vðst
 það er so/Ad Nadur kan eðe ad vera riert
 þerbugur þyrer Gude? Hæpe Gud Lyst ad
 þræta við hann/ þa kan hann eðe ad suara
 Gude einu Orde til Pusunda/ Jóh 9.
 Svad þesser Seilager klaga/það er so i Samlei
 ta. Þulad Guds Mýnd hópum vier mist/ með
 Guds Gæpur hópum vier illa þared/ so ad var
 meigum skamast vor/ og erum eðe i nöðurn mæ
 ta þarer ad standa Reiðning. Nu þyrst ad vier
 gietum eðe Reiðningen stæðed/ og Gud heimter
 hann þo samt ad off með synu Lögmaale / þa er
 stýt Skuldaheimtan eðe annad enn gloande þv
 la/hvar með vier verdum banvænlega særðer.
 2 Enn það er eðe nog/hier kemur epter enn
 önnur dauðleg þula/huðrre Gud ap sterkli Þoga
 syns Lögmaals skytur i Holld og Bein hins gani
 la Adams/ Sun verðr neþnd VPPV Akning all
 ra Synða/Glæpa og Ödygða/sem þu hefur giört
 og þræmed i mote Gude/openberlega og leynle/
 ga. Þulad þyrer predikan syns Lögmaals klaga
 Gud þinna Samvisku/og seiger/ Þu veist/þu æt
 eðe ad leggja Gudz Xþapn við Hiegonia/eðe hata
 þinn Xþunga/eðe dryia Soor/eðe stela/eðe liu
 ga/eðe bera þalskt Viene/og eðe agirnast. Svad
 þyrer

þyrer hefur þu gíðrt hjer a more? Þu hefur þu
 suared og þormælt? Gud? Ord hefur þu þyrer:
 lited/ Saurlype hefur þu þræmed/ Þu hefur log
 ed/ Þu hefur hæft opriðst/ Þu hefur hatad þinn
 ætunga/ og gíðrt hönum illt / Þu hefur ægirnst
 þad hñ a/ Þu hefur drygt Ofur/ þræmed Öþneyr
 flu/ Öþdryðiu/ þitt Zugskot er þullt ap illu Zug
 renningum. Guad hellst þu hefur misgíðrt/ og þu
 fant ad hylia þyrer Zeimenum/ þad hylur þu eðe
 þyrer Guds Auglite/ þegar hann lætur i líos fo
 ma alla heimuglega Glute Ord og Gíðrder.

Þeyrdú huad Gud talar til hins Ögudlega/
 Psal. 50. Hvar þyrer tekur þu minn Satt
 mala þier i Munn/ þar þu þatar allan Aga
 og kastar mínum Ordum a Bak þier? Þeg
 er þu fast Þiopen þa þliopstu med hönum
 & þapder samlag þitt við Saurlypis Menn
 Mun þinn lieftu tala illt/ og þýna Tongu
 þara med Flærd. Þu fast & mællter i more
 þýnum Broður / og i more Syne þinnar
 Modur þakmællter þu. Þetta gíðrder þu
 og eg þagda/ og þu meintrer eg være eins
 og þu/ En jeg vil strappa þig/ og setia þi
 er þetta þyrer Sionr/ & et. Jtem/ Þei þe
 im sein ad dulder vilia vera þyrer Drottne
 til ad þela sitt Aporm/ & sýna Gíðrninga
 ad hallda i Myrkrenn/ og seigia/ Guðr sief
 off? Guðr þeckir off? Esa/ 29. Sa Eyr
 ad hefur plantad/ skýllde þan eðe þeyra?
 Og sa Angun hefur gíðrt/ skýllde þan eðe
 þa?

sia ? Sa sem heidingsiana rýptar / skýllde hann eðfe reysa ? Psal: 94. Þar eru marger Spottarar og Forsmanarar / þeir eð eðfe hirta um Lögmaðsins predikun/og eðfe vísia hana heyra/En á sinne Daðastundu þa skília þeir og þa þíña þeir/ að Verð Lögmaðsins eru skrípuð i þra Lórtum/ Þuð þeirra Samvíska vottar þ/ þar með og þeirra Lúxaner/sem ymist þ: Flaga eða afsata/so sem S. Þall skrípar/Rom 2.

Og þegar Samvíska Mænsins tekur ríette lega til að vakna/og Lúrtad verður fleiged með hugleidingu Syndanna/ þyrer Guds Róðd i Lögmaðnu/þa er foddan Syndarefningur ríettelega ein elldleg og gloande Þýla/þ þende almatuðs Guds/so sem Dauid miðg sargræteleg: Flagar / þar hann seiger/ Þýnar Þýlur eru þastar i mí er/og þýn Hónd þrycker míg níður/ Þar er eðfert heilbrigt i mínni Hólde þyrer þíne votan/og eingen Fríður i mínnum Beinam vegna míña Synda. Þuð mínnar Synder ganga vpp yper mitt hópuð / og so sem þung Þyrde eru þær míer þungar. Mýn Sær eru roten & þven vegna mínnar heimsku Psalm, 38: Og Jeremias seiger so/ Mýn ar þungar Synder eru vaknadar þyrer þýna Ræpsing/ & liggia þrónum saman míer a Halse/so að eg þes míst allan mínn Mart Drotten þetur so vtreidt míg/ að eg kann eðfe vpp að komast/Harmagrat. 1.

3 Stær næst kemur hín þrídja Þýla Guds/hun

Fallast Vt skynpan eða Þurtkastan alls verallþolegs
 Zelgedoms/ alls holldlegs Rietslæts/ og allra
 Verka hins gamla Adams/ huðr þu þógur og heilög
 sem þau skynja þyrer Maña Mugum. Þuad í þí
 um Zeime geingur þad so til/ þegar Synden tef
 ur til að vakna/og Hattad títrar og skielpest þy
 rer Guds tilkomande Dome/ þa leitast Stynsem
 en við að þinna og þa einhuðra Fullnagtu Bort
 og Þitaling/og Satisfælionem, þyrer Misgjörð
 ernar/ Ellegar að þegra þær og hylia/og með syn
 um godli Verkum að blyðka Gud og stilla. Sum
 er þarra strangan Lipnab/og hapa stort Lytelæte
 og heilagt skynanda Framþerde / og eru þryðber
 með Zeilögum Lipnab/manlegra Verka og ymes
 legra Reglu hallða og harðlipsis/meinande að þe
 fr vilie bera þetta þram þyrer Guds Dom. Enn
 Gud jnnelytur allt þetta vnder Syndenne/ Gal.
 3. Og nepner allt Rietslæte syndugs Hollds saur
 ugt Klæde/ Esa. 64. Og heilbur þad allt saman
 Græne/sem bevijsast m3 epter þylgiande Greinü.

Þeir leita min daglega / seiger Gud/
 Esa: 58. Og vilia vita minna Vegu / so
 sem þad Folk sem alla reidu þepur riets gi
 ört/ og ecke þepur yper gieped Rietslæte sjá
 ns Guds: Þeir heimta mig þyrer Dom/ &
 vilia eiga Lög við þeirra Gud. Hvar þyr
 er þóstum vier/ og þu sier þad ecke? Þu
 þiaum vier vora Lífame/og þu villt ecke
 vita þad? Item / Jerem. 2. Huðrt vilie
 þier hapa Riets í mote mier? Þier erub
 aller þallner þra mier/seiger Drottin/ Item
 Hvar

Hvar þyrir þryðir þú þína Gjöfninga / og
 viltu að eg skule vera þítt myskunfamtur ?
 Under þuillíku Þervarpe þá þremur þú æ
 þess meire Illgirne. Þar að aut þínst hía
 þítt Bloded saklausra Salna / og Sárkæ-
 ra / og er eðfe heimuglegt helldur opensert í
 öllum Borgum / þó seiger þú samt / Jeg
 er saklaus / þann síue síue Reide þra míc.
 Síá þú / Jeg vilt ganga í Dom við þig um
 það að þú seigest eðfe hafa syndgáð. Og
 þó þú taker Lwt og þvoer þig / og en myt
 la Sapi þar til / þá birtest þú meir þín
 Oðygð þyrir míc / seiger Drottinn Drottinn /
 Þuörnen / Þuörnen dirpest þú að seigia / Eg
 er eðfe Saurugur ? Jerem. 4.

Þegar öll Grosan Hollds og Blods verður
 með foddar more afsniden / og allt Maffins Rí-
 ettelate og hans Helgedomur verður so þyrir Hæf-
 ne rethropadur / og ap Gude epter Lögmaffins ur
 skurde með öllu þordæmdur og burt fastadur / so
 að Godverken þyrir Guds stranga ríetelætis Do-
 me / og a Daudastunduste og Afstrýðu Syndarettar
 hafa eðfe þar að seigia / Þá dettur nídur öll vor
 Hreyfste / og Míetnadur hins gamla Adams verður
 þá að engum / eins og hann varð ap Gímmum opant
 með Reidarþrumum nídur sleigen / Suad og Esa-
 ias gleður að skíllia 2. Cap. með myrkre Ræðu /
 þar hann seiger / Ad Dagur Drottens Zeba-
 orb mune Roma yper alla hattaktada og
 Drambsama / yper alla vpphagna Cedrus
 Dipe

Vide a Libanon/yper öll þá Siðll og vpp
hagna Halsu/ yper alla Turna og sterka
Mæruægge/og yper allt kostulegt Erpide/
og hafi mune ganga so grimlega yper/ ad
sig munu læta allar Mañana hæðer/ og
audmyrkia öll Stormicne/ og ap Angist og
hræðflu munu Mesi ganga i Biargshorur
nar og Sulsne Jærdarenar/ Esa. 2.

4. Nu er þetta en þó eðe nog/ Hæf kemur þu
að hin þiorda þyla sem kallast/ Öpenberan eða
Auglýsing vppruna Syndarennar/ þegar
Gud þyrir/ sitt Lögmaal kallar til vor so sem mæ
sterkum Reidarþrumu Eliodum/ ad med oss og i
oss se eðert ariad em stor Myrkur/ Matth. 6.
Og ad sa nattulege Maduren skilse eðert ap
þu sem Guds er/ heilur ad hafi hallde þad þyrir
heimsku/og kuse ei ad vnderstanda þad/ 1. Cor.
2. se daudur i Syndenne/ Ephe. 2. og þarstæð
ur þu Lyke sem ap Gude er/ ap Savisku og Ali
ndleika Giartans/ Ephe. 4. Og hær þyrir se
hafi oduganlegur til allra godra Verka/ Tit. 2.
Hær med þa se hann Adbrutyn/ Matth. 3. ap
Söbnum Gianda/huðs Lyst og Girnd hafi glö
re/ Joh. 8. Hære dauda Auættu/ Rom. 7. Se
fullur Ranglættis/ Saurlypis/ Öhreinsleika/ Illsku
og Agirndar/ Lupundar/ Saturs/ Heiptar/ Rom.
2. So ad öll hans Skynseme og Skilningur er
eðert ariad en Dæde og Giandskapur i giegn Gu
de med þu ad hafi stendur i mote Guds Lögma
le/ og kafi eðe ad vera þu vndergiepen og giere
eðe Gude þoknað/ Rom. 8. Og eðert gett se i
him

hönum/Rom. 7. Þessýsingar eru þessar.

Þier Flöðrukyn/ huörnen kenne þier
gott að tala með þui þier eruð jllir? Ap
nægð Hiartans talar Munuren/Matt. 11.
Hvad skal eg þramar meir slá vppa yður/
þar þier vjkted þui heilbur þra mier? Allt
Höpuðed er frantt/allt Hiartad er þreytt.
Fra Höpde til Hæls er eckert heilbriggt a
þeim/ og ecke nema Sar og Vnder Kaun
og Kyle sem ecke er vid bunded og ecke miz
Vidsmiðre mykt/Esa. 1. Jeg hapde plant
að þig so þu skyldver vera sætur Vjñvidur
og eittr miðg gott Sæde/Huörnen eru þa
orðed einn svr Vjñvidur? Esa. 2. Þeirra
Vjñvidur er ap Sodoma Vjñvide/ og ap
Akre Gomorra. Þeirra Vjñþrugur eru
Gall/ og hapa þeisk Þer. Þeirra Vjñ er
Dreka Litur/ og jllra Orma Gall/Deut.
32. Hvad skal eg þa giðra ap þier? Hosee
11. Þu þin Sabýsa og þeimska Þiðð/
Deutron. 32.

Þegar soddan Vndþýllur Guds hapa a Mañ
sins Hiarta/ og ganga i giegnum það/þa kienur
þar eñ nu ap dauðlegt Svr/so sem S. þall með
kieser/að hañ hape leinge lipað so hañ þeckte ecke
vpprúna Syndena/og viffe ecke ap að Agirnden
være Synd/allt þar til að Guds Lögmal
kom vid hana/þa hape þun so sem ein stor
lega syndug Synd deydt sig með Lögmal
ennu/

enu/ so hañ þo/ og þann sig sellðan vnder
 Syndena/Rom. 7. Eins klagar þa Guds Ma-
 dur Moyses/psalm. 90 Það gíðrer þýn Rei-
 ðe (seiger þa) að vier þorgöngum/ & þýn
 Grímd að vier þórum so skynðelega í þur-
 tu. Þuiad þu setur vorar Misgíðrðer þer
 er þig/og **VORAR OKIENDAR SYN-**
DER (Það er vppruna Syndena/ huðria heim-
 uren þekker eðe/og höld og blóð veit eðe þar af)
 í Lios þýrer þitt **AVGLIT** / Þar þýrer
 þara aller vorer Dagar í þurt vegna þín-
 nar Reiðe/og vier þramleíðum vora Da-
 ga so sem annað Áþenýr. Og en seiger S.
 Þáll og klagar sárlega foddan **Áreyð**/Jeg aum-
 ur Madur (seiger þann) Huðr mun þrelsa
 mig þra Lífama þíssa dauðans? Rom. 7.
 5 Símta Undþýla kallast Lögmaðlsins **BAVL**
 uan huðrre að þýlger Þurtkaftan og Veskypa þí-
 hins Synduga opar í Dauðan Wíðþulsen og Hel-
 unte/so hañ er þlýðtugur vnder allskýns þlágur
 og þýstler stundlega og eilýþlega. Þuiad huðr sá
 þýrer Gude skal Reikning standa af öllu synu Á-
 hæpe og Fremþerðe/og bitalar eðe með algíðrðre
 Glyðne og hreínum Heilagseita/ veit sig skán í
 allmörgum Syndum og Glapum/og kañ eðe gíð-
 ðar Synder með godum Verfum að bæta/og eðe
 Gud að blýðka með nóðtum synu Króptum Mæg-
 ne eða Mátte mañlegrar **Átacturu**/Heldur verð-
 ur yperunfen/og lærer af Lögmaðenu/ad hann er
 vil alls hins goda steindauður/þar með og eirnen
 Sibyle

Gíbyle Andskotans og eitt óþekktar Ríer og Ra-
 mar allra Synda Glæpa og Sutuirdinga/hvar þy-
 ter hann veit sig þyrir Gude setan og verbugan
 allskyns Þýsla og Buala bæde stundlegra og
 eilýplegra.

Bólvað: sic sa (seiger Domare alls Hóllds)
 sem ecke Blápur í þui öllu/ huad skripað
 stendur í Bok Lögmaðlsins/ so hann gíðre
 það/ Deut. 27. Galat. 3. Bólvað: mun
 tu vera í Borgene/Bólvaður a Akrenum/
 Bólvað mun verða þitt Korn & þýnar ap-
 ganga Leypar/Bólvaður mun vera Avört-
 ur þýns Lýps/ Avörtur þýns Lands/ A-
 vörtur þýna Nauta/ Avörtur þýna Sanda
 Bólvaður muntu vera þegar þu geingur í
 Bólvaður þegar þu geingur út/ Deut. 28.
 Sared þra mætt þier Bólvaðer í eilýpan
 Elld sem Dióplenum og hans Eínglum er
 tilsvæn/ Matth. 25. Þar mun vera Óp
 og Tánagnístran/ Matt. 22. Þeirra Orm-
 ur mun ecke deyja/ og þeirra Elldur mun
 ecke slokna/ Esa: 66: Skyllde soðdan þýla
 ecke fara og í gíegnum leggja Mánnsins Gíarta og
 þoreyða Lýps og Salar Kröptum? Til þessarar
 þýlu hefur Daniel Spamadur þundet/ þa hñ sat
 í Ruskú og Sed med Fóstum og Banahallde/ kall-
 ade vpp og sagde/ Vier þiellum þra þier/ og
 þlyddum ecke Róddu Drottens Guda vors
 so að vier geíngium epter hans Lögmaðle
 sem hann haðe lagt þyrir oss þyrir sína
 Þienara

Dienara Spameñna/ Þar þýrur þienur nú
 yper off su Bólvan og Formæling sem skit
 þad fiendur i Lögmaale Moysis Dienara
 Drottens/ Þuðad vier hópu syndgast a mo
 te hönum/ Danielis 9. Aluui (seiger Jere
 mias) ad vier höpum so syndgad/ Þar þýr
 er er vorr hiarta sorgfullr/ og vor Augu
 orden döpur/ Harmagrat. 5. Sierdeilis ve
 þur Dauid þundeb til heluñis Angistar/
 þa hann seiger/ Daudans Bónd hapa um
 kringt mig/ 7 Belials Beckur skielþdu mig.
 Bónd heluñtranna hapa umkringt mig/ og
 Daudas Snórrur yperbugudu mig/ Ps. 18.

5 Framveigis sender Gud enn Skot af sinum
 Lögmaals Boga / og skytur þeirre siottu þölu i
 Mensins hiarta/ Sum kallast SPEIGELL GVD
 DOMLEGRAR REIDE/ huorñi aumur syndu
 ugur Madr ede alleinasta heyrer ognarlegar hot
 aner um Guds gloande grimdar Reide / hellbur
 þester hann siet i Glarta/huorsu ad Gud slalpur
 hefur i liose lated nogleg Dame sinnar grimleg
 rar Reide/sem off verður þýrur Sioner sett/bæð
 i 4. Zibluu og so öðrum Sagna bokum/Um Cor
 rah/Dathan/Abiron/Um Sodoma og Gomorra
 um Cain/Saul/Judas og adra oreltanlega þeire
 huar mz noglega verður blunnsad/huorsu Gud hñ
 er ein portarande vpbrennande Eldur/og huorsu
 su ad hans Reide yper þeim Ugudlegu er oaplat
 anleg/Syrach. 5.

So seiger slalpur Gud/ Jeg Drottin Gud
 þinn

þín er Vandlátande Gud/vitlände Nílsge
 Þrða Sedraña a Sononum i þridiu og þíor
 du Attkuñsl þeirra sem mig hata/Exodi
 20. Eingen Madur mun lípa sem mig lít
 ur/Exodi 33. Þuad Drotten Gud þinn er
 ein þortarande Elldur/og ein vandlátande
 Gud/Deut. 4. Jeg vil þegna mín a mín
 um Övnum/7 endurgjalda þm sem mig
 hata/Jeg vil giöra mínar Þýlur drucknar
 ap Blode/og mitt Suerd skal Ríor era/De
 utro. 32. Jeg vil i þurt þeykia þeim so sijn
 þa Vindur þeyker Augnum/Jere. 13. Jeg
 vil skíota öllum mínum Þýlū i þa/Deut.
 33. Jeg vil höndla við þa i Grind míne/
 og mín Augu skulu ecke vögja þeim/7 jeg
 vil ecke vera þeim náðugur: Og þo þeir
 falle med Sabliodum þyrer mínum Eyrū/
 þa vil eg þo ecke þeyra/Ezech. 8. Þuad
 Elldur er vppfuknadur i minne Reide/og
 hann mun brenna allt til nedsta Heluñtis/
 Deutro. 33.

Hier heyrer þu huörsu ad Gud stalpur jafnar
 sinne grimdar Ketde við dauðlegar Þýlur / þyrer
 huörtum edert fann standast / Guðrn skýlde þa
 þesse Þýla ecke fremia / serra og skíelpa 3. Dauid
 vottar/ad Jörden bipe og skíalpe/og Grundvöll
 ur Stallanna hrærest þegar Gud reidest/Psal. 18
 Spamaduren Jeremias klagar/ ad Giartad i ster
 xillie springa i sandi/og öll syn þeim sic skíalpande

og seigest vera sem drúcken Mæðr/og lifa sem fa-
ede gietur stæðed þyrer Reide Gudz/ Jer. 23. Spá-
maduren Ezechiel andvarpar og lifa vt af til
fomande Reide Guds / og vegna þess Ralls sem
þar klemur/þyrer húðruin öll líðru efasóm ver-
ta/og allar hendr þalla niður/og allur Manskap-
ur/og öll Bnie verða að Dæne/et et.

Luar Gud lætur so sja sýna Reide/þar hlíot-
ta Siðll og Daler/ Limen og Jórd að skilpæst/
þar verður (sem Ritningen seiger) Dagur Reide
og Grimdar / Dagur Angistar og Sörmungar/
Dagur Storms og Væðurs/Dagur Myrkurs og
Dímur/Dagur Skýla og Þoku/Sophon. 1. Cap.
þar þyrer(seiger Esaias)munu allar hend-
ur þreyttar verða og öll Manna líðru
marðeig. Bræðsla og Ruðl og Angist mun
koma yfir þau/Þau munu verða brygg so
sem su ed þæða skal. Svör mun skilpæst
þyrer öðrum/ og skamast sijn/ Þuiad sja/
Dagur Drottins klemur bræðlegur / reid-
uglegur/grimlegur/að þoreyða Landeð/og
apma þa syndugu vt Landenn / Esa. 13

7 Að síðöstu klemur hin vii. Þýla/ sem að
fallast HAFT og líðru Salareñar/þegar Gud
þyrer sitt Lögmal/stemur alla Stiga/ byrger alla
Þegu/ og setur allar Skordur i gíegn þeim synd-
uga/med reiduglegum Arme/og heilbur hönum so
sem i Siðtrum og Sangelse/So að hans Aporm/
og allt huad hann hyggur siet til Galis og Hial-
par epter Góldsins von/það deitur niður og ver-
tur að önguð.

Þuiad

Þú ad húðt villtu þlyta vndan þessum víz
 Guds Stotli og þylu? Sem nú voru vptaldar/
 Þó þu þarar vpp í Lopred/so sem Aurn/
 og giórder þier Hreidur a mille Striarnan
 na/þa skal eg hrinda þier nidur þadan/sei
 ger Drotten/Obadie 1. Jerem. 49: Þar
 skal eingin þlyta/eingin vndan komast/og
 þó þeir græpe sig nidur í Heluþte/þa saal
 þó mín Hónd sækia þa þangad/Og þó
 þeir þare vpp í Himeneu/þa vil eg hrinda
 þeim nidur/og þó þeir þele sig ept a Stiall
 enn Carmel/þa vil eg sækia þa þangad/
 Og þó þeir villdu þela sig þyrer mínum
 Augum í Stoargrunne/þa vil eg bióða
 Hóggormum ad stinga þa þar/Og þó
 þeir vøre þangader ap sínum Ovinum/
 þa vil eg skípa Suerðenn ad Lífplata þa
 þar. Þuiad eg vil vpplypta mínum Aug
 um yper þa til Olucku enn ecke til Guds/
 Amos: 10.

Hier hure nú húðt Madur um/Húðnen hā
 mune kúsa ad lyða þessa síðundu þylu/eda ad dey
 þa hēnar Brapt/eda skiorast hia hēse? Þad vill
 vera omögulegt. Þetta hefur reynt hā 4. Job
 í sínum þungum Hórmungum og Streifingū/þa
 hān flagade/ad Gud vøre epter stier so sem olmt
 Leon/eg höndlade grímlega við sig/Job 10. Hā
 lichte sig húðge hapa Frid/og ecke í Sængeñe þar
 hān læge/og talade við sig sialþan/ Hēldur hape
 hān skielept sig með Draumum/og hrædt sig so ad
 K 4. sju

sínn Sál hafa orskad síer. Leinglingar og sínn Zein
 Dauda/Job. 7. Jeremias kallar upp/það hefur
 lagt Vef þyrir mínar Sætur / og hnept
 mig so til Baka/Jem/3. Cap. Hann gie
 re i fringum mig / & hefur þótræd mig mæ
 Galle og Beiskre Armædu/það hefur lagt
 mig vt i Myrkred / so sem hína Daudu i
 Veröldenne/Hann hefur jímtræd mig/so
 jeg kæn ecke i Burt ad Komast / það lagde
 mig i hörd Siotur / og nær eg kallade og
 kveinade/þa tilþyrge hann sínn Týru þyr
 er mínu Bænaakalle/það sat vm mig sínn
 eitt Biarndyr / ljúka sem anad Leon i Syls
 nenn: Hann spente sínn Boga/og sette mig
 til Skormals þyrir Þýlunne / Hann skaut i
 mín Týru vt Þýlna Kopprenu. Eg sagda
 mínú Mattur er i Burtu / og mín Von til
 Drottens & et. Harmagrat. 3:

þar höfum vier nu Lögmaðsins Boga með
 sínum Síð Skeytum og elldlegum daudlegum Þýl
 um / húðrum Gud skytur og verður ad skiota
 i Siarta og Týru hins gamla Adams/ so þramt
 + ecke sem vier gíðrum Jðran/og vilum læða off vnder
 Guds völdugre hende. Þetta meinar Daud Ro
 ngur þar hæn seiger palm. 7. Vilú Nem ecke
 Betra sig/ þa hefur Gud hvefi sitt Suerd
 og spanad sínn Boga/og sett til Hæpis/ og
 hann hefur lagt þar a daudleg Skeyt/ og
 til Bued sínnar Þýlur til Sordisþunar:
 Og alibrei hefur nöðrum Christnum Máne
 hier

hier á Jörðu þad vered gísped/ ad Gud hape átt
 Stíelpingar og þyrer utan andlega Deyding end/
 urþætt hann til Limerktes/ og til eilíprar Salu
 hialpar. Abraham/ David Elías og aller Heilag
 er Forþedur Spamenn og Postular hapa orðed ad
 lyða þessar sarrar skarpar Lögmales Þýlur/ og ha
 þa optunnis med þungum Sreistungum vered níd
 ur flegner og alidmykter adur en þeir hapa þeing
 ed aptur Luggun og Lypgan í þerra Lídrtu. Og
 sterðeðlis hepur sa seale Job sterlega og storlega
 vered reyndur og plaggadur Mædur/ sem sta ma
 í allre hans Lístoriu. Hann huggar sig ad vísu við
 Endurlausnaran Jesum Christum/ og við Von
 sínar Vpprisu/ En þo klagar hann adur þar kiem
 ur) um Þýlur hins Almattuga/ huðsu sarrlega
 hñ er af þm særdur og nídursleigen og freinkir/
 Ep nóck villbe vega mýnar Eynder (seig
 er Job) og leggja mýnar Þýsler saman í ei
 na Vog/ þa yrðu þær vást þyngre en San
 dur þia Siðarströndu/ þar þyrer er þ þor
 gíspens huad eg tala/ Þuiad Þýlur hins
 Almattuga eru þastar í mier/ þans Grímd
 vísygur míni Anda/ og Stíelpingar Guds
 eru þallnar á mig/ Job. 6.

Nu kiemur annat Partur vorrar Endurþæ
 tingar sem kallast VIVIFICATIO, þad er Lyp
 gan/ sem er/ í huðen mata vor himneskur Adam
 lætnar og græðer huggar og Lypgar off aptur
 med sære Róðdu síns L. Wuangelu/ huðia hann
 hapde adur þyrer Lögmaled sære sundurmaket
 og deyd/ Þuiad hann er sa sem lifande gíðrer/ þeg
 æ lif.

er víer erum ædur daudlega særðer og flegner/
 Ofec 6. Hafi vottar og openberlega að hafi veru
 ke með Söðurnum/ og so sem Sæðeren vppvefur
 Dauda og giðrer þa lipande/so giðrer hafi og lipan
 de þa sem hafi vill / Johafi. 5. og giepe sijnum
 Saudum eilýpe Lyp/Johafi. 10.

En huðr og huilýk að þesse L3Sgan er/það
 lærum víer af Euangelio/ Og allur þesse Leynd
 ærdomur hann er þalin og þolgen i þessu/ sem nu
 fæimur epter/ad Sömr Guds vor Drotten og En
 durlausnare Jesus Christus/ miðg litulega og
 blýðlega til sijn kallar það skilþaða hrædda og
 sundurknoðaða Mannsins Siarta/ með huggunar
 samlegum Syrerheitum 4. Euangelij/ og seður
 hönum þyrer Sioner sijná Þýst og Þýnu/sjina S4
 du/sjinar Lendur og Sætur sundur boradar/sunt
 Kroff og sijn beiskar og bitran Danda/sijn Lýka
 ma i Daudan giepen/sitt dymæta vthelless Blot
 og allt það hann hefur þyrer vora. skulld þolad
 og lided/Og bedar hönum blýðlega/ad hier með
 hape hafi bött þyrer Syndernar/vppýllt Lögma
 led/stillt Reide Söðursins/i hel streged Daudan/
 ypervæð Diöþulen/midurbroted Seluðee/og þur
 bed aptur þa Lýka sem off opna skulu Þyr et
 lýps Lýps/og það aptursþerta Söðurland vpplof
 ed/Vppa það að víer eðke skulum öruilnast Syn
 dasta vegna/hellður varpa þeim a hafi/og treysta
 vppa hans Næð og Mýskun og Sorþienan með
 stöðugre Tru/so að víer sjeum þar epter hans eig
 en Eign/ og lipum eðke leingur Diöþlenum nie
 þeim gamla Adam/ hellður hönum/ og þionum
 hönum i hans Lýke með eilýpu Rietelate/Mieim
 ley se

leyse og Saluhjálp/ og seum so sem nýtt ofyrir
Deig/nyar Skiepnur/ny Plantan/hönnu til Dyrd
ar/huðra Hvörtur og Ender ad er eilíft Líf.

Vísitburður Heilagrar Ríðningar um vora
andlega Lífsgan/ eru þessir/ Ande Drottens
er yper mior (seiger Sonur Guds) Esa. 61.
Þar þýr hefur Drottinn smurt mig/ & sent
mig til ad predika þm Áumu/ & ad binda
um sundurknosud Hörtu/ ad predika þeim
berteknu eina Endurlausn / þeim bundnu
ad þr skulu verða lauser/ ad predika Nad
ar Ár Drottins/ & þeindardag vors Gu
ds/ Ad hugga alla Harmþrungna/ & veita
þeim sorgþulla i Zion/ ad þeim skule gíeg
ast Skraut þýrer Áusku/ Sagnadar Oleum
þýrer Þrygðena/ og þagur Skrode þýrer
þrellðan Ánda/ So þeir munu neynder ver
ða Tré Ríttlætessins og Plantan Drottens
hönnu til Dyrdar. Ítem/ Tómed til mín
aller þier sem erud mædder & þreyttar/ seg
vil endurlífpa yður. Taked vppa yður mirt
Öt og læred af mior/ þuiad jeg er hogvæt
og af Hiarta lífrelatur/ þa munu þier þín
na Þugld þýrer yðar Saler / Matth. 11.
Ítem/ Þeir Áumu skulu eta/ so þeir verða
ladder/ og þeir sem leita Drottins/ munu
þrífpa þann/ Þeirra Hörtu skulu eilíflega
lípa/ Psalm. 22. Ekke er jeg kómen til ad
þáma þeim/ þellde ad ad jeg gíðre þeim
Æ iiij

en Saluholpen/ Jóhann. 12: Þar hiðræ
 skielpest eðr/ Trú þítt a Gud/ þa trúð einn
 en a mig/ Jóh: 14. Sanlega Sanlega sé
 ge eg yður/ þúðr sem trúer a mig/ þa þeyur
 það eilýpa Lýð/ Jóh: 6.

Þesse Orð hljóða myklu öðru vís/ og ganga
 þusund sínum lúplegar til Hiarta/ en þegar Mór
 ses-kiemur með sitt Lögmal/ og þingar Apellís
 Doms Greiner. Ap þessu hefur og vor Himnesk
 ur Adam miðg mörg ágíatleg Mön/ So að hann
 heiter Jesus/ ap þú hefur þessir off þra Syndón
 um/ Matth. 1. Hann nepti st Eñmanuel/ þúad hñ
 er mitt a mille Guds og vor/ Esa. 7. Og ap þú
 að hann hialpar off þó dasamlega vr öllum Maud
 um/ þa kallast hann vor Hialpare/ vor Bræðare /
 vort Aethuarp / vor annar Adam og Himneskur
 Sader þa eð off vtvegur og gípur þann ríetta Seid
 til eilýps Lýps.

Mu lýka sem til andlegrar Deyðingar hins
 Gamla Mansins eður hins Gamla Adams heyr
 síð Skreyr/ síð þylur/ húðratar Gud leggur a sinn
 Lögmal's Roga/ og skytur þeim sterklega / vor hi
 árru/ off til heilsusamlegrar Þdranar og Míðmyt
 tar. So eru hiet a mote síð Læknings IVRTER/
 sem að heyrir til andlegrar Lýðgan/ með húðrium
 Gud vppvefur og vppvefjar / off aptur eitt and
 lægt Himneskt Lýð/ þyrir heyrn þess. Euange
 líj gleður og huggar vorar Saler og Samvískur.
 Þessir vii Læknings Jurtir heita so.

Þíetelate Þdrande Syndugs Mans epter
 Evangelj. Hliodan.

xladdr

2 Nadarríkt Medteining Mannsins til Himne.
skrar Arpleipdar.

3 Vor Samteining og andleg Trulopan við
þann mykka Brudguma Jesum Christum.

4 Víst og Vera Guds með oss / voru líðrætt.

5 Vpphæfning Gudz Barna til Konunglegs
Ríennemans skapar.

6 Guddomleg Endurnýning Mannsins þyrir
Lellagan Anda.

7 Og / seinasta mata / Greinsun og söu Reynsla
þess Christna Mannsins.

8 En vppa þad / ad um slykar himneskar Jur
ter verðe skilianlega og skidænlega talad / þ: er
þyrst ad hupa um Ríettlæte eða Ríettlætning synd
ugs þdranda Manns / huðr ad er með ríettu sá
þyrsta Læfningu Jurten / og þad þyrsta Verð gud
domlegrar Lyfnganar / sem hie june er þaled og
þolged / Þegar Gud lætur þann auma Syndara
(huðs Liarta adur er satt orðed og skialpande
og hrædt af Guds Lögmales predikan) heyrta W
vangelium vt af Christo / og bodar hñ ad Christ
ur hape vppa sig tefed allar Læmsins Synder / og
sle lylatæn vorra Syndar vegna / og vpprisen oss
til Ríettlætningar / og ad hann hape þyrir oss Lög
maled vppþyllt / og Gðursins Reide stílle og stö
uad / Lelvjte niður broted / og Þiðspulen ypervinn
ed / Syrer soddá predikun huggar Gud þann auma
Syndara sem adur var hræddur og hryggur orð
en / og verkar og tveitir / hönum TRVna / so ad
hann truer þessum Orðum / Og þyrir slyka TRV
tilreiknar Gud hönum Ríettlæted Christi / og þyr
ergiepur hönum Syndernar / og stíller hans synd

uga Samvisku/so að hun huggast og er til Friðs,

Þin slykt huggunar Embætte Heilags Evangelijs talar Ríttíngin allvæða. S. Þaull seiger/Þetta er ORÐed vðr af Trunne huðrt vier predikū/Þuad eþ þu med þýnum Munnē medlienner Jesum/að þñ sie Drottin/ & tru er i þýnu hiarta/ að Gud hape vppvætt hann af Dauda/ þa verður þu Saluhölp en: Item/Gud hefur gíped oss það Em^o bætte sem Forljúnena predikar/Rom. 10 Item/Gud var i Christo & þorljúade þeim vid sálþan sig/og tilreiknade þónum eðfe hans Synder/og hefur & medal vor vppreift ORÐed Forljúnarennar/12 Cor. 5. So erum vier nu Sendesodar af Christi Alþu/Þuad Gud amíner þyrer oss. So þid ium vier nu af Christi Alþu/ Læted þorljúka yður vid Gud/Þuad hann hefur gíort þaþ að Synd þyrer oss sem af öngre Synd vísse/vppa það vier skýldum i þónum verða það Ríettlæte sem þyrer þónum gílder 1. Corinth. 3. Þuad Gud hefur eðfe sett oss til Reide/ þelldur til að eignast Salu þialþena/ þyrer vorn þerra Jesum Christum/Rom. 10. Christur er Ender Lögmaðl síns/ huðr sem & þñ truer/þa er ríettlatur.

Til þessarar Evangelij Predikunar heyrer þu 6. Aplausi og Kyklauallvæð/Match. 18. Joh. 20. sem þinnsett er af sálþum Christo/þar hann seiger

seiger/ Guad þier leysed á Jórdunē þad skal
vera leyst á Himnum/ og húðríum sem þier
þyrergieþed Syndernar/ þm eru þær þyrer
þieþnar. Sámuleidis heyrá hter til Sacrament
en. Þuáð til Jorðanar og þyrergieþningar Synd
aþa erum vter skjóðer/ Act. 2. Og í þuá 4. All
tarís Sacramente verðum vter þæðder med Chri
sti Hólde/ og dryðí:ðer med hans Blode/ til að
mínnast hans/ og hugga off við hans dymota
Sorþienan/ og trúa þuá að oíf síe Syndernar
þyrergieþnar.

Þar þyrer þegar vor TRV þoríxtur sig vpp
á Þyrerheit Eúangelj/tekur að síer Chriřtú med
hans Sorþienan/ og heřldur síer við hans Ríett
læte/ þá tilreiknar og eignar Gud off Ríettlæted
síns Sónar/ þyrer TRVna/ og hylur þar mǝ vor
ar Synder/ og vill eðe að eilǝþu mínnast þeirra/
so sem S. þuall ber hter um vítne seigande/
Sa sem eðe umgeingsst med Verken/ en tru
er á þań sem ríettlata gíðrer þá ranglata/
þónum verður sǝn Tru reiknud til RíETT
lætis/ Rom: 4. med þeim hatter sem Dauid
seiger/ psalm. 32. Ad Sáluhjálpn síe alleinasta
þess Máns/ húðríum Gud tilreiknar Ríettlæted
Chriřti/ þyrer vtan Tilřtudning Verkańa/ þar hř
seiger. Sǝler eru þeir húðríum Ranglæted
verður þyrergieþed/ 7 húðríum þeirra Sǝn
der eru huldar. Sǝll er sa Máður húðríu
Drottin tilreiknar eðe Syndena. Eins seig
er Chriřtur/ Gud þegar sent sǝn Son/ eðe
til

till þess að bannaheimen / heilður að heil
 muren verðe þýrer hann saluholpen: Svör
 a þín truer / sa verður eðe dæmdur / Job. 3.
 2. 2. 2. Ríttelæringu þess hins auna Synða
 ra í Guds Auglita þýrer Truna / þa fíemur nú sí
 ðnir Læknings Jure sem kallast ADOPTIO,
 það er / Medtefning og Arpleiding til Símergðis
 Arps og Eignar / þegar eilýpur Gæskurður Gud
 og Fader alls Hjalprædes / af sinne ómálanlegre
 Mýskun / til syn og að síer tekur alla þa sem trúa
 a Trápn síns eingieterens Sonar / so að þeir skulu
 verða syn Híartans Börn / síner Syner og Dæ
 ur / og síns elskulega Sonar vors Drottens og
 Lausnara Jesu Christi elskanleger Brædur / og
 þýrer hann verða Erpingjar og Samarpar allra
 himneskra Gæða og Múðapa / og gíekur þeim þar
 ópan a Anda síns elskulega Sonar í þeirra Híör
 tu / so að þeir kunna af Híarta að kalla vpp og
 feigja ABBA Elskulege himneske Fader / þar mý
 lopar og tilfeiger hann þeim / að hann villic nabad
 samlega og þóðurlega þa vernda / vardueita / lýp
 ga / endurnæra og gleða eilýplega / so sem líost er
 af epterþýlgjande Greinum.

So mærgar sem Guds eingieteren Son
 meðtöku (seiger Gudspíalla miðuren) þín
 gaf hann Valld að verða Guds Börn / þeir
 sem a hans Trápn trúa / Job. 1. Og en af
 tur / Stæð þvilýkan Ríörleika Faderen he
 þur andsynt oss / að vter skulum nepnast Gu
 ds Börn / 1. Johán. 3. Þessi Ord tekur S.
 Johannes eðe wr sínu Hópde / heilður talar hann
 þau

Þú af guðlegri Ópenberan/ þegar Guð Sæð
 með lífandi Róddu af Himnum ópan settu þrátt
 þyrir oss sítt elskulega Son/og bauð oss að hlýða
 hönum/ Matth. 3. 17. Hér með lofar Guð og
 þyrirheiter seigjandi/ Eg vil meðtaka yður/ &
 vera yðar Sæð/og þítt skuld vera mín
 er Synir og Dóttir/ Jerem. 31. Kann nokk
 ur Ríða að gleyma sínu Barnlínd/so þun
 sía ekki áminur a sínu Aftuame? Og þo
 þun gleyma þui/þa skal eg þo ekki gleyma
 þítt/seiger Drottinn/ Esea. 49. Jeg vil
 hugga yður so sem Moderen huggar Barn
 sítt/ Esea. 66. Þa muntu kalla mig þínn
 elskulega Söður/og bjúta ekki þra milt/
 Jeremie 3. Cap:

Það þítt stor Seidur og mykell Söme/ ep
 ein eða annar verður þítt í Seime neyður Sonur
 eins Höpdingia/eda stormeugs Rongs eða Rei
 fara/Þo er þítt Seiduren myklu þyrðarlegre/veg
 legre og agíttare/og geingur langt yfir allan Sei
 dur og Söma þessa Seims/ad Guð neyður oss sí
 na Sonu/ sítt Dóttir/ og að vier skulum vera
 hans elngietens Sonar Bræður og Systur. So
 sem stápur Herran Jesus Christus/ skamast ekki
 við vegna sítt hlattanlegrar Afstar og Elsku
 til vor/ad kalla oss sína Bræður þar hann seiger/
 Jeg vil (mínn Himneske Guð og Sæð)
 Einnugt glóða Nátt þítt mínum Bræðru/
 og mítt í Samfundunne vil eg syngja þítt
 Lof/ Psal. 22: Og til Mátt seiger þú/
 Jar

Sar þu til Brædra mína og seig þu þm /
 Jeg þer vpp til míns Fædurs og yðars
 Fædurs / til míns Guds og yðars Guds /
 Joha. 20:

Og vppa það/ad vier skulum þu helldur ve
 ra vissir og oþaðir vppa þessa himneska Arflet
 þu og Þyrd/ þa þúheller hafst og gíepur í vor Líf
 þu Anda síns Sonar/med öllu Sonarlegu Afst
 þele, so ad vier ær þullkomlegu og sonarlegu Tra
 uste þorum ad kalla og nepna Gud vorn hiartan
 legan elskulega Fædur/so sem S. Þáll med líofle
 gum Orðum vottar/ og sýger. Med þu ad
 þier erud Börn(Guds) þa hefur þu sent
 Anda síns Sonar í yðar Híðru sem kallar
 ABBA elskulege Fader. So er þier nu eing
 en Þröll þramar meir/helldur alleina Børn/
 Enn síeum vier Börn/þa erum vier og
 Erþingiar Guds þyrer Christum/Gal. 4:
 Og enn í þóðrum stad/ Þier þaped eðfe med
 teked þrældoms Anda / so ad þier þurped
 ad vera þrædder vni yður ad nýta/helldur
 þape þier þeinged sonarlegan Anda / þyrer
 þuörn vier þóllum ABBA elskulege Fader/
 Sa same Ande þer Vitnisburd med vorum
 Anda / ad vier erum Guds Börn/Enn síeum
 vier Börn Guds / þa erum vier og Erþing
 iar / sem er / Erþingiar Guds og Samarþ
 ar Christi/Rom. 8.

3 Su þridia Læfningsiure kallast Spiritua
 lis Dispensatio, það er/ Andleg Siðabands Tru
 lopun

Iopun misle Guds Sonar og vor/ Þegar Gud og
 Sader allrar Næðar og Mýskunar Iopade að sinn
 elskulegum Sonur skyldi vera vor himneskur
 Bræðgumi/ og þá Drottin Jesús Christus vor
 himneskur Adam og andlegur eigin Maður chri
 stelegrar Ríktu/hefiar Lópud og Bræðgumi/ að
 hjartanlegu Elsku Næð og Mýskun trúlopar
 sig einum og sístuðrum Lid og Lim sínar L.
 Christne/ það er/ sístuðrre ríctruaðre Salu/ og
 þester síst hana í Rícttlæte/ í Dome/ í Trunne/ og
 eilýplega/ so að vier verðum með hönum einu An
 de/ þar með Lídri hans Lýkama/ Góld að hans
 Góldi/ og Þein að hans Þeinum/ þar með verð
 um vier þant setter og jústglæder/ so sem með þm
 allra þymæðasta / vtualðasta og þyrðarlegasta
 trúlopanar Lring/ sem er L. Ande/ og hans hel
 laga satlausu Góldi og Blod/ huðrt hn gíepur off
 í L. Ruðllomælynd að eta og dæða/ So að vier
 skulum vísselega meiga trú og tréysta þar vppa
 að hvar hann er/ þar munum vier og verða með
 hönum/ og að edert Övina Vallð/ huðrte Dæde
 nie Dröpuð skule off að skília.

Jeg vil/ seiger Gud til rícttruaðrar Sal
 ar/ trúlopast þier eilýplega/ Jeg vil trúlop
 ast þier eilýplega/ Jeg vil trúlopast þier í
 Rícttlæte og Dome/ í Næð og Mýskun/
 Já í Trunne vil eg þier trúlopast/ Osee 2.
 So sem einn Bræðgumi hefur Gleði að
 síne Bræður/ so mun þinn Gud hafa Gle
 ði að þier/ Esa. 6: Að þessum Grunduelle
 alýðtar S. Þall rícttelega/ að vier síeum með
 Christo

Christo ein Ande og ein Lífame. Vite þeir eðle
 (seiger hann) að hvoð hann samlagast hvo
 um þú er ein Lífame níz veine / Þvíad Ríe
 ningen seiger / að þau tús eru eitt hollid /
 En hvoð þú heildur sít víd Drottin sa er
 ein Ande með þónum / 1. Corint. 6. Væ
 erum Límer hans Lífama / að hans holl
 de & að hans Beinum / Þar þyrer skal Ma
 duren xpergiepa Sódur og Móbú og sam
 lagast sinne Rinnu / og verða þau tús eitt
 hollid: Þesse Leyndardómur er mykell / En
 eg tala um Christum og hans Sópud / Þ
 er christelega Ríktu / Ephe. 5. Sannarlega
 er þetta ster og haleitur Leyndardómur / að vera
 með Jesu Christo ein Ande og eitt hollid / og eðle
 kan máfleg Skynseme það að grípa eða grunda.
 Enn þó samt er þetta einn dasamlegur og móg
 huggunarsamr Leyndardómur / Þvíad þesse Sam
 reinging geymer vor og giæter þyrer öllum vorum
 Övnum / so sem Þoseulen talar í öðrum Stad /
 Jeg er víss þar vppa / að hvoðe Danden níe
 Lúped / eðle Lengell níe hópdingiaskapur /
 & eðert Dalld hvoðe það nalæga níe það
 okomna / hvoðe það þa níe það laga / og
 singen. Skiepna kan að skilta off víd Ríkt
 leika Guds sem er í Christo Jesu vorum
 herra / Rom. 8.

Xú lita so sem etan goður Brúdgume hann
 elskar syna etualda Brúdur / að Giættans brein /
 ande Aft og Aftu og þó mögulegs være / þa giæ
 þe hót

þé hañ heñe syna Sál og sinn Lyfama í Pantu/
 syna æstetka Trú og Elsku til heñar stadpastlega
 þar m3 ad jñsigla og stadþesta/ep mögulegt vere.
 En þad er Mañana Sonum hier í Seime omögu
 legt/og ei kañ þad nöður ad giöra. En þetta giö
 rer vor allra elskulegaste Emmanuel, hañ gíepur
 oss í 3. Ruðldmæltýð sitt Góld og Blod ad
 eta og drekka/so sem eitt Jñsigle vppa syna breñ
 ánde Aast og Elsku til vor/ Vppa þad ad hann
 meige vera í oss og vier í hñuum/hañ gíepur og í
 vor Giörtu hid jñra Pant og Jñsigle 3. Anda/
 huör ad er sa allra Seilagaste Guddomsins Ande
 ap synum Öseiganlegum æstar Ríæreika/so sem
 skripad stendur. Ríæreike Guds er vrhellkur
 í vor Giörtu/þyrer 3. Anda sem oss er gie
 þen/Rom. 5. Item/Þyrer huörn Jesum
 Christum)þier og eirnen þa þier trúduð/jñ
 siglader vriduð m3 3. Anda Þyrerheitessins
 huör ad er Pantur vors Arps/ til vorrar
 Endurlausnar/Ephe. 1. Item. hañ heþ
 ur smurt oss og jñsiglad/ og gíeped í vor
 Giörtu Pant þañ 3. Anda/ 2. Cor. 1.

Þar þyrer lýka so sem Maður hepur þer legt
 Mark í synu Jñsigle/og þryðer þu med Jñsigle
 nu a pappir eda Vax/ So er Seilagur Ande Jñ
 sigle vors Himneska Brudguma/enn Marked er
 Mynd og Býlate vors Herru Jesu Christi/so sñ
 hañ verður í Euangelio vt maladur og þramsett
 ur/ Þessu Himneska Jñsigle þryðer hann a vor
 Giörtu/ þegar vier truum Euangelio/ Og hann
 mæler so til christlegra Sálr sem þar stendur í

Lopfuæde Salomonis/ Set mig so sem Insig
 le a þitt Hiarta/ & sem Insigle a þitt Arm.
 Hier meige þier sta Þörn Liöffens/ ad i þessare
 vorre andlegre Samteingingu við Christum/ þa
 er s. Ande trulopuntar Steinfuren/panturen og
 Insigled þeirrar Afstar og Lifku sem Christur
 hefur til vor/eins og i pyrerþarande Greineme
 þess Leyndardoms/sem er Diuina Adoptio eður
 ættleiding/Þegar Gud tekur oss til sín og ad stier
 til Erpingia og Barna/þa er hann sa jafre Vottur
 en vorar himneskrar Arpleipdar/ og er so þram
 þylglande bardum þssum Leyndardomum/og stad
 þester þa barda/ og þullgiörer þa i voru Liðrett
 4 Sin þiorda Lætnings jurt kallast Inhabita
 tio, það er Bygging eða Heimale Guds meður
 oss og i vorum Liðrtum. Þegar Herran Jesus
 vor Endurlausnare Kröptuglega eignast sína ver
 ualda Christna i þessum Seime/þa þeir hafa hann
 með samre Tru til sín tekið i Ordenu og þeim
 s. Sacramentum/so ad hann safur Gud og sann
 ur Madur byr og bygger i þeim með Söduenum
 og s. Anda/ og byr þa so til/ad þeir eru hans
 Eign með Lufe og Sölu/og eru með hans Riect
 læte pyrer Truna skrydder og prydder/sömulstöðis
 bigapader með himneskre Sonarleid/og við sin
 Himneska Brudg uma Jesum Christum andlega
 samteingder/ og hönum trulopader og þastnader/
 og eru so að hönum andlega setner/ og eru allrar
 s. Þreningar vtualen Mustere/þar hann hefur
 Lyst ad blypa og vera.

Þier erud (seiger Rítningen) Mustere
 hins lifanda. [Guds/ so sem Gud seiger/
 Jeg

Jeg vil búa i heim og ganga i heim/ & eg vil vera þeirra Gud/ og þeir skulu vera mitt Folk/ 2. Corinþ. 6. Lúth. 26. Hvar er þa Staður þar eg skal hugla? Mjnn Hönd hefur gíort allt það sem er/ seiger Drottinn. Enn eg alíft þann Alma/ og þann sem hefur sundurknoðaðan Anda/ & þa þess addur er þýrer mjnnum Ordum/ Esa. 66. Eg er þann sem er i Hæðdómum/ og i Helgesdómum þýr/ og þia þeim senn sundursleitgen og andmáttan Anda þapa/ Esa. 57. Hvör senn mig elskar þa varduættir mjnn Ord/ og minn Sader mun elska þann/ & við munum koma til þans og þapa Við þia hönum/ Job. 14. Ap þessum og öðrum þáttum sýrer heitum tefur S. Þáll þa Amínung/ þar hann seiger að vör ískulum láta Christum búa i vörum Híortum og vera grundvallader þýr er Ríksleitun/ Ephes. 3. Og vör þa að vörer Ríksamer eru Mústere Heilar Anda/ hvörn vörer Hvörum ap Gude/ og eigum öffe sialper/ 1 Cor. 3. Og hvör þann hefur eðe Andan Christi/ þa heyter Christo eðe til/ Rom. 8.

Ap þessare Sambud 3. Þenningar i Híortum Verðaldr/ og ap andlegre Samreingingu með Christo/ kemur eitt andlegt Samþielag við Gud i guddómlegum og manndómlegum hlutum mörgun/ og er það þaled og þolged i þremur Leyndardómum/ ap hvörum þa þýrte er fíffe. Þegar Gud eignar sýr/ og tallar það að vera sýr senn vörer

eda off hender hier a Þórðunne/Til Dæmis/vorá
 Tru a Christum fallar hann sitt Verð/ Joh. 6.
 Item/ Guðr hann opfær off/ sa opfæte hann slasp
 an/ Act. 9. Guðr sem þorattar off/ sa þorattar
 hann slasp/ Matth. 10. Guðr off snertur/ sa kient
 ur vid hans Augastein/ Zachar. 2. Guðr ap hús
 Verðdum sem er stutur/ hunguradur/ þystur/ naf
 en/aumur og i Myrkustöpu/ þa seiger hann ad st
 er slaspum sie giðrt og gieped/ huad þeim er veitt
 Matth. 25. Þetta falla Lærder Menn Idiopoel
 am so sem stendur skripad i þyrstu Bók Cap. 7.
 Folio 94.

Annar Leyndardomur sem þylger vorre Sam
 teingingu vid Christum / og þa Guð er og byt i
 vorum Giðrtum þyrer Truna / hamt er sa/ þegar
 Guð ap sinne Nlad/ og med synum 4. Andá i off
 og þyrer off/ giðrer og verkar syn guðdonleg Verð
 sem ap manlegum Krapte og þormegan eru omög
 uleg. Þess hattar voru Jartekner og Daseindar
 Verð postulaña og añara Geilagra/ þeir ed i Chri
 sti Nlapne vtraku Diðpla/ lögdu Gendur yper st
 fa og læknudu þa/ brucku þanvænlegt Bitur so þa
 ede skadade/ Marci. 16. Vpprøktu Dauda/ Act
 19. Og giðrdu sönu Verð sem Christur giðrde /
 og þeim meire/ Johañ. 14. Item/ Ad yperviña
 Seimen/ i. Johañ. 5. Item/ ad hræra Siðllen
 vr stad/ Matth. 17. Item/ ad yperviña Diðpulen
 og alla hans Mlagt i Joh. 1. Reta hann burt/ Ja
 cobi 4. Ad snua þeim Synduga til Guds/ Psal.
 51. Ad nidur bræota allar Kadagiorder og allt þ
 sig vpphepur i giegn sannre Guds Rynningu/ 2.
 Cor. 11. Ad snua þeim Synduga þra Vllunne/ og
 þrellsa

pressa hans Sal þra Dauda/Jacob 5. Ad komi
ast i giegnum Daudan til Lyfsins/Joh. 5. Mz
rietteuadre þan ad þa og öðlast af Gude alla
Slute/Joh. 14. Þetta kallast Metapoeia.

Þeim þridia Leyndardom sem kicmur af
Sambud Guds i vorum Lidrtum og af Samcein
gingu. verre vid Christum er so hattad/ þegar
Gud og Maduren/eda þegar bader Mattururnar
su Buddomlega og Masidomlega verka og gindra
næddud til samans/sem Christur seiger/ Man myn
kunne þier eðert ad gindra/Johñ. 15. Drotten er
med off/ þegar vier erum med hönam/4 Reg. 15.
Drotten giefur Krapt þeim Mædda/ og nogan
Stryk þeim Dammattuga/ Esa. 4. Vier saum
Sædenu/vser vöknum/en Gud giefur Groduren/
1. Corinth. 3. Um þetta casar ein af þm Góm
lu Lærpedrum so/ad Mæpne Faustus. Dagles
ga eigum vier ad erpida/en viktia þo eðfe
þra Mædne/ þellbur seigia so/ Drotten þl
yt þier ad bialpa mier. Þetta Ord hialpe
areñar hlödor vppa tuo sem er vppa þan
sem verkar/ og þan sem verkar med/ vpp
a þan sem bidur og þann sem Syrerheted
gepur/vppa þan sem atklappar/ 7 hin sem
vpplætur/ 7 et. Þetta kallast Kenopoeia.

5 Su þintia LætnisIVRT er Vpphæpning
Guda. Þarna til Konunglegs Riennemans
Skapar/Er og þar m3 listia Causa Finalis, edur
endeleg Orset/ hvar til og hvar þyrer vor him
neskur Adam skreyder off med sinu Sakleysi og
Nij. Riete

Ríettlaté þyrer Trúna/ og gíðrer off að Guds
 Bóðnum og heilður off þyrer sína elskulega Þrad
 ur/eg hvar þyrer hafi þestnar off síer til Sanda/
 og þar með byr og bygget í vorum Gíðrtum með
 sýnum Födur og S. Anda. Endanleg Þrösk allra
 slækra Velgíðrninga/er þíse/Ad hafi gíðrer off að
 andlegum Rongum og Ríenemönum/þeir að þull
 díarplega meige þránganga þyrer Gud/ og tala
 við hafi/og þæra hönum Forner Vara sýna/þar
 með Luf og Guí/og drottina í hans Nafne eilíft
 lega yper Synd og Dauda Blóðle og Helugte.

Um síðte ber S. Ríening líofte Vítna/þar so
 stendur skripað. Hann (Sonur Guds) hefur
 gíðrt off að Ríenemönum og Rongum þyr
 er Gude/ og sýnum Födur/ Apocal. 1.
 So og seiger S. Petur/Þíer erud það vt
 valda Slekted/ sa Konunglege Ríenemans
 skapur/það S: Folk/og Folk eigendoma
 síns/so að þíer boded Dygder hans sem yð
 ur hefur kallad þra Nýrkrunum til síns
 dasamlega Líoff/ 1. Pet. 2. Og í Opena
 Beringar bókene tala þeir himnesku Borga
 rar so við Guds Lamb/Du ert Líþlæten/
 7 hefur keypt off með þínu Blode af alls
 háttudum Áttum og Tungum og Folke 7
 Heidingum/ og hefur gíðrt off vorum
 Gude að Rongum og Ríenemönum/Og ví
 er manum verda Rongar a Jöðunne/Alpo.
 5. Þesse Ord eru ei skripud um Leutíska Ríene
 men og jarnneska Ronga (og ei skulum víer þau
 so

þó skilja húðrta Mienn plögudu að smyrta og vög-
 gla mý þortstulegu Vidsmíðre til foddan halesits
 Embættis og Tígnar/so sem þar um skripað sten-
 dur/ Exod. 29. Leuit. 8. 1. Reg. 10. Hellbur
 merkir þetta andlega Ronga/andlega Ríenemeni
 ja/alla Ríetteruada Christna Mienn. Þuiad huðr
 sem truer a Christum sa er Smurður Drottens/
 og hafi hefur sýna Smurning af Gude/ 1. Joh.
 2. sem er Helлагan Anda/med húðrium Gud sm-
 yr/2. Corinth. 1.

Til Helлагra Ríennemanna smyr og vögger
 Gud oss/Þegar hafi vtheller yper oss/Anda Ríad
 arenmar og Ríanarenar/Zach. 12. Og þa Christ
 ur sa Himneske Marón og Hópud Ríennemadur læt
 ur driupa af sínu Hópde þ allra byrmatasta Ole-
 um yper oss/Psalm. 133. Og lætur oss so sýna vnd
 er presta ganga eptir sít i Jlm þessara edla Smy-
 rsta Cant. 1. Þuiad hann vor einka Ríenne-
 madur þinn besta er þyrer sít Blod og síni
 Danda einusinne inngæingun i þad ríetta
 Sanctum Sanctorum, i síalþann Himnen til
 að birtast vorra vegna þyrer Auglite Guds
 Hebr. 9. Og að bídla þyrer oss Rom. 8.
 Og að vthella yper oss sínum G. Anda/
 Acto. 3. Med húðre vthellingu hann eða all
 einasta styrker og stadþester og infiglar sýna Star-
 tanlega Ríst og Elsku til vor / og vora sonarlega
 Rípleðstu/hellor vt veli hafi oss og tekur i þra all-
 ra handa Þíodum til presta og Ríeyfta/Es. 66
 I þra Þppgöngu Solarenmar allt til Ríidurgöng-
 u/so að hans Ríapn verði lópab og dýrkab a med

al Leidingia/ og ad i öllum Actum verða hans
 Nafne þorþætt Reykelse / Matoppne/og allra
 handa Fornum / Malach. 1. Guð öll Öppur
 allar Fornet með einu Nafne verða neþndar/
 Vor skynsamleg Guðs Þionustia / Rom. 12.

Lyfta eirnen smyr hann off til Ronga og
 Höpdingia / þegar hann gíepur off Anda Drett
 ens til himneskra Fryheita / 2 Cor. 3. Og býr i
 vörum Hörtum með synum Krapte/2 Corinth.
 12. 1 Corinth. 4. So ad vier grýpum Guðs
 Larneskia/ og stöndum þar með i mote Diöpletti
 Ephes. 6. Og latum eðe Syndena drotena i off
 Rom. 6. Helliur deyðum Hóldisins Girnder m3
 Andanum/ Rom. 8. Öpervinnum Heimenn / 1.
 Johann. 5. Og þann Helvyska Dreka i Lambi
 sins Blode/ Apocal. 12. Og þremmum godan Ridd
 araskap/1. Tim. 5. So sem goder Strýðsmenn
 Christi/2. Tim. 2. So sem Domendur Heimsins
 1. Cor. 6. So sem Kongar þeir eð i Herbwú
 liggia/Psalm. 68. Og erum so sem stormegtuger
 sterker Rappar / Psalm. 18. 20. et c. Petr og
 sem eilýpfege munu ryfta með Guðe/2. Tim. 2.
 Og sita a synu Stolum hia hönum. Slyka Him
 neska Ronga og Höpdingia a vor himneskur Wæ
 vid sinne andlegre Luv/ Herran Christur vid sine
 Christne/hvad 4. Ande i líose lætur með berum
 Ordum/ þar hñ so talar til Christelegar Rícku
 Ad þun skule Börn eiga/ þ þau mune Guð
 ferða til Höpdingia i aullum Heimenum/
 Psalm. 45.

6 Siotta LefningsÞURT er Endurnýā vors
 hug

Luhskots til að veita Fude lofuga Glyðne/ þegar
 ar Sonur Guds vor annar Adam allra Rícttru
 adra Manna Siðtu med synum &. Anda vppi
 tendrar og fuester til nyrrar Glyðne/ So að þe
 ir med gledelegre Umhuxan sjns Ralls og sínar
 dyrlegu Stíettar hallda sig heilaglega og heidarle
 ga/ so sem Jesu Christi eigenleg Sysken / so sem
 Mustere &. Preminngar/ so sem &. Ríemmen
 og Rongar þyrer Guds Auglite/ Og hápa og hall
 da það obyluðmelegt og eðe tilheyrelegt/ að þe
 hier epter þíone Diöplenum og Syndenne/ huð
 ía Övine þeir hápa nu þegar ypervörned/ og í gie
 gn huðrium þeir oaplataglega standa og stryða
 hier í Heim. Þar þyrer aðleggja þeir að Siart/
 ans Aft og Elsku til Guds alle Ronglære / alle
 syndsamlegt framperde/ og þa nýia Lyst/ Girnd
 og Vilja til Guds Rógmals / að lípa epter þui/
 og að jðka sig í öllum godum Vertum/ so sem M.
 vörum Truarennar/ og að ganga þrann epter Gu
 ds Róðordum og Vilja/ huð allt bevisad verður
 med epterþylgiande Grefnum.

Jeg vil (seiger Gud vor Lífsgjafare)
 giepa yður eitt samþykkelegt Siarta/ & ein
 nyan Anda/ Og jeg vil þurt taka Seinhíar
 tad vðrum Lífama/ & giepa yður hollð
 legt Siarta/ vppa það/ að þier ganged í
 mýnum Seiningum/ og hallded mýn Riet
 tinde/ & giðred epter þeim/ Ezech: 11. Jeg
 vil giepa þeim einsháttar Siarra & fram
 perde/ so þeir ottest mig alla sína Daga /
 ío þeim & þeirra Börnum epter þa gange

vel. Og jeg vil binda við þa eilípan Satt
mala/so að jeg late eðfe af að gíðra þeim
til goda/Og jeg vil gípa í þeirra Hiarta
mín Otta/so þr vilt eðfe þra mér/Jerem
32: Jeg vil gípa yður eitt nýtt Hiarta/ &
eín nýan Anda/Og jeg vil taka Steinhiar
tak þr yðru hollde/ & gípa yður holldege
Hiarta/Jeg vil gípa mín Anda í yður/
og gíðra söððan Men af yður sem að gán
ga í mínum Bodordum og hallda mín
Riétrinde & Breyta þar eptir / Ezech. 36.

Vegna sýstrar Endurnýanar verður S. And
de kalladur Ande Endurnýngar/Tit. 3. Og þísa
Endurnýan og Seilfu Jurt hefur Dauid Konge
storlega gírst/og af Hiarta beded um hanz/þar
haz seiger/ Gud skapa þu í mér eitt brei
nt Hiarta/og gípa mér eín nýan vissan An
da/Psal. 51. Vísfa þu mér Drotten Ve
igen þína Riétrinda/so að eg meige geyma
haz allt til Anda. Riendu mér/ so að eg
værdueere þitt Lögmaal/og hallda það af
öllu Hiarta/ Leid þu mig a Góru þína
Bodorda/ þniad eg hef Lyst til þeirra/
Psal. 119. Med sama mote amínær off S. þall
að vier skulum endurnýa off J. Anda vors hugi
skots/og klæðast þeim nýia Máñenum sem eptir
et/Gude er skapadur/í algiördu Riétræte og Sei
lagletta/Ephe. 4. Haz byður off og so að apfæ
ðast þeim gamla Máñenum/og hans Vertum/og
so sem Guds Rtualder/ Seilager og Elskanleger
klæðast

Þaðast hlattanlegre Mýskun/ Godgæfnd/ Múð/
mýtt/ Lýfelæte/ Þólemnæde/ Coloss. 3. og lata
Anda Guds leida oss/Rom. 8. þa þad vill giarn
en gíðra/Matth. 26. og oss leider a stíettan Veg
psal. 143: So aller þeir sem a hans Vegum gan
aa gíðre eðfert þllet/psalm. 119.

Þetta er su endelegasta og síðasta Orð
hvar þyrer vier erum Guds Þérn Guds Bróðr
Guds Mýstere/ad vier skulum lata Guds Anda
ræða við oss og stjórna oss og leida oss til allra
godra Verka. Þínad Christus med synum Anda
og Gættum vill eðe búa nle vera í vorum Gíðt
um so sem þiulus Gíestur/sa eðe gíðrer annad
en liggja og sofa/Hellbur er hann jafnlega ad ver
ta og þullstómna þessa þora Endurnýan/og leider
oss og loðar/ad gíðra Godverken til húðra vier
erum skapader/ Ephē. 2. og er med oss so sem
eitt avættar samt Tré, eða eðla Vínvidur/ sem
hlæden er med ágíatlega og lýstelega Avórtu/sí
hann seiger/ Eg vil vera so sem Blomgande
þríosóm Eit/ a mier skulu þýner Avættar
þundner verða/V see 14. Blýped í mier og
jeg í yður/ Lýta so sem Vínkústuren þann
önguan godan Avórt ad vera ap sialpum
siet/vtan hann blýpe a Vínvidar trénu/ So
og eige hellbur þier/ nema þier blýped
mier. Jeg er Vínviduren/en þier erud Vín
vidar Bústerner. Hvóð hann blýpur í n
eg í þónum/ sa þer allmýken Avórt/
ad man mýn kunne þier eðfert ad gíðra/
Job

Johannis 15.

7. Nu klemur að syðustu sú VII. Heilfu **TRÆT** en sem að fallast guddómleg Reynsla þess christna Mánsins/Þegar vor himneskur Adam leider sýn andleg Börn í gíegnum marguíflegar Hörmungar og Þymder Krofsins og Morgangfins/ so að hafi hallde þeim þar með í saðre Aldmyrte/og deyde heilfúsamlega syndsamlegar Girnder hins gamla Mánsins/Truðe til Reynslu styrkingar og auðningar/og að hafi þar með gíepe þeim Tilspne til Þæna afallsins/Polenmæðnar/eg að þeir so reyne hans dásamleg Rad og þurðulega Stiornan/so að sú fæla Von eilýprar Saluhjálpar aukest og þroest með oss/og að vier ætqd í Guds Ötta geymder verdum.

Uppa þetta hlyðer Ritningin so/Huðrta es elska þa rýpta eg/Apocal. 3. Jeg vil rýpta þig með Mára/ so að þu hallder þig eðfe saklausan/Jerem: 30. Jeg vil vitia þeirra Syndu með Vende/og þeirra Misgíörda með Repsingum/En mýna Mýskú vil eg eðfe taka þra þeim/í minn Sanleika skal eg ei lara bregðast/Psalm. 89. Neyð og Mlotgengur kúner Mlönnum að merkta Orðed/Es. 28. Þrottin (seiger Spamad þren þramar meir) Í þarmkúalönnum leita þeir þýn/og þegar þu agar þa/þa kalla þeir að Hiarta/Es. 26. So í seiger S. Þall/Vier vitum að Hörmung aplar Þolennæðe/Polenmæðen aplar Reynslu/Reynslan

flan aplar Vonar/enn Vonen lætur eðle ad
Skóm verda/Rom. 5. Jtem/Pegar vier
bæmunst/þa verðú vier rýptader ap Drott
ne/so ad vier skulum eðle þordæmder verda
med þessum heime/ 1. Corinth. 11. Vör
gamle Madur verðr Krossþestur/so sa synd
samlege Líkame apmæst/vppa þad ad vi
er þronum eðle leingur Syndene/Rom. 6.

Þ þessum Vörniburdum verður su síðunda
Læknings jurt med berum Orðum i kose læren/
húðrar Brapt og eðla Þygd Daud Kongur he
pur oft sinnis þundet og þornumet med sláþum
sler/so sem hant ofialldan medlæstet/Syrer godu
var mter þad Drottin (seiger hann) ad þu
læstader mig/ so ad jeg lærde ad þeðla
þijn Riettinde/Psalm. 119. Jtem/nær þu
aðmytler mig/ þa mytlar þu mig/Psa.
18. Og en seiger Rimingen so/ Líka sem
Galled verður breinsad þyrer Ellden/so ver
da þeir sem Gude þecknast reynder þyrer
Elld Morgangsinns/ Syrach. 2. Og 3.
Jacob seiger/ ad vier skulum hallda þad
þyrer Sögnud/þegar vier þaum margþalld
an Morgang/ og vita/ad þar med verkar
riett skappelleg Tru Þolenmæðena/huðr eð
síðug slypa skal allt til enda Jacob. 1:

Siaed nu Lössens Börn/Þetta eru þær síð
Læknings jurtet/huðrir ad tilheyra þeirre eðla
Selsubot og Lækningu verrar Endurlyþganar/
Og

Og þessum Zeilsujurtum er so hattad/ad huðr er þar teingd við adra. Su þyrsta tekur adra með sér/ðinn þá þridiu/su þridia þa þiordu/þiorda þa þimtu/þimta þa sióttu/siotta þa sióuntu/ og allar saman heyrta þær til þessare himneske Sarlarlöfningu. Þuðad hvar hellist ad er Riettelæte þess auma og Synduga þyrer Truna/þar er Med tektning til þess himneska Arpsins/ Og hvar Son árleg medtektning er til himneskrar Arpleypdar/ þar kemur þram vor Samteinging og andleg Trulopan og Festing vors himneska Brudguma til vor/ Þar byr og eirnen Gud i vtualdra Manna Siórtum/Þar þylger og þad med/ad Gud vpphe þur off og viger off til konunglegs Riesenianska þar/þessare Vygstu eða Vpphafningu þylger andleg Endurnyan þyrer 4. Anda/Og ad syðustu ep ter þa andlegu Endurnyan kemur heilsusamleg Greinjan og Reynsta með Kroffe og Morgangei.

Og með þessum hætte er hattad Vpplyfsingu og Vmunden þess auma Syndara/sem er allt giðruallt Verf vorrar heilsusamligrar Endurþæðingar/Þar fari eingin ad verða endurþæddur til Guðs Rýfis/með öðru mote en nu hefur sagt vered. Og allt þetta verietter og verkar 4. Ante mitt i Rýfe Truareimnar/so sem i andlegum Rinde eða i Lyfe Christelegar Ríktiu/sem er vor Andleg Moder. Og ad allt þetta verða algjörlega þulluð konnadr/þa heyrta þær til þesset tuer hluter sem adur voru neþnder/Mortificatio & Viuificatio þad er/Deyding og Lyfgan. Til Deydingarant ar hins gamla syndsania Mansins hefur Seilagz Ande þær 7 Þylur sem adz greiner. Til Lyfgan

arctnar

351
 ætinnar hefur hann víð Zeilsu Zutter/ Míð þá
 víð Pylum deyðer hann/ enn míð hinum víð Zeil-
 su Zutternum gíðrer hann Mannen aptur lípan-
 da. Og alle þetta verkar hann / þýrer það ytra
 líðod/ og þreðitum Rógmálsins og Evangely/ alí-
 þa so sem þýrer Vínðsins þýr og líðod. Samn
 eignast offalla og teður off til sín/ og gíðrer ym-
 est víð off/ að hann fastar off um föll/ eða reíser
 off vpp aptur/ færer off eða græðer aptur/ epter
 þu sem hönun þíter þa víð hórpa. Þegar víer
 fríðgum/ þa blæs hann á off/ og þýrer vorum Þýr-
 um míð storme síns S. Rógmåls og skýtur sín/
 um færurum Pylum í þann gamla Adam/ Þá vör
 verður þar á skílpðer og hræðer/ og á líar-
 ta hūgræðer epter líad og Mýskun Guds/ þa bín-
 dur hann um vor Sær og lætnar það síndur fleg-
 na og framda líarta/ og græðer þann síndurtno-
 ada Anda míð sínum Zeilsu Zutterum. Míð þessu
 mote heyrur víer líðod og þýr þess línnieska
 Vínðsins/ og þínnum hans margþállda Verkan mí-
 off/ Enn míð vorum höllðlegum Adams skílníng-
 túnum víer eðe að víta níe skýnla húðnen það
 geíngur til/ huadan hann líemur eða húðer hann
 þer/ Jóhann. 3.

Tu ma nökkur so hura eða spyrja/ Suar að
 þan eg að vsta/ huðrt Gud þullgíðrt eða endar
 þetta Endurþaðingur Vekt? Þan vera þan vpp
 byrie þad/enn legge eðe meira til? Guðmen skal
 jeg bera mig að? Þann eg nökkur stalspur að til
 reida og bura mig þramar meir til þessa hinneska
 Lybslús? Andsuar/ Gud vppbyrtar eðe að eins
 vora Þdran og Vmuendan og Endurþaðing/ Gell
 dur

dur þullgiðret og þullkomnar hafi allt þetta End
urþæðingar verk/ so þramt og med þui mote/ ad
vifer latum hafi rada/og þylgium þeirre Ordu og
Stíðan sem hafi hefur vppa sett/og latum hafs
Ord amíña/vnderuysa/strappa/ogna/hoota og hr
æða off/ þar med hugga og lýþga off/ so linge og
þar til ad vier giðrum Þoran og sinum off. Þui
Gud hefur lopad/ad hafi vill tilreida og bwa off
til Saluhialpareñar. Jeg (seiger Gud) þer yð
er i mínnu Lýþe/ og jeg geing med yður /
jeg vil bera yður allt til Elledaga/ og til
þess þier verðed graer af Særum/ Jeg vil
Þíðra þad/ jeg vil vppþeþia og bera og
þrelsa/ Esa. 46. Item/ Jeg vil Þíðia Sód
uren/ og hafi skal giepa yður ein aþan hug
gara/ sa er þia yður blýþe eilýþlega/ Anda
Santleikfins/ Job. 14: Item/ míner Sau
ber þeyra mína Röðd/og jeg þeþe þa/ og
þeir þylgia mifer/ og jeg gieþ þeim eilýþe
Lýþ/ og þeir skulu alldrei glatast/ og eing
en skal slýta þa wr mínum höndu/ Job:
10. Jeg er A og O / Vppþæþ og Ender
en/ Apocal. 1:

Wr þessum Guds Syrerheitum tekur S. þe
ur þad hafi skripa/ 1. Pet. 1. Þier verðed af
Mágt Guds/ þyrer Truna verðueitter til
Saluhialpareñar/ Sid sama meinar S. þall
alluþda i synum þýstlum og seiger/ Vakred vpp
a Openþeran vors þerra Jesu Christi/ hu
ör ed i eirnen yður mun stadþóstum hallda
alle

alle til Enda/so ad þier siend ostrappanleg
 er a Deige vors Herru Jesu Christi. Þuad
 Gud er trúr/ þyrer huðin þier erud kallað
 er til Samþielagskapar hans Sonar Jesu
 Christi vors Drottens/ 1: Cor. 1. Ítem/
 Trú er hán sem yður kallar/ huð þínun
 og eirnen þullgiðra/ 1: Tessal. 3. Ítem/
 Gud er hán sem í yður verkar bæðe Viljan
 og so þullkomed Verked/epter þu sem þó
 num er þægelegt/Philipp. 2. Ítem/Trú
 en er eðe huðs Mans/En Drottin er trúr
 hann mun styrkja yður og vardueita yður
 þyrer illu/2: Tessal. 3.

Stæð goder Brædur/ þannin er nú hættað
 þorre Endurþæðingu/og med þessu-mete skiedur
 hun/ og so hlýtur allt þetta Endurlausnar verk
 eðe nöðrum öðrum ad verða tillagt eða eignað
 a sinne eða Jörðu/vtan alleinasta vorum Guðe
 og Skapara. Þuad ljúka so sem Barnkínden í
 Möðurennar Lype kann ap sialpu stíer til öngva
 Adstod ad veita til Gietnadar eða sinnar fæðing
 ar/hellour lætur hun sig mynda og tilreida/ þar
 til hun þær Lyp og tekur til ad hræra sig í mod-
 urlegu Lype. Eins og í sama mata er hættað
 um þan Christna hier í Seime/ sem endurþæðast
 skal. Samn hugler og liggur í Guðs Orde/so sfin
 í Lype eða so sem í Rínde Christelegar Birtu
 inneludtur/og kann eðe ap synum manndomlegu
 Matte eða Bræpte ad þa og öðlast, þad andlega
 Lypeð/ Seldur hlýtur hann þyrer Evangelium

ad verða tilreisduur og myndadur og vpplystur og
fuektur með lifandi TRV/ hvar af hann tekur
til ad þa andlegt Ljós/andlegar Gróringar/ þad
er/ Samm andsynir openberlega i synu Afsæpe og
Stramperde/chriftelegar Dygder/og gudrátelegan
Heilagan Lifnæð.

Jeg bið þill god gudhrædd Ljótur/þad Menn
villdu vel og vandlega hugsa um þessa Formann
Regenerationis, þad er/Afsæpð Endurþæðing/
arennar / og lata sér allt þetta Endurþæðingar
Verk og þenna stora Leyndardom verða kunnug
an og gagnsamlegan/ Suðrú ad Gud blessadur i
synu Truarannar Ríkte endurþæðer oss þyrir þre
bitun og Seyrn og Meðteknung síns Orðs/so sm
þyrir Hlób eda Þyr/eda Blá síns himneska Vín
dar / so sem nú hefur sagt vered.

Þeir Meistarar sem Afstandan a leggja með
dúppundenne Ransatan og Þpterleitun/ad grun
da og þinna marga heimuglega Slute Natteurnar
þeir lata marga i líofe og skripa um Mannsins
Stöpun og Myndan i Modurennar Ljós/ huad
þeir þönu philosophi og Spekingar hafa ekki
merkt/Suad myklu þættar liggur oss magt a þess
um edla Leyndardome vorrar heilsusamlegrar
Endurþæðingar/ og læra ad vita með huðrú hær
te vör verðum hær. i Seime endurþæðer/til þess
eisljapa himneska Ríktisins/ með þui vor Drottun
Jesus Christur talar hær um so alvarlega með
suðrdum Væð/ Ad nema þuiad eins Madur
en verða endurþæddur af Vatne og Anda /
þa kunn hær ekki ad inganga i Guds Ríkte.
Jeg seige þad með einu Orde/Suðr hær er af Gu
de þæddur

de þæddur/og nöckurneigen hepur þundet eda þesit
ged Smack þess himneska Ljupsins/þad bregst ede
hafi hlytur þessa sata heilsusama dasamlega Ley
ndardom ad elska/ huðin Gud görer vid off/ og
off/ sinu Orde openberad hepur/og stunda hafi/
og lata hann stier giedþellðan og ap Siarta tiær
an vera.

Siöunde Cap.

Regenerationis Cause Finales.

Hier talar vm endanlega Orsöt/huar þyrer/
eda til huðs Gud endurþader Mañen.

IL huðs/eda huar þyrer sa himneska
te Adam vor Drotten og Lausnare Jes
sus Christus endurþade off/þad ma merk
ta og skilia ap þut sem hingad til hepur tiert og
talad vered. Sammarlega görer og verkar Gud
alle þetta til þess eins og vppa þad/ad vler mat
tum nepnast og verda Guds Börn/ Guds Solt/
Guds Rígn og Rígendomur/ Christi Brædur og
Systur/og Samarþar/þar med hans Læresueinar
hans Sauder/hans Lider og Limer/hans Viner
Medborgarar Heilagra/ Guds Heimapolt/ Guds
Kiennemenn/ s. Kongar/nyar Skiepnur/ nyer
Meñ/Riettlatar/Heilager/Þrelsinglar/Andleger
ap Gude mehtader/Blessader þess himneska Söb
ursins/ God avaxtarförm Tric og Mustere Hei
lags Anda.

Suad Eafi liuplegra lystelegra og huggunar/
samlegra ad talast eda heyrast enn þetta/ad vler
skulum vera nyar Skiepnur/ Guds eigen Börn/
Christi

Christi Brædur og Samarpar/ og Mustere Gelslags Andar? Og söddan Soma Geidr og Virðing hlíotum vier eðe nie þaum ap þörum enn Þendur þæðinguine.

Glöð er mín Sal i Gude/ og storlega þagnar mín Ande ap þui ad eg er þyrer Þendurþæðinguna orden Sonur Guds Almættugs/ og Broder Jesu Christi og Samarpe til allra hans Wigna og Andæpa. Hier vntalar Martinus Lutherus so/ Huör þan er Bærned/ sa er 7 ljka þar mæ Erþingen/ Dulad Sæðingunne þylger þesse Ricttur/ ad huör þan er Bærned/ sa sie og ljka þar med Erþingen. Syrer sijn Verðeda sijnæ Sorþienan þær eingen Mædur þad ad þan verðe Erþinge/ Sæðingen veitir þo num þad ad eins/ ad Arþuren verðe eðe þorskuðadur helldur gæpen/ Enn þad leib er þann til Arþuns/ ad hann er þæddur til þans/ Bærned verkar þar eðert til eða stob ar/ ad þad verður þædt/ helldur ljdur þad og holer/ so þad ber opt til/ ad þad deyr 7 sljppur med Modurene:

Med þuilljstum þætte komust vier og eirnen ad þeim eiljpu þinnestæ Andæsum Guds/ sem er Syrgiegning Syndana/ Rertlæted/ su dyrdarsamlega Vpprisa a sjoasta Deige/ 7 eiljpt Ljps/ Eðe þyrer tilstundning vorra Verka/ eða Godgædræ/ helldur þaum vier þau ap Gude þyrer Jesum Christum

flum / Eingen slatur er sa þar funne til að
 bialpa / Truen alleina medrekur þramboded
 Sýrerheit Guds / Eins so sem þad geingur
 til i veralldelegum Arpatókum / BARNED erþ
 er sin Sódur / æþ þui þad er þædt til Arps
 sins / So giðrer alleina Truen off að Guds
 Bórnum / þan sin þædd verda þyrer Orded
 huðrt að er vor Møder / med huðrt vief
 verdum gietner / Bórner / þædder og vppald
 er / Esa. 46. Þar þyrer / lýfa eins sem vief
 þyrer soddan Sæding / huðria Gud alleina
 verkar / verdum Bórni Guds / So verdum vi
 er og med sama mote Erþingiar / Eñ med
 þui að vief erum Erþingiar ordner / þa eru
 vief þri þra Daudanum og Dióplenum / v
 bðpum Riettlæted og þad eilýpa Lýþ.

1. Hic þyrer þa neþunst vief nu eðe að eins
 Guds Bórni / Guds Erþingiar og Samarpær Cher
 sti / Selldur erum vief þad i Ravn og Sælleika /
 þo eðe sfaum vief þad hief i Seime med Hugon
 um / eða þreipum a þui med Søndönnum / þad ligg
 ur huled og geymt i Guds Orde / og verdur allei
 na höndlad og medteked med Truñe. Snøgt að
 seigja / huðr sem truer Euangelio / og treyster vpp
 a vorn Lausnara Jesum Christum / og lætur hien
 na og vuderingsa ster ORDED / sa er i Samleika
 Bórni hins allra hæsta Guds / og Broder Jesu
 Christi / og Blesadur þess himneska Sódursins / og
 Erþinge eilýps Lýps.

2. Þar næst er þad og Endeleg Orðð minni
 3. 14. ar

miðar Endurpæðingar/ og vppa þa Grein verð
 eg endurpæddur/ ad eg verðe einn Lífur og Lím
 nr Lykamans Christi/ og þyrer þa andlegu Tru-
 lapan og Festing einn Lykame með hönum / og
 Þein af hans Þeinum/ og Hóld af hñs Hóldi/
 Lyka sem þu Födurlaus. Esther varð Dreptening
 yper 27 Lóndum/ jafnhiart sem þu varð Eig-
 enkuinna Assuerus Rongs / Eins þaum vier ad
 verða Sluttatara og Eigendur ad öllum Guds
 Audapum með Christo/ og erum hans Samarpar
 Hann gíðer sig Sluttatara vorra Þymda/ tekur
 vppa sig vorar Skulder/ Synder og Górnungar
 Ruól og Róss/ og lýdur með oss Gott/ og All-
 tier a mote tekur hann oss til Arms með ster/ ad
 öllum synum Eignum og himneskum Audapum/
 Gange oss vel/ þa neyter hann þess með oss/ gange
 oss illa/ þa lýdur hñ með oss/ og hefur hiartanlega
 Numka m3 oss. Snóte ad seigia/ Allt heyrer oss
 til/ þe þad Páll/ Apollo/ Cephas/ Heimur
 en/ Lýfed/ Danden/ þad nalaga edur okom
 na/ Enn vier eru Christi/ Christur er Guds.

3 Þ þridia læge verðum vier nyar Stiepnur
 og endurpæddur til þess/ ad öll haleit heilög Þress
 ing verðe vor og biðe með oss. Þuad Gud vor el-
 skulegur Sader skapade i þyrstu Manus Sál og
 Lykama til þess/ ad þad huórtueggja skyldi ver-
 ra sitt Mustere og sáin Þvstatur/ Og þegar sa
 aume vestings Míður Adam/ miste Lýfed vegna
 Syndarennar/ og varð wr heilögu Guds Lóse og
 Mustere/ Þóse og Greysa okreins Anda/ þad þu
 ne Sonur Guds eðte ad lýða/ hann vanlætte þu
 ster

sitt eigeð Lws/ rat vt þann heluðska Lóggorm/
og hans eiturnöðru kyn/og hann veretur hann en
daglega þyrer sitt Orð og sinn L. Andá/og stóð
ur a off sínu Blode i Trunne/so að vier verðum
að nýju hreðinn og klar Þwstadir allrar L. Þren
tingar/ i huðrium hann vill þyrer sinn heilaga An
ða bwa og byggja.

Ludeðu þeigen og gladiur munder þu verða/
og huad Sall munder þu þitast/ep þinn Ronge
ur eða Landshöfðinge tíame til þijn med stort
leg Gíæde og Audæpe/og väre hja þier/veitte þi
er Rost og Konglegar Kræsingar/og lopade að vet
ta þier Vernd og Lialp og Forsuar i more öllu
þynum Övinnum? En huad myklu dymmatara og
huggunar samlegra er þetta/að Almattugur eilípp
ur og saður Gud/sa Þode og Þaße rædur yper öll
um Diöplum og Zeimenum/ vill bwa og vera i
þínu Liarta med synum Kræpte og síne Lard og
Gíæsku? Huad tæst að vera gledelegra/æstwdleg/
ra/liuplegra/betra og gagnlegra en foddan Inha/
bitatio, stígt Vist og Vera og Sambwd/ þar eg hey
re/ að min Lífame og min Sál skulu vera höll
og Serberge og Mustere/eðe nöðurs L. Ringels
eðe nöðurs jarðnesks Lios/hellður halestrar L/
Þrenningar? Þa meigum vier vel so seigia/ Er
Gud med oss/ huðr vill þa vera a more
oss? Rom: 8. Sa sem i off er/ þa er störr
en þín sem i Zeimenum er: Þuad hvar
hellst sem lípande Gud er/ þar eru L. Guds Ring
lar i nand/ huðrier eð regna Guds taka vara vpr
þa off og off vatdvetta a öllum vorum Vegum.

4. Þriðja mata gíðret vor hínneskur **Ad**
 off med **S.** Endurpæðingu að prestum og Ríene
 mónum Guds/So að vier meigum nú dýrþ/
 lega ganga þránn þyrer Gud þyrer Truna a
 þorn Herru Jesum Christum/ til þeirrar
 Nadar í huðre vier stöndum/ og brosum
 off að Von eptertomande Dyrðar/ huðria
 Gud gíeða mun/ Rom. 5. Og vppa það vier
 komum eðe þyrer Gud í þessare Tru þiulauser
 og ómensku þuller/þa amíner off **S.** Ríening þy
 rer Mýskun Guds/ad gíeða vora Lýkame til þe
 rar Sornar sem er lípande/Seilög og Gude þæge
 leg/huðr eð vera skal vor skynsamleg Guds Þíen
 usta/ Rom. 12. Það er/ Su Sorn sem/Gude er
 þægeleg er sorgþullur Ande og hrygðarpullt sun
 dursteiged Hárta/Psalni. 51. Su Sál sem miðg
 er hrygg og hrellð/ og geingur blug og sorgþull/
 og hefur hart nær regated sýn Hugu/og er hūg
 rud/Háruch 2. Hun sem hungrar og þyster ept
 er Ríettlætenu/ Matth. 5. Er þyst eptur Gude
 og eptur þeim lípanda Gude/Psalni. 45. Su sem
 að öllu Hárta sýr stér til lípanda Guds/ með
 séstu/med Grate/og med Harmatldgun/Joel 2.
 Su eð opprar Gude Þaðlætenu/Psalni. 50. Og
 Vrum sunna Varz/Ose. 14. med Velgíðrdum og
 Míllþerertum við Naungan/huðr Oppur Gude
 er þægelegt/Sebre. 13. So sem sátur Almur Gu
 de gíðþelldur/Philipp. 4. Tem/sa sem krossþest
 er sitt Góld afame med þess Lýstingum og Gíer
 dum/Galat. 5. og deyðer jarneska Limu/Sordo
 ma/Saurlype/og skamlegar Gínder/og Agínder
 ena

ena huds ad er Skwrgodadyrtan/ Coloss. 3. Og
giepur syna Limu Rietlættu til Þionustu/ so
þeir verða Heilager/ Rom. 6. Þetta eru þær Sor
ner vorðs Ríemansskapar/ hudsar vier elgum
Gude ad þornþæra/og hudsar hðnum eru þægele
gar/þegar þær þræm foma af riettere TRV.

3. Auk alls þessa þa erum vier og so i Guds
Auglste þyrer Endurþæðingena Kongar og Hðp
tingiar/ Herrar og Drottmar yper Syndenir/ Dau
danum/ Diðplenum og Heluete/ Rom. 6. Luc.
10. 1. Corinth. 15. og rýttum m3 Christo/ Apo.
20. Þignust alla Glute i hðnum/so ad allt er vo
rt/ sic þad Helmuren/ sic þad Ljþed eða Dauden
þad nalæga eða þad ofomna/ allt er þad vort i
Christo/ 1. Corinth. 3. Þuad Gud hepur gieþed
sín Son/ ad hañ sic Hðpud sínar Christne/ og ad
allt sic vnder hans Forum/ Psalm. 8. Matth.
21. Og hepur sett hañ til Þepingia allra Gluta/
Lebre. 1. Nu eru þeir aller Guds Hðrn sem tré
ua a Næpn eingietens Guds Sonar/ Johañ. 1.
Þar med Guds Þepingfar og Samarpar m3 Chri
sto/ Rom. 8. Þar þyrer elga þeir alla Glute i
Christo/ og stiorna yper öllu Gluti i Helmenum/
so sem Kongar/ Apocal. 5. Taka allt Valld alla
Magt þra Syndenne/ so ad hun þar eðe ad rýttia
i þeirra daudlegum Limum/ Rom. 6. Þeir dæ
ma Þinglana og Helmen/ 1. Corinth. 6. Þeir
hrosa og hallða mytled af Guds Orde/ og biðða
Trad3 Diðplenum/ og öllum sýnum Orvnu/ psal.
56. leggja Hænd og Þæpsing a Hæðingia/ og bín
ða Herra og Hðpdingia/ sem þeim i more standa/
Psalm. 149. troða þa og allan Helmen/ og all3

ohreina Anda vnder Fotum stíer/so sem Nödrur
 og Höggormar/psalms. 91. Þeir víta/ad hvað þr
 binda með Guds Orði/ það er bunden á himni/
 Joh. 20. Og þó þeir lyðe Land og Spott/Óþó
 fín og Dauda/þá þýlger þeim Nödrur þeirra Þr
 þíðis eptir Daudan/Apocal. 14. Guðr þñ yþ
 eruinnur (seiger Jesus Christus Rongur allra
 Ronga) og varduettir mñn Verð allt til en
 da/þeim mun eg Valld gípa yþer þá Þr
 önu/og hann skal stjórna þeim með Jarns
 vunde/og so sem Ríer Leirsmíðsins skal þñ
 sundur mola þá/lýka sem jeg þep meðtr
 ed af mñnum Södur/og morgun Stríðinu
 na mun jeg þönnu gípa/Apocal. 2.

Lugleidd og glated ad þíer Ljossens Þörn/
 huðr þetta er eðe stór Leidur og mykell Some/
 ad víer aller sem truum á Jesum Christum/skul
 um heita Syner Guds og Dattur/og andseg Þr
 dur Jesu Christi/Ja ad vñsu/Herberge og Must
 ere s. Þræningar/þar með Þíennamen Guds og
 himnesker Rongar. Vír höpum eðe allé masta
 þetta Næpn/hellður erum víer í Raun og Samt
 leika Samarþar með Christo ad öllum hans him
 nesku Gíadum og Nudæpum. Vor er Guð All
 matngur/og með hans Syne brottum víer yþ
 er Daudanum/Syndeñe/Diöplenum og Selugte/
 eðe ad eñis nu/hellður añars Leims. Þetta gíð
 rer allt og verkar vor Þundurþæding/Og til alls
 þess gíðrer vor himneskur Adam off ad nýnum
 Stríðnum/og nýum Þörnum.

Attunde

Attunde Cap.

Regenerationis Effectus, nempe, Vita
renatorum in Vtero Ecclesie.

Um Truarennar Lyp þeirra Endurpæddu/
huðrt ed þeir hafa í Christelegre Kirkju hier í
Seime/og húðnen þui er hattab.

Uð viljum vier þara apram Betur /
med Gialp og Vpplyfingu Guddomlegs
Sannleits / heyrta huad Guds Ord talar
þar um/ Huðrt og huiðlyft Lyp su G. Endurpæðs
ing verkar og til vegar fleimur í Guds Børnum.
Um natturlega Sæðing Mannsins geingur so til/
þegar Mannanna Børn í Modurlýpe verða ap
Gude myndud og skópud/ þa glepur hann jafnþra
mt þeirre Myndan natturlegt Lyp í þau/ huðrt
Lyp þau hafa í Modurlýpe / og lýfta þar epter
þa þau foma í Seimen/ Og er þo eitt og hið sa
ma Lyp/ nema sa er Mismunuren/ Ad í Modurlý
spenu er það dimt og þormyrkuad/ þar med mis
ög veytt og lýfted/ Enn þa eptera þegar Modurlý
en er í Seimen pæddur/ þa styrkst það og þroast/
og þær pullan Krapt og Styrkt/ og er eðle seingur
Lyp í Dimu eða Myrkre so sem ad/ heildur Lyp
augloflegar Skodunar / í pullu Liofe og pullre
Birtu staande þenna Seim.

Þins og med sama hette geingur það til um
þa Rietruðnu og Børn Liofsins In Vtero Ec
clesie, það er ad skilia. A medaan þau heyrta
þyr og Gíod þess himneska Vindarins/ og Predik
gnar Guds Ords og G. Euanglij / þa liggja þau
so

so sem í Ríðið 4. Jesu Christu Ríkiu hler a
 Jörðu/ Velut Embrio clausus í Aluo, Eins og
 Sostred í Madurennar Ríðið. Og þar verðum
 ríer af vorum himneska og andlega Adam/ad ny
 íu þyrer Endurþæðingena / og þyrer Þrapt 4.
 Unda vppfúttir tendrater og lyfgader með and
 legu himnesku Lýpe/húðr vtstóðist og mistist í
 vorum þyrsta gamla Adam / So ad Ríettuadur
 christen Madur hefur eðe alleinasta hler a Jör
 dúðe ad eins eitt natturlegt eðlelegt Lýp/ þp þú
 ad Salsen er í Lykamannum/helldur og eirnen eitt
 andlegt Lýp og himneskt af Gude og allre heila
 gre Þrenningu/sem í hans Siarta er og býr.

Og þessu andlegu himneska Lýpe/lípa fr eðe
 alleinasta í þessum Seime hler a Jörðunne/helli
 dur og eirnen Vilýplega hla Gude / í himneskare
 Paradys/ þa þeir verða burt fallader af þessum
 Seime. Þetta Lýp er ad vísu eitt andlegt him
 neskt Lýp/sem þeir Devöldu lípa/eda hapa/en þo
 er sa Greinarmunur merkið og vel athugant
 de/ ad hler í Seime fallast það VITA FIDEL,
 það er / Lýp Truarennar. Enn eftera/annars
 Seims er það Vita Contemplationis, það er/
 Lýp auglio frat Stodunar. Og þetta Truarenn
 er Lýp/ merkest við það myrkva klíena og veyta
 Lýp sem ríer höpðum í Modurlýpenu/ adur enn
 ríer þæðist í þenna Seim / og þetta fallar S.
 þall Primitias Spiritus, það er Frumburd eða
 þyrsta Móðr Andans / Rom. 8. Enn í Vilýpa
 Lýpe hla Gude / þa þær þetta Truarmar Lýp
 Unda/ þú það er eðe nema Halprert/1. Cor. 13.
 Og þa kiamur þráð þullkomlega Lýp Stodunar/
 eynar/

ennar / þegar vier sláum Gud so sem hann er /
 Auglita til Auglitis.

Siet skulu aller vakta sig og til vara taka
 fyrir þeim villu Mundum sem para med himnesk
 er Vitnaner og Openberingar / sem kallast Entus
 slastæ / þeir ed utan hia Euangelij Openberan ga
 þa eptir Lype Skodunarennar / adur enn þeir ha
 þa þeinged Grumburd eda Vpphaf Truarennar
 Lyps / Sijter eru og hapa marger vered annars
 stadar / chrisstelegre Kirku. Pulad so sem Barn
 forned / Modurlype gienest eðke ad sia fyrir sy
 na Sæding þad sem þram þer / þessum Seime / og
 þo þad villde giarna sit og lyta þessa vjda Vet
 öld / adur en þad er þullvaxed og þædr / Seimen
 þa ma til bera þad kostade Lyp bæde Gofstusins
 og Modurennar / Þar fyrir hurar Barnforned
 eðke þar þar vni / hellbur latur stæ nægia Primiti
 as Vitæ, sitte hid veyta og litla Lyp / og þa Gre
 ring sem þad hepur / Modurlype / þær sana Sædu
 og Atvinnu ap heimuglegum Gange modurlegs
 Rættar / og nærer þar med sitte veyte Lyp / og styr
 fest þar ap Dag þra Þeige / og fleimur so vni syð,
 er fyrir Sædingena / þessa Seim.

Med sama mote er hantad vni off Christna
 sem endurþædder erum / og en nu liggium In Vte
 to Matris Ecclesiæ / andlegu Lype chrisstelegar
 Kirku / sem hier / Seime er so sem / standanda
 Strjude vid Diöpuln / Vider fullum eðke ad lyta Ga
 ds heimuglega Leyndardoma / eda hans bert Aug
 lit / Vor Augu eru opueyt þar til / ad sit Þyrd og
 Mælestæ vors Laushara Jesu Christi / þessum
 Seim / Vor Augu þola þad eðke / annars þorgöng

um vler og verdum so sem otymabær Þurður.
 Þar um gíepur off Moyses líóst Dame/þa hann
 villde í þessu synu dandlegu höllde síu Guds And
 lit/En hann þiðt það Andsvar af Gude/hann skýll
 de lata/ síer nægja þramtómna Guds Gíðsku og
 þredikan gudlegs Xapns/og hallda sig þar við so
 sem í andlegu Míodurlýpe/og leita einskis þramar
 vnder Sortöpun síns Lýps/Xodi 33. Eins sket
 þar S. þall/þegar Herran Christus birtest hön
 um í stíe himneskre Þyrd hía Damasko/þa hape
 hann orðed móg skelpdur og hraddur/Acto. 26.
 Og ad Herran hape vered síedur af síer so sem
 öðrum otymabærum Þurde/1. Corint. 15. Þan
 en erum vler aller saman í þessum Seime enn nu
 so sem opullvaxen opullskapadur Þurður/ til ad
 síu Þyrd Elýps Lýps med lýtamlegum Augum/
 Þar þyrer eigum vler ad hallda off við þredikan
 guddomlegs Samleika/ so sem við Glíod og Þyr
 þess himneska Vindsls sem er Guds Örd/og la
 ta off nægja Lýp Truareñar/sem er Vpphap hins
 himneska Lýpslrs/og þyrste Avórtur 3. Anda.

En vppa þ/goder Þradur/ad þier meiged v
 ta huad og huilgít þetta TRVAREñar Lýp er í
 Líofsls Þörnú hler a Þórdunne/og huilgíta Act
 og Tegund það hape/ þa vil eg med Guds Lía
 lp skýra hler líoflega þra med þessum herte.
 TRVAREñar Lýp er eitt játra Líof sañrar Þýñ
 ingar Guds og hñs eíngíetens Sonar Jesu Chri
 sti/ þegar hann med synum 3. Anda og Gæpum
 býr og líper í off þyrer TRVna/ og vler lartum
 hann þýra og stórna off/so ad vler járnlega þýlg
 um hana Ördelipum epter þui/höldum það þý
 rer

ter Sionargler og Speigel þeirrar Virtu og þíff
Líoff sem off er openberad um Guds VERV og
Vilia/ og speiglum og skodum off daglega í líkne
andlegre Rýstingu Guds/ og verðum so í þessare
Mýnd meir og meir þoklarader/ so að vier öllu
voru Lýke og Framþerde högum og hegdum ept
er hans Vilia og Rade/ Hicr um talar Heilög
Ríening so.

Gud hefur gíped off eilípt Lýp/ þetta
Lýp er í hans Syne/ Hvör hann hefur
Sonar/ sa hefur þetta Lýp/ 1. Jóhñ. 5.
S. Þall seiger og/ Christus er mitt Lýp/
Philipp. 1. Jeg lípe/ þó ecke jeg/ heildur
líper Christus í míler. Þuad/ þad jeg lípe í
hollidenu/ þad lípe jeg Trúne Guds Sonar
Galar. 2: Þetta er eilípt Lýp (seiger sialp
ur Guds Sonur) að þeir frue þad þu alleis
na ert sañur Gud/ þ Jesus Christus sa þu
hefur sent/ Jóhñ: 17. Og enn aptur seiger
S. Þall/ Þier vorud þýrr meir Mýrkur/
En nu eru þier Lios í Drottne/ Ephe. 3.
Þuad Gud sa ed þaud Liosenu að skýna í
Mýrkrunum/ þañ hefur gíped skígrt Lios
í vor Híortu/ 2. Corín: 4. Þessa Síesíod
hópum vier í jardneskum Ríerum/ so að
sa yþergnappanlege Kraptur síe Guds en ecke
að off/ 2. Corínth. 5.

Þá þessum Vínisburdum og óðrum þuísqñ
er líoflega openberað þetta Lýp sem vier föll
um Lýp TRVarennar/ er eitt Lios sañrar Gu
ds

ðs Rýsingar í vorum Hiörtum/ þegar Christur
med synu Orde byr í oss/ og vier þectium hann í
hans Orde rícttelega/ og treystum og hlydum hö
num. Enn so ad allt þetta verðe oss en nu augli o
sara og skílanlegra/ þa skulu þier Wínpóldu vi
ta ad vort himneskt eða andlegt Lyp a Jórdunē
In Vtero Ecclesiæ, edur í Ríkte gudlegs Orðs
heyr siðallda Art og tegund/ hvar iñe þ er polger.

1 Su þyrsta er sañarlegt Lyclate.

2 Mútur er TRVen a Jesum Christum.

3 Þridia er Vonin til Guds.

4 Glindrulays Ríarleite.

5 Ný Lhydne/ eða nýtt Framperde.

6 Christelegur Ríddaraskapur.

7 Í siðnda og syðasta niarta/ er L. Polenmæde
Um þessar sið Dygder sk nu stuttlega talad verða.

1 Su þyrsta Art og Tegund gudlegs Lyps hi
er a Jórdunē/ er sañarlegt LITLlate og Audi
mykt/ ad Medur þecte jate og vidurkienne synar
Synder og Odygder/ og jðrest þeirra ap Hiarta/
og þorlate sig eðe vppa syn Godvert edur nóð
urn siðsprædis Vilia/ bere. Hiartans Angist og
Trega/ Sætt og Sorg Sælareñar/ vegna hræðeleg
rar Guds Reide og hans stranga Woms og Lög
málsmis Dóluonar/ Þaen audmykt eñ rícttchri
sten Madur sig hier a Jórdun vnder Guds Volld
ugre Lónd/ so hañ giórer Jðran ap öllu Hiarta/
hañ heyrer lærer og vnderstendur ap Lögmañnu
huad Synðen er/ hañ fyrger og grætur synar Mis
giórðer og Þpertróðstur/ hañ jatar sig setan all
ra Synða í mote Guds tfulaga Bodoctum/ hann
leider fier vel og vandlega þyrer Lugskeots Augu
huðsu

Þú ertu að mitt / Ljón erum vísir umvæpðir með
 Dauda / og húð ertu að mitt / Dauda að öf skær
 Ögn að Vitis Róslum / og mitt / Vitis mestu
 Ögn Misgjörðir öf reita / Hafi fundir við Guds
 stranga Dæmi / þá hafi skal eftir Verðskuldum sin
 na Verða dæmdur verða. Hafi Flágar og Flárer /
 að / þínu Lelste Lwe eðert gett / hafi veit sig ver
 tugan tilþrætt fyrerdanningar / þóttur sig eðe
 vpa Ríttelste eða Selgedom þessa Heims / eða
 hans gamla Adems / og sínar Stýfsemi / hefur sin
 tustleiged Híarta / hryggva Sál / og hrellðan Hí
 da / Hafi veinar og fúeinar / og tallar vpp með öll
 um Þorandæ Heilögum og seiger.

Þu Diupðnum Fella og Dróttin til
 þín / Dróttin þeyrdi mína Ródd. Lat þu
 þín Lyrn byggja að minne Grættidne
 þá þu Dróttin villt tilreikna Syndernar /
 Dróttin þú ert hafi að standast það ? Psal.
 130: Þu Dróttin ert Ríttelatur / enn vísir
 meigum skamast vor / Daniel 9. Þa eg vill
 de þeigja (þer minne Synd) vppþorudun
 Bein mín að daglegu Öpe. Þú ert þín
 hönd var mér Vott og Dag þung / so að
 mín Brættir vífnade / so sín að Sumar þer
 ter / Sela. Þar þyrir með tíene og mína Sy
 nd / og dreg eðe dular a mín Misgjörning /
 Psalm. 32. Vier / vier höpum syndgast /
 höpum vered oblyðner / þar þyrir þer þu
 goodan Rítt heft til að blýða öf eðe /
 warmagr. 3. Mínnar Synder eru þleire enn
 þ

Stóar Sandur/og sit eg þui Síngrur í þúg
um Jarnbóndum/og heyr óngna Ro / Þan
Manasses. So er jeg þreyttu ap míne And
narpan/eg þuá um allar Nætti mína Sæ
ng / og í mínum Tærum vate eg mítt Læg
urum. Mitt Xperþragð er dapurt orðed
ap þrygd/og tekur ad elldast / þuiad eg ka
elst a alla vegu / Psalm. 6. Öv vei/ad vi
er hópum so syndgast / Þar þyrer er vort
hiarta Sorgpullt/ og vor Augu so myrt
orden/ þarmagrat: 5.

2 Med þessu more er hættad og vared þdran
de Manns Audmykt/vnder Gudz völdugre Sem
de. Nu kemur önnur Art og Tegund vors Guds
legs Lyps hier a Þröduñe/sem er TRVen a Þer
sum Christum/En þar med meinum vier eðe an
ad en þdranda Mans stadpast og óruge trunadar
Traust ap öllu hiarta vppa oendanlega Mystum
Guds/og vppa þullkomlegan Þitaling vors Him
neska Adams þyrer allar heimfins Syndar/so og
vppa hans Serpienar / Maktlegleita / Menar / Svr
erbon / Framfæðdu og Drögan eilyps Lyps og
allra himneskra godra hluta / Þegar Madur þör
lætur sig stadpastlega þar vppa / og heilbur stæ
þar vid í gíegn allre Astrydu Syndareñar / Þauð
ans / Þröpsulsins og Helugris / eg Rögmalfins Ból
uan / og höndlar so Christum med öllu þui hris er
og þi þelur hant stæ í hiarta.

Ög þess TRV sem off Sæluholpna gíðer /
hinn er eðe Þynning vmlidara Gíðninga / ad eil
ns / heilbur þullkomlegt trunadar Traust vppa Þe

fu Christi forþienan og Sullnadargjörð/ i mote
 Orðnum og Öpsöfnðrum vorrar Sæluhlípar/
 Því að þegar Guds Lögmaðl stormar vppa vorar
 Samviskur/og heimter að oss þullkomna Glyðne/
 hýðria vfer tufsum eðr að reita/Ellegar vill það
 hafa Lyp og Sæl i eilípa Þöluan og Syrerðam
 nting/vegna vorra Syndar/hvar með Þiðpullen er
 vel til Friðs,og lýkar það vel að hafi hefur stál
 þan. Gud og hans stranga Riðtlæte með sief og
 synu Seluysku Vallde yper oss til Styrkingar/Sia
 þa grupp eg Jesum Christum með Siartans tru/
 nadar Trauste og true þullkemlega/ad hafi er min
 með allre siue forþienan/ og að hafi sic i minni
 Siarta. Hafi læt eg vera mitt forþuar/minn Ar
 nadar mann/med tvennu mote/Syrst eigna eg muer
 hans þullkomlega Glyðne/þegar Lögmaðl flög
 ar mig/Og jeg held að jeg sic Riðtlætur þyter
 þessa Mians Glyðne/Rom. 5. I asian marta ser
 eg þram þyter Lögmaðl þynu og Dauda þessa
 minns Lauðnara/og seige/ad hafi sic forlyfunden/
 þyter minnar og alls Heimfins Synder/1. Johán
 2. Og en þramar meir seige eg/ad eg er þyter Chr
 istum Barn Guds / og Broder minns Lauðnara/
 og Mustere 4. Þriðningar/ælan Riðnemadur og
 Kongur i Guds Auglite/hapade Vallð yper Syn
 ðene Daudanum og Þiðple og Seluþte. Mz þssu
 styð eg mig og stend i mote Klögun Lögmaðlsins
 Þiðpulsins og minnar Samvisku/og held so Sæ
 luhlípenne.

Soddan TRV fallar 4. Riðning oþpanlega
 stadþasta obrigðanlega Þerýsting/vppa hýðria eg
 þorlat mig hið þira i Siartanu/ þo eg stae hana
 P 4. eðr

eðe hið ytra þyrer Augum. So seiger Rieftingen/
 Truen er þullt omlegt Traust þss sem Mad
 ur vonar / 7 hepur enguan Epa a þpi sem
 hañ fier eðe / Hebre. 11. Item / Ep þu m 3
 Rieñer Jesum med þýnum Munne / og tru-
 er i þýnu Siatta / ad Gud hape vppvæf
 hañ ap Dauda / þa verður þu Sæluholp-
 en / Rom. 10. Og med þui þier elsked þu
 og nu trued a hañ / þo ad þier siæd þann
 eðe / þa munu þier glediast med ofeiganle
 ga dyrdlegum Sögnude / og þa þar ap enda
 lok ydar Truar / sem er Sæluhielpen / 1.
 Pet. 1. Item / Gud hepur sett Christum
 til eins Nadarstols / þyrer Truna i hans Bl
 ode / so ad þu Rieftlæred sem þyrer hönum
 gildir þrambiode / i þui ad hañ þyrer gleþ-
 ur Syndernar / vppa þad ad hañ alleina sie
 Rieftlatur / og giðre þann Rieftlætan sem
 ad truer a Jesum / Rom. 3. Item / So
 mærgar sem þann medroku þeim gap þann
 Dalld ad verða Guds Börnum / Johñ. 1.

3 Þridda Art og Tegund vors andlegs og gud-
 legs Lyps i christelegre Rættu hter a Þsedunne
 nepnest VON til Guds / Þesse Vonen er eðe ann
 ad en hiattanleg Serleinging og Væntan / Girnd
 og Þid eptur þui sem Gud hepur loþað og þyrer
 þætced / og huad hans elskulegur Semur hepur off-
 vtingað og gieþed (huad rier sáum nu alleina i
 Truie so sem i Þoku eða myrkum Mæle) ad þetta
 mætte koma þram og openbert verða þyrer voru
 Augum

Augum / so ad vser eitt sinn mattem komast ve
 Byste TRV arenar / sñ i Byste augliteslegrar Skod-
 enar / so ad vser mattem synelega og berlega rey-
 na / huðr ad sic vor Gimneska Sonarleipden / su
 Gimneska Musteris Dyrden / so og lyka vor Gim-
 nestur Ríennemanskapur og Rongdomur / og
 (mz einu Orde ad seigia) Ad sia Gud Auglite til
 Auglitis eilýplega / og ad hapa sela Sambud og
 Samþielag med Guds Heilögum Einglum i oend
 anlegre Dyrð og Glede. Þesse VÖren hun glöf-
 er og verkar það m.d. Liosans Börnum / ad veg-
 na þeirrar Forleingingar og Bidlundar sem þau
 hapa til Gimerýktis / þa afta þau og halda lýtels-
 eda einskis vert alla þessa Heims Gopprakt / Hei-
 ur og Soma / Völd og Vellystingar / og snua sier
 þra Aethape þissa Heims / vegna hjartalegrar breif-
 ande Forleingingar sem þau hapa til eilýps Lyfs
 og Gimerýktis Sagnadar. Vm þessa VÖRT talar
 so Heilög Ríening.

Býdded (seiger Postulen) efter þrre sǫ-
 lu Vön r. afglyfingu Dyrðarettar þíns myk-
 la Guds og vors Lausnara Jesu Christi /
 Tit. 2. Vakted oppa Openberan vors her-
 ra Jesu Christi / huðr yður mun stadþesta
 allt til enda / 2: Corinth: 1: Rígrer Bróð-
 ur / Eignen er naumur / Framar er það Mei-
 ningen / ad þeir sem Konur hapa / þa er so
 sem hape þeir ónguar / og þeir sem grata /
 so sem grate þeir eðfe / og þeir sem eru gla-
 ðir / sem þeir sñ: og glæðir / og þeir sem þau

Þ ið:

þa /

þa / so sem eignest þeir það ekki / og þr ed
 bruka þennan heim / so sem bruka þeir hann
 ekki / þúttad Arþópn þessa heims þorgeing
 ur / 2. Corintb. 7. Gud hefur epter sinne
 mjútkellre Mýskun endurþægt oss til lifande
 Donar þyrer Vpprisu Jesu Chrísti af Dau
 da / til oporgeingeleggar opleckadrar og o
 vmskiptelegrar Arpleipdar / þuór Argur til
 er ætladur a Himnum / ydur sem af Guds
 Mlagt vardneittir verded þyrer Truna til
 Sálubialpareñar / þuór ed til er reidd / ad
 þun openber verde a sýðustum Týmum /
 1. Per. 1. Cap.

Tíð þessa Von huggade sig sa gode Tobias i
 síste Rymd þa hann varð spottadur af synum Vín
 num / og hönum var þyrer Raser fastad / ad hans
 Traust a Gude være til einiskis / þa ætjate hann
 þa og sagde / Taled ekki so / Vier erum Bös
 rn heilagra / og vonum epter þui Rýpe sín
 Gud mun gíepa þeim sem sterker eru i Tru
 ne / og stadþaster eru þyrer hönum / Tob. 2.
 Vier erum ad sönu Sálubolpner / þo i Vo
 neñe. Su Von sem Menn sia er ekki Von /
 Þúttad þuórven kann Madur ad vona þess
 sem hann siet? Enn þv vier vonum epter þui
 sem vier sjaum ekki / So Bjðum vier epter
 þui med þolenmæðe / Rom. 8.

4 Siorda Art og Tegund vors Lyps i Truñe
 er þledlaus RZarleite til Guds og RZaungans
 Og

Og þá Ríðarleite er þalen og þolgen í þui/ þegar
 Ríðtruadur Míadur treystir á síñ Ríðsmara Jes
 sum Guds Son/ truer hans Sýrheitum/ epar
 eðe Guds Míad og Gíðsku/hellur vonar þullkom
 lega á hañ/og býður epter Auglýsingu eilýps Lj
 þs/ þa hñmder hañ sler wr Gíarta allre Skíelpin
 gu og Græðslu/og er eðe hræddur þyrer Gude/so
 sem þa einn Illurke hræðest strangan. Domara/
 Sellur geingur þram þyrer hans Auglit gládur
 og ohræddur með soddan Sugarpære. Gud hñ er
 sláður Ríðarleituren/og þyrst þad hañ hepur ska
 þad míg ap síñe Mst og Elsku/og ap Elsku hepur
 hañ þyrer síñ Son leyst og þressad míg þra Syn
 deñe Dísþlenum og Selugte/ eg ap Mst og Elsku
 síñe endurþæder hañ míg/og allt þetta veiter hñ
 mter til þess/ad eg skule elika hañ aptur á mote
 ap öllu Gíarta/ so sem hann hepur míg elskad og
 mun elika eilýplega/. Þar þyrer er skappelligt og
 tilheyrelegt/ad eg elske hñ þram yper allar Skiep
 nur/ og sette hañ so sem Trísigle á mitt Gíarta/
 og gíete míg gíarna hñnum til eignar/so ad eg sje
 hans/bæde í Salu og Lype/og elske lope og heid
 re hans G. Míapn æ/og alla Tíma.

Hræðslan er eðe í Ríðarleitanum (seig
 er S. Jóhannes) bellur vdráður þullkom
 en Ríðarleite Hræðsluna/ Þuiad Hræðslan
 hepur Buól: Guðr hñ er hræddur þa er eðe
 þullkomen í Ríðarleitanum. Elskum hañ/
 þuiad hañ elskade oss þyrre/ 1. Jóhñ. 4.
 Ap Gíarta elika eg Drottin (seiger Dauid)
 Drottin mín Styrkur/mín Sreljare á huda
 Þ líj. m.

ru eg treyffe / Psalm. 18. Þegar eg hef þig
Drottin / þá birde eg húðe um þímin
nie Jörd / Psalm. 73. Item / Þaðá vil eg
þier Drottin a medal blóðanna / og sýnja
Lof þínu Tapne (Mána a mille) Ps. 108
Med söðdan mote er sa endurbædde Míðurell
Christen vpprendadur og lögande ap brentande
Aft og Elsku til Guds.

Þar næst elskar hann og elenen sín ættingi /
ap þui hann líser himnesku Lype / og veit að hann
er kominn wr Daudanum i Lypeð. Hann hvarar sa
med sier / Gud er Ríðerleikuren / og þad eilípa Lyp
er Lyp brentanda Ríðerleikis og Elsku / til húðes
Gud hefur alla Mæn skapad / og ap stórra Aft og
Elsku hefur hann gleped Heimenum sín elnglætt
Son / vppa þad að allur Heimaren skule eyna a
hann / og þyrer Trun: snganga til þessa Lypsins.
Ætla þyrst að eilípa Lyp er Lyp Ríðerleikis / og
eg er til þess: Lypsins ap Gude skapadur / og til
þess: Lyps ap Guds Sme Endurlystur / og so ap
s. Andá helgadur / Guar þyrer skil og þá e te gan
ga i Ríðerleikanum / og elskar min ættingi ap Gú
arta / med húðum eg mun eilípalega verða lípan
de hia Gude / oendanlegum Ríðerleika og eilípa
re Ríðerleiks Dyrd?

Hann skodar Þærdæmed Christ / og lætur ap
hænum að vera audmíður og ap Gíarta lætelur
ur / Matth. 11. Hann óþundar sngum / hann glóter
e fere / le / hann vpphrokar sier eðe / hann lætar e te
sins Gagns að eins / hann verður eðe til jlls egn
ur / hann glóter sngum skada / þá hann heyrer að
jlla

Illa er talad um Trúngan og hafi er Þatbittur/
 þa lgtar hönum þad illa/ Hafi hatar ap Gíarta
 alle þad sem þalsklausum Ríerleika er a more.
 Hafi er gladiur þegar alle þer vel þraim/hann um
 lydur alle/hafi trueri öllu/hafi vonar alls gods til
 afnara/hafi þoler alle/og hafi lætur Ríerleikan all
 drei vssokna/ 1. Corinth. 13. Snógt ad seigia/
 Guör hafi hugar ríettelega um þeiss Truargreim
 eilyps Lybs/og leggur hana ríettelega a Gíartad
 sa er Zíoffhis Barn/og hafi astundar ad lipa hi/
 er i Geime Míssa a medal med þalsklausum Rí/
 erleika eg hreimum/eins og hafi vore i Himneska
 re Paradgs a medal Geilazra Forþeðra/Spaman
 na/þostula/og allra s. Ringla/Hafi er allur m3
 s. Ríerleika vpplystur/og huad hafi gíðrer eður
 apormar/ þad fíemtur alle þraim ap breinnanda
 Ríerleika.

S Epter Bixteliskan fiennur hin pinta Atr
og Tegund eða Mattura vors andlegs gudlegs
Lyfs a Jörðu/sem er/ **XX** **GLX** Dæ/ ærlegt
og christelegt Stamperde/ þegar þa E idurædde
hurar um syna Salsuþialp/ og huðesu dyrt her
tan Christur hefur hana krypt/ og hvar hann he
ur vppa hana kostad/ þa lætur hann af ad þion
leingur Syndæse/ og stundar vppa ad haga og heg
da epter Guds Willa og Boddromu sínu syna fr
amperde og Acheze/ med Guðnann Orðum og
Bíðrom/ þar epter.

Puiad þetta breiðt allðrei/ Ad húst som hells
 sig andmyrker vnder völdugre Guds Lende/ með
 Jathingu og Jðran sinna Synda/ og sig kunn ad
 veria þyrer ellölegum Steyri og Oðönnun Sy.

Dænnar/Þrændans/Diöþulsins/ Guds Reide og
 sinnar vöndrar Samuisku/ með druggu trunadar
 Traufte vppa Forþienan Jesu Christi/og þar m
 vonar og vænter a huðstium. Þeige epter Openbe
 ran vorrar himneskrar Þyrðar/ og lætur sig af
 Siarta langa epter Söðurlande ellyps Lyps/og er
 þar með vpplystur með Ríðrleika til Guds og
 sjns Mæinga/þa Mædur líper ríðtelega i Andan
 um. Og með þu hafi líper i Andanum/þa elsk
 ar hafi Guds Orð/og heyrer það giarna/ hafi af
 kallar Gud og er hönum það lætur/þann þorðast
 alla Afgudadyrkun og rangan Lærdóm/þa giell
 dur Gude huad Guds er/ og Þvernalldennu huad
 þess er/þa hafi heidrur Södur og Mædur/þa vpp
 elur Börn og Sín i Guds Ötta/þann þorðast og
 hatar alle Saurlype/þa er trur i synu Embætte
 hafi vinnur byggelega það hafi a að giðra/þa þor
 dast Mæind/Stuld/ Ræn/ Suit/ þrette/Stræf
 skap/Underhyggju/Slattskap/Lygur og Ösáinn
 de/og lætur daglega þramkoma Auðrtu Truaref
 ar/sem kallast GÖDDERKen og heilagt Fram
 þerde/Og a þetta minner oss 3. Ríðning alluþda.

Það ad vier lipum i Andanum (seiger
 Postulen)þa skulum vier ganga i Andanum/
 og verum eðfe meindargiarnaer huðr arian
 inþyrdis að reita og öþunda/ Galat. 6.
 Item/ Auðrtur 3. Anda. er Ríðrleikur/
 Fridur/ Sögnudur/ Dolenmæde/ Vinþapur
 Mlangiðska/ Tru/ Lúþlynde/ Hreinklæpe/
 Galat. 5. Hailssamleg Mæd Guds þeþur
 Gíft öllum Mönnum/og Ríðer oss að legg
 ia af

sa af allt ogudlegt Arhæpe og Verallidleg-
 ar Girnder/og lípa síðsamlega riectþerdu-
 lega og gudlega i þessum Heime/ Tit. 2.
 Eg blyt epter Mænlegum Plagsíð ad tala
 þier um/ vegna yðars. Sollds Veykleika /
 Rjúka so sem þier haped adur gieped yðar
 Límu til ad þiona Öhreinkleikanum/þra ei
 nu Ranglætenu til annars. So gieped nu yð
 er Límu Riectlætenu til Þionustu/ so þeir
 verðe Heilager/ Rom. 6. Ítem/ Vler erú
 Vert Guds/skapader i Christo Jesu til go-
 dra Verka/ til þúðorra Gud hepur tilreiðe
 oss/ad vler skyldum ganga i heim/Eph.
 2. Ítem/ Allt huad þier giðred med Orð-
 um 7 Verkum/þa giðred þad allt i Tápne
 Drottins Jesu/ 7 þacked Gude og Föður-
 num þyrer þann/Coloss: 3.

6. Nu epterþylger hin síðtta Art og Tegund
 eins christelegs og gudlegs Líps/íñ kallast chris-
 telegur RJDARaskapur/ Seryð og Baratta/
 huðria sa endurþæðde verður daglega hier i Heli-
 me ad eiga við Diðpulen og hans Þienara/ so og
 við eigensegt Solld og Blod. Og með þui Gud
 er sa sem þa brynjar til þessa / og klæðer þa með
 Rrapte af Hæððnum/þa reyner hñ þa með marg-
 skyns Krossi og Morgange/ og lætur sem hñ sit
 þeim reiður til ad reyna þeirre Tru þar með/
 og ad þeir skule verða riectter Ísraelitar/þad er
 Guds Þpervinnarar/med jafnlegre Jðtan Truar-
 ennar, Vonarenmar/Bennarenmar/ et et. og bilar
 ecke

eðle/hellur eru stöðugast stöðugast/alle þangad til
Gud lætur syna nadar samlega hlæp þráttí koma/
og vor TRV vinnur Siguren.

J mote Tríðleum/ og j mote Helmenum/
so og laka j mote voru eigenlegu Gollde ad beri
last þa brynjar Fud o j og eirnen j syni ORDE
þar Ríemingen seiger so/ Vered sterker j Drót
ne/ og j Mætte þans Strekleika/ Jkæðst
Harneskiu Guds/ so ad þier kunnad ad stan
da j mote slægum Ahlaupum Dísþulsins:
Þatíad vter hópum eðle vid Gollid og Blod
ad Beríast/ helldur vid Hópdingia r Voldi
uga/ sem er/ Drottina þessrar Veralldar/
þeir ed ríktia j Myrkum. Heimsins / vid
Jllsku anda vnder Hímmenum / Þess vegna
taked Harneskiu Guds/ so ad þier þegar su
Jlla Strunden kienur kunnad Morsíðou ad
velta og alle vt ad enda/ og yper ad vinna
Ephes. 6. Jtem/ Golldeð girnest j mote
Andanum/ og Anden girnest j mote Gollde
em/ Þar er buðrt óðru a mote/ so ad þier
Gíðred eðle þ yður lyster/ Gal. 5. So eru
v er nu/ goder Brædur/ eðle Skulldinnautar
Gollðsins/ r. l ad lípa epter Gollðenu/ Þatíad
eþ þier lípæd epter Gollðenu þa hlíote þier
ad devia/ Rom. 8. Þeir sem Christo tilbey
ra/ þeir krossþesta sítt Gollid med þess Gí
ndum og Tilhæytingum/ Galat. 5. Jtem
alle þvad eþ Gude er þædt/ þad ypervinnur
Heim

Heimen/og vor TRV er Siguren sem hel
men yferminur/ 1. Joh: 5.

En so mykled sem ahværrer Barattu vorrar
Truar vid Gud/ þa ma þad læra af Dæmum þe-
rar Conuerſku Ruinnu/ Matth. 15. Og þess 6.
Sorgþdur Jacobs/ Gen. 32. Guðsú Gud var i
tyrſtu hardur og oblydur vid þau. Þetta sama
klagar og sa ſæle Job/ ſeigande/ Þu endarnyr-
lar þijn Vitne a mote miter/ og margþalld-
ar þijna Reide i giegum miter/ Guðr Plagan
þienur ſamþleytt eprer adra/ Job 10. Da
uid ſkielþest af þui ad Gud berge ſitt And-
lit/ Psalm. 39. Og ad þan ſie ſo þiarlæg-
ur þónum i Meydene/ Psalm. 10. og þey-
re ecke þo þu kalle Nott og Dag/ Psalm. 22.
I þessum og öðrum þurlykum þungum Greiſting-
um hlýtur ſa Lindurþadde ad vera ſþðugr i Trúne
og Þangaſtallenu/ og Vonene/ og ſeigta m Jacobs/
Jeg ſlepp þier ecke nema þu Bleſſer mig/
Gen. 32. So f med Dauid/ Mitt Hiarta
ſetur þraun þyrer þig þitt Ord/ Þier ſkulu
ud leita mýns Auglitis/ Þar þyrer leita eg
nu þýns Auglitis/ Psalm. 27. Christus Je-
sus er trur/ þan þan ecke ad apneitta ſjalþu
ſier/ 2. Timoth. 2. Trem/ þo ad Sæl og
Lýkame vanmegneſt/ þa erri Gud þo alla
týma Huggun mýns Hiarta/ og mitt hlut-
skipte/ Psalm. 73.

Ad ſyðustu þienur nu ſu ſþunda og ſeinaſt
ta Art og Tegund/ og Natura vors Gunnreſka
Lýps

Ljps hler a Jörðunne/ sem kallast 4. þo læt
 mæde/ Þegar ein Endurþæddur christen Maður
 möglar eðe a mote Gude i Kroffnum og Mot/
 gangnum og Freistingönum/vætur eðe þra hót/
 um til Diöþulsins/hellður lgydur alle þolenmodle-
 ga/vitande ad þyrer margþallda Sorg og Mædu
 Mæyd og Hörmung verða allar þessar Dygðer og
 tegunder vors himneska Ljps hler a Jörðunne/
 In Vtero Ecclesiar, þekadar/reyndar/hreinsadar
 þær nu hapa vered vpptalbar/sem er/ Jöranen/
 Truen/Vonen/Ríarleikuren/Glyðnen ny/christe/
 legur Ríddaraskapur/og so þolenmiaden/Og þu
 seiger hann so/Jeg vil bera Reide Dröttens/
 þuiad jeg þep syndgæd a mote þönum/
 Michie. 7. Item/Minn Son/seiger Rímin
 genþep þu villt Gude þiona/ þa þu þig
 við Freistingunne/Gallru þyrru þyrer & veyt
 last eðe þa Min loða þig þar þra. Gall
 ru þig ad Gude/ & veyt eðe þra þönum/so
 ad þu jagnan styrkuare verðer/ Allt þuad
 þier geingr a mote lgy þu þ þolenmodlega
 og vert þolenmodur i allskyns þrygd/þu
 ad lgyt sem Gulleð reynest þyrer Ellden/so
 verða þeir þyrer Elld þrygdareñar reynd
 er sem Gude eru þecker/ Syrach. 2. Min/
 Það er merkelegur slutur ad vera þolens
 modur/og vona vppa þialþena Dröttens/
 Það er Mañe merkelegur slutur ad bera
 Væð i Vngdome synum: Item/ Dröttin
 þrygger ad sönu/en þañ tææ syna Mýska
 unseme

inseme aptur eptir sinne mjúkelle Giðsku/
 Dniad hañ plagar og hrygger Mañen ecke
 ap Siarta/Harmagrat. 3. Son min/vird
 ecke lífrels Typtan Drottens / og óruðnast
 ecke þo þu verder ap hönum typtadur / Þu
 ad hvörn Drottin elskar þañ typtar hañ/
 og hvörn þañ sem hann tekur ad sier þann
 agar hañ. Ep þier Typtunena líjded / þa
 mun hañ tía sig yður sem Sonum / Guð er
 sa Sonur Faderen typtar ecke? Hebre. 12.
 Eignest med Polenmæde yðar Sæler/
 Lucc: 21.

Sia/Hier hafa þier nú þar síð Þola dygðer
 sem heyrta til voru andlegu og guðræðlegu Lype
 og hvörs christens Mæns Framperde hier a Jör-
 duni sem endurþæddur er i þessu standanda Strí-
 de Guðs 3. Kirkju og Christne/hvar um mægt
 meira og þleira være ad skrifa. Þann þad ma ad
 þessu síne anagía/ad þu sem ert Endurþæddur/lær
 er þad ap þessum attunda Capítula/og hugleider
 þad vel/Huðnen þu ætt ad lípa/og hvórnen hatt
 ad er voru Himneska Lype hier a Jörduni. Þu
 sia þu/Tuð Lyp eða tuðpalldelegt Lyp hefur Guð
 gíped þier/þad þyrta er nátturlegt/þad annad
 er andlegt. Þitt nátturlegt Lyp er Samteing-
 ing Sælar og Lykama i einne Personu/Þitt and-
 leg Lyp er þyn himnesk Samteinging vid Chri-
 stum og Guð-Almættugan. Nu er þier ecke óvit
 anlegt hvórnen Lyp þu hafa hefur i Modurlype
 og huðnen nu er hattad þynu Lype/þar þu ert

nu eðe í Modurlýpe jnneluktur/ heilur ertu í þessare vgdre Veröldu. Í Modurlýpe var þitt nátturlegt Lyp miðg veykt og lýted/ og so sem í Dísu og nöðrum Myrkum/ En nu er það eðe so veykt og lýted/eðe heilur í Myrkre eða Dísu heilur er það sterkt og fullkomlegt Lyp/ þar mæ Lyp Skodunar/ í fullu Liofe og fullre Þirtu þessa Lums. Med sama mete er hattad þinn himneska Lýpe (huðrt þier vertur gíeped/ og huðriu þu verður so sem jlladdur af vorum himneska Adam) þer þessan stundlega Dauda/ annars Lums / það mun þa vera Lyp augliofrar Skodannar í eilýpre Þyrd Glede og Vnadsmd. En í þessum Lume liggur þu en nu í GVDE og hús Orde í chrístelegre Ríkiu so sem jnneluktur í hús andlegu Modur lýpe/ og líper himnesku Lýpe / eðe enn nu í Skodanenne heilur ad eins í Tíenne.

Þer þyrer lyka sem þitt Lyp þyrer meir í þessum Modurlýpe eður þu varst í Lumen þaddur/ var veykt og hafde lýted og veykt Vpphap / þar þu huðrte lunnar eð skoda nie skynja eitt eða en ad/ ei heilur ad þeintia eða huxa huðnen þess þer í Lumenum/ heilur heillstu þig í þinnu líti la Serberge vnder modurlegu Starta / og varst þar jnneluktur/ og lust þier nægja þa særu Modur Moltsem þier varð í guggum Lat eða Xap lagang til Xaringer gápen/ og sýrker þar mið þitt veykt Lyp. So skaltu í þessum Lume lata þier nægja Linnelldeita himneskra Barna/ so ad þu gæter eðe epter Guds Veru/ eða grenslst ad hans himnesku Slutum/ ei heilur epter Jesu Christu

Christo vorum Himneska Adam/ ad sia eða víta
 Sans Dýrd og Tígn/pyrr enn þu ert í burtu við
 Daudlegre Tíaldbírd þíns Lýkama/og ert komi
 enn í gleðginnu Daudans Dyr þú í þad rietta him
 neska Södurland eilíps Lýps/þangad til skalltu
 hallda þier In Vtero Ecclesíæ, við prediká gud
 legs Ords/vid Lífod og Þyt þess Himneska Vind
 gens/ so sem í Andlegum Rinde og Lýpe Guds
 Ríktu og Christne jmmelúttur/og gírnast ad eins
 skynsamlega Míolt heilsufamlegs Ruang-ly(ept
 er Radium S. Peturs) til ad styrkja þar með
 þitt Himneska Lýp/ huórt ad eins vpp er byriad
 með þier míðg reyðlega/ og er eðe en nu þullkom
 ed eða þullgíðrt Lýp auglíofrar skodunar/þellor
 ur er þad ad eins Lýp Truarennar a meðan þu
 ert en nu þier í Seime.

Og með þui þu hefur nu heyrð/huad og huf
 lýft ad sie Lýp Truarennar/og huórtu þad er þal
 ed og þolged í VII Lóputbygðum/þa huxa þu um
 þær daglega/eg þap alla þyna Aflundan þar a /
 ad þu andmykt þig vnder Voldugre Guds Sönd
 með sañre Þdran/og rietere Tru a Jesum Christ
 um/með gledelegre Von Eilíps Lýp/ og þlatskap
 arlausum Ríkrleika/xyrre Glyðne/eg christelegu
 Ríðdarskap/og oaplatanlegre Þolennmæde /þa
 mattu vera þullkomlega viss og oepadur um þyna
 Veralning og þallan til eilíps Lýps og Ríktis vo
 ro Þrottens og Lausnara Jesu Christ/2. þet. 1.

Þiunde Cap.

Obiectum Regenerationis.

24

Þier

Þíer seiger huad það er/sem Gud í off eða
med off endurpæder/og huðria víer meigum átta
og hallða að vera endurpædda/og huðria eðe.

Þu skal þara apran leingra/þ heyrar
huad heilög Ritning kienner off/huad hel
st það er/sem Gud Almattugur af same
omalanlegre rzad og Mýskun í off gumum Mollu
araukum og Jardað Leir endurpæder og að nýin
til byr. Þíer kienner Guds Orð off og vndervísar
að Endurpæðingen ahrære alla Másten/og gange
bæde yper Ljúp og Sal / Þó eðe med þeim hætte
að hun. raske eða þære wr læge nõðurn slit af
þeirra Essentia og Veru/eda umbreyste þm/sella
ur so/ad Gud þæger í burt og hreinsar af þm al
st það slit er/og pryðer þau þar í staden/og jlla
der þau med öllu þui sem Gott er og hõnum gie
ðpellit og þægelegt.

Þuiad þýrer Fallid voru Saler vorra þýr
stu Sorelldra Seilagar/Riettelatar/pullar m; him
neska Visku og Speke/og voru Serberge s. An
da/skapadar,epter Mýnd Guds/pullar af breñan
de Aft og Visku til Guds og Raungans/En veg
na fargratelegra Diöpulssins Sunka verdu þær öll
um foddan Soma og Seidre aumlega vxntar/og
eru nu til alls gods daudar/ og eru ordnar þvi
gndstygðar Þíer og Ramarhivs og Seimule helr
uyskra Anda/pullar med andlegan Blindleffa og
Seimisku/pullar syndsamlegra Girnda og Tilhnei
iginga til alls Ills/ Lyka og eirnen pullar alls
skyns Villu/ Lyga og Ranglætis/þær med og lyp
ta pullar med Otta og Grædflu þýrer Guds Þo
me

me-og eilýpre Sýrerðænningu. Enn með þui vor
himneskur Adam hefur Sælernar keypt með sí-
nu dýrmæta Blode/ þa byr hann þær so til með
Endurþæðingunne/ad alle þad Diöþullfins er með
þeim/og hans Rýke til tiemur/þa tekur hann þad
alle burt/og apmaer þad/og ad nýsu jnheller og
plantar i Sælernar þad Gott er/og endurnyar i
þeim Guds Mynd og Guds Rýke.

I sama mata var og Mannfins Lykame þyr-
er Salled Sterkur Graustur oðaudlegur/og iskrýd-
dur og klæddur himneskum Lioma og Virtu/ so
ad eðe var a hönum nöðud liotlegt eða otterlegt
og eðe þurpte hann Klæða við. Enn epter Synd-
ena þullgiörða/þa miste hann sín Sterkt og Oðaud-
leika og allan himneskan Soma og Segurd/og va-
rd vndergiepen allskyns Rymd og Plægum/þýst
um Nýddum/Motgange/Mædu og Þripide/og ný-
seinasta Daudanum og Suanum. Enn með þui
ad Sonur Guds hefur með sínu dýrmæta Blode
endurleyft og þrelfad eðe alleinasta Sælerna/hell-
dur lyfta eirnen Lykaman þra allskyns Skæða og
Sorbíarþan/þa vill hann/ad Lykamen skule aptur
ad nýsu þryddur og begapadur verða með hinne
skum Soma/Liofe og Oðaudleika.

Enn i þessu Endurþæðingar Þpne helldur Gud
foddan Mata og Skíðan/Ad hann lætur Endur-
þæðing Sælernar þara þyrft vndan/enn Endur-
þæðing Lykamans tóma a epter/Þar þyrer neþn-
est Endurþæðingen Sælernar su þyrsta Vppris-
sa i Openberingar Bot Jóhannis/ 20. Cap. Sall-
er sa og Zeilagur sem a Slut i þeirre þyrstur Vpp-
risunne. Þuðad / eþ ad Sælen Mannfins verður
eðe

eðe þyrst af Gude Almættugum Endurþædd þyr
 er 4. Andá/það er/verde hui eðe vpplyst og en
 duernyud og til Guds siuen þyrer samna Jðran/
 þa er eðe ad vanta þyrer Lykamán náðærar End
 urþædingar eður Vpprafningar og Vprisu Gollð
 sins til eilýps Lýps og Sagnadar. Enn ep þu
 lætur þína Sal adur þyrre verða af vorum hui
 neska Adam mentaða og vpplysta/ og ep þu læt
 ur hans Andá leida þig/stýra og stiorna þier/mi
 daglegre Jðkan og Amunningu Guds Orða / og
 Tyðkan þerra heilögu Insigna/sem þar til heyr/
 Þa verður þin Sal fullkomlega Endurþædd/ þa
 mun og eirnen visslelega epteryþlgia Endurþæding
 þýps Lykama. Þulad þu endurþædda Sal hui
 þer i glegnum Daudan/ þa hui skilur við Lykam
 an/til Lýpsins/en Lykamen huiþer i Molldeise/
 og hlytur þar ad byða hins syðasta Dags. En i
 þui eru þessir Leyndardomar lyket/ad báðar þif
 ar Endurþædingar so vel Lykamans sem Salar
 ennar/eru konnar In Mortificatione & in Viuifi
 catione, það er i Deyðingunne og Lyþgancime.
 Þulad so sem Gud deyðer þyrst Salar/andlega/
 með síð Stotum eða pylum síns Rógmals/og sí
 dan þa eptar á vppætur lyþgar enduernyar gleð
 ur og græðer hann hana andlega með síð Seilsu/
 jurtum Seilags Euangely. So lætur hann Lykam
 an verða stufan/ deya i burtu og þvæna og ad
 Mollbu verða/adur enn hann vppætur hann á
 seinasta Deige til eilýps Lýps.

Nu ber off Bórnum Riosins ad gixta vel
 og vādlega ad þui/Luðr þu vor himneskur Adam
 lætur Salnanna Rættu þara vndan/enn End
 urnyan

utnyktan og Vpprækning Lykamans byða til hins
seinasta Dags. Það gíorer Gud til þess / að vís-
skulum vita / þó oss liggja hin allra mesta og stærsta
Nándsyn a Salarennar Vppriðu / so að vís hóp-
um eðe so myklu Afstandan a skindlegre Velgeing
ne Lykamans (huðr eð med þessum Zeime skal
Þenda tafa og þorganga) so sem a Vesperd
Salarennar / sem er / að Vær matnum í gudlegu
himnesku Lúpe eplast og þroast med jafnlegre
Afstandan og jðkan sáttar Audmyktar / þyrer Gu-
ð / Trinne / Voneie / Ríerleiknum / Godum Vær-
tum og chriftelegum Riddaraskap og Pólemma-
ð / allt í Þaudan / þa mun vissulega epterspýlgia
og koma / a hinum syðasta Deige Lykamanum til
Sanda eilíps Vesperd og Glede / Þyrd og Vegfemd.

En epeinuðr vill foddan Spurning þræm-
ta / Verða nóðud aller Menn Endurpædder ? Þaða
hvar af skal eg vita / að eg mune sýttar Saluhia
lpar hluttakare varða? Verða öll Adams Dórn en-
durpædd? Hvar af skal eg vita / huðrt eg er a med
al þeirra Endurpæddu eða eðe? Andsvar / Sam-
lega verða eðe aller Menn Endurpædder / heildur
þær einar. Enn hier af hefur vor Himneskur A-
dam öngva Skuld / huðr að allan Zeimenn kallar
til Þdranar / vill að aller Menn verða Salyholp-
ner. En (því verr) mestur þíðde Manna stendur
í more Guds Orðe / og vill eðe lata endurpæða sig
(að þra teknum þann einum í Zeimrenem) So ta-
ner nu að vera viss vppá / og þærpt eðe í nóðurn
mata að eða þína Endurpæding / ep þu gíepur gí-
ætur að þeim Audkæmningar Teknum og merkt
þum sem samre Endurpæding þýlgia / og ætur var

vmcalad/það er/Þú þu astundar að hafa þær Dy-
gder og þa Mannkostu / sem eru Art og Tegund
þess Himna Ljósins/og allra þeirra sem af þ. .
Linda endurþædder verða / þa hefur þu Jesum
Christum þann Himneska Adam sem þig að nýju
endurþædder / þa hefur þu og christelega Ríktu
þyrir andlega Modur/huðr ed þig ber vissilega í
sínu Ljós.

Og til meirre Vnderstöðu og skilnings um þetta
þa skaltu vita/ að aller Men í Gefnum þeir
skiptast í Tvenna Flokka/Sumer eru Vantruðar
Verallðarar Syner/ Enn sumer eru Ríttuðar
er. Merkt þetta þyrst.

Verallðarar Sonu falla eg alla ogudlega
Gudhrædda/sem Gud og hans Ord þor smá/ þeim
stálpum til skada/enn hallda með Diöplum og
þrona hönum/med allskyns Villum og Vantruð-
de/Blindleika/Ranglate og Myrkfranna Verktum/
hvar þyrir að þeir eru aller saman Lipande Þa
uðer/það er/þeir hafa eðe það Himneska Ljós
og eru til allra godra Verka so sem Þaude / af
þui að þ. . Unde Guds er eðe med þeim/og stöð-
ar þeim ei nie styrir/þeir huxa að eins um þetta
Ljós/og hafa Ríksins Sorg og Afhyggju.

Þessir Verallðar Syner skiptast en nu í Tvenna
Flokka/Þuiad sumer af þeim eru Leidner Öskyr-
er/ Enn sumer hafa medtekt Styrnuena. Þeir Ö-
skyrdu Verallðar Syner eru aller þyrir utan chr-
istelega Ríktu / og hafa med Christum og hans
Ord og Sacramenta eðert að gjöra/ so sem nu í
Þag eru Tartarar/Tyrktar / Gyðingar og aller
aðrer Blindar Leidningar et et. Enn hiner aðrer
Verallðar

Verallðar Syner eru skýrðer/en eru Salschrisfner
Munchristner/Þeir hafa að vísu meðtekið Sei-
laga Skýrn/ganga til Kirkju/til Skrípta/til All-
táris/ þíktast vera þorkostulega chrisfner/ heyr-
Guds Orð/ og vita það/enn lípa eða eftir þui/
hellið ganga þeir þráð í synum Syndum og Glæ-
pum/Diöplenum til Vilja/Þessir eru að sönu In-
Vtero Ecclesiæ/og Limer chrisstelegrar Kirkju
enn eða lípande helliður dauðer Limer/lyfta sem
dauðt föstur í Miodurlype/huðrú Seiðlager þro-
mer og skýnande sem þeir þíktast vera. Sýtur
var þa Biskup til Sarden/ym huðrú Guds Son-
ur ber. Vitne/seigande so til hús/Jeg veit þijn
Verk/ þuiad þu hefur það Nafn/ad þu
líper/og ert dauður/Apocal. 3. Þinstalar
S. Þáll ym laustatar Þáur/seigande/þar sem
lípa í Gírdum/eru lípande dauðar/ 1. Tim. 5.

Þáttur er nu hattað þeim vantrúðu Verall-
ðar Sonum. En hjer þuert a mote eru aller Ri-
ettruader Chriřtner Þörn Liossens/þeir eð ept-
er meðtekið Skýrn stér hallða In Vtero Eccle-
siæ/það er í ORDE Guddomlegs Muns/og það
varðueita/og epterpýlgia Rödduñe Christi/Joh.
10. Lata Guds Anda leida sig/Rom. 8. Verða
meir og meir rýftir í alls hattar Rýningu og Re-
ynstu/Philipp. 1. Gangu þyrer Drottne verðug-
lega hðnum til allrar Þoðnumar/eru avartarfa-
mer til allra godra Verka/og styrktir með öllum
Þræpte/eptir Guds Þyrðar Magt/í allre Þolen-
mæðe og Langlandar gíede/med Sögnude/Coloss.
1. Leggja þra stér eptir þyrer Þreyne þáñ gani
A a iij. la

la Mañen/sem sig þordiarpar i Girndum Villus
demins/og endurnya sig i Anda sjns Hugskots
og klæðast þeim nýia Mañenum sem epter Gude
er skapadur i sáttarlegu Ríettelæte og Heilagletta
Ephe. 4. Og bjða epter Openberan vors Her
ra Jesu Christi/ i. Corinth. 1. Og eru truer
allt til Danda/Apocal. 2.

Síer hafa þíer Lioffens Börn i stuttu Mañ
le þramsett/húlsýker að sic þeir vantruðu Ver
alldar Syner/hugríer og að eru þeir ríetttruðu
Christnu. Síe þíer nú christen Maður Alvara
að hura um þína Suluhjálp/og vilstu þa og að
last þá heilsusamlegu Endurþæðing Salar þín
ar og Lakama þíns/so sta þíer þra þessa Heims
Sonum það mesta þíer er mögulegt/haf sem mi
nist með þa að gítra/Gordast Samlag illra Mañ
na, hallt þíer að öllu Gíarta við Gud? OXÐ/Læt
Guds Anda einatt hafa þítt Gíarta/ með þeim
vri Lögmarls þylum og serra það/þínum gamla
Adam Gollde og Blode til heilsusamlegar Deyð
ingar/Læt hañ og lyka eirnen lætna þig og græ
da/mz vri Heilsugættum heilags Evangelij/og lí
ðu alla tíma i Auglíte Guds mz sönu Lytelæte
i Truñe/Voneñe/Ríerlestanum/i nyrre Glyðne/
og godum Vertum/christelegum Ríðdaraskap/og
þolemmæde/þa eru ríettelega Endurþæður/ og
þa munstu vísfelega þegar þín Danda Stund líe
mur/af Gude verða tekenn og hafdur wr Rýke
Truareñar þín i Rýke auglíostrar Skodunar/þar
þu munt skoda og sta Gud Almættugan Auglíte
til Auglitis/og óðlast eilýpa Símerýkes Dýrd og
Sögnud eilýplega.

Tunde

Þiunde Cap.

Regenerationis Accidentia & Concomitantia.

Því dagleg Tilpelle/ sem er Kroff og Morgangur/og það plestra sem Þendurþæddum christinum Máne fán til Genda að þalla.

WOR Himneskur Adam og elskpur Sader Jesus Christus/gíðrer í þessu Þendurþæðingar Þpne eðe elyft sm ein Seromur ærlegur og þorsfall eðra Madur víð syna elskulega eigen Búfin og þerra beggia Þðrn/Gan elskar þau Giartanlega/han þorsfargar þeim þyr er Blædum og Sæðslu/han heldur þeim og ein en þar með víð Tugt og Aða og alla síðsamlega Segðan/og gíepur þeim eðe allt Gíalþræðe til að þremia Reik og osíðsamlegt Katgíæðe og annað Gíalþp/Geller er hans Mærm og Vísle/að þau skulu veita síer skýlduga Gýðne í öllum Glæum/Þins gíðrer vor himneskur Adam víð syna andlega ÞVV/syna christelega Ríckiu hie a Þððe unne/huðr ærþð er olíett að Guds Þðrnun/So lq ta breyter þú víð þerra beggia andleg Þðrn/mý huðr hún olíett gefugur í synum andlega VTE RO eður Lúpe/það er í Seyrn og þouglegre Þðð fán predikunur Embættis og í Rýke Títtarettar Samm elskar þau æþ Giarta/ og veiter þeim alla goda Glæe. En með þu að syndsamlegar Gíenþer eru þeim meðþæddar/og þau fúna eðe að þetta alla Tíma goda Þaga/Gelldur/æþ þð þau haþa huðrke Aða nle Títtan/ þa er eil Þonar að þa v.

þau munu með synu Sjalpræðe skada og þordíar
þa sig slalp/þar þyrir stiller og blandar þa himn
neske Adam þeirra slatur með Grate hjer i Set
me/þeirra Glæde með hrygd/og þeirra Sælgjæte
með allskyns hörmungum/og latur þau ap sinne
Södurlegre hende þa og þíña huórtueggja/sem er
daglegt Braud so og/Bross og Morgangur.

Daglegt Braud (so sem stendur i Catechismo
Lutheri) kallast allt það off er gagnlegt til þessa
Lyfs Vpphellsdis/sem er/Matur og Drykur/Bl
æde og Stíðe/Livs og Heimile/Mtur og Ríngel/
Gort og Þeningar/god eigen Ríniña/þrygðug Lú
promer Aþeruallðs menn/god Stíðan/Vedratta
god/Heilsa og Heilbrigðe/goder Viner og Nægri
añar/og allt aðað þuilyft. Allá þessa og aðra
þuilyfta Velgjörninga veitir Gud sinne chrestes
re Ríktu hjer i Heimt/seigiande/Ep ad mitt
Solk villde vera mjer hlyðet/og Israel ga
nga a mýnum Vegum/þa munda eg snar
lega nídur þryckja þeirra Ovne/þa lata mý
na hönd koma yper þeirra motstöðu Men/
Jeg munde metta þa mý þu þeirasta Bør
ne/og sedia þa með þunange vor Greinon
um/Psal. 80:

En vppa það að yser mættum þa meire Vnd
erufsan huórnen stundlegum Velgjörningum Gu
ds til vor er hattad/þa skulu þier Rínpölda hug
leida það og vitta/ ad daglegt Braud merker þer/
þallða eða þiógra handa goda slute/sem eru þesser
1. Rad og Stjórnar. Simens og Jarðar. 11.
Næring Lyfs og Lyfama. 111. Heilag Lú/
skapar

Skaparband og Þvöskaparlag. 1111. Verallblege
Þpervalld eda Vallðstíorn.

1 Sýrst stae þær húsru ad Gud mizg dasamle
ga Drottmar yper þessare storu Byggingu Him-
ens og Jarðar/ og lætur oss Mannaia Sonur sta-
syn margþallbleg Vert i Loptenu/a Jörðunne/og
i Sionum. Himenei hepur hann skitahlega og
dasamlega skapad/og skitad Solens ad rada Deig-
enum/ enn Tungled og Störnurnar Mottunne/
Psalm. 137. Hafi hylur Himenei med Skyum/og
gicpur Regn a Jörðena/Psalm. 147. Sýrer hans
Vilja blæs súfan Vindur/og norðan Vindur/og
med synu Orde hamlar hafi Sionum so hafi gefn
gur eke a Land. vpp/og i hönum hepur hafi fere
Þyarnar/ Syrach 43. Hann vítlar Landsins og
völuar þad/Med Regnenu gíðrer hafi þad blautt
og Blessar þess Groða. Hafi koronar Mared med
sine Gíasku/og wr hans Fotsporum drypur Seita
Psalm. 65. Hafi nærer Suglana i Loptenu/Dyren
a Jörðunne og Fiskana i Sionum og i Vönum.
Þegar hafi gicpur þeim þa sapna þau / þegar
hafi opnar syna Sönd/þa metast þau ap Godu/
Psalm. 104.

Med þessum hætt hepur nu Gud nær i hafi
þe stöta þusund Ar stíornad þessare þorgeinge-
legre Byggingu Himens og Jarðar/ þo ad hafi
sle vegna vorra Synða Stegomanum vnderglepan
og eige ad smellest og brenna a hinum súðasta
Deige ap Eldenum/Og þo hafi hafi þad nu i so
mörg þusund Ar vndandreged/þa hepur hafi eke
gíðrt þad Diöplenum til Vilja nie hans Limum
þeim ogublegu Skalkum og grímu Tyrðnum til
Eprex

Þpterlatis og Stalþræðis/so sem hafi heyrde Kir
nd eda Haman ap þeirra ogudlegu Athæpe og ill
sku Verðum/Zellður lyður hafi þetta vegna sínar
chriftelegrar Þirkju og hefiar endurþæddra Bar
na/so ad þau mætte þyrer Guds Ord og Þuange
lium endurþædd verða. En þegar þeirra Tala er
þull orden/ og þau eru wr þessu Truarennar Rýfe
jnkomen i Rýfe guddomlegrar Skodunar/þa mun
þesse Limen og Jörð/og laka su stundlega Stior
nan Limens og Jardar vera vte og hapa Enda.

Þan en telium vier nu þessa Stiornan Lim
ens og Jardar med þeim öðrum stundlegum Vel
giörningum Guds sem hafi veiter off synum Þör
num hter i Heimé. Og er þesse Heimur (til ad
japna)alaka so sem eitt veytt og lased Skolahws
nidurnytt og ad passe komed/i huðru konungleg
Börn verða um stundarsater ad vppalast/Og þo
þad Skolahws sie þullt med Mýs og Madka/og
mörg önnur Öflarinde/og sic med öllu ofamelegt/
þa heildur þo Rongur þar Skola/ei þad hñ he
pe Lyst til söðða Athæpis og Lysavistar/Zellður
ur lyður hafi þad vegna sína Þarna/ad þau sku
le þar jñe nöður Mar/eda huad leinge hönn syn
est/verða reynd/ögud og tyttud og hallben vnder
skörpum Alga og Skola. Enn þegar þau tienslu
Mar eru vte/þa vill hann taka þau birtu þadan
og briota nidur þad lasna Skolahws/og bwa syn
um Börnum til eitt konungligt Lysthws eda kon
unglegan Sal/i þm sama stad. Med þessum hætt
te vonum vier og væntum vier epter nyium Lim
ne og nyrre Jörðu/Enn a miedan og þangad til/
þa hialpum vier off vid þessa gamla lasna/og nær
nig

Endurþallna Bygging/þá þú ad þad er Gude þag
elegt/og vier reiknum og hölldum þad med voru
daglegu Braude/ ad vor himneskur Adam/ við
magt heildur þessare Byggingu/ og latur oss sýn
ar endurþæddar Barnaskiepnur hier vera um stú
darfæfer/þangad til hñ kallar oss i burtu hiedan.

² Nu klemur eptir hñm annar stundlegur Vel
gíðningur Guds sem er Lykamans Biðeg og Næ
ring/þad er vort stundlegt Lyp/þegar Gud gíep
ur oss Mat og Dryð og þad añað sem vier höñ
og þurpum ad hapa þessu stundlegu Lype til Vpp
heildis. Jeg vil (seiger Gud) Blessa þeirra
Vister/og gíepa þeirra Sataðum nægd Br
auds/ Psalm. 132. Jeg er med höñum i
Neyðenne/Jeg vil höñum þadan hialpa/
og gíðra hañ veggamlegan/ Jeg vil sedia
hañ med löngum Lypðögum/og sýna höñ
um mitt hialpræde/ Psam. 91. Jeg vil
vera med þier/og varðueita þig þuar þu
þer/ Gen. 28. Drotten gíepur Sædu þeim
sem hañ ortast/og Sæl þins Ríettlara læ
tur þann ecke húngur lyða/ Prouerb. 10.
Gud mun varðueita þañ/og hallda höñu
við Lypðed/og lata höñum vel ganga hier
a Jórðunne/og ecke gíepa þañ i sína Vvina
þendur. Drotten mun lypga þann a þans
Sottar sæng/ Þu hialpar höñum þra öllu
þans Stukdome/Psaln. 41.

Þetta eru dyrdarleg Syrerheit vppa þetta
symmanlega Lyp og stundlega Væperð/þo Lykam
en

en Eyndasta vegna hliote að deyja og verða apt
ur að Jörðu og Mollu/Þuiad þad vottar Gu
ds Orð/og þad setur dagleg Reynsla off þyrer so
nér. Og þo vor Drottin Jesus Christus hape
Endurleyft so vel Lykamann sem Sælena með si
nu dymmata Blode/og hape jmeluðt hæn og lyta
með i sjnu Nadar Sýrrehteit/ad hæn skule endur
nyast/ og með apleggingu þess sem er dædlegt m
Lykamanum endurþæddur og vppvaktur verða
til eilyps Lyps og Simeryktis Sagnadar/þa hlyt
ur hæn þo mdr að deyja og að Mollu verða/þyr
en hæn tiemst þangad/og ædur en hæn vppræs til
þetrar Dyrðar. Þar þyrer stend eg hier við lit
la stund/ og huxa so með miet/ Ep að Lykament
fæn eðe að verða endurþæddur eða vppvaktur til
eilyps Lyps og Simineskrar Dyrðar/nema þuiad
eins að hæn deye ædur/og verða sem Zætte Forn
huðriu i Jördena verður sud og fastad/Quað tie
mur þa til að Gud lætur hann so leinge lipa og
blomgast sem Blomstur a Akre? Hvar þyrer liet
Gud off eðe deyja a blautum Barns Aldre/ Og
huad stodar þad þo Madur nære Lykaman með
Mat og Dryð og mörpum öðrum Slutum / eða
þui biðjum vier Gud vnt Lykamans Seilsu og
Seilsbrigde þar hæn hlytur þo vnt syðer að deyja/
og verða að Dupte og Mollu?

En vier skulum vita/ad Gud vor himneskur
Sader hepur merkelegar Greiner þar til/hvar þy
rer hæn i Seime þessum leinger Lyp Lykamans/
og glepur hönum syna Aruñu. Enn sierdeilis
skiedur þad þyrst þyrer þa Grein/ad vor Endur
þæding meige þullkomnast m sante Jöran og heil
susamlegre

susamlegre Vnderuissan Sálareñar í Guds Orde
og ad vier hepdum Róm og Týma þar til. 11.
Þar næst/ad vier síeum vorum Munga og jafni
chrístnum til gagns/so leinge sem vier lípum/mz
heilsusamlegum Ríeðingum Amínungum til gud
legs Lípnadar og Framperdis. 111. Þ þrúðia
lage/So ad vier kúngjórum Verð Drottens/vtr
eðum og berum hans Dásemder og Lögjórdur í
þessum Seime/Psalms. 116. Þuáð þeít Framlíð
nu/huðra Sálur skildar eru við Lýkaman þrúð
sa eðe Þýrd nie. Ríettungse Drottens/ í þessum
Seime/Baruch. 2. Hellsdur a meðan Gud latur
off lípa/ þa funnum vier ad skalla hans Munga/
Psalms. 80. 1111. Hér ad auk líenar Gud off
þetta stundlega Lýp til þess/ad vier skulum boda
og kúngan gjóra Árm Drottens Þórnum og Bar
nabórnum/og hans Krapt öllum þeim sem ept/
erfomande eru/Psalms. 71.

Þetta eru þær þjórar Greiner/ hvar þýrer
Gud hellsdur off við þetta stundlegt Lýp/og gíep
ur off vora Múðinu. Og ep hann veítur nöðrum
þrúðar enn Þórþ krepur til daglegs Þrúðs/ þa
vill hann ad vier skulum þjóna vorum Samchríst
num þar með/og sía hans Þórþ og Munga/og
þar með ala vort Hóld epter Þórþum og hapele
gum hette/ so sem Ríttningen seiger. Ríkted
Lýkaman/ þo so hann verðe eðe lauslatur
Róm. 13. Og enn stendur í öðrum stad/ Þíer
skulad eðe vera Hugsiuker/seigande/ Guad
munum vier þa ad era/ eða drecta? Hvar
með eigum vör ad klæða off? Epter öllu
þuís

örða. Hans Sæde mun völdugt verða á
Jörðunne. Aþflugme þeirra Ríttlatn mun
Blessað verða / Ríktomur og Nægd mun
vera í hans hofse/hans Ríttlæte mun va-
ra eilíflega/Psalms. 112.

4. Stórde Guds Velgíðningur stundlegur/huð-
en Gud lætur synum Börnum veittan verða / þe
ssum Geime er veralldeleg Policia, það er Almug-
ans Stíorn og Stíðan/edur Veralldeleg Þpervall-
ds stítt ap Gude sett og til skíðud / það kallar
S. Þáll manlega Stíðan/Rom: 13. S. Þetur
nefner það eg eins/1. Þit. 2. Það skaltu skífta
og vnderstanda um allra Landa Stíorn og Stí-
ðan Landa og Ríftia og allra þíða vnder Sol-
unne. Þar eru so mörg Ronga Rífte/Hertogadame
marghattadar Læds Alpur/Lönd og Ríftar/Syl-
te og Stíeröd/huad allt so er vel skíðad med La-
nds Lögum og Lagasetningum/sá best og gagnle-
gast ma vera. Þar eru Ríygder og Rorger/Þorp
og Ræter/Þar eru til settar Þorgmeistarar/Rað-
men/Domendr og aðrer Þpervallds men/og allra
háða Rmbættis og Handverks Men. Síá oss eru
Lögmen/Sýslumen/Lögretumen/Hreppstíorar
Rændur og Rumen/Þær eru Lög og Landslaga
Ríttur/med mörgum öðru godum og gagnlegum
Setningum. Um Raup og Sólur/og allar hönd-
laner á Síð og Lande/Þar eru til skíðadar Rer-
singar og Heggningar/vondum Mönnum til aptur
hálds Synda og Glæpa/so að huðe meige syns-
mota í Síðe og með Nædam.

Allt þetta kemur ap Gude Almattugum/so sem
B. þris

skripað stendur/ Gud hefur að einu Blode gí-
 ðrt allt manlegt kyn sem þua skyldu a Ja-
 rðar Krínglúne/ og Takmórk sett og þyrer
 sied/ hvað langt og víðt þeir þua skyldu
 Act. 17. Sá hæste hefur Valld yper Kon-
 ga Ríktu Mánána/ & gíeþur þau huðrú-
 ed-han vill/ Dan. 4. Þar er eingin Þper
 vallds Stíett nema að Gude: Þyrer mig
 [feiger Gud] Ríktia Kongarner/ og þyrer
 mig setia Ráðsherrarner Laga setningana
 þyrer mig drottina Hóþdúngiarner/ og aller
 Stíornarar a Jórdune/ Proverb. 8.

Nú er það víst/ að þegar þessi Heimur hefur
 ur Enda/ þá tekur Gud að alla Þpervallds stíett
 allra handa Valldstíorn og Magtarvellde/ 1. Cor.
 15. Þá verða huðrúte Kongar nie Keisarar/ Mag-
 tarmen nie Hóþdúngiar/ Jórðen og öll þau Verð
 Máná sem a hessi eru/ síe það Þorger og Lands-
 bæer/ Slot og Ráðstalar/ það hlytur allt vpp að
 brenna/ 2. Pet. 3. Hvar að vier skulum læra og
 merkia/ að verallðleg Stíornan Lyðs og Landa/
 er eðert að þeim eilípu himnesku. Gírdum og
 Hudapum/ sem Þörn Kíossens eiga að leita og
 vanta eptir/ Zeldur er þetta Guds Gappa stund
 leg/ og hans Velgíörningur/ a meðan þau duellia
 hier í Heime. Og alla þessa Velgíörninga reitir
 Gud off til þess/ og þyrer þá Grein/ að vier skul-
 um daglega það a Gude hier þyrer/ og í slýtte ver-
 allðlegre Velgeingne elska þui betur Guds Orð/
 og leggja það a Gíartad/ og lata Guds Anda í
 sínu ORÐI Aða/ Gírtu og strappa off/ og leida
 tit

Til salutar Iðranar og Endurþæðingar/og annars
 oss a broðurlegan Ríksleiða og Godverken/ Til
 þessa gæpur Gud oss alla góða Slute sem nu er
 vñ talad.

Enn vier skulum eðe þetta hug eða hjarta
vort a þessum fundlegum hlutum og verallbleg-
re Velgeingne/ Því að all þetta hefur Endg/ Sell
dur skulum vier leita aðra eðre og betre Múð/
þa/ og vpphefja vor hjörtu til þeirra himnesk-
ra hluta sem eilíft eru/ til háðra Gud hefur
öf skóred og kallað/ sem er eilíft Ljós og vandan-
leg Saluhjálpi. En (Gud nade) þáð geingur mí
og seint og tregt. Því að meðan vier erum hí
er í Seime/ og höpum að dragast með Góld og
Klób/ og berum Menjar hins gamla Adams/ þa
geingur þáð so til/ að þær kunná góða Þaga að
bera/ Luxuriunt Animi Rebus plerumq; secun-
dis. Þar sem er Veralldar Velgeingne/ og eðe er
Kross níc Mótgangur/ þar elska Menn Seimen/
þar gleyma Menn Gude og öllum hans himneskum
Gæðum/ so sem sjálpur Gud talar/ Þa þeir þein-
gu Sædu og vördu metter/ & höpdu nog/ þa
vpphóp þeirra hjarta sig/ og þar þyrir
gleymdu þeir mætt/ Hoseas 13: Þaðen gied
Israels Sonum sem voru Guds eigen Lydur/ sin
skripað sterdur/ Deut. 30. David Kongur/ þa
hann sat í þride/ og hafde öngva Signdmenn/ þa
vord hann bæde Gortall og Mánslagare/ 2. Reg.
12. og liet telia Solted/ 2. Reg. 24. Þa Saló-
mon hafde leinge ríft í Sride og var orden gam-
all/ liet hann Konur sínar snúa sínu hjarta til
Apguda/ 3. Reg. 11. Þegar Roboam hafde stad
B þy. þest

þest sittr Ríste/yþergar hann Lögmaðl Drottens/24
 Paralip. 12. Jósephat Rongur var Xaphpræg
 ur og miðg andugur Rongur/þó batt hann Teing
 der við þann ogudlega Rong Achas/þar fyrir þá
 dur Agur Sonur Jaktes eðe ann satar/ad Gud vil
 ie eðe glepa hönum Ríktum/kann verða (seiger
 hann) þegar jeg er mettur/ þá mætti eg apneita
 og seigia/ Svör er Drottinn? Proverb. 30.

Þannan erum vser aller saman/ var vilið
 (þá ríer ræðum sláttur) þá þá þannan góða Þaga
 Þar vilið eðe glarna byta á þui þinu þeiska/
 eðe lúða Meiri eða Morgang. Og með þui að
 vor himneskur Adam velt þetta velt (sem adur er
 sagt) þá blandar hann slatur vorn með Grate/vor
 ra Gleði með Sorg og Srygd/ og sundlega Velt/
 geingne með Morgange og Sörmungum/ Og glep
 ur off eðe alleinasta vort daglegt Braud/sem nú
 var um talad/hellur Þross og Morgang/sumum
 meira sumum minna/eptir þui sem hans er Söð/
 in segur Vilje til.

En Þross kallast allskyns Morgangur sem
 Gud leggur vppa síni elskuleg Börn þier í Heime
 sie þad/Sott/Stundumur/Satakt/Siemisser/Ólu
 ka/Óvedratta/Misser Vina og Naunga/Lunga
 ur/Þoste/Bladleyse/Sangelse/Siðtrar/Lugaran
 gur og Srygd Siartans/ og allra handa Xeyd og
 Sörmung á Sölu og Lykama/Sler um þer Rí
 ningen allvísða Vítne.

Drottinn (seiger Dauid) þu hefur reynt off/
 og hreinsad off/so sem Silfred verður klarad. Þu
 hefur leitt off inn í Trúste/þu hefur lagt Þyrði
 á vorn/Srygg/Psal. 66. Jeg er gjörður til þess
 að

Þu min
 2: Fanga-turn á Döblyðu.

ad eg skule Morgangen ljúða / Psalm. 38.
Drottin hefur í hende Bítar pullan af ster-
ku Vífne / og skeinkar af bönum / Psalm. 75:
Eg þíer eru an Týptonar / þa eru þíer Sta-
ðörn / og húðin Gud elskar / þann agar hann
Hebre. 12.

Þannan geingur öllum ríettchrisnum Xðsum /
þeir hlíota ad vera Kroffen þíer í Zeime / Og op-
taft leggur Gud sitt Gírtíngar Lags hellst a þa
sem hönum eru tíeraster / so sem vier sta meigum
a Dame Davids / Jobs / Jeremias / og anara Lef-
lagra / Púíad það er Vífna Guds / ad lata Domen
taka til a sínu Lúse / 1. Pet. 4. Og til hins Ga-
mla Tobias talar Raphael Ringell so / Med þu
ad þu varst Gude tíar / þa matte þu ecke verq
an Reynslu / Tob. 12.

Xu eru margar Orsaker hvar þíer Gud legg-
Krossen vppa oss / og so gíðer Kroffen oss stort
Bagn / og hefur margar Bagnsemdir med sér / af
húðrím eg vil þá einar þramsetta. 1. Sírst
tíer hann oss ad taka vara vppa Guds Orde /
Psa. 28. 11 Gud agar oss hópsamlega / so vier
skulum ecke þíkíast vera Sakalaufer / Jerem. 39.
111 Med Krossi og Reynslu verður Trúen reynd
og þropud / Jacob 3. 1111 Drottin agar og týpt
ar sína þíer í þessum Zeime / so þe skule ecke ver-
ða þorbænder med þessum Zeime / 1 Corint. 11.
v Under Krossi og Samfúxlum leikum vier
Guds / og atöllum hann af Glarta / þa Xeyð-
en er þíer Lóndu / Psa. 26. Psalm. 18. vi Med
Krossi og Morgange verður sa gamle Adam í oss

Bíq

Þeyddur

deyðdur og krossfestur / so ad vier þionum eðle
 þramar meir Syndene og Gollðsins Girndum/he
 lldur lípum eptet Guds vilia/Rom. 6. 1. Pet. 4.
 7 Gud lætur opt síns Krossen koma til hugsu
 ólunar/so ad vier með þeirre hugfalan funnum
 ad hugga adra í þeirra Hörnungum/2. Corint.
 1. 8 Kross og Mótgangur aþlar þólenntæde/
 Rom. 5. 9 Kross og Mótgangur er Orðet og
 Þpne þar til/ad vier latu off lāga epter Himen
 te/og byðum epter vore burþor vr þessu Þynd
 ar Lyfe / Rom. 8. 2. Corint. 5. Sa er fell sem
 Reynsluna lyðr/þui þegar hñ er Reynður/þa mñ
 hñ þa Þoroni. Lypsins/huðre Gud hepur lopt
 ad þñ er hñ elska/Jac. 1. 10 Með Krosse og
 Mótgāge sína Þvaldra kallar Gud þa Þgudlegu
 til Þdranar/vill ad þeir skule hura/ad með þui
 sa Riettlate hlýtur ad lyða/ þa mun Reiden þui
 hrædelegre koma yper þa Þgudlegu/Þróuerb. 11.
 1. Pet. 4. Luc. 23. 11 Syrer Kross og Mót
 gang verðum vier lyfer vorum Lausnara Jesu
 Christo / Roman. 8. Matth. 16. Galat. 6.
 12 Mótgangur og Typtan Þrottins gípur þrú
 saman Avóxt Riettelatesins þeim sem þar með
 reynder verða/ Hebre. 12.

Soddan Gagn og Rytjend/og slýkan Avóxt
 lætur Gud þylgia þeim 3. Krosse. Þar ad aut/
 þa er þad miðg huggunar samlegt/ad þetta varet
 eðle eilýplega/hellðr hepur þetta alle Þuda/so sm
 3. Ritning allvída avýsar/Ad vorar Hörmun
 gar sie stundlegar/ 2. Cor. 4. Og ad Gíð
 sie eðle xpenlega reidur/ Psalm. 103. Jcem/ ad
 þad sie eðle nema Augabragð lýted/ad hann yper
 gípur

glepur off/ En med eilypre Nad vilie hann mysk
 una sig yper off/ Psal. 54. Ad vier um stutta
 Stund fleum hrygguer i marg skyns Freistingum
 2. Pet. 1. Ad Reide Drottins vare um eitt Aug
 nablí/og hañ hape Lyst til Lypsins/Ad Ruðl-
 de sie Grætur/en ad Morgne Sögnudur/Psal. 30.

Þetta er nu þad tuent / Daglegt Braud og
 Bross og Morgangur/ sem hudiðum Endurpæð-
 um Manne ber til Landa hfer i Heime/og Rall-
 est þui Accidentia & Concomitantia Regene-
 rationis, ad þetta tuent hlytur til samans ad ve-
 re/Þuiad vare ættd daglegt Braud/ vare alldreí
 nema Fridur og Sögnudur/ Gledskapur og Gam-
 an/ Heilsa og Heilbrigde/ Rýfdomur/ Gotz og pen-
 ingar nogier/ Lucka og Sarfællb/og allskyns Nar-
 gieska til Lands og Siöar/ so Mienn hepdur all-
 an sin Vilia/þa mundu Liofsins Syner auðvæld
 lega þalla i Synder og Glæpe/verda athugalauf-
 er/ Laustater/ Drambsaher/ gleymande Gude/ og
 hindra þar med eðe ad eins þa heilsufömu End-
 urpæding/helldur med öllu verda þanyter og þor-
 diarþader. Þar þuert a mote/Þp eðe vare nema
 Bross og Morgangur/ Wymd og Angist/ Satekt
 og Syrerlitning/æcyd og Vesölld/Lungz og Hall-
 are/Sorter og Stukdomar/þa vare eðe annad a
 Serðum hia Mönnum/enn Dyl og Vantru/Lug-
 arangur/Þpaseind og Murðilnan.

Þui latur nu Gud þetta þylgiast ad/ daglege
 Braud og Brossen/og temprar þad so saman sin
 einn godur Sader / sa eðe er alla Tjma vid sipt
 Bön blydur og vid þau leikande/ helldur stund-
 um Sadradrur og Höstugur / epter þui sem þau
 haga

haga sier. Med sania mote veit vor himneske
 Adam Jesus Christus ad bræta við spí Bæn/
 San þeker sterhuðrs Art og Vðle/Sumum gíeþ
 ur hann meire Audnu og Verallðar Læn/esð dð/
 rum/Sumum gíeþur hann meira Kroff og Mæ/
 gang/enn sumum/enn er þo Trur og Mættur/og
 lætur off eðe meir verða þreistada enn off er þæ/
 relegr. Þar þyrer skal sa Endurþæddur er vit
 að skíða sier ríettelega i þessu Þpne/Gange hñn/
 um vel og epter Vskum/þa sice hann til að hafa
 verðe eðe achuzalaus nfe ogudlegur/Seilður þac/
 ke Gude oaplatanlega/seige og syngre med Vund/
 Ronge/Lopa þu Drottin mñn Sal/r þuad
 i mter er hans Seilaga Napne/Lopa þu
 Drottin mñn Sal/og gleym eðe þuí Go/
 þa sem hann þepur veitt þier/Psal. 103.
 Drottin þu lærer mñ gladlega syngia vt
 að þñnnu Verðum/r þad seg brose Verð/
 ðnum þñna Handa/Psal. 52. Enn ep hñn/
 um geingur i mote/þa late hann sier vel lynda/
 og seige med hñnum Sala Job/Ep að vter þei/
 ged þöpum þad Gode ap Drottne/þuí sku/
 lum vter þa eðe eirnen medraka þ Illa f/
 Drottin gap þad/Drottin tok þad i þuro/
 tu/Sie Napn Drottins bleffad/Job 2.1.

Ellepte Cap.

Regenerationis Adversantia.

Um Barattu sem er a nulle Christum og
 Þesial/vegna Seilagrar Endurþædingar.

Þetta

Hetta Endurþæðingar Verð þær eðfe
 Framgang so anduelliglega sem Meñ ætla
 Hler er store Þrýðe/Orak og standanda
 Serqd a þerðum/sem vor himneskur Mani Jesus
 Christus regna sítar andlegrar Luv/sítar chri-
 stelegrar Kirkiu hler a Þérðu/ a við Diöpalen/
 huðe ad er hinn grímaste Övinnur Guds og allra
 Endurþæðra og Veualdra/huðe ed þa þannan
 opstæfer og hindrar/og a einu Augabragde mun-
 de hann þa alla apna og i Gruñ nídurska/ ep ad
 Herran Jesus stæde og stregðde eðfe daglega hñu
 a mote med sñnum Heilögum Englum/og hieff-
 de eðfe oaplatanlega Vætt yper off þyrer þeim hef-
 uýska Dreka Diöplenum.

Hinn Heilage Jóhanes þræmstetur i sífe Öpen
 beringar Rok i 12. Cap. Þæne og Örsöt þessa
 Serqds / og seiger þra þeim sýpellða Standskap
 sem Satan hepur til Heilagrar chirstelegrar Kir-
 kiu hler i Heimenum. Su Heilaga Kirkiu er su
 Konan sem skrydd og klædd er med Soluñe/ það
 er med Solarbiðrtu Riertsæte/Satleysu og Heilag-
 leika Jesu Chirsti/ Esa. 61. Apocal. 19. Hún
 hepur Tungled vnder sñnum Fotum/ það er/ hún
 stendur a Grunduelle Spamañña og Postulañña/
 sem er Heilög Ritning/ a huðetum Grunduelle
 Chirstne Guds er bygd og grunduðllud/ Eph. 2.
 Hénar Sætur eru það Heilaga Predikunar Vni-
 bærte/ þeir eru þagrer/ þui þeir boda Fridan og
 það hið Goda/ Esa. 52. Rom. 10. Góðan pre-
 dikara Sætur standa þast a Spamañña og Postul-
 aña Grunduelle/ sem er Heilög Ritning. Þessu
 D b r. Grund

Grunduöllur ljúfest við Tungled/ þúad ljúka so sif
 Tungled hefur sýna Þirtu af Solu Límensins/
 so hefur christeleg Ríktia sinn Lioma og sýna
 Þirtu af þeirre skýnande Ríttlætis Soluie Jer
 su Christo. Ad aut þessa þa hefur Seilög Christ
 ne a sýnu Lópde Koronu af tolp Seidnum/hu/
 ar med hun openberlega medgeingur Lardom og
 Ríemning tolp postula/ Og slyka aluarlega Mied
 kiening Truarennar latur hun vera so sem tolp
 stírnda Koronu a sýnu Lópde. Hun geingur og
 med þad himneska Lyped i öllum sýnum Límum
 og Bórnum/ mied huðr hun oliett geingur i sýnu
 andlaga Buide/og VTERO/og er daglega Jodi
 sult/ þad er ad skilla/ Hun þæder og þram Jelder
 japnan wr þessum Seime þyrer skundlegan Dau
 da/þa deyande Christnu/wr Rýte Truarennar inn
 i Rýte augliofrar Stodanar/sinna i Dag/sinna a
 Morgun/og avallt nöðra/Og hefur mykka Sott
 og Þyru/vegna þess mykka Kroff og Morgangs/
 sem heñar Börn lyða/þegar þau skulu við Daub
 an beriaft/huðr vegna hun daglega kallar og bið
 ur/og anduarpar vpp i Límeneñ.

Gramar meir seiger og S. Johanes/ad i þis
 um Seime hape su Buina sum Þuistad i Eydes
 mórtu/ þad er i þessare vðre vondre Veróllbu/
 þar hun hlýtur ad vera einfömul/einmana/ann/
 þatæ og þyreriten/og Stalparlæis af öllu Mót
 um/Wā þo er hun eðe yperglepen af sýnum Lím
 neska Brudguma Jesu Christo/hellbur býr hañ
 við hana og er hía hefe allt til Seimsins Enda/
 ofsynelega/so ad hun stér hañ eðe med lýkamlegu
 Hugum/hellbur alleina med Hugum Truarennar/
 og

og trunadar Traufte Siartans stier hun hann og
 heyrer i Orde Seilago Euangelij/og afallur hann/
 So og bænheyrer hann hana daglega/ og styrker
 hana med synum Seilögum Anda til að þæða hefi
 ar andleg Baurn/Byr eðe alleinasta hia hefi so
 sem ein elskulegur Brudgume/hellbur er hann og
 eirnefi i hefiar Siarta/i öllum hefiar Áimur og
 Averte hennar Ruidar/pað er i öllum Áiossins
 Børnum/huðr ed hun ber og med huðr hun öls
 ett geingur i ÖRÐenu/so sem i synu Modurlegu
 Rype/og er þeirra Ryp Sialp og Seilsa/ eignast
 þa og vpplyser þa og styrket þeim/og þegar þar
 klemur að þe skulu aðleggja þetta daudlega hollu
 lega Greysa/þa þer hann med þeim og leider þa i
 giegnum Daudan til Rypsins/og þi i Ryste Stod
 unarefiar/huar ed þeir þa að sta hann: Þetta er
 það sem Johanes seiger/Ad þu olietta Ruitia
 hape þaðt eitt Sveinbarn/huðrt að drottu
 nar yper öllum heidnum Þiodum/ og það
 hape vered vppnumed til Guds a hans Sa
 fæte/ Apocal. 12.

Þetta skulu þier Børn Áiossins vel merkja
 og a Siartad leggja/Ad i þessare haleitre og heil
 susamre Endurþædingu/þa er vor Drottin Je
 sus Christus bæde Sæderen og Bærned. Þuiad
 med riettu nepnest hann eilgður Sæder/ Esa. 9.
 Og vor himneskur Adam/sa ed syna Seilaga Chr
 istne hie a Þorðu olietta gíðrer med Seilögum
 Anda og synum Garpum/Þar med er hann og byr
 i Siðtum sína Christenia so sem i synu eigen Ser
 berge/og Mustere/ og kienar þeim pyrer síu Sei
 laga

laga Sonarlega Andá/kalla og biðja ABBA Át
skulege Gader/ eins og hann være skilpur Barn
med þeim/og liete sig skilpan Endurþæða m3 þm
hvað og í Samleika er/Ad í vorre Daudastöðu er
hafi hía off og med off/og leider off í giegnum Þá
udan jñ í eilípe Líf/hvar med hafi andsynir fji
na breiðande Giartans Elsku/til að gíðra off eft
lípflega fæla og Saluhölpna.

Þetta er nú baráttu Þene og opriðar Orðst
en á mille Christs og þess leida Andskota/ og af
þessu rýs það langvaranda Strýð sem þeir áttu
hápa í mörg hundrub/ja/so mörg þúsund ár sýni
á mille/so að þar vill hvarge vika nie undan lá
ta. Christus stendur hía off og styrker til vorrar
Endurþæðingar/en Satan stendur þar í mote m3
allre Magt/ og sœe gíarna að su ólíetta andlega
Ruína s. Christne med þenar andlegum Börni
um eg Ástvarme yrðe apmæð veflökkt og til löt
ins afskapen. Þessa tuo mektuga Góðþingia/Chr
istum og Belial/vil eg setja hvarn í mote ódrum
og hugleida þyrst Árafer og Ástrýðu Diðpullsins/
Þar næst med hvarri mote Jesus Christus Þrot
ten Zebaoth stendur hönum í mote.

Í þyrstu veit Diðpullen vel/hvar til að þie
nar Kallan chriftelegrar Kirkju/hvar til að Chr
istur latur predika Zeilagt Euangelium þyrer
Mónum/og þui hafi gíepur þeim Zeilaga Stýrn.
Aplausuena/ Zeilaga Ruðldomastýð/ Þdran og
prahvarp Syndafía/Þana afalld/Truna og Von
ena/hvar til að allt þetta stóðar/það veit hann
vel/sem er/ Máteskiunne til Endurþæðingar og
Saluhjólpar/en hans Rýfe til Eyðnu og Stáða.
þar

Þar þyret mistyktar hönum þetta allmög/og set-
ur sig hjer a mote med öllum synum Selujskum
Marum/Þrendrekum/Lidum og Limum/hvar ap
hafi hepur þad Næn/ad hafi kallast Satan/ þad
er Metstandare: S. Johannis vemarlar hann so
sem ein störan Drekta/ Apocal. 12. Sz ed wr syn
um Mune gys Varnastraume epter Ronunne til
ad dreckta hene/ og ad svelgia i sig Suenen Jesu
Christum i synum Limum/ So er og hans eilys
Astundan og Idne/ad klaga off Nöte og Dag þy-
rer Gude/ Apocal. 12. Hafi geingur og vm fring
sem grenianda Leon/og leitir ad þeim sem hafi
þar svelgdan/ 1. pet. 5. Hafi leitir Leypis hja
Gude/ad meiga giöra off skada/ Job 2. Snögt ad
seigja/ Hafi hindrar i alla stade Guds Rykte og þiss
Sramgang hvar hafi kann og ma/ og med huörü
mote sem hann gietur.

Nu vppa þad ad þetta verde sem lioslegast/
off til naudsynlegrar Vidvörmar skiled og i Min-
ne pest/ þa vite huör og ein Madur/ Ad i þessu
standanda Strýde sem Satan berst i mote vorum
Limneska Adam Christo/ og hans Christelegre
Ríktiu hjer a Jördunne/ til ad hindra þad Nadar
vert vorrar heilsufamlegrar Endurþadingar og
hene ad spilla/ þa hepur hafi Tuent i þræne þad
sem vier skulum hugleida/ Sem er slalps hans El-
agd og Þrögd/ Og þar næst hans adstodar Meñ
og Lidsmenn.

Vm Þrögd og Slagder Diöpuslins/ og allra
öltra Anda i giegn Guds Syne/ og vorre Endur-
þadingu/ hene til Hindranar ma off vitanlegt ver-
ta/ bæde ap Seilagre Rirningu og so daglegre Re-
ynflu

ynflu. Hans Magt og Valld Brógd og Vielar og
 Slægd og hans hræðelegt Mí þess veldde og Vid
 urbæningur er meiro og stærre en þar meige nóð
 rum Slut verða við jafnæð. En þó er það þaleð
 fierðelis í tveimur. Slutum/ sem er. **LYGE** og
MORD/Johann. 8.

Lygar og Sust er hin fyrsta Art og Audfr
 esse Dióþulsins/ hvar med hann þyrst í Vpphæpe
 Skada görðe a Ríktinu Christi hjer í Setne/ og
 görðer en nu/og hefur görðe a öllum Týmum/Pui
 ad lyta sem hann med sustsamlegre Lyge tøm Pui
 til ad syndga/eins er hans Afstand en uli ad sit
 ua Ríettmudum christnum þra þeim Einpallðlei
 ta sem er í Christo/ og hans Orðe/ 2. Corinh.
 11. Og med þui hann veit/ad Guds Orð sem skr
 ípad stendur í Bókum Spannaðasta og Postulaða
 so og lyta þau Heilögu Sacramenta eru Materia
 Epne/Sæde og Rot vorrar heilsusamlegrar End
 urþæðingar/þar þyrer stær hann þar í bland allra
 handa þólskum Lærdome og Villu og róngum
 Meiningum/og sær niður syni heluyisku Illgre
 se í bland þui goda Guds Orða Sæde/ Matth.
 23. Luc. 8. Og þetta görðer hann til þess/ad nið
 urtíepta med öllu og burt taka Sæðed Heilar E
 uangellij/og Heilög Sacramenta/eflegar adþals
 og þordarþa það huórtueggja med róngum og ei
 turlegum Vefleggingum og Gloferðnum / Sid yf
 ra læst hann vera so Heilagur og Fromur/so sem
 hönum sie eðtert kærara en Guds Orð/En híd jñ
 ra hræter hann a það/med synum þólskum Vefleg
 gingum/og seiger Guds Orð eige eðte so ad skilla
 so sem þau hljóða/þau hape aðra Meining/ Og
 med

med þessu mote sýstur hann og villir þra Gude
 oðellande Sælar/sem eðe víta betur en þar hape
 þad rietta Sæde saðrar Endurþaðingar/ en verð
 þa þo þar med eðe i nðkurn mæta Endurþaði
 ar ap Gude/helldur villtar og blíndabar ap And
 skot anum/til eilýprar Sælar glótunar.

Stóðum Epterdæme hínar þyrstu Vísu i þa
 radys og nðkra annara Vísna/ huðsu ad Diöþ
 ullen hepur Mæn leitt þra einpóllðum Stílninge
 gudlegra Saðleiks Orða/til sinnar Deþyðingar.
 Gud þyrer haud Adam ad eta ap einu Tré og sag
 de/ A huðrum Deige þu etur ap þui þa muntu
 Dauda deýia/Þesse Orð vtlagde Diöþullen öðru
 vís en Orðen hlyddu/og sagde ad þau heþde ann
 an Stílning/Þid munud(sagde hñ)eðe i nðkurn
 mæta Dauda deýia/Þelldur munu þid verða Gu
 de lýt. Item/Rítníngen seiger Christur sie sañn
 ur Gud/ Jóhan. 1. 1. Jóhan. 5. Þad vtlagde
 Vísllumadur Arrius öðru vís/þad ætte eðe so ad
 skilis. 8. þaill skrípar ad Sonur Guds sie þad
 dur ap eñne Rítnu/Galat. 4. Þar suarar Nesto
 rius Vísllumadur til/ad eðe Guds Sonur/helldur
 Sonur Marín sie ap heñne þæddur. Þeíslog Rítni
 ing vottar ad Gírnd sie Synd/Róm. 7. Þad vt
 leggja Pelagianí og Papistar so/ ad hñi sie eðe
 Synd. Item/Þrskup skal vera eilýprar Rítnu eig
 en Madur/1. Timoth. 3. Þad vtleggja Papist
 ar so/Ríennemeñ skulu óngua Rígentonu hafa.
 Item/þu ert Petrus seiger Christus/og a þessum
 Steine vil eg byggja mýna Christne/Matth. 16.
 Þad et epter Vtleggingu þeirra i Róm so mýted
 sage/þu ert þaue i Róm og yper þier vil eg bygg

la alla Christnena. Jtm/Þred þad er mitt Gólf
 Þred þad er mitt Blod seiger Christus/ þar
 seigja Caluinistar nei til/hellbur ad þad. se Tett
 En hans Hellis/og Mæking hans Blods. Jtm/
 Seilög Þitning seiger/ ad Gud vill eða náðuro
 Mins Dauda/hellbur ad huor Madur giðre Þor
 ran/þar til siara Caluinistar og seigia/ ad Gud
 vill eða ad aller Menn þrest hellbur þær einet.
 Jtm/Christur seiger/Matth. 28. Rísted öllu
 Þiodum og skjred þær/ þar leggja Anabaptist
 ar til/ad þreteknum sína Börnnum. Med þessum
 hattu stungur Diöpullen Guds ORD med synum
 þólskum Glosum/Teleggingum/Vt þyðingum/ og
 eitrat þar med Gæde vorrar Lindurþæðingar.

Aðrar Afstettur og Slagur Diöfulsins er Menn
 drap og Mord og Opfötu Seilagrar Guds Chri
 stne/hvar med hæn astundar ad rena hana Lyf
 og Gortze/Sride og Svelf/og allre stund/egre Vel
 þerð þessa Laps. Þetta byriade hæn þyrst a voru
 himneska Adem Jesu Christo/og opfötte hæn al
 lt til Dauda/þo hann ynne þar eða þat a/Joh.
 24. Og nu syðan hartnar i Sextan hundrub Aar
 hefur hann Guds Christne grímlega opfött. Þar
 hapa oteliande mörg hundrub s. þýslarvotta ver
 ed lyplaten þyrer Jesu Christi Laps og Sann
 leitans saker/all til þessa Dags. Soddan Opfötn
 er Mord og Mandydrap kemur eða ap öðru til
 ein ap Diöplenum.

Þessu Morde og Manndrape fylger og ein
 ad tuent ap Diöplenum til/ sem er SÖRSMann
 og Syrerlitning heilax Predikunnar Umbættis/og
 Sordörpum Christnennar hid jnnra. Þuad med
 þu

þui Guds Christne ver og eplest þar ap/pegar
Predikunar Embatted hepur godan Framgang og
Almugest veiter Guds Orde alla Glydne/þa kæn
Dröfullem þad ecke ad lyda/þa þordiarpar þar
Predikunar Embatted/og spiller þui m3 huðrit
Mote sem hñ kæn/ Þñ gicte hñ þad ecke/þa leg
gur hñ sig epter ad hindra Orðsins Tilheyrendr
og koma þeim i Skada og Sordörpun / so Rjfe
Guds hape ecke Magt nie Framgang i Leimenü.

Syrst grippur hann til predikunar Embatte.
sins/og leitar við ad koma Tuðdragne og Osam-
þyðe vppa mille Guds Ords Þienara og Salu-
sorgaranna/med Latre/ðpund og marghattðdum
ððrum Slægdum og Drögdum/Þenn sic þeir sam-
þyðer og hallde eitt i christelegum Lærdome og
gudrækelegu Framþerde/þa tekur hann sier þyrer
Sendur ad þreista eins og sterhuðs/epter þui sñ
hann sier hellst hentugt er/Sumra þreistar hann
med Agirnd og Ahyggiu/sumra med Lere og At-
hugaleyse/Lærduleyse/Sorsomun i Jökā og Aftun-
dan gudlegs Ords/so ad þeir astunda alle annad
en sitt Embatte. Hann vppvefur og elstnen for-
smun og Syrerlitning Predikunar Embattedesins/
so ad Evangelij Þienarar verda ap mörsum þors-
aktader/hædder/hatader/rogborner/ðpundader/
spottader og þorlogner/hættar/hriader/nidur-
þeyttar/suellter og þorsmæder/so sem hent he-
pur. Leilaga Spamen og postula/Þsa. 50. Jer.

37. Lesech. 33. 1. Corinth. 4.

Þñ huad mun koma til lykts? Adur þyrer
meir i þeim blinda þauadome gapu Men Odul
og Þegner Got3 og Þeningastil Klaustra og Rirk

na/þá eðe Gude til Þlonustugfordar nie Lopp
 ordar/hellbur til Apguda dyrkanar og Villadoms
 i hudiurum allur heimur var nálega socken. Guð
 nen kienur þá þá til að þar nu verður Evange
 lium hreint og klart predikad/og þar nu eru þyr
 er Ríktuunar setter Truer Umbodsmenn Guds
 Leyndra doma / þeir eð Sanlestsins Ord hreint
 og klart þrambera/þar verður Predikunar Em
 bætted so haturlega þyrerliced. Andsvar. Slikt
 kienur eðe ap Gude/hellbur ap Diöplemum/það
 veit vel/ad truer Guds Ords þienarat og Salu
 sorgarat eru þienarat þess himneska Adams/eru
 hans Sendebodar/ og Vertþære hins s. Andas/
 þeir eð openberlega med Guds Ords Framburde
 miz Ríktuungum og Amínungum nidur sá þui him
 neska Sædnu vortar Endurþadingar i Þyrur og
 Stórtu Mannanna/Og þeir med Styrnennir/AP
 lausnennir/Vedeilingu Sacramentesins/ og sijnum
 iðuglegum Amínungum og Ríktuungum/ vppbygg
 ta Guds Christne og stoda mörgu til Saluhialpar
 þyrer Guds Nad og Seyrking s. Andas. Þetta lig
 gur þeim helvyska Mordingia miög illa/ þá er
 hönum so sem þyrner i Naga/og Elldur jnnan
 Ripta/þar þyrer er það so Þeiskur og Gramur
 vppa predikunar Embætted/og villde giarnan þ
 vore apteked/apmard og med öllu nidurþryft og
 vnder Footum tróded.

So er það og eirnen eðe iðulays vppa hina
 Syduna þar Seilags Evægeli Tilheyrendur eru
 hvar hellst það stier og merker/ad Guds Ord er
 hreint kient og predikad/og þau Seilögu Sacra
 menta rícttelega miz höndu höpð og handtierud/
 Amín

Rúne hafi ecke ad þorþalska Lærdomen/ þa astun-
 dar hafi ad Guds Ord og Evangelium skule ecke
 Auðre vera hla þeim sem Ordennu hlyda/ Hafi gið-
 ter þa soppande/ þegar þr skulu heyra Guds Ord/
 hafi jáblæs þeim i Bristi þanytum og aftarlegu
 Lærdnum/ hafi lætur þeim leidast Orðed/ og tef-
 ur þad so wr þeirra Lærdnum. Hafi loðar þa þra
 Rikfume/ m3 hinu og öðrum Lærdnum/ Brinda
 giðrdum/ Vinubrógdum/ Serdalage og öðrum Ma-
 udsynium og Systönum/ lætur þeim leidast Guds
 Ord/ giðrer þa lata/ trega og kallða til Brana a-
 kallfins/ kienur þeim til ad þyrerlyta allar godar
 Ammtingar og Umvandaner. Sella þa i allskyns
 Synder og Læstu i mote Guds Lögmafe. Valls
 mönum og Domörum kienur hann til Agirndar
 og olæglegs Siarapla. Þeim Undergicpu til O-
 hlyðne/ Vpphlaups og aftarra Synda. Hafi spill-
 er allre godre Sticketu/ Tuft og Sidseme/ Hafi vpp-
 vekur a mille Lærdnum og Skylldra Ryp/ lætur og
 Orilld og Standskap/ hafi vppfueker Ofamkyðe
 Maña i mille/ Veru/ Ödygd/ Lygar/ Stuld/ Rann-
 Sult og þrette. Marga plagar hafi med Siarte-
 ans Augist/ Lugsott/ Skielþingum/ Hrellingum/
 Glyfne/ Olufu/ og þoueþlegum Stadsemdum/ m3
 Stæfingum og andlegum ellblegum þylum/ Læ-
 sme og Aruulnan vegna giðrdra Synda og Glæ-
 þa/ med Ögn Rugða og Lærdnum Seluþkra þylla
 og Guds stranga rietilætis Donis. Med þessu
 mote og öðrum þusundþallt þletrum Vielum og
 Brógdum/ leitir þa Mordinge vid ad hindra vo-
 ra Þendurþing og koma off þra eilipu Lype.

Ög med þessu mote stryðer og stermar þa ille
 C c q.

Andskote

Andskote vppa Guds Christne/ og hennar Börn
 hier í Seime. Nu er að vita að til síðra Víska
 og Surka/og til söddan Afoknar hefur hñ og þru
 far marguþlega Gialp og Adstod/sem hñ styrkt
 er til sjns Apornis og veitir hönum alla Gialp
 og Gialstod. Þuiad ep allar Þiöder í Seimenum
 medtate Gud; Ord/og väre hlydugar Seilögu Wo
 uangelio so sem vera atte/ þa kñame Junktur Sa
 tan med jllum Andum sñnum lietu til leidar/
 hñ yrde þa að lata vndan/og ryma wr Seimen
 um med öllum sñnum Vælum Surkum og Brögo
 um/Wñ Gud narde/þetta geingur ekte so til/Gañ
 hefur mykka Gialp Styrkt og stort Sulleinge til
 að stryda og storma vppa Seilaga Guds Christne
 daglega og oaplantanlega. Wñ ep þu spyr að/hu
 ada Gialp og Sulleinge og huðin Styrkt hefur hñ
 þar til/ og huðier styrktia og hialpa hönum þar
 til? Andsuar/Það giöra þyrst Veralldareñar Sy
 ner/þar næst vor gamle Adam/það er vor Holt
 og Blöð/þessir standa med hönum og veita hön
 um styrkt og Adstod/ad koma þram sñnum Vilja.

Veralldar Börn og Syner styrktia hñ til að
 stryda a Rýfed Christi m; sñnum ogudlegum Ver
 kum Syndum og Glöpunum/ Þar med eru Glandi
 men og Forsmanavar vors Gímneska Adams og
 hans Ords/þeir ed allt giöra epter Villd og Vil
 la Diöþulsins/og læta hñ rada/styra og stiorna
 sier/þeir ed so mikla og hura/sem skripad stendi
 ur hñ Spamañenum Malachia/Það er til ein
 skis að þiona Gude/og huad hialpar það
 þo vter hölldum þans Vid / og höpum
 so

so stort Harblýpe þyrer Drottne Zebaoth ?
 Þar þyrer þrífsum vier þa Forsmanara/
 Þuiad þeir Ogudlegu vara/ þeir ed þreista
 Guds/ & þapa Lucku & Framgang/ Mál.
 3. | Og enu seigia þeir so/ Lorum off vmsitja
 þan Riectlara/ þuiad þan giðrer off Onad
 er/ og setur sig i more vorum Vertum/ og
 avftar off ad vier syndgum i more Lög
 málenn/ og helldur vort Athæpe þyrer Sy
 nd/ þan þíkest þeckia Gud og þrosar sier
 ap þui ad þan sie Guds Barn/ og strappar
 vort Framperde/ þn er off ecke lyðanlegur
 þuiad hans Lignadur samþlyder ecke óðrú
 og þan þepur añad Framperde. þan helld
 ur off odþuganlega/ og þordast vor Vert sún
 þbrethinde/ og læst seigia ad þeim Riect
 laru skule vel vegna vni sjúder/ og þrosar
 þui ad Gud sie sinn Fader. So lated sia
 þuðrt hans Ord eru sún/ og reynum til þu
 ðen Enda þan þær. Sie sa Riectlare Gu
 ds Sonur/ þa mun Gud hlalpa þónum ap
 Mostandarans hende. Vier vilsum plaga
 þann med Smán og Harmkæslum/ so ad
 vier siaum þuðrsu Riectlatur þn er og þol
 emodur/ Sapient: 2:

Góðdan Adstyrt veita Heimans Horn Diðp
 lenum og hans Rýte/ Ad þessu hlær Satan og þit
 er vel þara/ þar so þer þram. At þósum vier ad
 ur þyrre heyrte talad ad Heimans Syner eru med

tuenu mote/ Sumar eru skjóðer/ sumar ofskjóðer.
 Og skulum víer hugleida/ með húðríu mote hafi
 þer ad. við sterhúðríu/ ad þa þa í Steyrk og Sylge
 með ster/ til ad standa og stryða í mote. Heilagre
 Guds Christne.

Í þetta Selskap heyrta þyrst a vorum Dögum
 þáun sa Romuerke með synum Cardinalum og
 öllum Papistum/ Þar næst aller Villumén húðríu
 Kapue sem þeir kallast/ Þr ed þorpalska og rang/
 lega veleggia Guds Ord/ í húðríum Greinum sem
 það er/ Þar eru og marger sem húðríu eru heiter
 nie kallðer/ mustchristner. Magapienarar/ Aller
 þessir þittast ver. andleger. Saluhirdarar/ og
 himneskar skynande Steðnar/ Enn aller hallda
 þeir með Diöplenum/ og eru Jædlega smáder/ og
 hafa sín Maga þyrer Gud/ og eru þæster við hans
 Hala/ Og þetta er það sem S. Jóhannis meinar/
 þar hann seiger ad sa Helvyske Dreke hafi með
 synum Hala teked Þridding ap Himensins Steðn
 um/ og þlerygt þeim a Jórdena.

Næst þessum/ þa kom Diöplenum til Lids
 aller Græfnes Tilheyrendur/ húðríum Guds Ord
 geingur ede til Hárta/ Omillder Þvervallsmeit/
 Sträger Ranglinter Herrar og Lópdingiar/ Guds
 Spottarar/ presta Hatarar/ Kirkju Reyðarar/ og
 aller Ogudhrædder Bændr og Þorgarar/ sín hafa
 það Kapn/ ad þeir kallast Christner/ enn lipa þo
 ede betur en Heidingiar og Tyrkjar/ Þessir vall
 da þui ad Guds Kapn verður lastað a meðal Sei
 ðna Þröda/ Psal. 52. Psal. 26. Rom. 2.

Allt þetta er Diöpulsins Ofk og Vilid/ og all
 er þessir vesta hönum lid til ad stryða a þa Ruc
 cruðun

frúðdu Guds Christne. Eptir þessa þá tóma hín
er adrer/sem eðe hafa medteked 4. Stjörn sem
eru Tyrktar/Tartarar/og aller adrer Leidingiar
sín eru pyrer utan christelega Kirkju/Þessir hial
þa og styrktia eirnen til med hinum öðrum/ad ver
ita Lid þeim Arga Andstoga/eptr hans Villd
og Villia. Þann þer það þegar so illa og hrygge
lega geingur til i Guds Christne/ad þeir sín St
grðer eru tóma vpp med Villur/Vantrumad/Sals
lærdom. Ofamþyðe/Sundurlynde/og lipa i alls
þyns Syndum Blápum og Sjalþræde/Þar Elagar
Juntur Satā Gudz Christne pyrer Gude Dag og
Nott/sem hafi villde so seigia/Luad herleg Börn
þa sa ennar Adam? Huðnen hegða þau sier? Þu
Gud/eru þetta þijn elskuleg Börn? Rantu slite
ad lyða? Sier þu eðe huðsu þeir veita mætt
alla Glyðne enn þier öngva? Stær pyrer lætur
Gud ofskjrdar Þiðer og openbera Standmenñ gud
legs Nafns Tyrktia og Tartara yperpalla christen
Lónd/ræna þau og breña/eyða þau og þorðiarpa.
Þetta lykar Þiðpnú vel og lynder/ og þlæst nu
hafa allā Sigur sier i Lende/opnar þar pyrer sín
Mun/og hygst ad svelgia þa oliettu Rut sin Gu
ds Heilaga Christne med opsofnar Sraume/ so
ad hafi þae hente og hentar Börnum med öllu dre
kt og pyrerðomed.

Soddan Styrk og Lid þar sa vonde Ande
ap Veralldar Börnum skjrdum og ofskjrdum/sem
nu er greint. En þetta er eðe nog/hafi þinnur est
þleire þa sem hönum veita Sjalp og Adstod/það
er þor gamle Adam/það er su syndsamlega Gír
nd og Lyst sem i þessum Heime loder vid Solld
C c iij. og

og Blod Zeilagra og Guds Barna. Pulad með
 hinum Zeilaga þarle meigum vier aller jata og
 meðkiesia/ad med oss/þad er/med voru höllde og
 Blode/bwe edert gott/Rom. 7. Og þo þr riect
 Christnu beriest hraustlega/og alle i Dauidan við
 þa Synd sem við þa loder og i þeim byr/þa ber
 þad opt og ofstallðan til / ad þeir hrafa og palla
 miðg þunglega. Dauid var ein Madur epter Gu
 ds Liarta/þo þellde Diöpullen hann i Soordom/
 Mandrap og Metnad/2. Reg. 11.12. 24. Job
 þiect hann Vinnisburd af Gude/ad han vore fro
 mur/Winpalldur og riect Gudhræddur/þo syndi
 gade hann a mote Skapata synum med Oþolen/
 made og Möglan/Job 3. So kom Satan Lot til
 Blodskamar/Salomon til Afguda dyrkanar/Eze
 chia til Metnadar/Thomas til Vantruar/og S:
 petre til ad apneita synu Lausnara. Þesse Dat
 me og önnur þuilyt/þar med vor eigen Reynsla
 bera löst Vitne þar um/huilyt Adstod vort eig
 ed hölld og Blod veiter þeim böluada Zeimfins
 Höpdingia/so þrante vier stöndu þar ede a mote.

Þetta sem nu er sagt um oaplatanlegan Siand/
 skap Diöpullfins/og hans Strýd og Barattu i mo
 te s. Guds Christne og hennar Börnum hier
 i Zeime/þ attu þier Winpölldu vel ad hugpesta/
 so ad þier lardud þu betur ad þectia þessa Höp
 ud Skiesmer Diöpulen/ og vakta ydur þyrer hönu
 um. Hann veit vel / ad hann med öllum synum
 Wínglum og öllum Ogudlegum mun vt þessum
 Zeime verda vtastadur/med öllu/og Gud mune
 lata þra Zeim ganga i gíegnum Ellðen/og hrein
 sa hann/og umbreyta hönum i nýia þagra Þrygg
 ing/

ing/og glóra nýan Símen og nýia Jórd/a huórte
bwa skulu eðe nema Rietslater/eðe nema Dvals
der Christner. Hann veit og þad vel/huór su ad
vor himneskur Adam saman kallar og sapnar siet
S. christelegre Rirkii i þessum Zeime/og aplar
med henne eðe nema Himneskra Barna/ til þess
ad þau skule eignast þemman nýia Zeim/ og bwa
i hönum. Hann veit og þad/ad sa seinaste Dag/
ur er ad eins okomen / og hann mun eðe seinge
meiga hiet blypa/ til ad þrampylgia sínu Myrk/
ranna Ryke/ Þar pyrer er hann so Olmur og ar
ap gloande grindar Reide/og latur i þramie alla
sína Magt og Sormeigan/öll Drögd og Suik, as
samt med öllum þeim sem hönum veita Lid/ ad
berlast a Guds Christne / þa oliettu Ruimuna/
so ad hann þae hana hennar Börn i sig svelgt.
Enn latum nu heyrar/ huórnen vor Serra Sabao
oth Jesus Christur setur sig vpp, i mote Diöpl/
enum/og huórnen hann htalpar sínu Solke.

3 S. Riensingu verður hann nepdur sa Stor
höpdinge Michael / sem stendur hia sínu Solke/
Daniel. 12. Og sa ed berst við Drekán / þad er
Diöpulén/Apocal. 12. Enn Michael pydest/ sa
er so sem Gud. Og þetta Mäpn hepur han sök/
um epterpylgjæde Grefnar. Þegar sa gamle Gögg
ormur sveit þann fyrsta Mann Adam/þa talade
hann so vm pyrer hönum/ ad hann skyldi verda
sem Gud/Gen. 3. Og þa hann hapde þelle han i
Synd og Ohlydbne/vard hann þeigen og spottade
Adam i hlöde/seiglande/Vertu nu sem Gud/Enn
samt skalleu vera minn herteken Sange/og alle
þitt Aþtuxme/ og þessa mykla Bygging Símens.
C v og

og Jarðar heyrer nu mætt til / Guð er so sem
 Guð / sa ed mig kann þessu ed ræna eða súpta?
 Öppa þetta klemur nu Jesus Christus vor áttar
 Adam/ og mater þín gamla Höggormur/ og þú þess
 um Þarðaga sem hann á við þann heluyska Dre
 fa/ lætur hann s. Andá þenna sig Michael/ sem
 hann villde so sagt hápa/ þú gamle Höggormur/
 Sía þú/ hie er sa Madur/ sem þorer ad ganga þú
 er vnder Augun / SO SEM GVD. Og sía þú/
 þesse Ollett Rómna/ christeleg Kirkia med sijn
 um andlegum Børnum sem jeg á við henne/ hun
 er min EVA/ húðia Guð min himneskur Sader
 hefur þessnad mætt/ Sana hefur jeg stíted vð þínum
 Söndum/ og med RÆTTU hefur jeg vnned hana
 af þíer. Guð villtu gíðra med hana? Sía þú/
 Jeg er hie/ heimar himneskur Adam í guðlegre
 Mynd/ og ríttilega so sem Guð/ Jeg er sa hana
 þorsuarrar/ og þyrer hene bíður/ í gíegn þíne Blóg
 um/ þyrer Guð minum himneska Sídur. Lat sía
 huad þú matt/ huad þú fante? Þannén þorsuarr
 er og verntar Herran Jesus sijn s. Christne/
 og heilbur í Sönd med henne.

Nú stæst hann eðle nie berst við Diöþulen med
 synelegu Þopnum/ Spíotum/ Stöngum/ Lensum/
 Lagvopnum/ Suerdum/ Bogum eða Byssum/ Sell
 dur stæst hann Jörðena med Vende sjns Muns/
 og med Andá Vata síuna deyðer hann þann oguðs
 lega/ Esa. 11. 2. Tessal. 2. Það er/ Hann berst
 og höggur med sijn ORDE / og med andlegum
 Þopnum/ Hebr. 4. 1. Cor. 10. Hann þelur sig
 og er so sem hulen í þú ytra ORDENU / alýta so
 sem í öðru Stye/ Apocal. 14. Hann lætur þess
 díttar

ðskunat Embætted vera so sem elsi hugtan Zest/
a húðrúm hann situr/ og verður neþndur Guds
ORD/af húðs Múne vtgeingur huast eufeggiad
Suerd/Apocal. 19. Hafi gíepur sínum Þienzell
Kraþt/Psal. 29. So ad hans ORD geingur i
gíegnum alle/Rom. 10. og kíemur eðe comt eil
hans aptur. Þetta eru nu Gerrans Jesu Vopn
og Verur i more Diöplenum/sem nu er sagt.

Atu með þui ad Sonur Guds a þetta vtestan
danda Stryd vid Diöpulen/eðe alleinasta stalsur
hellour þa hepur hafi sett og skíttad þar til sína
Þienara/húðria hafi lætur vera síte christelegre
Ríktu til Verndar/ Stryks og Stalpar i more
Diöplenú/þa hlíotum víer ad vita þýrst/ Guð
lar þessar Zettur ste/og þeir Rappar og Stryds
meñ sem hafi tilfett hepur ad beríast vid Diöpul
en sinna vegna / Sgðan húðt Sagu víer þaum
og hreppum af þessare Brattu.

Rappar/ Stryds meñ/ Zettur og Zímnesker
Þienarar vors mytla Höpdingla Michaëlis hins
añars Adams húðria hann vebyr og beyniar og
vrsender til ad slast og beríast vid Diöpulen/eru
Zellager Guds Wínglar i Christnesse/so sem þar
stendur líostega skrípad/Apocal. 12 Þar hoopst
Stryd a Zímnum/Míchaël og hans Wíng
lar Bórdust vid Drekan/ 7 er: En Wíngell a
vort Mál er Legate/ Sendebode/ Guðet Zapn
þeim er gíeped/af þui ad þeir taka þad eðe vppa
stalsa sig/eda af stalpum síer til ad beríast vid þá
gamla helujska Dreka/ Zellour eru þeir af Al/
mættugum Guðe þar til fallader og skíttader og
vrsen

vtstender/og Guds Trapte af Lærdómum i Flædder
og styrktir / so ad þeir se dugleger og mektug
er til ad reita Diöplenum Moestðu/ og yper
vinna hann.

Nú eru þessir Ringlar tueggja handa og mæ
tuefni mote/ Sumar eru syneleger/ sumar ofsyneleg
er Guds Ringlar/ Lúdrutueggju hefur vor Him
neskur Michael vnder sínu Vallde/bæði þa syne
legu og ofsynelegu Ringlana / og vill ad þeir se
diarper og pullhugader i þessum Bardaga mote
Diöplenum og hans mektugum Sylgðrum, Hér
med bipalar hafi og eirnefi öllum sínum Börnum
öllum Rítttrúðum og ríttchrístum Mönnum
þeir ed vilja hafa Nót og Gagn af Verndan og
Geymslu ofsynelegra Guds Ringla/ad þeir skule
adhyllast þa synelegu Ringlana/og pylgia þeirra
Ráðum og Amínungum sem þeir taka vt af Gu
ds Orde.

Þessir syneleger Ringlar Guds/eru aller eru
er Luangelískir Rítttrúður og Þienarar gudlegs
Ords/vm alla Christnena/þeir ed varðueita hæl
nan Lærdóm þess himneska Samleikisins/ og þar
med þiona Guds Christne nyt samlega og gagnles
ga/Apocal. 2. 3. Judic. 2. Rítttrúmannsins
Varer (seiger Malachias) skulu varðueita
Rítttrúngena / so ad Menn leita Lögmaalsins i
þans Munne / Malach. 2. David Kongur
tallar söddan Ringla(þegar þeir láta heyra sín
Gliod drugglega i mote Diöplenum) Sterkar
Settur / seigiande i þeim 103. Psalme/ Loped
Drottin þier þans Ringlar/ þier sterkar. Her
iur

tur sem vortrett þans Bjalning/ so ad
Men þeyre Róddene hñs Orðs. Skiftur Ein
gell var S. Johanes Baptista/ huðrn Christur
kallar þar þyrer sinn fyrertennara/ Vegreidara/
Stað (setger hñ) eg vil senda minn Engil/
sa ed mier skal tilreida Veigen/ Malach.
3. Matth. 11. Marc. 1. Luc. 7.

Þessir synleger Euda Ringlar berast vnder
Sinneskum Mierkum vors Almættuga Stórþóp
dingia Michaelis/ i mote þeim gamla Dreka/ þeg
ar þeir vpphepa sín. Slod so sem huellan Lw
ar/ avyta og strappa allt þad sem viðpullegt er/
og hönum til þeyrer/ og af hönum hefur sñ Vp
runa/ sem er Apgudadyrtan/ Villa og vantrunad
ur/ og allskyns. Synder. og Glæper/ Stærter og
Væter og Banglæte/ Esa. 58. Tit. 1. 2. Timo.
4. Þad kæn Dópullen eðe ad lyða/ hñ reiser sig
og syna Linnu i giegri öllum truum Særluhirdör
um og aluarlegum Jdranar preditörum/ hatar
þa/ leggur öll þeirra Orð og Gjórdar vt i vestan
mæta/ þorslygur þa med Røge og Bakmælge/ þær
þeim alle til Saka. Opsæter þa/ og gjörer þeim
þad alle ille hæn kæn og gietur/ huad alle þeir ly
ða og vmbæra þolenmodlega þyrer Jesu Christi
Kæpns sakter/ skeyta eðe vñ Dópullsins Ögnaner
og Settingar/ gjöra sem truer Styrðs men/ þær
daga og Sögg Örustu/ hræðast huörte Lerop nie
seipt sñna Övina/ Sögg þeirra nie Slög/ Vopn
nie Þerrur/ hellsdur slast og berast og ganga pull
hugader þram/ þo þeir vite ad þad munne kosta þr
ia Lgh og Blod/ Med sama mote læta vortter
Styrðs

Strýðs menn Jesu Christi eða náðurn hlut sig
hræða nie skilpa/cru holler og truer synum him
niska hershöpdingia Michael/alte i Dauidan/so
þeir niðge þa Lypsins Roronn/Apocal. 2.

Þeim pylgia og aller Gudhrædder truer og
promer Christner/huðr ein i synu Kalle og Ein
bætt/hærrer Stiectar og lægre. Friad hvar hel
ist sem truer Guds Þienarar og Rirkín Ringlar
eru/þeir eð trulega og riddaralega standa og strý
ða i mote þeim gamla Dræka og vppsperum hel
ugtaffa Þorthlidum/þa ber öllum riectum og fæm
um Tilheyrendum að pylgia Sotsporum christer
legra Lærepedra/hlyða þeim og hialpa þeim að
hallda vakt i giegri ohreinum Mundum/med þo
uglegu Bana afalle og gudrætelegu Stræperde.
Hlydet ydrum Lærepedrum/seiger Heilög Rit
ning)og pylged þeim/þuð þeir þapa va
ft a ydrum Solum/so sem þeir eð þar af
skulu Reikningskap standa/So þr giðre þ
med Glede/en eða med Anduarpan/þu þ
er ydur ogagnlegt/Hebre. 13: Hialped mi
er i ydrum Bænum til Guds þyrer mier/
Rom. 15. Bidied þuðglega i allre Nauds
þurpt/med Bæn og Afalle/i Andanum/þ
væted þar til med allre stadþeste/og Bana
afalle þyrer öllum Heilögum/ og þyrer mæ
er/oppa þad að mier gieþest Orðed/med
Dialplegre Opnan mýns Muns/Eph. 6.

Veralleleger Valldstjornar menn eiga og að
þyrta til eirnen/ad standa Diöplenum i mote/þy
rer

reylsta eðe nie þessma Guds Orðs þienara/ so
 sem marget seigja / Þeir papar / þeir prestar/
 huad sat eg þeim/ Sláttum þerra Bónd i sun
 dur/og kósum burt þeirra Óte/psal. 2:
 En þeir Gud ottast/þeir hlyða Áminningu hins
 heilga Anda/þar hafi seiger/ Lated vnderþissa
 yður þier Herrar/ lated aga yður þier Do
 marar e Jórdunne/Þioned Drortne med Ót
 ta/ og gledied yður med hræðslu / Psal. 2.
 Þessare Áminningu hlyða þromer Vallds man/og
 stryda og standa Diöplenum i mote/ þegar þeir
 hafa Gud þyrer Hugum sier/ elska hans heilaga
 Orð/glóra gott þatæfum predikörum/ styrkja þe
 diskunar Embætted/ giepa eðe Róm nie þlat; Vil
 lumörum/ lata ganga Lög og Ríett/ styrkja þa sm
 Öriett lyða/ vernda þa Godu/ reysa þeim Illu
 og Ranglætu/ stiorða synum Undergiefnum ríette
 lega/ hialpa Satæfum/ Wættum og Södurlausum/
 glóra öngum Öriett/ hórke med Agirnd nie Öp
 rykte eða Lagaleyse/ Þetta er það Strýd sem gud
 hrædder Valldsamen hafa i mote Diöplenum.

Almugamen og Orðsins Tilheyrendur standa
 og so Diöplenum i mote og hans Ríkte/ þegar þe
 eru eðe alleinasta Tilheyrendur Orðsins/helldur
 Störendur/ Jacob 1. og eru Bryniader og vebu
 ner Diöplenum i mote/ so sem S. þáll kienet til
 Ephe. 6. Vered sparneytnar/ og valed (seig
 er heilög Ritning) þuiad yðar i Notstanda
 re Diöpullen geingur um þring sem grenian
 da Leon/ og leitar ad þeim sm hafi þann
 ad svelgia/ Standed hönum þastlega i mo
 te mæ

te með Trúne / 1. Pet. 5. Item / stáðed í
mote Dióþlenum / þa þlyr hann þra yður /
Jacob 4: Item / jeg þep skripað yður æskn
Móðnum / að þler siend sterkur / og að Guds
Ord blýpe þia yður / og að þler yþeruinned
þaþ þrecfnýsa. Elsked eðfe Zeimen / 7 eðf
ert það í þónum er / 1. Jóhann: 2. Læted
ðngvan valla yður með nöðru mote / 7 et:

Med sama hætte strýðer huór og einn hws
pader og hwsbonde við Dióþulen / þegar hñ hells
dur síne Rúnú og Bórnum og heimelis Móðnum
til Guds Ords og Bana afallsins og Gud: Otta /
þegar hann með Vendum typtar og agar sýn
Börn / lyður þeim eðfe Synd / Öðygð nie þilliskap
orepstan / og lætur allt í sýnu hws / a sýnum Bæ /
vel og chriftelega þram þara. Í sama máta sten
dur ein hwsmoder eður hwsþreya Dióþlenum í
mote / þegar hun hefur eitt gott og síðsamlegt
framþerde / elskar Guds ORD / ræðer vel sýna soð
nar Ríktu / og gíepur gíxtur að og aftundar að
allt gange vel þram í sýnu hws / þepur goda Vak
tan a sýnum Bórnum / so að þau vppalest í Guds
Otta / og lære Guds Ord og sýn chrifteleg Græde
og er bæde þeim og öllum sýnum Zeimamóðnum
til godrar Syrernyndar. Sömulæðis / Bórnen /
Ziwen / Vínnumem / Vínupost / reka og so Dióþul
en þra sier / þegar þau hapa Guds Ord sier þyret
Augum / huxa optlega um það / eru hlýden Södur
og Miodur / þiona að Tru og Öygð það þau eiga
að vinn / eðfe so sem þyret Mafnana Augum / hells
ur so sem í Guds slalps Auglite / Sordast alla Ö
eris

eru og Vdygd/ Lygar/Stuld/Lauftæte/og allan
jllan Munisþnud/og allt jllt til Orða og Stór-
ða. Med þessum hætte stryða þeir a mote Diðp-
lenum/og gjeþa hönum eðe Rym/Vg so eiga all
er Men christner/ad standa og stryða Diðplenum
i mote/og stunda epter eisjpre Saluhtalp nð V-
ta Drottens og gudlegu Lyperne og Framperde-

Þetta eru nu þeir synelegu Guds Ringlar/
sem nu er vm talad/ aller truer Ríennepedur og
Guds Ords Predikarar/Þetta eru og þerra Gud
hrædder Epterþylgendur i öllum Embættum og
Stiðettum/andlegum og veraldlegum/hærrer og lag-
re/Aller þesser(so þramt sehi þeir vilja vera Her-
rans Christi Strýðsmenn og þjóna hönum) þa
hlóta þeir i þessu standanda Strýðe ad vera alla
Daga i mote þeim Þóluada Andskota og öllum
hans Sylgðorum. Þapnþramt og med þessum sy-
nelegum Ringlum þa eru adrer ofsyneleger Zeilag-
er Ringlar/það eru himnesker Andar/ Lóþþing-
tar og Herskarar þess eilýða Almattuga Guds/
sá hinum öðrum synelegu Ringlönnum eru ap Gu-
de settet og skidader til Adstodar og Hjalpar i
glegn Andskotatum og hans Vallde' og Vielum/
so sem skripad stendur/Ringell Drottens mun
setla Herþwðer i Ring vm þa sem Drotten
ottast/og hialpa þeim/Psalm. 34. Trú-
ep þu villt ganga a mínum Vegum/ & ct.
Þa mun eg gjeþa þier nöðra ap þeim þier
standa/so þeir þylge þier(han talar vm Zei-
laga Ringla)Zacharie 3. So sende Gud epter sij
nu Syrerhetze sin Ringel vndan Israels Sonum
þeir

þeir ed vtraku wr Landenu þa Cananita/Amor
rita/Zebusta/og adrat Ogudlegar Þiðer/Exo.
33. Þann jlla Anda Amodeum rat Raphael Lin
gell þra Sarru Raguels datter/Tob. 8. Syrer soð
dan Hialp og Hiafod/Styrk og Verndan heilag
ra Lingla latur Gud Blessadur off em nu verda
vardueitta og verndada þyrer Diöplenum/og ha
ns Arum/og vnder Fotum troða Höggormar/Let
ona og Dreka/Psalm. 91.

Allt til þessa hefur talad vered i stuttu Mál
le/vm Verðfare/ Ridsmenn og Strýðshetjur og
Rappa Jesu Christi vors Himneska Michaelis
og Hershöfðingia i mote Diöplenum; Nu skul
um vier þa ad heyrta huðria Nyr semd og huiylft
Gagn/vier þaum og hreppum ap þessare Bara
tu. Þad latur S. Johanes i liose/þar hā seiger/
Þar giörðest eitt Strýð i Himnenum/Mi
chael & hans Linglar bördust við Drekan/
Og Drekan bardest og hans Linglar / og
þeingu Öfigur/og þeirra Stadur varð eðe
þramar meir bunden a Himnum/ Og sa
mykle Dreke varð vrfastadr/sa gamle Hög
gormur / sem kallast Diöpull og Andskote/
sa alla Veröldena viller/hann varð vrfast
adur a Jördena/og hans Linglar vrdur
eirnen vrfastader/Apocal. 12. Hicr höpum
vier/og hter heyrn vier liostega/huðriu Strýðed
og Bardagen Christi i mote Diöplenum ap stad
riemur/sem er/Ad Diöpullen og aller hans fylg
farar verda vrfastader vr Himneske og a Jörð
ena/þad er/vr Guds Christne/Christelegre Kirk
in/

tu/sem er Himerykte Guds hier i Hæime/ I þessu
 Himnarykte chrisstelegrar Kirkju vill Satan hepa
 part og Slutskipte/ og med synum Hala dregur
 hañ þridiung ap Stjórnun Himensins/ það er ad
 skilja/ Hæñ hepur marga Dólduga Doctores/ and
 Iega Rieñepedur/ Byskupa/ presta/ prelata/ og
 Kirkju Þienara/ sem vnder Nafne gudlegs Ords
 og chrisstelegs Ræðdoms vppkoma med Hæguda
 dyrtaner/ Villu og Vantru/ sæer Illgrese i bland
 himneska Sæltis sem er Guds ORD/ og þessu
 þram fylger hañ med Mægt og Vallde/ og vill þ
 skule hepa Sigur og Framgang i Christneñe/ En
 þeir verða um syder vrefner og vefkwpader/ og
 hepa eðe Róm i sañre Guds Kirkju og Christne.

So gied þyr meir til um Arius Villu/ Sum
 gied og gei sate i mörg hundrud Aar i chrissteleg
 re Kirkju/ En um syder varð sa Arelaniske Dre
 ke redripen og reken / þuiad sa Himneske Stor
 höpðinge Michael Jesus Christus sto þar i bla
 nd med riectre Spjru sjns Ords/ og liet sjna
 Kirkju Ringla/ það er/ trua Rieñepedur slast og
 beriaft vid Diöpullen/ so leinge og þangad til ad
 hañ varð vermydur/ ur Himne gudsegrar Christ
 ne. Slykt hið sama giðrer Diöpullen en nu a þss
 um Dögum/ Hæ vppretur/ Papista/ Anabaptista/
 Sacramentista/ og þleire adra Villvæn/ þeir eð
 aller þitlast vera þortostulega Christner / og sañ
 er Rærepedur i Guds Christne/ og þitlast eiga Sl
 ut og part i Himerykte/ það er/ i chrisstelegre Ki
 rku. En Christi Þienarar og sañer Evangelisk
 er/ Doctores og predikarar / þeir standa i Nafne
 Drottens alvarlega þar i mote/ og vica um syder

mun Diöpullen og allir hans þylgjarar/vrkastad
 er verda/það er Enden og Avörxtur þessa and
 legs Strýðs í mote Diöplenum og hans Þylgiör
 um/ og þar vill eptirþylgiá þá um syðer/þegar
 Diöpullen er vrkastadur vt Himne gudlegrar Ch
 ristne/þá mun eptertoma hinneskur Salmanna
 Sögnudur og allra Rícttruadra/Þusad so stendur
 þar skripad. Og jeg heyrda eina mykla Rø
 dd a Himnum / seiglande/ Tu er heill og
 Kraptur / og Ríkted og Magten vors Gu
 ds / orden hans Christs / Þuiad sa er vrkast
 adur sem þá aklagade Mott & Dag þyrer
 Gude/ og þeir hapa þan ypervonnad þyrer
 Blod Lambsins/ & þyrer Orðed hñs Vimes
 burdar/ Þeir hapa eðke elskad sitt Ljþ allr
 í Daudan/ þar þyrer glediðst þier Himnar
 og þier sem þar bved/ Apocal. 12. Miel
 ning þessara Orða er þuilið/ Diöpullen klagar all
 Adams Börn þyrer Gude/ad þau sie Syndug/og
 ad Syndanæ vegna heyre þau nu eðke leingur Gu
 de til/helldur sier og signu helvysku Ríkte/og aly
 ktar so þar ap/ad þan sie Herru alls Heimins og
 Heimins Inbyggjara/og helldur þar þyrer ad
 Kraptur og Ríkte/og Valld allra Gluta heyre nu
 öngnum til nema sier et et. Slíkt lyður Gudz La
 mb eðke/helldur lætur sitt Ljþ þyrer allar Verat
 Idarennar Synder/og endurleyser og kaupar oss
 med signu Blode. A þetta Blod treysta öll L:oss
 ens Börn/og ypervóna þar m3 þan helvyska Dre
 ka/og kalla vpp med hærre Sagnadar Róddu/ ad
 Ríkted/Krapturen/Heilsan og Magten vors Gu
 ds sie

þs sic gíepen/edde Diöplenum/hellður Christo vö
rum himneska Adam/han ráðe vorre Vesperd og
eslypre Söluhiðalp.

Um söddan Salmanna Sögnud verður alldret
so myrtelega/byrðarlega haleitlega talad sem han
er til/ep ad vier huxum um hann riertelega / og
leggium hann a Hiartad. Og med þui ad þetta
Strýd og sa Þardage vors himneska Storhöpdr
ingla/Michaelis og hans Eingla/þienar og stod
ar til styts Salar Sagnadar/ þa ættum vier þui
hellður ad standa og strýða kallmannlega / vnder
vors Zerra og Hertoga Merktum / i mote þeim
bóluada Andskota/hans Vertum og Vilja og At
hope / og vera Truer og Zoller vorum æstfama
Emmanuel/ alle i Daudan.

Næst þessum Salar Sögnude og Vekastan Di
öplussins/epsterpylger nöður stundlegur Fridur/so
sín þar stendr i Openberingar bókenne S. Johannis.
Þu ad þegar sa gamle Dreke sier þad / þu
t an edde ad vera i himne gudlegrar Christ
ne / In Militante Ecclesia, og han med sí
num Einglum / og þeim Stríðnum hann
dregur med sier / Þad er/med sínum Doctrori
bus Disputatoribus og Sals Theologis, hefur
þar edde Rwm nie Platz/ Men vilja edde verða
þeirra Vilja Lærdome samþýðer/ edde hapa nie
hallda þa Bræður/þa gripur Satan til Suerd,
sins/plugar Christnena med opskutum/og huxar
sier med Þardaga og Blods Vthellingu ad tieps
sa nður Christnena og Luangelij Lædom. En
Gud gíepur Ruinunne Arnar Vänge / so ad
Þ d i j. hun

hún þlygur í Þydemórt/verdur þar um stund ver
ndud þyrer Drekannum/og þær þar sjna Næring/
Þetta er so að skilia/Gud lætur sjna Christne þa
Stíol í þessu Romuerska Ríkinu(þ merkia Arn
arungerner)Under Romuerskum Ríksörum/þar
hefur hún um Stund hállded sig og hellsur sig
en/ Þar hefur Gud gíped Nád og Blesan so að
hún hefur til þessa hátt Róð og Frid/og hefur en/

Guðsfu optlega(seiger þa Bókana samsett hefur)
hafa Papistar/ stæðe epter Læpe og Blode
voru/Þeir hafa hátt í þræne marghattadar/þó
far Ráðagiörðer til að apna Euangeli Ræðom/
Þeir hafa hátt í Sylgo með síer þauana og Ríks
arana/ Ronga og Cardínala/ og aðra megtuga
Söþdingia og Potentata/þeir myksu eru mektug
re en vler. Guðsfu ognarlegt Strýð hafa Span
sker hátt í nídur Landinu/nu meir en í xl. Áar
til að nídurtieþia Euangeli Ræðom og hā vpp
að ræta? Þa Tyrkneske Ríksare stormar grím
lega vppa Ungaria Land. Moscouitar/ hafa
hryggelega eydt og plagad/ þad auma Læpland/
þó hefur Gud gíped nöðurn Frid sinne Christ
ne/ í Þyskalande og öðrum nálægum norður Lön
dum/ So að vler meigum víst seigia með þeim
Konunglega Spamañe Dauid. Þad er skied af
Dróttne/ er basamlegt þyrer vorum Aug
um/ Psalm: 118. Enn aptur/ Være Gud
ecfe með oss/seiger Israel/ þeðde Dróttin
ecfe vered m3 oss/ þegar Men setia sig vpp
í more oss/ þa heðdu þeir svelgt oss lípan
de/ þa þeirra grímðar Reide geisade yper
oss

aff/Þa heþde Varned drect off/Straumar
 ner heþdu þa gienged yper vora Sæl. Loþ
 adur sic Drottin/ þad hañ gap off eðe til
 Veidebradar i þeirra Tenur/Psal. 124.
 Þetta er þad Strýd og su Þaratta sem Chrísti
 ur og Belial eiga Daglega sijn a milles/so all drect
 línar/ og su Afoti sem Chrísteleg Kirkia verður
 þyrer af Diáplenum og hans fylgðorum oaplañt/
 anlega. Vm þessa oporlyktanlega Þarattu attu
 þier Línþólldu opt og þuglega að hura/so að þi
 er þui heilður og betur fíned að vatta yður þyr
 er Diáþullins Sustum og Slægdum/ og sía við
 þeim. Og i þessum Leime/so leinge þier verðed
 þyrer Guds Orð og Euangelium endurþædder/og
 allan þañ Tíma þesse Endurþæðing stendur yþ/
 er standa i mote ohretnum Anda/og hallda yður
 trulega við vorn mytla hers höpðingia Michael
 og beriaf þallmañlega vnder hans Merkiu/allt
 i Dauban/Þa mun hañ gípa off Lypsins Koro/
 nu sem hañ hepur loþað off og þyrerheit.

Tolpte Cap.

Tempus et Exitus Regenerationis.

A huðrium Tíma þesse Endurþæðing er ute
 og nær hun þullendast,

W þu min godur Broder villt nu þes
 samveigis víta/huðsu leinge þesse Endur
 þæðing stendur yþer/adur hun þullgiðrest/
 adur en vter verðum þullkomlega Endurþædder
 þa kienar S. þall off þad/seigande/ A meðan
 D d iij. vics

vier erum í þessu Grefse (vora Holldu) þa þorleinger oss/ og vier þjáunsi/ ap þui vier villdum giarna eðe Takter/ þellþure Flædd er verða/vppa það að þetta dauðlega ver þe vpsuelgt ap Lífenu. En þñ sem þyr oss til þessa/er Gud/ sem oss hefur gíeþed sñ Anda í Þanta. En saphan erum vier med godu Gíede/og vitum það/ Að a meðann vier þnum í Holldenu/ þa erum vier þíarlagger Drottne/ Þuicad vier góðgum í Trúne en eðe í Augsionene. En vier erum med godu Gíede/ r þóþu meire Gíend til að þara ap Lífamanum/ og vera þia Drottne. Þar þyrer Þostum vier Þa pps a/ þuðrt vier eru nalægger edur Þíarlagger/ að vier mættum Drottne þocfnast/ 2. Cor. 5.

Ap þessum Ordum ma berlega og líoflega sja og merkja/ að vor Endurþæðing endast eðe eða þull komnast so leinge sem vier lípum í þessu stundle gu Lýke/ þellþur varer þun og stendur yker/ þra Stjefnene allt í Dauðan. So leinge hlíotum vier að hafa Guds Ord um Lónd/ lata það amíña/ aga avnta og strappa/ styra/ stíorna/ og leida oss í Þr. offe og Mótgange/ so sñ í añan ógunar og Typtun ar Stola/ so að vier latum sja/ þuad vier hóþum lært ap Guds Orde/ þuðrt Traust vier hóþum a Gude/ þuðrnen vier þíðum/ latum ap Syndónum gíórum Þoran/ og þuilytt chrístelegt Framþerde vier hóþum.

Þapístar kíenja og hallða að Endurþæðingen þullgíðreft

Fullgjörðest í Skýrnenne/og að Börnen verða þar
 Syndalaus með öllu/so að í þeirra hölðe sé eða
 vpp þadan. néðud syndsamlegt/Enn þetta er ran
 ge/og stór Blíndleike/ huðr ed klemur. ap þul/ að
 þeir vnderstanda eða ríttlelega þennan Leyndar
 dom/ Endurþöpingarennar. Þetta geingur eða so
 hlíotlega til/ eða a Hugabragde sem þeir meina.
 Maduren í Mót/ Lype verður eða a eíne Stum/
 bu gíeten og myndadur og þæddur/það hlýtur al
 lt að hafa tilsettann Týma/huad leinge huðr þyr
 er sig varer/so er og í þessu Þpne. Syrer Skýrn
 ena hefur vor andleg Míoder &. Guds Chrístne
 gíeted off ap Heilögum Anda/ Og a meðan vier
 lípum liggjum vier í hennar VTERO og Ríude
 so sem í Modur Lype/ja/so sem í GVDS LIFE
 þar verðum vier myndader og þullskapader / alle
 þangad til að vier verðum þyrer þennan stundle
 ga Dauda burt kallader yr þessum Heime til Þí
 lups Lyps. Enn a meðan og um allan þann Tý
 ma hlíotum vier þánnan að heyrta Gud/ Orð/þánn
 an að granta vorar Synder/þánnlega að bíðia um
 Syndanna Syrergríepning/og þóka vora Tru/þan
 na í gíegn Syndene/afalla Gud/ og veita hönum
 skylduga Glyðne.

Enn Under þessarar heilsufamlegrar Endurþ
 öðingar/þa er stundlegi Daude/Sum þullkomnast
 eða þyrer enn í Daðdanum/ þyrer huðen Dauda
 Gud Mílldelega leyser og þrellsar sín Börn þra
 allre Sorg og Ríeyð/Þymd og öllum Mótgange/
 þa gíepur Sælen vpp að syndga/verður hrem og
 Heilög so sem Guds Þingell/ þlýtur sig ör þessu
 þeyka og lasna og þwla Herberge hölðsins/já í

Södurland eilýps Lýps/ enn Lýkamen huglefi í
Jörðunni allt til síðasta Dags/ þá mun hann vpp
týsa aptur heill og hraustur/ í þullkomnenne Dyrð
og Birtu/ Lioma og Krapte/ og samteingiast apt
ur sinne Sölu/ og þara vpp í Skyen í motz við
Guds Son/ og vera hia hömun eilýplega.

Þetta er sa ÞXZDer ÞXZdurþadingareñar epter
huðrium S. þær langade miðg hjartanlega/ þá
hann sagde. Jeg áumur Madur/ Huðr vill
leysa mig þra þessum dauðlega Lýkama?
Huðr sem er dauður/ sa er riættlættur af
Syndenne/ Þad er/ hann er þri þra Syndenne/
Jeg þes Girnd ad skilia þier við/ og vera
þia Christo.

En þegar Dauðastunden tiemur/ þá ed þyr
sta komum vier/ med xzeyð og sarmtæulum/ riætt
telega ad þui þrængua Þorte/ og þeim mioa Dei
genum sem liggur til eilýps Lýps/ Þessa þepur
huðr Christen madur gleðelega ad vanta. Þui ad
þo þesse Þegur sie miðg miðr og þrængur/ þá er
hann eðe langur/ Þad geingur hiet alyfta eins til/
so sem þegar Þarned tiemur wr þui tiæna Ser
berge modurlegs Lýps/ og þædest med þyft og þri
nu og storum Þoda i þessa vyða Veröld/ So gein
gur Maduren i gieghum þad þrængua Þort Da
udans wr þessu Lýpe jñ i þad eilýpa Lýp. Og þo
þesse tiemur i huðrium vier nu lipum sie stor og
vyður ad sta/ þá er hann myllu minne og þrænguar
re/ enn nöðurt Modurlyp/ hia þeim tistomant
ða Geime.

Þær þyrer kallast Dauðe Utualdra ein ny
Sæðing

Sæðing/og þeirra Dauda dagur/kallast a Latínu
frá NATALE, það er þæðingar Dagur/Þúfad
þegar vier deyðum wr þessu Lype/ þa hið fyrsta
komum vier til og þæðumst til þess eilípa Lypsins.
En það þróngna þort og sa miðe Vegur/ og su
stranga þýna og Ruðl sem til þellur i Daudans
Ræyd/hum gíðrer off þetta stundlega Lyp so vñ
ðt og Rvmt / ad vier vísldum giarna blýpa hier
leingur/Og hum velldur þui/ad off langar ei hied
an. En hier er eðe arið a þerðum/Vier hlíotum
ad þara i gíegnum þessar þraunguar Daudans
Dyr/þñ i eilípt Lyp/ alyfta so sem Þarntorned/
wr Modureñar Lype.

Og þetta Epterðame Barnaña/og hollðleg
Sæðing þeirra hlytur ad kienā off ad deyia/ Og
med soddan Dæme huggar Christur sjna Læxer
sueina/seigande. Ein Ruña þegar þun skal
þæda/ þa er þun brygg/ þui þenar Stund
er komu/ Enn þegar þun þepur Þarned
þædt/ þa minest þun eðe leingur a þa þñ
nu/vegna Sagnadar/Þúfad Madur er þæd
ður i Heimn/ Johān. 16. So geingur þad
til i Daudans tþma/ Madur skal eðe hura vñ
þa daudans Ruðl og Angist/hellður vñ hiet/Ad
þar mun epter koma eilípur Sögnudur.

Seilög Christne (so sem arður var sagt) þun
er so sem oliett MODER. Christen Maduren
daudslutur/hñ er Þarned sem þæðast skal ap Mo
dureñar Lype. ORD Guds er Modureñar VT
ERVS og Lyp eða Rvður/ i huðru vier liggñ
og erum iñelucter/so sem i Modurkuiðe. Sa gam
le

te Adam/vort Gólf og Blod/er sú Secundina/
það er/Barns fylgjan edur Leg/i húðrú Barn
ed er vaped og sueipad i Modurlýpe. En Dandi
en sa natturlege/hafi er so sem Vegangur/Vepor
eda Sæding Barnsins wr Modurlýpe/ inn i þessa
vnda Veröld. 1.

Nú so sem Rúfian/ er oliett ad sume Barn
kínd/med húðrú hun gefugur/og vill giarna þar
da hana/Barned og lyta i Modurlegu Lýpe vill
giarna komast wr þui þraungu Gerberge Modi
urlegs Rindar íñ i þessa vnda Veröld. So gefu
gur það og hjer til/Guds Christne hun er i þess
um Seime æ og alla tíma oliett ad andlegu Bór
nám/ huðr hun hefur i Stýknefne-gieted af Seis
lögum Anda/og hun ber þau i Orde síns Brudr
guma Jesu Christis/ so sem i synu Lýpe/ þar þa
þau Mýnd og Stöpun/og þar verda þau endur/
þædd/og tilbwen/tilreidd Dag þra Þeige meir og
meir til eilýps Lýps. Soddan andleg Bórni eru
og lyta slalp oliett/ med andlegt Lýp/þu þui ad
Christur byr i þeirra Hórtum þyrer Truma/asá
nit med Góðarnum og Selgum Anda/ þar af þa
þau nytt Sugarpur/nyar Græringar/ nytt Síne/
og Himneskan Kraft/Girnd og Lýst til ad deyja
so sem sit ma a S. þale/ þar hann so talar/
Jeg lýpe/en þu lýpe eg ecke nu/helldur Chr
istur i míer.

Quad glórer ein lipande Barnkind i Modur
lýpe? Sun þar þar þyrst stet Lýp/Primitias Vi
ta, syðan gíneft hun(epter Wile Natturunnar)
ad þroast og vara/ so hun meige leggja af syna
Barns fylgiu Secundinam og Sigurkups/og ver
og

da leyst og prelsad wr Preyngslum Modurlegs
 Lyps/og sileitt i þessa vnda Veröld. Med sodd
 an mote og i sama mata er hattad einum riettru
 udum christnum Masse/ i huörum ad S. Preyning
 byr pyrer Truna/ Sñ hefur hiartanlega Forleing
 ing epter þui eilypa Södurlande. Þar pyrer seig
 er Postulen so/ Vier sem höpum Primitias,
 Frumburd Andans/ oss þorleinger sialpa
 epter vorre Arpleipd/ og Bjðum epter La-
 ush vors Ljfkama/ Salllega erum vier sñ
 lubialpleger/ en þo i Vonenē/ r et.

Þar næst og i allad mata/ þa hefr su Secun-
 dina, i Modurlupe/ þad er su Barns Sýlgian eda
 Lög/ i huörum Barned liggur/ sijn Opificia, þad
 er/ sma Solur so sem þeif nattuuru Meistarar skj-
 ra þra/ þar i giegunum þær Sostred og til sijn tek-
 ur og ad siet dregur Anda og Xaring wr modur-
 legu Sollede/ og þær þar ap Lyp/ Vört og Xaring.

Þins hefur christen Madz a sijnum Ljfkama
 ytre og syneleg Verþære/ huar med hann til sijn
 tekur Sallareñar Xaring/ þad er Mannsins Stil-
 ningar Vit/ Munnur/ Xugu og Þyru eru sköpuð til
 þess ad þfona Guðe/ hefra Euangelium/ ad sñ
 þau Seilögu Sacramenta/ ad tala um Guð og
 hans Velgöfninga/ ad lopa og dyrka hann. Og miz
 þessu mote verður Seilagur Ande gíepen. Þuiad
 pyrer Seyn og Vmhuxan gudlegs Ords/ og gud-
 rakelega Landreting þeirra Seilögu Sacramenta
 upplýser Guð Störcum Manna/ sñyr þeim til sijn/
 vpp vefur Truna/ og cykur og styrker hana þar
 med/ so ad Mannskiepnat verður þar ap endur/
 nærd

nard og ljúpgud/og vex og þroast til andlegs Lúps
 3 Þridia mata er so hattad hollidlegre Malt
 fins Sædingu/Ad þegar Barnkínden er pullsköpu
 ud i Modurlippe/ og hefur þeínged Lúkamans
 Vórt og Styrk/ so þad er komed ad natturlegre
 Sædingu/Þa verður hene sitt Leg og sijn Barns
 þylgia/edur Sigurkupi/opþungu/þar med og lú
 þa opþróngur/ so þad girnest ad leysast i burtu.

Þins og med sama mote er hattad þeim ri
 ætruudu Christnu og Börnum Guds hier i Seis
 me/Þegar þad andlega Lúped tekur til ad vaxa
 og eplast med þeim/og sa gamle Aldam/sa synda
 pulle Lúþame tekur til ad letlast og þynglast af
 Þrossu og Morgange/Sortum og Siukdome/Þa
 girnest hñ ad para i buru hieðan/i þad vyða Sö
 uerland eilúps Lúps. Sa daudlege Lúþame
 (seiger Rímingen)þynger Sælena/ i þetta
 jardneska Þreyse/nidurþrycker sundurtvístu
 rudu hugskote/ Sap. 9. En Guds Börn i
 huðrið Christur þyr þyrer Trana/þau seig
 ia þo so/Vier göngum i Trúne/en ecke i
 auglioslegre Stöðan/Og erum nu med go
 dum huga/og hópum meire Girnd ad þaa
 ra af Lúþamannm/ og vera hiema þia
 Drottne. 2. Cor. 1.

Vor Lúþame hier a Jörðunne er hellðr Myrk
 uastopa en þagurt hws eða heimile Sælareñar/
 Sierdeilli's þa hñ þyngest og þlængast med Gottu
 og Sarrum daglega/eda öðrum Þymdum og Mót
 gange. Þar þyrer meigum vier seigia med S. Cy
 priano

priano, þar hafi so talar. Biðre Vin / Ep ad
 i þínu Hwse/eda þar þu byr/taka Vegger
 ner til ad hrynia/ Viderner ad veytiast og
 broma/og allt Hwseð er veylt og lasað / r
 geingur til Brotz / so þad þan ecke leingur
 ad standa/helldur verður ad hrapa r þalla
 nidur/ Villtu þa ecke þyrr enn seirna þlytia
 þig og para wr þui Hwse? So og lyka ep
 þu ert i eíne illaluktande Myrkustopa/ r
 ert þar i storm Voda og Hasska / i Bland
 Orma og Madka/ og anarra eitru Buit
 enda/sem daglega skryða vppa þig/ so þi
 er gagnast huðrke Suepn nie Matur/Mun
 der þu ecke vilia þeigen para i burtu þaðo
 an/einkum ep þu ættr ad þlytia þig i kong
 legan Sal/ huðr þier vøre til eignar gieso
 en? Huðrt munde þitt Hiarta helldur oska?
 þu er sa gamle Adam þesse dauðlege Lykame/
 Salsuñe ecke liettare hter i Setne/ en lasað þall
 ande Lws/og ecke betra nie lystelega/ en ein þvöl
 og andstyggeleg Myrkustopa/Þar þyrr langar
 Gudhrædda Christna burtu hiedan/so þeir vilia
 giarna helldur apleggia þetta Lykamans Greysse
 og vera i Zalagd hia Drottne/2. Corineth. 5.
 Hter til hópum vier Epterdame/ bæde S.
 Pauls og þleire anarra Zeilagra/huðerra gieted er
 vppa i Zeilagre Ríningu. S. Paul setger so/
 Jeg girneft ad skilia þier við / og vera hia
 Christo. David kallar vpp og seiger/Mín
 Gud/Jeg vrbreide minnar hendur til þínn/
 Myns

Mína Sál þýstir eptir þier / so sem þú
Jórd / Psal. 143. Leidru mína Sál vor
Mýrkvaðstoppunne / so að jeg þacke þínu
Nafne / Psalm. 142. S: Petur skrifar
so / Jeg veit að eg mun snarlega apleggja
þetta mitt Sreyse / so sem vor Drottin Je
sus hefur openberað mér / 2. Pet. 1:

4. Ítem í þórda máta/hefur Moderen/Rug
da og Ruól og þínu þegar hun skal þæða/So að
hun fallar og hropar allt þangad til hun er þýr
er Guds milddelega Galsp laus við sinn Lyps A
uðxt/ og hefur þædt sitt Sostur í Heimen. Eins
geingur Guds Christne og christelegre Ríktu h
er í Heime / Hun er vor andleg Moder/ og alla
Týma er hun Olíett / og geingur med Lífssins
Rórn/og ber þau í sínu Lyps/það er/í GUDS
ORDE/og alla Týma er hun Jódstut/þegar Rí
ettruadet skulu skilla við þenna Heim/þar fallar
hun upp og hropar í daglegre Rán/Sader vor/
seigiande/ Elshulegasse Sader. Róme þitt
Ríkte/ Sreksa off þra öllu Illu. Þesse Rán
Sader vor/hun er almennelegt Srop og Rall vor
rar Modur Guds Christne / og Gud bænheyrer
hana daglega/Þú ad eingin Dagur er sa/ að eða
þare einhúð Ríettruadur Christenn Míadur að
þessum Heime/ og verðe þæddur í eilýpt Lyps þýr
er þennan stundlega Góldsins Dando.

Og hieir við skal húð og einn Christen Míad
ur a deyanda Þeige hugga sig/Ad þegar hafi þer
vr þessum Þýmrdal. þa ber Gud Christne Gott
med hönun/og þesse almenelegt Rán Sader VOR
huar

hvar hellst þu verður lesen í Christnefne/ Klemur
hönun til Hialpar. Þar þyrer er það gott og guð
legt / að þeir sem liggja á same Sottar fang late
birta þyrer stier til Guðs / so þeir verðe jnnelukt
er í þessare Þan / hundra Almáttugur Guð mun
vísselega heyra epter synu Syrerheite.

Þar næst í þinta mata/ber so til í Mánfins
Sæðingu/ þegar hann þædest af Modurlýke í þessa
heim/ þa leggur hann þra stier/ skilur við þa gömlu
Lud/ þa Barns þylgu Sigurtupl sem er vran vrn
Barned í Modur Lýke. Þins geingur það þeim
Deyanda Christna/ hann þreynger stier med Hialp
og Strykt Guðs vr þessum heim þun í það eilýpa
Lýp/ Þun þann gamla Adam/ Hóld og Blod hlýr
ur hann að leggja epter / það hlýtur að deyja og
rotta og þvna í Jörðene. Þar þyrer/ lýka so sñ
Mannskiepnan þædest í þenna heim/ med Ruðl
og Þynn/ so þer þun og í sama Mata burt hied/
an/ Og hier á það heim sem Esaias seiger/ 26.
Lýka so sem ein Ollett Bona/ nær ed þun
skal þæða/ þa þer þun þrygd/ kallar vpp
í sñnum þarmkualum / So eins geingur
off Drottin þyrer þñnu Auglite. Vier erum
eimen Þungader / og vier hóþum Sott/ so
að vier gietum valla andað.

Þun þta er vor huggun/ að vorer lýkamur sku
lu ede eilýplega liggja í Jörðene/ Hóldur vpp af
tur lýsa á þeim semasta Þeige. Þuðed lýka so sñ
Christur er dætt og af Daudanum vpprisen / so
munu aller þeir sem á hann trua verða af Daud
anum vppvakter til oendanlegrar Þyrðar. Þar

skulum hura um Orð S. París. 1. Cor. 15.
 þar hafi seiger/Líf ámen verður nu nídur fad-
 ur/það er í Jórdena lagdur/þorgeinglegur/
 en hafi mun vpprísfa oporgeinglegur/
 Nu sæst hafi nídur smáanarlegur/þorakt-
 anlegur/en hafi mun vpprísfa Dyrðarlegur
 Soma samlegur. Nu sæst hafi nídur veyt-
 ur afllaus/steindaudur/enn hafi mun vpp-
 rísfa styrkur bróptugur. Nu legst í Jórde-
 na natturlegur Lífkame/en þa mun vpprís-
 fa andlegur Lífkame.

6 Í síðetta og síðasta mála/ er so hattad um
 vora hölðlega fæðing/ Ad í þæðingar xeyðene
 klemur Liosmoderen til hialpar bæde Mioduren
 ne og Barnkíndene/So lyta gíðrer Drotten/hafi
 er so sem hinnesk Liosmoder/og hialpar a deylan
 þa Deige synum Deuóldum/tekur við þeirra Sár-
 lum/so þær sóttue eðe nídur í Seluþte/hellður læ-
 tur hafi þær verða vpphapdar í eilýpa Glede og
 Paradíjs. Þar þyrer seiger Dauid so/psalm. 31.
 Í þýnar hendur þel eg mín Anba/þu heyr-
 ur þrelsad mig Drotten Gud. Sannleikfins/
 Sem Dauid villde so hafa talad. Mín Drott-
 en/Jeg berst við Daudan/og hlyt nu ad þorlat a
 þessa Heim/mín Lífkame er veytur og lafen/Ápl
 og Mattur er í burtu/mín Sál lyður í burtu/
 Mier þer eins og þeirre Barnkínd sem þædest í
 þessa Heim/ sem sler fán óngna hialp nie Grob
 ad veita/nema Liosmoderen kome/og hialpe og
 take við Barnennu með synum Söndum. So kom
 þu nu minn Gud með þínne þóðurlegre hende/og
 eaf

tak vð nisse aumre Sal med þgnum Mýskunat
 Söndum/og læt hana eðe þordarþast/ Lelldr ver
 þa medtefna og varðueitta til eilýps Lyps.

Med þessum hætte geingur þad til a deyan
 þa Þeige/ þegar sa Riecttchristne skilur við þessa
 Veröld/ og þer heim i Salu eilýps Södurlands.
 Soddan Serðalag og Simnapör er mý riecttu Þa
 gur nýrrar Sæðingar/ Og húðnen þessare Sæðin
 gur og Simnapör sie hattad/ þad kunnur ríer eðe
 ap nöðru Þame so lieslega að læra/ so sem ap hól
 lesegre Sæðingu eins Þarns ap Modurlýpe i þen
 an Heim.

Og allt þetta sem eilýpur Gud og vor himn
 eskur Adam Lerra Jesus Christua hepur gíðet i
 þessu Þpne/og þramtoma læted/ þad er Vitnisbur
 dur um hans ómtalanlega þödurlega og aftsamlega
 Rað og Mýskun og Elsku til vor. Þuad lýta
 so sem hañ hepur i Vpphæpe Mænnum til goda
 skapad Himen og Jörð og allt þad sem þar er
 inne. Ad syðustu hepur hann epter allar aðrar
 Stiepmur Mannen skapad epter sine Mýnd/og til
 bved hann so/ að hañ mætte bva og blypa i Mæn
 num/so sem i þuui Mústere og Lystar Serberge.
 Sömueldis þegar Adam var þallen i Syndena/
 Þa þotte hönum eðe a nöðrum Slut so þreft lig
 ga/so sem a Þendurlausu mannlegs Rýns/og þar
 þyrer gap hann og sende sinn Þingietenn Son i
 vort Gollð og Blod/ og liet hann gíðra Þoot og
 Þitaling þyrer vorar Synder/og vísa Heimen ap
 tur og Heimsins Þnubýggjara med riecttu vnder
 sig i þra þeim heluysta Ræningia Þiöplemm. I
 sama mæta veldur hans ast og brennande Elska
 Þe y þur/

þu/æð hann þyrir sitt Orð og G. Euangelium
við leitar/og æþ Gíarta og allre Alvörugírneft/
æð vier skulum endurþæðast/síua off til Guds mæ
riettre Þoran/og verða rþþlystet til eilýps Lú
þs og eilýþrar Saluhíalpar.

Gíer þyrir hugsa jeg með store Gorrýndran
ym þenna hínneska Reyndardem/og lét hafi ve
ra mæn Sögnud/mýna Glæde/og Lúþgan og Lndy
urnæring mænar Sælar/og gíðre Þaðer þier mæn
Gerra og Gud/og vil lopa og býta þig/þyrir soð
ðan Þasínder sem þu heþt tæð off aumum Þar
na skæpnum þýnum / / þu/æð þu heþur skapæð
off til eilýps Lúþs. Og þegar vier voru tynder
og tapæðer þæ leystet þu off og þrælsæðer þæ
Vallde Þórþulfsins til eilýps Lúþs/ Og nu
endurþæðer þu off með G. Stýrn/ og
þýnu G. Orðet/til eilýps Lúþs/so
æð vier skulum verða eilýþ
lega Saluholpner.

Gíer endæst su þridia Boken
ym eilýþt Lúþ.



Su þiorda Bok

Um eilíft Líf/ Þhuorre skrif
ad verður vin Heimþor eða Heimþlut
ning endurþæddra Sælna/ vör þess
um Þymbardal/ þá i eilíft Líf.

Fyrste Capítule.

Anime Regenerate Transitus ex suo
Corpore in Vitam æternam.

Um Heimþor christens Mæns Sælar vör syn
um Lífama/ þá i þad eilífta Líf.

Mín Gud og Dróttin/ Hiartans Gle
de og Sagnubur er mér þad/ ad ég lofe
og þyffe þig með minnum Múme/ Veit
mér þar þyffer þamveiges þína Að/ þyffer Je
sum Christum þín eingeten Son min Dróttin og
Laufnara/ og gief mér þín G. Anda/ þá sanna
Suggara/ sem alla hluto veit og ransakar/ eirnen
Diupen Guddomsins/ sa ed veit alle huad með þi
er er/ So ad eg þyffer þína Hialp og Hiafod Ey
me rícttelega og skynsamlega ad tala um Sælar
Þvaldra þína/ sem burt eru komnar vör þe þum
Þymbardal/ huad vör þar þamþer og lýdur/ þu
nu Klessada Klapne til Lops og Þyrðar/ en vegþa
rande Þerum Klessens til Suggunar/ sem i þess
um Heimt liggja ei nu fyrgiande og græande
vnder Þroffe og Metgange/ so ad þau mixte þa
og óðlast hiartansleg: Eirnd til þar/ og þorleng
Re ið m.

sing ad þara vr þessum Geime/og vera hla þler.

Það er minn stadpóst Ten og Tarning þyrer
allre Guds Christne/það Saler Drvaldra stotna
ei so sñ Lios eða Reykur sem ad öngu verður/
Það og lyfta/ad þær munu eða liggja sopaðe hris
tande til hins seinasta Dags so sñ þyrer meir ver
ed hepur Villa þerra sñ tölludust Dormiciani/
Helldur ad þær sie Lipande/og ad þær hape eitt
roplegt Lyp/ja eitt Paradýsar Lyp/ það er eitt
gledelegt og dyrdarlegt Lyp/pullt. Suggunar og
Simergtis Sagnadar/Og ad þetta Lyp take strax
japnsnart til þegar Maduren andast/so sñ Christ
ur sagde til Ræningiás/J Dag skaltu vera mý
míer i Paradýs/Luðr Ord Madur Christen
skyllde a deyanda Deige sier vel i Sug og Siarta
festa og ypervega huab Gud Sonur talar I DAG
I DAG/han seiger eða/a seinasta Deige þa skal
þetta Paradýsar Lyp vppbyriast/helldur i Dag
epter eina Stund eða tuar/þa þu andast og Sal
en skilur vid Lykaman/þa skal hun vera med mý
er i himneskre Paradýsar Salu.

So skrifar og S. Páll/2. Corinth. 4. Cap.
Þo ad vor ytre Madur þorgange/þa mun
þo sa innre Maduren Dag þra Deige end
urpyriast/Þuiad vor hrygð sem er stundleg
i lictr/leider epter sig eina eilýpa og yper
allan mæta mykla Dyrd/off. til Handa sñ
ei alýtum bið synelega/helldur það ofynle
ga/Þuiad það synelegt er/það er stundlegt
En þ ofynelegt er/þ er eilýpt. Med húðrum
Ordum Postulen kienar og avysar off/ad sñ Riet
truade

truade þegar hñ. elldest. og þer hñgnande/eda þegar
 ar hñ þíakast. Sottum og Siuðdome/eda öðrum
 harmfæxlum / tefur tñ ad nalgast sñta Dauda
 stund og hlýtur ad deyja / þa er hann Liossins
 Barn/og þa tefur hans Endurþæðing til ad þull
 komast/ Hñ sk þa þæðast og verða boren i añan
 heim i adra Veröld/sem er eilýp himnesk para
 dýs/Lañ þer þa vr þessum Typtunar Skola Tru
 arennar jnn i þad himneska Vniuersitet þann
 hñra Skola/ þar ed Gud lætur sig sñ Andlita til
 Andlitis. Þar þyrer aminner S. þarll off/ad lý
 þa með Polenmade allskyns hrygder og MORGAR
 ng og alla Deyte Lífamans/þo hann deyie þvne
 og þordiarpest/og umbera þad alle so sem annad
 EXAMEN/Þperheyrflu og Reynflu / og heilfu
 sama Depositionem / Lurande vm þa eilýpu og
 yper allen marta þram omalanlegu Þyrd sem ep
 ter minn koma/ So sem og seiger i öðrum Stad/
 Ad þetta stundlegt Morkate sñ eðle matles
 gt þeirrar Þyrdar sem epter minn koma/
 Rom. 8. Cap.

Þinn vppa þad ad eingen skule so huxa/Lu
 ör veit huorsu seinge þess er ad byða epter Daud
 an/adur enn Sælen þar og öðlast þuilyka Þyrd?
 Þar þyrer setur postulen þesse epterþýlgjande
 Ord til hinna þyrre/og seiger so/ (Þinn vñer vñr
 um / þegar vort Jarðneskt hñs þessarar
 Byggingar verður nidurbroted/ þa þaunn
 vñer Bygging ap Gude vppbygda / sem er
 þad hñs huort eðle er með höndum gjörr
 þelldur eilýpt a himnum. Og enn seinna/
 Ec iij A meðan

Al meðan vier þvum í Lykamannum/þa eru
um vier Drottne þíarlagar/Þuiad vier gón
gum þránn í Trunne/en eðe í Skodanenn.
En vier erum með godum voga/og hópa
um myklu meire Lyst/ ad þara ap Lykam
ann/ & vera heima þia Drottne/2. Cor. 5.

Hier seiger hann líoflega/ad þápnshart sem í
Gudhræðde Christen Maður leggur ap þad þarð
neska Lykamans Hreyse/þa sie hann í einu himn
nesku Hwse/huðrt Gud hefur bygt og tilreidd/og
ad þad Hws sie þyrer utan Lykaman/Þad kalli
ar hann ad vera Heima/eda í Malægd þia Drott
ne/og ganga þránn/eðe nu leingur í Trunne/hell
dur í auglíoflegre Skodan.

Í sama stad seiger og S. páll/Ad Christ
ur sie sitt Ljúp/og ad deyja/þad sie sinn Al
þate og Avingingur/Dauð seiger og so í psal
menum/ Sa Ríettlate mun Blomgast sem
Palma Vidur/Hann mun vara sem Cedrus
Vidur/a Stalle Libanon: Þeir sem plant
ader eru í Hwse Drottins/þeir munu í For
þyrum Guds vors Blomgast: Og þo þeir
elldest/þa munu þeir þo samt Blomgast
og vera Fersker og avartarsamer/So þr
kunnugt gíðre/ad Drottin er ríettlatur/og
eingen Ranginde sie með þónum. psal. 92.

Þessé Ord þikia þyrer manlegre Stýnsfeme/
vandarlega tólud/hun heilbur þad þyrer Heimsku
eda Hiegoma. Þuiad epter Matturunnar edlelegu
hatte/þa er Dauðin eingen Avingingur eda Aba
ce/

te/ heilður Ender og Eyðing og niðurbrot Lyps-
sins. Og þui leingur sem Maduren lifer/ þui ell-
dre verður hañ/ en eðe yngre. Nu seiger Heilðg
Ritning/ að guðhræddur Madur i Seime þessum
verde yngur i síne Elle/ og að hans Daude sie ein-
gen skade eða Ende/ heilður Abate Lypsins. Gu-
ðuen ma þetta satt vera og huðnen skal þ skie?

Swstru HV LDA/ þad er mannleg Skynset-
me veit hie eðe par ap/ em S. Þall hañ leys-
er ur þessare Spurningu riectelega/ i þeim Orðu
sem aður standa skripud. Hañ seiger/ að alleina
sa ytre Maduren/ þalle þvne og þordiarpest/ þad
er Lysamen/ En sa iðre/ endurnyest Dag þra De-
ige. Til Saminda þessa Mals þínast nættwleg
Danne, Avóxtur Sykturriesins/ og anarra Alðin
eriana/ hañ er þess veytare hið ytra/ sem hañ vex
meir og þroast hið iðra/ þangad til hann þessur
slapur ap Triem. Item/ þui meir sem Þatned
vex og þroast i Modurlape i sijnum Lidum og
Limum/ og þui meir sem þad epter Atturustar
Ede langar að sta Lios Seimsins/ þess þyngre
verður þui su ytre Swden/ sem er/ Barns Leged
og Sigurtuplen/ huadruent þordiarpest og vektast
að þegar Barned er þade. Ap þessum og þorum
þuilytum Dæmum meiga þeir Wimpöldu með
nóðru more læra að skilla/ huðsu að sa ytre Ma-
duren með offchristnum Mðnum geingur til þur-
dar/ minnar og þer atgð hrórnande/ þangad til
að hañ þer i Jórdens og þvntar og rocnar/ og hu-
ðsu að iðre Maduren þroast og endurnyast/ Dag
þra Deige/ so að Christus verður vort Lyp/ og
Dauden vor Avimningur og Abate/ so sem S.

Þall seiger.

Lugleidum vel og vandlega þessa Þpterlæti
ing um Darned i Modurlýpe. Það hefur þar sit
m. durlegt Lyp/og er alla reidu i Seimenum/eni
það Lyp er jñcluct og byrgt/ og kafi eðe ad sla
Lios og Birtu þessa Seims. En jþn snart sem
Darned hefur aplagt syna Secundinam, Darns
Sylgiu eða Darns Leg/ og tiemur i Seimen með
natturlegre Sæðingu/wr myrtuo Modurefiar Lyp
þe/ þa sier það Seimsins Lios þyrer synum lit
lum sma Augum/ og heyrer Hiartanlega Rædd.
Modur sínar/og aðarra Vina og Syskna.

Alfta eins geingur það til/um Sæler Væval
dra. Hér i Seimenum er þeirra Lyp himneskt
og þeirra Sæluhiðsp er þalen og þolgen i Gude/
so sem S. Þall talar. Þuiad Guds Ord er þeir
ra VTERVS/Modurlyp/og andlegt Lws. Sa
gamle Adam og þesse dauðlegur Lufame/ er su
þorna Lwden/huðre þær eru vnuapdar/ so þær
gieta eðe stæð þa himnesku Sæluhiðspena/ þær
ganga að eins i TRVme / enn eðe i trostegre
Skodan. En jþn snart sem þær leggja af Lfta
man/ag Solldins Greys/þa Sæðast þær wr Ryt
te Truarefiar/jñ i Rytte Skodumarefiar/og sla ber
lega Guds Dyrd/tala við Guds Seilaga Ringla/
og hafa sier þyrer Augum Limergtis Glede og
Sögnuð/og þorvandra sig þar vppa.

Ja að vssu/það eilypa Lyped er þeim Gud
hrædda (þegar hafi soþnar vt af i Gude) so sem
opnan Augnaða og vpplukning Þyrnaða/ so að
Sælen þær þa Syn og Seyrn/eins og hun heppe
þered þangad til blind og dauð. Tak til Dæmis
einn

eftir blindan og dauðan Mañ/ þo ad Sölen með
 síne skynande Þírte og sínum þagra Lioma lyse
 hönum/ Og þo allra handa þau stöfustu og lýste,
 legustu Liöðpære klinge og hljóðe þyrer Þyrum
 hins Dauða/ þa kafi sa aume Maður það húðrte
 að sta nie heyrta/ en same líper hañ þo i Sölskin
 emu/ og i bland þeirra lýstelegu Liöðpæra, æt
 þu so ber til/ að ein godur Rætnet ktenur/ sa ed
 opnar hans Þyru/ og dregur allt Star og Sölm
 af hans Hugum/ so að hañ þær Syn og þullkom,
 lega Þeyru/ Guad meinar þu sa same Maðr mun
 de seigia/ þegar hañ stier nu liomande Þírte Sol
 ærennar/ og þa hañ heyrer þau allra lýstelegustu
 Liöðpære hljóða og klingia þyrer sínum Þyrü?
 Salllega munde hañ meðkenna/ að hans þyrta um
 liðna Lyp haþe vered halpur Dauðe/ Þuad nu of
 te hañ riettelega/ huad Lyped er/ en eðe þyrre.

Med þessu more meiga Mañ stier i Luz setia
 Ad vort himneske Lyp er eðe a einn hatt/ Sa Ri
 ettruade i Heimenum er að vösu fell og Söluhol
 þen/ og hepur Almattugan Gud og hans Seilaga
 Þingla so sem ellölega himneska Vagnborg i kti
 ng um sig/ Og þo vor hölðleg Þyru heyre það
 eðe/ þa er vöst að Seilager Þinglar munu oaplat
 anlega lopa Gud og seigla/ Seilagur/ Seilagur/ Sei
 lagur, Þessa himneska Þyrd og stýktan Lioma
 Guds og hans vtualldra Þingla kaim dauðlegur
 Maður eðe að sta nie heyrta a meðan hañ geingur
 i TRVinnu/ en eðe i Skodaneste/ og a meðan hañ
 er i þessu dauðlegu Lykamans Greysse, Þar þyrer
 er ætlausyn/ að hañ alvarlega aðflædest þeim gam
 la hölðlega Adam/ og verde með öllu laus við
 þetta

þeña syndsamlega Lykama/ Þa þad er skied/ þa
höpum vser japn hart þa himneska Wyrdens þyr
er Augum/og erum i bland Guds Ringla i ofeig
anlecti m Sögnude.

Sælen þess hins Riettruada hefur eðe þær
ad þara so langan V.g/allt vpp i Himeneñ/ þegar
hún er skien við Lykaman/ Söldur er hún japn
snart i Paradys/ Eins so sem sa Blinde epter Op
nan súa Augna þer wr Rýte síns hollðlegs Myr
kuro/ þi i Rýte Lioffens og Skodunarennar/ eðe
vm nöðurn Veg eða lenga Reisu vpp eða niður/
hellður alleinasta þyrer Aplegging og burðkastar
þess þykua og þunga Daglsins sem hins Sion hin
drade, Vm þetta þer S. Augustinus vitne/med
epterþygljande Ordum.

Þar Men seigia og hallda/ ad Sæler
nar þare vpp i Himeneñ/ og sic þapdar þan
gad/ Slikt er talad epter Alite Augna vor
ra/ Vær byggium þan hæsta Himen vera
myklu siartara en Solen er. En japnsnart
sem Sælernar leysast wr Lykamans Búnd
um/ þa verda þær eðe þluttar nie þapdar
i nöðurn synelegan eða þreisnalegan Stad
þuadan þær þa ad sía og'ljtra Guð/ helldu
ur síraþ sem þær ljða ap Lykamannum/ þa
eru þær japnsnart vía Guds Ringlum/ og
öðrum heilögum i Himana Rýte/ síaan
de Guds Auglit/ iðan r vran þessr Heimis
Takmarka/ a allar fjður/ Eins so sem þe
gar blindur Mádur sate i Solun: Hann
sies

síð þana eðle a meðan hans Augu eru eðle
o; nud/En þegar þau verða vpplaten/þá
siet hann þana:

Slíkt verður með nöðrum pleitum Epter/
dæmum beugsað/ að þetta skodunar Ríkte siet eðle
langt nie ryðt frá oss. Því að vinn vörn Lausnara
Christum stendur skripað/ Herran sialpur ber vit
ne vinn að hann siet i Sinnum/þá hann var lqkamle
ga hia Nicodemo i Jerusalem/ Jehan. 3. Húð
nen verður það beugsað? Húðnen er hann i Sin
num a meðan hann gengur i Gydingalaude/þá ei
num Stad til anats? Glyðed til húðnen hann be
ugfar það með efenne Öpenberan. Matth. 16.
stendur so/ En lopar nöðrum að synum Læresuet/
num sem var Petur Jacob og Jóhannes/ að þeir
skulu eðle sinakta Daudan/andur en þeir hafa siet
hann i synu Ríkte. Þá strax epter sex Daga tekur
hann Jessa þra Læresuetina með sér vppa eit
hate Stiall/ og verður þar þyrr þeim Fortfarad
ur/ so að hans Andlit skem sem Solen/ og hans
Blæde verða hvið sem Lios. Og sial/hönum birt
ast Moyses og Elías/ þeir ed tala við hann. Og
titt hvið Stý leid yper Læresuetinana/wr húðnu
Gud Almattugur liet heyra syna Ródd dasamle/
ga/Matth. 17. Marc. 9. Luc. 4.

Sugleiddum hier/ húðsu snarr þeir Petrus
Johannes og Jacobus asamt með vorum Herran
Jesu Christo tóma wr Truareñar Ríkte þá i Rí/
te Skodunareñar/ Jeg seige eðle að þeir tóme pull
tómlega þar þá/þá þú að þeir báru þá en þunga
daudlegan hölðlegs Greysis/ Enn þó tóme þeir
þar þá so langt og vutt sem vorum Lausnara he
pur

pur lýkad að satta þa tóma/ so að í þessu skapni
 da Rýfe Guds sja þeir Moysen og Elíam/ og hey-
 ra þa talande við Herran Christum. Þá send-
 ur í Gudspjallinu/ að Moyses og Elías hafa feni-
 ed opnað þá dæmum Himnaða í gíegnum Skyn-
 num/ hafa þarad til þeirra vpp yfir alla Himna/
 In Coelum Empyrium, Lelldur að hñ hafa þar
 ed vppa eitt hærte Sjall/ og þar hafa hñ þoklar
 að sig þyrer þeim. Og með þessum hætte hepur
 hñ í líofe laated. synt og opnað Rýfe Skodunar/
 enar með síne Forklaran og með þui að Moyses
 og Elías skodu þar hñ hñnum og töludu við hñ

Sömuferdis seigest. S. þall hafa vered vpp
 numen í Paradys og í þridia Himen/ en seigest þo
 ede vita/ huðrt þad hafa skied í Lykamanum/
 eda þyrer rtan Lykaman/ Medtíenande þar með
 að þesse Syn hepe matt skie/ ede alleinasta með
 þui mote að Salen hafa þarad wr Lykamanum
 hellsdur og eirnen hafa matt til bera/ að þad ha-
 þe skied hñ í Selme í Lykamanum:

Um S. Stephann stendur skripað Actor. 7.
 En með þui að hñ var þullur af Helgum
 Anda/ leit hñ til Himens og sa Dyrd Gus-
 ds/ og Jesum standa til Guds þægre hñ
 dar/ og sagde/ Síá/ ieg sje Himnen open
 og Mannsins Son standa til Guds þægre
 handar/ & et.

Suörnen mun þetta hapa skied? Hñ stendur
 þar þyrer Kademi í einu Kadhwse/ huðrt ed yfir
 þyrge var með þyðnu þate/ Suörnen hepur hñ
 matt

hatt / glegnum þá eð flá Himenestí open og Him-
neska. Dýrd og Jesum standanda til Guds hágre
Sandar? Sier til svarar S. Augustinus seigande.
Eð þe þe þetta vered þreisánlegur eða
synelegur Himen / þelldur andlegur Himen /
í húðin S: Stephanus þe þe þurpt
að gíðra nóðra Reisu / epter þessa Heims
hætte / eða þara vpp í Lofted / þelldur var
þan alla reidu í Guds Ríke þar þan stóð.
En þyrer guddomlega Openberan sier þan
þyrer sier þenian Himen open / og þan vant
ar eðert arið / enn að leggja af þann jafn-
neska Líkama / þar þyrer lætur þan gryta
sig / og bípalar Herranum Jesu sín Anda /
og er strax þar þia bönun í Dyrðene epter
sinn Dauda.

Suad gíðrer Elíseus? Þegar hans Svíner
þeir Syrlendsku villdu hápa griped þan ínelutt
an í Þorgeine Dothan / 4. Reg. 6. Þan huggar
sig við Himneska Alagð Guds og hans Himnesk-
ra Serfueita / geingur þam í Trúne / og veit að
þan þe þu sína Umgeingne í Himnenum / mite a
mille Geilagra Guds Ringla / þo eð flae þan þa
med líkamlegum Augum / þar þyrer talar þan so
til síns Þienara / Vertu óhræddur þu þan þan er
mette sem mý okur er / þelldur en þan sem er med
þeim. En sem Þienaren var hræddur og þor ep-
ter Heggian Sollds og Blods / og huxaðe med sier
Suad er þetta? Suðnen kann eg að vera mite a
mille Guds Ringla í Himnenum? Jeg sie eð flae
að /

ad/enn orðal Orúna/ og þeirra Mægt í fríng um
 alla Dothan/ Þá bidur Elíseus vegna síns þien
 ara/ og talar við sinn Gud nálagan/ og seiger/
 Dróttin opna þu hans Augu. so þaú síae.
 Þá ljet Dróttin vpp Augu Dreingsins so
 þaú sá/ Og sía (seiger Rítningen) að fjall
 ed allt var þullt af elldlegum Gestum og
 Vögnum í fríngum Elíseum. 4. Reg. 6.
 Híer koma þeir Elíseus og hans þienare/ vð Rí
 ke Truareñar jñ í Ríke Skodunareñar/ nðfurn
 part/ eptur þú sem Gud Almiattugur hefur vil
 iad syna þeim/ og þeirra lýkamleg Augu hafa þó
 iad að sía/ enn samt voru þeir híer í Seime/ og
 þurptu eðert Omak að hafa/ og óngva Retsu eða
 Serd að þara/ vð Ríke Truareñar/ arður en þeir
 tíame í Símenesí.

Guad skiede Elíasam Spamañ? Hafi sa Drót
 ten sírianda í hesta Sarsæte/ og í fríng um hann
 Sínneska Seraphin með sex Vængtum/ Eallande
 með harre Röddu/ Zeilagur/ Zeilagur/ Zeilagur/
 er Dróttin Gud Zebaoth. Það veit Elías að
 þetta er ein Syn/ hafi veit og sig að vera híer a
 Jórdunne/ í synum Lýkama og synu Sollde og El
 ode/ þó heildur hafi þessa Syn að vera Ríke gud
 legrar Dyrðar/ húðra hafi síed hefur með synum
 Augum/ og meñnar þar þyrer að hafi mune verða
 að deyta/ af þú hafi er en nu syndsamlegu Sollde
 í Ræddur/ kallur þú vpp og seiger/ Veit mjer/ jeg
 þorgeing/ þú iad eg þep obreinar Varer/ og
 bý a medal þess Solka sem obreinar Varer
 hefur. Þú iad eg þep síed Rongen Dróttin
 Zebaoth

Seðaðr / með mǫnnum Augum / Esa. 6:
 Mále nú huðr ed vill af Pápiſtum eda Caluiniſt
 um / huðrſu langt Eſaias hefur þurft ad reíſa /
 eda vpp / Ropted og Himeneñ ad para / til ad ſía
 Rýke Guds ?

Jeg medgeſing og jatta / ad þeſſar og adrat þú
 lýker Stoner Zeilagra Spamaña og Peſtula / ha
 þa eðe vered ſialp Tyrð huns þrídía Himens / edur
 Sögnudur himneſkrar Paradýſar / Zellður ſierleg
 ar Stoner og Openberaner / ſem Gud hefur ſierhu
 ðen villad lata ſía. En þo lata þar i Lioſe med
 nöðrum hætte Rýke Skodunarennar / og huðrſu
 Gud hefur haft hjer a Jörðuñe Rýke Skodunar
 eñar / nálægt hía ſynum Spæmðñum og Peſtilum
 og lated þa koma þar in mý Sionum og Openber
 ðnum / ſo þeir hapa eðe þurft ad para langanni
 Veg þangad.

Þins og i ſama Mata hefur Gud þullſtom
 legd Rýke Skodunar i þeſſum Zeime / hía ſñe chet
 iſtelegre Rirkju / þo ad þad ſic huled þyrer vorum
 Augum. So ad þegar chriſten Madur andaſt /
 þa þarþ hans Saal eðe ad para eda verda þlutt
 þra Jörðuñe vpp i Ropted edur Himmana / til ad
 komaſt i Guds eda Skodunareñar Rýke / Zellður
 þapſnare ſem hun lýður af Lýkamanum / þa ver
 ður hun þlædd himneſkre Þirre / og þar þapſna
 re ad ſía þa Himneſku Jeruſalem / þañ rietta Zi
 men og þa ſöñu paradýs eilýps Lýps / ſo ſem Her
 ran Chriſtur ſagde til Rönningians a Kroſſenu. n /
 Sanlega ſeige eg þier / i Dag / þad er a þeñ
 um Þeige / þegar þýn Saal þer wt brotnu Greiſe
 þýna

þjús Lykama/þa muntu vera miz miet i paradys.
 Þenna purdanlega og huggunarpulla Lærdóm
 ættu þier Lioffsens Börn vel að hugleida og gey-
 ma/ og hafa hañ tíðran/sem er/ Guðsu að Guð
 hann er alla tíma og i öllum Stöðum hia sinne
 Christne/ i þessum Zeime/ bæði a Gíð og Lande/
 mitt i midium hemmar Samfuælum og Sörmung-
 um. En hvar Guð er/ þar er hans Simerýkte nat-
 lægt/ og það kostar eðe nema eina Öpenberan/ þeg-
 ar hañ vill leida sjína þangad eða sjna þeim það
 ellegar þa hann vpplyser þa dasamlega/ So skíð
 ur þegar hans Venalder apleggta þetta dauðlega
 Söldsfins Greys/ þa er þeim þyrer Augum i þær
 snart Guð stalpur og hans himneska Paradys.

Sylged eðe yðar blindre skynsme/ eða Meiri
 ingum þeirra sem hallda/ að Simerýkte meige eðe
 i nöðurn mata vera hjer a Jörðu/ nema so se
 Meiri vilie blanda saman/ og gíðra eitt vr Sime-
 num og Jörðunne/ Mann hlöte Simerýkte og pa-
 radys Övaldra/ langt og vgtt að skíla og stíta
 þra þessare Jörðu/ et et. So dæmer mañleg skyn-
 seme/ hun heildur það þyrer Seimsku sem hun st-
 er eðe þyrer Augönum/ synelega/ þreipánlega/ hol-
 dlega/ og huad hun heyrer eðe með Öyrönum.
 En vier skulum hallda off þastlega við þa hugg-
 unar samlega Lærdóm/ að Simerýkte Guðs það er
 off hjer a Jörðu nalgat. Þuad ned þui Guð
 Almættugur vppþyller stalpur Simeñ og Jörð/
 en þo samblandast/ hann eðe við Seimen/ heildur
 er það hann er/ þarþ eðert Róm/ eðert Plætz/
 heildur annað enn annað/ heildur er hann nalg-
 ur i öllum Attum/ hia öllum Stiepnium. Þui skal
 þa

þa hans Rýkte/hans Paradýs/hans Gímnaþýkte og Gímen eðke meiga vera nálægt hier a Jórdunne hía sinne chrísteslegre Rírkíu? Huad skal hā hindra? Rýkte þessa Gétims Alfa/Rým/Gorn eða Platz eðke að hindra Guds Zalægd/huðnen kán þa náðtur Slutur að hindra að hñs Gímen eður Gímnaþýkte sic off eðke lyka nálægt þar sem hān er?

Þar þýrer þýlger það víssulega epter/ad mý þú Rýkte Guds er eðke þýrer utan off/hellður mý off og í off. Þar þýrer þa þara Sæler Drualdra þegar þær eru lausar við Lýtaman/eðke híd vera so sem í þíarlagan Stad/hellður híd þára til Guds slalps í hans Paradýs. Þúad Anden huerþur aptur til Guds sem hān heþur gíped/ Ecclesiast. 12. Nu vottar Gétlög Rírkíng so/ad Gud med sínne Gímneskre Verkan sic í off/Philipp. 2. Joh. 17. 2. Corínth. 13. Írem/ að Chrístur þýrer Truna býe í vorum Gíórtum/Ephe. 3. að hām lípe í off/Coloff. 2. og að vier þýrer Truna stéi Mustere og Herberge Gétlags Anda/1. Corínth. 3. 6. 2. Corínth. 6. Nu þýrst að Gud med sínu Rýkte/ sýnum Anda og Gápum er í off og med off/huad þurpa þa chrístenía Mánía Sæler að þara vpp í Lopted/ í gíegnum Stýen/og gíegnum alla Gímna þangad til þær koma í Guds Rýkte/ þar Gud latur sig sía Auglite til Auglétis? Og eðke kúna Papístar/Calunístar nie aðrer að beunþa síu Lærdóm/Huðr veit seiger Salomon huðr Anden Máníus þer vpp/ eða Anden Gíenadaríns nídur/ Ecclesiast. 3. Og eþ hñ Vise Salomon eþer stýtt/Huar vilía Papístar og Calunístar taka Beunþing vñ soddan Epne? Þar þýrer

talar Lutherus ríttilega hjer um þar hann só
 siger / Ab extra / þad er / hid ytra lípum v
 er i Diöpsulsins Ríkte / þar þyrer þurgum
 vier einiskis gods ad vönta / i þessum heit
 me Ab extra / þad er / hid ytra / Enn Ab in
 tra / hid jntra lípum vier i sálldar Ríktinu
 Christi / þegar vier hópum med oss Gud
 med sinu Blessada Orde og sinum Afgis
 þum. Þar sjaum vier og þínum vier omat
 anlegan og yperblótanlegan Ríktum Gud
 legrar Siasku & Dyrðar / en þo ecke nema
 so sem i Speigle / i myrkuo Orde eða Rad
 gatu / so sem S. Páll ad Orde tuedur / 1.
 Corinth. 13. Þar stendur skripad / Domi
 nare ja medio Inimicorum tuorum & cet
 Litt Ríkte blytur Herran Christur ad þapa
 þui stiornar hann dasamlega / og drottmar
 mitt a mille sína Dvina / Enn þad skiedur
 ecke þyrer utan Opsoen og Sman og Last
 Latum oss þar þyrer bríotast þram i Nap
 ne Drottens / huort helldur þad verður þyr
 er heidur eða Vanheidur / þyrer gott Ríkte
 eða Vanríkte / þyrer heipt eða hatur / þyr
 er Vinattu eða Dvinattu / allt þangad til
 ad vier komust i Ríkte vors elskulega Jöds
 urs / huort Christur þegur þyrerswed oss /
 þra vpphæp heimsins / þuar vier munum
 þa og þína alla Dyrð & Sálu.

I sama mætti vil eg med Luthero þetta ver
 alld

allðlegt Lyp falla eitt Lyp Ab extra / i huðre
vier verdum ap Modurlype þædder / En Guds Rí-
ke til huðrs vier verdum ap Gude þyrer Euange-
lium Endurþædder / þad falla eg Gimmeskt Lyp
Ad intra / þad er / hið jñra i Saluste Samuiskun-
ne, þuiad lyka so sem Madur þædest ap Modur-
lype i þessan Heim / þa tiemur þad / Tanquam ab
intra ad extra, wr þreyngslum modurlegs Lyps
jñ i þessa vjða Veröld / En Salen hins Christna
Endurþædda / þa hañ skal deyia / og þara ap Lyka
manum / þa þer hun wr þessum Heime / jñ i Dyrð,
ar ríke Guds / Velut ab extra ad intra, lyka so
sem þra einum okunugum ytra Stad / þar hñ he-
ur margt illt orðed ad lyða / jñ i sitt himneska S-
durland og Heimile / og hepur þar eilypa Snyld-
Flede og Saluhialp.

Opt hepur þad skied / þegar Fromur Gud /
græddur Madur er kómen ad þrañ / og berst við
Aundena / ad hñ hepur líðed i Aungvit eða Ómei-
gen / og þegar Men hapa hugad hañ munde sto-
nadur / þa hepur hañ ráknad við / og sagt þra / i hu-
ðsu þógrum og gledelegum Stad hañ hape vered
og huad hañ hape heyrt og síed / og hepur þar ap
þeinged Hiartás Girnd til ad þara i burt hiedan /
til syns Lausnara / og er so syðan vt ap soþnadur /
so hañ þinnur eðert til Þaudans.

Suma og Mergur þessa Mals er þetta / ad
þegar sa gudhrædde andast / þa er þ eðe añad / en
Tarnstus, þagnadarfahileg ferð eða Geinþór / vt
þessa Heims Reyð og Rymd og vr Þaudanum /
jñ i eilýpt Lyp / eilypa Sxlu og Saluhialp / so ad
Salen heþz ei þórþ nóðurstadar ad þara / eða ad vr

ra plutt vppf Lopted/ In Coelum Empyrium,
vpp yper alla Ginnu/ hellsdur jafnsnart a sama
Mugabragde hyn lydur af Lykamanum/ þa er hyn
i Guds Ríke i Paradís/og hefur eilípa Gælu og
Sæluhjálp.

Annar Cap.

Discrimen inter Vitam Aeternam, Ani-
mæ Renascentis, & Animæ Regenerate.

Guðr ed sic Misimur a þui eilípu Lype/sem
Ríetruader hapa hler i Seime/og þui himneska
Lype/sem vvaldra Sæler hapa i Paradís.

Sennar Greinarmun gíepur S. þall
off líoflega til Rymmingar 2. Corinth. 5.
Seigfande. Enn a medan vier erum i
þessu Hreyse/vors Lykama/þa hópum vier
Sorleinging/ epter Ríke Eilíps Lyps/þat ed
Under mun verða a öllu Illu / og þat ed vier
munum síá Guð Mugllee til Muglits/ & vier er
um þvingader/þad er/vier lydum Angist þyn-
gst og Ruyða/ad vier hlíotum ad deýía adur/og
leggja af þenna Lykama/so sem adra Þperhöpn/
af þui vier villdum giarna eðfe aþlæðast
þad er ad skíta / Vier vilium ogíarna aþleggja
þenna höllblega Lykama/ hellsdur villdum vier/ep
þad være mögulegt blýpa i Söldenu/og i Söllu
verða yperflædder/ með himneskre Þyrd eilí-
ps Lyps/So ad þad dauðlega allt huad i vø-
ru Sölle er dauðlegt yrde vppsvelgt eða af
mæd/af Lípenu/ þad er/vier villdum giarna/
þa og

þa og öðlast Eilípt Líf/mí þessu höllde og Dlo
 de sem vier höpum/og þurpa eðe að deyja aður,
 Enn þann sem off tilreider til hins sama
 Eilíps Líps þyrer Orðed/er Gud sem off be
 þur gíeped Pant Andans/það er/Vppa það ei
 lípa Líf hefur hann gíeped off sinn Zeilaga An
 da i Panta/so vier meigum vera vísfer/ og reida
 off þullfomlega vppa það Simneska eilípa Líf/
 Enn jannan erum vier med godum Zunga/
 það er/Med þui að Gud epter synum Södurleg/
 um Dilla vill so vera lanta/og það hlýtur so að
 skte/ vier verbum að deyja/ vier hlíotum þennan
 höfðlega Lífama að að leggja/aður en vier kom
 um i eilípa Lífped/þa erum vier vel til Friðs/og
 lýdum það þolenmodlega. Og vitum það/ad
 a meðan vier þvum i höllðenu / þa erum
 vier i Siarlögð þra Drottne/ það er/ Vier
 erum so sem þilagræmar og Velendingar a með
 an vier erum i þessum Zeime/þar vier lípum híd
 þera/so dem Ab extra,og kúsum eðe að sta Gud
 með vorum Augum, Þuiad vier göngum i
 Trunne/enn eðe i Augsionenne/ Enn vier er
 um Glader/það er/Straufer og Öhræðer þyr
 er lqamlegum Dauba/ og hópum meire Lýfi
 að vera þyrer vran Lífaman/ Ab intra,híd
 þmra heima i Rýte Guds/r vera hía Drottne
 þar vier(epter það vier höpum aplagt þennann
 daublega Lífama)eðe göngum leingur i Trunne
 heilidur i Stodanenne/ so sem i voru riettu Söð
 urlande/þar eð vier staum og skodum vorn himi
 neska

neska Adam Jesum Christu Auglite til Auglets

Hier höpum vier liofan Freinarmun / a-mille
vorrar Saluhialpar hier / Heim-og frra Riet-
truudu sem pramlidner eru. Þar pyrer skulu hier
einböldu þetta vel athuga og merkia / ad Rytteð
Eilyps Lyps in Genere, það er / almennilegre
Rædu/er eðe utan eitt og hid sama Rytte/til hu
ðrs Rytis ad heyra/bæde þeir Riettruader sem /
Heimenum lþa/og so lyta þr ed pramlidner eru/
Einn hier / Heim verður þetta Rytte eðe sied mþ
lytamlægum Augum/ heildur er það alleina þolg/
ed / Ordeni/so sem / Speigle ega myrkum Male
pyrer Trunz. Einn þeir Deuðdu Guds/sem pyr-
er stundlegan Dauda eru lauser ordner við þenna
Heim og Eymdardal / þeir hafa það pyrer Aug-
ðnum/og þeir ganga eðe nu leingur / TRVme/
hellður / Skodanenne. Þar pyrer þo ad Rytteð
eilyps Lyps sie eðe nema eitt og hid sama / sial
þu sier/þa er þui þo með tuennu more hartad/
so ad það kallast Rytte Truarennar / og so Rytte
Skodanarennar/1. Corinch. 13. 2. Corinch. 5.

Þetta Rytte nepnest / 3. Ríningu HIMEN
Það nepnest Skiol og Skugge hins Almatuga/
Psalm. 91. Það kallast Land Lipande Mann/
Psalm. 115. Guds Gónd/Psalm. 31. Þorg Lip-
anda Guds/Hebr. 12. Su þrialsa Jerusalem sin
þar uppe er/Galat. 4. Svó þess Himneka Söð
ursins/Joh. 14. Og Tialldvds Drottins/Psal-
25. Null þesse og önnur þullyt Orða atkúrde
merkia eðe annad in Genere / almennilegre Ræ-
du/enn Mýskunat rytte vörs Gud/eda Rytte vor
æqr Saluhialpar / Og / þessu Rytenu eru aller
himnesker

hómnesker Þorgarar/öll Þæn Liofsins/allar &
 Ringlar/og allar Gudhrædder/og þeirra Vift og
 Vera er þessu Rýfenu/So að eg ma rícttelega
 sitgla/þeir eru þ Gud's Nadar Rýfe/þ Limerýke/
 þ Þorg lipanda Guds/þ Hende hins Almættuga/þ
 Hwíse Guds Söðurs/ og þ Lande lipande Mæssa:

Nu er þetta miðg huggunarfamlegt og glede
 lagt að heyrta og víta/ Það Gud Almættugur af
 skírtte Nad og Mýskun þyrer sinn Son Jesum
 Christum hefur gleped mæir það eilýps Lyp/ og
 að eg so sem Barn og Urpe Lypsins heyr þ þu
 og Platþ Vift og Veru alla reidu þ Linnenum/ þ
 Þorg lipanda Guds/þ Hwíse eilýps Söðurs/þ Lan
 de lipande Mæssa/þ Tiallobvæð Dröttens Þeðroch
 og er alla reidu Sæluholpen.

Þinn vppa það að slýft verðe eð angliofara
 og skílianlegra/ Þa skulum víer læra og víta þ/
 að víer rícttruader christner þ Geimenum/höpum
 so sem túsþallt Lyp/Víer lipum með túsþu mote
 vnder eins/ab extra,& ab íntera,híð ytra/og híð
 íntera/Híð ytra lipum víer þ Geimenum/Híð íntera
 lipum víer þ Heilögum Anda. Vort Lyp híð ye
 tra/ab extra,það er komed þ naturlegum Verkum
 Lqkæmans/þ Græringu Mæssins Lida og Lím:
 þ Andardrættel/þ Syn og Heyrn/Vöku og Sæpne
 Stöðu og Göngu/ þ Heilsu og Heilbrigðe og öðru
 þuilyftu. Þá það íntera andlega Laped að íntera,
 það er Rícttelæte/Gríður/Sögnudur þ Selgun And
 da/Þífska Guds/Rícttelste Naungans/lipande eru
 nadar Traust a Fude/ og Vpplýsing hins Selga
 Andas. Síæð nu og merked Liofsins Þæn/Þe
 er þu ytra mynu Lape og Græmperde er eg þ þ

um heime/ so sem öll önnur Adams Börn/ og so
sem aller Tyrktar og Heidingtar/ En epter manni
andlegu og jñra Ljperne og Framperde/ þa er eg
j Himnum i Guds Stad og Borg/ hja öllum
himneskum Borgörum og Vtuöldum/ þangad ein
gen ap þeim Ogudlegu koma kann.

En vppa það ad þu skuler eðe hallða þetta
pyrer Strum eða Skjal sem eg tala/ ad vier Riet
truader steum alla reidu i Himnum og i Guds
Rjfte/ þa heyr þu huad heilög Rjning seiger.

Vor Vingeingne er i Himnum/ huad
an vier vöntum Frelsarans Jesu Christi/
Philipp. 3. Item/ Vier erud nu eðe þram
ar meir Gester edur Framande/ belldur Bo
rgarar med þeim heilögu Guds/ og hans
heimamenn/ Ephe. 2. Item/ Vier erud
komner til Sjallsins Sion/ til Borgar lip
anda Guds/ til þeirrar himnesku Jerusæl
em/ til þjólda margra þusund Eingla/ til
sagnadar þeirra Frumbornu sem i Himne
num eru skripader/ 7 til Guds Domarans
allra/ 7 til Andanna þullkomlegs Riettlæt
is/ Hebre. 12.

Sier heyrer þu minn Sæl huad Gud talar/
hugleid hvar þu ert/ Og þier Rietchriftnu/ hug
leided hvar þier erud/ Hvar er Christus? Hvar
eru hans heilager Einglar? Hvar eru þennan
Dag þeir heilögu Patriarchar/ Prophetar og
Postular? Hvar eru Andar þullkomlegs Riettlæt
is? Aller heilager þyflaruoottar/ Sorpedur og
aller

aller Guds Veruðer/og vorer Medbrædur og Na-
ungar/sem í Drottne Jesu eru söfnader? Hvar/
í huðrúm Stad hafa þeir Vist og Veru? Eru
þeir eðle í Himnum? Lífa þeir eðle í Gude el-
lyplega? Heyr þu nu huad Guds Ande talar/Hví
seiger vier seium í þeim sama Himne/og að vier
höpum vora Umgeingne í sömu Guds Borg/og
seium í þeirre sömu Himneskre Jerusalem/og sa-
ma lifande Mánna Lande/sem þeir.

O Herra Jesu/Huad heyre eg? Zulstkur Hvar
rans Sögnudur og Salarhuggun er stykt? Síe
jeg þar þu ert/og hafa jeg minna Umgeingne í
Himnum/þar þu ert með öllum þínum Heilög-
um og Veröldum/þa skal eg vera að Híarta gla-
dur/og lata alla hrygd og Sorg Harm og Rjú-
ða/þara sinn veg.

Og með því að Gud slápur eignar mier Hí-
menest/og að minn Umgeingne og allra Rícternuð-
ra síe alla reidu í Himnum/og að vier alla rei-
du lífum þar inne (að því prateknu sem afhærer
vort ytra Lýð og Framperde hler í Heime/og þá
vier erum hler Framande og Vegparendur) Huad
er það þa sem papistar og Caluinistar þara miz/
að Himerýkte og Södurland eilýps Lýps síe so
þarstätt/og so langt þra off so sem sa hæste þest/
ingar Himen er þra Þórðure/Hvar hafa þr Gu-
ds Orð um þetta? Hvar eru Vrensburder Hei-
lagrar Ríctingar sem stykt votta? Huðr að öllum
Spamösum postulum/og sönnum Lærepedrum
Heilagrar Christne hefur nöðurn tuma stykt tie-
ne? En þá eg seige / Ríngen/sem er/Ad vier ríct-
eruader Christner seium alla reidu Suluhölpner/

og að vor Umgefnigne sé í Himnenum/ það bet-
 vís eg með lífsum Sannleika Guds Guddom-
 lega Orðs.

Þar þyrir mín góðe Broðer í Christo Jesu/
 huð þu ert sem les þetta/ Lúxa eðle þar um þá
 smálanlega myklu Læð hins hesta Himens/ so
 sem að Paradís mune þar vpp vera í huðia De
 ualbra Sæler eiga að para í giegnum Lopeð
 og Stýen/vpp yper Sol og Stjórnur og alla Him-
 na/ædur en þar foma í það rietta Södurland ei-
 lups Lups/ og í Himneskan Paradísar Sögnur/
 Lúxa eðle/ Luad hræðlega langt er þangad/ þar
 Gud býr með synum Seilögum og Vtuðum/ Gu-
 ðnen mun eg þangad komast? et et. Sugleid hells
 dur það S. þæll seiger/Rom, 10. Orðed Heila-
 ga Evangelij það er nalagt í þýnnu Mun-
 ne og í þýnnu Siarta/ Lúar hells það sama
 Orð verður fient og predikad/og með Siartanu
 medfæð/ þar er Himeryke nalagt/ March. 10.
 Þar þyrir stunda þu að eins Guds Rýke/og sta til
 að þu stert einn af þeim Muplugu sem það hripsa
 til sín/Rosta þu kapps þar á/ að Guds Rýke sé
 hið innra með þíer/ þá ertu í Himnenum/ og þá
 hefur þu þýna Umgefnigne í Himnenum. Þuad
 þesse REGVLA eða Regla er í Seilagre Rímin-
 gu grínduðllud/og bregst allðrei/ Huð hafi þer
 ur Rýke Guds/ Sem er Ríetlæted/ Stíden og
 Sögnuden í synu Siarta/og hefur Himneske Lyp-
 og Stærperde/ sa er alla reidu í Himnenum og í
 Rýke Guds/ og hafi er alla reidu Borgarmadur
 þeirra Himnesku Jerusaleu.

En huad seiger Lústru HV LDA/og Söfð-
 leg

Jeg Stýnsfeme og Spekte til þessa? Sum vppvefur
 Papista/Caluinista/Gyðinga og adra Villumenni
 þeir ed med höllslegum Hugum ad eins alýta og
 þeyra þenna Leyndardom og vora Tatning/vni
 himneñ og eilýft Lyp allra Guds Barna/Eni
 fr fúña eðe ad skília þ/huðnen christen Madur
 en lípe eilýplega/þar hañ hlýtur ad deyja/Og hu
 ðnen mögulegt er/ad hañ meige vera i himnen/
 um/þar hañ er synelega þreipnlega huðge nema
 hier a Jörduste. Og þetta er sa Lærdomur hvar
 hier a huðs vegna/Lutheri Lærefueinar og Ep
 terpylgendur verða a þessum Dögum/so haturle
 ga hædder spottader stungner og báttalader / ad
 þar er eingen Mate med.

Þeim þer hier eðe olýft so sem Gyðingum/
 þa þeir löstudu Christum/Johañ. 8. Nu stium
 vier(seigta þeir)ad þu ert ein galen Ubiquitiste
 og eñ plumpur Lutheranus/Abraham er dauð/
 ur og Spanneñerner/og þo seiger þu/ad þu i Chr
 isto/pyrer Truna a hans Orð/stertu odaudlegur/
 og munir eðe Daudan smæða eilýplega/Vertu mei
 re en vor fader Abraham/ et ct. Suðen giðrer
 þu stalpan þig?

En jeg Philippus suara þeim so/ Ep ad eg
 hrosa muer stalpur/ eða ap stalpum muer til/ ap
 Odaudleikannum og eilýpu Lype/þa er myn Gros
 un einiskis verd. Enn Christur er sa sem pyrer
 Truna byr i mynu Hætta/og líper i muer/ap hu
 ðrium þier Jesuitar og Caluinistar seiged/ad hñ
 se yðar Gud og Stelfate, og þier þeked hñ eðe/
 En eg þekde hañ/og eg lípe pyrer hañ og i hñu
 eilýplega, Þu ad lyta so sñ Sam. ii. muer er Lyp
 ninn

míns Lyfkama/so er Chrestr i mynu Siarta Ljúp
Sálar miðar/og hafi hefur bæði míni Lyfkama og
mína Sál med synum Selga Anda hreinsað og
helgað síer til eilíps Músteris/so að eg með Lj
fkama og Sálu síe hans eigen Eign/ og að eðert
Valld og eingen Míagt þær mig þra hönum stíed.
Þetta er mítt eilípt Ljúp/og af þíu er eg óðauð
legur/og þetta Ljúp heild eg Þyrðlegra og aðra/
en það lífkamlega Ljúp/ Og þetta eilípa Sími
neska Ljúp huðrt með réttu ma nepna lípanda
Ljúp/míste eg eðe þýrer stundlegan Þauða míns
Lyfkama/helldur þorbetrast það og þræst/so að
af þeim Ljfkamlegum Þaudanum/þa eg ríktugle
gan og ómalanlegan Ávíníng og Abata/eptr S.
Þáls Órdum þar hafi seiger/ Chrístus er mítt
Ljúp/ & að deyja er míer Ávíníngur/Phil. 1
Þar þýrer heild eg Ljfkamans Þauða þýrer óngi
uan Þauða/helldur að eins Áldurbrot og Ápleg
gíng þessa jarðneska Greysis/holldlegs Lyfkama/
míer til meira og stærra Ávíníngs sem er himne
skt Ljúp míðar Sálar/ huðr eð hjer þýrer tíemst
til að sía og skóða Guds blýða og Blessaða And
lit/ og Lausnarán Jesum Chrístum/ huðr aður
eðe tíanne að skie a meðan hún var í þessu veyfa
og þallanda Holld Greys.

Áu. kastar holldleg Stýnsfeme hjer Órde i mó
te/og seiger/ Saper þu himneskt Ljúp/ og haper
þu himneska Umgeingne/þa ertu þó eðe að hell
dur í Símmenum/Áuðnen kantu að vera hjer og
þar vnder eins? Áuðnen kantu að vera vnder ei
ns í Samborg og í Símmenum? Þu galde Vbi
quitiste

quittiste, Meinar þu að Zimeryste sie í Hamborg
brugga Meñ og baka í Zimnenum/og hafa Meñ
þar Raupmannskap og adra Zöndlan? Eins og
híer í Seime. Þetta seigja Caluinistar.

Þessar og adrar spie Glosur manlegrar Styn
sendar hefur þa Gudz Madur Lutherus a sínum
Dögum orðed að lyða að þeim Zuinglianis/Enn
hā suarar þeim m3 þessum Orðum/ Svad? Enn
eþ eg segde so / Að Christur heþde og lýka
vered a Zimnum / þa hann gíect vns tr-
ing híer a Jórdanne / So og lýka eirnen
hans Postular/og vier aller saman sem þo-
erum dandleger/so þramt sem vier truum
a Christum? Þa ed þyrsta mundu koma rud-
ningar vns Rínden hía þeim Zuinglianis/
þa mundu þeir jafnsnart taka þar epter &
seigia/Svad/syndga Meñ í Zimnenum?
Sara Meñ villt í Zimnum? Greistar Diöþ-
ullen í Zimnum? Upsæker Heimuren off í
Zimnum? Og so þram epter/Þuiad vier
syndgum oaplatanlega/ vier preistunsi að
Diöplenum hollde og Heimenum/og bídun
þar þyrer í Drottenlegre Bæn/ Sýrergíet
off vorar Skulder/og leid off ecke í Greist-
ne. Med soddan mote klemur þu Diöple &
Seime/hollde og Blode vpp í Zimnen?
Stádu galde Luthere hvad þu talar/Þey
Villtu gíofra off Misþyngar?

Híer suarar Lutherus stalpu síer/m3 ganne/
Svad

Svad skal eg gjöra? S. þall hefur vilt mál
 þar hafi seiger/ Gud hefur Blessað oss með
 allskyns andlegre Blessan In Cœlestibus;
 Og eini aptur/ Cap. 2. Hann hefur gjört
 oss lifande ásamt með Christo/ og hefur
 vppvækt oss með hönum/ og láted seira
 oss ásamt með hönum meðal þeirra Him-
 neskú; Og til Coloss. seiger hann so/ Cap. 3.
 Adart Líf er þolged með Christo i Gude/
 þad hlýtur þa ad vera a Himnum/ et cr.
 Og þa seirna seiger Lutherus/ Svad þar þi
 er margt um ad tala/ Himertjke er hier a
 Jördunne/ Guds Seilager Einglar eru vnd
 er eins i Himnum og a Jördunne/ so eru
 vier Christner bæde a Jördunne i Himnum.

Þetta Lutheri Andsuat skulum vser láta
 oss nagma/og leggja þetta til/Ad so sem Christur
 er vort Hópud og vor Hertoge sem þyrer oss geit
 gur/og oss dregur eptir ster/so þylgium vier hön-
 um/ og erum þar sem hann er/ og verbum hön-
 um lyter.

Nu var hafi eptir síne mándomlegre Mætti
 uru eke alleinasta a Jördunne/ þa hafi talade við
 Nicodemum um Guds Ríke/helldur var hafi þa
 og lyfa i Himnum/og hafde Himertjke með sér
 hvar hallst hann gied eða stod. Eingen/ seiger
 hann/þer til Himens/nema sa sem kómen er
 af Himnum/ Mannsins Sonur sem er i
 Himnum/ Johñ. 3. Achópn þessa Himns og
 lyneleg þreipnleg Umgeingne m3 Mönnum hind-
 rar

rat Christum eðe þra sinne Umgeingne / Himne
 num. Hafi var hla Nichodemo / i Jerusalem / en
 samt var hafi a Himnum / eðe alleinasta sem Gud
 heilbur og ljka so sem Mannsins Sonur. Eins
 ljka ma endurþæddur riettruadur Madur seigia/
 sa sem Christo tilheyrer / Ringen þer i Himneð
 eten sa sem þar opar ad er / sa sem er Endurþæd
 dur þyrer Heilagan Anda / og er skjæddur / hafi þer
 ur syna Umgeingne / Himnum / og er med Christo
 allareidu / Himnum / og þra þessu hindrar ham
 eðe / þo hafi hliote hier i Heime ad vera / Giestur
 og Veggjandur / þa þerur hafi þo samt syna and
 lega Umgeingne / Himnum. Riettruadur christ
 en Madur / hafi lífer i þessum Heime so leinge Gu
 de ljkar / hafi lífer i Guds Orða / gíðrer skjöldu þi
 ns Umbættis / elskar Gud af öllu Hiarta / og þer
 ur Ríkarleikan til syns Maunga / samt er hann i
 Christo og med Christo synum Lausnara / Him
 num / húðrium Himne ad eru Heilager Guds Ri
 nglar og aller Vtvalder.

Síer Eftirur en Zustru HV LDA / Mannleg
 Skynseme / og hleypur húðere Spurningu þram
 yrrer abra / gíðrer stjkt ad Spotte og Darna skra
 þe / og seiger / Þu ert i Himnum / Ríðre / Zuad
 síer þu þar ? Síer þu þar þa Heilögu propheta
 og Postula / Zuad gíðrer Elias / David Kongz
 og adrer heilager ? Þerur þu talad við þa ?

Soddan Spieglo sur og Spurningar / og alle
 stjkt Achape / og soddan Forvitne / latum vier þa
 ra sinn veg / og gíðrum med einu Orde Andsvar
 af S. Ríðningu / seigiande / Þíer Herrar Jesu
 tar Calumistat / og húðrer hellst adrer sem eru /
 vier

Vier göngum í Trúne/en eðe í líofre Skob
 an/2. Cor. 5. Vær tölum um andlega hönd/
 lan í hinnum/en eðe um höfðlega líkamlega
 Veru. Og vnder þá Grefni er áður so sagt / að
 himerýke eður eisspe Lipp er eðe vean eitt In Ge
 nere/almennelega að tala / Vinn þó er það með
 tuennu mote/ eptur þat sem mismunur er á milli
 Truareðar hær í Heimheim/og angliofrar Skob
 anar annars Heims/ Og hær þyrir heyrer þessu
 Ríste til túsþallt Solt/ það efna hefur sína Um
 geingne í þessu Rísten/alleina í Trúne/ Sict. 11.
 að hefur sína Umgeingne í augliefee Skoban/
 þat Gud lætur sína Vrualda sig sta/ Andlice til
 Andlitis.

S. þall kallat þettar Ríste Skobunareðar
 (þat Gud lætur sína Vrualda sta sig í ovræde
 legre Dyrð) Þridia Himen/2. Cor. 12.
 Þuiad í S. Rítingu verður hellst gieted þrigg
 ia Himna. í Sa þyrste er það epsta Firmament
 um Sestingar Himen/með allre síne hœð og sijn
 um húðþum og þringum/í húðrím að eru all
 ar Stíðrnur/S. I og Tungl/og aðrar Planetur.
 Þesse Himen tekur allt í þra Sestingar Himne Sei
 arnaða/og til þessarar Þardar Þringlu á húðre
 vier skryðum. Um þessa allan synelega Himen
 talar S. þetur og seiger/að hær skule þorganga
 á seinasta Þeige/með Þræke og storum Þrestum/
 og bræðna að Síta/ 2. pet. 3. Annar Him
 en er Guds Christne eða Þöpinur christelegar
 Ríktu hær á Þöðunne/í húðre su seña Ríett
 lætes Solen Christus skyn og líomar/og þat hær
 með

med sínu Orde og þyrer síð 6. Andá fallar sam
ansafnar og vpplyser sína Drálda/Malach. 4.
Ephef. 4. et c. Þ þessum öðrum Síminne berst
hafi med sínum Þinglám og trúsyndum Rienne
fedrum/og strýðer oaplataulega við þan heluþska
Randa Dréka/og Fastar hönum yr þessum Síminne
Og þetta er sa Þardage um húðin skripað stendr
Apocal. 12. Cap. Sí þridie Símin er para
dys eilýps Rýps/þar ed Mest ganga eðe leingur
i Trunne/og sí eðe so sem i Speigle eða Radgar
tu/helldur i auglístre Skodan/siaande og lýtande
Gud Auglite til Auglites/so sem hafi er i eilýp
um himneskum Sögnude/med öllum 6. Þinglám
og Guds Dróldum.

Um þessa þria Síminna skulum vier huxa/og
giata þar ad/Aller Mest ap Södur og Modr þad
der/hapa þessa Art og Tegund/Ad i þan þridia
Símin i þa himnesku Paradys/þan eingen ad fo
ma/nema þu ad eins/hann hape ádur vered i
hínum tucimur Síminum/sem nu var vmtalad. Þ
þeim þyrsta Síminnum þaum vier vort natturle
ge Rýp og Andardratt/Hier lýser off Solen Tun
gled og Stöðnuðar/og hier þien: off:aller himn
esker Kraptar med suie margþalldre Verkan. Þ
þeim öðrum Síminne sem er chrísteleg Ríktia ver
dum vier skýrder/ Endurþaðder Heyrum Guds
Ord/ göngum til Gudlegs Dords/ verdum þyrer
Rögmalsins preditum leiddur til Vidurkíeningar
Syndana og sañtar Þdranar/og þyrer þad Zeila
ga Euangelium endurnærder og lýpgader/ þyrer
Truna a Jesum, Christum/og vpplyster med Zel
lögum Andá til gudlegs Framþerdis/ til Polen,
G 94. mædd

móðernar/Vonarnar/Ríkarleikans/ Bæna áfall
 sins/ Það árgiörðarnar/ og alls annars gudlegs Af-
 hápis og Framferðis/ et c. Þegar flytur guðhr-
 addur christen Maður andast og þer af þessum
 Heim/ þá þer hñi vör þeim þyrsta og öðrum Him-
 ne/ og kemur þñ i þann þridia Himen/ sem er það
 rietta Södurland allra Guds Veruldra/ so hñi gít
 nest eðe að koma aftur i hina þyrre tuo Himna.

Til þessa þridia Himens er eðe so langur veg-
 ur sem þeir Papistar/ Caluinistar/ Machometistar
 og Gyðingar hállda / að Maður þurfe að reisa
 vppi Lopted i gegnum Skýen / og alla Orbes
 Himneskra Planeta og Stjarna/ og vpp yper all-
 an Jöstingar Himen/ardur en það hñi þær að sí-
 Gud og koma i þa Himnesku Paradís sñ Gud er
 með sñnum Heilögum og Veröldum.

Þar þyrer þegar sú Spurning kemur fram/
 Hvar þa þridie Himen sé/ hvar sú Himneska Para-
 dís og Jerusalem Guds Veruldra mune vera i
 þa gít það hvar/ að hñi sé i Gude / eða i Guds
 guddomlegu Stöðunar Ríkte / þar Gud lætur sí-
 og skoda sitt blýða Blessaða Andlit/ Auglite til
 Auglitis/ i pullkomlegre Glede og ellyrre Þyrð.
 Og til þess að openbera og lata sí- sig og sína
 allra Heilögustu og Þyrðarpullustu ESSENTIAM
 og Veru/ þa þær hñi eðe að hafa nöðurn Stad
 þíatz eða Rým i þessare vðre Veröldu/ huórte
 hartt nie lægt nie þar i mille/ Selldur giörer hñi
 það i jialpum ster/ so það kemur eðe þar og huór-
 ge nær við þenna Heim. Og með þu hñi neþn
 er sig hñi Spamannenum ein Gud/ sem eðe er þíar
 lagur/ heilður þann Gud sem er nálogur/ Jerem.

21. Þar með nepner hann sig einn Gud/ hudið ed
 hia siet hepur Laun eilíps Lyps / Esa. 62. Þa
 er af þessu auglýslegt/ að þa þridie Himen og Rí
 ke Stodunarennar / mune eðe vera Siarlegt eða
 langt í biartu þra Guds Vtuðldum hier a Jörð.
 unne/hellbur harla nálægt illocaliter, eðe, i nðk
 rum verassldlegum Heimfins stad/ Horne eða Plaz
 tze/ Hellsbur þar Gud slápur er/ og hepur vered
 að Eilípu/andur en Himen og Jörd voru sköpuð.

Jeg bid alla Vinfallda og Gudhrædda Christ
 na/ að hlaupa eðe so pliotlega yper þetta sem jeg
 hep talad um þessan seta edla Leyndardom/ Hells
 bur athuga og yperrega þetta / og leggja það a
 Siartad/ so sem þann huggunarkullasta Lærdom
 sem eðe er spumen eða teken yr Speke eða vísku
 mannlegrar Skynfendar / sem þeir kalla Philo
 sophiam, hellbur er hann ausen yr hreinum Br
 unne Israellis/ sem er Heilög Ríening. Míer þet
 ta vel/ seige eg/ og haf og hallt þui i þínu Siar
 ta/ að Sagnadar Ríke vors Guds/ og su himneska
 Paradys og Jerusalem/ þar Almattugur Gud læ
 tur sig sta i eilípre himneskre Dyrd/ er eðe með
 verassldiegre Málíngu Heimfins Leingdar eða
 Sodar þíarleg/ þíarstæd eða langt burt þra Ríet
 truðldum Liofsins Dörnum hier i Heime/ Hellsbu
 ur er þun hia off og i kringum off/ sem trium a
 Jesum Christum / So að eg ma vísselega og með
 Samfundum so mæla/ Jeg er allareidu Saluholps
 en/ og allareidu er eg i Himnenum huörn Gud he
 pur þyrerbued sínum Vtuðldum / Þun þo með
 foddan Mismun og Skilmála. Ad i þessu Sam
 naríke Guds/ ganga aller Guds Heilag. r og V
 g g ij valder

valder í auglósre Stóðan / síðande Gud Auglíte
 til Auglitis / leyser og þrælsader þra Auglíst Þy-
 md og Samkvæðum þessa þorgeingelega Lyps/
 Enn eg geing í þessu Rýke / alleinasta í Trunne/
 en eðe í auglósre Stóðan / En þó er jeg med go-
 du Giede/godre Von / og er að Siarta gládur / og
 heþ meire Girnd og Lyst að leggja að þíla Lýt-
 a ma / og vera nálagur Drottne.

Só er eg nú eðe med öllu og þullstö mlega í
 þeim þridia Simne og Paradys / Seildur er eg í
 hinu þyrsta Simne og öðrum / Þulad epter Solld-
 sins Athópn og Umgeingne / þa heþ eg að þessum
 Simne Lyps og Andardratt / so sem aller Menn
 adrer. Lýtá eirnen er eg í hinum öðrum Simne
 num / sem er Guds Christne / og Söpnudur Seilag-
 ra / þar heild eg mig við Guds ORD / og Seilög
 Sacramenta / med ríettre Tru / og gott og gudlegt
 Gramperde / epter Xad og Garpu Guds / Sins þrid-
 ia Simens er eg eðe en nú þullstomlega niótande
 orden / og eðe heþ eg þar en nú myna Umgeing-
 ne / nema alleinasta í Trunne og Vonene / þyrst eum
 þad eg er skílen við þessa Veröld. Samt veit eg
 að þesse náðarpulle Paradysar Sögnudur og Gler-
 de eilyps Lyps / er eðe so langt þra mier / sijn Mien
 hallba / þyrer oþan allan þestingar Simen / margar
 hundrad þusund Mýlur Vegg / Seildur er hann
 Illocaliter, hjer í Seime nálagur / og jappsnact
 sem Gud leyser mig þra þessum daudlega Lýtama
 þa heþ eg þad eilypa Lyps / og Simeryktis Giede
 mier þyrer Augum nálega.

Þetta er þad edla Lios Gudlegs Sammleika /
 sijn off er í Guds Orde openberadur / huor að hul-
 en er

en er þyrir þeim Vppbláinu Laxvætru Zeimfing
 Spetkingum/eptr ríettum Guds Dome/ þeir ed
 allt vilja hafa eptir mánlegre Skynfeme og hollð
 legre Speke. Einn vier höðum Gude / jartum og
 niðfiennum ovmæðelega Guds Wad/sem off he
 þur gíeped sinn Wíngieten Son/ til eilíps Ljps/
 sa ed þyrir Truna býr í vorum Ljörtum / so ad
 vier allareidu höpum vora Ljónðlan og Vmgeing
 ne í Linnemum/ hía hönum og hans Druðlum/
 þo andlega í Trunne og Vonenne/enn ede í augi
 liofre Skodan. Þar þyrir vantar nu eðert añað/
 enn ad vier afleggjum þetta veyka hollðlega Lj
 kamans Greyste/ þegar Gude so lýkat. Og jarn/
 slart sem þad er skied / þa höpum vier Gud og
 hús Wíngla og Druðla/og alla Límeryktis Sxlu
 lioflega þyrir Augum/og eignunf þad þa í Raur
 og Sannleka/ hýad vier höpum truad og vonad a
 medan vier vorum í þessum Zeime.

Vort Ljþ í þessum Zeime/þad er so sm þræ
 Stýla þyrir vorum Augum/og þ er so sem þung
 ur og illur Draumur í Suepne/ Þennan Draum
 hlíotum vier ad lyða og vmbra/so leinge vier er
 um í þessum Zeime/og allt þangad til Sarsen skí
 íst við Ljftaman/ Þar þær hím ad vafna so sem
 ap þungum og illum Draume/og leggur ap þa þy
 dnu Stýlu sem hana hepur allt þangad til blínd
 ad og þungad/ vpplypter sínu Ljþde og latur
 vpp sín Augu/og þær so ad síu síu Laufnara Zei
 sum Christum í himneskre Þyrd og Glede/og ver
 dur þull ap Límneskum Sögnude/og seiger/Drott
 en hepur mykla Glute gíört við mig sa megtugur
 er/og hans Wapn er Zeilagt/ Luc. 2.

G g líq.

Þrid.

Þridic Cap.

Quies Animarum in plenè Regeneratarum.
 Vm himneska Lúgld og sálan Frid Þrualdr
 ta endurþæddra Sálma.

WAN Söla & Sögnud vinaldra Sál-
 na ad tala/epfer hliodan/Heilagrar Ric-
 ntngar/ Þa er það þyrsta/ Ad þær hafa
 Roo og sata Lúgld epfer allar þessa Heims um
 lidnar Þrauter og Wymder. Enn ap þui ad þesse
 himneske Fridur og Lúgld Heilagra Sálma/ er
 þyrer þm gamla Adam og blindre Solldfúsar Nat-
 tura hulen/og hun fast það eðe ad skynia nie skil-
 la/þa hefur Gud þessan Leyndardom openberad
 hinum Heilaga Jóhne/So ad hðnum var bipalt
 ad ad leyna hðnum eðe/hellur ad skriþa hñ vpp/
 Jeg(seiger þann) þeyrde eina Rödd ap hím-
 num seigande til mín/ Skriþa þu/ Söler
 eru þr Gramlidnu sem deya i Drortne/það
 an ap. Ja/Anden seiger/ad þeir huglest ap
 þeirra Erþide/ Apocal. 14.

Slyt Openberan hefur sierlega a þeim Dög-
 um vered naudsynleg/mied þui Guds Christne leid
 i þaß Tjma a Dögum Postulana/þrædelegt Apall
 Opsöfna/Þjsta og Hörmunga og Lyplætz/ap Þi-
 öplenum og hans fylgdrum/Gyðingum og Seid-
 ingum. Þuiad Christur hafde ardur sagt synum
 Lærefucinum þyrer/ad þeir mundu eðe eiga bet-
 ra i Heimenum en hafi/þuiad þeir yrde ad ver-
 da hðnum lyker/ Jóhann. 15. Hafi seiger og/ ad
 Men munu þið iast giöra gott Vert og Gude þæg
 elegt

elege i þut/ede alleinasta ad lyplata þa Christu
nu heilidur og so ad Bættara þa/ Joh. 16.
Það er/ ad hallda þa þordænda Villumei/ og þe
ra Franþerde þyrer Galenskap/ og þeirra Wnda
þyrer Vanuirdu og Smun/ Sap. 5. þar med þe
ra Angang ap Zeimenum þyrer Þyfl og Fordisþ
un/ Sap. 3. Þar med erum vser ap Metturu til
skilþder og hrædder þyrer Daudanum/ og m þut
Wlþpullen og Zeimuren stryðer a oss/ þar med vo
rt eigeð Solld og Blod/ þa verða vor Gifrtu oft
sins veyt og eþasðm/ og huxum husnen þara mu
ne eþter Daudan/ huad þa mune vid taka/ Vser
flögum og veinum og seigium/ sem þar stendur/
Abuþ/ Drottin/ huad marger eru mýner
Winer/ og huorfu marger reisa sig i more
mier/ Marger mæla vid Sal mýna/ ad
þun þape óngva þialp ap Gude/ Psal: 3.

I gíegn þuflýtum Freistingum hropar Zei
lagur Ande opán ap Límum/ og seiger husnen
hattað sic vni Saler Zeilagra Framlidennaz/ og
huad vni þær lyde. Og so ad chrissteleg Kirkia
vite þ ríettelega/ þa lætur Gud openberlega seig
ia og skriþa/ Ad þær sic seðlar og ad þær
þe þu gld eþter vmlidna Erþidia mni
So sem og lyka seiger i öðrum stad/ Þeir Zei
latur verða hurt suipter adur enn Wlþar
þiemur/ og þeir ed ríettvíglega þapa þram
geinged/ koma til Fridar/ Esa. 56. Og enn
seur. Saler Ríettlatta eru i Guds hende
og eingen Þufl þiemur vid þær. Syrer Au
G g v: gun

Gum Jauýsra er að sia so sem þeir beye/
og þeirra Apgangur verður reiknadur þýrer
Zuól þ þýs/ En þeir eru i Sride/ Sap. 3.

Þar hþum vier huðnen hartad sie vm fier
huðen christen. Ríettrudan/ sa sem yperstaded og
ypervæd hþur allan þýs/ Heims Morgang/ Þar
þýrer verður ríettelega sagt og sunged vm hann/
Lwen skildest hann við heimen/ i Hinnna
Sölu nu er komien/ Þar líper hann þýrer
Lambþins Stól/ líomar ætýð sem skíara
Sol. Þesse Róo. Guð og. Sala verður set i
giegn öllum Morgange/ allre vmlidenæ Rymd og
Hörmungu. So sem Syrach sýger/ Míðg aum
legur og hörmulegur. Blotur er vm allra
Manna Líp/ þra Modur Ruide og allt til
þess þeir eru i Jórdena mður lagder/ bndr
að er Moder vor allra. Þar er ætýð Ötre
Ahyggia og Von/ og med seinasta Dauda
en/ Japnuel i þia þeim sem i stormum heida
re síria/ so sem þia þinum minsta a Jórd
uñe/ Japnuel þia þeim sem bera Silke og
Borönu/ so sem þia þm klædder eru grar
re þempu/ Syrach 40.

Optast geingur það so til/ að ein Gudhrædd
ur Madur hefur meira Kross og Morgang að lí
da/ en sa Gudslege/ So sem Daud og Jeremias
klaga sig þar vm/ Psalm. 73. Jerem. 12. Því
að hann hlýtur æ og alla Týma/ að vera i standan
da Strýde/ i móte synum Övrum sem hann hefur
3. I fier/ 11. A fier/ 111. Hia fier/ 111. Til
hægre

hægre/ v. Til vinstre Landar/ vi. A Þate sier
vii. I Gyrrer/ viii. Öpp ypper sier og/ ix. Xid
re vnder sier.

I sier eda med sier hepur christen Madur/
en enn nu margar syndsainlegar Girnder/ storan
veyfletka/ storan andlegan Blindletka/ marga skad
sama AFFECTVS/ darlegar Luxurier/ og optstí
is efna vonða Samuiskú. 11. A sier hepur hñ
þañ gamla Adam/ sñ veyka Lykama sem er hláð
en med Sorter og Siukdoma/ Eymd og Þrýðe/
Rúðl og Þinnu hñ ytra. 111. Hia sier eda I fr
ingum sig/hepur hñ Zeimen/ Veröld þessa/ sem
er Þispulsins Brúdur/ og alla illa. Anda sem hñ
eggla og loða til Ills/ stundū plaga hñ og þýna.
1111. Til hægre Landar er Rögmañ Guds sem
vill hapa þullkómlega Glyðne og strangasta Reitin
ingskap. v. Til vinstre Landar stendur Satan
sem hñ afslagar. vi. Framme pyrrer sier hepur
hñ Daudan/ sem hñ nalgast meir og meir Dag
eprer Dag. vii. A Þak til við sig hepur hñ
Rögmañsins Bólvan/ huór ad er sem Stríate eda
Stapur þess sem hann rekur og keyrer apram.
viii. Öpp ypper sier hepur hann Gud og hans
brestande Reide. ix. Xidre vnder sier hepur
hñ oped Zeluyte/ og Zeluyfskan eilýpan Elld. Og
þo hñ yperuñne og sigre alla þessa Övine/pyrrer
Christi Blod/ med Truñe/ þa verður það med dag
legre þungre Barattu/ huór ónguan Anda hepur
og huórrer alldre líñer þýr en I Daudanum.

En þegar Súlur Þruaíðra eru lausar við sñ
daudlega Lykama/ og skilðar við þessa Zeims. Ac
hæpe/ þa er vte t þeirra Scryð/ óll þeirra Bar
atta/

ætta/ þær huglaft þa epter sit Eriðe/ og þa fle-
mur þram við þær þa riette Friduren/ um húsinn
Christur talar/ þar hann seiger. Friden lóst eg
epther þia yður/ mín Frid gieþ eg yður/ Eðe
gieþ eg yður so sem Heimuren gieþ/ Job.
14. Soddan Fridur og Hugld leider epter seg þull
tomlegan Enda allra syndsamlegra Birnda/ allra
vondra Sugrenninga/ allrar Astrygu vondrar
Sáufku/ allrar Sottar og Siufdoms/ alls Bugga
allrar Stíelpingar/ sín Madur kán að þa ap Diöb-
lenum/ Heimenum/ Guds Reide/ Daudanum og
Helufte. Til slíks þínur Sölen hins Riettruada
alls eðert/ þegar hun er skílen við sín höfðlegan
daudlegan Lífama.

Sýrer þessa Grein verður Uppgangur þeirra
Riettruadu nepndr ein SVLGN. Lazarus Vin-
ur vor seþur/ Seiger Drotten/ Johán. 11. Og
um þa þín hundrud Brædur/ sem sau Christum
epther hans Vpprisu/ talar S. þaull/ Ad marger
ap þeim lífe/ Enn nöðrer sie soþnaðer/ 1.
Corinth. 15. Um Stephanum stendur skripað/
Aetor. 7. Þa hann þayde það talad soþnað-
de hann: Jrem/ Vier vilsum eðe dylia þyr-
er yður goder Brædur/ um þa sem soþnað-
er eru/ 1. Tessal. 4. Þulad lyfta so sem Mad-
ur epter stranga og langa Vinnu leggur sig til hu-
gldar/ eða sutfur Madur a síne Sottarsang/ legg-
ur saman Hugun/ og þellur i hogan og satan Su-
epn/ þa þínur hñ eðe þar til slíks stranga Erið-
is a meðan/ eðe heildur hñ Stíkte til sína Vere-
sa/ Eins klemur þa Rietchristus þyrer stundleg
an

an Dauda og Uppgang til rolegrar Guðfar/so ad
hann veit huðrte af Synd nie Skuldome/Sreistne
nie Astrydu/eda Skilpingu/eda af þui sem þram
þer i þessum Heime.

Sier þer eðe olykt/ og þa nypætt Barn forn
verdur vafed i Reipum synum / og lagt i Ruggu
syna/tekur þar Guð og sextan Suepn/ þad vpp
lypter synum Mugum/algtur og sier þessa Heims
Lios/ hugar eðe vm syna Næyd sem þad leid i
sine Gædingu/ad þad er leyst og þrelsad þar i þra-
Mgta er hattad vruðdum Garlum/ epter þ þær
hapa þra sier lagt dauðlegt Hreyse syns Lykama
þær koma vorum himneska Adam i Skaut og
Lendur/hugla og sopna þar epter Sott og Siuk
dom og Daudans Næyd vmlidna/tafa þar Guð
og Hreising/lata vpp syn Mugu/lyta og sia Rytte
Skodunarefna med sætre Forundran/þi þa þa eð
ert til sine þýsla og Vertia/ hellsur hapa Guð
og Stid oendanlega/ i sier/a sier/i kring vm sig/
til hægri og vinstri Landar/ a Þak og Þriost/
vpp yper sier/og midre vnder sier.

I sier eða med sier þi þa þær eðe þramar me
ir nöðra Hneiging til Syndarennar/ eðe nöðra
hollðlega Girnd eða Lystfeme/ af þui þær hapa
lagt þra sier þann gamla Adam/ þeirra dauðliga
Lykama/hapa ónguar syndsamlegar Luræner/eda
Radagiörðer til nöðra Synða. Synðen kuelur
eðe þramar meir nie nagar þeirra Samuisku/
Sellsur þi þa þær með Sögnude og gleðelegre En
durlypgan/ huðr su ad þær brennande og logande
Sreistingar allra Synða og Misgiörða sem þær
optlega þýndu og þlængudu hier i Heime/eru med
alla

öllu pyrer Truna a Jesum Christum i hans Bli-
de vtslöðtar/applamadar og apuadar/so þær nu
hapa og eignast þan Almættuga Syndabataran
Lambad Guds i ster og med ster/med ofeiganle-
ga satre Luggan og Sögnude.

2 A ster vera þær eðe leingur dauðlegan Lyfa
ma huðri þær hapa þra ster lagt so sem ariad ri
þed stied Klæde/ þær laura han liggia i Leir og
Molldu Jarðar alle til hins syðasta Dags. Og
med þui ad su þunga Solldins Byrde er aplégo
þa þina þær eðe til nöðtar þinu Buala eða þá
sla/med huðri more Men hapa sitt Lyp endad/
eða huðri þunglega Men hapa vered þynder/
eða fualder til sjns Danda. Null Ruöl þyfl og
þyna hepur þa þeinged gleðelegan Enda.

3 I Fring um sig ster þa Sælen eðert ap At/
hæpnü eða Athape þessarar þorgeingelegu þanytu
Veralldar/huðri Þorger nie Bæ/Kauptun nie
Kastala/Siöll nie Halsu/Lydemættur nie Stoga
eðe Storma nie Strýðvidre/eðe Stoargang nie
Elldbruna/eingen darga Þyr nie olm Rukinde
öngua opsoðnar Men nie Övine sem þær þynder
og þlagutu hier i Leinie/ eðe Tyrkia nie Blodi
þyfla Þapista/ öngua þalska Vine nie otrua Læ-
grana/ öngua Græsnara nie Villumen/þa og eðe
nöðra þla Anda. Aller Standmenn og Öviner
þliota þa ad laura Sælena vera i Seide. Þar er
eðe heildur Rulde nie Frost Site nie Þrunc/eða
nöðtur skadsöm Vedratta/eige Strýð nie Scit/
iöld/Selldur hepur Sælen þar i Fring um sig og
a allar þyður Seilaga Guds Ringla og alla Guds
Þrualda Christna/þa þinnestku Jerusalem/Þorg
lipanda

lífanda Guds og eilíft Himnaríke.

4 Til hægri handar latur Guds Lögmað eðe
heyra til syn/ Heimter eðe þá þí stranga Skulda
reikning/ Á þ þú þáð síer Súlana þrydda og skr-
ýdda með Ríettlæte Jesu Christi/ og að hún þer
ur syn Blæde þneiged og hreinsað/ hans Blode/
Apocal. 7. Þú er sú Skuldaheimting daud og
Máttarlans/ Súlun þer þá þí sem þrer ha-
na þer þorgað og býtalad/ og þrer hana þer þur
þullnægju glórt/ Rom. 8.

5 Til vinstri handar er þá eingen Andskote
sem klaged gietur Guds Vtuðla/ Þú þáð hann er
þperuðen/ vrtastadur/ og hans heluyska Lóþud er
þá þurðumæred/ Apocal. 12.

6 Fram þrer þer þer þer eðe að en Gle-
de og Sögnud og eilípa. Salu Lúþsins/ m þú að
Þaðen er vppfuegðr/ í Sígur/ og hún með Sögn-
nude vonar og býðr epter Vpprísu síns Lúþama.

7 Á Þak til við síg þer þer hún í staden Þóluar/
nar/ Eilípa Þlessan og Eilípa Það og Gíxsku
Guds/ so hún ma seigja/ sem þá stendur/ Gíxsku
og Mýskun mun þylgia mter muna Þaga/ Og eg
mun blypa/ í Lúse Þroteens eilíplega/ Psalm. 23.

8 Vpp þer þer þer latur hún Guds blýða og þýða
og Þlessaða Andlit/ síns himmeska Söðurs/ hún
að í Christo Jesu þer þer alla þýðju alla Reide
og Þeind þalla lated/ og er nú orden blyður og
þýður/ So hún ma með öllum Þeindum seigja
og syngja. Þeindur síe Gude Himnum a og
þýst Lóp þrer Það sína/ Þú þeindan ap-
þst allðrei ma Og níc Þuðl nóc þer þýna/
Eilípan

Liljþan höpū nu þeinged Frid / Söðurnum
þocknast Mañkyned / Tu hlaut öll heipt
ad buðna.

9 Adur vnder sier sier hun heluðte apturkæst
og læted / og eina stóra Opæru þar a mille stað
þesta / sier og öllum hinneskum Þorgörum til eilíps
var Suggunar / ad eingen ap þeim skule ad eilípu
foma i þad Duup heluðskra Kualu / Luc. 16.

Þar þyrer kati hun med storre Gleda og Sor
undran so ad mæla / Tu sie eg hvar eg er kómen /
og huilgðt mitt Lyp og Framþerde hepur vered i
heimenum a medal Maña. Þar var eg med Ötta
Græflu og Stielþingu / þat leid eg margt illt / Tu
þinn eg ad söddan Lyp hepur eðe vered nema sin
Dræumur / þullur Ötta Stielþingar og Græðflu /
margskins Meydar og Motgangs / Þymdar og Sor
gar / Ap þeim Draume er eg nu vóknud / þyrer
stundlegan Dæda / og Aplegginnng myns höfðlet
gs Lykama / og er nu so glöð og þeigen / so sem eg
hæpe kómeft yr Þardaga. Tu sie jeg riectlega
þyrer mynnum Augum / ad eg er kómen i hendur
og Skaut myns hinneska Söðurs. Þa eg var i
heimenum / heyrda eg i Guds Orde optlega talad
vm Guds RIKE / ad þad være hid jnnra med
míer / sem er / ad þad være Riectlate / Fridur og
Sögnudur i G. Anda / Enn eg hæpde þad þa eðe
nema alleinasta i Trunne. Mitt Lyp var þa ad
eins ad extra, hid ytra / i heimenum / epter heim
sins Plagsid og Sætte / Minn dauðlegur Lykame
var míer eðe nema til Þynkla og Sindranar hid
ytra / so ad eg gat eðe sied hid jnnra Guds Rýke /
og eðe skyniade eg huad þad var. Enn nu er eg
i burtu

í burtu vör Seimenum/og hef lagt þra mifer Grei-
se daudlegs Holls sem mig hindrade og þving-
ade/ og lagt af þad verallblega Lyped/ og alla
hollblega Seims Umgeingne/ sem ekki var nema
Ad extra/ þad er syneleg og þreipaleg/ En er nu
tomen í Ríkte Guds Ad intra/ þad er hið jára/
med slaspre mifer. Nu hef eg þad rietta Seidula
nd eilíps Lyps/ Nu hef eg (Lop Gude) þa rietta
Lugldena þeinged/ og þaí saíia himneska Friden
sem eingen Kongur a Jörðuné kúne ad reita nie
giepa/ Nu hef eg Glede og Luggun himneska/ m3
mifer/ a mifer/ Eríngum mig/ a badar Lendur/ a Þat
og Þríost/ yper mifer og vnder.

Ap þessu metgum vler sía og skynia/ Luðr su
ad Sailer Framlidená christená hapa sata Lugld
í Drottne/ og eru í himneskum Fríde/ huðr ed yp-
ergeingur allan Veralldareñar Fríð/ og í hía hu-
ðrum/ ad Veralldareñar Fríður/ hter a Jörðu er
ad reitna/ so sem Nott hía Deige/ suart hía hu-
tu/ og so sem Dauden hía Lypenu.

Þíorde Cap.

Triumphantis Animę Comitatus An-
gelicus.

Um Sylgd og Sörumeyte Seilagera Ringla/ Og
huðnen ad Ringlar bere Sailer Utualdra í þa-
radýssar Sögnud.

ÞAD er víst ad Seilager Ringlar sic skick-
ader af Gude til þess ad taka Vara vppa
Gudhræddum Christnum Mönnum þa þe
te skulu deyia / so ad þeir bere þeirra Sailer a
6 h 1 Söndum

Góndum stier með Sagnade / þa þar verða lausaf
 við Lyktaman / eptir þú sem skripað stendur /
 Dróttinn hefur boded sýnum Línglum um
 þig / að þeir skule varðveita þig á öllum
 þínum Vegum / & að þeir bera þig á höndum
 stier / so þu steytir ekki fot þín á Stei-
 ne / Psalm. 91. Ítem / Língeðl Dróttins
 setur hverðer í kring um þann sem Gud
 ortast / og hialpar hönum / Psalm. 34. Og
 til Hebreos skripast Postulen / Allir eru þr Lín-
 glar þionustufámer Andar / vsfender til að
 þiona þm / sem er þa skulu Sálhialpena.

Enn vppa þad einget skule meina / að þetta
 sie talad alleinafta um Verðan og Varðveist
 Gudhræðra hter / Geime / þa vottar Sifortan
 af Lazaro / að þad heyre lyka til / þeim sem þara
 af þessum Geime / Þú hlóðr tann gíðr þar þra að
 skyrta en Lausnaren stalsur? Svad seiger hann um
 þann deyanda Lazarum? Sa Satte andadest
 og var boren af Línglum í Abrahams Sa-
 dm: So er nu víst og eplaut / að jannstarr sem
 ein Rícttrædur Christen Madur sopnar í Drótt-
 ne / og þa Sælen lýður af Lyktamanum / þa eru
 Línglar Guds þar talager / og taka við Sálumne
 með þeigenis Góndum / Þar þyrer talar Lútherus
 rícttelega seigande. Þegar Madur skilur við þer-
 ta Ljós / og deyr burt þra Syndenne og Geimnum
 jannstarr opnar Gud Sálarennar Águ / so að
 þun stier Guds Línsla í kringum sig / og takande
 rara á stier / so þráne þun er klædd með Christe
 Skjnar Blæde / með Trunne og Orde Guds / so
 þun

hún meige talen verða á meðal Guds Heilagra.

Jeg meðtíenue/að slíkt Dyrd er hulen þyr
er Augum höllðlegur Stynsendar/Puad þegar
Christen Maduren deyr/þá er eðe annað þyrer
vorum Augum að slá/enn so sem þar deye einn
Heidinge/eda skynlaus Sklepna/Puad huðr kafi
að slá Salena þá hún lydur af Lykamannum? Hu
ðr sier Guds S. Ringla/sem þar standa í kringi
um þann Deyanda/og bjóða epter hans Sölu með
Storum Sögnude? Huðr sier Herran Jesum/og S
Þrenning þar nálaga? Huðr heyrer þar gleðelegu
og himnesku Sagnabar Radder/sem þar hljóða
og hljóma? Mann sier eðe nema þann Steinda
uda Lykama sem þar liggur/alle annað er huled
þyrer vorum Augum og Þyrum. Nu er það víst
og það verður eðe aptur boret/þó víer staum eðe
S. Ringla ný höllðlegum Augum/þá sier þó hu
ðr þeirra amann jnbyrdis/so sem auglost er af
Christi Ördum/þar hann seiger/ að Ringlarnir
sem Smabörnnum eru til Geymslu settir/slat
alla Tama Andlit Guds á Linnum/Matth. 18
Þiss seige eg um Sailer þramlðenna Guds. Þar
na. Vír staum þar eðe. Enn þar slá og þekka
huðr aðra jnbyrdis/þar eru jafnsnart í Ríste
Stodunarennar sem þar lyða af Lykamannum/
slá Gud Södur Son og S. Anda/so og alla S.
Ringla/og alla Guds Dvalda/og hafa synelega
Umgeingne með þeim.

Um söddan himneskan Soma og Heidur/að
Gud Almattugur latir sína S. Ringla so dyrd
afsamlega og veglega taka í mote Sösum sína D
valdra Barna og þylgia þeim í Abrahams Skaf
S H 4.

ut í eilípsa Paradís/ þar kafi mannleg Tunga eða
 um að tala. Þitt Dame vil ég þrátt setja/ þu að
 elum Reifare eða stormeglugur Kongur take að
 sér af sérlegre Nád einn stóran glæpa Máni ligg/
 tenda í Turne og Dýplízu/ þyrgerstæpe hönum öll
 hans Storbret/ og liete þar með eilíseigla og þr/
 ambíoda hönum sína Konglega Nád/ og lopade
 að gíðra hafi að Þrípíngla til Ríktessins með sér/
 Þar með þa sende hafi Jarla/ Hertuga/ Greipa og
 Hoppíenara og þa hellstu í kónglegum Garde/m/
 vel búnum Hestum og þorgylltum Vögnum/ að fæ/
 ia þafi Sanga og hafa hafi til sín/ Svad kafi eða
 huad ma í þessum Heime þeim samia Máne hafi
 tanlegra og gleðsegra til handa meiga koma?

Nú er þetta og allt arið sem í þessum Heime
 er hallðed þyrer Soma Dýrd eða Heidur/ eða ve/
 an Darna spíl og Hiegome/ og so sem Salomón
 seiger/ Vanitas Vanitatum & Omnia Vana/
 Hiegome yper allan Hiegoma að reikna/ hía þeir/
 re himneskre Dýrd Soma og Heidre sem Kong/
 ur allra Konga/ Guds og Máriu Sonur veitir/
 off í þui/ að hafi lætur sína heilaga Hóþíngla og
 Herfara/ þa Heilögu Þíngla sem oþplatanlega
 lyta Guds Almáttugs Söðurs Andlit/ verða feni/
 da til vor/ og taka vara vppa vorum Salum/ þa/
 þær þara af þfi. in Heime/ og hafa þær í þz Him/
 neska Paradís/ í Land, lípande Máni/ oendant/
 legan Sögnud eilíps Lyps/ so þrame þær eru þyr/
 er Truna flæddar og skryddar með Jesu Chrísti
 Ríttlære.

Þaðen eru nú Heilager Guds Þínglar so sem
 þíktar leiptrande Morgun stíðenur/ og so sem
 glady

gladuerer Brúðar Sérarar/ eda Brúðar Suetni-
ar/ En Sælernar leystar wr Sangelse og Myrkua
stoku dauðlegs hollblegs Greysis/ þær eru so sem
sigurviðande Brúður/ skrydd og klædd sítuhugger-
um Rietslætis Rytte- síns hinneska Brúðguma
Jesu Christi/ og hreinsud med hans dymata Bl-
ode. Þa klemur það þram og það sem stendur í
Psalmenum 45. Ad Heilager Wínglar munu seig-
ja þa til Sælarefnar/ Þeyr þu Dotter og lit-
tu þar a/ og hneig þín Eyru/ Sorgleym
þu þínu Folke og þíno Söðurs Hwse (í
huðri þu hefur vengad til Sved) þa mun
Konguren þapa Lyst af þíne Segurd/ Þu
ad hann er þinn Drottin/ og þu skalt til
Gíðia hann.

Slíkt ma helta Lúkasamleg söl og þagnad,
er sóm Heimpót/ og huggunar samleg Dyrð/ Þagar
Sælen Mánstins skilt so chrestelega við Lúfami-
an/ og verður med stýfum dyrdarlegum hinneska
um Soma höpð þu í hinneska paradýsar Sælu/
og verður boren a Söndum þeirra hinnesku Höp-
dingja/ heilagra Wíngla. Þu ad þeir glediast við
það/ þegar einn syndugur Mædur gíðret Jöran/
truer a Christum/ og medtektur Wuangelium med
Sagnade/ og þær chrestelegan Uppgang af þessum
Heime. Þar af þapa þeir metre Glede og Sögn-
ud/ enn af Himne og Jördi/ eda af slápum síer/
eda þeim öðrum sem eða þurpa Jöranar við.

Síer ad auk er það niög huggunar samlegt
og dyrdarlegt/ Ad þar er eða tilfettur ein Wíng-
ell/ ad taka vara vppa huðre Sælu þyrer sig/ heil
S h ij. þu

þur pleire Rínglar/so sem Rítníngen berlega vót
tar/Ad Rínglar Euds hape Sögnud ap þui/ þeg
ar ein syndugur Madur gíðer Jordan/Luc. 15.
Item/ Sa Satæke andaðest og var boren
ap Rínglum í Abrahams Skaut/Luc. 16.
Vm þta skreipar so Chrysostomus/ Hvar pyrer
stendur hie/ ad Lazarus hape vered boren
ap Rínglönnum? Dugde ein Ríngell eðfe til
þess/ ad bera Sál þess þatæla Lazari?
Víst gar ein Ríngell gíðr þad? Em þo
skiedur þad so/ ad þar koma pleire Ríngla
ar ad/ hvar med þeir í líose læta/ ad þeir
hape stóran Sögnud ap Mánsins Salubia
alp/ Þuiad sierhuðr Rínglaña hepur Gle
de og Girnd a þui/ ad veita soddan þíons
stu/ & sierhuðr þeirra vill gíarna hapa þt
ta Omak/ ad leida Mannanna Sæler inn
í Himeríþe.

Luxum nu vm/ Luðesu olýkt til geingur vm
Lýkamæn Mánsins og Sælena. Lýkamæn hins
þramlíðna Christna liggur þar so sem Seoktur
og Steirn/veit eðfert ap sier/ verdur sueipadur/
lagdur a Lýþíól eða Þórrur/ boren vt/ jarðadur
og Molluð ausen. Mánóstu Stændur Viner og
Mabwar pylgia epter/ anduarpa og grata/ epter
þui sem sa Daude hepur vered þeim tíar. og ast
vðlegur. Þar syngia Míem hrygdar psalma og
harma Vífjar/et et. Þad skiedur og stundum/ ad
Lýkame hins Christna verður vegna Euds Orðs
og Samleikfins ap grínum Opsofnar Mönnum
lagdur

lagdur í giegnum/ heingdur/ stegldur og brendur/
högguen og í Strycke sagsadur/ eða fastadur þyrer
olm Garga Dyr/hvad allt er aumlegt og hrygget
legt er að sta.

En á meðan þetta stendur yper / þa þer Sakt
en mitt á mille Guds Þingla vppi Limerite / le
yst og þressub þra allre Þymd og Atyrd/ þyst og
þlægu/ Sorg og Angist/ Er Glöb og Lystug/ syng
fande/ þagnande/ vegna sinnar Endurslausnar/ og
það hun hefur Sigur þeinged á öllum Morgange
og Mañraunum sem hun hefur í þessum Zeime
þapt að lyða. Vm stýta himneska Dyrð og Salu
þann eðe nöðurs Mians Liarta að huxa/ en siðr
Tunga að tala so sem þar til heyrer.

Simte Cap.

Adoptio Cœlestis Triumphantium
Animarum.

Vm himneska Arþleipð Devaldra Salsna/ sem
þessa Zeims Þymd og Astrydur hapa yperstaded

SKD þins S. Paals eru miög þuggun
ar samleg/ þar hann talar vm Dist og Veru
vvaldra Salsna hia Gude/ 2. Corinth. 5.
Það fallar hann að vera heima hia Drottne. Su
ar með avysad verður/ að so sem ein Ungur Mlad
ur sa sem leinge hefur vered í þramanda Løndum
og marge Illt hefur yperstaded og lided/ verður
þ Liarta gladdur/ þegar hann klemur heim aptur
í sitt Södurland/ til sinna Foreldra / Franda og
Þina/ þíkest huðorge heimakomen nema þar/ Þina
þer Sallum Devaldra/ þa þar eru skilðar við þen
S. h. 114 na heim

na Heim/þær verða gláðar og þegnar/ad þær eru
 komnar heim/So ad Christens Mæns Sál ma
 þa med riettu so selgia/Sjá/hingad til/alla þa
 Stund sem eg hepe bued i mýnum auma Lýfama
 og orðed ad dragast med hann/med Kynd og And
 varpan/þa hepe eg vered Framande/Velend og so
 sem Velag/i okunnugu Lande/Enn nu ma eg selg
 ia/ad jeg sie Heim/og kómen heim aptur i mitt
 rietta Södurland.

I þessare Meiningu talar Herran Christur
 Johā. 16. þar hann seiger/ Jeg er ap Södur
 nam vtgeingen/ i kómen i þenna Heim/Jeg
 þorlæt aptur þenna Heim og þer til Södur
 sins. Hier neþner hann sinn Dauga/einn Gang
 eða Heimpör til Södur sins. Sem hann villde so
 hapa talad/Syrer Medreknung Manndomlegar
 Atakturu er eg kómen ap Sinnum opar/og i mýn
 nu höllde hepe eg a Jördunne vered Velendur og
 Framande/ Enn nu mun eg þorlæta Heimten/ og
 þyrer mín Dauga þara heim aptur til mýns him
 neska Södur/Sodda Meining hapa Christi Ord.
 Og vppa þetta sama þa kallat hñ vpp med hær
 re Röddu a Krostinum/þa hann villde skilia hier
 vid/seigjande/Sader/Jeg Bipala mín Anda i
 þýnar Hendr/Luc. 23. Þad er/Jeg þorlæt nu
 þenna Heim/leggjande ap minn hölldelegan Lýf
 ama/Og med þui ad mýn Sál kómenur nu vt sine
 þramande Pilagryms reisu heim aptur i sitt riet
 ta Södurland/þa kalla og nu til þýn minn Sader/
 Vriett þýna Sönd/og medtak minn Anda/so ad
 eg kóme heim til þýn/ og take Guild epter alla
 mýna

mína Míðu Angist og Þrýðe minnar Vegþerð
ar og Pilagríms reisu hjer a Jórdunne.

Nú lúta so sem Munden Christi/var strax ep
ter hans lýkamlegan Dauda hja Gude himnesku
um Södur/heima i himnesku Södurlande / So er
vared i sama máta Salum Trualdra/epter það
þat hápa þat sjer lagt þennan höfðlega Lýkama.
Þuad so sem Christur er geingen vndan off/ og
þerur þyrer sinn Dauda opnad það himneska Söð
urland/þyrer öllum þeim sem a hann trua/og þe
þur tilbued þeim byrðar samleg Zybyle/epter ha
ns eigen Orða Liödan/þat hann seiger/ Þat
viörtu skilþest ecke / True þier a Gud/þa
trued eirnen a mig / I míns Söðurs Zwöse
eru mörg Zybyle. Være ecke so/þa munda
eg seigia til yðar/ Jeg þer ad þwa yður til
Samastad: Og ep eg þer i þurt ad tilbwa
yður Samastad/ þa vil eg koma aprur v
taka yður til mín/ so ad þier sieub þat sm
jeg er/ Job. 14.

Þuad hann hjer lopade og þyrerhiet/það sa
ma liet hann þram koma við Ræningian a Kroff
enum/ad hann skyllde epter sinn Dauda jafnsnar
et vera med sjer i paradys/ Luc. 23.

Þat þyrer er þerta ein mytel og epalaus þugg
un/ad vita það/ad Trualdra Máta Saler tampa
ecke hingad og þangad um Ropt og Rög/hellbur
eru þat hja Gude himneskum Söður / og vorum
þerra Jesu Christo/og eiga heima i þui himnes
ka og rierta Södurlande eilyps Lyps/so sem Gu
ðs Dörn.

Nu med þú þær eiga helma þia Gude so sem
 Guds elskuleg Börn/ þa hlýtur þa himneske Af-
 uræn sem þær mistu þyrer Synd Adams og húa-
 rn Gerran Jesus hefur þeim þorþienad og apref-
 ad/ ad giefast þm aptur/ og koma þrám við þær.
 Það er víst/ ad Rícttruadur Christen Maður er
 i þessum Heime Guds Barm/ og Þrýngi þeirrar
 himnesku Afleiðdareñar/ eðe vegna sjns Blods
 nie Þurðar/ eðe vegna sjns Sollds Villðar nie
 Vilja/ heildur þyrer sjna andlega Endurþeðing/
 Johań. 1. En þyrer Þeralldareñar Augum síest
 það eðe/ það er þaled og þolged i Christo/ Colosse
 3. En i þu himneska Söðurlande og Rýke Skod-
 unarennar/ þa klemur þesse Þyrden þrám/ og þa
 verðr þun openber/ epter þu sm Ríctningen seiger
 Staed þuilltæn Rígarleika Saderen hefur
 þapt til vor/ i þu ad var skulum heita
 Guds Börn/ þar þyrer þeffer þeimuren yð-
 ur eðe/ þuad þa þeffer eðe Gud. Mýns
 er Elskanleger/ Vær erum nu Guds Börn
 En það er eðe en augliost/ þuad vær mun-
 um yða. En vær vitum það/ þegar þa
 þirtist/ þa munum vær verða þónu lýfer/
 Þuad vær munum þia þa so sem þa er/
 1. Johań. 3. Þesse Þuggun/seiger Doct.
 Lutherus þer þaleitlega mýkel/ Þesse Sögn
 uður er ovmæðelega stór/ og þesse Sala
 er omgálanleg/ þar a more er Mañsins þi-
 arta opþróngt og oplýted/ Og vor annur
 Maðkaseður/ vor gamle Adam/ þann er
 tregur

trögur og soppande til að hura um slíkt og
leggja þá uppá hiartad. Og en skripur hún so/
dyrd og Some þessa hlutar er so stor og
míttell / að hún kann ekki að komast í vor
hiórtu / það er langt þrá voru Sinne / og
það geingur lang yper Máhlegan Stílníng
að vor aumur Máðkasefur skule þangad
koma / og soddan guddomlega Dyrd þyrer
sýnum Augum eilíplega sía & hapa:

Að vísu er slíkt ómtræðeleg Dyrd / að búa
í Símeríste / og kallast Sonur / ekki Komuerka
Reisfars / eða annars jarðnesks Kongs / heilbur ef
líps Almáttugs Guds / og vera hans Erpinge/
hans Sonur / hans Dotter. Heimuren drambur
og metnar sig / og heilbur það þyrer stóran heilbur
að vera Sonur eins víðþrægs Kongs eða Reisfars
ra / Og ef náður kynt með Samleika að hrosa þú
að hún væri Sonur eins heilags Ríngels / þá væ
re það en myklu veglegra og dyrdarlegra. En hún
að er slíkt að reikna hla eilípu Lípe / þar þeir
Deuðsbu eru Börn Guds / og Erpingiar hans gud
domlegrar Máfestatis Dyrdar? Þessi Sæðing og
Arpleiðing er þráðarlega desamleg og huggunar
ríkt / og geingur hatt yper alla heimsins Dyrd og
Soma / þú að þetta verkar allt sú heilaga Prent
ing í sýnu Deuðsbu. Slíkt kann eingen höfðlegur
Sader a Jörðunne að gjöra. Psá 64. stendur so /
þeir eru mitt Folk (seiger lípande Gud) og þau
Barn sem önguan fálksleika hapa / Oh þier Bó
rn þess lípanda Guds. So sem Gulleð verður
reynt í Eldenum / so heyr eg reynt yður með Vil
de

de Mótgangslins/ Syrach 2. Þíer haped goda
 Barattu barest/og hallðed Truðe/1. Timoth. 4.
 Þíer haped marga Smánn stort Land og Spott li
 ded/ þar med Fangelse og Síðra vegna míns
 Nafns/ Þíer haped vered í Sel slegner/gytter/
 brender/míña vegna/1. Corineh. 4. Jeg heþ re
 ynt og hreinsað yður eins og Silpur í Elde/
 Psalm. 66. Þíer haped allskyns Meingjórdur
 og Mótgang þolenmodlega lided í. Selmenum/
 Psalm. 119. Þíer haped vanlætt míns Nafns
 vegna/og reidst þú hinu Illa. Þíer haped vard
 ueitt mitt Ord/ og eðe apneitad mínnu Nafni/
 Þíer haped vered trúer alle til Dauda/þar þyr
 er set eg yður nú yper stor Múdape/ og gíþ yður
 Boronu eilíps Lyps/og hugga yður eins og Mo
 duren huggar sitt Barn/Isa. 66.

Þesse Ord og óñur þullst stande í Heilagre
 Ritningu/med huðtum Gud Blessaður mun ann
 ars Heims hrosa Tru og Dygd sumna Dvalðra
 Barna/og huad þau hapa síña vegna gíðt og líð
 ed í Selmenum. Guds Sonur lætur þa ganga mý
 stier í hjúttum Bláðum/ so sem sína Bræður og
 Samarþa/og meðkíña þeirra Nöpn þýrer sínum
 Sóður og Heilögum Einglum. Heilagur Ande
 mun og þa gjefa þeim eðe Primitias, þatt eða
 Stamt nöðurn / heilður alla Nægd og þullann
 Mæler sumna himneskra Giapa/so þeir munu þa
 að víta alla Dýpt margþallðra Guds Leyndara
 dofna/og blýpa eilípslega í hans Sáttmála.

Já/þan mun þa reynast þeim so sem sa ríet
 ge Paracletus og sañur himneskur Suggare med
 mínum dyrmætum eða Hvörtum og Gæpum/sem
 er

er Ríksleifuren/Sírduren/Sögnuduren/huern hafi
mun stalspur verka með Guds vísuöldum Börnum
og hafi byr í þeim/og er eilípur Pantur og Inn
sigle eilíparar Saluhíslpar. Hér þyrer eru þær
gladar af Gíarta/tala víð Gud/og Gud víð þær/
Og þeirra líupleg Ræða/er ann alls Þpa eðe an/
ad en um býrdar samleg Vert Drottens/ og þa
ast og Elsku sem hafi hefur til Máttkynsins. Um
það himneska Guds Barna Arp sem hafi gíepur
sínum Börnum. Þeirra Ræða er og um það/hu
ðesu Gud hefur af ast og Elsku skapad þær/ og
af safre Elsku leyst og þrelsad þær þra Daudan/
um/ þyrer Jesum Christum/ og af ast og Elsku
vætaled þær til eilíps Lyps. Þær þáka sínum
himneska Góður/og sínum allra elskulegasta Br/
vögunna/ og þeim verduga Heilaga Andan/ þyrer
lífta hálsta Ríad og Velgíörninga/ og þrýsa þa
Heilögu Þrenning með þeim eilípa Te Deum/méð
oendahlægum þaðlæris Lopsöngum/ seigande.
Þær er Drottin/Ríttlatur og góður/Vent. 32.
Hull hans Gyrrhett eru í hönum/Ja og Ámen/
2. Corinthe. 1. Drottin/þín Örd eru Sátleik/
ur/og huad þu lopar það heilður þu/Psaln. 33.
Í þínum Áttu er eðe Suik/Þsa. 53. Þar þyr
er truum víer þær/og vort Gíarta þorslatur sig
oppa þitt Örd/þu munt eðe sína þíste Ríad þra
off/og allðref muntu lata þín Sátleik bregðast/so
sem þu hefur lopad/ þa lípum víer nu eilíplega/
og blómigust sem þásmuidar Tré/ og vörum sem
Cedrus Vídur a Libanus Stalle.

Þáen lopa þær og býrta Gud so sem Guds
Börn/ og eignast þær ad ann alls Glute í Gude/
eins

eins og Samarpur Jesu Christi/og lýta sápnlega
þyrir sínum Augum Gud Almattugan/Söðuren
i Synenum/Sonen i Söðurnum/og Heilagan An
ða i Söðurnum og Synenum.

Slíkt Syn og Sköðan Guds hun vpprefur
med Vtuöldum Sælum ofeigande Suggun og ovn
ræðelega Sagnadar Glede/vm huðla ede er mór
gulegt að nöðurs Mans Liarta kunne að hura/
aú hellsr Mútur að mæla/Pegar Drottin Alls
heriar Sader Himens og Jarðar/i Christo Jesu
med sínu vingiarnlega og breiðanda æstar Andli
te og logande Ríarleiks Augum sínur til sín Aug
um allra Ringla og allra Vtuálbra/so þar er
ede nöður Glutur/a Himnum eda a Jörðun/sí
þeir girnast so að sta og lýta sem hann/og hans
elskulegan Son. I Gude sta þeir söðdan liuple
ga og satta og Söðurlega æst og Elsku/sem hier a
Jörðu ká einen Sader/ eingen Moder lata a
stær sta og merkia. Sonur Guds lætur sta sig
þar/so sem Liartans elskulegan Bröður og himn
neskan Brúðguma. Heilagur Ande lætur og sta
sig/so sem þá huðrum edert ká hugguntarsam
legra og gleðelega að vera a Himne eda Jörðu.

Hier skal eingen lata þann Þanka stær i Hug
toma/Að med þui Mannleg Augu hier i Heim
tuna ede að lada Solareñar Ríarleiks am Skar
ða/þa mune þau myklu sáður añars Heims tusa
að lada Lios og Ríctu Guðdomlegrar Veru. Þui
að þa mun Guds Vtuöldum myklu öðru vís hat
tad vera/enn nu er off christnum Mótum hier i
Heime hattad. Þuiad vier brögum hier med off
vort syndsamlegt Solld og Blod/ Þenn i öðrum
Heime

Helme eru Guds Börn Sledlaus/Syndlaus/ Har
 og hrein orden/og hapa með Gude/ þeirra Ad
 mirabile Commercium/ Þasamlegt Surdanlegt
 Þyrðarlegt Samlag og Sögnud/ Þar þyrir kinnu
 þeir með gleðelegum Augum að sta og lyta Gud
 Andlit í Seilagsleit og Ríttlære/ Psalm. 17.
 Þeir kinnu og þyrir Krapt Seilags Andu vel að
 lyta togande æstar Elsku Guds/ so að þeir þor
 ganga ekki níe deyja/ heldur verða þeir þar af
 mylsu þramar (sem sagt er) Siartanlega lýpgader
 og endurnæðer með hinneskre Glede.

Ad aut þessa þa er það Art og Edle þessa
 Helms/ad lata síer leidast það daglegt er/so sin
 Maðtæke er Omne Rarum charum vilesceit quo
 tidianum/Slest leidest ym syder/ En hjer geingr
 in ekki so til/ Þuiad Guds híd Blyða Blessada
 Þyrðarlega skjnanda Andlit leidest allðrei Gud
 Ringlum og Þruöldum að sta/ Heldur þui leingr
 ur sem þeir lyta hafi/ þui meire Glede og Girnd/
 Sögnud og Suggum hapa þeir að sta hafi að nyiu
 og þar af styrktast þeirra Augu/ og rex þeirra
 Siartans Sögnudur og Glede.

Þar næst er það og merkianda/ad so sem Gu
 ds Þrualder/lyta Guds Auglit með Sögnude/og
 verða af þeirre Syn og Skodan allðrei að eilýpu
 fadder níe metter. So alýtur Gud þa aptur a mo
 te með eilýpum Sögnude/og hepur Siartans Gir
 nd og Lýst a þeirra Segurd. Og þyrst það þeir
 eru nu hreiner/ Seilager/ Sledlaus/og an allra
 Synða/ þa elska þeir Gud með þullkomlegum Rí
 tleika/af öllu Siarta/allre Sölu/og öllum Þr
 öptum/ Og sodan brennande æst og Elska til Gu
 ds

þs skýn og liomar wr þeirra Augum og Stírníng
ar Vitum/og öllum Lidum og Limum/so að Gud
hefur stóra þóðnan þar a.

Þeir eru þa Greinhiartadet/og sía Gud/ og
bera þa Guds Miynd/ huðra þeir mistu i þeim
þyrsta Adam. Og til þessa vnderbyr off jafnan
hier i Zeime vor himneskur Adam Jesus Christ
us með synum Anda og synum Gæpum/og verk
ar þ þyrer Euangelium/ad su himneska MXXI
DXX sem er Sonarleg æst og Elska til Guds/
verdur með öllu vidriett og i samt Lag þærd sít
hún var aður þyrer Jalled. Og i þessum Zeime
öðlust vier þetta allt aptur / og höpum það alla
reidu þeínged/einn þo eðe algörlega eða þullkom
lega/Jelldur Ex Parte/ad nöðru leite/so sem að
Ræðgatu eða i myrkum Mæle/1. Cor. 13. En i
hinu Rýkeni Stöðungrænar/þa huerþur allt þer
ta Halþvert i birtu/so að Vtvaldra Sæler þa þa
þullkomlega að eignast aptur allt görualt það
sem þar höpdu þyrer Jalled.

Og er lystelegt að merkja og sía hier/ huðru
að huðr Leyndardomuren er þalen og þolgen i þo
rum/og kiemur huðr eptir annan/so að þeir þyr
giast að. Þutad þyrst eru Vtvaldra Manna Sæl
er/þegar þær eru skildar við þenna Zeim/heima
hía Gude/og þram ganga þa eðe leingur i Trúne
helldur i auglofse Sæðam/ þetta er víst og
þast. Sie þær heima þær/þa eru þær þullkomle
ga i þeirra riatta Södurlande. Sie þær þær i sý
nu riattu Södurlande/þa hapa þær þær Gud þyr
er Södur/Sie Gud þeirra Sæder/þa eru þær þær
ns Börn/ Sie þær hans Börn/þa eru þær höm
um lyfar

um lskar/og þa vera þar hans eigen Mynd/ Og
alle þetta eke i Trunne / so sem skiede i þessum
Seime/helldur i SKODanenne/so sem S. Jor
hannes liostlega arysar/ þar hann seiger / Vier
munum verda Gude lifter/ þegar vier sta
um hann so sem hann er / 1. Johñ. 3.

At þyrst ad so dyrdar samlega er vared þessa
re Guds Mynd/ad Drvaldar Saker eru med öllu
ad sta samlykar Gude Ellypum Södur/og þeirra
himneska Adam Jesu Christo/Þa er þar ap aug
liest/ad þar sie samteingdar vid Gud/og Gud vid
þar/ med pullkomlegum Ríarleika/og jnnbyrdis
brennande Afsarelsku. Þuiad med þut Gud el
skar Mannen övnradelega/og er Gud Ríarleik
sins/þar med Ríarleikuren stalpur/ þa vill hann
so sem einn aftsamlegur Sader vera aptur a mo
te,elskadur ap sýnum Ötuöldum Börnum/Og þut
þepur hann lated þetta Rodord vera hid þyrsta
og þremsta allra sinna Rodorda/so ad Sattmæle
hans sem hann þepur vid oss vppreist/og i Lög/
malenu openberad/sie eke i nöðru öðru palen nie
fömen/ rtan i jnnbyrdis Aft og Elsku. Soddan
Aft og jnnbyrdis Elska sem Lögmaled heimter/
verdur nu huðrge so pullfömen og algörlega og
þastlega bunden og hallden a mille Guds og hans
Barna / so sem i Södurlande eilyps Lyps. Þar
þepur VONen og TRVen Vnda/so sem S:Þall
seiger/1. Cor. 13. Enn Ríarleikuren er oendan
legur/og þrytur alldreif.

Og sannarlega er þessi Ríarleike stor Leyn/
bardomur/hvar med Gud verdur annars Seims

af sínu in Venðldum elskadur. Þúad huad heilse
 þr hura og vanta/þad þlytur alle þram af Síni
 neskum Guds Ríðrleika/so eru þeir allerþuller af
 Sumneskum Ríðrleika. Um þan Ríðrleika skrif
 ar so S. Augustinus. GVD ELSKAR Þe
 valda sína og med sínum Ríðrleika þvæ
 er þñ i þeim aprur a mote þullkomna Af
 arelsku til sín/þann elskar/oppa þad ad
 þan verðe elskadur/þ med sinne Elsku leita
 ar þann einskis annars enn þess/ad Men
 elske þann/So ad bæde Gud/Æinglar og
 Men si i Ríðrleikannu glader þ dyrdar
 leiger til samans. Þar þyrer þaga Guds
 Æinglar þ þeir Vðvöldu óngva þvæm/óng
 va girnd adra enn þessa/ad elska Gud/og
 ad meiga elska þñ sem allra mest þr gíeta.

Þar eru Vðvaldrá Sæler so sem Vppspírettu
 Brunnur eilíps Ríðrleika til Guds/Þuad mylku
 þramar meinar þu þa ad stalpur Gud nune vera
 aptur a mote opriótande eilípslega vppspírettande
 Brunnur óendanlegrar elsku og astar til sumra Vð
 valdra Salna ?

A meðal Mannanna Sona hier i Seime/þa
 síam vier þad/Ad hvar heilse stadþastur Ríðr
 leika og Vínþapur er/þar elskar huðr antan af
 Þarta/Þeirra Síðrtu eru so sem Þreinnande af
 Af og jabyrdis elsku sem huðr þepur til aðars.
 Og ep foddan Af og elska þa ad vera med dauð
 legum Míðnum hier a Þróune/Og ep þeir gíeta
 so elskast jabyrdis/huad mun þa skie i Símerþre
 málse

húsle Guds og hans Vtvaldra / þar Gud er eðle
 aðad en slápur Ríðrleikuren? Þegar gudhræddur
 ur Madur hvarar um þetta / að Gud slápur og í
 slápum sér se Ríðrleikuren / þa alyðtar hann so
 med sér / Ad su sára og astuðlega Samteinging
 Guds og hans Vtvaldra himneskra Borgarmána
 se eitthvad meira og þrekara en slíettur Ríðrlei
 ke/eda einpólls Samteinging.

Þesse Ord GUD er Ríðrleikur / 1. Jóhñ.
 3. Deleggur Doct. Lutherus agíðtlega/ þar hann
 so seiger/ Svad er hjer margt um að tala / r
 þo Men tale leinge þar um / að Ríðrleik
 uren / se ein edla Qualitas og Mánkostur
 agíðtaste í Mánsins Salu / þa er það eðle
 þar í þia þui sem hjer stendur / að Gud se
 Ríðrleikuren / og að hans ESSENTIA
 og Vera se einsamall Ríðrleikur / Og ep
 hóður Madur villde Gud vppmála ríette
 lega / þa yrde hann að mála söddan Mynd
 sem vøre einsamall Ríðrleikur ? So sem
 að Guddomleg Nattura vøre eðle annað
 en ein logande OGN og Elldur þss Ríðr
 leika sem vpppyller Himen r Jörd: Jmñ /
 Ríðrleikuren er Mynd Guds / eðle ein slíette
 Mynd / og eðle söddan Mynd sem málud
 verður vppa Botpell / heildur er þun ein líp
 ande Essentia r Vera í guddomlegre Natt
 uru / sem er ap öllu Godu logande og
 Brennande.

Sie nu Gud Ríðrleikuren slápur / Og þyrst
 þad

það Guds Vtvaldet a Himnum eru samlyftr þeir
 ere Guds Mynd/ þa er þar ap vel vitanlegt og
 bert/ að þeir munu vera þuller ap Heilögum og
 hreimnum Ríkarleika/ Og lyfa so sem þeir verða ap
 Gude hjartanlega elskader/so elska þeir hañ apt
 ur a mete/ ap öllu hjarta/ ap allre Sölu/öllu
 Megne og Mætte.

Siöfte Cap.

Paradisus Triumphantium Animarum
 Um Paradýsar Sölu og Sögnud Vtvaldes
 Sölna/sem sigrad hafa alla syna Övine.

Sömuleiðis er þ og merkelegt og gledelegt
 að hura/ad sa Stadur i huðrn Vtvaldr
 Söler koma/ þegar þær para wr þessu lyf
 amlega höfðlega Greys/ verður neyndur
 PARADIS/ so sem stalspur Guds Sonur neyner
 hañ/ þar hañ so talar til Rönungiane/ **I Dag**
 skalltu vera með mter i Paradýs/ **Luc. 23.**
Irem/ Huðr ed yperuñur/ þeim vil eg gic
 þa ad eta ap þut Lúpsins Trie sem er i Gu
 ds Paradýs/ **Apocal. 2:** **Irem/** Jeg þecpe
 Mañ i Christo/ **7 et.** Hañ vard vppnum
 en i Paradýs/ **2. Corinth. 12.** Hier skulum
 vier hura/ad þetta Orð PARADIS/ merker al
 mennelega/eiñ Turta Grad/ Allðengard og Lystar
 gard/ þar allra handa Hvartarsöm blomgande
 Trie städa/ og þar ed allra handa edselegöstu Tur
 ter og Ismande Blomstue vara / þar sem og ad
 eru þorprydelegöstu Lws og Tiallebdæder/ þar ed
 og edert vantar a allskyns Segurd og Pryde/ **Lysf**
 og

og Sælu/ þar og að heyrrest hið allra sátafle Sugu
 la Söngu/ og þar Menn hafa allra bestu Elda Vi
 ne/ og Vildar Menn að umgangast með/ með Gl
 aduærd og Sögnude / allskyns Veitingum, og Re
 æsingum / með allra handa sötum og lystelegum
 Glöðparum/ og eru að öllu þessu Glæder og lystug
 er. Söddan Lystagard kalla Menn paradys/ og
 þann Sögnud Menn hafa þar / ma nepna Sælu
 eða. Lyp Jarðneskrar Paradysar.

Nu með þui að Limerike/ hvar Særler allra
 Vtalsdra lenda/ er eðe jarðnesk Paradys/ eðe hell
 dur verallblegt þegundar Plat/ eða Land / eða
 Campus Elysius, um huðrn þau gömlu Skalldy
 en hafa margt skripað/ Seldur einn. gledelegur
 þagnadar Stadur og Plat/ hia Gude/ huðrs lyta
 eðert Auga hefur sled hier i Heim/ ei hellsur
 Kyra heyrtil/ og eðe er i nöðurs Mians Sug nie
 Slarta komed/ Ap þui og þar þyrer er þesse Sea
 dur kalladur PARADIS/ hvar m3 avysad verde
 að sa sælldar Stadur hvar Adam og Eva voru
 þyrer Salled/ hann mune öllum Vtalsdum Sælu
 veitast og gjeplast aptur i þui himneska Södurlan
 de elyps Lyps/ Þuiad huad vier höpum muni i
 þeim jarðneska Adam/ það alle þaum vier aptur
 i vorum himneska Adam Jesu Christo rýkugle
 ga og noglega/ þessa Heims i Trúe/ En i apnna
 rt epter Daðan þaum vier það/ og staum vier
 það hia Gude þyrer vorum Augum.

En Lyp vorra fyrstu Foreldra þyrer Salled
 var eðe ariad en riect Paradysar Lyp/ Sögnudur
 Sæla/ Sampiclag/ Samteinging og Sambys með
 sláþum Gude/ og so sem eitt gledelegt Drullup/
 þar

þar þau Adam og Eua voru Mustete Guds/og hans Eigendomur. Þau biuggu í þeim allra þeg
ursta edlasta Alldengarde sem Gud hafde staþur
lweð til handa þeim/ þar voru þau bæð Guds
Þwistadur/og eigenleg Mynd hans guddomilegrar
Veru/pull m3 æst og Elsku Guds/so að þau elsk
udu hæn ap öllu Siarta og ap allre Sælu og öll
um Kröptum.

Sóðdan var Lyst þeirra Adams og Eua/ að
ur en þau syndgudu/ og ádur en Dauden kom í
Seimen. Enn með þui að vor Lausnare Jesus
hefur apmáð Syndena/rænt Daudan sínum Kr
apte/og vtuegað oss aptur Lyst og Sæluhjálp
ena/ og keypt hana nogu dyrt með sínu dymmata
Blode/ þa kæn eðe aðað að þræmtoma við Vtval
dar Sæler/ þegar þar þara ap Seimenum/og ha
þa með Trunne ypervinned og slgrad Syndena og
Daudan jesi þagnadarförm Paradyssar Sæla/ þegar
þar verða leiddar þyrer Christum þan himneska
Adam/so sem nypædd Eua/ hapande so með hönt
um himneskan Sögnud/og himneska Sælu/ cilg
re Lyst Dyrðar. Lioma og Maieskatis Birte/
Þru gladar og ap Siarta þagnande/ það þar so
skyndelega þlotlega eru komnar í Sæmd og Sæ
lu himneskrar Gleðe og Þagnadar/wr þessu Lym
dar Lyste.

Æu ep einhuð vill seigia/Luðr hefur þetta
sted? Luðr hefur vered í Paradyss/ þa hær kæn
þra að seigia? Eða/huðr hefur daudur vered/og
er orden lipande aptur so að hæn künne að skyra
þra þessu?

Þar suara eg so til/Ad Seilög Ritning neþi
ner

þer þa er einn sem bæði hefur vered í helu og
 himnu/og veit þar af öllu/þa er og af þau
 da vpprisen/ og hefur lífsteiga öppenberad þetta
 þyrrer off. Þessi er Jesus Guds og Mariu Sönn.
 Jeg var dauður (seiger hann til postulans í kyn-
 ne þarhmos) Og sía eg lífe þra Elíþd til
 Elíþdar. Og eg þep Lilla Heluþanna
 og Daudans. Þessi Maður/í húðs Munn eðe
 verdur Sals þundad/hann vottar/ad sa rietruade
 Christne þare í gíegnum Daudan til eilíps Lífs
 og (sem nú var sagt) þare til Guds í hans þara-
 dís/þegar hann andast/og verde af helögum Vin-
 glum boren. Hann seiger og/ad þeir mune skrydd
 er verda hugtum Bláðum/og sitja til Bords m:
 Abraham Isaac og Jacob/og þína huórfe Lúg-
 ur nie þosta/ og eðe skule þeir af Solar Lita
 madað/ helldur mune þeir leiddir verda ad líf-
 ande vatna Þrusum/ og líuþlega endurlípgader
 vera. Og ad eingen epe þetta/þa þramsetur hann
 eina Lístoriu eða Epterdáme um Lazarum/huðr
 ad epter sin christelegan Þauda og Uþgang var
 boren af helögum Vinglum í Skaut Abrahams
 með þeirre Augsan/ad hann skyldi þar þa Lúþd
 og Luggun/ þeirrar Eymdar Meydar og Sættir
 af sem hann hafde lited hjer a Jórdunne.

Þat þessa þa hefur S. þall einu síne ver-
 ed vppreytur í þriddia himen/þad er í þaradís/
 so sem hann vottar sialpur/ og haþe þar heyrir of
 umræðeleg Orð/ sem eingen Maður ma þra seig-
 ja. Og þo hönum være þyrrerboded ad seigia þar
 nægt þra/og hann sialpur seigest eðe vita/huðr
 þi líj ha

hafi var i Lykama/eda þyrer vian Lykama/ þa
 latur hafi þo i liose allvgyda þa Girnd sem hann
 hefur til þeirrar Paradysar/hvar ap merkia ma/
 hudnen hun hefur honum i Gied og til Simis
 þalled. Jeg aumur Madur(seiger hn)hude
 mun þrelsa mig þra Lykama þessa Dauds
 ans/Rom. 7. Jeg þep Lyst ad skilia vier
 vid/og vera þia Christo/Phil. 2. Jeg þep
 meire Lyst ad þara ap Lykaminn/ og vera
 þeima þia Christo/2: Cor. 5. Itm/Jeg
 gleyme þui sem til Baka er/ og dreg mig
 eptir þui sem i Syrer er/Jeg skunda ad þui
 vpp setta Takmerke/ eptir þui snosse þu
 ort þram helldur Simneskre Ballan Guds
 i Christo Jesu/Philipp. 3.

Sia hier/ huad stora Sorleinging og Girnd
 postulen hefur haft til ad leggja ap þeiman da
 udlega Lykama/og vera þia Christo? xxi þo þes
 sa þeims Lyp hape margar Veralldegar Lysting
 ar/Skiemtaner og Straut/ Rytedame/Sallupe/
 Völd og Miernad/Leidur og þepp/Glede og Sög
 nud/þa er þo slýkt eðert ad reikna þia Paradysar
 Lype/Sögnude og Sölu/þar þyrer aminner hafi
 alla Gudhrædda Christna / ad stunda eðe vppa
 þetta þalluallta sem er i þessum þeime/ þar þo
 me/ad þeir sem astunda þenna þeim/ þeir þalle
 i Snótur og margar Freistaner / 1. Timoch. 6.
 Og þeir sem gipter eru sie so sem ogipter/og þeir
 eð grata sie so sem grate þr eðe/og þeir eð gled
 iast sie so sem þeir glediest eðe/og þeir eð kaupá
 sie so sem eige þeir eðert/1. Cor. 7.

Saxer

Sæler Gudhræddra (seiger Lutherus)
 eru í þeim Stad/ huðrn þeir Framlíðnu
 munu eðfe vilja missa þyrer alla Heimsins
 Glede/ & eðfe um eitt Augnablit/ gíðra þar
 a nokkur Skiptre. Og þo þær ætte Kost a
 þui/ þa mundu þær so seigia/ Jeg vil eðfe
 eitt Augabragð í Himeríke gíepa þyrer all
 rar Verallðarennar Goss & Sögnud/ þo sá
 Sögnudur mætte vara um Þusund og ein
 þar til Þusund Aar.

Enn ep einhuðr gírneft að víta/ Guðmen þess
 are Paradíjs Vtvaldra þramparennar Sælna mun
 ne hættad vera / Guðr þad mune vera sa nyie
 Himen/huðrs vjda er gíeted í 4. Ríeningu/eda
 annad? Þeim gíep eg þes Andsuar/ Ad sa nyie
 Himen m3 síue nyire Jörðu munt híd þyrsta þram
 tona/ þegar þesse gamle Himen og Jörd er þor
 geingen/þyrre eðfe / Apocal. 21. Tu er vjst/ að
 þesse gamla Bygging Himens og Jardar mune
 standa allr til hins síðasta Dags. Suar ep að
 merkia ma/ að Þarðis Vtvaldra Sælna er eðfe sa
 nyie Himen nie su nyia Jörd/ um huðria S. þer
 tur talar / og huðrrar vier vantum epter Guds
 Syrerheite. Þad Gud hepar í sínu Orde eðfe op
 enberad/ þar þer off eðfe epter að grensfast / Oss
 næger að víta/ að Vtvaldra Sæler eru hia Christo
 vísfulega/ í himneskre Paradíjs í eilífum ovmæri
 delegu Sögnude/ þar sem þær med 4. Guds Ring
 lum oaplatanlega, sýngia/ Heilagur/ Heilagur/ Hei
 lagur er Þrottin Gud Zabaoth.

Siðunde Cap.

Ecclesia Triumphantium Animarum

Um þann mykla Margþíðla vtualdra Salsna
 i himneskre paradýs/pyrer Doms Dag/sem Sig
 ur hepa þeínged.

AD þíðle vtualdra Salsna mune vera
 mykell og otelstanlegur/ þad hepur hinum
 S. Johanne i Syn openberad vered/so sin
 skrifpad stendur/Apocal. 7. Ad hann hape sted mi
 ken Stara/ sem eingin kunne ad telia / ap allum
 þíodum og folke og Tungumalum/standanda þr
 eme pyrer Stole Guds/kladdan hugtum Skrudu
 (þad er skryddan himneskum Sögnude) og hapan
 de Palma Vid i sinum höndum/ Til Merkis ad
 þr hapa Sigur þeínged a Synðene og Daudanum
 fallande med harre Róddu/ Zeill sic þeim er a
 Stolnum situr og Lambenu. Þar til suara
 aller Zeilager Ringlar/og allur Muge himnesk
 ra Dargara/Amen/Lop og Dyrd/Spele og
 Þadargiðrd/og Þrifs og Kraptur sic voru
 Gude/þra Lilþyd til Lilþydar/ Amen.

Þegar S. Johanes vilde nu vita/ huoríer
 þesser vore i hugtum Blædum / og huadan þeir
 vore komner / þa þreð hann soðdan Andsuar.
 Þesser eru komner vor myklum Þarmkvæla
 og vapa þveiged sijn Blæde/ og vapa gið
 rt þau hugt i Lambsins Blode/ þar pyrer
 eru þeir pyrer Stole Guds/og þiona þón
 um Dag og Flott i hans Mustere: Og sa
 sem

sem a Stolnum situr þyr yðer þeim / þa
mun eðfe þramar hungra nie þýsta / & Hite
Solar mun eðfe þalla yðer þa / eða nóðud
annad / Þuiad Lambed mitt a Stolnum
mun þodra þa / & leida þa til lipande Vatz
Brunna. Og Gud mun þurka öll Tar af
þeirra Augum / Apocal. 7.

Hier höpum vîer og hier heyrum vîer / ad i
himneskre Paradys / mun eðfe vera þær einar Sæl-
ler / eðfe hundrad eða þusund / Sældur oðellanlegi
ur síðde margra hundrad þusund Sælna / og ad
þetta sie sa mykle Sællage Soltspíðde / og gleder
lege Söpnudur allra christena Sælna / sem þyr
er Trinia a Jesum Christum / yðervinned þapa
Diöpusen og Seimen / huðen Sigr ad þeir þacka
Gude himneskum Södur / og hans eingietnum Sy-
ne / Lambenu Guds / og eigna hönum hañ med et
lipu þacklate / og verda vppa þad samia af Gude
og hans Syne eilýplega lipgader / nærder og hugg
ader / med himneskum Sögnude.

Lýta eirnen seiger Johanes þa seirna / 15.
Cap. ad þær synge Lopsöng Moysis Guds Mæ-
ns / og Lopsöng Lambens / Þad merker huðrenuog
gu Vatzur hins gamla og nýia Testamentis / þær
ed bera vitne um Christum / og huad þær votta
þær um tala og syngia Dvaldra Sæler i himne
num eilýplega. Og um þetta er þeirra glederleg
Ræða og þagnadar Samtal / Huad mykð Gott
Gud Almattugur hape nu veitt og gleþed þeim /
og lofted nu þram tona við þær berlega og lioste
sa / so þær sia nu og skoda þyrer Augonum / þad
þær

þær hiet nidre a Jördunne höpdu ad eins i TRV
ne og i Speigle/og so sem i myrkre Rædu beggia
þssara Boka hins gamla og nýja Testamentesins.

Guad Moyses hefur skripad/það er alle sin
Stugge og Syrermyndan Christi/ og hlyder alle
vppa hafi/ so sin er þetta/ Þegar Gud velsæðe
sitt Folk Israel af Egiptalande/og liet þharad
Rong þyrerparast i raudaSAFE med öllu sinu
Lerlæde/það var Syrermyndan og Mierking ept
erfemande Endurlausnar vorrar/þra Vallde Da
udens Diöpsulsins og Helugetis/þyrer Bloded Je
su Christi. Þa söng Moyses med Israels Sonu
um Drottne einn þagran Lopsöng/og þrissödu hins
Narn þyrer Guds dafindar Verk og Velgissinn
ga/Exod. 15. En Lambed Guds þ hefur veitt
mannlegu Byne þa riettu og eilýpu Endurlausni
huör ed merkest þyrer Egipta lands Velsöllu/
það hefur þñan Lopsöng/þu er alle þullkennad
Johann. 19: Item/Sader/jeg heþ þorktar
ad þig a Jördunne/ og þullendad það Verk
sem þu þipalader mier ad eg skyllde giöra/
Johann. 17. Item/ aller Slutur eru mier i
Gendur þeingner af minnum Södur/ Matt.
11. Jeg er sa þyrste og syðaste/ og sa lipan
de/ Jeg var dandur/ og sia/ jeg er lipande
þra Eilýpd til Eilýpdar/ og jeg heþ Lysla
Helugetis og Daudans/ Apocal. 1.

Þessan huörtueggia Lopsöng syngur Christne
Uvaldra Saelna i Himneskre Paradys/og er glöð
med sögnude/vegna sinar eilýprar Endurlausnar/
Þyður Tradz öllum synum Övnum/ Syndenne
Daudan

Daudanum Diöplenum og Heimenum/þra hús-
 ra Freistingum og Öpsöfnum og Valsde þær eru
 nú prelsadar/Þær þyrret þakka þær vorum Lauf-
 nara Christo níz alýnu Þakðære/og seigia/O þu
 Lamb Guds sem varst Lífplaten/þ off þep-
 ur þeypt med þínu Blode/ i þra allskyns
 Rynkúßlum/ Tungum/ Solke og Heiðings-
 lum/ og þepur giört off vorum Gude Kon-
 ga og Kiennemenn/Og vier munum verda
 Kongar a Jörðunne/Apocal. 5. Þu þepur
 reynt off þ þreinsad off sem Silpur/Psal.
 66. Vier höpum geinged i glegnum Eld
 og Vam/en þu þepur leitt off þadan þ end
 urlöggað off. Mikil og dasamlez eru þín
 Verk/Drotten Almættugur Gud/rietter þ
 samer eru þíner Domar/þu Konungar
 Seilagra.

Med þessum hette/ gíðra vtralsdar Salte
 Gude þakker/og lofa og þryfa hans Seilaga Ma-
 þn. Þat sia sín Endurlausnara/a samt med Sid-
 urnum og Seilögum Anda/eru hia Seilagre Þren-
 ingu/þeyra vppa Himnesk ovnræðeleg Örd sem
 eingen Mæns Tunga þær vt talad/ lyða húsrtæ
 kungur nie hita Þosta nie Kulda/þelldur þiona
 Gude i hans Mustere Nott og Dag/ og þeirra
 Stættans Emmanuel og Sreksare leider þa til líp-
 ande Þatz Þruña/þuktar öll Tær ap þeirra Aug-
 um/og huggar þær miutlega epter allar Wund-
 er umlíðnar.

Þu er eg er (seiger Christur) þar mun
 og

og miñ Þienare vera með míc / Guðr hañ
 heidrar míc / þañ mun miñ Sader heidra.
 Jmñ / Sader / jeg vil að hvar jeg er / að þeir
 sie þar þia míc / sem þu hefur gleped míc
 so þeir sia miñna Þyrd sem þu hefur gl
 eped míc.

Guðrinn gieta nöður Orð vered simplegre/
 satate dasamlegre gledelegre huggunar samlegre
 en þesse/huðr ed tilheyta öllum christnum Mön
 um riettruodum / að þeir skule vera epter Lyped
 þia þeirra himneska Lausnara og Sreksara / og
 sia hans eilypa hemneska guddomlega Þyrd.

Þessar Drvaldar Sæler sem þra sier lagt hafa
 daudlegt Greyfe hölblegs Lykama / og ypervæð
 hafa Daudan þyrer Lambsinns Blod / og komnar
 eru í Paradís / og það himneska Södurland / þar
 eru sú rietta Ecclesia Triumphans, sú Sigursala
 Guðs Christne sem sigrad hefur alla Övine / sú
 heilaga Guðs Borg / sú himneska Jerusalem / sm
 er hrein af öllum Syndum og syndsamlegum Gír
 ndum / þögur og prydeleg / af Syn sinis Lausn
 ara Jesu Christi / huðr hana skryðer og pryðer
 með sinu Rietelæte og sife Þyrd / og hana gleður
 og vpplyser / so hún syngur eilýpt ALLELVIA
 og veit eðe að seigia af nöðre Næyb eda sórn
 ung / Meine eda Myrkrum / bwanðe míc a mille
 heilagra Ríngla / lýtande eilýpan Almættugan
 Guð Södur og hans eingieten Son síñ Lausnara
 Andlite til Andlitis. Vm þessa himneska Jeru
 salem / skripar so S. Augustinus. O Jerusalem
 þem / þu heilaga Guðs Borg / þu allra Þyr
 darleg

darlegasta Bróður Jesu Christi / Jeg elska
þig að hiarta / og storlega þorleinger mig
að sia þína Segurd. Oho / huad ypparleg
huad dyrdarleg / huad Vegleg ertu? Þu ert
þín allra prydelegasta / og óngua hefur þu
Saurgan eða Fleckan. Vertu glöð og þag-
na / þu þín þrjúda hóþdýngla Dotter / þu
að sa himneske Kongur hefur Lyst til þín-
ar Pryde / og sa þrjúdaste a medal Mann-
anna Sona.

En hvar er þín Vinur / þrátt yper alla
aðra Vini þu þín þorprydelegasta / a medal
Buenafina? Þu seiger / Min Vinur er þu
ur og raundur / vtualeu að morgun þusund-
um / so sem Alldentrie a medal Villutrian-
na / Eins er min Vinur a mille Sonanna /
Cant. 5. Jeg sit i hans Skugga huðrn
eg girnest / og hans Avórtur er sátur min-
um Barða / Cant. 2. A Nottunne leitade eg
hans i minne Sang sem minn Sál elskar /
Jeg leitade hans og þann þann / Cant. 5.

O Jerusaleml / Jeg þeg líka þundad þann
jeg helld þónum & skal ecke sleppa þónum /
þangad til þann leidd mig i sitt Hús og i
sín himnesk Herberge. Þa muntu minn elsk-
uleg Moder Jerusaleml lata mig singa
þann sátleika Bríost / og sedia mig að þíne
himneske Sýlle / so mig að alíþu þuðrke
þýsse

þýste nie hungre. Og huðrsu sæl er þa
mijn Sæl/og en sæl að elljpu/þegar eg þar
einu síne að síe þína Dýrd / þína Sælu/
þína Segurd / þijn Port/þína Mörvegge
þijn Stræte/ Sioldan þinna. Hwsa og Hy
Byla/þína Edla Borgara / og þinn allra
stormegtugasta Kong. i sinne Dýrd.

Þijner Mörar eru giöðer að Gímstein
um/og þijn Borgarhlid að allra dýrlegust
um Perlum/og þijn Stræte að skjra Gulle
a huðrium oaplatanlega sagt og sunged
verdur Alleluia. Þijn Hws þijn Bybile eru
Grunduöllud a þerskeytrum Steinum / enn
byggd að Zaphirus / & þókt miz Gulle. Þan
gad klemur eingen nema sa sem breið er að
Syndesie / og eingen þar þar að Bwa nema
sa sem er Slecklaus.

O Jerusaleim mijn Møder / Huðrsu
þögur eru orden / huðrsu elskuleg eru þijn
Dörn að Gímneskre Sælu/Cant. 7. Esa.
60: Eingen Morgangur er þar/so sem vi
er aum Adams Dörn bliotum að lýða þis
er i Heime & þssum Eymdardal. I þier er
eckert A lyktur/eingen Mott/eingen Umskip
ting Tjmannna. Ecke er þar Lios að Lyte
um / ecke Tunglsins Skin / ecke nöðrer Stri
arnanna Geislar / helldur Herren Jesus
Christur Gud að sönnun Gude/Lios að sön
no

nu Ljose og Solen Rietrlæstefins hún lyser
þíer að Ellípu.

Það hugta Gleðflansa Guds Lamb er
þitt allra Klarasta og Skígrasta Ljos/ Já
það er þín Sol og þín Birte/ að þu þær
að sia og skoda Dýrd og Gíðsku þíns all
ra þegurska Rongo. Ronguren allra Rong
ga þan er mitt í Borgeine/ og þans Börn
eru í þring um þann. Þar lata heilagra
Kíngla Corar heyrar sínar gledelegar Ráð
der/ þar lætur allur Stólde Gínneskra Bo
rgara sia sig/ Þar er stor Sögnudur allra
Dvaldra/ þeir ed komner eru þangad wr
Kýnd og Harmkuglum og Sörmungum
þessa Líps. Þar eru þeir heilögu Forþed
ur/ Propþetar og Postular. Þar eru orélláleg
ur her S. Þýslar Votta/ þar eru aller S.
Jatarar Samleikfins/ Einsetu Men/ heil
lagar Rúnur/ vnger Men og Meyar sem yp
ervínd hapa Lyst og Gínder þíssa heims/
Þar eru Lómb og Sauder og aller Meín
lausar/ sín sloþner eru wr Netum og Snór
um verallblegra Vellystinga. Aller þva þr
þar til samans med Glede og Sögnude/ og
þuót einn hefur sína sierlega Dýrd/ ein all
er hapa þeir einn og hinn sama Sögnud.

Þar yperdrottmar þullkomen og algíð
ur Ríðleikur/ þuót sialpur Gud er þar
R. E. allt

allt í öllum / huðin þr eilíflega sia / og af
huðs mást og Elsku þeir eru logande / Þeir
elska þan og lopa þan / þeir lopa og elska
þann / og þeirra Verð er að lopa og dyrka
Gud / oendanlega / og allðrei þreyst þeir
níc mæðast þar af.

Oho / huad sáll og eilíflega sáll mán
eg vera / þegar eg æplegg þennan dauðlega
Lífama / & þá að þeyra þa Himnesku þag
nadar Söngva sem af öllum Borgarmón
um þess himneska Södurlands og öllum
Herskara Heilagra. Engla sungner verða
eilífum Gude og Konge til Lops og Dyrð
ar. Oho / huad sáll og eilíflega sáll mun
eg vera / þegar eg lopa Gud með þeim / og
stend þar þramme þyrer mínum Konge / mí
num Gude / mínum Lausnara / og líft þan
í sinne guddomlegre Dyrð / so sem þan þeg
ur stalpur lopad míer seigande. Sader / Jeg
vil / að hvar eg er / þar sje þeir þia míer sín
þu gapst míer / so þeir siae mína Dyrð / þu
örta eg hafde þia þier aður enn Heimuræn
var grundualladur / Johán. 17. Og í öð
rum stad / Huð sem vill míer þlona þann
þylgie míer epter / & hvar eg er þar skal mín
þienare vera þia míer / Joh. 12. Ítem /
Huð mig elskar sa verður elskadur af mí
um Södur / og jeg vil elska þan og op enbe
ra mig þyrer þónum.

Oh mín Sal/mín Sal/Róm þu og
 teinum öllum okkar hug eptir þessare hins
 eskre Borg/þar vier erum inskrípader/ og
 skípader til að vera Bæjar Menn & Borg
 arar/ hugleidum/og leggjum á hiartad/
 so sem Samborgarar/so sem heimamenn
 Guds/so sem Erpingjar Guds & Samarp
 ar Christi/þann dyrdarlega Soma vors
 himneska Söðurlands/ þeirrar h Borgar
 um huðria David Kongur syngur & seiger
 Psal. 87. hun er grundvöllur á h. Síðl
 um/Drottin elskar Borgarhlid Zion/þann
 yper allar Bygder Jacob. Dyrðarleger blú
 ter seiglast af þier/þu Borgen Guds.

O minn Gud minn Gud/Vör skal eg
 þá að þia þá dyrdarlegu Borgena/um huðr
 la skripad stendur. Porten Jerusalem nu
 nu Bygd vera af Saphyr og Smaragd og
 Gímsteinum /kringum alla þennar Nör
 vegge.

Oh þu hin h. Borg/þu dyrdarsam
 lega Borg/Jeg heilsa þier/so sem i Star
 leggd/Aull mín Sorleinging stár til þijn/
 þier þá eg ecke að gleyma/ þu þerur þan
 gad mitt hiarta/huðru hiartans þeigen
 villða eg vera þia þier/ & þapa mína Vm
 geingne i þier/so sem ein añar af þijnam
 Bær Mönnum/En eg þann ecke að þa þa
 meðan eg by i hölldenn/og þa meðan eg dr
 R t q. eg

eg eptir mier þeñan gamla Molloarset.

Þuad æskeleg eru Borgin Guds/aller þíner Möruegger eru eðe nema einn Strí m. Gud Drottin sialpur er þíñ Seymare og Verndare/ Þíner Bazar Menn eru alier saman/ þagnande og glader/ Þuad huðr en kúna þeir ad vera hrygguer/ þar þeir sía þíg og skoda oaplatanlega? I þier er eingin Veytleika/ eingin Elle/ I þier er eingin Reide/ eðe heipt nie hatu/ eðe Øvilld nie Øsamþycke/ heilur eilýpur Fridur/ Samþycke/ heidur/ sýðildur Some/ eilýpur Sognudur/ Glede og Vnadsemd. Þska og Vngdomur/ þorþrydeleg Burreise r söt leger Mañkoster. I þier er heill og Hamingia/ Lýped og Sæluþialpen/ Fridur og Sarsælld. I þier er sialpur Gud/ ap huðr ium Vnualder þa og ödlast þed allt sem þeirra Siarta girneft.

Ja ad vísu/ Aller þíner Borgarar og Inbyggendur ödlast yperþliotanlegan Mæl er Sagnadarens/ ap huðrium þeir övma delega gleðlast i Elsku og samþyckelegum Bicarleika. Aller Guds Vnualder eru eittr eins r Herran Christur hefur beded þa þu sagde/ Sader/ gief þu ad so sem þu ert i mier og jeg i þier/ so sía þeir og einnen eittr i okfur / huðria þu hefur gíped mier: Ap þessu gledur sig öll Guds Borg / og allt þuad

huad i henne er þad er ap hïarta glædur
 & þagnande. Su sála Brudr hefur Lyst &
 Glede ap þui/ad heñar Brudgume sa þin
 neske Adam talar so blýðlega til vennar/
 og er henne so hïartanlega Rígr & líupur/
 og þar i gten hefur hun Lyst og Glede ap
 þui/ad hun & og alla ríma Lopar og Dy
 rkar sinn Drotten og Brudguma.

Stæd þier Vervalder Drottens/Hier hópum
 vier i stuttu Mæle samna og ríetta Undervísan
 um vort sála Södurland/og Sagnadar ríktu Para
 dýs eilýps Lýps. Þar hópum vier þa himnesku
 Jerusaleml / Borgena Drottens og þad. fældar
 Guds i hlórt vndan offeru kommer voret forells
 rar Frændur og Viner/Brædur og Sysken/Ætíð/
 far og Ætlingar/ huortier i þessum heime/ hapa
 geymt Trína a Jesum Christum/og vt hapa stad
 ed allar Æstýrður og Steiðingar/og chrístelega
 hapa endat sitt Lýp/Quad dyrdarfóm er su Ro
 toná sem þá verðr gíepen ap Ronge Límens og
 Jærdar/Quad ovnræðelega Sal og sat er su him
 neska Glede sem Guds Vervalder þa þar ad sá og
 smæcta og reyna ap gleðelegre Guds Æfíonu og ei
 lýpre Víngeingne h. Vínsla og allra vervaldra Gu
 ds Barna i himneskre Jerusaleml. O huad sæl er
 su Guðl/ huad dyrleg er su Sála/quad stor er su
 Dyrd og Vnadsfemd eilýps Lýps/sem þar gíepst
 og veltíft Guds Vervöldum ad Eilýpu.

Til þessa heilaga Selskapar/till Vervaldra Dr
 ottens fíemur huðr og ein Christen Sal sem stóð
 og hefur vered i Trínne a Jesum Christum alle
 tít

tíl Dauda/so sem S. Augustinus enn aptur. að
nyju þagurlega skrifar/Seigjande.

Oho/huðrsu sölur eru þær Sælar sín
eru lausar við þennan hollðlega Ljftama/
er eru komnar í Himerkte/Þær eru óhræð
dar og gladar/og hræðast huðrte Daudan
nir nœturn aþan Övin/Þu þær hafa siet
nalagan/og þær ljfta sialþan Gud a huðr
en þær hafa treyst og truad/og til huðrs
þær eru komnar með Glede og Sögnude/
Soddan Dyrd Some og Heidur þeirra
Sæluhialpar varer eiljþlega/er eingin tann
að freintia þann eða taka þann þra þeim.

Attunde Cap.

Nuptie Christi cum Ecclesia Trium
phantium Animarum:

Vm Þrullaus þiðd vors Hinneskra Þruggu
ma Jesu Christi/til sinnar chrisstelegar Ríktu í
Hinneskra Þaradijs.

ÞAD er miðg merkelegt er vel athuga
anda/ap Vist og Vera allra Utvaldra Hinn
neskra Þorgara/ verður neþnd í Seilagre
Skrift/eitt ÞRVL Laup/til huðrs Christur fall
ar wr þessum Þymdardal/alla þa sem með glödu
og ríetttruudu Hlarta vona og byða eptir hns Til
komu með Isogande Truar Rómpum. Þutad hia
Gudsþiallamaþenum Matth. 25. Cap. ljfter hn
sig við Þrugguma/huðr eð Hienur og Enyr a vm
Þiðnættis tuma/og huðrum hans Ríetttruader
Christner

Christner i mote ganga med brennande Blysum
og logande. Lömpum/og ganga med hönum i
Brullauped. So og amíner hñ off ad vera ísþn/
an reidubwner/og taka vara vppa hans Tílkomu
og seiger so/Vered lqter þeim Mönnum sem
þáda eptir sýnum Herru/huónar hañ mun
koma þra Brvðkaupum/vppa þ/ þegar
hañ ktemur 7 klappar a/ad þa verde vpp
lared pyrer hönum. Söler eru þeir Pionar
sem eru vakande þa hañ ktemur/Sanlega
seig eg yður/Hañ mun stytta sig vpp 7 set
ia þa til Bords/7 standa þrame og þiona
þeim/Luc. 12.

Þesse Ord gípa ad skíla/og kíeña off líoflet
ga/ ad vor Endurlausnare og Sínneske Adam
hællde eina gledelega Brullaups SATTA a Sínn
num med sýnum Drvðdum Sælum/Eñ vier ha
ns Christner erum þeir Pienarar sem hñer i Sei
me eígn 7 og alla Týma ad lata vora Lampa og
og Líos Truarennar/Donarennar/Ríerleikans
og godra Vertanna vera logande/og hegda off ep
ter Síð og Breytne þeirra þorsíalu Míeya/og tru
lyndu Pienara sem med vakande Hugum taka va
ra vppa þeirra Herra og Brvðguma.

Þad geíngur hñer alíka til so sem i einu kon
unglegu náttar Brullaup/þar ad er eín konung
legur Sálur og Gledelíus/huórt ed i Natamyrk
renu gíepur ap síer skýnanda Líos og skívera Bir
tu/vegna þeirra logande Lanipa/líofra Logbran
da og Blysa sem þar loga og breña i þeim þagn
adarþulla Brullaups Sál/þágad sþpnast nu Gese
erner/

erner/Stundu eptir Stundu/huðr eptir annan.
 Brudgummen gleður þeim öllum hönd/ og seiger
 þa glada og vel kóhma/setur sig niður/og byður
 eptir hinum öðrum sem þa eru einn eða komner
 og hefur söddan Girnd og forleinging eptir þe
 im/ad hann stendur vpp og þer vr Brullaupenu
 m3 synum tignar Þiendrum/geingur um Stræten
 Klappar a Dyrnar þyrst hia einum/ þa hia hinum
 öðrum/og þa vpp er lated/þa leider hann signa
 Bods Mann med sér vppa þann Sagnadr Brull
 aups Sal/setur þa hia adur komnum Giestum/
 setur þyrer þa það besta og dyrlegasta Vyn/og bið
 ur þa ad vera glada og lystuga/þangad til aller
 Giestir og Bods Mann eru komner/og öll Þyrð
 og Vegfend og Herlegheit og Some ma hapa þull
 an Framgang et c.

Þaðen er nu vort Kyss i þessum Seime/i hia
 Kyfe eilyps Kyss ad reikna/eða annad ein Kyss
 myrkur og Þoka/og ein ríettur Myrkraña Dalur
 i huðrum vier lipum ad eins Ab Extra, það er
 þar vier eilgum eða heima/hvar Samurenn er ein
 eða Giartad/hellour erum vier Vegparendur/Sra
 mande/og so sem Velager. En su henneska Para
 dís edur Landeð lipande Maña/það er eða Kyss
 eða Framperde Ab Extra,eða sérlegt platz eða
 Stadur /eða Horn þessa Seims/hætt eða langt/
 eða þar i mille/a himne eða Jördur/ hellour er
 það eitt Kyfe Guds Ab intra, það er/hio þunra
 i Gude/huðr ad byr og bygger i öss og i vorum
 Siðrum. I þessa gleðerýktan Sagnadar Sal þrey
 ngia sér aller ríettruader i gíegnum Þaudans
 Þyr þeir ed chrisstelega para að þessum Seime/
 og

og foma vr ðllum Attum Geimsins/ þá ðllum
Þíodum þolte og Tungumælum/ og þesse himneske
Brúdgumen Sonur Guðs og Marín Meyar tek-
ur blyðlega a mote þeim/ seiger þá vel komna/
og setur þá til Bords með Geislogum Fotþedrum
so sem hann líoflega vortar þar hann seiger so
til sinna Læresueina/ Matth. 8. Jeg seige yð
ur/ að mærgir munu verða komaðe vr Aust-
re & Vestre/ og sitja með Abraham Ísaach
og Jacob í Himnanna Ríke.

Þar Rýpgar / þar gleður og endurnærir vor
himneskur Emmanuel sjáa Þualða/ og er eilýp-
lega gladdur með þeim/ og þó hann í þennan mar-
ta þagne og gledið með þeim/ þá gleymir hann
eðe að hellbur off/ vísir sem enn nú lifum og ligg-
jum í þessum Þyndardal/ heillur tekur hann sig
ypp stundum / vísir sler vr þú himneska Brúð-
laupe / og flappar a Þyr vorar með stundlegum
Þauba/ tallar burt þá einn/ þá annan/ sem hönn
synest. Soddan Þaude og Ápgangur huðs eins
Guðrækins Mæns er eðe annað enn Fall og Ríð
urbrot lýkamlegs Greysis/ í huðri Sælen kvefst
og mædest / og villir þeigen þara í burt og vera
fomen til Guðs. Þvíad huðr hefst sem í breiðan-
de Tru og Von/ Ást og Elsku til Guðs/ christele-
ga burt soþnar/ þíð Sæl leiddur Guð eðe allentaga
ap Lýkamanum vr þessum Geime, þar hann hefur
vered að eins Ab Extra, það er so sem hann hefur
eðe átt hjer heima/ heillur leiddur Guð hans vr
Ríke Truarennar/ og tekur hann til sín Ad Intra-
m í Ríke Skodanarennar / í Glede og Sögnud

Simneskan / a medal Seilagra Ringla og allra
Guds Vtualsdra.

Þ þessu Simneska dasamlega Brullaupe/ eru
Seilager Ringlar so sem konungleger Brudguma
Sucinax/ sterhuor vrvöld Saal er Brwðuren/ og
Jesus Christus hñ er sa konunglege Brwðgutnen
og Simneskur Adam. Saelena/ epter það hun er
skilen vid Lykamann/seida Seilager Ringlar jöfn
snart þyrer það Simneska Brwðguma/hia huor
ium hun a ad vera. Og so sem i þessum Seime
geingur allt Vefsamlega til i söddan Epnum / i
konunglegum Brullaupum/med þryde og Soma/
Loppdrætt og Seidre/ Glede og Sögnude / þegar
ein konungleg Brwður verður þyrst leidd og höfð
þyrer sin Serru og Söþdingia/ So skiedur hier er
nen/ þegar ad nöður af Liossens Sonum er i Gu
de sönnadur/ þa verður hans Saal af Serskara
S. Ringla leidd þyrer sinn Brwðguma Serrann
Christum / hia huorium ad er/ Dyrð og Simnesk
Sala/Paradysar Sögnudur/ Glede og Vnadsfemd
ad Ellyppu. Þa er Saelen komen yr Ryste Tinnar
annar/inn i Ryste Skodunarennar. Sennar Tru
og Traust sem hun hafde til sinn Simneska Brwð
guma hier i Seime / verður þa ad skynanda edla
Liose/huorð ed vpprennur sem Morgonrode/ sin
það þagra Tungl/a medal S. Gudz Ringla/ Cant
6. 7. Þa klemur þraim það skripað stendr i psal
menum 126. Þa mun vor Numur þullur
af Slatre/ 7 vor Tunga af Gledskap/ Þeir
ed gratande sa nður munu med Sagnade
vppskiera.

Seilag

Heilager Kínglar munu þrýfa þa Dróldu
Sál sála að vera/og allur himneskur Ger gleðst
við hennar þar komu. Hénar Dróldgum Herran
an Jesus tekur blýðlega a more hennar/og þar tek
ur til sín sála Hinnarýktis Sölan/og þa ríette þa
radyfar Sögnudur um húðin Ríeningin alar/ad
húðrte hape þad Muga síed/og eige heilbur hape
þad i nöðurs Mins Sug nie Híarta komed sem
Gud hefur þyrerhugad þeim sem hán elska.

Nú so sem til kán að bera hler i Hime/ að
ein Dróldur verður að lyða/Opfötn/Hard og Sp
ott og aítan Mótgang af sínum og síns Dróld/
guma Orínum og Mupundarmónnum / þa lætur
hún þ i Híse þyrer sínu Dróldguma/ þa hún ster
hán/med gratande Sögnude/og seiger hönun þra
húad hún hefur orðed að lyða hans vegna/Hins
glóra Dróldra Míana Sals/þar ed vegna síns
Kausnara og Dróldguma og hans Orðs hapa síd
ed hler i Hime Opfötnet/Mótgang/Hard og Sp
ott/Delegd/þýster og Kualer/og Daudan/ þetta
Elaga þar þyrer sínum Srelsara. Mlýta stendur
þ Openberíngar Bótenie Jóhán. Cap. 7. þar hán
seigest hapa síed Sals þeirra sem lýplattner vor
ru vegna Guds Orðs og vísisburðarins Jesu
Christi/ húðrír ed kólludu med harre Róðu og
sögu/Dróttin þu Heilagur og sálarlegur/
Húðsu leinge dæmer þu/og þepner eðe vo
ra Blóds a þeim sem Bwa a Jórdunne?
Húðr Orð eðe koma þam af Síandskap Harre
eda Hépndargíend/heilbur af sömum Ríarleika
til Christum/og af aluarlegre Gíend til þess/ að
Gud villde sínu Kapne til Dýrðar / lara ríetta
Hépnd

hepnd koma yper Diöpulen og alla Opsofnata
hans Ords og þorherta Siandness/synum Vrudl
dum til Verndar og Sreksunar.

U þenna hatt munu Vrbaldrá Sæler fíera
og klaga þyrer synum Himneska Sreksara og Br
wdguma/med gratande Sagnade/vm allt þad þær
hapa lided þyrer hans Xapns sater hier i Heimie
ap Andskot anum og Heimenum med þessum eða
þuillikum Ordum. O Jesu min Endurlausnare/
min Hiartans Gleda og Huggun/þu Root Jesse
þu skíara Morgun Stiarna/þu Sonur Dauids/
þu Bonungur eilíps Lyps/þitt Ord hep eg satad
og meðkient/vm þín Sarsleik hep eg vitne boreð
enn þad og þetta hep eg lided þíns Xapns og
Sarsleikans vegna/Jeg hep vered hallðen Xarre
og Heimskur Aided Lað og Spott/vered hatadur
og ofsoftr þína vegna. O Jesu/ huðrsu leinge
lydur þu ad þitt Seilaga Xapn skule verda last
ad og vanheidrad/og huðrsu leinge dæmer þu/og
hepner eðe þess Blods sem þyrer þíns Xapns sa
ter hepur vered vchelli?

En Herran Jesus han huggar þær/eg gief
ur þeim eitt hugtt Blæde (seiger S. Johanes)
þad merker nytt Himneskt Lyp og Lios/nyia Dy
rd og himneskan Sögnud. Han huggar þær með
þeim Ordum þar standa i Lofnuæde Salomonis
Cap. 2, og seiger/Ríja vpp min Biðrasta/
min en prydelega/þ kom þingad til min/
Þu sia þu/Veturen/Hrygðar i Morgang
sins)er vmliden/Regned (Gratz og Tara
balla)er i Burtu/Blomstred (Huggunarenn
612)

er þer vppkómed i Landinu / Voreð er kó-
med og Turtaldropan (sa heilage hugganar
Ande) lóstur þeyra til sín i voru Lande. Si-
ðin Trien (þess eilípa himneska Lúpsins)
þapa Avórt þeinged / Víntrien standa með
Bloma / og gleða Jlm af síer. Stratt vpp
mín Rígrasta og kóm / Mínn prydelega
kóm þu / Cant. 2. Cap.

Þetta er nú sa óvnræðelege Sögnudur Ver-
baldra Sálma i þeirre himneskre Drullaus Sár-
tyðesse / þar þar huórte hungar nie þyster / þar
huórte hite Solar nie aðað þuflíste þellur yper
þar / Þuad Lambed Guds mitt a Stolum eilípa
þar Gleðe og Dyrðar þæder þar / og leider þar
ad lípande Vatz Drullum / so þar verðe glædar af
rýtum Glædum þýns Zwíff / og dryctiadar miz Sæ-
lu og sætum Sögnude / Psalm. 36. Hæpe sa þatæ-
te Lazarus hie / Heime lided margt Illt / þa ver-
dur nu hans Sál huggud i himnum / Luc. 16.
Og hæpe Guds Þörn hie / Heime lided Neyð og
Sætt / Hungur og Þosta / Wymd og Sarmkæle /
þa lípa nu þeirra Sæler i Vnadsfæmð Sælu og
Sælgæte / eta og drecta / og eru af himneskum Sög-
nude drucknar og glædar.

Ver etum og drectum hie a Jörduðe Holld
og Blod vors Herra Jesu Christi andlega i Tru-
nne / So og lífta i heilagre Ruóldmarctyd epter
riettere Sacramentis Vysu þa etum vler hans Lj-
fama og drectum hans Blod með Mustennum / En
þar vppe i himneskre Paradys / þar sta og smæða
Verbaldra Sæler eðe i Trúne / eðe i myrku Mále
eðe

eda Rædgættu/hellður synleaga/berlega/huad líup
ur/huad sætur þeirra Drotten og Bræðgumme er.
Þar eta þar ap þui Lypsins Tæte sem er i Guds
Paradys/og heyra þar þau sætu og líuplegu Örd
sins Lausnara og Rongs/ þar hann so talar til
sína Dvaldra/sem þar stendur i Lofturde Salo
monis/5. Cap. Ered mýner Elskanleger/ &
drecked mýner Viner/ & gjöred yður glada:

Ad auk þessa þa er það og eirnen sætlegt og
gledelegt ad heyra/huad Seilagur Ande talar um
vvaldar Sæler i Simnemum/sem er þetta/ Ad
Gud minne þurfa öll Tær ap þeirra Augum/það
er/Saß huggar þa Giartanlega so sem Moderen
huggar Barn sitt. Og epter þui sem Sælen hepp
ur hier i Seime lided eitt eda aßað/þa latur Gud
sína Suggun þram foma seigande/Mijn Brædur
mijn Dotter/Sæl ertu sem a Jörðunne hepur ver
ed andlega þatæt/sia/nu skal Simerykte vera þitt/
Sæl ertu sem hepur græted og veinad/þuiad sia
nu skalltu glediast og verda eiluplega huggud/Fu
hepur lided Singur og Posta epter Riectlatenu/
þar pyrer skalltu nu verda södd og met. Mennt
hapa opsoft þig Riectlatessins Vegna/ þar pyrer
skal nu Simerykte vera þitt/ Þu hepur lided Sei
pt og Sætur/Sað og Spott/og Atkast/og Mennt
hapa lagt þier til Last og Lygar/minna vegna/
En þagna þu nu og vert glöd/Þuiad sia/þijn La
un eru mytel a Simnum/Matt. 5.

Þessar og aðrar þulýtar Suggumar Greiner
heyra þar vvaldar Sæler/ecke leingur i ÖRD
enu/so sem hier i Seime/Seilagur heyra þar sial
þan Guds Son eingieten talande þetta personu
lega/

lega/ hvar ap þeirra Glede og Sögnudur verður
ömrædelegur og öfseiganlegur.

Þær sta þær sín allra Hiarttkærasta Lausnar
ra og Srekkara Lerra og Brudguma Jesum Chri
stum/ þann allra Sreiddasta a medal Mafana Sona/
Þær sta hans Himneska Dyrð sem hönum er gjeft
en ap synum Himneska Södur / Þær sta og lýta/
huðsfu að tuxi Matturur/ sin guddomlega og man
domlega eru samtetingdar i Herrans Christi per
sonu. Þær sta huðsfu að hann er vpphafin til hæg
re Landar Almættugum Gude/ og er settur yper
alle Valld/ alla Mægt a Himne og a Jöfdu/ og
alle huad neptur verður þessa Læmis og annars/
Ephese. 1. Cap.

I Christo sta þær alla Sylling Guddomsins
og huðsfu hann er Mynd öfseinelegs Guds. Þær
sta og skoda i hönum Andlit þess eilypa Almætt
uga Söðurs. Söðuren sta þær löfsteiga og berlega
i Synenum/ so sem i skærum Speigle hans gud
domlegrar Dyrðar/ og i Christo sta þær/ huð og
huilgtur Gud er/ 1. Joh. 5. Ap söðdan Syn
og Skodan Söðursins i Synenum/ og Sonarens i
Söðurnum/ þa vðvaldar Sæler eilypan ömræde
legan Sögnud/ Og ap sigtre Syn og Skodan ver
ða þær allðrei mettar nie þreyttar. Þær sta þær
og lýta þann eilypa Almættuga Luggarañ/ Gud
Seilagañ Anda/ i Söðurnum og Synenum. Þær
sta þær alla Seilaga Þrening i sundurgreinanleg
um Persouum/ og i eilæ eilypre / oadskiltanlegi
re VERV.

Og það sem er flest ömrædelegt og dæsam
legt og huggunarfæmlegt/ Þær sta huðsfu að Gud
es

er stalpur Ríarleifur/og huórú háñ i stalpum
 siet i síne ESSENTIA og Veru er brennande Rí-
 arleifs ELLDVR. Þær sía og skilia ormræde/
 lega Sæðing Sonarens af Söðurnum/og huórú
 að bæde Sæðerñ og Sonurenn hapa einn And-
 huór Ande að er Vand þeirra Astar og Elsku.
 Þær sía og skilia/huórú að Gud Sæðer hefur þýr
 er sínn Son af brennande Astarelsku / Skapad
 alla Glute Mansins vegna/enn Mannen vegna
 stalps síns siet til Myndar, Þær sía og lyta þóð
 urlegt Glarta Guds/huórú hönum kom til þess að
 gípa Heimenum sínn elskulegan Son/Þær sía og
 skilia með huórú hætte Sonur Guds er Mað
 ur orden af logande astar Elsku til Manntynsins
 og huórú háñ hefur mytt Söðursins Reide/ og
 þrellad off þra Diöplenum og Zelyte. Þær sía
 og lyta Zeslagan Andu/huórú háñ er með logan-
 de Astarelsku af Söðurnum og Synenum þrañ
 þerande/og huórú háñ gíðer off að Gud; Mu-
 stere og Bórnum eilíps Lyps.

Þeirra Glarta er þulle Sagnadar þegar þær
 lyta söðdan/Og af omælanlegum Sögnude þorum
 tra þær sig vppa þa ofeiganlega Dyrð/ að vort
 Solld og Blod i Christo er so haleitlega eignad
 og vpphæð til söðdan Dyrðar/að það er orðed
 ein persona með stalpum Guds Syne/so að i þui
 byr og bygger öll Sylling Guddomsins/og öll vpp
 þylling Ríarleifsins og Manntaskunar. Þær er
 allt logande og liomande i Minneskum Ríarleifa
 Sagnadar Ríarleifa/og Dyrðareñar Ríarleifa.
 Herran Christur minnest þær við Verðalora Sall
 er með Rossu síns Muns/so sem við sína Brud-
 ur/sij

ur sjna Systur/Cant. Salomonis/1. Cap. Þar
þa þær og þína i Christo allt hús þeirra Lát
ta oskar og gjarnest/Og þyrer söddan himneskann
Sögnud munu þær eða vilja taka Himen og Jörð
þær þagna og gleðlast af þeim ómælanlega Ríki
leita/hvar með þær verða elskadar af Gude Söð
ur/Guds Syne//og Gude s. Andæ. Null hel
lög Þrenning elskar þær so sem Guds Mustere/
Guds Brædur/Guds Eign og Eignedom. Um
lyft hura þær og tala þær eilýðlega.

Þeirra Ord þra Gíðræð og Framperde/er
eða arið enn helög og þullkomen Aft og Elska
til Guds/Og þeirra himneske Lyp er so sem sæt
ur Aftar og Elsku Almur/huðr ed ypergeingur all
an Sætleit/Þuad þær eru smurðar og þullar s.
Andæ/sa ed þær eignast/og þær hefur hreinsað
og þorþryðelegar gíðr/so þær þöðnast þra himne
sku Bræðguma. Þannen er þær nú eða annað en
Aft og Elska/Lyst og Ríðræitkur og óvnræðleg
ur Sögnudur/Og þeirra allra stæsta og hæsta Gle
de er að sja það allra helagasta líuplegasta/ arið/
rýðasta Andstí syns himneske Bræðguma/ þ hia
huðrium all Sylling Guðdomsins byr lýkamlega/
og i huðrium þær sja Guds Essentiam og Veru/
hans óendanlegan Ríðræit/alla helaga Þrenn
ing/ og eilýðan Gud / sem er sá allra þryðaste og
þegursti a Himne og a Jörðu. Aft söddan Stöð
an eilýðs Almættugs Guds og hans eingietens
Sonar líða nú vðvaldar Sæler helögu himnes
ku Lyp/so þær meiga vel setja með hinum hel
laga Jacob Þorþödur/ Jeg hef sidd Gud Auglite
en Anglitis / og minn Sæl líper / Gen. 32. Og
Ll. Jóhñ.

Johann. 14. mæler vor Laufnare so/ Þier skul
 ud sia mig/ þuiad eg lípe/ og þier skulud
 cirnen líka líka. Hicr vm talar Lutherus ri
 ettelega so sem ardur stendur skripad/ Ad gleðelegi
 ra sie ad sia Gud vm eitt Augnablit i Símergite/
 en ad hafa allan Heimsins Sögnud þo hafi mæ
 te vara i þusund þusund Ar.

Guðr kafi et ad tala eða hugleða (seiger S.
 Augustinus) Guðr su orelanlegur þróðe Heilag
 ra Salna og himneskra Wngla og Heskara stan
 da mune þræme þýrer Auglite Almarrugs Guðs?
 Og Guðr su ovræðeleg og eilíps þagnadar Satyð
 þad mune vera/ ad sia og lýta Guð oaplatanlega?
 Þar mun vera brennande axt og Elska/ sem eðe
 þner hellur gleður. Þar er oaplatande Girnd
 ad sia Guð/ og ap þeirre Girnd verða Vvalder
 allðrei þullmetter nie sabbet/ Og su Girnd er eing
 en syndsamleg Girnd/ so þat þurpe Scrapp eða
 Þepfing epter ad koma/ Og soddan Skodan leiddst
 þeim allðrei. Guðr kafi ad hura eða mæla Guðr
 su seler þeir eru sem þa og óðlast eilípa Saluhit
 alp/ Guðr su dyrdar samlega minni þeir samcingi
 der vera Liofenu/ með þui þeir eru sialper ord
 ner Liofed.

Niunde Cap.

Voluptas æterne Vite, ex Coniunctio
 ne Dei & Triumpantium Animarum In
 Spiritum vnum.

Vm Salu eilíps Lyps/ ap þui ad Vvaldra
 Sæler eru einn Ande með sialpum Gude.

Lýta

Þíka so sem ad Brwðgume og Brwð
ur i þessum Zeime hallða eðe alleinasta
sist Brullaup/hellður verða þau eptir. Gu
ðs Stíkan einn Lítame og eitt Holld/og hápa
sýna Sölu og Lýst af inbyrdis Aft og Elsku/sem
húðet. Ziona hefur til annars/ og verða so eitt/
ad húðet hellður annars Holld og Lýst so sem sit
eiget. Allta geingur það til i þui himneska Br
ullaupe eilýps Lýps i Paradys/Par verður stáð
þóft Samteinging og eilýp a mille Guds og Utval
dra Sölna/so ad Jesus Christur (og þyrir Chri
stum Gud himneskur Sader med Gude G. Anda)
verður einn Ande med G. Kinglum og Utuöldum
Sölum/og so sem einn Lítame/so sem þar stend
ur/r. Corinrh. 6. Snör sifir hellður við Drót
ten/sa er einn Ande med þónum. Góðan
andleg Samteinging verkar það/ ad húðrer eru
og biva þar med öðrum/ og eru eitt i öðrum Ut
valder Guds so sem ein himnesk Brwður i Gude
sýnum himneska Brwðguma/og Gud sa himnes
ke Brwðgume i sýnum Utuöldum:

Sýst seiger S. Jóhannes/ad Sæler Utual,
dra þione Gude Nott og Dag i hans Mústere/
Apocal. 7. En so ad vler vitum hvaða Múste
re hafi meinar/ þa utskyrer hafi það annarstadar/
þar hafi talar um þa himnesku Jerusalem/seigade
Jeg sa eckerr Mústere i þeie/ þuiad Drót
ten Almattugur Gud er þeinar Mústere/ &
Lambad/ Apocal. 21. Nu er Sæler Utual
dra hallða sig i Góðan Mústere sem er Gud sialp
ur/þa er þar af auglöst ad þar eru i Gude/ og
Liq. ad

ad Gud-*slápur* *sie* þeirra *Borg/þeirra* *Mústere*
Gerberge og *heimile*. Og þetta sama er það *sm*
S. Þall *meinar* þar *hafi* *seiger/2. Corinth. 5.*
Þegar *jardneskt* *þv* *vors* *þreyfis* *verdur*
nidurbroted/þa *þösum* *vier* *eina* *Bygging*
af *Gude* *vpbyggda/ þ. þv* *sem* *eðe* *er* *med*
þöndu *giört/ þ* *eilípt* *er* *a* *himnum/ + et.*

Med þessum hætte eru nu vervaldar *Sæler*
 (þa þar *þapa* *þra* *sier* *lagt* *daudlegt* *þreyfe* *Lq*
þamans) i *Paradís* *eilíps*. *Líps* og i *himnesku*
Þrullaupe/ eðe *alleinasta* *þia* *Gude/ og* *synum*
himneska *Þrwdguma/ þellidur* *eru* *þar* i *þönum*
 og *nied* *þönum/bwa* og *þlypa* i *þönum* *so* *þem* i *ei*
 nu *þorþrydelegu* *Mústere/og* *þeim* *þífer* *eðe* *an*
ad *eñ* *ad* *þar* *sie* i *söðdan* *Mústere*. *Þu* *er* *söðd*
an *Mústere* *eðert* *veralldelegt* *Þert* *eda* *þingde*
af *Þrie* og *Steinum* *bygt/ þellidur* *Gud* *slápur*
 (sm þyr seiger) *þuðrs* *Músteris* *Þyrd* og *Some*
 þyrer *eff* *er* *hulcn/* *þier* i *þeine/* *alle* *þangad* *eñ*
vier *þyrer* *Þaudans* *Þyr* *þaum* *þñ* *ad* *ganga* i *Rq*
þe *þkodunar* *eñar/þa* *munum* *vier* *þia* *það* *þyrer*
þugónu *mz* *þtorre* *þiartans* *þorundrā* og *þlede*.

Þu er þier med eðe vte/ad *Þveralþra* *Sæler*
 eru i *Þurde* og *þapa* *Roo* og *þuñld* i *þönum* *þyn*
um *himneska* *Þrwdguma/þellidur* *seiger* *þellög*
Þitning *þramueigis/ ad* *Jesus* *Christus* *þa* *þim*
neske *Þrwdgume* *med* *þöðurnum* og *þelsum* *þun*
þa/ *sie* og *lyfta* *aptur* *a* *þioce* i *þeim/* og *þwe* og
 bygge i *þeim* *so* *þem* i *þynu* *Mústere/og* *þallöe* *þ*
 þyrer *þora* *Þyrd*.

Jeg seiger *Gudz* *Sonur* *eñ* *þyns* *himneska*
þöðurs

Söðurs/ Joha. 17) þeg gíeð þeim þa Dy
rd sem þu gæfst míc/ ad þeir sie eitt lífa
so sem við erum eitt/ Jeg í þér / og þu í
míc/ So ad þeir sie þullkomlega eitt. Og í
öðrum stad/ Jeg vil búa hía yður / 7 ganga
a mílle yðar / og vera yðar Gud/ og þér
skulud vera mítt Folk/ Leutr. 26. Slýtt líe
núr af jnnbyrdis Aft og Elsku Guds og hans
Dvaldra/ og af sañre jnnbyrdis Rýningu/ so sem
S: Petur þar vñ líoslega talar/ 2. pet. 2.
Ad Børn Líoffens verðe þyrer Rýning þñs
sem þau þegur kallad Sluttakarar Gud
domlegrar Natturu. Og S. þall kallur vñ
ða Dvalda Guds Místere/ 1. Corinch. 3. 6.
2. Corinch. 6. Ap þu ad ál Heilög Þrenning/
Gud Sader/ Sonur og Heilagur Ande býr og býr
get í þeim/ af ovmráðelegre Aftarelsku

Þetta er Rýst og Sala vrualdra Sálma/ ad
Gud hañ hugler og býr og býgger í þeim/ og þær
hugla eilýplega í Gude og synum Sínneska Brud
guma Christo. Þetta er sa eilýpe og sañs hugldi
ardagur og sú Sínneska Brullaups Satýden/ þær
Dvaldra Sálir verða þullkomlega sabbdar og met
tar af Sínneskre Rýst og ovmráðelegre Sálu
pendanlega.

Máñsins Liarta með synum Girndum er o
fedianlegt hær í Heime/ og tañ eñe lara stér nð
æra Rýst eða Holldis Sálu þullnægta. Það er ei
na og vellande þottur sem ætyð vellur og syður
af holledegum Synum og Girndum/ og stíllast þall
þær/ og verður allðrei sader nie mett. Þuad allt

það sem Menn elska og girnast hjer í Seime/ sem
 er góðer Dagar/ Gull og Silpur/ Gort og þening
 ar/ Magt og Metord/ Vörtur og Vænleike/ Gam
 an og Glámmur/ og allt að þessu lykt eptir hvar
 öru Menn stunda/ það er eðle Summum Bonum/
 eðle það allra agíatasta og besta/ hvar med Menn
 sins. Siarta er til þrifs/ so það late að að stóða
 og vella/ og so það girnast eðle að meira nie þr
 ekara. Vngdómuren girnast Vört og Vænleik/
 Sjáð kemur Sjón til Ræaskapar og Giptarmala
 3 Stónabandenu stunda Menn vppa Audape Go
 rz og Ríktum/ og su Gínd er ofedianleg/ þar þr
 mur og það að Menn girnast Mát og Metord/
 Völd og Stöpp og Seimsins Dyrð og Soma/ og
 a þessum. Gíndum er hvar Mát nie Ende.
 En med þui þetta er allt þorgeingelegt og stund
 legt/ og eðle nema Siegome/ þa þa það eðle þull
 komlega að stílla Mannsins Siarta til Sids/ so
 að það late þr þetta nægja.

En í þui eilypa Símmeska Lypenn hápa Ver
 valder í Gude Summum Bonum/ það er/ Allt þ
 besta og agíatasta/ hvar med Siartad lxtur þr
 þullkomlega nægja/ og er til þrifs/ og girnast all
 rei nóðud þramar meir en að elska Gud/ og ver
 da að hönnum elskadur. Þuiad soddan þnbyrdis
 Elska samandundur og teinger Gud og hans Ver
 valda/ so sterkelega og so þullkomlega í eitt/ að þr
 rer þeirra Augum er eðert þrýðara/ þegra/ dyrð
 arlegra enn Gud/ Syrer þeirra Þyrum er eðert
 lystelega liuplegra en Gud/ 3 þeirra Mune og a
 þeirra Tungu er eðert satar en Gud/ 3 þeirra
 Stórtum er eðert elskulegra aðstýðlegra Siart
 þarara

flæra en Gud/Og eðert Fróptugra j öllum þe
ra Lídum og Límum. So ad þyrer allan Zeims
en og alla Zeimsins Dyrd/og þo þusund Zeimar
være/vílla þeir eðe eitt Mognabliþ vera an Gu
ðs. Lyta þar aptur a mote ypergiepur Gud þa
eðe/hañ hepur sýna Gujld j þeim eilýplega/þeir
og lyta j hönnum.

Sionabands Aft og Wiska j þessum Zeime/
er ad vísu heit og Fróptug a mille Brwoguma
og Brwður/en þo fast-hum eðe ad na so vjdt/ad
huört þeirra kúne ad vera og bwa j öðru/Guörte
þeirra gietur skipt öðru eða gípeð sitt Liarta/
sýna Sani/eda sit Lyp/það er þeim omögulegt/
huörfu sterka-Aft og heita huört Siona hepur til
anars. Wm soddan Braptur og Mattur er hia
Gude alleina/hañ verkar það/og hañ beuissar þ
þullkomlega annars Zeims/ad j sterhuörum Ve
ualdra byr hann og bygger med brennande aftar
Wisku/so sem j sýnu Músteré og Serberge/og gí
örer þa hluttakara sinnar Guðdoms Matturu/so
ad þeir eru med hönnum og j hönnum einn Unde/
eilýplega og oáplatanlega.

Sanlega meigum vjer þorundra off vppa þen
an þrabarlega störan Leyndardom/Ad su haleita
Guðdomsins Tign skal so gípa sig þram annars
Zeims/og laata sig so berlega j liose/ ad hun vill
blypa og bwa j sýnum Vtuöldum so sem j sýnu eig
nar Músteré/ og jöræta sig so j þeirra Liörtum
med brennande aftar Riarteita/so ad þeir sie eis
lýplega j Gude/og Gud j þeim/þeirra Liörtu er
u og treysta vppa hañ/og þorlata sig vppa hñ/
þ öllum Bróptum og Mátte/og þeir eru hans

Seilög ORGANA og Vertþære/ Herberge og
Mistere/huðria hafi vpppyller og sedur m3 Ríkt
dome sína himneskra Glæda og Andrpa eilífléga.

Vor christeleg Tru hfer i Seime (sem þó er
eðe nema lytell Meiste sátrar Guds Rýningar/
og eðe nema Galsverk so sem S. páll vottar)
hú hefur þennan Trapt/ að hún tekur að sér
Christum med hans himneskum Glædum/Róm.
10. Sun glórer og þad/ að vor Lausnare m3 Söð
urnum og Seilögum Anda kienur til vor/ og byr
hjá oss i vorum Siörtum/ Joha. 14. Já/ að við
su / Truen jafnast við ein Munn / sem etur og
drekur Christi Holld og Blod/ og Christur slapp
ur er Miaturen og Dryðuren þessa Munnins/
Joha. 6. Þar þyrer huðr hafi treyster vppá
Lausnaran Christum/ og truer Euangelio/ sa tek
ur Guds Ríkte med valde að sér/ Matth. 11.
Og hann grypur og höndlar Christum, Seddan
Traust og Öþryke þoknast vorum Lausnara har
la vel. So að hā lætur þa Ríteruendu eignast sig
og byr og blípur i þeirra Siörtum ap Siartans
Elsku Pele/eins og þeir ete og drekka hann/ þu
að so hlíoda hans Ord/ Joha. 6. Huðr sem
etur mitt Holld og drekur mitt Blod/ sa
hefur eilíft Líf/ Og jeg mun vppvekja
þa a síðasta Deige/ Þu að mitt Holld er
són fæda/ i mitt Blod er sátr Dryður/
Huðr sem etur mitt Holld/ og drekur mitt
Blod/ sa blípur i míer og jeg i þónum:

So nálagan og samteingdan glórer Guds
Sonur sig i þssum Seime við oss/ ap Ríkt og Ríyk
un/

um/pyrer Truna/þar þo vor TRV og vor Kyñ
ing a Gude er eðe nema Hálþvert og lýtell Xel
ste eða Þáttur/og lýted og veyflegt Opphaf al
giörðrar Guds Kyñingar sem vier hafa munum
enars Heims. Nu ep ríetruadur Maður kañ hi
er i Heime med synum Truarnesta og lýtellre
Tru/ad lada ad stic i sitt Híarta sín allra Híarta
Híarasta Lausnara/og erur hañ og drectur ande
ga/ so ad hañ ap þeirre Bergingu þar Seyrt og
Kraþt og Lýp/ so ad hann med þullu trunadar
Trauste byður Tradz bæde Diöplenum og öllum
öðrum Övinnu synelegu og ofsynelegum/seigande/
Sa i mier er/hañ er meire en þinn sem er i
Heimenum/ & et. Kañ nu (seige eg) vor Tru/
sem þo er eðe nema Hálþvert ad giöra lýte/Su
ad mun þa þullkomen Ríarleite i Hímmenum ver
ta og giöra / þar ed Deualder Drottens þedra
Gud/eðe i Radgatu eða i Ördenu/hellður open
berlega/þullkomelega líoslega/og lýta hañ Auglite
til Auglitis/ so sem hañ er/i þullkomegre Ríar
leits Rísku/ap öllu Híarta/allre Sálu/og ap öll
um Kröptum? Samlega mun þa Gud dæsamlega
og nuög huggunar samlega bwa i synum Deuðdú
hvar ap þeir þa þusund sínum/ja/Hundrad þus
und sínum meira Kraþt Seyrt Sögnud Sálu og
Glede/ enn nöðurn týna fann ad skic og verda
híer i Heime.

Xiunde Cap.

Opera Triumphantium Animarum.
Din Vert og Giörðer/ eða Þöu Deualdra
Sálva/Suad þar hepest ad.

Llv

Híer

Ser þellur til ein Spurning/ Zuad gíð
 ra Vtvaldra Sæler i himneskre Paradýs/
 i Ríste Skodanarefær? Zuilyt mun vera
 þerra Athæpe/Íðia og Framperde? Þær hugla i
 Gude/og Gud i þeim/Þær eru samteingdar Gude
 og Gud byr i þeim/ þær og lyfa i Gude / Zuad
 munu þær þa íðia i Gude/Munu þær nóðud ve
 ra sopande og Þiulansar/ tala huórte nie gíðra
 nóðurn Slut?

Til þessarar Spurningar gíepur 2. Ande
 líest Andsuar/ad þær eðe ad eins huglest/hellde
 ad þeirra Vert þylgíe þeim/Apocal. 14. Einn
 huór og huilyt ad sie þesse Verten/had seintur
 med líosum Ordum skripad / Apocal. 7. Cap.
 Þær eru þyrer Stole Guds/og þíona hón
 um Drott og Dag i hans Alustere/Zuar ap
 líostega ma skília/ad þær sie eðe sopande nie íðia
 iulansar/helldeur ad þeirra Íðia sie ad lopa Gud
 oaplatanlega, Þuíað med þui Gud er og byr i
 þeim ap saðre Afkærlsku/þa hapa þær og þær apt
 ur a more sæta Roo og sæla Zuilyd/og eilípann
 oerdanlegan Sögnud. Ap foddan Inhabitatio
 ne, Sambuð/Vist og Veru Guds i synum Vtvald
 um kemur þad/ ad þeir bera mjöken og himnesk
 an Auðrt/so sem Christur seiger/ Jóhann. 13.
 Zuór sem blýpur i mjer/og jeg i hónum/
 sa mun bera mjöken Auðrt. Einn huór og hui
 lytur ad sie þesse Auðrtur/had vtstyrer S. paul
 Gal. 5. Rom. 15. Þær hann so skripar/ad Auðr
 tur Andans sie/Sridur/Sögnudur /Manngræska/
 lúpleitg

Ljupleite/et et. Og ad Rjke Guds se Rjettlate
og Fridur/og Sognidur i 3. Anda.

Ljup þessu epterylgir deðad/Ad ljka sem eitt
gott Trie grodursett og plantad i þrosinu Af
urlende/þad ber sinn Auðrt i rjettan Tgma/Og
ljka so sem Miansins Sæl er eðe jdiulus/hellb
ur vpppyller hun allan Lykaman med sinne Vert
an og synum lipande. Rjoptum/pyrer adskiltaleg
Embætte/so ad Mugun sia/Þyrn heyrq/Maser
nar lykta/Mummureim mæler/Tungan snuðar/
og aller. Ljber og Limer hræra sig. I þenna
Mara byr Gud og hupser i synum himneskum
Börnum so sem i eigenlegu Mustere og andlegu
Serbegre/huar ap þau verda pull med allskyns
guddomlegar Wygder/sem er/ sannur Rjxleite/
sannalegt Rjettlate/Fridur/Sognidur/og allsk/
rns himnesk Sæla og Dyrd.

Og med þui ad þeirra Vert verda nepnd ein
eilyp Guds Þionustugjard i himnesku Mustere/
Þa er þad annad huðrt dyrdarsamleger Sagnadar
Sönguar/edur eilyp Lögjard/huar med vtul
dar Sæler daplattanlega lopa/dyrka/prjfsa og hel
dra Gud sinn himneska Stapara og hans eingetu
en Son vorn Drotten og Laushara Jesum Chri
stum/nz 3. Anda/ syngjæde oendælegt Eilypt Te
Deum laudamus, og talande om hans Þiasku og
Myskun/ og sig eilyplega þorundrande vppa hans
ofersiglanlega Velgjörninga.

Ster til heyrer og þad/ad Þtuasdra Sæler ha
þa sameigenlegt Ljone og Rjke med Christo þer
rra konunglega Þrudguma/ sitjande a Stole mz
hönum/so þær med hönum rjke og drottne/ þui
ad

ad so seiger Sammeitvren siapur / Apocal. 1.
 Huðr hann ypervinnur / þeim vil jeg giepa
 ad sitia a Stole med mæ / so sem jeg hez
 ypervinnur / og sit med mínum Sódur a ha
 ns Stole. Og huðr hann ypervinnur / og
 heilbur mín Verð til Enda / þeim vil jeg
 giepa Mægt yper heidnar Þiðer / og hann
 skal sundur mola þær med Jarn Vende /
 so sem Leirpott skal hann slá þær i sund-
 ur / so sem jeg hez það med tekið af mínum
 Sódur / Og jeg vil giepa þónum Morgun
 siðrnuna / Apocal. 2.

I þessir huggunar samlegu edla Syrer heite þín
 um vier lioslegt Andsuar vppa þa Spurning sin
 þyr stendur / Guðia Jóni Utvaldra Sæler hafa
 hia Christo til Domsdags / og huad þær giðre / ein
 kunnlega Sæler 4. Postula / Rienneþedra / þýttar
 votta / Predikara / og allra heilagra Jartara sem
 Vitne hafa boret Euangelio / og i more hafa stad
 ed allskyns Villum og Vantrunade / róngum Lær
 dome / Syndum og Flæpum og Sneyslönnum / og
 þyrer Mæd og Styrk 4. Anda hafa stýtu þram
 heilðed allt i Daðan ? Hier kann jeg ad giepa
 lioslegt Andsuar / og seigia / Ad þær sitie m3 Chr
 isto a hñs Stole / og drottne m3 þónum yper heid
 ingtum / og mose þa i sundur med Jarn Vende /
 eins og Leirsmids Rier. Enn med huðrium har
 te stýtt skiedur / og huðnen það gange til / það
 kunnum vier eðe i þessu Lype ad ransaka me vi
 ta. Það alleina kunnum vier med Sammeitv ad
 seigia / Ad það sit ein stor og þrabærlega mykell
 himnef

Simnesk Dyrð/ad sítia á Stole með Christo/ og
 drottina með hönum yper Seidningum og þuerbr
 önum Övnum/og þvinga þá/Og ad söddan him
 neski Stjórnar Venaldrá Sálva tæke strax til ep
 ter hölðlegan Dauda og Afgang/so sem skilþað
 stendur/ Söler eru þeir Framlíðnu sem í
 Drottine deyja/þadan af. Já/Anden seig
 er/ ad þeir kúgle af þeirra Erpide/ Því
 þeirra Verð þara með þeim. Sier heyrer þu
 ad Fromer og Gudhrædder Christner og truer Gu
 ds Ords Þienarar þeir ed hier í Seime/hapt ha
 þa stort Erpide og Omak til ad þrampylgia Sál
 lestannum/og Molestödu ad veita Villum og Van
 trunade/og allre Siagudadyrtan/og hapa þar þy
 rer líðed Land og Spott/Menngiörder og Öpsök
 ner/allt til Dauda. Enn sem þeir þara af þess
 um Seime / þa hefur söddon Wymd og Erpide
 Enda/en þeirra Verð þara með þeim/so þeir þa
 híd þyrsta ryktia og drottina með Christo / döma
 Seimen/og sundur mella Seidnar ogudlegar Þíod
 er/Þeir sía og reyna með storte Sorundran/huðe
 su þad allt sálfast og þram klemur yper þessa dygd
 arsnanda Verðild/seim þeir hapa henne horad ep
 rer hlöðan Gudlegs Ords/og huðs vegna þeir
 hapa hana með aluarlegum Jöranar Amuning
 um oapltanlega avistad og strappad.

Þessa hlutar höfum vier agtætlege Epterdanne
 af 4. Spamðunum og postulum/ huðrier þyrer
 spad og sagt hapa vin Tilkomu þess Romuerka
 Antchristz/hús Valld og opryke/Sall og Sordíör
 þann. Þuad þo þeir sía þyrer langre öpe þaude

og lífe eðe a þessum Tynnum/ a huðrum Ríste
 þess Romverska Antachristi og su Babilóneska
 Soora er þýrer hreiman Evangelij Ræddom open
 ber og anglos orden/ og er um koll niður steig-
 þu samt byður Leilagur Unde þeim að vera glö-
 dum og þagna/ og bódar þeim og tungiðrer/ að
 Gud hafi þennan Dom tuted þram Roma yper þa
 Sooru/ og seiger so/ Gleð þig yper henne þu
 Himen/ og þier Leilager Postular & Spá-
 men/ Þutad Gud hefur dæmr yðarn Dom
 a henne. Sýte hið sama ma tala um alla aðra
 trulýnda Lærepdur/ sem með aluarlegum vand-
 latingar Unda/ hafa ányttad og strappad þessa ar-
 ga Veröld/ þeir ríktia með Christo/ þo vier ei sta-
 um nie vitum huðrnen þad gengr til. Þeir hei-
 lögu(seiger David) skulu vera glæder i skjó-
 þu þu Ræddum og veggama og heidra
 Gud: Þeirra Munur skal þrýsa Gud/ og
 þeir munu tveggind Suerd i höndum þa
 þa/ so þeir meige hepdena þram Roma la-
 ra medal heidingia/ og Ræpsingena medal
 Solksins/ þeirra Konunga að binda með
 Siðrum/ og þa Edalþornu með Jarvid-
 ium/ so þeir gðore þan Dom sem skripad
 stendur/ Soddan Dyrd ber öllu Guds hei-
 lögun að hafa/ Psalm. 149.

Sier i Seime hafa Gudhrædder Lærepdur
 bærest við þa Gudslegu með Guds Orde/ og með
 þu sama Orde ríktia þess með Christo epter
 Davidan. Guds Orð hefur verad þeirra tvegg-
 149

íad Suerð þar með hápa þeir steigest vppa Diöð
ulen og háns. Sylgiara/ og hápa þar pyrer orðed
ad lyða. Sæd og Spott/ Öpsofin og allskyns. Mer
ingfóðder. Vm þetta tala. þeir víð Christum
persónulega/ og telta hönum þad þram/ En hafi
huggar þa/ og setur þa í Sarsate hia sier/ og læ
ur þa sia Krapt syns Ords/ huðrsu þa samlega hñ
hepur verndad syna Christene/ og víð Mægt hall
ded Sarsleitanum/ í gíegn Diöðulsins Valde og
Vielum. Ap þessu verða vtualdra Sæler gladar
í Christo þeirra megruga Sigurhóþdingia og Sæ
usabrot hins heliuska Söggorms. Þar sia þa og
skynia alla Sciornan Limens og Jarðar/ og huð
su þa samlega Drottin þare með sifia Seilaga í
Seiménun/ og lætur þa lyða Kross og Morgang.
Þeir styrkia til ad dæma Seimén og þa Ögudlegu
i. Corinth. 6. Og hápa Siartans Sögnud og
Glede ap þui/ ad þeir sia huðrsu Euangelium vt
berst. og breiðest nu pyrer Doms Dag vñ öll Ló
nd/ Diöðulsins Rýkte til Salls og Söreydingar.

Munder þu eðe hallða þad pyrer stóran Sei
dur/ ep þu mættir vera Sætra til Constantino/
pol, sifia þar í Keisarsalegu. Sarsate/ og vera rýk
iande yper x eda xii Ronga Rýktun/ og mörgun
Þroðlönðum/ og þa alla Daga ad heyrta og þriet
ta huad víð ber í öllum Lönðum Borgum og
Landsbygdum. En huad er þesse Seidur og Seim
sins Dyrð ad veltina í hia Dyrð og Soma eitrar
Vtualdrar Salar í Paradisfar Sælu og Glede
eilyps Lyps? Þar hun so sem konungleg Brvðg
ur situr í Sarsate hia synum himneska Brvðgu
ma Christo/ og sier eðe ad eins huðrsu völsougle
ga

ga hann styrer og stornar þessare myklu Byggingar
 Himens og Jarðar/ heilður og so húsrenn hann
 kallar og saman sagnar stór chrístelegre Ríttíu
 um allan heimen/ Þeir eru og mý þerra samþýttar
 legum vörskurde tilstyrkíande að dæma Heimen
 og Chrísti Orvine/ og mola þá í sundur so sem
 Leirsmíðs Ríer.

Að sönnu / Guð er ein ríetttruadur chrístennr
 Maður er hter í Heime alla reidu Rongur og Ser
 ra í Chrísto synum Lausnara yper Daudanum
 Diöplenum og Selugte/ og öllum Heimenum/ þu
 að Chrístur hefur alla þessa öff til Luggunar sig
 rad og yperunneð/ Þu að aller þeir af Guðe eru
 þædder þeir yperunna Heimen í Chrísto/ og vor
 Tru er Siguren sem Heimen yperunfur/ 1. Joh.
 5. Líta eirnen höpum víer Guðs Orð þyrer SV
 ERD/ hvar mý víer eyðu og niðurbrotum allan
 Afslatt þeirra sem sig vpphepa yper Guðs Ríttí
 ing/ Ephe. 6. Hebre. 4. 2. Cor. 10. Rom. 8.
 Enn Þyrð og Some soðdan Sigurs og Yperunnt
 ingar/ hun er í þessu Rype þalen og hulen með
 Þrossa og Mótgange/ a meðan víer hlíotum að
 þerfast enn nu við Gollð og Blod og aðra vora
 Orvine/ og höpum eðe Daudanum gollðed hans
 Skulld. Þu að víer hlíotum að verða lyftr Gu
 ds Syne/ huðr eð a Dögum síns Gollðs villde eðe
 lara sía sína Míagt og Þyrð/ þo hann vore enn
 Almáttugur Herr og Drottin/ Hebre. 4.

Enn Sæler Þrualdra sem Guðlega eru skildar
 við Heimen/ þu í Paradys Drottens hta þeirra
 Himneska Þröðguma Jesu Chrísto/ og þad sama
 eðe í Ráðgatu eða Spreigle/ heilður auglístlega/
 syne

lynelega og berlega/ Magt og Kræfte/ og stærstu
 Dyrð. Og soddan Valld og Kræft hafa þær ef
 þá sér stálpum/ heilbur af þræa Þroður Christo
 eins og hann hefur þeinginged það af synum him-
 neska föður. Þar þyrer talar hann so líoflega/
 Guðr ed yper vinnur/ þeim vilie hann gíeþa
 að sitja þia sér í sínu Hæfæte/ eins þ hann
 hefur Sigureit vnned/ og situr nu á Stole
 síns föðurs/ hann vilie og gíeþa þeim
 Magt yper heidningium/ eins og þans fad-
 er hefur hönum Magtala gíeþed.

Soddan Dyrð og heilbur er ofeiganlegur önn-
 ræðeigur/ að Christins Mans Sál sem gudlega
 þær af þessum heime/ hefur ede alleinasta þarr
 og slutskipte med s. Kinglum og söpudeinglum
 med Cherubin og Seraphim/ og med öllum him-
 neskum Thronum/ söpdingium og Herradannum
 heilbur med stálpum Jesu Christo þeim mykla
 Renunge himens og Jæddar/ sitjande í Hæfæte
 þia hönum/ og hepaude nu hönum Magt og Val-
 ld yper Daudanum Diöplenum og Helugte. Önn-
 ræðelega dyrdlegur er stýtur Zithertis fögnuð-
 ur/ að þia og lýta í Christo so sem í einum skíer-
 um skynanda Speigle Guddomlegs Lioma And-
 lit Almættugs fads og föðurs/ og í föðurnum
 og Synenum að þia þann samna himneska Zugg-
 aran s. Anda. Vm soddan heilbur og Dyrð og
 himneskan Soma ættu Guðhrædd og godþwa si-
 örtu að hura þuglega/ og taka til í þessum heime
 að lípa gudlega/ og med godum Vertum og Tru-
 stunda og standa mannlega í mote Diöplenum/ So

ad þegar Stundin klemur/ad vör skulum hiedan
þara/og huglast af vör stundlegu Erfiðe/ad vor
Zinnieskur Sigur og Yperutning yper Zeimmi
Diöplenum Daudanum og Zelúte matre þá ver
da þess dyrdlegre og gledelegre.

Ellepte Cap.

Beataram Animarum Conuersatio mutua
Um þa lúplegu og gledelegu Umgeingne sin
Vtvaldra Sæler hapa sijn a mille jnnbyrdis i
Zimeryste.

Wessa Grein um gledelega Umgeingne þess
ualdra Sælna/jnbyrdis sijn a mille lautum
vör pylgia hier med/Puad þegar Sæln
hins Rietchristna (sin i Drotene soþnar)
lyður wr Zistamans Greys/þa þer hun japustart
i Zimeryste/og klemur þar til orelsiande Siolda
Guds Barna sem þangad eru komen vndast off
og þar bjda vor. Þu skalt (seiger Gud til A
braham) þara i Fríðe til þinna Sorþedra/
Gen. 15. Og þa seina talar so Rietingen/
Og Abraham andadest i roolegre Elle/þa
þan vard gamall + sabbur af þessum Lijð
dögum/+ sagnadest til sjns Solks. Um Isa
ach stendur so skripad/Isaach andadest + sagn
nadest til sjns Solks/gamall + sabbur Lijð
daga/Gen. 35. Item/Jacob lagde same
an sijnar Sætur i Sængenne/og andadest/+
sagnadest til sjns Solks/Genes. 49.

Um þesse Ord skripar so Lutherus, Þetta er
ein

ein aglátleg & dyrdarleg Suggun/og miðg
miútlega er hieŕ um Dandan talad/Þu iðad
eŕŕe kallast þaŕ hieŕ DAVDE/helldur tal
ar Rítníngen ſo líuþlega og miútlega þar
um ſeígande/Þu ſkallt þara til þínna Sor
þedra/og hviþla hia Nóa og óðrum Sor
þedrum. Ítem í óðrum ſtad ſkrípar Lutherus,
Soddann Ord hins H. Anda eru eŕŕe hie
gomlega eða þorgíþpens tóluð/þau eru eŕŕe
tóluð til ſkynlausra Skíþna/hellðr til vor
Mannanna/og þau þera þuþkomlegi Vit
ne þar um/ad eþter þetta Líþ ſie eitt ann
ad Líþ myþlu þerra/líþa og eírnenn/ad að
ur ein Chriſtur kom í þenna heim/þa hape
Solt vered ſem þued heþur í Lande Líþande
Manna/og til þeſſ Soltu hape goder og
Gudþráðder Menſ ſapnaſt vr þeſſu Líþ
þe. Og ein í óðrum ſtad/ Huórutueggju Ord
þeſſe þapa líoſlega Meining / Þu ſkallt
ſapnaſt til þeirra H. Sorþedra ſem aður þyr
re eru andader/Þar þyrer eru þeir Sedur líþ
ande/& eru eitt Solt: Slíþt þínſt eŕŕe ſkríþ
ad um þa ogudlegu/helldur alleinaſta um
þeilaga og Ríettláta.

Sónn Eþterðame þínum vier huar ap aug
líoſlega beþýſt/ad Sálir þeilagra ſapneſt ſamā
í hinneſkre þaradijs. Lazarus líþde mörþu hund
rad Arum eþter Abraham/en þapnſnart ſem haſ
andadeſt var hann þórem ap Rínglum í Sadm
M m ij. Alraþam

Abrahams. Sömnleides lifde Elías mörgum
hundrað Árum eptir Móysen/ein þegar hann
var vppnumen til Símens/þá kom hann til Móy
sen/og med Móyse var hann á Giallenti þá Christur
þotlaaradest/og hófðu báðir Satal við Christu
um/Matth. 17. Þegar Barn Dauðs var andad
2. Reg. 12. þá sagde Dauðið/það kemur ekki
eptur til mín/helldur þer eg til þess/hvad og sem
na skiede þegar að Dauðið andadest og sápnadest
til syns Söls.

Þar höfum vier auglöstega Þevýsing / Ad
þegar Christen Maduren andast / Drottne/og ha
ns Sál þer af Lykamantum/þá verður hente þyl
get af Heilögum Kinglumi / Paradýs/kemur þar
til syns Sínniska Endurlausnara og Þrudguma
Jesum Christum/og þínur þar hís hönum myt
en þíðlað utualdra Sálna. Þu heyrer að þær þá
re til sína Seðra/og sápnest til sína ætt Mána/
hvar af auglöstega er merkianda / að Sál hins
Rieteruada/kemur til sína Vína/Grönda og For
elldra/Systra og Bræðra/Forþeðra og Ruðing
ia/ húðriet / rieteru Tru a Jesum Christum eru
þangad komner og vndan þarner / þad hínneska
Södurland/og hepur eilýpa Þingefngne mý þeim.

Þesse Þingefngne er vísselega syneleg/ þó að
vier / þessum Seime ekki kúnum að sta mý Lykam
legum Augum Sálur framlidnar nie hellir hel
laga Kingla/Þuad þó Guðs Kinglar sie so sem
andur er sagt osyneleger Andar þyrer vorum Au
gum/ þá stier þó húð þeirra astant jábyrdis. So
er og Sálur Mána osyneleger Andar/ húðria
Madur þar ekki med holldlegum Augum að sta
/ þessu

I þessum Seime/En þá þábyrdis sier huðr Sælen að
ra/sem siostega ma sia og merkia af Históriu hins
rýta Mians og Lazari/hvar um Herran Christ
ur talar/ad þa Rýte hape epter Daudan (þa hañ
la i Heluýte) sied Lazarum i Sadme Abrahams/
Luc. 16. Cap.

Med sama hætte þa huðr amian Moyses og
Elías a Siallenu/ þegar Herran Jesus Christus
þorðlaradest. Og er vel merkianða þad Ritning/
en seiger siostega/ad Moyses hape andast i Moa
bita Lande og sie jarðadur i Dal uðrum gagn
uurt Lwfenu þeor/og að hóþud Ringellen Mich
ael hape þrættad við Diópulen um Rýtaman Mo
yses. Huðr Orð so eiga að skiliast/ einþallðlega
sem þau hlyða/ad Moyses sie sariarlega andadur
og jarðadur/ Eðe að siður birtest hañ med Elia
a þui Seilaga Sialle/og hapde Samtal við Chri
stum. Svar af omotmælanlega epter þylger/ að
Sæler Vtvaldra Christena siast þábyrdis Auglite
til Auglittis i eilýpre Dyrd/ þó Goll og Blod
kunne eðe að skynia huðrenn þad geingur til.

En skulum rier víta/ að eðe alleinastg sier
og lýtur huðr Sælen aðra i eilýpu Lýpe/hellður
þeðer þar huðr aðra. Þa rýte Mladur þeðte
Lazarum a leingdar þó hañ vøre i Heluýte/ hu
að myklu þramar munu þa Vtvalder þeðtia huðr
añan i Simerykte? Huðrenn meiga vtvaldra Mlan
na Sæler víta/ad þar sic komnar til spis Gollu
ep þar þeðtia þad eðe? Vtvaldra Sælu Lýp er
eitt ríett Paradyfar Lýp/ so sem Herran Christ
ur siatbur meinar/ þar hañ seiger til Ræuingans/
I Dag skallu vera med muer i Paradyss. Enu
M m iq. lýftg

lyta so sem Adam og Eva þektu huðr annað í
jardneskre Paradys/ndur en Synden og Dauden
fömu í Heimen/og huðr elskade aðgaf af Liarta
Guad myflu þramar munu Vtvaldra Sæler í him
neskre Paradys ellyps Lypps þekta og elska huðr
aðra/med Liartans æst og Riærlæka?

Adam þekkte japnsnart Euv þa hā leit hana
hā spurde eðe ad/Guada Skiepna ertu? Guad
en ertu? Guad villtu? Sellbur sagde hā japn
snart/Pad er Bein af mīnum Beinum/og
hollb af mīnu hollde/ þun skal Barliina
nepnast/þutad þun er af Barliina kōmen.
Í sama mata þekkte Eva sīn Mān/af huðs Ri
pe þun var skōpub/spurde eðe ad huðr hā være/
hellbur gaf sig til hans/hjelle hā þyrer sit hollb
og Blod/og elskade hann so sem sit eigeð Lyb.
Goddan afstrykt Kynting og Elska var Manna a
mille í jardneskre Paradys/ndur en nōður Māð
ur viffe af Synd og Dauda.

So meigum vier seigia vū þa Himnesku pa
radys/ad þar munne viffelega huðr Vtvaldra Sæl
na aðra þekta/Og þegar nōður sīr sīn Broður
Systur eða Mōður þangad kōma wr þessum hel
me/og þangad leiddan af Seilōgum Kinglum/þa
spyr hā eðe ad/huðr eða huadan ertu? Sellbur
seiger þun japnsnart/ Þar kēniur mīn Broðer/
Mīn Systur/mīn Mōder/mīn Sonur/mīn Dot
ter/mīn eigan Buiña/mīn Māður/mīn Vinur/
mīn Māunge/Ver vel kōmen í Māpne Drottens/
mīn Sonur mīn Dotter. Lopadur sīe Drottēn
ad ellypu/ ad jeg sīe þig hier kōmanda til vov/
Lop sīe Gude ad þu hepur Daudan yper vmed í
Sigrenum

Sigrenum vors Endurlausnara Jesu Christí/og
er pyrer Truna kómen til vor í ellypte Lyp.

Item/Eins og Eua þékte sín Mann Adam
stær hun sa hafi í jarneskre Paradís/so þéktia
Vtuabdar Sæter alla sína Vine/Sorelldra og For
þedur/þo þeir sie pyrer langre æpe andader/og þo
þeir hape þa hter í Seime huórke sied nie þékt.
Þar spyría eðe letuge/ huór er þu/ huór er þitt
Seite? Seldur seigia þær jarnsnart/ o minn el
skulege Sader/ o minn Siartans Møder/minn go
de Broder/ minn Syster/minn Vin/ þinn jeg þig
hter í þessare edla Paradís/í Lande lipæde Man
na med ødrum Vtuðlum/þess sie vorum Endur
lausnara Jesu Christo þeim Almaræuga Dyrdar
Ronge/med Gude Sódur og Selgum Anda Það
er og Dyrd ad ellypu Amen. Þær þagna og gled
sast lyka cínen af Þynningu og Vnigeingne Sei
lagra Forþedra/Spærmanna/Postula/Þyflarvot
ta og allra anuara Seilagra/Þeyra a þeirra he
lagar Rædur / og reyna Sannleit þeirra Orða
þramkómen sem Christur sagde pyrer/ ad marger
mundu koma vr Austre og Vestre/og sitia til Bo
rds med Abraham Isaach og Jacob. Og þess
meir og þramar nóður hefur í þessu Lype elskad
Guds Orð/og þram þylgt þeim hreina Guds Or
ða Lærdome / þess meire Gled og Girnd hefur
hann til ad þeyra þa s. Postula og Læreþedur
og þu meir mun hann af þeim þryssadur verða.

Samtal s. Sæluu er þetta/ad þær tala sín a
nulle vm þeirra Rymd/Ross og Morgang/Op
søkn og allt annad sem þær hapa líðer af þessare
þygðar snauðre Veröldu/huad merktia ma af Orð

um Abrahams/ þar hafi talar um Eymder Laza-
 ri/ huad hafi hafað líðed hjer i Seime/ huðs veg-
 na hafi vare nu huggadur. So og talar Ritning-
 en um Blod Abels/ ad þad hafa kallad vpp i Si-
 moneñ/ Gen. 4. Og um Sæler Christenna sem
 Lyplatner hafa vered þyrer Christi sæter stendur
 skripad/ ad þær kalle og klage yper synum Opsof-
 nðrum. Og um þetta tala þær vegna ormrætt-
 legrar Luggunar og Sagnadar sem þær þa þeing-
 ed hafa ap Almættugum Gude i staden sína E-
 mda og Harmfæla. Þame til þessa hðpum vier
 hia S. Þæle/ huðr ed hjer og hvar i synum þiss-
 um klagar sig um þær Opsofner hafi vard ad lji-
 da ap Diöplenum/ Eñ þar i gien huggar hafi sig
 vid þa okomna Dyrd sem hönur er tilbuen eft-
 er Daudan. Nu er ecke oljtlegt/ ad so sem hant
 hepur skripad hjer um/ so mune hafi og vid Gud-
 Etualda i himneskre Paradys þar vni tala og
 seigia/ Oft var jeg i Sængelse/ opt i Daudans xle-
 yd/ jeg var i Saskaferndum til Vat3/ i Saskafernd-
 um til Lands/ i Saskaferndum medal Mordingia
 i Saskaferndum medal Gydinga/ i Saskaferndum
 medal Seidingia/ i Saskaferndum i Borgum/ i Sa-
 skasferndum i Eydemörku/ i Saskaferndum til Siap-
 ar/ i Saskaferndum medal þalskra Brædra/ i Eymd-
 og Ertide/ i myllum Dötum/ i Lungre og Posta
 i myllum Söstum/ i Kulda og Klæðleyse/ 2. Cor.
 11. Eñ nu sie eg/ ad minnar stundlegar Harmfæla
 singar og Saskafernder eru edert ad reikna hia þe-
 re Dyrd sem nu er þam vid mig kómen/ Rom.
 8. Nu sie eg og reyne/ ad min stundleg og lict-
 þer Sörmung hepur orkæd mjer eilyþrar og omx-
 lanlegrar

lanlegrar Dyrðar. 3 Seimenum var Christur
mitt Ljþ/ en nu fle og ad Dauden er orden mitt
Aummingur/ og Ljþed er orðed mitt Abate/ 2.
Corinth. 4. Cap.

Med þessum hætte koma þram allra Christ-
na gudhræðdra Maða Sailer/ og sierðeðlis Vina
og Aunga/ huðra Dauden hepur hier i Seime
sundin stíted/ þar þínast i eilýpre Paræðs/ Og nu
nu huðr við adra mæla og seigia þra synum Rau-
num og Morgange huad huðr líðed hepur. Og
hier þer þeim so sem skripað stendur/ Johñ. 16.
Um Rulnuna/ Þegar hun er liettare orden/ þa
mínast hun eðe leingur a syna þinu þyrer sökum
Sagnadar/ ad Maður er i Seimen boren. so mun
Vtvaldra Salna Glede og Sögnudur verða þu-
undpallt meire/ enn þeirra Sorg og Morgangur
vered hepur sem þar líðed hafa hier i Seim.
Þeirra Siðru eru þall himneskæar Flede og Sag-
nadar/ og ap þeim Sögnude lopa þær og þrysa m-
einum Luga Almættugan Gud/ Siður og Són og
Seilagan Anda/ og eru med S. Ringlum motan/
de sameigenlegrar Glede og Simeryktis Sagnadar
og vona og vanta epter off med Siartans Sögn-
ude og Forleingingu/ og óska ad var mættum ept-
er vorn Daudlegan Afgang koma til þeirra i þa
himnesku Sagnadar Salu Vtvaldra.

Sier ad auk er þu eðe gleymanda/ ad þo Vt-
valdra Sailer lípe i ormræðelegre Sagnadar glede
þa hura þær þo opán hingad til sinna eptarlæt-
enna Barna og Bræðra/ Vina og Aunga. Þu
ad vier lesun/ ad sa rýkte Maður i Selvige min-
ist a syna þinn. Brædur/ med Siartans Vsk/ ad

þeir mættu þá Vðvörum so eðe tíame þeir í þan
 Kualastad. Og ep Sordænder giöra þetta/huad
 myklu þramar munu þá Vtvalder hura til sína?
 Þuiad ríettum Ríarletka er so hættad/ad hann
 kann eðe ad gleyma synum Xtaunga / þuiad hann
 elskar hann so sem siatþan sig. Xtu eru Vtvaldar
 Sæler þar Zeilagar hreinar so sem Guds Xing-
 lar/pullar med Ríarletka Guds og Xtaungans/
 þar þyrer kunna þar eðe ad gleyma synum Xta-
 unga.

Enn þar skripad stendur / Wsa. 64. Þu Drot-
 ten ert vor Sader / þui Abraham veit eðe
 ap oss/og Israel þecker oss eðe. Það er tal
 ad um Ransökum Siartanna/og ad Zeilager vlee
 eðe ap vorum Wymbum og Sörmungum/og siæ
 eðe vorar Grygder/og heyre eðe vorar Sugrenn-
 ingar nie Andvarpaner/þui það kann eingen ad
 giöra nema almattugur Gud med synum einger-
 num Syne Jesu Christo/huðr ed alleina med Söd-
 urnum og S. Anda vill vera afalladur og tilbe-
 den/og alleina sfer Pantan og vorar Sugrenning-
 ar/so sem hans Ord hlioda/Apocal. 2. Cap.
 Það skulu allar Samfundur jata/ad ieg
 er hann sem ransakar Siörtun og Vyrnun.
 Þar þyrer kann eingen Xingell/myklu syður nóð-
 ur Madur/ad vita Mannsins Sugrenningar/rans-
 saka Siörtun og heyra Mannsins Andvarpan.
 Vler ritum og eirnen ad S. Xinglar vilja eðe læ-
 ta tilbida sig/so sem liostega ma merkia ap De-
 me Xingelsins/ huðen S. Johannes villde hæ-
 þa tilbedid/Apocal. 9. Enn Xingellenn varit
 ade

æde hönum þess og sagde/ Síð til þu gíðrer þ
 ecke/ segir þín Sampion/ og þinna Bræð
 ra/ þeirra sem hafa Vitnisburden Jesu/ til
 þid þu Gud.

Tolpte Cap.

Læta Expectatio nouissimi Diei ja Ec
 clesia Triumphantē.

Um gledeleg Þid/og Sagnadarsama Foruanti
 ing þss síðasta Dags/ Söpnude Dvaldra Salna.

WOND nokkud Dvaldar Sæler þura
 um sína Lykame vid húðria þær verdu
 skildar þyrer tynanlegan Þauda? Svad
 svert þad er þyrer einn þroman Ekamann/og hu
 örsu þad sater hans Siarta/þegar hann missir sí
 na æstfama Eígenfönnu/ vid húðria hann bived
 þepur i mörg Mat/med Glede og Rnde/þad vita
 þeir ed reynt hapa. Siarðan skiedur þad að þss
 Manns Siarta verde glædt riettelega. Nu er
 Siönanna Samteinging i önguan mæta jöfn eda
 saman takande vid Samteinging Sælar og Lyk
 ama/Skylde þa Salen ecke bera hrygd vegna síns
 Framlidna Lykama sem þra hese er daen? Eða
 mun hun gleyma hönum/og hapa öngua nattur
 lega Tilhneiging til hans eda Girnd til að sam
 teingast vid hann aptur?

Andsuar/ Dvaldar Sæler hapa samnarlega
 öngua Sorg/önguan Runda eda Ahyggiu/ þyrer
 sýnum Framlidnum Lykónum/ Einn þo gleyma
 þær þeim ecke. Þær hapa víst natturlega Tilhne
 inging til þeirra/ og hapa Girnd að samteingast
 þar

þeim aptur ad nyiu/ Enn þesse þeirra Girnd er
 an Sorgar og hrygðar / vegna þess ad þar vita
 ad þeirra Lyfamer huglast/ og regna þeirrar o
 þalluallstrar Vonar sem þar hapa/ ad þar mune
 þa aptur sjna Lyfame i Opprisuñe/og verða þm
 þa aptur ad nyiu eilíflega samteingdar.

Þetta er eðe olyft so sm þa erleg Lion elsk
 est jñbyrðis ap Siarta/Ruinnan verður freunt/
 og þar klemur ad eðe er annad ad sia og merkia
 eñ þad hun mune deya i burtu/ Zennar Bonde
 leitar allra Rada og Bragða og Læfninga/heñe
 til Lyps og Heilsubotar/enn þad hialpar eðe. I
 þessu bile klemur eñ gotur vel reyndur Lofnare
 til þeirra Ziona/Zan huggar Mañen/ ad hann
 skule eðe missa syna Ruinnu/ Ruinnuna hugar
 han ad hun skule eðe deya/Zan þer til og brugg
 ar ein sterkan Suepndryð og gicpur heñe ad ver
 eðe/og seiger heñe hun hlíore ad soþna om stund
 og taka Guylð/epter þad skule heñe albata verða.
 Þess a nulle og a medan Ruinan sepr tekur Læf
 naren Mañen til syn/ vppa sinn Sal eða Lysta
 gard/skemter hönum þar og gíðer han gladan/
 og lopar hönum erulega og stadpaðlega/ad hans
 Ruinna skule heilbrigð verða. Maduren truer
 þessum goda Læfnara/er gladdur/og hepur óngva
 Sorg þyrrer súñe Ruinnu/a medan hun sepur/Enn
 þo þorelsermer han heñe eðe/Slær henne eðe wr
 synum Luga/hepur og heildur natturlegre Siart
 ans List og Elsku til heñar/og gledur sig við þa
 Von/ad þman lýtels Tjma mune hann sia hana
 heila og heilbrigða.

Motlyft geingur þ til med Christens Mians
 Gattu

Sölu og Lykama/Sölena sérur það að hennar
 Lykame hlýtur í burtu að deyja. En þá sa himneske
 Græðaren Jesús Christus/med safre Trú medde
 þá. í Mássuns Gírtu klemur hjer þam / gíðrer
 að Daudanum ein heilnæman Suepnþvæ / med
 synu Orðer/byður Lykattlanum að leggjast í Jör
 dena/þara í sitt Suepnþvæ/söfna og huglast um
 fund allt til seinasta Dags. Þess í melle og a m
 an tekur hann Sölena til sín í Paradys/ gleður
 hana og lypgar og endurnæter med himneskum
 sögnude. Sölen gleymur og eðe synum Lykama
 heilbur hvar um hann med gleðelegre Von/vitan
 de að epter lyten tynia mune hun þá hann aptur
 heilbrigdan og hraustan.

Sú S. Johannis skrifar um þá himnesku
 Borgara/húrsu að þeir med Gírtans sögnude
 og Glede byðe og vante epter þeim síðasta Deige
 þar seiger hann sig heyrir þessa Róð mífels Sta
 ra a Gímmum so hljóðande / HALELVIA/
 Þviad þá Almattuge þeður Ríkted rekted til
 sín/Sögnum og verum glæder/og glepum
 þónum Dyrdena / Þviad Lambsins Brull
 aup er komed/þ þess Bræður þeður þ
 sig til/ Og en seiger S. Johannes þess þvægis/
 Og þanne var gleped að klæð: sig í breinu
 og þógru Silke: En þá Silke er Ríttlæ
 te Seilagra/Apocal. 19. Og í Ríðurlage sin
 nar Öpenberanar skrifar hann so/Og Anden/þ
 Bræðuren sögdu/Róm/ Lvar til þá himnes
 ke Bræðgume ansar og seiger/ Já/ Jeg klemi
 snar

snarlega / Amen / Apocal. 22. Cap:

Allt þetta verður ríttilega sagt og ríðað/
 eða ad eins um kristilega Ríktu sem hiet í her
 me berst og stæst við Diöpuln og adra syna O/
 vine / og Siartans Girnd og Forleinging hefur
 epter þeim seinasta Deige/ Gellur hlyða þessu
 Ord og eirnen vppa allan Söpnud Heilagra Sál
 na í himneskre Paradys/ sem með stærstu Girnd
 og Glede bjða og vænta epter Lwðre hins syðas
 sta Dags. Þetta Himneska Söpnud þiðlgar dag/
 lega/ap Aukningu og Tilkomu þeirra Sálva sá
 með sannre Tru a Lausnarán Jesum Christum/
 burt para wr þessum illa Byrðardal. Talan þá
 ara Drualdra er mög mytel í Rýte Skodunareit
 ar/Og aller eru þeir so sem ein Lyfame í Heilö
 gum Anda/ og ein syneleg Brwður syns synelega
 Söpnuds og Brwðguma vors Almattug a mytla
 Ronungs Himens og Jardar/a huðen hun horp
 er og stæ med gledelegum Sagnadar Augum. Og
 med þu þeir vita/ad sa seinaste Domur med En
 durnyan Himens og Jardar er í nand/ og hans
 pagnadarpulla Drullaups Satjð tekur ad nalgast
 Þar pyrer syngia þr hönum eitt eilýgt H A L E/
 LV. A/og eru puller Siartans Glede og Sagnad
 ar/lyfta þu sem ein Ronungleg Brwður sem í síne
 skraulegre þr, þe leidd skal verða pyrer sá her
 ra Rong og Brwðgum.

Alyfta so sem Sidur er til/ ad ein veralldleg
 Brwður klæder sig a hefiar Seidurs Deige synum
 bestum og skraulegöstum Blæðum. So hefur
 su Drualda Christne a Himnum sinn dyrðalega
 Blæðabinnad a Himnum/sá hiet nepnest/ Breint
 og

og þagurt Silke/ Það hefur hun eðe ap slalp
 re sier/hellbur er henne gieped það/og þetta Sil
 ke merket eðe anad en Riecttlæted Jesu Christi/
 huort hafi med Krossens Dauda og sinu Blode
 og allre sine Sotþienan hefur apretad og vtuegi
 ad og alla hans Himmeska haleica Velgiörninga/
 þeir eru þetta hreina og þagta Silke/ og Riectt
 lætingar Zeilagra In Plutali Numero/ so sem
 þiölde margþallðlegs Klædabwnadar/huar mz Gu
 ds Zeilager eru skrydder og prýdder pyrer Gudz
 Guddomlega Auglite.

Þanien er nu vared og hattad Zeimperd En
 durþaðdra Sælina/ wr þessum Wyndardal jnn i
 það Himmeska Södueländ/Og so hefur i þessare
 þiöru. Þot sagt vered þra Zeimpör christenna
 Sælina/ pyrer stundlegan Dauda og Afgang/ wr
 Rykte Truareñar i þessum Zeime/jn i Rykte Stod
 unareñar. Item/ Huor ad sie Wisnumur a mille
 þess eilypa Lyps sem riettruader Christner hapa
 hier i Zeime alleina i Truñe/ og þess himmeska
 Lypsins sem Sæler vtualdra hapa i Paradys.
 Hier hefur og talad vered vm Himmeska Hugld
 og Seid vtualdra Sælina i Himerykte/Vm Sylgd
 Zeilagra Ringla/ og huorsu þeir bera vtualdar
 Sæler i paradysar Sælu og Sögnud/ Item/ vm
 Apleipd vtualdra Sælina i Himmeskre Paradys/
 Vm þerra Sælu og Gleda og himmeskan Sögnud/
 Item/huad stor og myskell vera mun þiölde vtual
 dra Sælina i Himmeskre Paradys ardur en Doms
 Dagur Tiemur. Hier hefur og talad vered vm þa
 himnesku Brullaupsgjörð Herrans Jesu Christi
 til sinar christelegtar Rirkju i Paradys/Wige sy
 dur

dur um Salu eilíps Lyps/ ap húðriú hun komer/
og í húðriú hun er þalen/ Guad vtualdar Saker
hæfist ad í Gimneskre Paradgs/og um þeirra se-
ta og liuplega Umgeingne jnnbyrðis/Og ad síð-
ustu húðriá Girud og þorleinging þar hæpe ept
þeim seinasta Deige.

Hier mætte einhúðr spyrta og seigia so/Gu-
ðnen. Kiennur þad til/ad þu talar so margt hier
um/þar þo Geilóg Ritning talar allþatt og orð
da um þetta Þpne?

Hier svarast so til/Ad huad hellst í Guds Or-
de seigest um Sögnud og Dyrð Vtualdra Saina
í Paradgs/og þo þad sie þaort og sturt/þa seypst
þo einum og sterhúðrium Christnum Mañe stier
til Suggunar og Truarstyrkingar þad sama vt
ad leggja/og skyrara ad gíðra med þletrum Orð-
um/þar pyrer/med þui mörð Gudhrædd og god-
þwz Gíðrtu/ sem med heitum Tærum grata Aþ-
gang og Misser sinna Aftvina og Mawiga/ hápa
opt ofskad stier og gírnst ad þa líoflega Underriett-
ing um eilípt Lyp þramlidenna Saina/ þa ma
þesse Underrijsan og soðdan Vitisburder Geilag-
rar Ritningar vera þeim Leidarugfer/til ad hu-
ra betur um þetta Þpne.

Enn þar Ritningen talar so lýted og þatt um
Dyrð Vtualdra Saina/og um Ryfte Skodunarett-
ar/Slykt er skied í pyrstu þar pyrer/ad báde vier
sem lipum/ og so hiner sem í Gude eru Framlid-
ner/hópum eina og sönu Söluhiðalp/þesse er all-
eina Mismanuren/ad vier hópum hana allemasta
í TRVnne / enn Saker Vtualdra hápa hana í
SRODancenne/þ er/í þæm og Sannleika. þar
næst

hæst hefur Gud villad hepta mannlegre forvit-
ne/so Mennt legde eðe midur Guds Orð / Bokum
Spamaunanna og Postulanna skrifud/enn þære
til Grietta við Framlidna / so sem skied hefur i
Seidnenne og lyta / Pauadomenum. Þuiad heude
það so berlega vered i liofe læted/ huðr og hui/
lyft ad sie Þyrd Hellaagra postula og Þesslarvotta
og annara Vtvaldra hta Gudz Syne/a hans Sto-
le/ og med huðrium hatter þeir eru nied hõnnit
drøttuande yper Seidnum Þiodum/og Herrar yp-
er Daudanum/Þiðplenum og Selunge/Þa munde
mannleg Stynfeme þapnfrart para til og giðra
ap þeim Arnabar Mennt og tilbidsa þa eins og
skiede i Pauadomenum. Enn slæte þyrrerbydur
Gud/og talar þar þyrrer þatt vm Þyrd Vtvaldra
Sælna/vppa það ad slæte Siagudadyrtan þorhind-
rist. Þui mæler hann so þyrrer Mun Spamaunans
Esa. 8. Eiga i Mennt ad spyria þa Daudu
enn eðe þa Lipõndu ? Já / Epter Lõgm al-
enu og Vitniõþurd enum / Eþ þeir seigia eðe
so / þa þa þeir eðe Morgonliõsed[ad sia]

So leinge sem Christen Madur liper/þa a ha-
ns Afstandan alleina ad vera a Rýke Truarennar
þann hlýtur ad hallda stier við Guds openberlegt
Orð/ heyra vandlega Guds Orðs predikaner/
giðra sanna Þorann/trua og bidia/og hapa christ-
elegt Framperde/og breyta so alle til Dauda/þa
ma hann þullkomlega vsta / ad hans Sæln mune
epter þetta Lyp komast vr Rýke Truarennar i
i Rýke Stodanarennar/ Og huad hann heyrer
og lærer hiet i Guds Orde vm syna Sælnhialp/
það mun hann þullkomlega sta med Augonum an-

árs Leimis/ í eilýpra Dyrð og Glede/ hía Gude
og ellum Zellsögum Vtusldum/ sem vndan hönun
eru þarner ap þessum Leime/og komuer eru inn í
þad eilýpa Lyp.

Þetta skal Christen Madur ede epa/hellbur
þorslata sig þullkomlega þar vppa/ Ad nær hann
sopnar í Drottne/sle þad í Dag eda á Morgun /
eda nær þad skiedur / þa er hans Sal í Lande
s. Kingla og Vtvaldra / sier þar Gud Auglite
til Auglitis/og sápnast til syns Solts. Þar byr
last riettelega su omradelega Dyrðenn eilýps
Lyps sem vara mun ad eilýpa. Sier getingur þad
ede olykt til/og andur var talad/so sem þa Þrull
aups Giesler og Bodsmeinn sápnast til eins Þrull
aups/sumer koma þyrre sumer seinna/þa alla tef
ur Þruldgumen ad sier/seiger þa vel konna/seid
er þa vppa sinn tignar Sal/höndlar þa vel með
allskyns Veitingum og Velgidsningum/ þangad
til ad aller Giesler og Bods meñ eru komuer. All
ta eins sápnast vtualdra Maña Saler í þa him
nesku Paradys/og eru þar hía synum himneska
Þruldguma Jesu Christo/þar til sa seintaste Dag
ur kemur/þa munu þær þa aptur syna Lykane/
og í synu hollde sia Gud/Og þa mun þeirra sög
nudur og himnesk Glede híd þyrsta þullkomlega
oppbyriast.

Einn Tjmen til hins sijðasta Dags mun þeim
í önguan Mæta þitla langur/ vegna omradeleg
rar Glede og Dyrðar/Þeim mun vera þusund
Aar so sem einn Dagur/so sem S. Petur seiger/
2. Pet. 3. Vtualdra Saler í þeirre himneskre
Dyrðene vita ap öngre verallblegre Mæra Tölu
eda

eda Daga Reikninge/ Þar þyrir þegar þu kemur
þangad til þísa Sorellbra og Sorpebra sem þyrir
tuttugu þriatú eda hundrad Árum eru apgein
gner / þa mun þeim þísa sín Vist og Vera /
Simerýke eðe hápa vered leingre enn heil eda
hælp Stund.

Slyft hápa þeir gömsu Læropedur þramsett
þyre r Vngdomen i mörpum Epterykingum/ a
medal huðra þesse er ein. Þín Seilagur Mædur
gíed eit stáwr Klaustre sínu vt a nöðurn Skog
Þar sa hán ein Sugl sem hán þeðte eðe/ Sa Su-
gl saung so sætlega og lystelega að hann þotest
allðrei so sæt Gliod heyrte hápa. Og sem hán þot
est hápa hlytt þar vppa/ eina Stund eda tuer/
þa þer hán heim aptur i Klaustru sit/ og þinnur
þar allt rimbreyt og öllu vinnuod/ Þa voru
ðæder allet hans Bræðne/ og aðrer konner i þe
ra stad. Og sem að leitad og ransakad var/ i Án-
alum og Sögubotum/ þa þanst að sa Abote med
hans Bræðrum hápa líþað þyrir nöðrum hund-
rad Árum/ Svær ap Mæn kunn ad merkia að i so
mörg hundrad Áar hefur hann hlytt þeim sæt
sýnglanda Sugle/ Þo hönum þætte það eðe hápa
vered nema ein lytel Stund. Med söddan Dicti-
onum og Damesögum hápa Mæn þordum villi að
fienia og vndervysa Vngdominum/ huðr og hulið
að vøre Simerýkis Sögnudur. Og vppa þetta
hlyða S. Augustini Ord þar hann so skripar/
Sinnarýke þepur Önguan Enda/ þar klem-
ur huðr þusund Áara ríjmen eptre annan /
so Mædur veit eðe ap/ Þar er ein eilýpur
N n ij. Dagur

Dagur en Vott eingen / Þar er eingen Keið-
ningur a Strundum nie Tjinnum.

Þetta er minn Tru og minn Jarning um þíssa
vora Truargrein/ Og jeg þakka þíer mín Zerra
Jesu Christe/ad þu hefur i þínu Orde so mið-
ed openberad míer híer um. Þu ert mín Gud/
mín Gíalp og Heill og mítt Ljóf/Mína Sál lan-
gar til þín/ mítt Góld þorleinger epter þíer/ i
einu þurru hriðstugu Lande/ þar eðert Vatn er.
Zuðnar mun þar koma/ ad eg ljíte þítt Andstí
Ríettlætnu/ og vatna vpp epter þíne Mynd?
psalm. 27. Nu mín Gud og Drottin/Jeg vænt
te þínar Tilkomu þra þui himneska Brullaupe/
og true þullstómlega ad eg mun verða var við þí
na Gíesku i Lande lípande Máná. En andur hl-
yt eg ad verða skýður með Stjörn/og þýrer stund
legan Dauda ad leggja þra míer mítt hollðlegt
Zreyse. Stórlega þuíngast eg andur en þad þull/
kómast/Anden er reidubwen/en Góllðed er vey-
ft/ Þar þýrer vettu Drottin mín Gíalp og mín
Stýrkur. Og þegar mín Þurþarar Stund klem-
ur/þa þrellsa mína Sál þra Daudanum/mín Au-
gu þra Gratnū/mín Fot þra Sálle/So ad eg mátt
te ganga þýrer þíer. Drottin i Lande lípande
Máná/ Og ad mín Sál (húðia þu hefur
endurleyst)mátt eilíþlega þagna/og þig
eilíþlega Lopa og Þyrka/ Amen.

Under hinnar Siordu Bokar.

Su þimta Bok

Um Eilípt Ljps/ I huerre

talad verdur um Þpprisu Nollu

sins til eilíps Ljps.

Fyrste Capítule.

Corporum piæ defunctorum Quies in Pul
uere Terre ad Diem vsque nouissimum.

Um Lyfame Heilagra Framlidenia og þeirra
Lugld i Jardarennar Mollu/ allt til hins síðr
asta Dags.

DROTTEN Herra Jesu/ Jeg true ad
þu mín Lausnare lifer/og ad epter þet
sta muner þu vppvekta mig wr Jörðunne/
og ad eg mune þessu mínu hollde og hórunde i
Fladdur verda/og ad i mínu hollde mune jeg sia
Drottinn minn Gud/Þig mun eg sia med mínum
eigen Hugum en eðe anarlegum/Job. 19. Þessa
mína Endurlausn hefur þu i mínu Siarta jnsigl
ad med þínum Selga Anda/Ephe. 4. So sem
og Vilic er þíns Linneska Söðurs sem þig sent
hefur/ad ei glatest nöður ap þeim sem hafi hef
ur þier gleped / heildur ad þu vppvekter hann a
síðasta Deige/Joh. 6. Og þar pyrer bið eg þig
Drottinn minn listelatlega/ad þu styrer mínu
Siarta Munne og Tungu/so ad eg matta um
ofomna gledelega hollðsins Þpprisu til eilíps
Ljps/so huxa og tala/og ad þesse Grem vortar
X n tj Chrifte

christitegrar Truar mætte nyr samlega verða vefk
yrd og vtlögd/þynnu mykila Mæðne til Þyrðar/
en þynnu Saudaskiepnunum í þessum Selme til St.
yrkingar þeirra andlegs Sagnadar og Donar/og
til Fróþrugar lipande Luggunar.

Þuad huad ma mætt eða öðrum gudhræddum
christnum Manne í þessum Þyndardal vera liup
legra gledelegra að heyrta ein þetta/Og huad fast
næðurs christens Mans hryggna sorgpulla Sæl
so miðg að endurnæra lipga og hugga/so sem þer
sse heilsufamlege Lærdomur ym vora Þendursla
ust. í þra Vallde Þandans Þiðpulsins og Selugt
is/og ym vora Þendurpæding til eilyps Lyps?
Þu minn allra elskulegastu Þendurslausnare hefur
þynnu dymnæta Blode a Þrossens Træ vefhelt/
eða alleinasta þyrer minna Sæl/hellbur og so lyp
ta þyrer minn Lystama/og þad huðrtueggia leyst
og þrellsáð þra Vallde Þiðpulsins/þier til eigen
leggar Þignar. Og so sem þu hefur þad huðrtu
eggia endurpædt/so stier þu til/að þad huðrtuegg
ia verður þyrer þitt Örd endurleyst til að þa og
öðlast eilypa Sæluhjalp.

Þu var æður í minnda Capicula hinnar þrid
tu Bokar talad ym/æð Þendurpæding Sælaræunt
ar hlytur yndan að þara/ein Þendurpæding Lysta
mans hun tiemur eða þram þyrer ein a syðast. De
ige. Þuad allt í þra L. Stjern jnn til Þandans
liggum vter í Sadme Guds í hans Örde/ Velut
Embrius clausus in Aluo, Þius og Sostred er
innelukt í medutlegu Lyppe/og latum L. Minda/
med Guds Örde og þyrer Guds Örd kalla öss og
vpplysa öss/endurpæda öss og giðra öss skappelle
ga til

ga til ad þedra Gud ríettelega/þríst Emdanna
frua og treysta a vorn Endurlausnara/hugga off
vid hans Forþienan og Annan og byrmet Ríett
læte/vakta og hafa Almundari vppa þeirre Sælu
Von eilíps Lyps/þordast allt ogublegt framper
de, lípa i Guds Otta og godum Verum/vera þol
enmoder i allskyns Ruðl Róssé og Mótgange/
trua og treysta Gud; Ordum og Sýrreheitum alle
i Daudan. Þetta allt saman er Resurexio pri
ma, Apocal. 29. Su fyrsta Vpprisan/sem a/
hrærer alleinasta Sælena/og heyrer til Ríkte Tru
arennar. Og þessé fyrsta Vpprisa varet og ver
allt i Daudan. Þa er vte Sælarenar Endurþæd
ing/þa kemur Sælen vr Fangelsé síns dauðlegs
Lífama í i Södurland eilíps Lyps/so sem hring
ad til hefur noglegg sagt vered.

Þho/Þuad salf er sa Dagr/og huad gledenlig er
su Grund þegar jeg þæ ad enda minna Emdarrei
su i þessum hrygðarþulla Seime/og þegar jeg þy
rer Gíalp og Styrk S. Anda/hep yperstæð mitt
Stryð/og Sigur þeinged a minnum Övinum/og er
leystur og þressadur þra allre Ræyd og Angist/og
kem heim til þyn minn allra Gíartíaraste EM
MANVEL/Þerra Jesu Christe / i Ríkte þíns
Söðurs i paradýsar Sæld og Sögnud/i þad ríet
ta Sumarland eilíps Lyps/mitt a nulle S. For
þedra/Spamanna/ Þostula og allra veualdra Sæ
na og þæ ad sta og lyta þítt blyða bleffada Andlit
og i þler Almattugan Gud og Södur/Andlíte til
Andlittis/med þullfómlegum Sögnude og eilíprar
Þyrðar Sælu.

Þann a meðan og þangad til so miðed sñ Ríkt
X n íij amann

aman ahrærer/þá húðrú christens Manns Sál
er burt vífen) þá liggur hann þar hann er fomen
Steindaudur / heyrer húðrú nie sler / verður þá
Frændum og Vinum vtboren/jardadur og Moll-
du außen/med Grygd og Græte/Sorg og Garme
epter þui sem sa Framlidne hefur hiet i Lype
astkíar vered.

Soddan Grygd Grætur og Garmur er eðe
i núðurn máta lastande/sem klemur þá hreinfre
Astarelsku til hins Framlidna/med þui að slíkt
er eðe i Guds Orde þyrerboded/Epter daudan
Mann [seiger Syrach] plaga Mann að
syrjá/þuiad hann hefur eðe leingur Lioj-
ed/Syrach. 22. Og i öðrum stad seiger hann
Þegar núður andast/þá græt þu hann og
harma/so sem þier hape mjúked a mote ge-
inged/og sueipa hans Ljúkama epter ven-
fulegum Sid/þú veit hönum ærlegan Grópt-
Þu skalt græta Beisklega/og vera þá þiar
ta bryggur/og vera Garm epter þui sem
hann hefur vered til/Syrach. 38. So les-
um víer um hann gamla Forþodur Jacob/þá
hann var andadur/þá þiell Joseph yper Andlit
sins Söðurs/og griet yper hönum/og muntist við
hann/Fines. 50. Og um Tabitam er skripad/
Acto. 9. Ad allar Eðurnar hape grated hana
Og Herran Christur slápur vart hryggur þá Þa-
uda Kazarí/og þegar hann sa Mariam grætande
þá rúnu hönum Tær þá Augum/vegna Grynbar
og hirtanlegrar Medaunkunar/Joh. 11.

Sannarlega

Sannlega meiga þeir vera harðer og stein
hlattader/eda ogubleger/sem eðe lata Dauda og
Strapall Naunga og Vina ganga sier til Starta/
so sem vior lesium ap Zeidnum Mönnum nöðrum
þeir ed föstudu sönnum Framlidnum i Mölder
og Mykluhauga. Sumer hapa med Gamne og Al
ætre hept þeirra fatur og drelged þa so vt sem
Sunda og Gra. Sumar þiöder hapa og föt þeim
i Sto/Sumar fastad pyrer Sunda/Sumar hapa
jered þa. Nöðrer hapa þann Sid ad syrgia og
grata þegar Maduren þæðdest/enn pagna og gled
lest þegar hann andaðest. Soddann Zeidenna
Manna Sidu skulum vior þordast/og hura helid
ur vm Guds Ord/og hapa Dame S. Manna/
ap hugrium vior lærum/ad þad er eðe alleina ley
belegt/helldur loplegt og skyldugt/ad syrgia og
grata Uppgang gudhræddes Vina og Naunga

Sumer ap Zeidningium hapa haft þann Sid/ad
rypa ap sier Hair og Klæde / styta sitt Andlit til
Blöds/Og þegar Lyken voru brend þordum/stu
ðu marger i Þaileð og lietu brenna sig vpp med
þeim Daudu/Enn stytt bannar off S. Ríemng/
og seiger liosflega/ad vior skulum eðe syrgia og
grata/so sem þeir ed öngva Von hapa/1. Thess.
4. Helldur hugga off aptur/og hugleida/ad lyta
so sem einn og annar andast/so hliotum vior og
lyta ad deyia/Syrach. 38. Og ad eðe kome hann
aptur til vor/helldur hliotum vior ad þara til
hans/2. Reg. 12.

Zeidner Menn og allir ogudhrædder/hapa
noga Öfsök til Sorgar og Grygðar eptir þranglid
na Vine og Naunga. Enn sa sem er Ríettchriß
X n v em

enn/hann huggar sig við Guds Orð og gleðalega
 Von almennilegrar Vpprisu til eilíps Lífs/sem
 andur er noglega vmtalad. Su Luggun ypergeingr
 allan Garmi og Græt. Vær vitum ad vor Dau
 de hann er ekki so sem þa Þitt þellur í Skoge/eda
 skynlaus Stieþna deyr í Soga/huðr einfskis heþ
 ur ad vanta eftir Deyðann. Vorum Lýðömmu
 er öðruvíjs hattad/sem truum a Næpn Guds Vin
 getens Sonar. Þuad Christur er vort Lópud/
 og vær erum hans Lýtame/og Líder og Límer
 hans Lýtama/Nu kann ekert Lópud ad vera Ly
 tamalaust eða Limalaust/ep þad er riect lípande
 Lópud. So þylgier nu þad eftex/ad med þui/
 vort Lópud er vpprið/þa munu og vörer Lýt
 amer og so víssulega vppriða til eilíps Lífs. Þar
 þyrer samteinger S. Þall Christi Vpprisu og
 vora í eitt/seigande/Þyrst predikad.verdur ad
 Christur sie ap Danda vpprisean/Suðrnen
 seigia þa nöðrer a medal yðar/ad Vppris
 an Framlíðenna sie ekert? Enn sie Vppris
 an þeirra Dandi ekert/þa er Christur ekki
 Vpprisen/1. Corinib. 15.

Christi Vppriða í vort seiger Lucherus)
 hanger huðr saman við adra/ þad er eins
 Vppriða/Suðr hann meðkennir ad Christ
 ur sie vpprisen ap Danda/ þa kann ekki ad
 neita þui ad vær munum vppriða. Positio
 Antecedente bonæ Consequentie, necesse
 est poni Cōsequens. Sie þ þyrer sattu/þa
 þlytur og þad seiða sattu vera/Sie þad
 seiða

seima ecke satt/ þa er ecke helldur satt þad
pyrra. En Christur situr þar pyrer til Gæ-
ðs bægre handar/ og þar pyrer gíepur hann
off sinn s. Andar/ ad hann vill draga off
til sín/ og ad vier skulum þylgia hönum/ &
vpprýsa med hönum. Eþ ad vier nu erum
þui/ ad hann sic til Guds hægre handar/ og sende
off sinn s. Andar/ þa skulum vier og trua þui ad
vier munum vpprýsa med hönum þra Daudanum.
Ein þad/ ad hann gíepe off s. Andar/ þar um
ber Vitne s. Stjörn/ Guds Ord og Euangelium/
þar pyrer med þui vier höpum Orded/ og erum
skjæder vppa þad/ þa deyium vier og so glæder vp
þa sama Ord/ og vitum þallkómlega/ ad vier er
um allareidu med Christo vpprýsner/ epter Sal-
unne/ og a syðasta Þeige munum vier lýka epter
Lýkamanum verða vpprýsande.

Lier vppa hlyða s. pauls Ord/ þar hann so
alyttar seigande/ Eþ ad Christur er ad eins
sinna vegna vpprýsen/ þa er vort hialpræ-
de vrgíórt rýnt og tapad/ þa kemur sa glæde
lege Þaskadagur vid off ecke þar/ og ecke helldur
seimaste Dagur/ huðr ed öllum Ríeteruðum ver-
ða mun ein sön Endurlausu/ En sic Christur vor-
ra vegna vpprýsen af Dauda/ og orden Primitiæ
Syste þar af þeim sem sofa/ þar pyrer er vort Sta-
lpræde stæde og stöðugt/ og vier munum vísselega
vpprýsa/ og hallda glædelega Þaska Satyd a hin-
um syðasta Þeige/ Þannen samandindur Þostulen
f eitte Christi vpprýsu og vora/ og gíðrer eins vpp-
rýsu af þeim þarðum.

Vppa þetta sama hlyða Herrans Christi Orð
 þar hafi so talar/Johann. 3. Eingen þer vpp
 i Símenen/nema sa sem ap Símmum er ko
 men/Mansins Sonur sem er a Símmum/
 Sier ma einhúð hura so/Luad verður þa ap off?
 Suar eigum vier ad blypa? Suðnen eigum vier
 ad komast i Símenen sem eðe erum kommer ap
 Símmum eins og Mansins Sonur? Enn heyrdu
 huad eptex þylger. Og so sem Moyses vpp
 hoop Höggormen i Eydemörkene/so mun
 Mansins Sonur verða vpphæfen/vppa
 þad ad aller þeir sem a þan trua/þyrer þa
 eft eðe/hellður hafa eilýpt Ljþ. Sier bintur
 hann saman i eitt sig med sinne Símnasör/og þa
 sem hónum tilheyra/Þad er/þa sem a hann trua
 og seiger líoflega/ad vier sem a hann trium/mun
 um og ljta þara vppi Símenen/Þuad þyrer þa
 Grein og þar þyrer er Christur a Kroffenn vppi
 hapen/ap Dauda vpprisen/og til Símens þaren
 ad hann gífe þeim eilýpt Ljþ sem a hann trua.

Skule nu þeir ed a Christum trua eðe verða
 þortapader/hellður hreppa eilýpt Ljþ/þa meiga
 þeir eðe blypa i Daðanum/so sem postulen þall
 seiger/Ad þad Sorgeingelega mune jflað
 ast þu oporgeingelega/og þad daudlega
 mune jflaðast þu oðaudlega. Vor Ljstame
 hlytur ad þvna rotna/og ad þortarast ap Móð
 um og þóðum/so sem Raun gíeþur Vitne/huad
 oíðanlegur Slutur ad er Mansins Gra/so eing
 enn kaun þa Olytt ad ljða/þar þyrer verður hafi
 so dript i Jörð niður græfen og lagður. Enn
 húsly

huðrsu oflyðande og andstyggelegur sem hann er/
 Og huðrsu sem hann verður þven og roten/ þa
 hlytur hann þó vpp að koma/og klæðast þui opor
 geingelega/ Og huðrsu dýpt sem hann er niður
 soðen/ Daudan/ þa hlytur hann þó að Daudan
 vpp að rísa/og verða ódauðlegur. Þetta hlíotum
 vier að trúa/þuiad til þessa erum vier kallader/
 þyrer Euangelium/og þar vppa erum vier skýrd
 er/og þar vppa tókum vier þa Heilögu Aplausti
 og Herrans Christi Góld og Blod/ Og þetta er
 það S. Þall meinar/þar hñ so skrifpar/Rom. 6.
 Vier erum þyrer Stjárnena Jærdader með
 Christo i Daudan/ vppa það að lifa so
 sem Christur er vppvaktur af Dauda/ þyr
 er Dýrd Góðursins/ so eigum vier að gæta
 þa i Endurnýan Lífnaðarés. Og þyrst vier
 erum með hönum plantader so sem i hans
 Dauda/so munum vier i hönum lifa ver
 da i Vpprisunne. Með þui vier vitum þ/
 að vor gamle Madur er með hönum kross
 þessur/ so að að skapen verða Lífkamen Syn
 darenar/ að vier eptir þ eðle þionum Syn
 desse/ Þuiad huðr hñ er dauður/ þa er rétt
 lættur af Syndenne.

Síer heyrum vier það/að jafnsnare sem chr
 isten Maduren er skýrdur/ þa tekur hann til að
 deyja og lifa/þó eðle með einu more. Með Chri
 sto verður hann plantadur og græpen niður i Da
 udan/ so að hann skule deyja þra Syndesse og öllu
 syndsamlegum Gjernum/og þar eptir a lífa syn
 um Herra Christos huðrum hann er þyrer Stj
 arnena

nenn þálpadur þálpantadur. Jóg þíena hönum í ef-
 lipu Bietelate Meinelyste og Saluhialp/eins og
 andlega vppriksen Madur/sa ed þra Dauda Syn-
 dareñar vppvaktur er til eins himnesks Ljyps og
 Framperdis. Guðr hañ merker þetta og liper ef-
 ter þessum Lærdome/hañ ma vel so seigia/Mijn
 Sæl er alla verdu holpen / og epter Sællumme er
 mitt Heimile og mijn Vngeingne alla verdu í hi-
 meryste/en Ljfkamen minn a syðasta Deige koma a
 epter/Lönum hlýst eg ad aþklæðast so sñi ohreinu
 saurugu Sate/ Lañ verður í Mollðena ad para/
 þar hlieta Ormar Þóðdur og Matkar ad jeta wr
 hönum alle Syndareñar Litur/og portæra hönt-
 um med öllu/so ad hañ vppriise hreit og hraust-
 ur/pleklaus og oporgeinglegur. Þar þyrer hræð
 est eg efke min Dauda/helldur veit eg þ/ ad þui
 meir sem þesse dauðlege Ljfkame hrörnar og þess
 veyfare hañ verður/þessnalægre er Endurlausn
 minar Sælar/og þui meir styrkest mitt himneske
 Ljyp/ so ad eg þyrer tynanlegan Dauda komest
 wr Ryke Truareñar min í Ryke Skodunareñar og
 eiljyps Ljyps.

Þegar Guðhræddur Madur geingur ap í þer-
 na mata/þa heyrer hans Ljfkame. Þórdumme til/
 þui hann er ap Þórdumme komen/ og það er Guðs
 Vilie ad hann skule í Þórdena leggiast/ og hlyla
 þar alle til samar gleðelegar Vppriisu. Þjuner
 Framlidner(seiger. Esaias) minn lipa / og
 vppriisa med þeirra Ljfkönum. Væled
 vpp/ seiged Lof þier sem ligged í Þórd-
 lukter/Þuiad þijn Dögg er Dögg þins gra-
 na

na Murlendis: Enn Lande dandra Man
na muntu fleypa/ þad eru / Getmsins Syner/
Banglater/þorherter og andlega dauder/þa mun
tu apma. En til þeirra Fromu og rieterruudu Chr
istnu talar Gud so/ Far þu mitt Solt inn i
þitt Suepnhwa/ og lat aptur Dyrnar ept
er þier/geym þig þar vñ ljsted Augastra:
gd/þangad til Reiden er þia liden/ Esa:
25. Med þessum Ordum gíðer Gud Graþer sin
na Utualdra Zeilagar/ og skipar þeim ad liggia
og hugla sig þar/ þangad til ad hann hepur lagt
fler vnder Satur alla syna Orsne.

En þyrst þad Lykarnir Zeilagra hugla og
sopa i synum Góðum/og eru þar so sem i Zeilö
gu Suepnhwise/ ohræddar þyrer allre Guds Rei
de/ þa satar þa eðe þar/ þo þeir þwne og retde
ap Ornum og Móðum þortærdet/ þr þina þar
eðe þar til/ Sattarnar eðe heildur. Þetta er eðe
slýtt og þa Madur er i Blædum synum/þr nóð
ur slær vppa Blæden/ þa þinnur þu til a medan
þu ert i Blæddur þeim Blædum/ En ep þu þer ap
Blædonum/og huglest i þinu Ræmie/og þu ohr
ein Blæde verda katen i Varn/þueigen i skarpre
Lwe/bæten og sleigen og þuætt/þa þinnur þu eðe
þar til þess a medan þu liggur i Ræmie þinu/Bl
æden eðe heildur/Enn ad Mörne Dags/ þa þu
þar þu Blæde aptur/þueigen og þurr og hreim
þa verður þu gladur. So þinnur christens Mans
Sæl eðert til huad Lykamanum lyður/ Lykam
en eðe heildur/ En þyrer Matt og Reapt Guds
verður hann varduettur og so tilrettur/ ad hann
a syðast

a sýðasta vpprísu Deige/verdur þagur og pryðer
legi og samtingest aptur við Sál sína eilýðlega.

Þú foddan Suggun veit þesse ogudlega Ver-
öld eðert/og þeir ogudlegu hura þar eðe um.
Enn Christne Guds hun hefur alla Tíma hafa
þess: Tru/og openberlega meðkient og jartad þe
ssa Truar Frein/um Vpprísu Gollðsins til eilíps
Lífs! Og hjer þyrer hafa þeir S. Sorpedur til
Grætrarens þueiged Lýkame þeirra Framlíðnu
smurt þa með dymmatum Smyrstum/ sueipad þa
í hreinum Lieceptum/græted þa og jartad með
heidarlegre Sýld og Jartdarþerð/og pryde þeirra
Græper með Legsteinum og Þverskriftum/so sem
vjer lesum um Joseph/Genes. 50. Og þegar
Serran Christur var andadur/ þa tófu þeir Zi-
codenus og Joseph hann opna þá Þrossinum/
smurdu hann með dymmatum Smyrstum/og sueip-
ödu hann í Lyndwrum/og lögdu hann í nýja Gr-
öf/ húðria Joseph hafde lated vthöggua stier í
Steine

Þad er og Sidur hla öllum Gudhræddum
Mönnum/ad hallða hreinum Legstöðum Framlí-
ðenna/húðria vier nu föllum Rirkju Garða/nóð-
rer falla þad Guds Atur/Þuiad lýfa so sem Sue-
ite Korned verdur midur sad í Aturen/ liggur
þar þunar og rotnar/eit vpprís þo a synum Tí-
ma með þógrum Bloma/so vpprísu og Lýkamet-
Seilagra a sýðasta Deige / með oporgeingelegre
Segurðar pryde. Þar þyrer attu Menn ad hafa
christena Mánia Leide og Legstade í Vindingu/
hallda þeim hreinum og Klarum/þyrer allre Öre
it og Saurgan/og vera eðe sem þeir Englar sem
sage

sagt er þra að skjóte í stalps síns Greidur. Þ þitt
blinda þauðome hieðdu Meun myklu meir að
Leidum og Legstöðum Gramlidená en nu er all-
ugða giórt/ hvar að merkta má þeirra Ogudrætt-
ne sem nu lípa/ Og að þeir huxu harla lýtad vni
þa Þyrd og þann Soma sem vorer Lýkamir þa
munu í Vpprisuné a syðasta Deige.

Nu máttu einhúðr so seigia/ húðnen munu a
syðasta Deige þara vni þa Lýkame sem eðe ver-
da í Jórd lagðer nte gráner/ Allmarger að Set-
lögum hápa vered brender til Husku/ sumer hápa
vered vppetner að Villudyrum/ sumum hepur ver-
ed sótt í Sio/ og hápa jetner vered að Siskum/
sumer hápa vered jetner að Gröpnium og Græp-
lum/ sumer hápa vered vegna sinna Ogiðninga
heingðer stelgðer/ Og húðr kátt vpp að reikna eða
telja með húðriu mote og húðr su mörpum hætt-
um Mána Lýkamir hápa orðed þortarðer. Með
húðrium hættu munu þa þesser og aðrer þutlýker
Lýkamir vpp koma og rýsa sem að öngum eru
ordner ?

Hier suarast so til. Suerd og Elldur/ Stól og
Galge/ Siskar og Suglar/ olmi Dyr og Ofkúende/
sem Mánaða Holld og Dein hápa vpp jeted/ eru
eðe allad en ymesleg. Atþerle/ til Swa og Rottan
ar Mánsins Lýkama/ Guar að hant verður aptur
að Mollu og Dupte. En slýtt kátt eðe að hind-
ra Holldins Vpprisu. Þúttad Almaccugan Guð
og hans eingísteru Son Höpdingia Lapsins gill-
ur það allt eins/ húðnen Lýkamir hans Þrual-
dra þara að deyja/ húðr þeir í Jörðu rotta/ ell-
egar verða þeir að Siskum eða Suglum/ eða Villu
Oo. byrri

dyrum þortærdur. Hans fróþunga Orð hlydet so
vel vppa eina sem adra/og hans Syrerheit/ad hñ
vill vppuektia alla til eilíps Líps þa sem a hñ
trua. Þar pyrer/med huðriu mote sem huðr deyr
og huðrnen sem hñ þungr og verður ad öngu/
þa skadar það eðe þar/það klemur víssulega þram
sem 3. Ande vottar um Gud/þar hann seiger/
Psalm: 34. Gud varðveitir öll þeirra Be
in/og þar misþerst eðe eitt af þeim. Guat
med hann klemmer oss/ad vor Bein sie pyrer Guds
Auglite öll talen og obræktud/huðrnen sem þau
eru pyrer Verallbarentar Augum ad reitna/eda
med huðriu mote sem þau eru þven þordræpud
og ad öngu orden

Abraham (skulpar Lutherus) hefur þe
ssa Grein um Vpprisu Framlidennda vel
skiled og vnderstaded/ þegar Gud baud þo
num ad þornþara sinn Son Isaac/og þñ
hefur leyst vð þessare Spurningu/vð huðrre
eingen annar þeþde leyst/huðrs vegna þann
verður af Spamönnönum og Postulumum
storlega þrijsadur/Þuiad þetta hefur þñ
þurum vered/I dag líper minn Sonur Isa
ach/enn a morgon þeþ eg eðe epter af þon
um nema Afskuna eina: Enn huðrsu lein
ge þun mune so liggia/það veit eg eðe/
Enn hit veit eg/þun mun verða aptur líp
ande/huðrt sem það skiedur ad miet lípan
þa/eda löngu epter minn Daða/Þuiad
Gud þeþur lopad ad þann villde miet Af
Lucme

Enn megieða af þessum Ísaach sijn nu skal
til Auðku Brendur verða: Þetta hefur ver
ed Tru Abrahams/af huðrium yfer skulum þad
læra/Ad trua Guds Orðum og Syrerheitum/huð
ðrsu olgileg og omöguleg sem þau þíttá pyrer
vorre blindre Skynfeme.

Annar Cap.

Certitudo Nouissimi Diei.

Ad þa seinaste Dagur mune vísselega og
obrigdanlega koma.

Wæð þui ad Framlidenna Christenna
Mássa Lífkæmer huiðla i Dupte Jærd
ar/allt til seinasta Dags/þa hæper ad v
er þórum apram betur/og hugleidum huðrenn þess
um Deige mune verða hærtad. Þuiad þa Dagur
er Under þessa Seims/ a huðrium Sonur Guds
mun kómande verða i Skyum Limens/med foru
Kreptar Vellde/Maiestat og Dyrd/ a samt med
sijnum Seislogum Kinglum og mörgum þushund
rudum Seislagra/til hins seinasta Dags/ og vpp
vetia alla dauða Mennt/ og læta þa koma pyrer
sinn Domstol/ og taka ad sjer Þórn Ríossens til
eisliprar Glebe og Sæluhjálpar/ enn kasta öllum
Vantruudum og Ögudlegum asamt med öllum o
hreinum Mundum i Seluigtis Upgrun/til oendant
legra Kvala og Þissla. Þar med mun a þeim sa
ma Deige öll hin mykla Bygging þessa Seims/
og allt þad i Seimennum er af Elde bradna og
breiða og þorganga/en þar i staden epter a koma
nyr Limen og ein ny Jörd/a huðre Ríettelæted
bygger

byggir og a húðrre Guds Venasber skule eilífle-
ga. Ríkja og Drottna og med Gude hapa og hall
da eilífpan Guisldar dag og oendanlega Brull-
ups Gætið.

Um þessar Grefnet allar skulum vier nu hie-
er eptir þa satta og rietta Undervysan. En hie-
ber off ad hugleida/ ad þa seinaste Dagur mune
trissulega koma/og ad gudhrædd Gíortu epe þad-
önguan mæta/eptir þui sem Heilög Ritning all
vyda vottar. Gud hefur ein Dag til sert/ a
húðrium hañ vill dæma Heims Kringluna
med Rietrlæte/pyrer ein mlañ/ i húðrium
hañ hefur sier þad asert Tru ad veita öllá
med þui hañ vppvakte hann ap Danda/
Act. 17. Og hann bauð off ad predika þy-
rer Folkenu/ og Virne um ad bera/ ad hañ
er þa sem skickadur er ap Gude Domare lög-
endra og dandra /Act. 10. Aller hlöðrum
vier ad openberast pyrer Domstole Christi/
so ad húðr og einn medræte eptir þui sem
hñ hefur i þessu Lúpe adhapst/sie þ Gott
sie þad Illt/2. Corinth. 5. Sier hópum vt
er Guds Ord húðr-ede lygur/hellbur seiger líof-
lega/ad þa syðaste Dagur mune koma/ a húðrium
Christur mune Domare verða Lipendra og
Dandra.

Þessan Lærdóm og vora Jafning um þañ sein-
asta Dag hefur og hellbur Heimuren og þeir O-
gudlegu Heims Syner pyrer Spott og Aehlatur
so sem Ritningen vottar/ad a seinöstum Þögum
nunnur

munu foma Spottarar/þeir ed lípa ef er synum
eigenlegum Girndum so málende. Hvar er Syr
erheit hans Tilkomur? Þuiad wr þui Fors
þedurner soþnudu/ stenbur alle so sem þad
var þra Vpphæpe Skiepnunir/ 2. Pet. 3.
Trem/ Huad hialpar off þad þo vier höll
dum Guds Þodord/ og leggium Hardlípe
a off þyrer Drottne Sabaoth. Þar þyrer
þrissum vier þa Forsmanara/ Þuiad þeir
Vgublegu vara/ þeir þreista Guds/ 7 þapa
Lucku og Framgang/ Malach. 3. Jeg þep
meir syndgast/ og mig þepur ecke neitt Ille
þent/ Syrach 5. Eingen Neyd huðrke wr
Austre nie Vestre/ og ecke ap Stöllum Eyde
merkurenar/ Psalm. 75. Þiottu þar Þiott
tu hier/ Þidru þar Þidru hier/ Hicr lýted
þar lýted/ Esa. 28: Soddan Dropar(þad
eru Vgnaner og Seikingar) koma ecke a off/
Ecke munum vier so ad Stöim verda/
Mich. 2. Sattmala höpum vier giört vid
Dandan/ og Samtöl þapt vid heluhte/ so
þegar Vatzploded Tiemur/ þa naer þad
ecke til vor/ Esa. 28.

Soddan Spiesyrde og Spottglosur þurpa
ecke vleggingar vid/ Sliker Þdranarlausir Mun
christner þinast allstadar/ þeir ed ariad huðr hu
ra ecke þar vm þan seintasta Dag ellegar þe þapa
soddan Luxaner sem hier seiger. Þuiad þo marg
er latest hallda mytled vt ap Guds Orde/ og þit
O o ij. iast

fast vera þorðostulega christner í orðe/seigfast re
 ua a Gud Södur/ og a hans Son Jesum Christu
 húðrn hafi hefur sent/og jata berlega/ad Zerran
 Jesus hafi munc koma til Domsins/og danna bæ
 de Lipendur og Dauda/og þitfast hafa pulst Tr
 aust a Solldfins Öppri su og eilypu Lype/þa ber
 ra þeir þo aðad vitne med sinu gudlausu/Lypet
 ne synum Syndum og Glapum/ og jbranarlausu
 Framperde og Afhugaleyse/sem er/Ad þeir í Ra
 um og Samleika hura húðrte nle hárda um seinast
 sta Dag. Þeir þínast og húðrta Sugur Glarta/
 og öll Afstandan er ecke nema í Gortze og Þening
 um/ og hallða það þyrer Giegoma og Gial/ sem
 kient og talad verður um þann seinasta Dag
 og Dom.

Þar þyrer gíepur 3. Ande þeim snudugt And
 suar og seiger/Vísuítande vilja þeir ecke víta
 ad Himnarnir eirnen voru þordum Tíð/
 Þar med það Jorden vppvr Vatnenu og
 í Vatnenu stodst þyrer Guds Ord/ þo va
 rd sin að: Verölden í þan Tíð þyrer Ord
 ed med Vatsplodenu þordiðþud. So lýka
 sa Himen og su Jörd sem nu er/ verður þy
 rer hans Ord spörud/so þ þau Elldenum
 vardueitt verde a Dag Domsins og Þyrer
 dömingar ogudlegra Manna. Item/Dag
 ur Drottens mun koma so sem Þiöpur a
 Mortu/2. Pet. 3. Þuítad þa þeir seigia/
 Þar er Fridur & allt er hættulaust/ þa mun
 Sordiörpunen snogglega yper þa koma/lý
 ka

Þá so sem Sott yper Jodfúla Konu/og þeir skulu eðfe gieta vimplued/1. Thess. 5 Þar þyrer vered vakande/ Matth. 24. Og vakted yður ad yðar Hiörtu þyngist eðfe af Opneytslu og Opdrycki/ Og kome þe sse Dagur ovarlega yper yður/ Þuiad eins & Talsnara mun þan koma yper alla þa sem a Jórdunne búa/ Luc. 21.

Snógt ad seigia/Guds Orð lygur eðfe/Og þyrer þad ad i þui verður so optlega/med mörgunn Vínisburðum gieted hins síðasta Dags og Doms/þa þurpum vier eðfe ad epa þad/Guds Fyrer heit þau koma þram vísulega um síðer/so þar mun eðfe einn Tíll eda Hófstapur bregðast.

Ad aut þessa þa heimter og frepur Guds Ríttelæte þess/ad seinaste Dagur kome/Þuiad i þessum Zeime gefingur þeim Gudlausu optast vel/og hjer verda þeir godu og Gudhræddu optast vnderþryðter af þeim ogudlegu/ Hjer strappast eðfe Synder og Glæper/hjer laumast eðfe god Vert öll/Þar þyrer hlytur sa mykle Dagur Doms ad koma/so ad ríettur Domur gange/þeim godu og gudhræddu til Endurlausnar/enn þeim ranglatu Illgíðrda Mönnum til Straps og Ræfslugar. Þetta vottar Salomon þar hann seiger/ Jeg sa vnder Solunne Sæte Domaranna og þad var ogudlegt Athæpe/og Sæted Ríttelætesins/ & þad var Ranglæte/þa sag þa eg i mínu Hiarta/Gud hlytur ad dæma þæde þan Ríttelara og so hinn Ranglata

Predik. 3. Cap.

Þetta sem Salomon seiger/slann vler dagle
ga pyrer vorum Augu þramkoma/ huðasi ad Syn
er þessa Zeims hapa Lucku og Framgang, og all
an sinn Vilja/Enn þeir Riettechristnu og Fromu
eru Nimer Sataker og Forsmæder. Þeir tæir
Antachristar/Gogg og Magogg/ þad er Macho
met i austur. Alpu Zeimsins/ enn sa Blótmar
Sonur þarven i Rom i Vesturalþunne med þeir
ra Sielögum byggja þan Gluta Zeimsins/og eign
ast þau agiættustu Lónd og Ríkte um allan Zeim
en. Þeir hapa nu i mörg hundrud Aar opfoke
Guds Börn/og þeir hapa allan Framgang. Jesu
itar/Miætar þarvans rena s. Andu synu Enn
bætte/nidurþrykta Euangelij Sannleika m; Spis
þundingum Sophistaskap/vppheia þauans Læ
ðom og Religionem yper Guds Ord/þeir blomi
gast so sem Lorberrie/ þeir hapa Lucku Gætz og
Þeninga. Calvinistar þeir lasta Christum/ kalla
þan Kaal/sæda Gud/Israelitiskan Kall/ og þeir
ast ad umbreyta Guds Ordum og Sannleikanum
med anarlegum Þtleggingum og Ofanindum/ og
þad luckast þeim/ so þeir hapa þullan Framgang
og besta þlatz i þlestum Lóndum og Rongaryk
tum. Jeg vil nu eðert tala um Synder og Glæ
pe/Lóstu og Staðer sem drygast Kepsingarlaus.

Enn huad kicmur til þessa/ad þeir Góðu og
Gudhræddu verða so i öllum Zeime nidurþrykt
er og þlægader/og þeir Omilldu hapa allan sinn
Vilja/Lucku og Framgang/ Zeidur og Mægt og
Ríkedame? Huad velldur/ad Gud hefur eðe þyr
st löngu leyst og þrelsad syna þatæka Christne/og
fastad

fastað þeim Ögudlegu í Heluyskan Elld þyrer lan
 ste æpe? Andsuatrar PATIENTIA. Þaðum
 við/Löpum Þolenmade/Gud hefur einn Dag til
 settan/a húðrúm hán num þressa sína Utvalda
 þra öllum Morgange/og burtrýsa og hrinda Di
 öplenum með synu Rýke og öllum snum Wíngl
 um og ogudlegum Kroppum/og þleyia þeim í hel
 uyskan Elld og Mgrum

Það geingur hjer eke ölyft til/so sem í ver
 allölegum Löndum og Rytum/þar leinge er Öf
 amþýkte og Tugdragne/það varer eke ad eilgu/
 þar verður um sigder Under a/Riecturenn þær
 um sigder sinn Framgang/ og þetr ad rangt hapa
 verða sigrader og ypervinner/og þa sijn þorþient
 Laun. Tökum til Dæmis einn megtugen. Herra
 og Kong/þra húðrúm eitrhuðrt af hans Löndum
 og Rytum er þallad. Hans Siandmadur einhuðr
 hefur gíðrt Öppreist í mote sijnum Herra og Kon
 ge/og með Slæð og Suttum Lönd og Lyde vnd
 er sitt Valld dreiged og loðad/og þýner þa sýðan
 og plagar híd grímdárlegasta. Þa Kongurenn
 merker þetta/ster hann aumur a sijnum Underfá
 tum/Kongslus Syne geingur og þesse Wýnid til
 Hlarta/ villde giarna koma Lande og Lydum í
 Sátt við sín Herra og Södur/og bíður Söðuren
 ad þyrergsepa þeim og taka þa aptur til Wada.
 Konguren giepur sijnum Syne alle Landed og
 Sölked til Eigendomis/og býður hönum ad verðrj
 þa og reka sína Siandmenn af Landenu með M
 kt og ríettu Valld. Sýðan lætur Kongs Son
 ur wt ganga eitt almennelegt ringiarnlegt Þod
 um alle Landed/Ad öll Öeru og Öhlyðne og Gra
 pall

þall skule öllum synum Underfatum þorsætted og
 pyrgieþed verða/med þui more ad þeir ypergie
 þe Kongsinns Stændmenn/ og gieþe sig aptur med
 sañre Glyðne vnder sum ríetta Kong og Lerra.
 Glykt mistyktar Kongs Övinum/Þeir taka sig vpp
 med Mætt og Vallde i mote Kongs Syne/villa
 eðte fleppa þui sem þr hapa ad hallda/Þar hefst
 Öþridur og langvarande Strýd/og er Tuisýne a/
 Luðrer þar mune um síðer Siguren hapa. Kon
 gs Sonur þer seinlega þram/ap þui ad hañ er viss
 vppa Siguren/og þad hañ vill vægia synum vnd
 ergieþnum Þiendrum/ og med Þosenmæde loða
 þa og leða ad sier/og gieþa hinum Stund og Tí
 ma til Þdranar/En ad súðustu yperþellur hañ sí
 na Övine m; Mætt og Grímd/retur þa wr Lan
 de/og hreinsar þad ap öllu Illþýðe og Stándman
 na vallde/og býtur nídur Þygðer þerra og Mord
 ingia Bæle/og setur sína trulýnda Underfata þar
 nídur/ og latur þa eignast byggja og bæla Landi
 ed i Gríðe/Sær síðan Rýfð synum Lerra og Söð
 ur aftur i Lendur.

Þaðen er nu hættad þissum Seime/og Heim
 sins Jñbyggjörum/Þeir eru sláps Guds Rýfð/og
 hapa lætted Þiðpulen villa sig og súgtia þra Gu
 de/liggja nu vnder hans Vallde og Öþrykte. Sat
 an med synum öhreimnum Áundum og Þinglum
 hefur Ræd og Rýfð i þessum Seime/ og nepner
 sig Söðvingia þessarar Verallðar. En Sonur Gu
 ds Jesus Shristus hann hefur med synu Blode
 þorslyktad Heimen aptur við sum Söður/ Og þar
 vppa hefur sa Gímneske Sadereu gieþed hönum
 þeíðnar Þiðder til Arps/ og Heimsinns Þenda til
 Eígen

Eigendoms/ Og vppa þetta lætur Herran Jesus
 boda og predika í öllum Löndum vnder sínu Naf-
 ne Jordan og Sýrergjefning allra Syndra og Mis-
 gjörða. Þetta kafi Diápullen eðe ad lyða/ Hann
 vill Heimenum og Heimans. Jafbyggðrum eðe
 fleppa í nöðurn mæta. Hicr vm er nu Þardag;
 en a mille Christum og Belial/ og þetta Stryð
 hefur nu staded meir enn vm halpslotta þusund
 Mar. Og er Japnan ad sia og merkia/ epter þu
 ytra Yperlite og Luckubragðe/ ad Christur mun
 eðe hapa við/ heildur mun Junkur Satan vera
 sterkare. En a Himnum vppe er so afett/ ad vor
 Almattugr EMMANVEL skule Siguren hapa.
 En hann lætur þetta seint og langsamlega þraut
 koma/ dregur vndan hann þullkomilega Siguren/
 og endelegt Nidurlag sína Orvina. Og þetta gjö-
 rer hann þess vegna og ap þu/ ad hann vill saman
 sanna sler chrisstelegre Ríktu ap öllum Heimans
 Þiodum ættum og Rintunglum/ Mañ epter Mañ
 so leinge sem Heimuren stendur/ Þuad eðe eru
 Meðernir skapader a einum tagna aller/ eins og
 Ringlarnir. Heldur aukast þr ætt þra ætt/ Suc-
 cessive, smátt saman/ so ein klemur epter anan.
 Og ma vel skie ad Gud vilie/ ad styt Mañkynsins
 Nufning skule standa yper vm sex þusund Mar/
 so sem það Heimuren var skapadur í sex Daga.
 So leinge fallar Gud og saman sápnar sler chri-
 stelegre Ríktu í þessum Seime/ og berst við Diá-
 pulen/ allt þangad til ad Mañkynsins Nufning
 er þullendud/ og Talan hans Vtuadra er þull ord-
 en. Þa mun han þlioelega koma til Domsins/ og
 með seinasta Þeige gjöra Enda a þu langvaran
 de Stryð.

De Strygde sem hann hefur átt við Dísþulsen/og
 fasta hönum/ einu með öllum hñs Selskap/ hel-
 ugtis Aþgrunn ur Seime þessum. Þar eftir a-
 minn hann endurnýta Seimen/hreinsa hñ og þaga
 til eilýprar Byggingar og Þurðar handa synnum
 Seilögum Deuðldum/Sýðan afhenda aptur Rýf
 ed alle synnum Linneskia Södur. Og þetta er það
 sem S. Þáll meinar/þar hann so seiger/ 1. Cor.
 15. Christur mun ybergiepa Rýfð synnum
 Södur/ og apma allan höpðingskap/ alle
 Herradæme og Vallðstíorn alla. Enn hann
 mun rýftia þangad til/hann leggur alla O-
 vine vnder synar Sötur.

Þridie Cap.

Tempus & Signa imminētis Diei
 Nouissimi.

Um Týman og þau Tækn sem skie skulu þyr-
 er hinn sýðasta Dag.

Wann Stund og Týma hins seinasta Dags
 talar so Christur/ Gudspiallenu/Mat.
 24. Marc. 13. Af þeim Deige og
 Stundu hins seinasta Dags Chudnar hann
 mune koma veit eingin og ede Einglarnar
 a hinnum. Þar þyrer meiga þeir með ríettu
 fallast þanyter Santastar sem bera sig ad/ad grunn
 þa slýtt/eda þyrer ad seigia Mar eda Dag a huðr
 sum Seimuren mune þorganga/Þuðad huðr Gud
 þill heimuglegt vera læta/ það ber off ede ad
 fangfata.

Am

En þó samt er eðle allestnasta seypelegt/Leit
dur er off þad i Leilagre Ritningu boded og bina
lad/ad glæta ad þeim Tjma og þeirre Maratölu
sem Leilagur Ande hepur i löse læted og open
berad/huðesu leinge Orðner Guds og hans Chr
istne skule rýttia og ræda. Og er viss von/ad þeg
ar sa Tjme er vte/þa mune Domsins Dagur þyr
er Þyrum vera/þa mune og Diöpulstins Vallö og
Þvergangur enda taka. Og er þad mgn Meining
ad sa Dagur mune snarlega koma/og ad Diöpul
stins Grindaræde mune i þra þessum Tjma eðle
þper hundrad Ar vara/En þó er stýkt Gude M
niattugum i Gende/ Off er ei seypelegt ad vta
Stund eða Punct þess Tjma / sem Gud hepur
sett i skilps síns Vallö/Act. 1.

En um þau Teikn ad tala sem skic skulu þyr
er þau síðasta Dag/ huðra Teikna ad gietur i
Leilagre Ritningu/þau meiga vel ap Gudhrædd
um Mönnum þramsett og merkt verða/eil vppoat
ningar og Þoranar Amningar a þessum seinösta
um Dögum.

A medal þessara Teikna er þad híd þyrsta
sem Gerrau Christur seiger/ Ad Euangelium
vt ap Guds Rýkte skule predikad verða vni
allan Heimen/ til Vinnisburðar yper allar
Þiöder/ þa skal Enderen koma/Matth.
25. Meining þessara Orða og Stikningur er st
ös/ad lictu einu þyrer þá seinasta Dag/þa mune
þad Leilaga Euangelium hreine og klart predik
ad verða/og so sñ eitt skært skynanda Lios Lio
ma ap sfer gicpa vni allan Heimen. Þessan glede
lega

lega Mardartíma höpum vier nu a vorum Dögum
ad Heilög Rítning er ecke alleinasta i Hebreisku/
Grísku og Latínsku Tungumale/ heilður er hún
tomen og velögd a allar Tungur i Norduralpu
Heimsins/og jafnvel a Iscendisk Tungumal/Par
med verda og Höpudgreinir vorrar chrístelegrar
Truar og Religionis, so hreinlega og Harlega
fiendar og predikadar/so sem nóturn tynna a Dög
um Heilagra Postula/so ad öll Gudhrædd Hiórtu
meiga þar pyrre ap glöðu Hiarta/ seigia Gude
Lof og Þakargjörð.

Nu so sem Morgunroden bodar Solareniar
Vpptomu/ So ma og ap þessum Lioma Heilags
Euangelij þullkomlega merkia/ ad su salla Ríetti
latis Solen Herran Jesus mun i sume Mægt og
Mæstæt snarlega vppreisa/og gjöra Enda a þiss
are vondre Veröldur.

II Þar næst i öðru lage hefur Gud spæd pyr
er/hia Spæmañenum Malachia/og sagt so/Sia
eg vil senda yður Spæmañen Eliam/adur
enn kemur sa mykle og hrædelege Dagur
Drottens/Han mun snua Hiórtum Sedrañ
na til Sonanna/og Hiórtum Sonanna til
Sedraña/so ad eg kome ecke/og slæ Jörð
ena med Bañe/Malach. 4. Meining þess
ara Orða er/ad a þeim Týma þegar Herran Jes
sus Christus birtest/ þa mune adur pyrre einn
merkelegur predikare i Anda og Ræpte Elie
Spæmans lata sig sta og heyra/Og hann mune
tilræða Drottene Deigen/i þui/Ad snua Manna
Hiórtum þra Villunne og róngum Lærdome, til
heilsusamy

heilsusafnarar Ríeningar þeirra gömlu Sorpedra
og Spámanna/ so ad su sanna Religio og Guds
Ords Lærdómur mun a þeim Dögum verða þæg-
dur og hreinsadur/og koma aptur i samt lag sm
hafi var a Dögum þeirra gömlu Patriarcha og
Propheta/so ad Ljótun Jebraña samhliode Son-
onum/ Og ad Sonanna Ljótur samhliode eins við
Sorpedurnar og þeirra Lærdóm.

En Heilög Ríening talar um tuxr synelegar.
Lingadkomur vors Herrs Jesu Christi. Su þyr-
te Lingadkomian Christi skiede þa hā kom i þenna
heim/giect um fring i Hydingalande vppbyggian-
de og bodande Guds Ríke med synum predikón/
um og Daseindar vertum. Nútur hans synelega
Lingadkoma mun skie a hinum síðasta Deige/
þegar hā kemur i Skyuth Himensins med myk-
lum Ræptæ Mæstæt og Dyrðarvellde. Þar þyr-
rer/ hvað heilst Heilagur Ande talar um Sendi-
ng Elie Spámanns/ sa ed Christo skule Deigen
tilbwa/i mote hans Lingadkomu/ þad hlýtur ad
heyra til og vera þyrer sagt og spæd/edde allein/
æsta um þa þyrer/helldur og so eirnen um þa ad
ra Herrans Christi Lingadkomu:

Johannes Skrifare var Elías til þeirrar þyr-
stu synelegrar Lingadkomu Herrans Christi/ og
var einn Syrerrennare og Vndanbare Drottens/
þryddur med Anda og Ræptæ ELIEAS/ so sm
Gabriel Ringell vottar um hann seigande/ Þijn
Kniña Elísaþerþ skal Son þæda/hān skal
Johannes heita/ Og þu munt þapa þar
af Glede og Sögnud/ i marger munu þag-
na a

na a hans Sæðingarríð / Vín og aþeingan
 Dryck mun hann ecke drekka / og hann mun í
 Modurlýpe pullur verða af heilögum An-
 da / Hann mun ganga þyrir Drottne í And-
 og Kraptre helie / til að sinna Gíðrtum Sæ-
 ranna til Sonanna / og Vantruðum til Vís-
 tu Ríettlættra / og að tilreida Drottne al-
 gíðrt Gólt / Luc. 1.

Allt þetta kom þrátt seirna / þegar Jóhannes
 var kominn til sjns Ralls og Embættis / og hann
 skurde við Jordan. Þúad í hann tynna var Læ-
 demur þeirra Heilögu Sædra Patriarcha og pro-
 pheta að mestu stöken / og Guds Ords Lærdómur
 var með Súrdeige og Illgrese þeirra Pharisæis
 og Saduceis í öllum Greinum þálsadur og spíl-
 ur. Þá gíck Jóhannes þrátt með vañlættingar þre-
 dikónum / avyrtade þá blindu Leiddogara og Læ-
 repedur og þeirra Villu og Vantru / og þrámbat
 og í liose liet klæran Lærdóm þeirra gðmslu Pa-
 triarcha og Propheta / So að Gíðrtum Foræld-
 ranna til Barnanna / og Gíðrtum Barnanna varð
 snued til sinna ríetttra Forpedra / Þar þyrir talade
 Christur so til Gyðinganna / Aller Spæment
 og Lögmaled þapa spæd til Jóhannem.
 Og ef þier viled meðraka hann / þá er hann
 Elias sem koma skal / Matth: 11.

Enn þá seinne Elias sem koma mun þyrir sefir-
 asta Dag / þegar Sonur Gudz vill í annað sinn sy-
 nelega birtast / þá hefur a vorum Dögum vered /
 Doct. Martinus Lutherus, vppa húsörn Spædol-
 mur Malachias hlyder / eke sýdur enn vppa Jó-
 hannem

hæsem Baptísta. Og það er ad merka/ad Chrí-
 istur meina beggia þeirra personu/ þa Læresuenn-
 arner spurdu hann ad seigande/ Hvad seigia Skrípt-
 lærder/ad Elías eige ad koma þyrre? Þviad þer-
 ran suarar þeim so/ad hann talar bæde De Futu-
 ro & Preterito/Bæde um þann Elíam sem koma
 skal/og þann sem komen var. Elías(seiger hann)
 skal ad vísu koma aður/og lagðra alla
 hlute. Þo seige eg yður/ Elías er alla reis-
 du komen/ og þeir hafa eðle þekkt hann/
 heildur hafa þeir giört við þn hvad heillst
 þeir villdu/ Matth. 17. Þar hann talar um
 þann sem komen er/ þa meinar hann Jóhannem Stj-
 rara/En þar hann neptur þann sem koma skal/ þa
 meinar hann ann eða einhvern annan/huðr eða seinn
 östum Tíma þyrer hans aðra Singaðkomu mun
 láta sig sta og heyrja.

Nú vita Menn það/ og það hlíota öll Gud-
 hræddi Ljörtnu ad medtísta/ad a þessum Ruóllb-
 tyna Heimslins er eðle nöktur sa Theologus(hvar
 örsu diuplærdur mektugur og skíðanlegur sem hann
 er eða vera kann)ad foddan Anda og Krapt Elíe
 hafa hapt/sem sa Saluge Lutherus/og so myk-
 lu hafa a stad komed sem hann. Þviad vör chri-
 ner Menn sem nú lifum/ erum Límer Guds Heit
 lagrar Ríktíu/ og heñar Dörn/ og þeir Heilögu
 Prophetar og Postular eru vorer forþedur/ sem
 oss hafa þædt og alæd i Guds Orde/huðrt Ord vör
 er i þeim blinda þauadome mist og ypergieped hö-
 þum/en i staden medtekt þauans og Antachrist-
 slins Lærdom/ sem var og er þuert a more Lær-
 þ þo. done

tome heilagra Spámannna og Postula/ huad hiet
 er nu oplange vni ad tala/ En huad gíðeðe Luth
 erus? Hafi tof siet pyrer sendur þa heilögu Þi
 blíu/ lagde hana vt í sitt Modurmal/ rymde þar
 med wr Veige þauans Decreta/ Setninga/ Scá
 tucur/ Concilia/ og allan Mannna Lærdóm/ Hí
 ellt siet vid Lærdóm Spámannanna og Postb
 lanna sem sendur í h. gudlegre Ritningu/ og tæst
 ade þar vni föll og í Þyde lagde alla Mutachristi
 Drauma/ Mvka Reglur/ Mafia setninga og Læ
 doma/ og allt ariad Þram þapista/ Verðheilagra/
 Salslærepedra og alls Villudoms. Þar kom og
 vppramm Lios sannarlegs og gudlegs Lærdóms
 og þad h. Euangelium/ og med þeim hætte vrdn
 Christner Menn þra þauans Myrktrum og þolsk
 um Villulærdome med h. Ritningu leidder aptur
 til Christum/ til Forpedranna/ Spámannna/ Postu
 lanna/ So ad Híortu h. Sedra til Þarnanna/
 Sómuleidis Híortu og Sinne Þarnanna eru nu
 fomen aptur til sinna riecttu Sedra/ eprer Spado
 me Malachie. Þui hlytur hnn seinaste Dagur
 epter ad þylgia.

111 Þ þridia marta þramsetur S. þall eitt Te
 iðn og Merke sem þram a ad koma pyrer þafi sá
 dasta Dag/ og seiger berlega/ ad seinasta Dags sie
 ede ad vanta/ Syrr enn Framþalled er komed
 og openber er orden Madur Syndarennar/
 r Sonur Glótunarennar/ sa Mótstandare/
 sem sig vpp þepur sett yper allt/ sem Gud
 eda Gud; Þionustugiðrd neþnest/ sa ed setur
 sig í Guds Mustere/ eins r Gud/ og seigest
 vera

vera Gud. Og en seiger hann/Sa hreðvöise
mun verða openber/huðrn Drottin mun de
yða með Orde sína Munu/og ætma hann
með Auglýsingu sinnar Tilkomu/1. Thess.
2. Og enn seiger hann í öðrum stad/Anden seig
er líoslega/ad a seinóstum Dögum mune
höfðrer þalla þra Trúne/og hallda sjer við
Villu Anda og Lærdom Diöplanna/þyrer
þa sem í Smíadran Lyge Mælandur eru/
og þorbrendar Samuiskur þapa/Syrerbíod
ande ad giptast/og ad neyta þeirrar Fædu
sem Gud hefur skapad Trúðum til með
töku með Þacfargiörd/og þeim sem Sann
leikann meðkienna 1. Timo. 4.

Þesse Örd eru nógu líos/Syndarennar Mæd
ur/Motstandare eða Antachristur/og Glötunar
Sonur mun SITia/ þer ríktia og dröttua í Must
erenu/þader í Guds Christne. Og hann mun þif
íast þapa ap Gude Vallð og Mægt til ad setia sig
yþer alla Guds Þronustugiörd og Dyrkan. Og til
þess þylgia hönum þleire/huðricr ed þara með diöþ
ulegan Lærdom þyrerbíodande Zionaband og sjer
lega Fædu/þapande brent Mærk í þeirra Samu
iskum/eru þuller Lofa og Girnda / Lærdoms og
öleypelægra Syndu og Súuirdinga/ Þesse Synd
arennar Mædur í Guds Mustere/asamt með öllu
synu Achepe framþerde og Ríkte/skal þyrer Do
msdag verða tinnur auglios og openber. Og hann
mun þa Slag/og verða vm föll steyttur/eðke með
Suerde ap stormegtugum Kongum Lærdum eða
Seims Spödingum/hellbur þyrer Anda gudlegs

Muns/ sem er þyrir Guds Orð/ þad stætt hant
indur/ og þad mun þella hant um koll:

Nu er þad augliost þyrir öllum Möðum/ ad
Zellagur Ande hepur med þessum Orðum meinte
fierdeilis þant Romuerska þaua/ Þuad i allre Gu
ds Christne hepur eingin Þielate hapt soddan
Zoppratt/ Vallð og Magt yper Reysörum Kong
um Löndum og Rikium sem hant. Sant hepur og
þott þapa Magt og Vallð yper Zimeryte og Zel
unze/ Sant hepur apsett Reysar a og Konga/ Sant
hepur vpprætt Stund og Steyrðslð/ Bardaga og
Blods rthellingar/ Vpphlaup og Öþrid a medal
Zerra og Zöþdingia i Christneße/ Wingen hepur
Zellaga Ritning so þalsad og þormyrktuð med lif
num Glosum og Vreleggingum og Rygum/ og so
openberlega breytt og boded i móte Guds Orðe
so sem sa Romuerske þau. Vallð og Magt yper
allre Guds Christne og öllum Riennedöme hepur
efingen stætt so tillagt og eignad so sem þauen. Hor
doma/ Saurliþnad Sodoma Synder og adrar skam
legar Giter og Giter hepur hant myklu helle
ur lided enn presta Ziuskap. Huar þinnast nöður
stadar so margar og margþallðlegar Reglur Stætt
aner/ Bodord og Serningar/ um Söstur/ Karinur
Zelgehölld/ þurpöstu Mat/ og otelianlega adra
Serninga/ so sem i þeirre Romuersku Rirkii.
Snögt ad seigia/ Wæte i nöðrum Stad amarræd
ar þapa Mañaña Samuiskur so vered þuñgadar
og þlagadar/ þyndar og tualdar/ so sem vnder þinn
Babiloneska þauadonie/ et ct.

Þar þapa marger ap Reysörum Kongu Ser
rum og Zöþdingium vidleitad ap stætt ad hrinda
þauana

Pauans Baste Forbode og Vallde/ og verda laus/
er þra hans Prældome/og anaudar Ofte/ en þeim
hefur það ede hroðed/so seinge og a meðan Gud
liet þa Myrkrasta Magt yperstanda. Enn nu a
þessum seinöstu Zeimsins Dögum er það skitara
og hreina Lios Seilags Kuangelij vpprukket/ so
ad Pauans Villudomur er öllum auglios orden/
og öll hans Selgedoms Græne er i þann mata ap
hönum suipt og teken/ad bæde hann og hans Sylg
tarar hljota stalper ad jata og meðkæna/Ad alls
rei nöckurn tynna hafa þeir ap nöckrum Reysara
eda Ronge so sannyrðter og nidur keyrder og til
baka drippner vered/ so sem ap þeim Gligdum wr
Nordre komu/so sem skripad stendur Daniel 12.
Þuad hiedan wr Nordrenu/ wr Þyskalande sem
liggur til Nordurs þra Romaborg/hefur vor Sig
urhöpseinge Sonur Guds sa Ginneske Michael/
daudlega sætt þann Romuerska Paua/hvar ap aug
liet er/ad sa seinaste Dagur er i nand.

iiii I þiorda mætti seiger Ezechiel i synum
38. Cap. Ad a seinöstum Dögum mine Gog og
Magog koma yper Giallbygder Israels/ þegar
þær hafa seinge so sem i eyde vered/vnder Valli
de þess Babiloneska Rytis og Qpergangs/Og þeg
ar Men eru leyster og þrellsader þra þui Babilo
neska Suerdenu / þa mine Gog og Magog þalla
inn i Landeð/og þetta þ med orelanlegum marg
þiölda syns Folks og Herlids.

Þerlega talar hann vm þann seinasta Tjma/
hvar med hann meinar Enda Veralldarefær/ þeg
ar sa seinaste Dagur er ad eins okomen. Israels
Siöll eda Giallbygder merkia þau Röd sem med
pp iij. fienä

tíða og hápa chrístelega Tru/ En Babiloneska
 Suerded merker þauadomen/ það er Vallð og
 Þvergang þess Rómverska Antachrists/ vnder hu
 þrium Heilög Christne hefur langa tíma leigð
 hjer í vestur Asíunne. En Gog og Magog mer
 ker Machometz And og Ræðdom þeirra sem
 með Umbreytingu Guds Orða Ræðdoms tilreidda
 Veigen þeim Machometíska Antachriste/ Og er
 Meining Ezechielis Spámanns/ að Ísraels Sjall
 bygðer/ það er Guds Heilög Christne/ mun af tvef
 mur meftugum Sjandmáðmum verða yperþallen/
 sem er þauadomurenn sa Rómverske/ og Gog og
 Magog/ Það eru Tyrktar og aðrer Heiðingjar.
 Babilons Vallð og Öprýkte þer þyrst a vndan/ og
 giðrer Ísraels Land eyðe/ En þyrer Guds And
 og Myrkun mun Heilög Christne verða leyst og
 þressuð þra Suerðeinn. En þa þu/strax þar eft
 er fíemur sa annar Sjandmáðmurenn Gog og Ma
 gog/ hann mun önguð syður þlaga Guds Christ
 ne enn aður giðrde þauen og sa Rómverske
 Antachristuren,

Þetta vppþyllest og fíemur þram a vðrum Dö
 gum/ a huðrum allmarger gípa sig þra þm Róm
 verska þaua/ og hans Ræðome/ og opna allar
 Þyr þyrer Gog og Magog / það er Tyrkteskum
 Ræðome. Þetta giðra a þessum Tíma Caluinist
 ar/ Endurskýrarar/ nyier Arríanar/ og aðrer þeir
 sem þara með Tyrktiskan Villudom. Satt er það
 þeir hápa ypergíeped þauadomen/ og hallda sig
 að vera Guine þeirrar Rómversku Sooru. Enn
 þeir apneita þo Kræpte gudlegs ORÐS/ og þess
 Heilaga þreðfunar Embættis/ tafa Merg og Ri
 ar na

Martha þra Heilögum Sacramentis / aðskilia
 Christi personu / lasta og lyta mandomlega Xato
 turu Christi / og ræna hana síne guddomlegre Ma
 ge. Repormera sínar Ríktur med Auxenne / lí
 da húðrke Þrossmarki Sont nie Alltare / þerra Rí
 ktum / ei nóðrar Mynder eða Bilate / mæðru myt
 lu pleira sín hier verður ei týnt nie taled. Suo þ
 er auglist ad sia og merkia / ad þar Þauadomuren
 er vtreken / þar mune Machomet med synum Syr
 errenndrum jnfoma / og ónguú sýður plága Guds
 Christne en áður gjörde þauen / Rom. Guad híd
 sama ad er vñst Teikn til hins síðasta Dags.

v Þ þinnu máta seiger Ezechiel / ad a þm Dög
 um mune Gud lata Eld passa yper Magog / og
 alla Heidíngia / sem ottalauser bua / Þeyðnum / Ez
 ech. 39. Guar med hann gíepur ad skíllia / ad þyr
 er þann síðasta Dag mune / ny Lónd nyar Þyar
 þundnar verda / þær ed langt og vñtt liggia þra
 Christnum Mönnum / þar ed Heidnar Þioder / ha
 þa leinge líkad / í Friðe og Blíndleik sínar Aggu
 da Þyrkanar. Þær þær þioder mun koma Reide /
 Þrynd og plága so stor og mytel / so sem yper þær
 aunar Þioder rígnde Elda ap Himnum.

Þetta er allt skieda vorum Dögum / og kem
 ur en þraim daglega / Pulad nu a seinasta Heimstis
 Aldre hapa Miemi þundad ofunnugar Þyar og
 ónnur ny Lónd / ap húðrum eingin hepur vítað
 ap þeim Gómlu. Þesse Lónd verda a vorum Dög
 um vppsigld / ap Spanskum / Fransosum / Þingelsk
 um / Hollenskum / sem siglt hapa um alla Jardar
 Þringluma / og þundad hapa mæðg Lónd og Ronga
 Ríkte megtug / allðrei áður þyr kunnug nóðrum
 þ þ þ þ ap þeim

er þeim Hömlu. Svad hið sama ad vgst Teikn
er til hins sjðasta Dags.

Enn so mætt sem ahrærer þínu og plægu
þeirra aumu Þiöda sin bua i America/India/ og
i öðrum þeim Lóndum og Eyum/og huðsu þær
aumar Þiöder skule vera þýndar og plægðar mð
ölyðanlegum Eyndar Þrældome ap. þm Spönsku
það verður hter eðe vt sagt nie skýrt. Allenafta
til eins Epterdæmis/skrifar Jeronymus Benso/
ad i eina luttillu Ey sem nepnest Hispaniola/hæp
i þyrstun/þegar su Ey þanst/vered þimtæn sinn
um/eda xx stannum Lúndrad Þusund Manna/enn
ap öllum þeim Mannþiölda ste þar nu eðe ept
er þriú eda þiögur Lúndrud. Öttestanlega marger
eru þordæmder til eilíps Þrældoms/ til ad grapa
vr Jörðu Full og Silpur. Öttestanlega marger
hæpa ap Eynd og Muruilmán dreped sig sialper i
þeim Lóndum. Og med þui ad Skift er skied og
skiedur enn nu daglega/ad foddan Öpsoknar Ellð
yr Guds brennande Reibe er epter Spadome Eze
chielis ap Himnum Fömen og þallen yper þær Ey
ar / þa ma nu vissilega skýtt vera Teikn til sjð
asta Dags.

vi I slóttu mætti er þ vel merktanda sem Da
niel skrifar/og S. Jóhannes talar vm i sine Öp
enberingar/Bok/Ad þo miög hryggelega gange til
i Guds Christne/i mote Heimslins Enda/þa mun
ne Gud þo giepa merkelega Þiennepedur og Lær
ara/þeir ed örugglega munu vpphepa sin Gliöð/
i glegn þeirre Babilonesku Sooru i Rom/so sem
stendur Apocal. 14. og 18. Og þeir sem vnder
Sigurmerke vors himneska Michaelis strýða a
more

móte þeim heluglka Villu dreka/sem skripad stent
dur/Apocal. 12. Þeir ed mörgum vísa þaá ríet
ta Ljpsins og Restlætesins Veg/munu skyna sem
Liome og Seidmúr Límensins/ Daniel. 12.

Þesse Spadomur er þráð fomen a vorum Dög
um/a huðríum Gud hefur vppvakt og gleped mar
ga merkelega Lærepedur prydda med 4. Anda
Gæpum og himneskum Krapte. Þeir ed miz Mæ
gt og Rógsend hápa strydt og stormed vppa þa
uadomen i nordur. Lóndómum/og med Suerde 4.
Anda/þad er med Guds Orde hápa móte staded
Pauans róngum Lærdome/og med heilsumlegi
um Vnderungum/Ríeningum og Lærdome há
pa þíonad heilagre Christne/og heflage Gud; Orð
i synum Bókum hápa vrbreidt og bored/oreliant
de Solum til Gagns og Goda. Þuilyter hápa
vered Lucherus, Philippus, Brentius, og marg
rer bæde a þeirra Dögum/so nu og lqka i ymsum
stæðum/Lóndum og Ríktum. Soddan Læraa og
Ríennepedur hefur Gud ap Mæd og Mýskum gie
ped/Og er ofkanda ad hann vilie og so þramveig
is trúa Lærepedur glepa og vppvæta i síne Chr
istne alle til hins síðasta Dags.

vii I síðunda og síðasta máta vottar Sonur
Guds/ ad a móte þeim seinasta Deige skule slast
Teitn a Solunne og Tunglenu / med Stormum/
Storundrum/Sioargange/og med hræringu Lím
ensins Krapta/ Luc. 21. Og er oepad Mæining
hans Orda þesse/ Ad lqka so sem gamall Mædur
sa sena fomen er ad Sotum þráð/hann þer dagler
gg hvingnande/ad Seyrn og Syn/og öllum Kröpt
um Lqkamans og Lidanna/alle þangad til hann

þerdur lagdur niður í Mollðena/af húðre hann
er skapadur. Eins er vared og hættad þessare
myklu Byggingu Himens og Jarðar/ Sun hlýti
ur í mote Buðlde Hefmsins og syðasta Dags að
veykist og þara hnignáde að öllum Bróptum og
Verkónum Solarennar/Tunglsins/ Planetanna og
Stírnanna/hjá því sem áður þordum vered heft
ur/allt þar til hun hrápar og þorgeingur.

Þetta sannast og sýner sig í Raun og Sannleik
ka/eðe alleinasta í því/húðrðu öllum Jarðar Gr
oda og Muxte þer aptur/Zelldur og eirnen í því
húðrðu að minnar Brapt og Lita Solarennar/og
Planetanna. Þeir Meistarar sem ransaka Himen
tunglaða gang og Verkaner/þeir skripa að það ef
sta Firmamentum Festingar Himen sie nú nærre
Jörðunne/en í þyrstunne/og hafa gicped sig niður í
Kopted um níu þusund/níu hundrud/sek og síð
tiu Milur að reikna / þra því sem hann hefur í
vpphæpe vered skapadur. Og epter þeim Mæler
og í sama mætti er Solen nalagge Jörðunne enn
hun var/ til Merkis/ að þesse Himen sem nú er
mune snarlega þalla í eitt og þorganga/og sú Ri
etlægis Solen Jesus Christus vor Endurlausn
are mune snart láta sig slá/til að brenna og vpp
aptur að smelsta þenna Heim/ og gíðra aptur að
nyiu nýan Himen og nýja Jörd. Þar þyrer lyka
so síu eitt stort gamallt Lús það tekur til að hall
ast/og aller Vider taka til að þvona og hrórna/að
yr enn það hrápar niður/So geingur það til um
þenna Heim/allt þangad til hán þellur og hrápar
niður í einu.

Slætre Tektu og Merke hins syðasta Dags
mætte

mætte hter verða þræntsett/ sem er um allskyns
 Ráglæte sem i vóxt þer/ um Kolnan christelegs
 Ríðerleika/ um Strýð og Sciríðilld i öllum Lónd
 um og Ríðium/ um Drepsotrer og Hallare/ um
 Sorg og Rhyggju skundlegar Næringar/eins og
 var a Dögum Noa/ et et. En med þui það vill
 oþlangt verða/og sa Lærdómur verður i þóstilli
 um og öðrum Fræðebókum Lærdra Manna þræm
 settur/ þa læt eg christelegum Lesara vera þan
 það vafad.

Þiorde Cap.

Finis Seculi huius, Conflagratio Ma-
 gog & Exturbatio Diaboli.

Um seinasta Enda þessa heims/og um Elld
 þan sem koma skal yfir Magog/Og um þullkom
 lega og endelega Utþvæpan Diöþullins burt ur
 þessum heime.

Svar og húslyktur að verða núm Endur þess
 Darar Verallðar (hvar eptir Doms Dagur
 mun jafnsnart koma) það þísum vör i Op-
 enberingar Bok hins h. Jóhannis þar so stendr.
 Saran mun vt ganga að valla heidnar Diö-
 der sem að eru i þíðrum artum Jærdarenn-
 ar/Gog & Magog/ad sagna þeim til Bar-
 daga/ þuðrra Tala að er sem Siapar San-
 dur. Og þeir vpp stígu yfir Vjðd Jærdar-
 ennar/og umkríngdu herþvæðer heilagrar og
 þa elskulegu Borg. Og Elldur kom þræ
 Gude oþan af himnum & svelgde þa. Og
 Diöþ

Diópillen sa þa villte varð fastadur í Dá
 þe Elldisins og Brennesteinsins/ þar ed Dy-
 red var og sa þalske Spæmaduren/ og
 kueliast þar Dag og Nott þra Lilýpd til
 Lilýpdar.

So ad Orð þesse verðe riðtelega skílen og vn
 derstaden/ þa skulu þeir Rínþóldu víta/ ad Zei-
 lóg Ritning gíetur tueggja Antachrista eda Or-
 na Ryttesins Christí. Sa þyrre er Sonur Glótun-
 areñar/ eda Mædur Syndareñar sm þyrre var þra
 sagt/ Sa annar er Gog og Magog/ Zefech. 38.
 39. Glótunareñar Sonur er sa Rómuerke þauē
 og allur hans Þuadomur. Gog og Magog er
 Machomet med synum Tyrktum og Tartórum/
 Ap þessum tucimur Orinum min Ecclesia mili-
 tans/ þad er Zeilóg Guds Christne hardlega ver-
 da opsoft þand og plægud hier í Zeime. þauen
 edur Sonur Glótunareñar hañ er í Christneme
 og innan Christne. Gog og Magog/ Tyrktar og
 Machomethistar eru utan Christne. Þesser
 tucir Antachristar hapa nu a þessum Þögum vn
 dan siet sent og skíðad þyrerparande Þillur ad
 tilreida og bwa þeim Þeigen. Þannum hialpa
 hans Jesuitar og Mætar/ og aller adrer hans
 Þillumēñ. Gog og Magog styrktia þeir nyir Kr-
 ríanar/ Calvinistar og Þendurskýrarar. Þeir ed
 med allniðrgum Lærdoms Greinum samþliðdan
 da eru Machumeths Lærdome og Ríenþingum.

Nu arýsar Guds Orð/ ad þyrer syðasta Þag
 skule bærðer þesser Antachristar openberer og
 þugllofer verða og vn koll fastader. Openberan
 þess

þess synduga Mannsins i Guds Mustere skal þara
vndan/En Muglysing og Míðurlag Gog og Magog
a Israells Stóllum þylger þa epter. Slegt er
nóðurn part skied/ og mun hjer epter en þramar
þram koma. Þulad Þauadomuren hefur þeinged
olætnande Slag og Lemstur/Machomeths Villa
er og þyrer öllum auglios og openber ordeni.

Samt og andur/Med þui Diöpullen vill eðe
vndan lata/eðe Tapt gjeþa/ap þui hær veit ska
me er til hins seinasta Dags/ þar þyrer vt eys
hær allre sume grímdar Magt og Reide/ og vpp
vetur og huetur bæde Son Glömunarennar og so
Gog og Magog i gjeðn Guds Ríktu og Christ
ne. Þetta híd samt þramsetur Openberingar
Boken med lösfre Mynd/19. Cap. þar so stend
ur/Ad Romuerska Dyred hape marga ap Kongu
Jardareñar med sier/og þeirra Herlid/til ad strí
ða a mote þeim Máne a hugtum Hestenum situr
sem ad nepnest Guds Orð/og a mote himneskum
Herskara öllum sem epter þylger Guds Orð. Og
þapnsmart þar epter a 20. Cap. Þegar Diöpull
en er laus laten/þa mun hær og vpp reisa Herðs
ingia/Gog og Magog/med otelianda Her/ til ad
berlast a þa elskulegu Borg og Herbwder Seilag
ra/þad er a Guds h. Christne.

Suma er þad/Su Seilög Christne sem berst
i þessum Seime vnder Merkið Herrans Christi
hún hlytur ad verða lýt synum Herra og Brwð
guma Jesu Christo/ Seime hlytur ad ganga þyrer
Seimsons Enda alýta so sem hönum gíeð i mote
Þaudanum/þa hær skýlde skilia við þessa Seim.
Samu opsoðu tveggja handa Winer/ Caþhas
Rienemans

Ríenemaña Höpdinge sem í Musterenu Drottne
ade/med öllum synnum andlegum Selskap/phariseis/
Saduceis/Skrípelsardum og Löguirringum.
Síner adrer hñs Övner vtan Musteris/var Her
odes, Pilatus med þeirra Höpdingum og Serðs
mösum. Eins og med sama hette mun Guds
Christne í mote Heimisens. Enda verða þjnd og
plagud og hunglega Öpsökt af hennar Övinum
bæði þían Ríktu og vtan. Caiphás þían Ríktu
eða Christne er sa Blótunar Sonur Pauen
í Rom/med öllum hans Selskap. Pilatus og Her
odes hennar Övner híd ytra/ eru Tyrktar og
Tartarar. Og líka so sem Musteris Höpdingen
Caiphás med synnum Saduceis/phariseis Skrípt
lardum og Löguirringum stundade allra mest ept
er Herrans Christu Lýpe/eins er a þessum Dögum
eingen þyngre nie argare Övinur Guds Christne
en Pauen í Rom med synnum papistum/og Calu
nistar og Endurskyrtrar.

Örsök hvar þyrer Caiphás med synnum Drott
herrum/ phariseis og Saduceis/ Löguirringum
og Skríptlardum var so beiskur og gramur vpp
a Herran Christum/hun var þesse/Hafi burt kast
ade þeirra Vertheilagleika/strappade þeirra Vil
lu og vangan Lærdóm/ og beynsade líoflega að
hafi vare eðe að eins Madur heildur og einuett
Sonur Guds/ et ct. Eins verður su sama Guds
Christne a þessum Dögum hátud og öpsökt af pa
pistum/Caluinistum/Arrianis og Endurskröðu/
vegna þess hun strappar þeirra Apgudadyrtan og
allra handa Villur med Guos Orde/og mæler þm
í mote openberlega.

Ætér að auké/ Lyfta so sem Caiphas/ Herodes
Pílatús/ Gyðingar og Heiðingar hielldu allar
eitt í gegn Christo/ þó þeir være sijn a millu og
samþykkt/ so að eptir allra þeirra samþykkelegu
Dóme hlaut Herran Jesus Lyfð ad missa/ að
þú hafi meðtíende sig að vera Guds Son/ og að
hafi munde stístande verða til hægri Landar All-
máttugus Guds/ þar þyrir varð hann til Dáuda
dómdur/ og halden sem hinn veste Gudlastare/
Upphlaups mádur og Sultare/ Þú varð hann a
Krossen negldur/ haddur/ spottadur/ með Galle
og Þette dryðiadur/ og halden Dóluadur og bæn
þóddur. Eins er nú (í öðrum Lóndum) a þessum
Dögum/ Papistar/ Caluinistar/ Endurskýravar/ Ar-
tanar/ Machumetistar til Sínis. Sijn a millu þor-
tíast þeir eins og Lunda og Ríetter/ En þú
hafa þeir samhellde að hata og ofsaka þá ríettu
Evangelísku Ríktu/ og henna nídur að þrytka.

En húsru Dóldugur og þasamlegur Gud er
í synum Vertum/ það er auglóst að þú/ að þeg-
ar Christur var andadur a Krossinum/ og Gyðin-
gar meintu að nú være með öllu vegiðr- um hafi/
Þa lítur Gud Solena myrknaft/ Dídrenu springa/
Jórdena Krístaft/ Fortíalldeð í Musterenu ríma
og Graper Framlídeð a opnaft/ So að Gópuðs má-
duren og þessir aðrir bóruðu sjer þyrir Krístaft.
Þar með þá uppvakte Gud/ Zachodemum og Jo-
seph/ so að þeir með Leypu Pílati tóku Lyftam-
an Jesu að Krossinum/ og veittu hönnum heidar/
lega Jarðarpór. Eins alýta mun Heilagre Gu-
ðs Christne ganga a seindstumu Dögum/ Sun mun
verða ofsokt og nídurþrykt að hennar grímum op-
foðnar

sofnar Mönum/og virdast so sem veflokt og læt-
en. En þa mun Gud koma og læta syna Dásem
i ljóse/og vppvektia nöðra goda Men/nöðra M-
chodemos og Josephos/þeir ed m3 Þveruallþins
Reyfe munu vuder þryctum Christi Limum Hei-
alp og Hlastod Lws og Heimile veita/So ad Gu-
ds Ord mun alleinasta hreint og omeingad blípa
i heimuglegum Lwsum og Sybílum.

Hier med lætur Satan stier eðe nagia/Hellb-
ur so sem hañ kom Rieñemaña Höpdingium Str-
iptærdum og Mulsdungum til þess/ad bidia heid-
en Lands Domara um Strýds menn/til ad gey-
ma Gröpena og Lyfaman Christi/so hañ skylde
eðe vpprysa/So mun hañ med Magt og Siyrt
Gog og Magog/ovngan her saman draga af öll-
um þiorum ættum Verallðar/i more þessum lgt-
la jñelukta Söpnude Guds Heilagra/ huðr ed þa
mun vera so sem læten og i Jördu græpen/Og so
mun framkoma Spædomur Jóhannis/ad þeir mu-
nu umkringia herbwder Heilagra/og Guds elsku-
lega Þorg/so ad þeir Christnu eðe skule þa vpp-
reisn/hellbur vera so sem dauðer og jardader og
Molldu ausner.

Enn so sem þad skiede/ Þegar Caiphas med
synum Selskap meinte Christur læ dauður og vt-
giördur i Gröpeñe/þa liet sa allra hæste hid þyr-
sta sta sin Krapt og syna Þyrd/og skaut vardhall-
ds Mönum Stielt i Þringu med Jardskiapta og
Eldingum/so ad þeir vrdi dauðhrædder/Matt-
28. So mun og skie Opsofnar men Vtvaldra Gog
og Magog/Þegar þeir med synum orclianda her
umkringia herbwder Heilagra/og villia med öllu
alma

afma Guds Christne og Söpnud/ þa mun Riede
Guds og Eldur þalla af himnum yper þa / So
tvingt verða öllum heim/ að vor Lausnare Je-
sus sit efi lifande/ og að hann hjálpe þeim síð a hvi
trua og treysta.

Auf þessa/ og aður efi Herran Jesus reis vpp
af Dauda þa þor hann til helugra/ so sem vottar
vor christeleg Truarfærting. Þvíad þegar Jún-
ur Satan hófninge þess heims var i þellu Trau-
ste þar um/ að Christur være af Daudanum vpp
sueigdur/ so sem aller aðrer Adams xidiar/ Þa
þor vor Lausnare sannur Gud og Mædur midur
til helugra/ so sem þa efi stormetugur Herr og
Kongur dregur með Mægt og Valde i glegnum
sinna Övina Land og Ríke/ So hefir Christur
soft heim þann Böluada Belzebub/ þundar hann i
hans Greidre/ og með Mægt og Sigre jaftefð hans
Kæninga Slot og Herberge/ fleigð ohreina ill-
sku Anda a Slotta/ rænt helugte og midurbroted
með synnum Jarngreindum og Veggskórdum/ og er
epter Spædome Oseas orden Þanamaður Daud
ans/ efi helugte þinga og pestilentia.

Með sama note mun skie a þeim Týma/ Þe-
gar seinaste Dagur tekur til/ og Guds heilager
skulu til eilíps Lyps vppvakter verða/ þa mun
Þrópullen með öllu synu Ríke/ og ohreinum illsku
Mundum og Harrum a Jörðusie og vnder himmet-
um verða höndladur og gripen/ og fastadur i log-
anda pytt Elds og Brennsteinisins/ Apocal. 20.
Það mun vor Drottin og Lausnare giöra/ og las-
ta Dom ganga/ og dæma þann Böluada Satan/ eðde
einsamall/ heildur með öllum synum Þeuðrdum/

huðria hafi mun taka með sér þar til/so sem S.
páll seiger til Corintheos/ Vite þið eðe að
vör munum dæma Englana/1. Cor. 6:
Stór Leyndardómur er sýkt/og eðe ólyktur voru
re Truargreini vni. Óþanþör Christi til Selugtá.
En huðnen þetta mun ganga til/það einum vfi
er eðe með vorre Skynseme að grípa hie i Seis
me/allt þangad til vor Simneskur Adam Jesus
Christur lætur það þramt koma/ og setur off það
þyrer Sionet.

So sem Sælen Gerrants Christi er epter Re
offens Daða þaren i Paradys til Guds/og hefur
þar vni Seþnd talad yper þeim leida Andskota
(so sem ardur þyrer skripað er i anarre Bókene)
So koma og Sæler Riettruadra epter Daða þi
i eilýpt Lýs/Og af Aft og Elsku til þeirra Ger
ra og Brudguma/klaga þær yper þeim leida Di
óple/og ofka að Seþnd og Reide kome yper hann
og hans Rýfe/og að hafi meige vr Seimenum vr
skvpadur og burt fastadur verða.

Samuelsgis er Christur epter sinn Daða/
eðe alleinasta jngeligen i Paradys til eilýps Lý
ps/Seldur hefur hafi með síne sigursællre Rídur
þör til Selugtá/ þeim Seluysku Illsku Mundum
og Mordingium diarplega þyrer Augun geinged/
med satleyse syns vthelles Blods og Lyplacens
Lytama/ og hefur þa Hertekna þangad/ og með
Riedium Myrkrana bunded/ og til eilýps Ellds
(i huðri þeim skal að Enda Seimsins pleygt og
fastad verða) þa dæmde og vrskurdad/2. pet. 2.
Jude. 1. Og nöðrer af Seilögum Ræpedrum
hallda þetta hape skied litlu einu þyrer Oppreis
una

lífa/óm Mídnátte/Þpter dame Samsons/ húð
ed ver Sigura og Sýrermýndan Níðurstýgnslugar
Christi/ þa hafi vñ mídnáttis Týma töl Þorg,
arhlíð Scadarens Giza stíer a Herðar/og bar það
vppa Stialled hía Hebron/Judic. 16.

So kann skie/þegar seinaste Dagur hefst/og
þa þeir Framlíðinu skulu vpprísfa/ad vor Herr
Jesus Christus mune í síne Grímd og Reide þá
bóluðaða andur dæmda Satan grípa og taka/ og
leida hann þrám þyrer Særler allra sinna Dvald
ra/sem ap'þeim leida Diðple hafa vered hie í/Get
me líplarnar þynder og plageder. Þa minnu aller
þesser Guds Dvalder/so sem Romingleg Brædur
Herrans Jesu/og so sem hans Dvalder andleger
Rongar/ vera Domarar / og med Christo dæma
þa Illsku Anda/og seigia/ÞROTten ÞROTten
Það eru þeir bóluðdu Níðings Andar sem sig
vppreistu í mote þier/og þína Níðleipd/þíu dyr
teypt Þóru hafa í Heimenum vegna þíns Heila
ga Næps opstótt þínt og plagad alle í Dauban/
Þar þyrer þu Þrotten Ríetelante Domare/bíta
la þeim nu so sem þeir hafa þorskuðad/og lát
þeim í Róll tóma matleg Lamm/og þleyg þeim
an allar Vagðar og Næðar í Þytt þinnar brenn
ande Grímdar og eilyps Ellðz/tíl Verndar og Sor
suars þinnar Dyrðar/og Heiburs þínu Heilaga
Næpe/so það verde eðe leingur þorsmínd og last
at/hellidur eilypslegs og oendanlega dyrtad og veg
samad.

Þetta mun so ganga til a seinasta Týma Ver
aldearensar/þyrer Vpprísu Framlíðennar/og andur
enn Þoms Dagur tekur til. Þuad so sem vor
Q 99 Þrotten

Drottinn Jesús/endaðe þína látelmoðlega Híer-
rist a Týma síns Danda/med síguðsallre Ríður-
stigningu og Áþeruinningu allra þlra Anda og
Álara/og so sem hans gleðeleg Vpprisa kom þar
strax eptet/So mun eins lyka ganga hans andleg
um Rýkama/ þad er þristelegre Rírtíu. Þegar
hinn hefur nu vered þull þýnd og þlaguð/opsóft
hadd og spottuð/deyð og lyþlæken af synum Op-
sofnurum og Guðnum/so sem skíðe hennar Þri-
wðuma/og Gófuð Herrann Jesum Christum/þa
mun Ánderen koma/og Ánda glóða a allre Áras-
Sýrriollu og Stræðe/og öllum Opsofnum þess þon-
ða Dísþula/og mun Álðerenn koma af Áinnum
þra Guðe/ og restkupa Dísþlennum og öllum hans
Áarum/og kaste þeim i Dyfke eilýps Álds.

Þa mun Satan eðe díspútera nie skrapa mar-
gt við Christum so sem hann glóðe i Áyðemórt-
cune/Ááttch. 4. Hann hefur þa þemged síñ Dom-
Joh. 16. Og er þyrer Ángu med Áíðurstigningu
Christi til Gelufts med Áírtkraña Redum þinn
den/og allt þangad til geýndur til Domjans/ 2.
pet. 2. So hann hlýtur þa jafnfiart med öllum
synum þlsku Áundum og Áarum að verða restkupa-
adur og vrekten wr þessum-Áeime i eilýpan Áld
og breñande Áál guðlegeat gríndar Reide. Hann
var sa þyrste allra Skiepna sem sette sig vpp
mote Guðe/ og kom Ááttchum til að synoga/ og
glóðe stalpan sig að Góþþingia þessa Áeims/ i
giegn Guðs Áýne/ So mun hann og eirnen verða
sa þyrste a Áeimsins Ánda/sem med synum þlrum
Áinglum Áarum og Árendrekum verður þullkom-
lega restreyttur wr Áeimenum/til Gelufts/so að
eðe

ede mun nóðkur af þeim epter verða/og eða ein/

Simte Cap.

Tuba Cœlestis & Apparitio Christi
In Nubi bus.

Vin Lwður Guds/og þad Simneska Heroop
Og hudsu ad Christur mun láta sig sta i Scyn
Simensins.

Sykta so sem vor Kenneskur Höpðinge Herr
an Jesus Christur er epter syna Sigurðar
til helugetis sinna Morguns a hinum þrid
ia Deige af Dauda vpprisen/ So mun og
almennileg Vpprisa allra Framlidenia epterþylgia
þegar Andskoten er ur Heimenum teken og fast
adur med ellum synum Marum og Ringlum. En
þad seinasta Doms Deige vid vgtur/ þa er þad
vitanda/ Ad hā mun byriast med einu Simnesku
Heroope/og Herlvðra Hliodū/so sin skripad stendr
Drotten mun med einu Heroope og hþud
Engelsins Hliodum/og med Guds Lwðre
opan Roma af Simnum/ 1. Tessalon. 4.
Hier fram setur Postulen þrent/ huar med epste
Dagur mun i seinustu Herrans Christi Singad
komu vppbyriadiur verða/ sem er/ Herooped/
Höpuðefingelsing Róðd/ og Guds Lwður.

Þetta Heroop tekur hā af plagsid Scryda
maña i Barðgum og Gróstum/þegar Sylkingar
syga samau/og adur en þeir ganga i Höggoruftu
og beriaft/ þa herða Scryds mañ Luge syna med
Wope og Ralle. Eins mun skie (seiger Lucher
tus) þegar Christur kemur i sinne Dyrd op
Q q.ij. an ap

an af Himnum / ad hallda Ströð og Bara
 daga við sjúna Övine og ad hepnast a þíni
 sem eðle þapa viljad þecþia Gud/og oblyð
 ner þapa vered Euangelio / 2. Tessal. 1.
 Þad mun skie með Heroope og Höpudeingelsins
 Gliodum/og með Basun eða Lwðre Guds. Enn
 ei mun þad vera söddan Heroop eða söddan Gl
 iöð sem Miem plaga hier ad þapa/Þige heilður
 söddan Lwður eða Basun/sem er giörð af Silp
 re Kopar eða Messing/so sem Moysis Basunur
 voru/Num. 10. Heilður mun þetta vera eit
 Sterkt/Þroptugt/ Himneskt/Ognarlegt og Gud
 legt Heroop og Gliöð/sem heyrast mun um allan
 heiminn og alla heims Þringluna. Nöðud Þpet
 kame slafs Heroops ma sia og merkia/Þsg. 37.
 Þegar Sennacherib Assyria Lands Þongur ka
 med her sinn öuygann þyrer Jerusalem/Þa þor
 Guds Þingell (seiger Lutherus) liet heyra sinn Gl
 iöð/og blies i sin herlwður/so ad allat herbwð
 er lau þullar af Þaydra Manna Rytömunum. Slif
 ft var eit ríett guddomlegt Gliöð/og öll Þörðer
 skalp vnder/so a einu Hugabragde lau þar þallnar
 Hundrad Lxxx og v. Þusunder Manna. Þuad so
 hafde Gud arður sagt þyrer/ad hann villde af Him
 num öpan burt rēta Sennacherib þra Jerusalem
 Þrotten (seiger Þsaías) mun laeta heyra sjúna
 Þyrðlega Raust/so þeir siae hans vrríerann
 Armilegg með reiduglegre Ögn/og með Lo
 ga þortgarande Ellos/ með Geisslun með
 sirýðu Regne og störu Hagle/Þuad Affar
 mun skielþast þyrer Raust Þrottens sem þín
 flær

flær med Vendum/ Duiad Vöndur mun
 ganga í giegnum allt/ og hafa riðtt a/ þeg
 ar Dröten klemur yper hafi med Bumbum
 og Hörpum/ og strýðer a alla Vegu í mote
 hönum. Esa. 30.

Med Sodoma og Gomorra gleð þad eins til/
 Japhstarr sem Lot var med sínum Dætrum kom
 en í þann litla Stad Zoar/ og Sol var vpprunn
 en/ þa kom esinn Stormur ogurlegur/ Solen varð
 súðr/ Þar fóku til að heyrast Struggur og Reidar
 þrumur/ Og Dröten rígnðe Vilde og Brennestet
 ne opan af Sínum yper Sodoma og Gomorra/
 Hann vmtuðnade Landinu a Rugabragde/ og þor
 diarþað e alla Jafbyggjendur þeirra Stada/ og sók
 te þeim í Helvætis Apgrunn. Sláðar eru nú Guds
 Bumbur/ húðrjar S. Þall hjer kallar Höpudeing
 elssins Gíod og Guds Kvður. Þuiad Reidar þrum
 ur og Struggur Guds eru alífa að heyrast so sem
 Bumbur/ og þeir Kvðrar sem í Hæðögum eru
 hæðer. Þegar Gud talar í sinne Reide og Dyrd
 þa hlýtur Jorden að skilpást og hrístaft og vera
 sem dauð. Þegar nu söddan Gíod og Guds Þar
 suna eða Kvður gíellur/ þa munu Solen/ Tungl
 ed og allar Stíepnur falla vpp og seigia/ Dröte
 en Riðttlaetur Domare/ Slá í Sel/ Slá í Sel/
 Það eru þeir Ogudlegu sem eðe þedtu þig/ og þe
 Salschriftnar sem eðe hafa vered hlýðnar Euan
 gelio Christi/ Allar saman hafa þeir lastað þitt
 Azapn/ og þýna Sallaga hafa þeir opsoft/ og hat
 ad og lýptarad a Jördunne/ Slá í Sel/ meir enn
 þíal er komed að enda söddan Framperde.

Soddan Zeroop og Rall og Lwdra gangur/
med grímdar Storme og Vredre mun þá heyrast
í Loptenu vnder öllum Línnum. Og allar
Stiepnur munu bvasið við Leimsins Enda. Og
vnder eins mun heyrast þá seinaste Guds Lwdr/
Reidar þrumur og hans Struggur/og á Mugabrei
agde niður slá Línne og Jördu í eitt/Þær Stær
uggur og Reidarþrumur sín nu oft og tydum heyrast/
það er eðe nema Sýrreleitur og lytell Vndi
anpare þess seinasta Reidarslags/ Einn það seinasta
Reidarslag / það er sú ríetta Guds Basma
eða Lwdr sem öllum Leíme mun fólkastá.

Christur mun tala í síne Dyrd og sínu Mág
karvellsde/eðe so sem á Kroffenum/ þá hún sagde/
Sader/þyrergieþ þeim/þeir vita eðe hvað
þeir gjöra/ Selldur mun hún tala þá ap Mág
og Vallsde/so allar Stiepnur munu skielpast og hri
adast/Puðad þetta er það ríetta Strýð/og þá all
ra síðaste Þardage/húðin Christur í síne Dyrd
hallda mun við Dispulen í Zelugte og alla Ögud
legs á Jördumne/í hýðum hún vill á þeim þá
seinasta Sigur vinna.

Stalþan sig mun hún latta alla Menn á Jörd
umne síá og lýta í Skyðnum/ömræðelega byrðla
gan/Síá þu (seiger Ríeningin) þann Ríemur í
Skyðnum/og öll Augu munu lýta hún/lýta
þá þeir sem þann stungu/og þá munu yla
allar Ártir Jardarennar/Apocal. 1. Jón
Þegar Máðsins Sonur Ríemur í síne Dyrd
og aller þeislager Línlar með hönum/þá
mun hann síta í Basare sumar Tígnar/og
pyrer

pyrer þm munu saman sagnast allar Þiob
er/Matth. 25. Og enn aptur/ Sia/Drottin
mun koma med Elldenum/og hans Vagn
er so sem Stormur/so ad hann endurgjafi
þe med Grimd sínar Reide/r hans Avjtan
er Strapp er i Elldfins Loga/ Esa. 66.

Þesse Orð votta um vorn Zerra Jesum Chr
istum/ ad allt giðruallt hia hönum og i fringum
hafi mun eke vera nema logande Elldur og brei
ande Loge/ Og ad hann mune birtast i synum þor
klaröðum Lykam-/so sem hafi ardur þyre þa hafi
var i þessum heime/eitt sta llet sta Dæme sínar
Dyrðar/þegar hafi a Stallenu helga ömmyndad
est þyre synum Læresueinum/so hans Andlit va
rd sem Solen/ og hans Klæde vordu sem Sator/
Matth. 17. Luc. 9: Þpter syna Öpprisu llet
hafi og eirnen i liose Mage sínar Dyrðar/ og sto
til Jardar med dasamlegge himneskre Þirtu Öp
sofnara sínar Christne Saul/Act. 9 Og i Wyn
ne þatmos birtest hafi þyre synum Læresueine i
nigtille Dyrð og Þirtu/so hans Höpud og Lær
voru so hugt sem Vill/ og hans Augu sem Elldis
Loge/hans Sotur sem gloande Malmur/ Apocal.
1. Stíad mylku veglegre og dyrðarlegre mun hafi
birtast i sta seimustu Singsaðkomu til Domsins/
þegar hafi latur sta alla giðrualla Sylling sinnar
Guddonilegrar Dyrðar?

Siet ad auk munu Men sta hafi og lyta/ um
allan heimen/ so eckert Stíall eða Syllne/ eingen
Gröþ eða Bryppia mun soðdan Openberan giera
hundrad. Jeg sa (seiger Johannis) eitt stort og
Ö q v.

þa þer

hútt Hafate / og þan sem þar sat a / þy
 er huðrs Auglite Himnen og Jorden þw
 du / og þeim varð eingen Stadur þunden /
 Apocal. 20. En huðrnen a þetta ad skila / og
 med huðrium hette a þad ad skie / ad Himnen og
 Jorden skule þlyta þyrr Auglite Christi / og missa
 Stad og Rwm / eða verða ad öngu? Andsuar /
 þyrsta Capicula Öpenberingar. Johannis skilpar
 postulen / ad Drottinn mune koma med Skynu / so
 ad öll Augu minnu sia hann / lyfa þeir sem hann ha
 þa lagt og stunged / Og þetta mune skie m3 Gope
 og Alþran allra öttuðla a Jördun / Þuad þa
 minnu aller Ögudhrædder skilþast og hræðast hns
 Guddomlega Maletatis Auglit / Og þa minnu þe
 (so sem seirna skendur i niunda Cap.) leita ad
 Sylsum i Hellum og Solum og Stöllum og Hal
 sum / til ad þela sig þyrr reföglegu Auglite Chri
 sti / Enn þad vill þa eðe stöða. Herrans Christ
 Auglysing og guddomleg Dyrdar Þirting geingur
 i giegnum Stöll og Dale / Hella og Halsar / Guðs
 Övinum til Kræfslu og Skilþingar.

Til Þannis ad taka / Drottinn med synu niðr
 myrkre hylur allt / og i Myrkrenu er ad sia sem
 allt sie kolsuare / En jafnsuare sem Daguren fier
 mur og Solen renur vpp / þa hefur Drottinn med
 synu suarta Myrkre Enda / so eingen veit huad ap
 henne er orðed eða huðrt hun hefur þwæd / Hun
 hefur huðrte Rwm nie Stad þyrr Solun / og þ
 sklara Solar Skin vpplyftr allt / so ad Menn sia
 alla Glute berlega og löstlega þyrr synum Augli.

Nu er þesse Geinur / þesse mylla Þyrging
 Himens

Símens og Jærdar eitt stort Mægtugt CORP,
 VS, hafaðe þræðrlega stóra Hæð og Dypt/Læ-
 ingd og Breidd/Víðt og Mælet/ Róm og Stad.
 Þar fæmurtu þessi eitt sinn Stuen HVLDA,
 þarleg Skynseme hins gamla Mans/ og þegar
 hún heyrer talsdóm um Þirring Gud, Sonar, Mætt
 domlegre Mættu til skífasta Doms/ þá tekur
 hún til að hysa eins og Caluínistar/ Guðnen þe-
 ta meige skíe? Guðnen Christus meige sten ver-
 da, í sef, í öllum Mættum og Mþum Jærdarþring
 lútar/ með þu hafi hafi Circumscriptum Corp-
 us, endelegan Lúta/ síe eðe nema, í einum stad/
 Guðnen að þeir sem að hanga utan í Jærdarþri-
 ar GLOBO, eða eru vinder hönum meige hafi sta-
 og lýta. Jörden Stöllen Galsarner hamle og sig-
 gie þullkomlega í Veige/so eðe síe það mögulegt
 að allar Þíoder um Jærdarþriðten síe hafi vnd-
 er eins. Með slíkum Sugrenningum hysar Stú-
 HVLDA, Gollbleg Skynseme um þessan hælir/
 an Keyndardóm/og lýtur þar á með Kalps Rug-
 um, Eins og að Jörden Stöllen eða Galsarner
 mune nóðra Gindran gíðra Guddomlegre Veru
 og hans Öpenberan í öllum Heimins Mþum eða
 Mættum.

Enn vier Christner skulum víta/ og vandlega
 huglerda/ að þessi hin mykla Bygging Símens og
 Jærdar/ með öllum synum Stöllum Galsum/ Lón-
 dum og Eyrum/ og öll þessi Heimis Þringla/ er í
 hia Guds guddomlegre VERV, hýðr eð er með
 allre síte Syllingu í Christo Tomptu Mariu Sy-
 ne/er að reikna/hallða/akka og mæta so síu Mál-
 uert eða Stugge/ og so sem eðe þar hia þu sem
 nðkud

nóttud er. Gud alleina er ENS Entium, Essentia
Essentiarum, það er / Hætt er sú VERA sem yf-
ergeingur allt það sem er / og æð húðtium allar
Sluter hápa það þeir eru. Hætt er með oss / Fring
vm oss / vppe og nidre / og allstadar / enn þó vler
med vorum hölðlegum Augum fufum það eðe
ad sia / og eðe hellsdur med vorum Lgkanilegum
Góndum ad þreipa þar a. Þ hía söddan guddom
legre Veru er Jörden og allar Stiepnur eðe ad
reitna afnad enn so sem Sandkorn / Grastra / eða
alls eðert.

Þar mun a hínym síðasta Týma / þegar seínast
te Lwður giellur / og þa Sonur Guds lætur sia
sig i síne Mándomlegre Mættu / eðe nóttud sí
all i Heimenum / eða Sýlsne / ei Þalur / Diup eða
Aþgruð vera / þar Guds Övner fume ad geyma
sig eða þela þyrer Guds Auglite. Þar mun vera
söddan Lios og sklar skjnande Birta / ad Móm
um skal þífa það Limen og Jörð sic i byrt þw
en og horþen / Lýta so síñ Rcykur / Dima eða Mætt
myrtur þlyr eða ad einu verður þegar Solen
kiemur vpp / og lætur sia allt það i Myrkðnum
var huled og þelged. Þeir eð þwa yst i Austre og
Vestre / og seingst i Nordre og Sudre / i America
India / og vnder Jörðunne / munu eins sia hætt na
lagan þyrer snum Augum i Skye Limensins / so
sem þeir eð þwa i midium Heimenum / eða a
Jorsala lande.

Siöfte Kap.

Resurrectio Mortuorum & Immutatio
Viuentium;

vm

Vm vpprisu þeirra Framlíðnu/ Og húðnen
ad þeir munu verða vmiskþresleger sem lípande
þinnast a þeim seinasta Deige i Heimenum.

Vegar sa ánnar Adam/ vor Drottin v
lausnare Jesus Christus Konungur Him
ens og Jarda/ Kiémur til hins seinasta Do
ms/ Og jafninnart sem heyrast þad Himneska Her
sop a samt med sópudelfngelsins Róddu og Gudz
Ludre/ þa munu opnast alla dædra Manna Gra
þer um allan Heimn/ og aller Framlíðner munu
verða lípande.

Su Grund Kiémur (seiger Sonur Guds)
a hlóðre aller þr sem i Grópunum eru mu
nu þeyra Ródd Mánnsins Sonar/ og munu
Ganga þram/ Job: 5. So talat og S. páll/
Læduren minn giella/ og þeir Framlíðnu
munu vpprissa oporgeingeleger/ i. Corin.
15. Item/ Lúka so sem vier aller erum dæ
der i Adam/ So munum vier aller lípande
verða i Christo/ i. Cor. 15. Og S. Jóhñ.
Jeg sa þa Dædu sinn og stóra standande
þyrer Gude/ Og Bækurnar vrdu vplátnar
Og ein ónnur Bok vard vpláren/ sem ad
er Lúpsins/ Og þeir Dædu vrdu dæmder
so sem skripad er i Bokönum/ epter þeirra
Vertum. Og Sioren gat þram þa Dædu
sem i bönum voru/ og Dæden og heluige
gatu þram þa Dædu sem i þeim voru/
Og þeir vrdu aller dæmder/ huðr epter sijn

um Verðum / Apocal. 20: Cap:

Hier verður gíret Raddar Guds Sonar / hús-
ed sig mun heyrja lata til að vppvefja alla Dauda
a seinasta Deigei. Þuiad lyta so sem hamu med ve-
riettre hende vppvakte Son Ríðunnar Luc. 7.
Og so sem hann miz hærre Róddu kallade Lazarú
yr Gröþene seigande / Lazare kom þu hier vt.
Eins mun Herran Christur / og Hópudeingelsen
epter hús Bípálingu afame med öllum himnesk-
um hærskara gíðra stort heroop med gleðesgre-
Róddu seigande / Ríðid vpp hier Daudu / Væ-
ned vpp / og seiged Lop hier sem i Jórdun-
ne liggid / Þuiad þýn Dógg er Dógg þíns
græna Vallarens. Esai. 26.

Martinus Lutherus er þeltrar Meiningar /
Ad Christur mune eke slápur verða talande þau
Orden / selldur so sem Predikarans Ródd sm Gu-
ds Ord þam ber hier a Jórdunne / kallast eke
Mansins Ord / hellsdur Guds Ord / So mune Hóp-
udeingelsins Ródd vera Christi Ródd / epter hans
Bípálingu og Krapte. Og mune Hópudeingell-
en med sinne Ráfunu þara vndan / med mörgum
þusundum heilagra Ríngla (eins og Ríngellen
birteste Gírdóronum med myklum Ríngla skara /
þegar Christur þæðdest / Luc. 2.) og vpp byria
þetta heroop. Og strax þar epter a mune Christ-
ur koma. Þetta heroop eða slíð Hópudeingel-
sins / meinar Lutherus að kallast mune Guds Rá-
fun eða Rvður / hvar med þeir Daudu verða
vpp vakter.

Þier lesum / Exodi 19. og 20. Þegar Þrotten
birteste

þrættast a Stiallenu Símal/ og þa Israels Syner
 hæðna þueiged sijn Klæde/helgað sig og bwest við.
 Og er þrættie Dagur kom/ þa toku til að heyrast
 Duntar Struggur og Reidar þrumur með Ellðing
 um/ Og rítt þykt Sky hulde Stalled/ og þar heyr
 dest Gliod sterkrar Basunu/ Og Stalled var í ein
 um Reyk. Þuiad Drottin stic niðr a Stalled m
 Ellde/ og Reykur gíck vpp af Stiallenu so sem af
 Opne/ so alle Stalled biðadest/ Og Gliod Basun
 umar vard sterktara og sterktara. Móyses talade/
 En Gud ansade hönum/ og talade öll þesse Ord/
 Jeg er Drottin þinn Gud sijn þig vtleidde
 af Egípta Lande wr Þrældomis Hofsenu/
 et et. Og alle Folked sá Ellðingarnar/ Reidar/
 þrumurnar/ og Stalled alle ríntanda/ og heyrde
 Gliod Basununnar/ Og þad þlúde pyrt þeim
 Gliodum og þordade stier/ og sagde við Móysen/
 Tala þu við oss/ og vier vilum hlyða þier/ Og lat
 Gud eðe tala við oss/ so vier ei deym/ et et.

So mun a seinasta Deige í þeim sípellðum
 Ellðogange Struggum og Reidar þrumum Herran
 Christur lata heyra sijná Röð pyrt Hópudeinge.
 len/ so sem með sterkum Reidar þrumu Gliodum/
 og elgta so sem þa Madur talar sijn Ord með
 sterkum Lwðurs/ Gliodum. Þessa Röð munu heyr
 ra eðe að eins aller lipande Men a Jórdune/ heil
 dur og aller þeir Svamlidner eru/ og þeir munu
 verða lópn snart lipande/ þo þeir hape pyrt þinn
 eða sex þusund Marum daed/ og í Mollu leiged/
 þo þeir hape í Sío drucknad/ til Musku brendet
 vered/ eða af Villudyrum Siskum og Suglum ver
 ed pyrt laungu vppjetner og þortarðer. Jörden
 Storen

Sioren og allur heimuren hlöta að lata þá Dá
idu tóma þrám í þátt títma/so eðe verðe eist ept
er/Dæðe Iller og Góðer/Vnger og Gamler/Ræf
er og Sataker/Leidingiar Gyðingar Tyrktar so
vel sem Christner/so vel Daudans Bórn sem Li
offens/so vel Græsnarar sem þe Heilögu.

So mun og sterkuðr vpprysa með sýnum eig
enlegum Rytama/en eðe aftarlegum/med stalps si
ns eigen Rugum og Þyrum og illum Lidum og
Linum/en eðe aftarlegum/Og í huðrn heillst má
ta Menn hafa verð vppjetner/portarðer/ ap
Móðum Þyrum Suglum og Siskum stitner/ þa
munu þeir þo þa aptur sömu Rytame/sama Höp
ud/sömu Hendur og Satar/sömu Rugu og Þyru/
og alla Lidu og Lime hinu sömu sem þeir hafa
hafa í þessu Rype.

Nú mætte einhuðr spyrta og seigla so/En þe
sem þa eru Lipande þegar seinaste Dagr klemur
huðrnen mun ganga til vni þa? Munu þeir end
ast/eda munu þeir blyha so sem þeir eru? Sier
til suarar S. Þaill/seigade. Sta/Jeg seige yð
ur Leyndardom/Vier munum eðe aller söp
na/en Vmskipreleger munum vier verða/
það mun skie skyndelega/a einu Augabrag
de/við þín súðasta Lwdu þyr/Duad Lwð
uren mun giella/og þeir Daudu munu vpp
rýsa/og vier mannam vmskipreleger verða
1. Corintb. 15. Þetta vleggur hann í öðrum
stad/seigande/Vier sem lipum og eptir eris
ordner þa Dröten klemur munum eðe ver
ða þyre enn þeir sem söpa/Duad stalpur
Drött

Dróttinn mun með Heroope og Hópabeingel
sins Raust og Guds Lofdre koma opán að
himnum/ og þeir Dáudu í Christo munu
þyrft vpprýsa/ Þá eptera vief sem lifum/
epter erum/ munum vnder eins með þeim
hinum sömu vpprýkter verða/ 1. Thess. 4

Síer seiger Postuleinn/ Ad þeir framlíðnu
munu þyrft vpprýsa/ og þeir sem þá eru lifande/
munu vmskipsteiger verða/ Þar þyrft munu þeir
eða andast/ og eða verða járdader/ hellsur mun
húðr og einn þar hann er staddur vte eða inn a
Túne eða Torge/ a Sío eða Lande/ skyndelega og
a Hugabragde verða vmskipsteiger/ verða Dáud/
ur og jafnsnart lifande aprur.

Þá mun eða tíð (sem Lutherus skrifar)
að ganga til Skrípta/ taka Aplausti/ t með
taka Sacramentum/ hellsur so/ hvar hellsur
þu verður staddur/ húðr þu ert vakande eða soþ
ande/ liggjande eða standande/ húðr þu ert með
Leik eða Lægiðe/ Glæm eða Gamme/ þá mun/
tu strax og a Hugabragde verða vnder eins dáud
ur og lifande/ og wr þessum Geime og þessu Gei/
ms Aethópn koma/ annan Geim og annan Lyp/ þar
Mádur þar þu húðr eð vid Róstar eða Bláda/ Má
er nie Dryðiar/ Eigne nie Húðara/ eða nóðurs
þess sem þessu Lype tilheyrer. Þetta er sú Vm/
breyting/ að þeir sem sofnader eru munu með oss
og vief með þeim vmskipast og vmbreytast/ til
annars Lyps.

Enn hvað meinar þu minn Sam/ og húðr er
þín Súgun um þá mikla Múg og Málspólda/
R r. sem

sem þá mun standa þráme þyrer Guds Auglite/
 Þegar aller Dauder eru vpprisner/og aller lipan
 de Mien eru vmskipseleger ordner/i öllum Lands
 Alþum Heimskringlunnar/þler og Góder/Vnger
 og Samler/ og standa þráme þyrer Jesu Guds
 Sonar Auglite. Þar minni þá þrátkoma aller
 Opsoknar Mien Guds Dvaldra/Loka aller Guds
 Þýslaruoottar/sem Guds Ords og Sanseikans veg
 na hafa vered lyplatner/ Þar þínast þá aller. For
 eldrar med synum Bórnun/Brædur og Systur/
 Viner og Guiner/Rongar og Lópþingial m; öll
 um Þegnum og vndergieptum/Aller Rienneped
 ur og þeirra Tilheyrendur/ aller Þáttar/prestar
 Cardinalar og Korsbrædur/Múkar og Klunnur.
 Og aller Menn þra þeim þyrsta Manne inn til
 hins síðasta Mians/ap öllum Veralldar Þíodum
 munu þá lata sig sta.

Enn vppa þad/ad i bland stjfs oteliande Mian
 þíðda alls manlegs Ryns og allra Adams Ríðia
 verde eðe samblandan eða Samslattur giörður ap
 ißlum og Góðum/ap Gudhræddum og Ggudlegu/
 Þa munu jafnsnart þyrer Elarta Guds Auglite op
 nast allra Manna Gíörtu Zugskot og Samuiskur/
 eins og þegar Bætur eru vpplatnar. Þetta mein
 ar S. Jóhannes i sinne Openberingar Bók/þar
 hann seigest síed hafa þá Framsíðnu bæde stóra
 og smár standa þyrer Gude/og ad Bæturnar hafa
 vered vpplatnar Apó. 20. Þessar Bætur eru eðe
 ariad en Miananna Samuiskur/ so sem og eirnen
 S. þáll heildur Miansins Gíarta so sem skyre
 skripada Bók / þar hann seiger/Ad heidner Men
 Cheir sem eðe hafa Lögmaled en giöra þo
 ap

af Natturu sine Verð Lögmalesins) sic siat þum sier Lögmales/ og audsyne med synum Giördum/ ad Verð Lögmalesins sic skripðd i þeirra Giörtum/ Rom. 2.

Med söddan Bók sinar eigenlegrar Samuif/ fu mun huðr og ein Mädur þa þram tona/ og eingin mun funna ad lata hana aptur. Allar Samuifskur munu vakna vpp/ og allar Giartania og Lugskotania Bætur munu þyrer Guds Luglite opnar standa/og openberar verða/og bera Sion/ ar Vitne um alla giörða Glæpe og þrandar Syn der/so ad eingin sk funna ad seigia xxi/ nie ad hylt ia eda dylia/þegra eda þorslata synar Synder/hu ör fu heimuglegar sem þær eru. Gud vill þa aug liostega openbera allra Mäna Verð og Giörder/ og þyrer sin Dom lata þram tona þad hused er/ huðr þad er Illt eda Gott/ Ecclesiast. 12. Og vpplætta Bætur Samuifskuniar/Vppa þad ad þeir Þaudu verða damder epter þut sem skripad stendur i söddan Bókum/þad er/ epter þeirra Verðum/ Apocal. 20.

Jeg seige yður (seiger Guds Sonur) ad Men bliota a seinasta Dome ad standa Re itning af sier huðriu onytsamlegu Orde sin þeir hafa talad/ Matth. 12.

Hier ad aut mun vpplætten verða önnur Bók sem nepnest BOK Lyppsins/so sem skripad stendur Apocal. 20. Þesse Bók er heilög Ritning so sin Drottin stalpur liostega vottar/þar hann seiger/ Ransaked Ritningena/ þutad þier meined yður i þess ad hafa cilijpt Ljpp/ Job. 5.

ættu leggur S. Johanes þessi Orð hler til.
 Og eþ þa var nöður sem eðe þanft skripað
 ur i Ljps Bokene/þeim vord kastad i Pytt
 Eldsins/ Apocal. 20. Guat ap liostega skil-
 la ma/ Ad þ seinasta Doms Atkuade mun sam-
 hlioda verda við Heilaga Bibliu og Guds Orð.

En ad vera jnskrifadur i Ljpsins Bok/það
 er eðe ariad eil ad verda samþykkt Guds Heilag-
 ga Euangelio med stadpastre Tru/eda so/ Ad tr-
 ua epleust og stadpastlega vppa þ Ljpsins ORD
 sem skripad stendur i Bokum Spamannanna og
 Postulana/og þorlata sig þar vppa ær öllu Giat-
 ta/ad þu stert eins og þu haper þitt Gæle og At-
 hvarp og alla Von i Guds Orde og Heilagre Rit-
 ningu/og viter eðert ariad/ og truer öngun söru
 þier til Samhjalpar/en þus sm hun tieñer þier.
 Dufad þuad hellst skripad er(i Heilagre Rit-
 ningu)það er skripad off til Lærdoms/so
 ad vier pyrer Polenmaðe og Guvgun Rím-
 ingareñar þepðum Vonena/Rom. 15. So
 ad þier trued ad Jesus sie Christus Sonur
 Guds/æ ad þier pyrer þa Tru þepðud Ljps
 ed i hans Nagne/ Johan. 20. Þar pyrer/
 Guðr hañ hellður sier stöðugun við Heilaga Rit-
 ning-sem hlyder vppa eilypst Ljps/og treyfter þar
 vppa/þa same er jnskrifadur i Ljpsins Bok/og
 hañ er Brieþ Christi og hans Heilagra Postula/
 so sem S. þaull seiger til þeirra i Corintho/
 Þier erud vort Brieþ skripad i vorum hiðr-
 um sem sied og lesed verður ær öllu niðr
 um/

um/ þier sem augliöser erud ordner/ tilreid
 der þyrer vort Predikunar Embætte/ og ap
 off skripader/ eðe med Bleke/ heildur med
 Anda lipanda Guds/ eðe a stein Spiðldū
 heildur a hollblegum Spiðldū Hiartans.

Suad söddan Brieþ og vpp latnar Dætur Hi
 artaia og Samuisknaia seigia og vortta a seina
 sta Deige/ þad mun mismun giðra a mille alla
 Adams Darna/ og þ mun skilia ad Illa og Gode
 Börn Lioffens og þa Ogudlegu. Haper þu i þif
 um Lyndardal sett allt þitt Trunadar Traust a
 Jesum Christum/ elskad hans Ord/ hæpt gott og
 gudlegt framperde/ og ert so i Christo vt ap sopn
 nadur/ þad þinur þitt Hiarta/ Og þad verður so
 sem öður opnuð og vpplaten Þok openbert þyr
 er Guds Deme og allum Heilögum/ med storum
 Hiartans Sögnude. Þar þuert a mete/ Siertu ein
 Hæsnare/ og haper þu vered ein Skalkur/ Þiep
 ur/ Saulspis madur/ Horkall/ ohlyden/ ogudlegur
 Illur og athugaslaus/ og ert so i burt daen an Jo
 ranar og Hperbotar/ Þad setger þier þa þitt Hi
 arta/ og þijn Samuiska lætur þad i löse/ eins og
 Handskript eða opnuð Þok/ so þu munt nied Ötta
 og Hæðstu standa og eilgplega til Skammar verða.

Hier med þa munu og heilager Ringlar jappi
 snart þram Foma/ og skilia Guds Drualda þra Sel
 skap þeirra Ogudlegu og Gordanidu/ so sem skrip
 ad er/ A þeimsins. Enda munu Ringlarnar
 ganga vt/ og skilia þa Illu þra Riethylat
 um. Item/ Mannsins Sonur mun vefenda
 þina Ringla/ og þeir munu sappa öllum
 R r i q. Hneyrl

Þneyrlönnun wr hans Ríkte/ og þeim sem
rangt gíðra/ Matth. 13.

Þuiad þetta er Rall og Embætte heilagra
Wingla/og það er þeim af Gude bipalad/ad set-
ta Gerðwder i kring um þá sem Gud ottast/Psal-
34. Og þeir verða rtsender þeim til Þionustu
sem Söluhtalspena skulu erpa/ Zebreo. 1. Þessi
Þionusta mun þá riettelega þrám tóma og synet-
lega a hinum sydasta Þeige/þegar aller Framtíð-
ner eru vpprísket/og aller þeir sem a þeim Þeir-
ge þínast lípande/ eru vmskipteleger ordner/ Og
þegar Bóten Giartana og Samuiskunnar seiger
huðrum og einum huad hñ hefur ad hafst i þssu
Lýpe leynt og líost/ Þa mun eingin af þeim Og-
gudlegu gieta sig huled a medal Guds Barna/ þa
mun og eingin af þeim Þuðldu þurpa ad hræð-
ast/ad hðnum m; þeim Ogudlegu mune burt fast
ad verða/Þuiad Guds heilager Winglar munu þli
otlega skília þa Þuðldu þra Ranglatum/og tæ-
ta þa i sinn Selskap/so ad eingin og eðe einn af
þeim mun epter verða.

Ad auk alls þessa/Þa mun auglíost og audsy-
nelegt verða af Þperlitum og Þragde huðs Ma-
na/huðt hñ heyrer til eilýpu Lýpe/ eða eilýpre
Syrerðæmningu/ Þuiad med þui þeir Ogudlegu
hapa i þssum Seime þyrerlited Guds Ord og þor-
smad allar godar Amisfingar/og þionad Þiðpl-
enum med Syndum og Glapum/og eru i þra þð
ranarlausu Framperde dauder/añ rietterar Truar
a Christum/ Þa munu þeir ad sönu vpprísfa og
þpftoma wr Þórðunne/ Súspjller/ grimleger og
suarter.

fiarster og skíessuleger/lyktare Dísplum og ohreit
um Mundum en Mótum/mied hræðelegu grimlegu
þer bragðe/skjalpande/titrande af óvæðelegu
te Angist og Samviskunar plagu og þínu.

Hier þuert a mote munu Lyktamer Dvaldra
i eilífum Friðe og Sögnude líoma og skyna so sem
Solen/og so sem þagrar Stíðrnur/þar huðr er af
are skíttare og biartare/epter þu sem þeir þapa
Gapur af Guðe þeiged og Gagn og ryr seme gið
rt i Guðs Christne. Þuiad ein Stiarma er af
are biartare (seiger S. þall) So mun og
Vpprisan Framlidenna verða. Þar sæst
nidur þorgeingelegur Lyktame/ enn vppriða
þorgeingelegur. Hann sæst nidur i Van
semd/enn hann mun vppriða m3 Vegsemd.
Hann nidur sæst i Deytleika/ en hann mun
riða vpp i Þræpte. Hann sæst nidur nat
turlegur Lyktame/ enn hann mun vppriða
andlegur Lyktame. Vier þópum nu hollð
legann Lyktama/ enn þa munum vier þapa
andlegann.

Þesse Orð veleggur Lutherus so/það hlýtur
so að vera/ad allur Mansins Lyktame missi syna
Mynd/ og rötne og þvne i sundur med Gvð og
Sæte Þriofke og Þeine/ öllum Limum og Lid
um/so þar sie edert epter/ Það er það sem hier
stendur/ Það sæst nidur FORgeingelegt Holð.
En siðar meir mun það vppriða þorgeingelegt
þegar vier þaum nyan Lyktama med nyum Lid
um og Limum öllum/huðr ed þaðan i þra kann

allðreif ad rotna mæ deya/þuerra eða minfa/Zello
dur blýskur hann ad eilígu þeskur / heilbrigdur/
hraustur/pagur og þrydur/hapande alle það hann
fann ad ofka/Það er nu það þyrsta.

11 Þar næst í annan máta nidursæst Mánfins
Lýkame í VANSEMD/það er/hann er andstygg
elegur/ Guðr Mædur þordast hann og hefur víð
bið víð hönum/vegna Zupps og Olyttar/Ja
rdar hann og eys Mollu með það þyrsta/Suip
er hann Ríðum og öllu hans Skarte og Skrau
te/ þar Menn þó láta Grapna og adra Græpug
la biðallda synum Síðrum. Enn so óælegur þvill
og andstyggsegur sem hann nu er/so ælegur þvill
arlegur og vegsamlegur mun hann þráð foma/ so
ad su Þvill og Vegfemd Lýkamans mun þusund
stíum vera meir og aglatare/enn nu er hans An
stygd og Vanæra/So ad allar Skiepnur munu sig
þar vppa þorundra/og slápur Guð mun hafa stí
lega Glebe og Gedþeina a hönum.

111 Þ þriddia máta seiger Postulen ad Mánfins
Lýkame verða nidur sadur í VEY kleika / Þvill
ad hie í Seime hlýtur hann ad lyða alle það sem
ad Lóndum fíemur/hann verður ap Sættum og
Stukdome/Raunum og Rylum nidur fleigenn og
deyður/ þar liggur hann/rothar og þvillar/fann
stí eðert Lid ad veita/og þortærest ap Míðkum
og Þóðdum/ ma stí alls eðert. Enn so veytur
sem hann nu er og fæpelsus/og so þvill og ro
en sem hann í Gröptu liggur/so stíkur og frópt
ugur mun hann vpprýsa/so hann mun leika stí ad
Stóllónum/so sem nu leika Þórn ad Soppum/Og
a einu Augabragde gíetur hann verð a Þórðu
í Ropt

í Roptenu og Stýðnum/ og í húðree Heimfins
Raa og Alpu sem hafi vill/ Og so sem nu er eðe a
þerðum nema Vanmættur/ Stírbugleike Vesfild
og Veyfleike/so mun þa eðe afið a þerðum vera
enn Styrkleike Braptur og Mættur/ so hönum
mun þa eðert vera ómögulegt/hvad hellst hann
vill glóra.

1111 Ad sjúðstu endar postulemm syna Rædu/ad
hafi seiger þar verðe niðr lagdur og fæddur NAT
TVRLEGVR Lykame/ þad er ad skilia/ sa Lyk
ame sem til naturlegs Vpphellsis þarp ad hafa
Mæ og Dryk/ Vild og Vatn/ Svæ og Heimle
Blæde og Lita og allt annað/ sem heyrer til þessu
naturlegu Lyke/ Enn hafi mun (seiger hann) vpp
týsa einn andlegur Lykame/ sem húðree mun þar
þa við Matar nie Drykiar/ Svæf nie Heimelis/
eða nöðra verallblegra eða naturlegra Glura/ en
vera þo samt sannarlegur Lykame. Þuad eðe
fallast hann þar þyrer andlegur Lykame/ ad hafi
hæpe eðe höllblegt Lyk/ eða Sollo og Blod/ hells
ur þess vegna/ ad hann hefur alla syna Væring
Lyk og Tegund og Vpphellsde af sláþium Gude og
hans Brapte.

Og með þui hann lifer so í Gude andlega/ þa
verður hann þar af so fæddur og mættur og sæll
ad hann þarp húðree Matar nie Drykiar vld/
Væ munum og so eðe alleinasta í Salunne verða
vpplyster af Gude/ til ad þeckia hafi/ hellsur mun
og einnen Lykameil verða so skíar og Hæ og lí/
ereþar sem nu er Ropt eða Vindur/ og so skygn
ad hann mun sia allan Heimen í gíegnum/ enn er
þo samt sannur Lykame.

R r v

Enðge

Snógt að selgja/Pegar Græper Dvaldra opt
 ast/þa mun vera að sta / so sem skynande Soler
 kome vpp. v. Gröðnum. Þar þuert a mæte/þar
 sem þeir ogudlegu vpprissa/ þa munu þeir koma
 þráð so sem kolsuarter Diöplar/grímleger/skiess
 uleger/þr ed oðmræðlega himneska Þirtu Ríett
 lætra pyrer síjum Augum eðe tūna að lyða. Ef
 ns mun skie við þa semia þeim Týma lþande ver
 da þundner a Jördunne/ad þeir minni a einu Au
 gabragde vmbreytast. Mæle tuestimeð einu Wyl
 nu/Sittie tuest við eitt Børd/ Liggje tuest i einu
 Ræme/einn Ríettuadur Gudhræddur/annar St
 alkur og ogudlegur/3 samia Punct og a einu Au
 gabragde vmskiptast þeir húsðrættueggju/ og koma
 v. þessu Verallðar Lybe i aðað Lyb/so að jafnsit
 ert mun þa Ríettlæte lioma sem Solen/ enu hús
 ogudlege mun verða Stuartur og skíesslelegur sem
 Tröð og jllur Ande.

Lyfa eirney er það merkíanda / Ad i Vppris
 unne mun húsðr og einn þa aptur sína eigenlega
 Mynd og þaþi Þperlit sem hann i þessu Lybe ha
 þt hefur/einn eðe annarlegt Þperbragd. Til Þe
 mis/David Kongr mun eðe kapa Andlits bragd
 Augusti Reisara/Judas Maccabeus mun eðe ha
 þa Andlits Mynd Lazari/eda annars ap Deyðd
 um/Helldur mun húsðr og einn þa aptur sína eig
 en Mynd/sitt eíged Hóld og Hórunð/ eigen Au
 gu og Þyru og eigenlega Andlits sköpun sem hann
 hæpt hefur hjer i Seime/so að húsðr mun þeckis
 annan myklu þrámar einn ardur hjer i þessum
 Seime.

Siöunde

Siðunde Cap.

Ascensus Beatorum in Nubibus in
Occursum Domini in Aera.

Þeir Vtuðdu minni verða vppnunder a sǫð-
asta Deige/vppi Skýn i mots við Drottin.

Ser matte einhúð so hura/ Ma það eðe
skie/ þegar aller Adams Xðiar og Epters/
komendur eru vpprisner Iller og Goder/
ad þar verðe aptur i annað sinn Strýð og
Opriður a nulle þeirra Vtuðdu og hanna Ogudr/
legu/so sem alla Tíma hefur verð i þessum Sei-
me? Þar er ódrumeigen hinn meste Partur mañ-
legs Kyns sem Diöplemun tilheyre / so ad þeir
Vtuðdu Guds eru hia þeim bóluðdu Belials Bór-
num ad reitna allþær. Þar þyrer þegar þessir
aller koma til samans wr öllum attian Seimins/
Ma þa eðe skie/ad Opsofnar Mæn Guds Christ-
ne og Blodþyster Tyrannar og Seidngiar vper
þalle þa ad nýiu Guds Vtuðda?

Andsuar/ Þar vm skaltu minn Sál vera okund
en með öllu / Og þar eru tuar Greiner til / Su-
þyre / Þeir Ogudlegu og Sordæmdu minni eðe
vera þa so storer stollter tradzuger/ ei so Reider
nie grímer sem þeir voru þyrer meir i þessum Sei-
me/ Seidur munu þr þa vera huglausar og hræð-
ðer/titrænde og skialpande ap Ungist og óbær-
legum Buiða/og ganga naubuger þram/ heidur
þska ster ad þeir vøre kommer otellianlega þusund
Sadma oþan i Jorden/og ad Stöllen og Salsar-
ner matte hylia þa / so ad þeir asldrei ad eilípu
kome

þome í líos. Síer um stendur so skripad/ Allar
 hendur munu sjáa niður / og öll Ríste mu-
 nu veyklast og verða sem Vatn / hezech: 7.
 Þvíad þesse Dagur mun verða þinn Ogud-
 legu Dagur Grímdar / Dagur Hrellingar
 og Angistar / Dagur Storms og Oðdrat-
 tu / Dagur Myrkurs & Dímú / Dagur Ský-
 ia og Þoku / Zophon. 1.

Tökum til Dáms eða Mordringia eða Mann-
 drapara sem stendur þýr Dome/ þegar hann lýt-
 ur Lákama þess Vegna sem hann hefur myrðt /
 og síer hans Sær og Vnder/og Blóðed rennanda
 ur Heminum/þrepjande þepndar/þapnsnart tek-
 ur hans Liarta til að titra og skjalpa af herðet-
 legre Angist og Græðslu/ og villde gjarnan vera
 þar langt í þra/ Eins þvílyt Græðsla og Skjalp-
 ing mun á þeim Deige koma yfir þa ogudlegu
 Dýkinga/og grímu Tyráña/og alla opsofnar Menn
 saklauss vthells Blóðs/þegar þeir sía og lýta þa
 lípande sem þr hafa Lípláted/so að vegna Skí-
 alpta og Græðslu og ofeiganlegs Rjúða munu
 þm þalla allar hendur/ og vera Ræðlausar.

Já að vísu/þa mun Drottinn Dróttens el-
 ns ganga so sem Herranum Christo/húðs Líð-
 er og Límer þeir eru. Nu vottar S. Jóhannes
 (so sem áður er sagt) að þegar Christur kemur
 til hins síðasta Dóms/ þa munu allir Augu sí-
 hans Andlit/og allir þeir sem hann hafa stunguð
 munu þa yla og ápa/sín er Herodes/Pilatus/San-
 as/Caiphás á samt með þeim Blóðþýstu þharf-
 sets Skrifelsardum og Gyðingum. Þa mun dra-
 94

þá Slapir af Lapre/ Þá munu afþædd Spottyrde
 og Spurningar/ síð þyr meir geingu/ Spæ þu off
 Chríste/ huðr sto þig ? Krosspestu/ Krosspestu
 hafi/ Vier höpum ánguan Rong nema Reissaran/
 Þu þu lætur þessan lausan þa ertu eðe Dínur
 Reysarans. Burt burt með hafi/ et et. Þer mu
 nu þa eðeþropa/ Vertu Fyr/ Lat sta huðr Elti/
 as kímur að hialpa hönum/ Þu þu dig/ kostulega
 niðurbrytur þu Mustered og bygger það vpp af
 tur a þremur Dögum ? Þu þu ert Guds Sonur
 þa seg þu niður af Krossenum/ Andrum hefur
 hafi hialpad en slásum siet gietur hafi eðe hial
 pad/ Góddan Opsoðnum Spieglosum og Spott/
 yrdum munu þer þa jstehallda/ Seldur mun þar
 vera a þerðum ein heluðsk Angist hrygd og hr/
 absta/ so þu munu þa með Gope og Anduarpan
 falla vpp og seigla/ Auvj auvq/ Svad höpum vi
 er glórt/ Auvq/ Gud gíæpe vier hepdum allðrel
 þædder vered/ Gud gíæpe að Síðll og Salsar og
 Gripiur Jædareñar gíæpe huled off þyrer þessa
 Mans Auglite.

Þins mun þa ganga þeim Blodþystu Dyking
 um og grímmum Opsoðndrum Rietslatra og Satla
 usra. Þa mun hín grímdarpulle Barnamordinge
 Herodes eðe vera vel til þræðs/ þegar hann siet
 Dyrð og Sögnud þeirra sína Barna sem hafi sto
 i Sel/ Og yper alla aðra ogublega Dykinga- og Ti
 raña mun þa þalla diðpulleg Ögn og hryðsla og
 Ruyðe/ og heluðsk Angist og Srelling mun koma
 yper alla Ömullda og Sordamda/ so etge er þær
 að hur/ að Guds Rórn og hans Ötuasder mune
 Opsoðn eða Angur af þeim lqða.

Þar næst munu þeir Þrúðbu og Þordambú
 eðe hallða leinge til samans/Þuiad þeir Þrúðbu
 munu með þeirra þorklaróðum Lítómum epter
 Vppreisuna vppþara strax í Lopted í morz við
 Herran Christu/í Skýen/so sem skripad stendur/
 Þeir Framlíðnu í Christo munu þyrst vprá/
 sa/þa síðan vier sem lípum og epter Blíþ
 um minnum með hinum óðrum verða vpp/
 rýfter í Skýen/í morz við Drottin í Lop
 tenu/og munum so alla tíma vera hía Dr
 ortne/ 1. Tessal: 4.

Vier lesim um vorn líupa Lausnara Jesum
 Christum huðrium vier eigum að verða lýter/
 og á mote huðrium vier eigum að koma í Skýen/
 Að þegar hñ þor til Himna/þa hape hafi verð
 vpphæfen/og eitt Ský hape tekið hafi þra Augl
 te og Sion Larefneina/Act. 1. Eltas þor vpp
 í Himnef með Sýlgð Heilagra Þingla/ þeir eð
 voru að sta so sem elldleger Gestar og logande Þag
 nar/ 4. Reg. 2. Og í Openberingar Bókene ver
 dur gieted tveggja Þýllarvotta sem Lýplætnet
 voru að þui romuerska Dyrenu/ enn þeir munu
 verða lípande aptur/ og heyrna eina mykla Röð
 að Himnum sem til þeirra seiger. Strýgeb vpp
 þingad/ Og jafnsnart stígu þeir vpp í Himni
 en í einu Skýe/ Apocal. 11. Með söðdan hæte
 mun skie við Guds Þrúðba á seinasta Þeige/þe
 gar aller Framlíðner eru vpprísiter/og aller líp/
 ande eru umskiptelegeir ordner/þeir munu þa eðe
 hapa myllar Rædur Þrattaner eður Þeillur við
 þa Ogudlegu. Þuiad eitt stort Ball mun koma
 opar

þan af Himnum/og seigla vld Vrualsda/Stígið
 vpp þingad/Og jafnsítt munu þr verða vpp
 numder af Járðuné og þara vpp í Lopted/ eins
 og skíarar, Soler og skjnande Stíðrnur þære vpp
 í Skyen/ So ad í Loptenu og í Skyðnum munt
 þa vera ad sta/ so sem þusund þusund Soler/ og
 þusund þusund skíarar Stíðrnur/a samt med hef
 lögum Ringlum og öllum her Himneskum.

Þa mun vor Himneskur Adami sa mykle Ro
 ngur Himens og Járðar/vor Drottin og Lausn
 are Jesus Christus lata heyra sína setu vingi/
 arnlegu og líupu Rödd/og seigla so til Vrualsdra/
 Rómed Blessader míns Föðurs og eignesi
 þad Ríkte sem yður var tilbæd þra vpps
 þape Heimsins/ Þutad jeg var hunguradur
 og þier gasud mter ad eta/Jeg var þýstur
 og þier gasud mter ad drecfa/Jeg var Ge
 stur og þier þýstur mig/Naæn var jeg og
 þier Elæddud mig/Jeg var sinstur og þier
 bitindud mín/Jeg var í Myrknaðstoppu og
 þier komud til mín/Matth. 23. Þesse Ord
 eru mig merkeleg og gullvæg/ þar þyrer er til/
 heyrelegt ad vler þau yperuegum og athugum/og
 lærum ad skilja þau rícttelega:

Rómed þingad(sem hafi so talade)Vered
 mter af Starta velkommer ad eilípu/þier sem so
 stora Stund og Forleinging haped hapt epter min
 ne Singadkomu/og mig þapa Daglega með heit
 um Tarum afallad og tilbæd/og ofkad ad mter
 Ríkte skýlde sem þiortast koma/Var þon og For
 leinging þep jeg nu heyrer/og er nu kómen til þess
 ad

ad leysa yður þullkomlega/ Síæd/nu er eg kómet
í míne Dýrd. Og ær þú þíer háþed sóððan Aft
og Girnd hæft til mín/þá seige eg yður ær Gíar
ta vel kómma ad eilýpu.

Þíer Blessaðer mínns Sódurs/ Það er
ad skília/Þíer Deuáldur/og ær mýnum Símmeska
Sódur Blessaðer med allskýns andlegum Gæpum
og himmeskum Múðapum/í míer hans eingíetnum
Syné/þýrer húðn háð hefur yður vtualæd ædur
er Brunduóllur Verallðareñar var lagdur/so þá
er skýldud vera Leilager og oftrappanleger þýrer
hans Auglite í Ríarleitanum/sem er ad elska hñ
ær Illu Gíarta/allre Sælu/ær Óllum Kröptum/og
Máungan sem sialpa yður. Og hann hefur gíðrt
yður mína regna epter sýnum þægelega Vilja til
Kops síne býrðlegre Mæd/epter húðre háð hefur
ur yður þaðnæmelega gíðrt þýrer mig síð eingíe
ten Son/so þíer þýrer mítt Blod hreptud End
urlausnena/sín er Syndasña Syrergíetning/Epñ.
1. Þar med ad hápa valld til þess ad neþnast Gu
ds Bórn þýrer TRVna a mítt Mæpn/Johñ. 1.
Blessaðer vere þíer/sem háþed eruad mýnu Euan
gelio/Þúad þeir sem eru þeirrar Truar þeir ver
ða Blessaðer/Palat. 3. Og Blessaður er sa Mæd
ur sem þorlatur sig vppa Drotten/og húðs Tra
ust og Athuarp Drotten er/Jerem. 17. Þar þýr
er vered vel kómet þíer Blessaðer mínns Sódurs
þíer Ríettruader og Bórn hins allra Gæsta. Þó
med mýnet Brædur/og mýnar Systur/kóme þíer
sem eruð kónunglegt Slette mýns Símmeska
Sódurs/ þíer hans vtualen Bórn/ kómed í mýi
nu Mæpne.

Og erped/ Það er að skilla/ Rómæd so sem
 Guds Þrængingur og Samarpar allra Sínniefkra
 Aðvæpa. Því að með því þær eru Þörn Guds
 og Blessader míns Söðurs/ þá eru þær og lýta
 Þrængingur Guds og míner Samarpar/ eptir Syr-
 erheitenu/ Róm, 8. Galat. 3. Allt huad Sader
 en hefur það er mitt/ Jóhan. 16. Og með því
 Saderen hefur gíped mig vt þyrir yður alla/ skyll
 de hafi þá eða gípa yður alla Glute með miet?
 Róm, 8. Þar þyrir kómed þær Þörn og Þræng-
 ingur Guds og Samarpar hans Þingerens Sonar.
 Rómæd so að þær seud þar sem eg er/ Jóh. 12.
 Og að þær stað mína Þyrd huðria Saderen hefur
 ur gíped miet/ Jóhan. 17. Rómæd og erped
 það sem eðert Auga hefur sied/ og eðert Þyra
 hefur heyrir/ og ei er i nöðurs Mæns Siarta kóm-
 ed/ huad Gud hefur þyrirbued þeim sem hann
 elskar/ 1. Corinch. 2.

Þræped það Rýte/ það er/ Þetta Rýte sem
 þær skulud erpa er eða Rýte Mýrkrasta nie Synd
 aremmar/ ei. Þaðans nie Þiðspulsins/ huðr Magt
 hefur yper Þaðanum/ Gebr. 2. Eða er það hell
 dur Rýte þessatrar Þerallþar/ þar Þaðleger Herr
 ar og Þongar Þrottana/ og hafa hafi sýn a mille
 Þardaga og Þlods Þhellíngar/ Þelldur er þetta
 Rýte GUDS/ Luc. 17. Huðr ed þaled er i Þiætt
 late Þride og Sögnude i 4. Anda/ Róm. 14. Það
 er og Samþielagskapur við Gud/ Jóh. 1. Og ei
 lýpt Lyp/ Jóhan. 5. Og söðdanu Rýte i huðeru
 Mann elskar Gud að öllu Siarta/ allre Sörlu og
 að öllum Þróþrum Mætte og Mægne/ og 7. Þaung
 ann sem siapan sig/ Matth. 19. 22. I huðeru
 61. Rýte

Ryfe/þíer með Gude og Gud með yður skulud vé
ra einn Ande/1. Corinth. 6 Og einn Lyfame
med míc/þeg sem er ydurt Lópud/Ephef. 5. So
ad víer minnum verda pulskomlega eitt/Lyfa so
sem mín himneskur Sader er med míc og eg med
hönu/so skulu þíer vera med oss/Joh. 17. Þar sku
lu þíer verda ríttrelega líomande so sem Fuds
Mustere i huóriu 4. Ande bygger/1. Corinth 3.
Og drottina so sem Kongar a Jórdunne/Apoc.
5. Og stíorna heimenum med heilagléika og Ríert
læte/og danna hann af ríertu. Gíarta /Sap. 9.
Goddan Ryfe skulu þíer þa og ólæst.

Sem yður er þýrerbued þegar i vpphá
þe heimsins/Þad er so ad skília/Þetta Ryfe er
ede nýlega tilreidt eda bued/hellður i vpphápe
Veralldar/Þuíad i Vpphápe skapade Gud Símen
og Jórd og allt þad þar er jnnu/þýrer míc /sem
er hans ORD og eíngetenn Sonur. Hann skap
ade þad allt/þa þýrdu þógru Þýggíng Símens og
Jardar Mannenum til i Þwðar og Konunglegs
Adseturs/Einn Mánen skapade Gud epter sinne
eigen Mynd til eílyps himnesks Líps/og gíorde
víd hann eílypan Sætemala jnnbyrdís Uftar og
Elsku eílyþrar/so ad hann skýlde eílyþlega elska
Gud/og eílyþlega verda af Gude elskadur. Hann
skíckade og so sína 4. Língla Mannenum til
Verndar og þíomustu a öllum hñs Vegum/So ad
Mádurenn väre Guds Mustere/og Sostur Þánn
4. Língla/epter Rade og Skíckan minne og míc
ns 4. Anda sem med yður bío/þper þe ímennum
ad ryfa og drottina med heilagléika og Ríertlæte
og vera eitt med Gude eílyþlega.

Þannenn

Þaðen var yðar Arþrygðe hattað í Vpphæp-
 heimssins/til huðrs þier vorud skapader. En þa
 ille Satan/og Andskote rante yður þui med Lyg-
 um og Miorde/og sette sig þi í mitt Valld og Rí-
 ke/villde verða Herra og Höpðinge alls heimssins.
 Vegna hans Flardar og Suika er í heimen komed
 Ríke Syndareñar/og allur Opríður og ofamþyk-
 te/syðan Þauden vegna Syndareñar/Og í staden
 heilags Ríksleika og Samþykðis er komen Mup-
 und Satur/Mord Mándrap/ so allur heimuren
 hefde orðed að þordiarpast/ hefde jeg eðe þeirre
 Sordisörpun afstýrt/En jeg tok a mig manndomle-
 ga Natturnu epter mýns himneska Söðurs Víska/
 og varð yðar añar Adam/til að niðurbriota Rí-
 ke Diöpsulssins/og að víðreifa og vppbyggja Ríke
 Guds/ huðrt Adam miste þyrer sítt Lagabrot.
 Þetta Ríke vppreisist og endurnýast með þui/að
 Gud a himnum verður af yður elskadur heidræð-
 ur af öllum Liarta/allre Sarlu og öllum Kröptu/
 og að æftsemlegur Fridur og Ríksleike haldest
 yðar a malle ann haturs og ofamþykðis/so að hu-
 ðr elske að nýiu añar so sem sialpan sig.

Og síæd nu/Jeg vil alle endurnýia/Þenna
 heim vil eg med Eldenum bræða og smellta/ og
 skapa nýtan himen og nýia Jörd/ í huðrre bwa
 skaLeðe nema Ríettlære og pulstomen Aft og Ef-
 ska til Guds og Naungans. Jeg vil öllum hluc-
 um tema í samt Lag sem þeir voru í önduerdu/
 so að þar verðe eitt Ríke/ í huðriu huðrte skal
 vera Synd nie Þaude/Diöpull nie Selungr/hellu
 ur skal það vera í allan matra so sem það var í
 Vpphæpe tífrenðt og bved/andur en þ Adam synd-
 gade.

gade. I slyft same Lag vil eg nu koma ellum
 slutum/og þier skulud verða Erpingjar og Vig
 endur nys Simens og nyrre Jarðar/so sñ Gu
 ds Börn og so sem mgn hiartanleg Sýsken og
 Mustere Zeilags Anda. Þier skulud bva og byg
 gja i nyrre Verðldu/og styra henne med Zeilag
 leið og Rietslæte/og stiorna henni med riettu Ziar
 ta eilysplega/ og lipa elrn hinneskan Lipnad/ so
 sem nypædd Börn þess nyia Simneska Adams/hap
 ande Mynd og Byslæte mitt eilysplega/ og verða
 þri og þrialsfer og endurleyster i þra allre Ruol
 og Þjnu/Otta og Angist/ Srygd og Grædslu. Þer
 ta er það Rýfð huðre þier skulud eignast og er
 þa/huðrs Rýfis Börn og hluttakara jeg hellsd yð
 ur vera/þyrer epterylgjande Greiner.

Þuiad eg var Hungradur og þier gap
 ud mifer ad/et et. Það er ad skilia/ klæst eða
 jafnþramt Trunne og Vonenne til Guds/þa hape
 þier eirnen hapt Rixreleikan/og sled aumur a mñ
 num Satakum Rietschristnum/ sem voru mýner
 andleger Lider og Limer/Þeim hape þier gisrt
 margt Gott vegna mýns Zeilaga Klaps sem lid
 id hapa Lungur og Posta/ Kulda og Klædleyse/
 Siðtra og Sangelse/Morgang og Meingiörðer/
 Audsynande þar med openberlega/ad þier vorud
 komner wr Daðdanum til Lypsins/ ap þui þier
 geingud i Rixreleikanum/ og haped so þædt mig
 og Endurlysgad i mýnum Limum. Vier vitum
 seiger Johanes/ad vier erum komner þra Dað
 anum jñ i Lyped/þuiad vier elskum Bræðurnar/
 1. Johñ. 3. Eptet þessu hape þier huxad og be
 breyet

eytt/med Ríkarleikfins giörðum og godu Verkun.

So slupleg og fát Astar Örd vors hjartan
legasta Lausnara og Sreissara Jesu Christi munu
Þrvalder med hjartans forundran og sögnude he
ra/Enn ap þui þeir eru med logande Astarleisku
Guds vþptendrader/þa er sa eingin slutur þeir
til legge Þyrd eða nöðurn heidur nema Gude og
þeirra Lausnara/Og ap þui ad það er Art og Þo
le riettelegs Ríkarleika/ ad audmytia sig og lite
læða ap hjarta/og leita eðe þess sem hans er/
þa munu þeir jata og medtænna/ ad slýtt sie þe
im mytla Konge Símens og Jorðar voru herra
Jesu Christo oplýtelmotlegt/og ad þeir sie mytlu
minne og ouerdugre/enn það ad þeir hape nöð
urn Týma slýtum Þyrdar Konge gieped Mat eða
Þyrd/veitt hys eða herberge/eða vitiað hans
eða veitt hönum Suggu i hans Rymd og Rzeyd/
þar þyrer munu þeir so tala til hans. Herra þu
ónar höpu vier sied þig hungradā/ þýstā
og höpum þier gieped ad eta + drecfa/Og
nær höpum vier sied þig Geseomanda og
höpum þýst þig? Eða Taten og klæde
þig/Og nær saum vier þig Siukann og i
Merkuastöpu/ og höpum vitiað þýn?

Sier vppa mun Kongurenn giepa þeim And
suar og seigia so/Sannlega seige eg yður/Su
ad þellst þier haped giört einum ap þessum
mýnum mínstun Bræðrum það hape þier
mier giört/Matth. 25. Þesse Ördin eru eru
so skiliande/þeir Christner Men sm i þessum he
me hapa libed mýng heilaga Ráps vagnz Öpsöf
ner

ner/ Sæd og Spott/ Sörsmann og Sýrerlitning/
 listi þeir sem líðed hafa Lungur og Posta Sataxt
 og Sýrerlitning / og allskyns Meyd Kroff og
 Motgang/ þeir hafa vered mjnir elskuleger Bræ
 dur/ og Börn almattugs Guds/ enn þó þeir stóllu
 og drambfömu Validsmenn og Vákingar og Mot
 standarar mjns Rytis og Sannleikans hape eðe
 hápt eða hallbed þá þar pyrer/ Selldr pyrer Græf
 og Böluan/ Stræka og Styrialldar Men/ Sa dyg
 darstaude Heimur hefur þá hatad og opsoft/ stad
 ed epter þeirra Lype og Godze / Heidre og æri
 lastad þá og lytt i margan handa mata/ En samt
 hafa þeir vered mjn elskuleg Börn/ og pyrer san
 na Tru hef eg asamt med Söðurnum og Heilögum
 Anda vered med þeim bwande/ so þeir hafa ver
 ed mior hiartanlega tíarér/ þar pyrer huðr hann
 hefur stótt þeirra Lungur og Posta/ gíeped þeim
 Rost eða Blæde/ vítiad þeirra og vett þeim Sei
 mile/ vett þeim Stalp og Suggun/ sa hefur gíert
 þad stalpum mior/ og hönum skal þad nu med ef
 lypum Sögnude ríftuglega endursamnad verda.

Med mykllum Hiartans Sögnude munu Liof
 sins Börn og Guds Vruvalder heyr þesse Orð/
 Og med þagnadar samlegre Sorundran munu þeir
 þá jata og meðtíen/ ad Jesus Christur Gud og
 Madur hape i öllum stöðum vered hier a Jörð
 uñe i bland sínar Christne. Og þó hafi se epter
 syna Vppriðu a þertugasta Deige synelega til
 sinna vppstígen þá hape hafi þó so sem samur
 Gud og Madur alla tíma vered/ bygt og bwed m
 squum/ Ríetteruudum Vruðöldum/ asamt med Söður
 num og Heilögum Anda. Nu a vorum Þögum
 hura

huxa marger og mála eptir hölldlegre Skynseme
 húsnef er það mögulegt að Mannsins Sonur
 Jesús Christus/ sé bæði á Himnum uppi/ og so
 lifa í öllum stöðum nálagur hier á Jörðunni hia
 synum Deuðdum og Leiddum? Einn Sanderer
 Herrans Christi Stærðar gípa sig eða að hölld/
 legum Stílninge/huxa eða um yrmale eða Sp/
 ott Calumista og anarra Villumana/hellur seig
 ta so/Slykt er eða Lærdómur manlegrar Skyn/
 sendar/hellur er það ein Grein vörðar chríste/
 legrar Truar/Vier höndum það nu í myrkva Or
 de/og truum Herrans Christi Ræðu/Þegar sein/
 aste Dagur fienur / þá munum vier þá að skilja
 allan þennan Reyndardóm/þyrir Þrapt og Vpp
 lysing hins h. Andas/húsnef Jesús Christus he
 þur vered sinne chrístelegre Ríktu alla tíma na
 lagur/eptir sinn Orde/þar hann seiger/Jeg Je
 sus Gud og Aldur/ skal vera hia yður
 allt til heimsins enda.

Attunde Cap.

Iudicium Christi & Sanctorum eius,
 & de æterna Impiorum Condemnatione.
 Um þann seinasta Dóm Christi og hans Leir
 laga/yper þeim Ögudlegu/Og um þeirra cilypa
 Syrerdæmning.

Míð þagurlega skína Stíðrur Him
 ensins í heidbiðrtu Dedre/so og Tungled
 þulle á Miðnattis tímanum. Sögur er
 Morgunstiarnan/huor ed bodar vppgang Solar/
 S líg emnar

ennar/Huð er hann sem eðe gleðst við Solareftr
ar Vppruna? sem med sinne Birte vpplyftr Lof
pt og Lað og allar Heimfins Alpur?

Guð þusundþallde prydelegra og dyrdlegra
mun það vera að þá í Loptenu og Skýum Him
ensins/þegar Jesús Christus vor Drottin og En
durlausuare klemur og birtest þar so sm ein Him
neskur Brwðgume/ og þegar sú Róðden heyrtest
um Miðnættis tíman. Síæð/ Brwðgumen
klemur/ganged vt í more hönum/Mattb.
25. Huðsu sömasamlegt/ veglegt prydelegt og
dyrdarlegt mun það vera/þegar Heilager og Vt
ualder sem þá eru vpprísir/þara vpp í Lopted
og í Skýen Himensins/med þógrum þorflarðum
Lytómum/og verða a samt med Heilögum Wíng
lum hía þeim mykla Ronge Himens og Jardar/
í övnrædelegre Dyrd og Glebe? Þá munu Vtual
der vera að þá í Loptenu/so sem oteliande þús
und Soler/oteliande Tungl og Stjórnur pryðer
af Almattugum Guð med aðskilianlegre Virtu
og Himneskre Segurd. Og í bland allra Vtuald
ra Heilagra munu Menn þá þá og lyta Solena
allra Solna og það eilyða oendanlega Liofed/
Herran Jesum Christum/so sem í einu prydelegu
himnesku Mustere/pullan guðdomsegrar Maísta
eis Dyrdar og ofeiganlegrar breiðande Astar og
Wísku til sína Vtualdra. Þá miut og berlega aug
liost verða/huðsu hafi mun í Loptenu vera sem
breiðande astar Loge/og ellblegur Múv í fring
um sína Vtualda Heilaga:

Þannu skilur nu Guð þá Vtualdu þá þeim
Syrerdæmbu a syðasta Deige. Og þ geingur eðe
olfta

Lyfta til (seiger Doctör Lutherus) so sem þegar
 Árið breiða Jurtur/og distillera Ölsum eda frópt
 ugt sterkt Vatn/wr Grósum eda sterkum Jurtum
 eda öðrum Glutum/Lyfta þegar Brennevgn er br
 ent/þa þer allur Krapturen/SPIRITVS/Lyft
 ed/Ánden/og þad allra besta vpp/plytur opán a
 þer vpp í Álsmen og Lokab/ og drypur þadan/
 Ánn þ þyðua/Saurinden og Dreggen/og þad sm
 eðe duger og ohreint er þad verður epter a Þor
 nenum/Áins og alýta núnn Gud þa gíðra a hínú
 sýðasta Deige/Ánn mun so sem med Elde eda þy
 rer Ellden skilla þa Ríettlatu í þra þeim Rang
 latu/þa Ríettlatu tekur hann vpp til sín í Áim
 enen/ef þeir Ogudlegu og Forðæmdu munu so sm
 Dreggiar og Ohreiminde verða epter hie a Þór
 dunne/og syðan kastast í Selugis Ápgrunn og í
 Þaðanum bliþa eilýplega.

Med þessum hattu munu nu aller Guds Vei
 ualder verða vpptekner í Stýen Áimensins í mo
 t3 við Christum/so að eðe mun epter verða nóð
 ur af þeim/og eðe ein/sem eðe þare vpp í Lop
 ed/Án hiner sem hie verða epter a Þórðumne/
 og eðe verða vpptekner í Lopab/ þeir heyra til
 Selskap Syrerðæmðra/Þuð þeir verða eðe vpp
 tekner/ hellsur bliþa þeir hie nðre/ og þa hie
 að heyra þad seinasta Doms Áttuæðe. Med sín
 um Áugum munu þeir sta og lyta huðrsu þr Þr
 uðdu verða vpptekner í Áimeneñ/og huðrsu Bl
 yðlega og þagnadarfámlega Guds Sonur tekur
 þeim/ og huðrsu að þeir Áíoma og skýna í Lop
 enu med þorflarubum Áyðómum. Ánn af þess
 su þa þeir óngua Gleðe / hellsur Ángist Ruðl

og Þynnu og Híartans Grygd og Sorg í öllum þessum
 ra Lidum og Limum.

Þeir Blóðþýstu og grímu Tyrannar og Öpsof-
 narar Guds Heilagra/Antiochus/Herodes/Xero
 Maximinus/Diocletianus og adrer þeirra mat-
 ar munu þá með Híartans Sorg og Skíslpingu/
 Græðstu og Rjúða síu og lyta Þustaruotta Jesu
 Christu vpp í Roptenu/ húðria þeir hápa hiet í
 Heime þordum hatad/opsoft/þynt og plangad og
 Lyplæted. Þeir Ríettarar og Villumen sem þá
 sad hápa Guds Heilaga Orð/og þáð ranglega há-
 þá velagt/og marga hápa apvega leitt þrá Samit
 leitanum/og þar með hápa hatad og opsoft ríet-
 ta Lærepedur og saña Guds Orðs Þienara/mun-
 nu þá verða þaster við Jörðena/ og með Híart-
 ans Sorg og Angre lyta vpp í Simeneri/ og síu
 þar alla trúa Ríenepedur og hreina Orðs Fram-
 berendur/ þeir ed hiet í Heime hápa þramþylgt
 Sañleikfins Orde með allre Alúðru/og aluarlet-
 ga hápa í mote staded Diöplenum og hans fylg-
 iðru/og síu hápa örugglega sett í mote öllu Villu
 Lærdome/og hápa þar þyrer líðed matgt Illt.

Þeir þorhertu Þapískar sem a þessum Dögum
 opsafta Guds Christne/og ap öllu Megne astunda-
 midur ad þessu sañan Ruangely Lærdom og mar-
 ga hápa Lyplæted vegna Guds Orðs og þess he-
 ma Ruangely Lærdoms munu þá síu og þíña hu-
 ðen þeir hápa opsoft/og í synum Samuiskum þin-
 na þr og þera olyðanlega Angist Ruðl og Þynnu.
 Sömulleidis aller adrer Vyktingar/opryktis Men-
 Ranglæter Vallðsmenn og Domarar/ þeir adra
 hápa opsoft/vnder þrykt/og með Agirnd og Ran-
 gindu

gindum yperpalled/ vtarriad og vefoged/ munu þe vera hrædder og Zuglausar/ þegar þeir sia þa vpp i Skyum Himensins i bland Heilagra Guds Ringla sem þeir hier a Jördunne hapa hædt og spottad/ þorsmæd og pyrrersted og vtarriad.

A þeim Tjima (seiger Boken Spekenar) mun sa Riettelate standa med storre Sugar breyste i giegñ þeim sem ad hõnum hapa þreyngt/ og hans Erþide hapa i Surt fast ad. Þegar þeir sia nu sljkt/ þa munu þeir storlega brædast soddan Sælu huðræar þeir ættu ecke von/ og munu mæla sijn a mille med Angist og Anduarpan og med Harmen Sugar/ seigande/ Þesse er sa sem vier þorðum darudum og hõpðum ad Athlatre. Vi er Gickar þielloum hans Ljpnad pyrer Vileysu/ þ hans Apgang smænarlegan/ hñorren er hñ nu reitnadur a medal Guds Barna/ og hans Arpskipre er a medal Heilagra. Þar pyrer hõpum vier ecke þunded þan i letta Veg/ þ Ljos Riettelætesins þepur ecke skined yper oss/ þ Solen er oss ecke vpprunen. Vier hõpum atjð geinged ranga þ skad sama Vegu/ og hõpum ræpad a villu Veige/ En ap Veige Drøttens hõpum vier ecke vltad/ Spekenar Bok 5: Cap.

A medan þeir Ogudlegu eru ad telia ster þis ar Tölur og beria ster vñ þeirra Jðranarleyse/ sta/ þa mun vor Drøtten Jesus Christus/ lata ganga Dom yper þa/ og lata þa Heilögu Forþed
ur

ur Spærmen og Postula/a samt med öllum Trúð-
 dum vera Dömsmenn med sér/ i Skyum Límen-
 sus/so sem skripad stendur/ Vite þíer eðe ad
 þeir Heilögu munu Heimen dæma/1. Cor.
 6. Ítem/ Sía/Drottin mun koma med
 mörgum þusundü heilagra/Dóm ad hall-
 da yper öllum/ og ad strappa alla þa sem
 ogudleger eru/ vegna allra Gíörða sem þr
 ogudlega drygdu/ og alla þess sem þr ha-
 þa hardlega talad hönu i mote/Judas 1.
 Og en seiger Sonur Guds so til sína Lærefueina.
 Samnlega seige eg yður/ ad þíer sem míc-
 haped þylgt i Endurþæðingunne/ þegar
 Mánsins Sonur er sitjande a Stole sínar
 Dyrðar/ þa munu þíer síta a tolp Stólü/
 i dæma tolp Áttkvísler Israel/Matt. 19.

Þa mun euent mög olyft vera ad sía/ stjft
 sem alldrei þyr hefur síst i Heimenum. I Ropt-
 enu og i Skyum Límensins/munu síast þeir Hei-
 lögu Þinglar med öllum Heilögum Guds Dröf-
 um/ med óteljanlegum Gíörða/ hía Christo og i
 fringum hann/med óseiganlegum óvnræðlegum
 fagnude og Gledennar Glíodum. Þar þuert a
 mícte/þeir Ömíldu sem hía eru nðre a Jörduné
 og eðe eru vppparner i Ropted/ þeir munu eðe
 öðru vís vera ad sía og lýta/en skíessuleger And-
 dar/og suarter afskapleger Þíöplar/og so síi rag-
 er Zuglausar Mordingar og Öbotamen/þeir ed
 ap Stíelpingu og Græðsu og Rugga oendanleg-
 rar Guds grímdar Reide og heluyskra Ruala mu-
 nu skíalpa og titra/yla og apa/og Sær ap Höp-
 be

De rýpa og slíta/ vegna Áttuíslnanar og Angíslar.
 Þegar Málarar kasta eða mála vpp þá seinasta Dom/þa plaga þeir að setja þa Veuöfdu til hægre Landar Herranum Christo/ enn þa Forðandi til vinstre/þíer a Jórdunne/eins og þa Himneske Domare mune sitja Dom/og skíla þa að þíer a Jórdunne/En húsar hafi vill ríett mála/ hafi skal setja Christum og alla hans Zeilaga i Roptenu og Skyum Himensins/en þa Ogudlegu og Syrerðandi þíer nðre a Jórdunne/suarta/ suipílla/ hræðelega og afskaplega.

Þar vppe i Himensins Skyum mun Domur en ganga yfir þau þortöpuðu Belíala Bérn. Þa mun hlíoda þýrer húðs og etns Þýrum. Gíðr Reikningskap af þínne Radosmensku/ þu þu mátt eðle leingur Radosmensku hapa/ Luc. 15. Þu sem varst i Heimenum ein Kongr/ þu sem varst Höpðinge/Vallðsmáður/Borgmeistare/Domare/Lögmaður/Sýslumaður/Þu sá varst prestur/ predikare/ Lúsbonde/ Lúspreyta/Borgare/Bonde/Ráupmaður/Vínumaður/ Þienare/Þrall og Þý/Gíðr Reikning/ Þu ert nu eðle leingur Kongur eða Höpðinge/Bonde nle Borgare/ et et. Selldur Þienare Umbodsmáður/yfir þu sem jeg hef veitt og lanad þíer/ Zuórnen hef ut þu stæð i þínni Embætte og Umbode? Zuórnen hefur þu hagad þínnu Framperðe/ og öllu þertum þínnu/ Þu hefur þu so illa páred nle þínn þínn skílingar Vít og alle anad þad jeg hef lanad þíer? Og hefur misbrúfð þad til Mætnadar/Dramba og Dreiss/Þperuallos og Oríettin þa til Agirndar Siedrattar/Opneystu/Ohoope

Jdus

Þiuleysis og allskyns Ranglætis og ogudlegs
 Framferðis/ Þú hefur þú þræmed Siagudadyrk-
 an/ þræm þylgt röngum Lærdome/ þræmed Gora-
 doma og Saurlype/ Rann og Stuld/ et cr.

Lýka eirnen alle huad huor og einn hefur i
 þessum Heime illa talad/ sie þad Klam og Rgd/
 Spott og Spie/ Blot og Dan/ Batmalge og Rrl
 gxl/ og alle ariad skiemleget Ordrate/ þ vill Gud
 alle saman hapa þyrer sunn Dom. Jeg seige
 ydur (seiger Guds Sonur) ad Men skulu a sel
 nastia Dome standa Reikning ap huorin o
 nytsamlegu Orde sem þeir hapa talad.
 Ap þynum Ordum muntu tiettlætast ⁊ af
 þynum Ordum muntu verda þordæmdur/
 Matth. 12. Cap:

Þar munu og þram foma aller þeir ed þæd
 hapa med rangsnuen Lærdom/ þeir Guds Ord og
 Gellagrætt Ritningar Greiner hapa beygt og re-
 lagt epter signu Gopde/ og mannlegre Skynfemel/
 Aller Græsnarar sem öngua Alud hapa lagt a
 ad þramþylgia Guds Orde/ aller þeir sem ad yper
 varpe hapa ad eins heyrte Guds Ord/ en eðle bre-
 ytt þar epter/ Þeir munu þa sier töl Apbatanar
 og Apfötunar þorþryda signa Sök og seigia/ Herra
 ra Herra/ þöpu vier eðle spæd i þynu Nap-
 ne? þöpum vier eðle i þynu Napne Diöpla
 vtreked? og mörg Krapta Verð þræmed?
 Math. 7. Herra Herra/ Lær vpp þyrer off
 Þar þöpum þyrer þier eted ⁊ drucked/ ⁊ a
 þorum Strætü hefur þu fient/ Luc. 18.

En Dröten mun þa suara þeim/ Jeg þeðe
yður eðe/ þuðrier eru þier/ Vðked aller þra
mier þier illgiörda Men/ Matth: 7.
Luc: 13. Cap.

Med þessum hætte mun þeim Ögudlegu eð
ert stoda/ þo þeir þorsuare sig og afsate a þeim
Tjma seigande/ Vier vorum skjörder i þjnu
Nafne/ Vier heyrðum þitt Örd/ Vier geingum
til Skriptu/ og tókum Heilaga Aþlausn/ Vier gein
gum til Guds Bords/ Jtem/ Vier höpum predik
ad og velagr Heilaga Ritning/ vðeðllt Heilög Sa
cramenta/ síued mörgum til Truarennar/ skripad
margar Bætur/ talad vni þitt Örd/ og hæpt stort
Ömak til ad þram þylgia sanne Religion/ vðreket
Villuanda og hæguda Diöpla ap mörgum/ et et.
En þetta líta Örd sín Herran Christu giepur þm
Illgiörda Men/ Þad vottar ad allt þetta heyr
ur vered eðe nema Græsne og Öþeruarp i þessu
Seime/ húst þa mun i líos koma/ so þeir þa þae
makleg Launt.

Gud mun þa (skripar Lutherus) seigia
til þessa Heims/ Jeg þep þína vegna skap
ad Himen og Jörd/ Sol og Tungl/ og þis
er þep eg veitt og gieped alla goda hlute/
Mitt Örd og Euangelium. þep eg læted
predika þyrer þier/ þ þramboded þier i þui
alla Næd og Mlyskun Ljþed og Elþþa
Salubtialp/ En huðrnen þepur þu þegdad
þier þar i mote? huðrnen þepur þu þui re
ked? So sem ein argur Diöþuls Skalkur/
sem

sem öngua Velgíörninga / öngua Nád nte
Gíösku hefur viliad þiggja / heildur stada
ed þar a more:

I sama máta munu aller Heilager Víene
bera i mote Heimenum / og seigia so / Vier höpum
þier þionad med Lærdome og Lípnaðe / og alla
Aftundun lagt þar a / ad þu yrðer Saluhöspen /
og þ höpum vier giört ap sönum Ríarleika / Enn
þu hefur eðe viliad þeklast þad.

Þegar allur Reikningskapur er med þessu more
ypperstadenn / þa mun Kongur Simens og Jarðar
seigia til þeirra Ogudlegu. Sared þra mier þi
er Bölvaðer i eilíþan Elld sem þyrerþven
er Dióplenum og þans Línglum. Jeg var
hungraður / & þier gapud mier eðe ad era /
Jeg var þyrstur / og þier gapud mier eðe
ad drecka. Jeg var Gestur og þier þyrst
mig eðe. Naken var eg og þier klæddur
mig eðe. Siukur var jeg og i Sængelse / &
þier komud eðe til mín. Þa munu þeir
suara hönum og seigia / Herra huónar höp
um vier sied þig hungradan eða þyrstan /
Gest eða naken / siukan eða i Myrkvæstoppu
og höpum eðe þionad þier? Þa mun þann
suara þeim og seigia / Sanlega seige eg yð
ur / Svad þier haped eðe giört einum ap
þessum minstu / þad hape þier eðe giört mi
er / Matth. 25.

Síer ma nóðe spyrta / og seigia / Stal so strang
ur Domur ganga yper allt ogudlegt Aðhæpe / all
ar



at heimuglegar Synder og Misgjörder/Stulu öll
 Stiegoma Örd og onyf samlegar Ráður koma þá í
 Líos sem Menn hafa nóturn Tjina talad/ Su-
 örn en mun þá ganga Líossens Bórnum þar vppi
 í Skjánn/af húðtum allmarger í þessum Seime
 hafa vered Lorkallar/Saurlyktis Men/Mandrap
 star/Þjópar/Ræningjar/Lygarar og Strákar ?

Hier til suarast so/Þeir hafa jatad og medge-
 inged synar Syndet med sannre Þoran og Aplate
 og hafa af öllu Hiarta beded Gud ym Syndanna
 Syrregjefning/Þeir hafa og þeinged hana/og ha-
 þá þueiged og hrein gjört sín Blæde í Blödena
 satlausu Lambsins Jesu Christi/og eru þá skrydd
 er og flædder med hans Rietslæte/Sakleysi/Se-
 laglesta/hafa lagt af alle Ronglæte/og hafa daed
 þra syndsamlegum Girudum/og vered stöðuger í
 Trunne a Jesum Christum allt til Dauda. Þar
 þyrer þepur Gud gleymt öllum þeirra Syndum og
 misgjörðum/so hann minnist þeirra eðe ad eilípu/
 Og eðe lætur hann Synder sinna Devaldra koma
 í Reikning eda þyrer Dom/so sem hann gjörer þe-
 im ogudlegu/ Hellsur so sem skripad stendur/
 Suör hann þyrer mín Örd/og truer þeim
 sem mig sent þepur/ sa þepur þad eilípa
 Líf/ * hñ mun eðe koma þyrer Dó/hellsur
 lýdur hann vr Daudans til Lífins/ Joh. 5.

Þa munu Seilager samþykta og staðfesta Ser-
 tans Christi Dom og Versurd yper þm ogudlegu
 og seigia/Amen. Þrottem þu ert Rietslatur/
 og riectur er þinn Domur/Þeir hafa eðe viljad
 hlýða þyns Orde og Euangelio/eðe þrast eda la-
 ta af synum vöndum Vertum/ Myrkren hafa þe-
 eiskad

674. Sinta Hof
elskad og Villur og Vanrumad meir eni Sankleik
en og Liofed/ og vegna þjns. Seilaga Ords og
Sankleikans hapa þr off hatad og opsoft/ þar þyr
rer er þin Domur riettur/ad þeim verde endur
golliden matleg Laun þyrer þeirra Bisdor.

Þessi Orden (Sæd þra miet þier Ból-
uader) munu þa yerda þeim Egudlegu so sem
ognarlegt og hræðlegt Reidarþrumu Slag/ þa
stodar eðtert Forsuar/eingen Vörn nie Apfötum/
eingen Appellieran nie Vinbandrattur/ eingen
Hon nie Reidsla/ þar er þa eðte ariad a Serdum
en þetta/SARUÐ Hvrt/ packeb ydur aller W
gudleger wr þessum Geime/wr öllum Löndum og
Rykium Jardaenaar/wr öllum ættum og Alþum
Geims Bringluñat/Hvrt burt þier Ból-uader.

þa munu þeir forðamdu hafa orðræðlega
 Buð og Angist/leita við að þorða síer og þlyia/
 og leita að Hellum og Solum Sýslum og Stall/
 skorum/og seigia til Siállanna/Salled yper oss/
 og til Solanna hylíed oss/Luc. 23. Item/
 Salled yper oss og hylíed oss þyrer Auglite
 hans sem a Stolum situr/og þyrer Reio
 de Lambsins/Puad sa mykle Dagur hans
 grímdar Reio er kómen/og huð þær þan
 skadest? Apocal. 6. En allit þetta huad þeir
 bidia/huðs þeir ofka/það kómun þa til einskis.
 Puad lýka so sem þeir Þuðldu verða aller vpp
 ryðter i Skyen Simensins i Mót3 við Þrotten/
 so að eðe eirn mun epter verða a Þórdune. So
 mun að þeim forðamdu og Ögudlegu eðe ein ep
 ter verða i þessum Seime/eingen þær sig geymt
 eða

eda páled / Solum eda Sillum Sylsum eda Stóll
um. Það mun ganga eins til / so sem skiede þeg-
ar Israels Synir dröu vt af Egipta lande / þa
Sáped rauda drecte Pharao Konge og öllum ha-
ns her / og Sylgiur geingu yper Vagna og hesta
og alle hans herlid / so þar komst ecke ein vndan.
So mun Guds grímdar Rerðe alla vegana þrey-
ngia ad þeim Sordæmdu / so setti gloande Eldur /
suelgia þa alla og burtu kasta þeim wr þessum
Seime so ad ecke mun ein epter verða.

En þu þu spyr ad / Skulu þeir aller wr þessum
Seime vefskúpast og burt rekast / Hvar lenda þeir
þa / hvar blýpa þeir pyrer vran þenna Seim ?
Andsuar / Þeir lenda hia Diöplenum / og öllum
ohreinum Andum / þu Dytenu sem eilýplega
brenur / so sem Orden Christi berlega votta / þar
hafi seiger / Ad þeir skulu þara i Eld eilýpa
en huðr Diöplenum og hans Einglum er
pyrer Brenn.

Það mun skie a seinustum Tíðnum Veralldar /
þegar Drotten alls Seriar (so sem pyrer var um
talad) lætur Eld og Öredur þalla yper Gog og
Magog og apmaer þa / þa mun hafi höndla Diöþ-
ulen / og alla ohreina helujska Anda / og pleyia
þeim wr Seimenum / og kasta þeim i Dyfðed eilý-
þs Elds sem oendanlega brenur. Og þangad sif-
hann pleyge og kastad hefur Diöplenum / þangad
kastar hafi og eirnen þeim þordæmdu Mafia Son-
um. Vefskúpan Diöþulsins i eilýpt Eldsins Dyf-
te þer vndan / Sydan þar epter a kastar hann
Diöþulsins Linnum og þeim Ögudlegu i þann
Samastad.

Seddan Dýkte eða þýttur er þa ríette heluð
 skur Elldur/ Luc. 3. Það er það Land Hörmu
 ungareñar og Samfualana/ Esa. 10. Glöndu
 Ellsins Öpn/ Psal. 21. Kualastadur/ Luc. 16.
 Þau ystu Myrkur/ Matth. 22. Þesse Kualastad
 ur kann eðte að vera Horn eða Partur nöður af
 þessum Zeime/ eðte það loganda Siall Lehma í
 Sychel Ey/ eða Ketlu Siall í Íslande/ eðte helldu
 ur Centrum Terræ mitt í Underdrupe Jarda
 ennar/ og eðte nöður Stadur eða Takmark hætt
 eða lagt í þessum Zeime. Þuiad þesse Zeimur/
 þa Limen og þu Jörd sem nú er skal þorganga/
 helldur er það sterlegt Takmark þyrer utan þessa
 Zeim/ mitt í Elde Guds guddomlegrar Reide.
 Siaed (seiger Gud í síne Reide) aller þier sm
 Ellden Lucifed/ med Loganum tilreiddan/
 ganged nu í Liosenu yðars Elde/ og í
 Loganum sem þier þaped vppkæit/ Slit
 lt skiedur yður af minne hende/ í Þýslönum
 munu þier liggia/ Esa. 50.

Þu spyr að þui(seiger hñ Zeilage Chryso
 stomus) hvar eða í huðrium Stad heluðte
 er? Þui villtu vita það? Þar liggur meira
 að vita að heluðte sic/ so þu þordest þ/
 enn að vita hvar eða í huðrium stad það
 er/ En þ þu villt vita hvar það munu vera
 ta/ Þa er mín Meining/ að það munu vera
 einhuðr stadar þyrer utan allā þessa Zeim.

Í þessu Dýkte munu þeir Sordæmdu liggia/
 so sem Sauder/ Dauden nagar þa/ og Liosed sta
 þe

þeir allðret aðeiliþu/Psal. 49. Þar mun heyrast
Gop og Tánágnistíng/Matth. 8. 13. Þar mun
þeir fyrerdæmdu verða að dreka af Vínne gud
leggrar grímdar Reide/sem þulle er þyrer þa aske
ínt í Reidenar Ríkar/Og þeir hlíora að kuelíast
med Elde og Brennesteine þyrer Zeilögum Wíng
lum og þyrer Lambenu/og Reykur þeirra Rúa/
la mun vppstíga þra Zeilýð til Zeilýðar/so þeir
munu allðret Lúld hapa Rott nie Dag/Upoca.
24. Þar munu Snóruv eilýps Dauda vmténgia
þa/og Bessals Becker munu kuelia þa/og And/
arblasturen Drottens mun vpp tendra þa/ lqfa
so sem aðra Brennesteins Aprars/Psal. 18. 116.
Esa. 30. Þar mun þeirra Ormur eðe deyia/ og
þeirra Eldur allðret vfstotna/Esa. 66.

Soddan grímdar Storm og hepnar Reide
Guds yper þeim Ranglartu og Sordæmdu munu
þeir Ríettlartu og Utuóldu hía Christo sía og lí/
ta/ an allrar Vorkunsemdar og Míedaumtanar/
seigande/Síá þad eru þe sem eðe ottudust Gud.
Zellður treystu vppa síá Ríktom/og voru mekt/
uger oríett að gíðra/Psal. 52. Þar liggia nu
þe vantruíndu Súluírdeselegu/Máandraparar/Saur
lýptis menn/Gáldra men/Stúrgoda dyrtarar/og
aller Rygarar/huórra Slurdeíld er í Dýtenu sm
med Elde og Brennesteine logar/ Apocal. 21.
Drotten þu sem ert/og sa sem varst/þu ert ríett
lartur og Zeilagur/þad þu dæmder þetta/Ja Dr
otten/ Almattugur Gud samer og ríetter eru
þýner Domar/Upocal. 2.

Niunde Cap.

Et íq

Con

Conflagratio huius Mundi
Um alls Heimslins Brennu/ Og hans seinöstu
Soreyðing.

Segar Diöpullen er nu með öllum sínum
Marum kómen í það loganda Dyte elypra
Selugtis Rnala/og eptir það þeir Rang/
lattu og Ferdamdu eru burt fastader ut
Heimenum a Doms Deige/ þa mun jafnsnart
þessi mykla Bygging Símens og Jarðar í hundra
re vler nu etum bivanðe/med loganda Elde ver
ða vppfuekt/og vppbrenna með öllum þeim hlut
um sem í henni eru/ so þar mun hundra Eönd nie
Rakte/Vorger nie Dæter/ei Baupetun nie Rastale
ar/ei Stöll nie Galsar/ei Stören nie nöður Dö
en/ei Ropt nie Lögur/og eða Símenen öbrunn
en vera.

Símen & Jörð munu þorganga (seiger Ri
tningen/Matth. 24.) Og allar her Símeno
sins mun þorrotna / & Símenen mun til sa
mans broren verða líka so sem Bries/ og
allur þann her mun vpp þorna/ líka sem
aðað Laupblad/et et. Esa. 34. Gud blý
þer með sínu Orde Himnenum og Jörðun
ne sem nu er/ að þau til Elldis vardueit
est/ a Deige Domsins og pyrerðamíngar o
gudlegra Manna/ 2. Pet. 2. Símenen mun
þorganga so sem Reykur/ og Jörðin þyn
est sem aðað Bláde/ Esa. 51. Enn Dag
ur Drottens mun koma so sem Þiopur a
Flotu/ a hundra Himnarnir munu þor
ganga

Ganga med storm Brestum/ enn hófud
Stiepnurnar munu Bradna af hita/ r Jór
den og þau Verð sem þar eru munu vpp-
Brenna/ 2. Pet. 2.

Miðg er merkelegt þad S. petur skrifar he
er/ ad Heimuren mune þorganga med myslum Bre
stum/ Þad er ad skilta/ Lyfta so sem þar heyrast
Brat og Brestur þegar eitt stort Lys hrapar og
hryn/ Þad so sem þa Madur latur sitt Lys med
sterku Ralle/ so mun þessa Heimur Dyggjng/ med
Brate og Brestum þorganga. I þyrstu Bokenne
var talad om þenna Heim/ ad Gud hallde hön
um við Mægt/ og vppfyllle hann/ þar hann latur
Himnen vera sitt Sæte/ en Jördena Stör sinna
Sota/ Og ad sönnu/ þa er Gud i öllum Heimsum
Mættum nalgur/ epter sinne guddomlegre Mætt
og Mætturu/ Þun þö allra hellst hefur hann sýna
Viðt og Veru i sinne christelegre Kirkju/ so sem i
Hiarta Heimsum. Til Dæmis ad taka/ Mansins
Soul er ad vísu i öllum Lyftamanum/ enn þö er
hennar hellste og sterlegaste Stadur i Hiartanu/
Hiartad er so sem Focus Vitæ/ Þad er Liten/
Vermeren Lyftsins/ og so sm Lill Stoo Lyftsins.

xxu geingur þad optunnis so til/ þegar Mæd
ur latur sitt Lys/ þa þara Lyftsins Kraptar mint
ande qdur og þuerra/ Og þegar Lyftsins Vötuau
sem kallast Humidum radicale er vrgjörð og þr
oten/ og Hiartad brestur/ þa þer Sælen af Lyfta
manum/ og vísur vr öllum Lidum og Limu Lyft
amans/ so hann deyir med Anduþau og Gliode.
I þuillyttann Mæta er Guds Christeleg Kirkia
T t t t t
Hiarta

HIARTA Veralldarennar/ og hun er Orðfæ og
 Þpne/hvar þyrir Gud almattugur við Míagt heil
 dur Himne og Þerdu/med þræ Kraptæ og Verf
 an: Enn a syðasta Deige/þegar Gud hefur tekið
 syna Christne og alla Vtualda vpp til sín vt þess
 um Seime/asame med öllum s. Þinglum/og þar
 med vtskippað öllum ohreinum Mundum og Sor
 dendum Mönnum vt Seimenum/og fastað þeim
 i logaða Ellds Dyfse gudlegrar Reide/þa taka all
 er Kraptar guddomlegs Vpphellsis einn Enda/
 med huddlum hann hefur Seimenum við Míagt
 hallðed i sex Þusund Aar. Og med þui að Gud
 er i söðdan máttu burt vffen vt Seimenum/þar
 þyrir hlýtur þesse þin mykka Bygging Himens og
 Jardar so sem daublegur Lyfame/med Grapan
 og Grune hins epsta Himens að þalla med Þræke
 og Þrestum/og það sama er so sem það seinasta
 Andartað eða Anduarpan og Gliod Seimsins
 hvar med hann þorgeingur.

Þar næst/Lyfa so sem Mánfins Lyfame/þe
 gar Sæken er i burtu hefur öngva Græring/heil
 dur er hñ steindaudur/So verður og Seimur þesse
 a syðasta Deige/þegar Gud tekur syna sönd þra
 hönum/og swipter hann öllum Kröptum þeim sñ
 hann hafi hefur i þesse sex Þusund Aar/hvar
 med Gud hefur hönum stöðnad og við Míagt
 hallðed/ þa mun öll Verf allar Græringar Him
 ens og Jardar læta ap og hapa enda. So að So
 len mun þa missa syna Þirtu og verða súðrt/þ/
 muleidis Tungled og allar Himensins Planetur
 og Stöðent munu verða döðuar sñ Blæde/missa
 þeirra natturlegan Gang og Græring/ og standa
 fyrir

Tyrkar. Þá mun húske verða Dögg nie Regn/
 ei Vindur nie Vata/ eke Sky nie Þoka/ þá mun
 húske hræst Sior nie Vötn. Snögt að seigja/
 Þá mun öll Bygging Límens og Jarðar vera so
 sem ein dauður Droppur eða Græ sm húske heyr
 ur Lyp nie Anda.

Þegar Jörðin er nu so í eyde orden/og eðert
 Mans Barn er eptir í Heimenum/þá mun Guð
 kvefka Elld so að allur Heimurinn mun í blóttu
 Dæle logande verða/allt þar til hann er vpp brúð
 ein. Elementen og höpud Skiepnurnar munu að
 ognarlegum Lita bradna í sundur/og þá mun Ell
 dur vera í öllum attum/ í Roptenu og á Jörð
 unni/ í öllum Löndum og Ríkjum/ Byum og Ves
 taltum Heims Bringlunum/ í Borgum og Byum/
 Röstölum og Raupetumum/ á Siðllum og Halsu/
 Þá munu allar Bygðer og Bær/Sior og Vötn/
 Jörð og Skogar/Lws og Lagar/Ringe og Akkar
 standa í einum Loga/So að Elldur mun vppþur
 fa allar Har og Elpar/öll Stöðuvötn og Dyke/
 Lyfta einnen þann mykka Sio og það Laped sem
 geingur um allan Heimen/og eke lata að þyrir ein
 það er allt vppþornad/og eke linnu þyrir enn öll
 Heims Bringlan er vpp brend til faldra Kola.

Til merkis um þetta/þá hallða sumer/að þyrir
 er þessa Grein late Guð í ymsum Löndum vppþo
 ma og þinnast Brennesteins aðar og Karser/þram
 ar enn þyrir meir hefur vered. Þutad það hallða
 þeir Gömlu að í Siteley og Islande hafa Brenne
 steins aðar allcina vered þyrir meir/Þinn nu þinn
 hann natega í öllum eða vesplestum Löndum/ til
 vssjulegs Merkis/ að þesse Jarðarbringla skule

Elde og Brennesteine verða vppbrend.

Hier mætti einhúð so suara til/ Skule Símen
og Jórd með stýkum Bruna og Elde þorganga/
Suar munu þá heilager Vtuálðer vera a meðan/
mun sa Ögnar Elldur nóðud nær til þeirra/ og
giðra þeim mein eða Stada? Hier suara eg so til/
Ad láge ste þra þut/ Þuiad þesse Elldur mun eðe
nær til þeirra/ Þad mun ganga til alyfta so sem skie
be i Vatþlodenu/ þegar Vatned húlde öll Lónd
Síðill og Sæder/ Stoga og Afra/ so ad a hæstum
Síðillum epst var xv Afna Diup/ og Murken þlaut
a Vatnenu/ Og Noa með þeim sem i Murkenne
voru með hönum/ kummu ad sta vr Murkenne/ húð
neh allur Seimuren og allar Skiepmur drucknuðu
og þorgetingu/ Enn hann og þa sem i Murkenne
voru satade eðe þar/ So mun og skie a syðasta De
lge. Heilager Guds eru þá með öllum Vtuóðum
i burtu af Jórdunne/ kommer vppi Lopted og eru
hia Christo i eilýpu Lyte i hans Paradýs/ a með
an Elldur og Loge vppbrenner þenna Seim i hu
ðrum vier nu buum/ Þar munum vier vera hia
slálpum Christo voru Símineska Noa/ i hans Sími
neska Rýte/ og þadan munum vier sta og með vo
rum Hugum horpa a Brennu alls Seimsins/ Enn
þo mun sa Elldur eðe koma off nær/ og eðe mun
hann offbrenna.

Ör sok og Tilþne/ hvar þyrer Seimuren hlýr
ur ad brenna er SYNDen. Þor þyrste Sæder Ad
am með öllum sínum Vtíðum og Epter komendú
er af Jórðu skapadur epter Lollde nu/ og er þar
ur af þessum Seime/ giðrdz af þíorum Elementis
og Söþudskiepmum/ Hann hefur með öllum sínum
Vtíðum

Midium syngad/og þess vegna þessur yper hann
 Þesse Domur/ Jorð eru og ad Jorðu skallu
 verða aptur/ Genes. 3: Þesse Domur veldur
 þu ad vier hlötum aller ad deyja/og um sýðer
 ad verða/ Jörðena lagðer/ huðr ad er Moder
 vor allra/ so sem Syrach seiger/ 40. Cap. Þ
 þessa mata hlýtur Jörðin sem er Moder vor all
 ra ad gíalda vor/og vorra Synda vegna ad þor
 ganga/Þu ad skapellegt er/ad þad kome um sýð
 er yper Modurena sem Þönnin leinge til verða.

Sýst munu Guds Vtvalder sia med synum
 Augum/ og sýstun Dom munu þeir med Gude
 samþyklande verða/so sem skripad stendur Ofsee
 2. Þar Gud seiger/ Iudicate Matrem vestram,
 þad er/ Dömed yðar Modur. Þar þyrer þegar
 so er komed a sydasta Deige/ad Solen/ Timgled/
 Störmur Himensins hafa mist alla Þirtu/ og
 eru orden Rose suartare/ Þegar öll hín mykla
 Bygging Himens og Jardar er orden so sem eitt
 Gra/so þar blas huðrte Þedur nie Vindur a Jö
 rdna nie a Sioen/og Myrtur er i öllum Heimn
 um/og hafi er so sem dauður/þa mun logande Ell
 dur þalla þra Gude/ og allt vpp breiða. Og þeg
 ar Guds Vtvalder sia þetta/ þa munu þeir med
 storre þorundran so mæla/ Drottin þu ert Rí
 ettlatur og allar þýnar Störðer eru heila
 þar og ostrappanlegar/ All Bygging Him
 ens og Jardar þegur væred heigomanum
 vndergiepen/ Rom. 8. Solen þegur vpp
 ruñed so snart yper Jla sem Gode/ Þar
 þegur Dögg og Regn komed so vel yper
 Ranga

Ranglata sem Ríerilata/Matth. 6. Þar
 þyrer hápa Himnarner eðfe vered breiner
 þyrer þier/Job 15. Og eðfe þelldur Stríð
 murnar þyrer þínum Augu / Job 25. Þar
 þyrer er ríett og tilþeyrelegt að þu með þí
 num Elde later Símenen og Jórdena vpp
 Brenna. So mun Elldur og Røge ganga og ge
 fa um Røpt og Rög/um Jörd og Símen/ so að
 eðfe mun nóður Slutur obrendur epter vera í
 Heimenum.

Tiunde Cap.

Cœlum nouum & Terra noua.

Um nýjan Símen/Og nýja Jörd.

QLyfta so sem Mánsins Lyftame sa að Jörd
 unne hefur sín Vppruna verður þyrer stund
 legan Dáuda eðfe með öllu að öngu/Hellð
 ur þwnar hafi og tornar til þess/að hafi sku
 le aptur að nýju a sýðasta Deige lípande þram
 koma. Og lyfta so sem Kornenu verdr nídur sand
 í Jórdena/so þegar það er þved/þa kímur það
 vpp wr Jördunne aptur með pullum Bloma/ So
 mun það ganga til um Þygging Símensins og
 Jardarestar/af húðre vler hópum vorn hollbleg
 an Lyftama/húðr og etrnen að er Míoder vor all
 ra. Og so sem hennar Börn verda vpp rásande
 með þorklarðdum og býrðarlegum Lyftama/ so
 mun og Míoderenne ganga.

Þessi Heimur mun að sönu breiða og í Elldi
 enum þorganga með öllu/Þo eðfe í þafi máta að
 hafi verda að öngu/Hellður til þess/að hafi þae
 gora

edra Mynd og verðe öðru vís en hafi var þyrir.
Til Dæmis ad taka/Marger ap Gud's Þýllarvot
tum hafa verð brender til Musku/En ei ad sig
ur munu þeir a syðasta Deige vpprýsa og þrám
toma heiller og hrauster/ og vera skrydder med
himneskum Þyrðarlioma/Soddan Lyfamer ver
ða eðe apmæder med öllu/hellður lætur Gud þa
þyrir þessan stundlegan Dauda apleggia allan
holllegan Veykleika/og alle þad sem er liott/o
rierlegt og syndsamlegt/ so þeir verðe þagrer og
þrydeleger og þyrðarleget. Eins gíðrer Gud við
þessan Heim/En lætur hafi ap Ellðenum breña/
En þo ei vppbreña til lokins/so hafi sie þa ept
er a eðert/ Hellður ad hann verðe ap Ellðenum
smelltur og bræddur og hreinsaður/ so hafi skule
verða myklu þegre og þrydelegre en áður.

Þetta avýsar heilög Ríting þar so stendur/
Himnarner þorganga/ Aller munu þr þyrir
ast sem Sat/ Þeir munu vmsnuast sem Blø
de/ þegar þu vmbreyter þeim/Psal. 102.
Himnarner munu þyrir Ellde þorganga/ &
þópud Skiepnurnar ap Gita Bradna/ Enn
vler vonum epter nyian Himne og nyire
Jördu/epter hans Syrerbeite/ i huðre Rís
etelæted mun þwa/2. Pet. 3. Jeg vil (selg
er Drottin) skapa nyan Himen og nyia Jö
rd/ so ad Men skulu eðe minast a þad sin
adur var/ og eðe læta þad sier i þug nie
hiarta koma/ Esai. 65. Og jeg sm (selg
er S. Jóhannes) ein nyan Himen & nyia Jö
rd/

ed/ Því að þá fyrste himen var þorgefingen/
og þá fyrsta Jörðin/ og Síoren var eðe
meir/ Apocal. 21.

Sodan Dittisburður votta líoflega/ að þesse
heimur minn apmáður verda/ Enn þó eðe so að
hann verda að öngun/ Hellsur mun hann umbrey
taf/ so að þar af verda ein agætleg dyrdarleg ny
Bygging/ epter Guds Vilja og Stíðan.

Vier skulum/ seiger Brentius) vel v vand
lega hugleida huðrifen himen og Jörð mu
ne þorganga/ huðrifen þá? Skulu þau þor
ganga so þau verda að öngun? J öngun
mæta/ Eðe skulu menn so skilia Herrans
Christi Orð/ Hellsur epter þú sem þar stendur
í Psalmenum 102. Himnarnir þr min
nu vmsnuast sem Bláde/ þegar þú umbrey
ter heim. Þar af meigú vier alyfta/ að ein vnt
breyting himens og Jörðar minne til standa a hi
num seinasta Deige/ enn eðe að himen og Jörð
skule með öllu apmáð og að önguð verda. Þar
þyrir munu þau eðe með öllu þorganga eða huer
þá/ Hellsur vmsképtast og umbreytast/ Þá minni
af stier leggia það þorgefingelega Bláde þallualle
rar Veru/ einn jkláðast þú Bláde sem allbrei þor
geingur nie stítnar. Þau munu þrj og laus verda
þrá Siegoma og þrællan þorgefingelegar Veru
til dyrdarlegs Sreissis Guds Barna.

Sodan vottar S. þall líoflega/ þar hann so
skrifar/ Abyggisamleg forleinging Skiep
naña bjður epter Openbera Guds Barna.
Þú að

Dniab Skiepnurnar eru Siegomanum vnd
ergiepnar í mote þeirra Vilja / Hellbur veg
na hans sem þar hefur vndergiepnar giört
vppa Vonena. Dniab Skiepnurnar munu
þrjú verða þra Þienustu þorgeingelegrar Ves
tu / til dyrdarlegs Frelsis Guds Barna. Dni
ad vler vitum ad allar Skiepnur hafa For
leinging med oss / Rom. 8.

Vndarlegt og þaheyrt er ad heyra þetta sm
S. Þall skripat hier / ad daudar og Stynlausar
Skiepnur hafa med ster Friend og Forleinging / A
lyta so sem Dauid skripat um Grapna Vngana /
ad þeir heimuglega hrope til Guds / huad vler
kunum huðrke ad skilia nie skynia. Nu er þetta
Postulans Meining / ad Skiepnunum sie þad star
sta Þyna og Siartans Sorg / ad þær hlíða í mor
te þeirra Vilja ad þiona Diöplenum og ogudleg
um Mönum / og þær giöra þad naudugar og med
llu Giede. Solen og Tungled verða opesinis sus
rt þess vegna / Siör og Vötn ganga opt yper Mer
ke og a Land vpp / og drectia allmörgum Skalk
um og Bopum / So er um Mat og Dryck / ad mar
gur þær þar ap sinn Barna. Þaßen þionar nu Sei
muren sinum glöpaullum Inbyggjörum í Stryd
ne við Gud / huðr hann hefur foddan Siegoma
þrektan vndergiepen giört / giepande hönum Von
og Forleinging eilyps Södurlands / ad hann skule
a syðasta Deige vera laus og þrials þra Diöplen
um og öllum ogudlegum Mönum / og syðan þær
epter a þiona Gude Börnum med pullu Frelse.

Stor og mykell Leyndardomur er þetta / ad
allur

allur Gelmuren skal so ad biórtu Þarle breña/og
ad wt hönum vppbrendum skulu verða nyr Símt
en og ny Jörd/Dæme hiet til höpum víet eingen/
Þo stendur skripad/ad einn einstaka Sugl sie i Gæt
menum/sem kallast PHENIX/Han hefur önguan
Maka so ad þad Ryn Sugla funne ad aukast. En
þegar hann hefur lipad sítt Alldur vt/þa er sagt
hñ bere saman i sítt Gveidur allra handa dyrmæt
ar ímmande Turter og Blomstur/ og ap Solarenn
ar Lita og Matturu þessara ímmande Turtra kúftu
nar Alldur i hans Gveidre/ so hann breinnur til
Muskus/Enn ap þeirre Musku verður þa eptera an
ar nyr Lykame og lipande Sugl.

Þesse Sugl er ein agtættleg Merking og Syrer
myndan vors Herri og Lausnara Jesu Christi:
Hann er sa himneske einka PHENIX sem sig hefur
ur i sínu Orde vrgieped þyrer ein einka Medal/
gangara og Endurlausnara/Höpuð og Þrudguma.
Þesse himneskur PHENIX hefur þria eða þrenna
Lykame sem han á/og hönum heyrta til/Sem er
þyrst/hans siats eigenlegur personulegur Lykame/
þar næst er hans andlegur Lykame. Sa þrid
ie er þessa Gæms Lykame.

Hans personulegur Lykame er manndomleg
Mattura/ huðria han tok ap Jomfru Mariu/ i
Vining sinnar guddomlegrar personu/ Luc. 1.
Joh. 1. Hans andlegur Lykame er heilög Guds
Christne/christeleg Kirkia/huðria han hefur and
lega sier samteingt/so ad hun er med hönum eitt
CORPVS og ein Lykame/Solld ap hans Solld
de og Bein ap hans Beinum/Ephe. 5. Og han
byr andlega i þessum Lykama/1. Corinth. 3. 6.
þridie/

Þridie Lykame þessa Zeims/ huðr hönum og efs-
nen tilheyrer/ er su synelega stóra Bygging Sim-
ens og Jarda/ huðrre hann stöfnar/ og huðria
hann með síne Malxgd þyller/ og hefur Simenei
þyrer Sate en Jördena þyrer Sotskör/ Eph. 4.
Psa. 66. Nu breyter hann við alla þessa þria Ly-
kame/eins so sem Simneskur PHenix/ Hann latur
þa þyrst þorganga og deyja/ syðan þa epter a vpp
reisir hann þa aptur til eins dyrdarsamlegs Kybs.

Syrst er hann personulega þyrer allar Zeim/
sins Synder og Misgjörðer daen/ og hefur sinn
holldelegan Lykama i klædt pryðt og skryðt með
þeim allra dyrdlegustu Blomstrum og Jurtum
Kybsins/ Sann er Meinleyse/ Zeilaglate/ og Riet-
late/ og er a Þrossins Træ i heitum æstar Ellde
brendur og steiktur og Kyplaten. En hann er ecke
i Daudanum blipen/ heildur er hann a þridia Del-
ge með storum Sigre og dyrdlegum Þrapte vpp
aptur risen/ og hefur sig vngan ad nýju gjört/ sinn
Auen eða PHenix/ Og hefur nu Vallð og Ræte
oendanlegt.

Þar næst skryðer hann og pryðer sinn andlega
Lykama/ Það er/ heilaga christelega Riktu/ með
slmande paradysar Blomstrum og himneskum
Jurtum og Musctum/ tetnum ap þui Kybsins Træ
sem er hann stalpur/ og giepur henni sitt Rietelæ-
te/ Meinleyse/ Zeilagan Anda og Sæluhjalpena.
Og vppa það ad þisse andlege Lykame verðe sam-
lytur hans personulegum Lykama/ þa latur hann
Lidu og Lime sjins andlega Lykama/ það er/ sj-
na christina Men hter a Jördum/ hter og þar i
öllum Lendum/ þalla og deyja m3 ymislegum hær-
tum

tum/So ad sumer verda af Guds Ords Övinum
 halshöggner/sumer heingder/sumer ad Afsku be-
 ender/so aller deyia þeir i burtu/roena og þræna.
 Og þetta geingur so til alle til hins seinasta Da-
 gs/Og er eðe aund ad sia pyrer Augum manneg-
 rar Stynsemdar/enn ad chrisceleg Rirkia mune
 med öllu þorganga/og tied synum Lidum og Lit-
 mum ad öngum verda. En þa mun vor himnesku-
 ur PHENIX Gerran Jesus Christus/ vid það sei-
 nasta Lwduis Gltod falla a þenna sin andlega Lyf-
 fama/og vppvekia han ur Mollu og Dupec Jar-
 darenar/ og giepa hönu eitt nytt himneskt Lyf/
 So ad hann verðe þa samliktur hans personuleg-
 um Lyfama/i þullkomeñe Glede Salu og Dyrd/
 liome so sem Solen og lipe og ryfte med hönum
 ad eilifu

Endelega og ad syðstu/þegar han heyr i same-
 Lag foðed synum andlega Lyfama/og syna Rier-
 truada vppuafed til eilups Lyfs/þa mun han ta-
 ta stæ pyrer Zendur þann þridia Lyfaman/sem
 er allur þesse Geimur/su mykla Bygging Himens
 og Jardar/og med Eldenum han sinellta bræda
 og brenna/og vt af þeirre breudre Materia eða
 Afsku giðra og tilbua einn nýan Himen og nýa
 Jörd.

Þannu breyter nu Christur vor Himneskur
 PHENIX vid alla hans þrytenda Lyfame / sem
 nu er sagt/Daude og Vpprisu sjns eigenlegs per-
 sonulegs Lyfama lætur hann ganga þyrst vndan/
 þar næsk kemur Daude og Vpprisa hans andlegs
 Lyfama/sem er allra Drvaldra. Þa fylgier eptur
 i þridia og syðsta Rage Umbreyting þridia Lyf-
 amans

Amans/ Simens og Jadar/ med Willdenum/ Og þ
skiedur seinast a epsta Deige. So þa mun Christ
us seigia so sem þar stendur/ Apocal. 21. Sia
ed/ jeg giðre allt nytt. Og vnder þessa Greit
nepner S. petur þa si seinasta Dag/ Dicm Resti
tutionis omnium, Actor. 3. Þuad þad er sa
Dagur/ a huðrium allt skal lagþærost og koma i
samt lag sem þad var i þyrstuðe/ Þuad þa munu
ede alleinasta Guds Vtuasder þrelsaðer verda þra
ðllu Illu/ og seiddur verda til oendanlegs Sagnab
ar/ Seiddur mun allur Heimuren þrydelega og
þryðarlega verda endurnyadur og tilseiddur/ so
ad þa verda Guds Bœnum og Vtuðum ein ef
lupur gledelegur Ristadur.

Sier þylger huðr Keyndardomur epter aiant
og huðr Dasend epter adra/ hlyðande vppa þessa
Heim/ og Mannþyned og Guds Sonar Solldleg.
an Lyktama/ huad vel er hugleidanda. Þuad þy
rst er Heimuren skapadur/ Þar næst Mannlege
þyn/ Seinast Sollded Christi. Heimuren er ap
ðnguo Þpne skapadur/ Mannþyned. (so myked sem
Sollded ahrærer) hepur sið vppruna ap Heimur/
um/ og Sollded eta Lyktamen Christi/ er teken ap
mannlegu Kyne/ Xu Heimur þad seinasta/ og he
ur sig vpp yper þad þyrsta/ til ad endurnya alla
Glute/ takande til a stalpum sier. Þa er þyrstur
a medal Gramsideña sem vpp er risen til eilyps
Lyps/ Þar næst viktur þa sier til Mannlegs þyns
ap huðriu þa hepur sið holldegan Lyktama/ samt
anles og sapnar sier ap þu cristalegre Rirkur/
og vpp vektur hana þra Daðdanum til eilyps Ly
ps. Sydast allra tekur þa til Jadarænar/ huðr
D v q. ad

ad er Moder vor allra/ og endurnýstir hana og
allan þessan Heim/til Dyrðar og Sreðis allra sit
na Vtvaldra.

Med foddan mote meigum vser lara ep þyr
re þræmsfettre Þpterlyftingu vsm Suglen Phenix/
huðrsu ad Gud Almattugur vill med Eldenum
vppbrenna alla Bygging Simens og Jarðar/ og
ep Afskunue til reida annan nyann Heim/myklu
þegra og herlegra enn þesse gamle Heimur er.

Nu ep einhuðr vill so hapa spurt/ Guðrætt
Myndar eða Tegundar mun sa nye Heim vera/
Guðnen mun hann vera ad sta? Andsuar. Það
er dýpur Leyndardomur/huðr eð med Skarplei
ta manlegar Stynsendar vill eðe verða vtgrun
dadur/Það er þyrer off geymt og huleð/alle þan
gad til vser fommum i Simmeskann Stela eilyps
Lyps/þa munum vser þa ad sta med vorum Aug
um/huðr ad sie Mynd þessa nya Heims og nyrar
Jarðar sem nu er vmtalad.

Þo helld eg (seiger sa Bókna diktar) Ad þesse
Heimur sie ein FIGVRA Mynd eða Syrermynd
an tilkomanda Heims og Verallðar/Wins so sem
sa fyrste Adam hefur vered Syrermynd þess okom
na/Rom. 5. Þetta vort stundlegt Lyp er lyfta St
ugge og Syrermynd tilkomanda eilyps Lyps.

Þuiad huad hellst herlegt og kostulegt skal
giðrast eða smyðast/það hefur ardur nöðra þyrer
þarande Syrermynd/sem nöðud lyft er þui sem
giðrast skal. Ein Malarar sem malar vill þorkost
ulega Mans Mynd/ hann dregur þyrst stiettar Lj
nur/syðan leggur hann til Lit og Sarpa/og þryðer
Malaruðr med myklu skraulegar enn ardur. Mynd
en er

en er sem sem hafi þyrstu vppkastade/mema það
hún er nú myklu þegre og skrautlegre. Jem/ Vor
Augu/Þyrn og aller adret Limer eru Syrermynd
þess dyrdarfulla Lykama sem vier minum þa og
óðlest eftir Vpprisuna. Moysis Tialldblud þy
demórtunne var nóðurs konar Syrermynd þess
veglega Musterts sem sydan vppbygde Salos
mon Kongur.

So er vin þessa synelega he'm sem nú er/ Hí
er ein Syrermynd VMBRA eða Skugge tilkom
ande heims og Verallðar. Putad þi önguan má,
ta mun þa nyste Limer eða heinnar hafa óskaple/
ga Mynd/eda vera Confusum CAHOS/ hvar
vm þau þornu heidnu Skallden hafa skripad/
Seldur mun greinar minur vera á milli Limer
sins og Jardareñar/so vel þa sem nú. A Limer
num mun samt vera Solen/Tungled Seidmennar
So mun og Jardarfringlan hafa sýnar afskiltan
legar ætter og Alpur/þi Norður og Sudur/Aust/
ur og Vestur/Þema það hún mun þusundsumum
vera þegre lystelegre og kóstulegre en nú er hún.

Solen á Linnemum mun vera síð sinum biar
tare en nú er hún/ og Tungled mun vera so sem
nú er Solem / so sem Esaias Spæmadur hef/
ur með líosum ordum vottad/ 30: Cap. Og en
Tungled er annars heims so biart sem nú er Sol/
en/og þu nýja Sol síð sinum biartare en nú er
hún/Þa er þar ap angliost/ad þi öðrum heime mu
ne eingen Nott og eingen Myrkur vera/ So ad
Notten mun þa vera so blátt sem nú er Dagur/
en/ og Dagurinn mun vera so líos sem síð Soler
være á Linnemum huðe hía annarre lysande á

Jérdena.

So skrifpar Lutherus/ Solen er nu hvórge
nærre so bíórt og skíór sem hun var í vpp
habe skópud/ Hellsdur er hun vegna Mánn
sins Synda orden dócf og dím/ so ad hun
er ecfé til helptar so bíórt & skíór sem hun
var í vpphabe/ En á þeim Deige & aßara
Heims mun Gud taka af þeñe allt Synd
aßa Ryd og Kam/ og hreinsa hana með
Elldenum/so hun mun verda myklu bíart
are og skíórre en hun var ad vpphabe/ Nu
blytur hun ad lysa so vel örgum Skalkum
og Bopum so sem godum Móðum & gud
hræddum/ Þar þyrer er þennar biartanleg
Girnd og Ofk epter þeim Deige/ ad hun
verde hreinsud og tilreidd/ so hun mætte ly
sa alleina þeim Heilögu og Drottdu.

Á þennu leid mun og þara vñ Stjórnur St
mensins/ Þær munu og hreinsast og verda myklu
skíórare en nu eru þær/ Og huór Stjarnan mun
þa verda þegre (seiger Lutherus) en allur Heim
uren. Þa mun þrañ koma/ og þa mun sagt og
sunged verda það sm Daurd seiger í Psalmenum.
Drottin vor Þerdrottinare/ huad dyllegt
er þitt Nafn í öllum Löndum/ So þyn
Lopdyrd er í Himnenum. Þa mun eg sia
Hinnana Verked þína Singra/Tungled og
Stjórnurnar sem þu hefur til Svæd/Psal.
2. Þa mun Solen/Tungled/ Stjórnurnar m3 en
turnyudum Krapte hafa þerra Gang epter Stíð
an

an Guds/ eða nu sem þyr/ með Naudungu eða
 Anduarpan/ Gellur með godu líflegu Gæde.

Þa munu vnder Linnenum og i Loptenu eða
 vera nöðrer Dióplar eða jller Andar/ til að ra-
 da þar eða regera / so sem nu / Þuiad Lopted
 mun þægt og hreinfað verða af öllum ohreinum
 Mundum/ öllum skadsamlegum Störnum Vindum
 og Vædrattu. Guðke munu þa slast Cometur/
 Eldingar nie Vígabrandar/ og eige munu þa hey-
 rast Struggur nie Rerðarþrumur/ eða önnur þui-
 lgt Teiðin guðlegar Reide. Eðert Meim mun þa
 vera að Hagle nie Snio/ Frostu nie Kulda/ ei heil-
 dur af Solareñar Lita eða nöðre nættwreigre
 Limentunglaña Verkan/ Vædratta öll mun þa ve-
 ra hrein/ heilnam/ sat og jsmande/ klar og biðet/
 Jarðarþringlunne og öllum þeim þar bwa miðg
 gagnleg og gledeleg.

Su nýia Jörð mun verða so sem einn þagur
 þorþryðlegur heilegur og lystilegur Jurtagard-
 ur/ og ein eilíft sætleg Paradís/ þull með allra han-
 da auættar söm Allben Træ/ þull miz allskyns Bl-
 omstær og jsmande Jurtar. Þa kemur það þram
 sñ Dauid seiger/ Renouabis Faciem Terræ/ það
 er/ þu munt endurnýia Auglit Jarðareñar/ Psal.
 14. Og lyta so sem Gud a syðasta Þeige vppvæ-
 ur og endurnýiar vora Lífame/ og lætur þa þa
 og ólast himneskan Bloma og Dyrð odaðlega/
 þo lætur hann þa hafa sömu Mynd og Þerlit
 sem þeir hafa hafa ædur hiet i Leime/ So að
 huð og ein mun arian þetta/ Sorellðrariter sñt
 Þörn/ Þörnen sñna Sorellðra/ og so aller vt i þra-
 munu glögglega þettaðe vera/ Frændur og Fort-
 þu þu þu.

pedur/ Vine og Vandameim/ meðal húðra þeir
 hafa hiet i Zeime umgeingest og lipad/ So er tru
 legt ad Mynd og Aperlitur Jardaestiar mune ein
 burnyadur verda/ So ad Menn munu þekia ell
 Lönd og allar Alpur Zeimsins/og kúna ad seig
 ta/ Þetta er su nyia Europa/ þad er þad nyia
 Asia Land/ su nyia Aprica/ nyia America. So
 mun nu ell Jörden/og ell Lönd þekiaft og vera
 audkiend / enn verda þo med nyium Kröptum
 og nyium herlegum Landfostum og Gædum/ þag
 urlega og blomafamlega prydd og skrydd.

Hier um talar Zeilög Ritning so og vettar/
 Grened skal vara i staden Þyslaña/ & Myr
 rutried i staden Þyrnaña/ Esa. 55. Item
 Jeg mun lata koma Gull i staden Latun
 sins/ og Silpur i staden Jarnsins/og Mess
 ing i staden Tricsins/ og Jarn i staden Gr
 iotsins/ Esa. 60. A þm tíma munu Siöl
 len reña opan med sætt Væn/ og Holarnir
 med Mjolt/ Jobel. 3. A öllum storpiöll
 um og a höfðu Gædum munu Vat3 strau
 niar med Ruggslum reña/ Esa. 30. Eyde
 merkur og Öbyggðernar munu verda lystele
 gar/og Sliettlended mun gledelega standa
 & Blomgast/ lykka sem Ljgliugras/ þad mæ
 Blomgast og gledelega standa/ i allskyns
 Srygd og Jögnude/ Esa. 35. Sia/ Eg vil
 giðrandekud nytt/ Tu skal þad vpp koma
 so þier skulud reyna þad/ ad jeg giðre Ver
 gu i Eydemörkenne og Vat3 Strayma i Ö
 byggðene

Bygðene/ Esa. 43. Jeg mun gjöra Eyde/
mörkená ad stöðu Vörnum/ og Þurlended
ad vppsprettu Brúnum/ Jeg mun gjöra í
Öbygðene Cedrus Vid/ Suru Trie/ i Myrru
og Vidsmíðrs Trie/ Jeg mun gjöra a siert
lendenn Grene Trien/ Beykevíden/ Bomet
huórt þra öðru/ so ad þeir til ljúka siac/ vi
re/ þormerkie og skilie það/ ad hönd Drott
ens hape þvilúkt gjórt/ og sa þín heilage í
Israel hape skapad slátt/ Esa. 41.

Med þessum og öðrum þvilúkum Ördum
vottar heilög Ritning/ ad a þui nýta Jarðræte
eñars Heims mune eðke vaxa Þyrnar nie Þýslar
eige Blungur nie Illgrese/ so sem nu hier í Hei
me skiedur vorra Synda vegna/ Hældur mun í
öllum Löndum standa pulle med allra handa All
dinterse þmánde Blómstur og Jurtur og allskyns
þegurstu Jarðar Avórtu/ huad alle myklu meira
Kraut og Dygd hapa mun hældur en nu hefur
það. Guar nú er Jarn / þar mun þa vera Guil
og Silpur/ Guar nu eru ísköld Lönd/ Sníðar og
Jökla/ Graun og Gríostur/ Eydemerkur Norðpe
og Öbygðer/ Griot og Steinar/ Sandar og Aud
ner/ og Avaxtarlaus Jörd/ þar skal a þm Týma
vera noglegur Grode og Avórtur/ Og þau köld
ustu Lönd munu þusundþallt meira Avórt þera
en nu ber Egíptaland/ Indíaland/ og öñur þleire
Lönd þau nu eru best í Heimenum.

En huörnen haattad mune vera a þeim Týma
vm Sioen/ og það myklu þap sem nu geingur vm
alla Jarðarþinglu/ það vottar þinn H. Jóhann
v v v. esj

es í sinne Ópenberingar Rót/seigjande. Og jeg
 sá nýtan Himen & nýja Jörd/Því sá þyrste
 Himen og sú þyrsta Jörd voru þorgeingen/
 og Siorenn er eðfe leingur/ Apocal. 12.
 Á þ húsíum Órdum líofsega læra ma/ad það myt
 la þap sem nu geingz um öll Lánd mune þa eðfe
 vera/helltur mun öll Jarðar Þrínglan vera eitt
 þurt samþast Land. Enn þó hellb eg þar mune
 vera aðskílanleger Vatztstraumar/og Stóðuvótn
 Áar og rennande/Láker/ og marguíflegar Vatzt
 aðar í öllum Attum/í Norður og Sudur Áustur
 og Vestur/So öll Jarðar Þrínglan mune vera so
 sem eitt CORPV S. eða lípande Lýkame/ háþan
 de Áar og Elpar og Vppfrettur/Þrunna og Þe
 eðfe/ so sít aðrar lípande Blod aðar/gicþande Jöð
 unne heilnema Vótuan.

Meb þessum hattu munu agíæt þríofsm Lánd
 med lýstelegum Straumum og Vótum vera þar
 nu er það mytla Jarðar þap. Og þar a mott/
 Þar nu eru eðfe nema auættarlausar. Audner og
 Eydemerkur/ grastlaus Stóll/Grann og Gríofur
 og Auræpe/þar munu í öllum Stóðum vera Vpp
 sprettu Þrunnar og lýstugleger Láker og Vatztstr
 aumar/tíl að vótua Jörðena.

Jeg vil/seiger Gud)opna Vatnatæser
 a Hæðumum/og Vars Þrunna a miðiu Sli
 ettlendenu/Jeg mun/gíðra Eydemörklena að
 Stóðu Vótum/og þurlended að Vppspr
 ettu Þrunnum/ Esa. 41. Þa munu Vars
 Ræfer í Eydemörkennerenna hingat & þan
 gad. Og Láker vni Slietlenden/og þvad
 andur

adur hefur vered hörd Grund/ þar skulu
 Oppsprettu Brunnar vera/ Og þar adur
 þyre hapa höggormar leiged/ þar skal Gr
 as og Reyf og Stór standa/ Esa. 35.

þar mun og vera eitt lystugt Sumar/ blyd og
 vörð Vetratta/ þyre rtan allan Storm og stír
 da Vetrattu/ Guðke mun þa vera Frost nie Bul
 de/ Snor nie Jökull/ eingin olgðanlegt/ Hite So
 lar/ eige Gregg edur hardleg Vetratta. Snógt ad
 seigia/ Su nýia Jörd med öllum sínum þegurdar
 Bloma og allre Dyrð og Þryðe/ mun mörgu Þusi
 und sinnum vera þegre og þríðsamare enn nu er
 þessi Jörd/ huðr ed regna vörðra Synda er Ból
 uðd og Leigomanum vnderlögð. Gull og Silpur
 Gímsteinar og þerlar/ öll Þryðe og Segurð sem
 nu er eða vera kann í þessum Heim/ hun er eðe í
 nöðurn marta samantakande við þad sem Guds
 Speke og Gíðska mun á þeim Tjma latta þram
 tona. So mun þa allt í Heimnum vera þagurt/
 þryðelegt/ þyrðarlegt/ ad þa munu aller Guds De
 ualder med einum Munne seigia med Dauid Spa
 manne. Dróttin/ huðrsu mýkel & mörg eru
 þín Verð/ All hefur þu þau med Speke
 sett/ og Jörden er þull af þinne Gíðsku/
 Psalm. 104.

Ellepte Kap.

Descensus Ecclesie Triumphantis a
 Deo in Terram Nouam e Cælo.

Um þa Salu og gleðelegu Heimpör og Ríður
 stigning Guds Deualdra opán af Himnum þra
 Gude/ í þessa nýia Heim eða Veröld.

Dættir þó að það sé geymt og huleð þyrir
 vorum Augum og Eyrum/ og allir menn
 leggjá Skynfeme/hvílgt að vera mun Þýð
 og Söla eftirkomande Verallðar annars
 Zeims/Og þó vier vitum þar eðert að þyrir ein
 þar tithur/og vier slautn og reynum þ með vor
 um þorklaróðum Augum og Eyrum / Þá er þó
 leyflegt að leita í Bókum Spámannanna og
 Þessulanna og ransaka húðnen hættad er þeim
 nýia Zeime/og hans Innbyggðrum. Og so myk
 ed sem offer í Guds Orde þar um tinnugt giört
 og openberad / so myked meigum vier þar um
 skripa og tala.

Þar þyrir lýstir mig að para um hestaga Ríð
 ning/og granduarlega að ransaka og Sugleida þíff
 ar eftirþýlglande Greiner.

- 1 Syrst/ Vm Innbyggðindur þess nýia Zeims
 Guad þyrir Fólki það mune vera sem hjer skal
 tva og byggja.
- 2 Þar næst / Vm aðskiljanlegar allra handa
 Þíoder og ættkynslir sem hjer skulu bva.
- 3 Í þridia lagi/ Vm Lónd og Lieróð þessart
 ar nýiu Verallðar.
- 4 Þar næst/Vm Bygðer og tviðstade Deualdrad
- 5 Í þimta mata/Vm þra aðskiljanlegar Garp
 ur/þeirra Embætte/Lígner og Audape.
- 6 Þá í síotta mata/Vm þeirra Tungumál.
- 7 Vm þeirra Blæðaburd og Þvinnad.
- 8 Ad syðustu/ Vm þeirra Sadu og Þíðrærc/
 Slátt vona eg og treyste að gudrátelegum Lít
 óttum og Lioffens Þóðnum mune Giedþellit og
 gleðelegt þílla að heyrá.

1 So mætted sem ahrærer Inbyggendur þeir
 er nýju Verallbar/ þa skaltu þyrst vita/ Ad þad
 munu vera mensker Men/ so vel sem þad eru
 Men sem nu bwa i þessum þorgeingelega Zeime.
 Þuad þa Gud Almattugur skapad hafde i vpp
 hape þessa myklu Bygging Himens og Jarðar/ og
 hafde þrytt hana med Suglum i Loprenu/ Siskii
 i Sionum/ og allskyns Dyrum og Rukindum a
 Jorðun/ og med öllum öðrum otelstænde Bögnii
 og Gæðum/ þa villde Gud eðe ad þise þagra Ve
 röld skylld vera i eyde/ og ad i hene skylld eðe
 vera nema skynlausar Stiepnur. Þar þyrer ska
 þade þan Mañen eptir sinne Mynd/ i sitte
 þan i Heimnen/ ad þan skylld vpppylla Jor
 dena/ styra hene i störna med heilagleika
 og Riectlate og danna med riectri Hæarta/
 Sap. 9: So mun skie anars Zeims/ Þegar su
 gamla Veröld er þorgeingen/ og Gud hefur skap
 ad Himen og Jorð ad nýju/ og þa þan hefur Jor
 dena þrytt med Blonia og Blesan/ og giðet hana
 ad lystugre Paradys/ þa mun þan eðe laita ha
 na vera i eyde/ heildur vpppylla hana med Folke
 þiðum og Innbyggðrum sem þar skulu bwa.

En ef munu þad vera iller Men nie Ranglat
 er/ þi heildur munu þar saman bwa vunder Men
 og góðer so sem nu skiedur/ heildur ad eins Riect
 later/ og einömul Riessens Börn munu bwa og
 byggja i þeim nýja Zeime/ og þar drottna og
 rylka. Þuad vegna Guds Barna og þm til dyrd
 arlegs Sreksis munu allar Stiepnur þressadar
 verða þra Siegomannum/ Rom. 8. So seiger og
 S. Petur

S. petur/ Vörðum þessum eftir nýjum Himne
 og nýrre Jörðu (eftir hans Sýrðeiti) í þu
 öðrum Ríttelgætt mun þu / 2. Petr. 3.
 Það er/ Sá nýja Heimur skal vera söðdan Þu stæð
 ur/ söðdan Heimile og Adsetur/ í húðru önguer
 Diöplar nýrre öhreiner Andar eða Marar skulu vörð
 der Himnenum eða í Leptenu drottina. So og
 munu a þeirre nýju Jörðu eða þundner verða
 nöðurstæðar Stratar eða Stællar/ ei meinskeris
 Men eða Lygarar/ eða Þiöpar/ Suitarar/ Rænin
 giar/ Horkallar/ Saurlyptis men/ Öprýktis men/ A
 giatner/ Villumenn eða Vyktingar/ Söðdan Söf
 skal þa eða þinnast í Heimennum. Nu seiger Sat
 an sig að vera Höpþingia þessa Heims/ En þa í
 þeim nýja Heime er hann það eða/ Heildur skal
 Herran Jesus Christur þa vera og neppast Pat
 er futuri Seculi, Sæder öfönina Heims/ Esa. 9.
 Hann mun þa vera eilípur Sæder og Kongur nýs
 Heims og nýrre Jarðar/ so að í þeirre nýrre
 Veröldu mun eða þa að þu nema Ríttelstætt og
 Heilagt Söf. Nu kemur hær Spurning/ Svadr
 an kemur þetta Heilagt Söf í nýjan Heimen?
 Mun Gud skapa Men í aðad sinn af Möllou sinn
 þessa nýju Veröldu skulu eignast/ so sem skieði í
 Vpphæp? Eða skulu það vera Böð og Ríðiar
 hins fyrsta Adams/ þær sem af Jesu Christo
 þeim öðrum Adam eru þær Guds Örd og heit
 lagan Anda endurpæðer? Andstær.

Þegar Gud í Vpphæp hæpde a þinn Dögum
 þullskapad Himen og Jörd og allar Stiepmur
 þar jne/ þa skapade hann Mannen a hinum síðsta
 Þeige af Leire Jarðar/ og blies lifanda Anda
 hönnun

hönum í Ráser/ Hafi skapade Man og Ráinu/ og
 baud þeim ad aukast og vpppylla Jörðena/ og
 hafa Ráð og Valld yper öllum hlutum. Enn í
 þeim nýja Heimt mun eðe so skie/ Selldur þegar
 Gud hefur pullskapad þann nýja Heim/ þa mun
 hann setia þar inn og gípa hafi til Eignar þeim
 sömu Mönnum sem áður pyrr meir hafa vered í
 þeim gamla Heimt um stund/ þeir sem eðe ad ei
 ns eru komner af þeim fyrsta Adam epter Goll
 denu/ Selldur þr sem pyrrer GVDs ORD og Set
 lagan Ánda eru af þeim öðrum Adam Jesu Chr
 isto endurpádder/ Þeir munu verda Jafbyggjarar
 þessrarar nýju Veralldar/ so ad hun mun pullbyggd
 og allsetu verda af G. Forpædrum/ Spæmönnum
 Pestulum og öllum Guds Druöldum med oendan
 legre Glede Þyrd og Unadsemd.

Nu ep þu villt þramar meir spyrja/ og seigr
 ta/ Svadan eiga þeir ad koma? Þu hefur áður
 sagt/ ad í Vpprisunne og a syðasta Deige munu
 Ríoffens Börn verda vppnumen í Ropted í mo/
 tiz við Herran Christum/ og þara vpp í Himnen.
 Eige þan ad vera a Himnum/ Svönnent kunn þan
 þa ad vera í þm nýja Heimt/ og a nyrre Jörðu?

Hier svarast so til/ Vor himneskur Adam
 Herran Jesus Christus mun af Himnum opna a
 þessa nýja Jörð med ster plyeta og þara syna De
 valda/ so sem efna elskulega hiarektara Brædur/
 ad þwa hier eilýplega/ og eitt eilýpt himneskt Br
 állaup med þeim ad hallda/ so þeir eilýplega ver
 de huggader/ og þae og öðlest í þeim Heimt eilý/
 þa Glede Þyrd og Sögnud/ so sem vottar Open/
 beringar Boken/ þar so stendur.

Og jeg Johanes sa þa heilögu Borg
þanytu Jerusaleum þara opar af Himnum
þra Gude/ tilreidda so sem eina skrydda
Brdur sínum Manne. Og jeg heyrda
mykla Rödd (komande) af Stolum/ þan
sagde/ Sí þar Tíallbrd Guds a medal
Maña / og Gud mun bwa þia þeim / og
þeir munu vera hans Folk / og þan sialpur
Gud með þeim mun vera þeirra Gud. Og
Gud mun þurka öll Tar af þrara Augum/
og Dauden mun eðle leingur vera / eðle þra
ygd nie þarmur / og eingin Þýsl mun leing
ur vera / Þuiad þad þyrsta er umlided /
Apocal. 21. Cap.

Slýt Öpanþerð heilagrar Guds Christne af
Himnum a Jörðena/ þepur vered með nöðru mo
te þyrermýndud þordum með Noa Arkt/ Þuiad
So sem þad skiede/ þegar Vötnen vru a Jörðunne
og huldu öll Stöll og allar Gæder/ þa höfst Arkt
en vpp yper alle. Enn sem Vötnen minfudu og
Jörðen þornade/ þa sette Arkten sig niður apö
ur/ Þa þoor Noe og þeir sem með hönum voru
ur Arktene/ og komu so sem i nýja Veröld. So
mun og skie Guds vtualda Christne/ þegar þun
verdur af Daudanum vppvaten a syðasta Þeige/
þun verdur vppnumen af Jörðunne i Lopred/ og
er þia Christo so leinge og a medan Himen og
Jörd breña. Enn sem þad mykla logande þal er
stille og stöðed/ og þar er vpp koman ny Bygging
nyr Himen og ny Jörd / þa mun vor himneþkur
Noe og Adam Jesus Christus giepa sig niður af
Himnu

Línum med sinne dyrdar samlegre þorðaradre
Christne/opan a þessa nýia Jórd/ og gípa hana
sýnum Þuðldum til eilíprar Eignar.

Slykt er vel og vandlega merktanda/ þegar
Guds Þualder eru ap Daudanum vpprísner/ þa
ybergípa þeir þyrst þessa þorgeingelega Veröld
og verða vpprísner i Límeneñ til Guds/ Þa ept
er a skulu þeir koma ap Límnum opant aptur i
þessan nýia Heim. Þyrst þer vndan þeirra sigur
sela Límnapór/ þa epter a þegar þesse Jórd er
brunnen/ og Gud Almattugur hefur so sem wr
Afsku og Kolun brendrar Jardar gíðr nýlan
Límen og nýia Jórd aptur/ og hana skryðt og
þryðt og dyrdarlega tilbæð/ þa þylger epter vor
þagnadarþulla Heimþór ap Límnum þra Gude/op
an a þessa nýia Jórd og Veröld.

Þa mun Sonur Guds setla sýnum Þuðldum
þyrer Sioner alla nýia Sköpun Límens og Jard
ar og öll sýn Sandaverk/ og sýna þeim þ allt sa
man/ seigande so sem skripað stendur/ Sía/ jeg
vil skapa nýlan Límen og nýia Jórd/ so
Men skulu eðe minast a þau sem þyr vo
ru/ eog eðe lata þau koma sýr i hug nie
þiarta/ heildur þagna eilíplega og glediast
við þad sem eg skapa/ Esa. 65. Cap.
Þa mun hann seigia til sínar elskulegrar Brædur
þad er til allra sína Þualdra/ Sía/ jeg gíðr
alla hlute nýia/ Apocal. 21. Minst eðe a
þad gamla/ og ætred eðe þad sem þyr þep
ur bæð/ Esa. 43. Sem hann villde so malle
þapa/ Sa gamle Heimur var eðe nema Skugge

eda ein Mynd hía þessu nýja/ Og í hía þessum
 nýja Seime hefur sa gamle vered so sem harður
 verur hía heita Sumre/ so sem Sníor og Jök-
 ull hía lýstelegum Jutragarde/ so sem Gregg og
 Gvedratta hía skíæru Solarskíne/og lýta so sem
 arattarlaus Jörð/ Graum og Griostur er hía bl-
 omgubum Múkrum Allðengörðum og Vöngörðum/
 Þar þyrer rígs nu vpp mýn þín elskulega þ
 þrýðasta/og kom þíer. Þvíad sía þu/Vet-
 urer er vmliden/Þrýðen er í þurru/Blom-
 sturen láta sig sía í Landinu/Vored er þó-
 med/Turtuldurþan lætur heyra til sín í vo-
 ru Lande/Sýkiu Trien þapa Blomstur þein
 ged/og Vántrien standa með Bloma/ og
 gípa Jlm ap síer/Cant. 2.

Med myklum Sögnude mun öll Guds Christ
 ne Heilagra Vtuallra heyra og sía allt þetta/og
 seigia/Jeg mun lýta Himenem/Verked þíña
 Singra/og Tungled og Stjórnurnar sem
 þu hefur tilreidt/Psalms: 8. Það gamla
 er vmlidet/sía þu/allt er orðed nýtt 2 Cor-
 5. Sýk Syn og Skóðan nýrrar Verallðar/Þegar
 víer vor Kopre Himens þaum að sía og skóða alla
 nýta Bygging og Sköpun Himens og Jarðar/
 mun þusund þallt lýstelegre og gledelegre og þá-
 samlegre/ennt þó víer mættum nu sía þyrer voru
 Augum Verallðar Kríngluna/vppmalada/ með
 öllum sínum Bloma/Þorgum og Þrum/Þaum
 og Lands Bygðum/Kongargættum og Keisarade-
 mü/og allre Verallðar Þyrd og Þryde/Þvíad hús
 að er þesse gamle Seimr að reitna í hía þm nýa
 víer

Vier Iesum vm Drottningena ap Arabia Riffe
ad hun vart glöd vrd/og hotte pagurt ad sia Dy
rd og Straut Salomonis Kongs og heyra hans
Speke. Og þegar hwi hapde þad alle ypersied og
skodad/sagde hun til Kongsins/Satt er þ sem
jeg heþ heyrt i minnu Lande vm þinna Vit
tu og þinn Vdsdom/og jeg villde ecke trua
þui/ þyr enn jeg tæme sialþ og sæe þad
med minnum Augum. Og sia/Alter er ecke
Helmingur sagdur/Meire er Speke þinn
og Andlegd/enn þad Rytred sem jeg heyrte
þeþe/3: Reg. 10.

Guad þusund þallt dyrdar samlegra og kostur
legra mun þad þa vera ad sia/þegar vor himnesk
ur Salomon og Fridar Löpðinge Iesus Christus
leider sína Vtualda Drottningu og Brudur þra
Austre og Vestre/yr Nordre og Sudre/ sína Vt
ualda Christne/ og syner henne þann nya Símen
sem hwi heþur skapad/med nyrrer Solu/nyu Tung
le/nyum Stjórnun/og setur heste þyrer Sioner al
la nya Seims Þringluna/i huðrre berlega sia ma
Gudþ himneska Visku/Almætte Dyrd og Glæsku.

Övnrædeleg mun vera sú Lyst og Gledde og
Sörundran huðria vier munum þa þa/nær vier
staum og skodum alle þetta/so off mun þad allð
rei leidaft/Zellbur munum vier med storre,og Sag
nadarpullre Sörundran seigjande verda til vors
himneska Salomons/Sia/Sanninde eru þad sem
vier heyrdum/þa vier vorum a Jördumne i vor
um daudlegum Lyfðum/vm þinna Dyrd og Spe
ke/vm þenna nya Símen og þa nyu Jörd sem vi
er

er sísum. Men hafa margt talad tíene og þröð
 itað sagt og sunged af þessum nya Leime/Og höp
 um vier alldrei kunnad ad koma þu i vorn hug
 eda Stílníng sem nu sísum vier þyrer vorum Au
 gum/ Þad er allt saman myklu dyrdarlegra og
 loflegra enn vier höpum nöðurn tíma heyr
 eda huxad.

Þa munu i Lopenu heyrast heilagra Kíngla
 færliger Sönguar/ med allra handa himneskum
 Ljóðparum loðande og dyrkande Gud seigande/
 Gloria in Excelsis, Dyrer se Gude i Ljóðnum/
 og Fríður a Jörðunne/og Míðnum godur Vísle.
 Þa mun þráð koma sm Daut seiger i Psalmen
 Gud/Men sau þín Gang/ þuðrnen ad þu
 Kongur mín og Gud mín þráð brunnar i
 helgedomenum. Saungu ararner þeir gan
 ga þyrst þráð vnda/ þa Spílmennirner m
 al Meyanna/ sem a Bumburnar Seria/
 Psalm. 68. Þa mun og i bland Himneskra Lop
 söngua heyrast þetta sagt og sunged/ Loped Dr
 otten i hans helgedome / Loped hañ i Sestín
 gu hans Mígtaruelldis/ Loped hañ i hans Kra
 pta verkum/ Loped hann i hans mýkellre Dyrd/
 Loped hañ med Lwdrum/ Loped hañ med Psalt
 ara og Hörpum/ Loped hann med Bumbum og
 Dandsleikum/ Loped hañ med Streíngia leik og
 Organs sönguun/ Loped hañ med hlíomande Vi
 öllum/ loped hann med hlíodande Söngbiöllum/
 Allt huad Andardratten hefur lope Dröcten/
 Psalm. 150.

Þesse Leimpör Guds Vtuabdra og heilagrar
 Chríst

Christne/ ap Himnum opán a Jórdena/ mun vera
 (til Dæmis ad tafa) so sem þa ein mektugur kon-
 unglegur Brwðgume heilður sína Kírku göngu
 með síne allra tíarustu Drottningu og Brwður/
 edur Heimþór vppa sitt konunglega tignar Slot/
 með Glede og Glaum/ með Frygd og Sögnude sto-
 rum/ með Sörpum og Hygium/ með Þýpnahljóð-
 um Organsföng og allra handa sætustum Gliod-
 þorum. Aflyta mun vor himneskur Brwðgume og
 Emanuel/ sa þryðaste og líupaste a medal Mañan-
 na Sona gíðra/ Hñ mun para og þýlgja síne elsku
 legre Brwður þra Gude synum himneska Södur/
 með otelstanlegum Siðlda heilagra Wíngla/ og öll
 um Herðskara himneskra Söpdingia opán a Jörd-
 ena. Þa mun vera ad sia i Keptenu/ so sem þus-
 und þusund margar Soler/ og so sem oteliande
 skynande Stríðnur pare opán ap Himnum. Þuiad
 heilagur Ande mun þa so þullkomlega og auglío-
 flega i þeim Utuðldu bwa og byggja/ ad þr munu
 þar ap lioma og skýna ap guddomlegre Wýrd og
 Þirtu/ so sem þa konungleg Brwður gloar öll i
 Gulle Stráute og Stærte/ og verður þar með jñ
 leidd i Kongfins höll og hans tignar Herberge.

Um þetta stendur Skripad i heilagre Kíening-
 gu/ so sem með nöðrum kíeningar Orðum/ og Si-
 gurum eda myrkre Ræðu/einkum i psalmenü 45.
 Kongfins Dotter (Þad er heilög Sigurufiande
 Christne) er miðg dyrdarsamleg við jnnra/
 Þuiad heilagur Ande býr með henni/ með öllum og
 þullum synum Garpum/ so ad hun er breifande ap
 Aft og Wísku til síns himneska Brwðguma/ og
 elskar Gud sín Drotten þullkomlega/ ap öllu Star

ka/ allre Sælu/ og æðllum synum Bróptum/
 Hun er klædd í Gyllene Strjúfum/ Það er
 Ríttlæte og Sæleyse hennar Brúdguma Jesu
 Christi/og ný Gylðne goðra Verka/ Með leida
 hana í Gulloppnum Klæðum/ Það er í söðu
 an Skrúða og Skarte/Til Kongsins/Til hennar
 allra tíðrasta Brúdguma/sem er Kongur Hei-
 mens og Jarðar/huðrum hun er eilýplega hand-
 þest og trúlopuð. Og hefir Leiksfystur/Mey-
 arnar þær sem henne þylgia/Það er allar Li-
 mer heilagrar Christne/so og lýta allar heilagrar
 Wínglar og himnesker Andar/Álmattugus Guds
 Munu sjá leida til þín/ Gerra Jesu Christe.
 Þær verða leiddar með Frygd & Sögnude/
 og ganga sín í Kongsins Höll/í þa nýju Ver-
 öld/sem er Kongs Höll þess áðars Adams Jesu
 Christi/og eilýs Paradís hans himneskrar Brúð-
 ur allrar Guds Christne að eilípu/Psalms: 45. 4

Síer matte einhuð hura og seigla so/Stule
 Utualder þara eptir Doms Dag öpan æð Himni
 þra Gude/öpan á Jörðena/ þa verða þeir eðe á
 Himnum. Og æð þeir blýða eðe eilýplega í Him-
 num/huðrnen kán þa æð vera satt það sem G.
 þall skripat/æð vier munum verða vpp ryðter í
 Stýen í motz við Drottin í Loptenu/ og vera
 þar eðe einn Dag eða tuo/helldur eilýplega hia
 Drottne/1. Tessal. 4 ?

Síer skulu Wínpallþer víta/ Ad huðrtueggja
 er ríett talad/og badar þessir Greiner meiga vel
 sánn reynast/Ad Utualder þare æð Himnum þra
 Gude

Gude/opan a þa nýiu Jórd/og sic þo same i Lím-
 meryke hía þeirra Zerra og Brwðgunia Jesu
 Christo eilýplegana. Þuad Límeryke/ i húðru
 Guds Rínglar og hans Vtuasder bwa ad eilýpu/
 er eðe annad enn DYRD Guds/ þar Gud lætur
 sína Vtualda sí sig og heyra Múglite til Múglit/
 is i fullkomlegum Sögnude. Nu vottar Heilög
 Ríening líoflega/ad Vtuasder mune þessa Dyrdes
 na hapa og þlyría med síer þra Gude opan a þa
 nýiu Jórd/epter S. Jóhannes Orðum þar hann
 seiger/ Og Ríngellen tók mig i Anda vppa
 eitt opurhætt Siáll/og synde míer þa mýr
 lu Þorg þa Heilögu Jerusalem þarande op
 an ap Límnum þra Gude/ þapande Dyrð
 Drottins/Apocal. 21.

Merkium þesse Orð/og hugleikum þau vel/
 þad hjer stendur/Ad su nýia Jerusalem/su heila
 ga Þorg og vtualen Brwður vors Drottens Je-
 su Christi hape DYRD Guds i síer/med síer og
 vni sig/ þa hun þer þra Gude og kíennur opan i
 þessa nýia Veröld. Og síe þetta satt/ þa þylger
 þad epter/ ad Límeryke/eda Rýkud Guds (húðre
 ad er Rýke Skodunareñar) hape hun med síer op
 an a þessa nýia Jórd/og ad Gud mune læða sínn
 Límni alle opan ad þessarre nýrre Jórdu/ so ad
 allur sa nýie Límur Límni og Jórd/tíl samans
 mun vera Guds Paradýs/ i húðre vor himnesk/
 ur Adam med öllum sínum endurþæddum Börni
 skal byggja og bwa. Slíkt Paradýs hefur víssele
 ga sítt POSITVM/Rúm og Stad og Takmark/
 i Rýke Skodunareñar/þar ed vor Gud og Drott
 en mun

en mun læra sig sta allstadar með þullkomlegum
Sögnude/ og himneskre Dyrð/ í öllum Lendum
Seimsins, Sudur og Austur, Norður og Vestur/
og hvar hellst hafi vill.

Á þóðan Dyrð veit þessi gamle þorgeinge
lege Seimur eðe að seigia. Guðt sem Með líta
híer hant eða lagt/vpp eða nður/þa lætur Guð
huðrge sta sig híer Auglite til Auglitis/ so sem
hafi gíðrer í þridia Síme/ eða í Rýte Stodunar
þar sem nu er Moyses Elias Enoch og aller hei
lager Ringlar og Vtualdra manna Suler/ Það er
þýrer þessum Seime og þýrer vorum Augum og
synelegt og huled.

En á seinasta Deige/ þegar sa nýie Seimur
er tilbwen/ og su nýia Jerusaleim/ eða þegar sa
Kienemafleige Kongdomur og Guds vtualed Solt
Kiemur að opna í þeina nýia Seim / þa munu Guðs
Vtualder hafa þessa Dyrdena (sem nu er sagt)
með ster þra Gude/ að Veröld þíse og þridie Sei
mur/ og Rýte Stodunarennar mun vera eitt og híd
sama/ og su Dyrð mun líoma og skýna yper alla
Seims Rínglunga. Þó mun að vísu lítt huðr
vera Símenen og Jorden su nýia/ En huðruegg
sa mun þulle verða með himneskan Þiartleik og
Guðs DÝRD/ so að öll hin mykla og nýia Bygg
ing Símens og Jarðar mun vera mitt í Rýte
Stodunarennar eða í þridia Síme/ og mun so
allt saman vera ein konungleg Söll vors himne
ska Rongs Jesu Chrísti/ þull með himneske Lios
himneskan Þiartleika/ og himneska Dyrð.

Á þessu er líost að sta og merka/ að þar
er eðe huðr Grein anare á mote/ sem heil og Rit
mug

ning seiger/Ad Guds Vtvalder allars Geims mu
ne vera hia Gude i Sinnenum eilqplega/og lyfta
efrenen/ei ad sijdur/a þessare nyrre Jorðu og bwa
hier. Þad er huðrtueggia sett/so sem nu er beuy
sad. Og er þetta nu su pyrst Greinen.

11. Aunur Grein þessa Mals hlyder vppa ad
skiljanlegar ymistlegar allra handa Þioder og Ryn
kuyfster Guds Barna i öðrum Geime/ Þa er þad
pyrst ad vita og merkia/Ad aller Vtvalder minni
þar ap Geilögum Anda sem med þeim er/ og ap
brennande Aft og Elsku til Guds og Naungans
so vera saman teingder og bundner/ so sem være
þeir aller Vnum Corpus og ein Lífame/Enn
þo mun þad eðe skie Confuse/ med nöðre Van
skikan eða Samanblendinge/so sem þa mytel si
örð Nauta og Sauda gefingur i einu Haglende/ad
ein þer og rapar hier allar þar/eda so sem nu er
skripad um nöðrar aumar og heidnar Þioder.
Seldur mun Grein og afskilnadur vera a mille
allra Þioda og Rynkuyfsta/so ad huðr og ein ætt
mun vita ap sinum Forældrum og Forfedrum.
Þuiad so stendur skripad i openberingar Bokene
ad Geilager Vtvalder falla vpp med mykllum Sög
nude/Ad Lambed Guds hape keypt þa þra allra
handa ættkuyflum Tungumælum og Þiodium og
Geidungum/ Apocal. 5. Og þa enn seirna i vij.
Cap. skripar S. Johannes/ad Gud saman sapne
Solte ap öllum Rynkuyflum Israels Sona/og ad
ap huðrum Rynþætte hape teiknadur vered tols
þusunder Salna.

Þar pyrer hellsd eg/og er truanlegt/ad vnder
þeim öðrum Adam vorum Herra og Höpdingia

Jesu Christo/ mune allar Þiðer og Bynkustler
 (sem eru Börn eilíps Lúps) verda aðskiljanlega
 sundurgreindar/ en eða saman fleingdar nie blán
 dadar/ Til Dæmis að tala/ Syner Israels munu
 vera með synum sundurgreindum Bynþattum/
 So og þeir sem sálshölpner eru ordner af Heið
 inglum huðr hía síne attar Þið/ Þá munu Þysk
 er vera sier/ Ringelsker sier/ Spansker sier/ Dan
 sker sier/ so og Norsker sier/ Tlensker sier/ Og
 fleit mun skie allar Þiðer i Heimenum/ að huðr
 og ein Þið mun hallda til samans/ so að sierhu
 ðr Þið verður þétt þra annars/ og huðr og eilí
 sic hía synu Solke og sinne att. Þá mun eingenn
 Þið/ eðert Solk og ei nöður attkust setja sig i
 mote ariare með nöðurs hattar Meenade Tuder
 egne eða ofamþyðe/ Þar mun eingenn þitast öð
 rum megtugre nie meire eða ryfere/ eingen þinst
 þar sa annan þorsmac eða þyrerlyte/ aller munu
 þar samanbua með sönum Ríksleita/ Vinattu og
 Samþyðe/ með myklum Friðe og Sögnude/ huðr
 hía sinne att/ hía synum Frændum/ Syskenum/
 Bræðri/ Sorellrum og Forþeðri/ og ættmönnum
 þram i allar Alder og ættir/ þyrer utan alla Tuist
 ran eða nöðurt Sambland við aðrar Þiðer/ eða
 attkustler. Þvíad Gud er eða Gud/ Þanskidannar
 efiar/ heilðr Friðar og goðrar Skidannar i Cor. 14

Það og lyfa/ þegar Fromur og Gudhræddur
 Madur hefur þared i okunnug Rónd/ andast þar
 edur fest þar niður/ elur þar Börn og Ríðia/ þá
 mun hann samt annars Heims tóma ætur til síð
 ar attar/ og sinna Skýlðra. So hefur Gud lated
 allar Israelis attkustlet/ vðreipast og skiptast
 vni

vm öll Lönd a mille Zeidinnu Þjóða. Enn þar
sem so hefur boret til/ ad Zeidner Menn hafa
teket vid Christlegre Tru/ þa hafa og allmarger
ap Gyðingum christnast/ en samt mumi þeir reitn
ader verða i Tölu sína Sorpedra/ og. Israels Ryn
þætta. Og er eingenn Þjóð su i Zeimenum/ ad
þar sie eðke i bland nöðrer ap Velendskum. Enn
i þeim nyia Zeime og annars Zeims mun huðr og
einn Madur koma aptur til sinnar attar og síns
Söls huadan hann er attadur.

Og ep sa er nöður sem huxar vm húsenn ad
stítt sie mögulegt/ ad i bland so oreltanlegs/ Sam
blands manlegs Sletts/ skule huðr og einn Mad
ur koma aptur til sinar attar annars Zeims/ þa
suata eg þar so til sem þar stendur i psalmenum
Gud varðveitir öll Þein þra Riðrlatur so
ad eðkemun eitt ap þinn Brotna/ psal. 34 .
Marger ap Zeilögum hafa vered brender til Au
sku/ og med ymestegum hatte lyplatner/ Og ep Gud
varðveitir þeirra Þein so ad a syðasta Þeige van
tar eðke eitt ap þeim/ þa er hönum og mögulegt
ad samansapna sundurdreipdum Þe völdum/ so ad
huðr kome aptur til sinar attar og sína Sorpedra.

Þar þyrer er hier huxanda/ huðrsu ovmræð
elegur Sögnudur þad mune vera/ i annars Zeims
Sölu og Paradys/ þegar vor himneskur Eimmanuel
latur þramkoma allar attkústler sína Þe valdra/
og huðria þyrer sig sterilöge/ Suilskur Sagnapun
dur mun þa vera/ a medal forellbra og Þarna/
Sorpedra og xxiðiaña/ i hundrad og i þusund att
kústler/ þegar þeir koma þa til samans i heilög
um Riðrlæika/ og sañre Vinattu/ og huðr þar añ
ann

ann að sta með þagnadarfámlegre þorundran.

Hier í Heim eru allar Mennt þuller með Mier nad/so að huðr Þíod þífest öðrum meire/einn og fierhuðr stærer sig ap sinne ætt og synum Burdum/ Þar vier þó erum allar ap Natturnum til Bórn Ráðennar og rílyps Dauda / nema þú ad eins vier verðum endurþædder ad nyin ap Gude. Og þó Gud læte predíka þyrer öllum Heimenum og seigia hönum/ad vor Fæðing ap Gollde og Blode/ og vor Golldelegur Vilie og Manndomlegur tuge eðert þyrer Gude/og að hann hallde önguan þyrer Þrýngia syns Ríktis/ nema so fle/ad hann þyrer Guds Ord og G. Anda verðe ad nyu endur þæddur/þa áttar Heimuren þesse Ord ad önguð. Mestur þíólde ap öllum Adams Bórnum hugar eðte þar um Endurþæðing syna/hellður stærer sig ap synum nátturlegum Burde/ap synu Blode/sinne ætt/synu Folke og þeirre Þíod ap huðere hann er kómen. Þar þyrer tustar Gud og dreipir opt Mannkyne hingad og þangad um Heim/ huad hafi hepar og gíðt synu eígen Folke/og þm tólþ Israels ættum/ og eðte hlypt þeim/hellður tust rad þeim og vttastad um yms Lónd a meðal allra Þíoda/bæde þyrer Línagaburden Christi og ept ter/so þeir skyldu eðte stæra sig ap synum þorþedrum/hellður ap sinne andlegre Endurþæðingu/Og vnder þessa Grein amínnar S. Páll Timotheum og Titum ad sta þra stæ áttar tólum og onyt sám legum Spurningum sem önguan Anda hapa/ og eðte eru nema til Línðranar/ 1. Tim. 1. Tit. 3.

Enn í öðrum Heim/þegar Verð vorrar Endurþæðingar er vte/og vier erum þullfómlega Endurþæddur

durþædder/og ad nýiú ordner Guds Börn þeirrar
nyu Verallðar huðr mæðrum/ Þa er i burtu all
ur þyrre Meenadur/Þa mun huðr þeðia sýna ætt
vpp og opan/þa þyrsta Manne alle til hins sein
asta Xidía/ Þa mun efingen þikíast vpp yper óðr
rum/helldur huðr óðrum minne ap sönnum Ríxr
leita/Og munu vser þa glediast og þagna ap Gíar
ta yper þeim öllum sem ap vorre ætt/vorum Xid
ium og Xaungum eru Saluholpner ordner.

111 Su þridia Grein er vni Lónd og Land,
skap þeirrar nýiú Jardar/ huðrenn þeim mune
vera hattad/ Þa skulum vser víta/ ad vni þau
herlegu agíattu og prydelegu Lónd og Gíeród
mun a medal Vtuadra eðe vera Gsamþýðe Tui
dragne Serýð eða Varatta/so sem nu og alla tí
ma heyr skied/ad Meñ beríast vni Lónd og Rýke.
Aftgroen Ríxrleite leitar eðe þss sem hús
er/ seiger S. Paull 1. Corínth. 13. Og með
þui Ríxrleikuren er þa pullkomlegur með öllum
Guds Börnum og Jábbyggðorum þerrar nýiú Ver
allðar/þa munu öll Lónd/og öll Audæpe Jardar
eñar vera þeim sameigenleg/Þar mun eingin feig
ia/það er mitt/það a eg/helldur mun so huðr við
añan tala/Guad eg a/það er líka þitt/Allt stytt
tiemur so til/ad vser munum ap Gíarta huðr añ
en elska/ huðr óðrum vñs alls Goods so sem off
stalpum.

Sanit hölldum vser og truum/ ad þyrer vtan
húndean styts dyrdarlegs Samþielags og sameigi
eulegrar Rígnar/ mune Grein aðskilianleg vera
allra Landa/og audkíenilegt Ríeníngar Míerke/
So ad vtualen Guds Börn se eðe rarpande vni
þa

þá nýja Veröld/an allrar ORDV og Stíðanar eins og þegar Naut og Seuder Zestur og Læprar ganga til samans í einu Haglende. Þúad vor Gud og Dröttinn sem þyrir var mælt þer Gud allrar godrar Stíðanar/ Þar þyrir mun vor himneskur Adam skipta Lóndum þessarar nýju Jarðar/med öllum Þroduin/og gjöra söðdan Grein armum Landanna a nulle/ad húðr og ein Þrod þar ad eignast aptur sitt Söðurland. Siggt greipur Zeilagur Ande off í nöðurn mæta til Rynningar hía Spámanninum Ezechiel/ þar hann í síðasta Cap. skyrer þra/ húðr su ad þú Zeilaga Lande (þad er Canaans Lande) skal stíðanlega skipt verða a nulle tolp Israels ættkynsla/ so ad húðr og ein ætt og Rynslod vite huad hun a,

Nú þó ad þau Spámanns Ord/ hafa mykt Leyndardom jne ad hallða húðrn vier þeim ætt í þessu Læpe ad skília. Þa er þar ap þó merktan þa/ad Landinu mun skipt verða epter Tölu tolp Israels ættkynsla/og ad Bygðer Israels tolp ættkynsla munu vera sundurgreindar/ Og epter þm hattu munu allar Þróder sm komnar eru ap Sonum Noa/Sem/Cam og Japhet/og þyrir heilag an Ande eru endurþæddar/hafa og eignast aðskiljanleg Lónd og Zieröð. Þa munu Men seigia/Sia/þad er þad nýja Land Juda/ Þad er Odal Jörd Ephraim/þad er ætt Lád Manasse/et et. So munu Men og tala um öll önnur Lónd og Ríkte/Sia/þad er þad nýja Valland/nýja England þad nýja Þyskaland/þad nýja Frackland/þad nýja Noreg/nýja Danmörk/þad nýja Island. Eftir þessum vier hjer so greinelega þra ad skýra/hell

dur ad eins koma hjer vid/ so sem þa sma Þórn
taka þyrst til ad stapa og stanna/ þangad til vier
med gudlegre Adstóð kónum sialper so nær/ad v
er sjaum þad med Augónum og reynum þad þus/
undpalle betur en nu kúnum víct þra ad skýra.

Þóllum Lóndum Heims Krínglunnar mun
þa vera Fridur og gleðelegt Samþýðe a medal
allra Þjóða og ættkynsla. So/þo ad Heimenum
sle sundurskipt/og Gud láte húðria Þjóð eignast
sitt Fódurland/þa mun þo húðrium og einum an
ars Land oped vera/ Eðe alleinasta ad reisa og
þara ohræddur húðrt þu villt/helldur muntu m
Lyst og Fögnude Sælar þinnar þara meiga um
allan Heimn/ og muntu einum og slerhúðrium
himneskum Þorgara/ hvar hellst þu ktemur/ og
hvar hellst þitt Ziarta girnest ad vera/ vera ap
Ziarta vel kómen/so sem varer þu hans Maunge
og elskulegur Broder/ Lysta og eirneit huadan
hellst wr öðrum Lóndum eda Lands alpum Jærd
areñar nóður ktemur til þijn/þa mun hann vera
þier so kær og vel kómen so sem väre hann þijn
eigen Sæl.

Nu mætte einhúðr seigia so/ Skule si nýia
Heims Krínglan vera allstadar allt um kring by
gd ap Liossens Þórnum/og skule henne i sundur
skipt verda/epfer Ezechielis meiningu i adskilia
leg Lónd/Zieród og Landsalpur/þa vill þad ve
ra stort Omak og langsamlegt/húðr hann vill þar
ra wr sijn Lande i ystu Alpum Heimsins/Mordi
ur eda Sudur/Mustur eda Vestur/ad sja adra Gu
ds Vtvalda og tala vid þa?

Til föddan Spurningar svarar S. Augusti
nus

nus riettelega/seigande/Vbicumq; voluerit esse Spiritus, ibi protinus erit & Corpus. Það er/ Hvar hellst Anden (eda Suguren Mánfins) vill vera/ þar er Ljfkamen jafnsnart/ Þuiad Ljfkamen mun þa verða með öllu Söluñe vndergiepen og hlydugur/ og það mun hönum liett og auðbært vera. Ítem/seiger Augustinus en í öðrum/ stad/ Vier skulum trúa og víra það vissulega/ ad vier Vrualder munum annars heims þa þa söddan Ljfkame/ad hvar hellst vier vil ium vera/ þa verðum vier þar jafnsnart. Prosper seiger so/Sál & Ljfkame Vrualdrá munu vera vnder eins hvar hellst þeir vilia.

Þar þyrir þegar þu girnest annars heims ad slá þau xxvii Lönd sem liggja til Sudurs/Austurs/ Nordurs eda Vesturs/ og ef þig þorunnar af aust og Væðleita ad þína og tala við þa heit lögu sem búa í Jorsalalande þui nya/ eda í þui nya Afícalande/ Africalande/ þa þarptu til þeirrar Keisru huðrke ad hafa Zesta nie Vagna/ Skip nie Skutur/ Selldur muntu með þánum þorflarvöðum Ljfkama og þyrir Reapt Guds vira þliotare þangad en nöktur Sugl vera tani. Og eige þarptu ad hafa um það huðrsu marga Daga eda Mánade Mat eda Vitur þu þarpt ad hafa til þeirrar Serdar/ so sem nu er Sattur í heime þessum. Þu verður þar jafnsnart a Mugabragde/ so sem Ringell Guds. Þeir Vroöldu (seiger S. Bernhardus) munu þa verða so liettþærer skioter og snarer/ ad þeir munu vera hvar hellst þeir vilia/ en allra Þyngsla/ allrar Hindranar

tanar / so sem nú er Hugur Manns.

Síer er húðrueggja merkianda og ærhuganda/
Sýst það / Ad vier annars Heimis munum med vo-
tum þorkaræðu Lýkomi verda þyrer Guds Mátt
og Kræfta einu Augabragde hvar hellst vier vil-
tum. Það annad / Ad síerhuðr Þíot / síerhuðrt Sólt
munu hafa og eignast aptur sítt Land / sítt Takmark
et af skamtad / so allt þære vel og skidalega þram.
Til Dæmis / So sem huðr og einu Lídur a Man-
sins Lýkama latur síer nægja og lýfa hvar hann
er a Lýkamanum / So munu öll Líoffens Bönn ann-
ars Heimis / þau sem hiet i Heime hafa af Gude
orðed endurþædd / obrigdanlega verda sundurgre-
ind / eptet þeirra ymslegum og afskulanlegum ætt-
um og Rynkugslum / Þíodum og Solte / ymsum
Lóndum og Takmörkum Heimisins / og eignast so
huðr ein Þíot sítt Plátz af Gude gieped / en nótt
urs Ósamþýðis eða Tíudrægne / eða Óþundar.
So ad edert Sólt mun þa gínast ad ypergiepa
sítt Land til ad veryma annad med Mægt Vallde
og Oriette / so sem nú er tíðast. Þíad sa nýie Ge-
imur og öll Jórden mun þa gíðruallðlega þra-
þógt / lýfteleg / auættarféim og blómgaðe. Og þau
Lónd sin nú eru þyrer Kulda sáker obbyggjande /
Ísland / Grænland / munu þa vera so sem híd nýia
Ríptaland / nýia Indíaland og önnur þegurstu a-
grátustu Lónd i sudur. Alpu Heimisins. Þar þyr-
er mun huðr og ein Þíot med Híartans Lýst og
Sögnude láta síer nægja / og vera til þíðs miz sítt
Land sítt Takmark sítt Slutskipte.

Enn þo samt munu aller Heilager Dvalder /
i þeim Heime hafa verda óseigjande Mæst og
Ríki.

Elfsku Vinattu og Ríðarleika sín a míllu/ so að
 húðr og ein mun hápa hjartanlega Gírnd eða all
 einasta að vera hía sýnum æt Míðnum og tala
 við þa/ Gellbur sta og þinna ádrar Þíðer Vtuals
 dar og tala við þar/ huad miðg. áduelle mun ver
 ra að gíðra/ Putað til þeirrar Reisu þarþu þíð
 eðert Omak að gíðra/ med nöðru Gerðalage til
 Síos eða Lands/ med Stúrum eða Stípum Gell
 um eða Vögnum/ eða öðrum Rostnade/ Gellbur
 muntu vera þar strax so sem ein Ríngell/ a Ruga
 bragde húðr þu vísle þara. Rústur eða Vefur/
 Sudur eða Rörður. Ríða einnen. ep nöðrer ap
 þeim Antipotsbus/ sem þwa vnder Þórðunne/ so
 að seigia/ gagnuak off/ ep þeir ap chrístelegum Rí
 ærleika þa Gírnd til að þinna off og tala við off
 þar vier erum/ þa munu þeir þad a einu Ruga
 bragde glórt gíeta.

1111 I þírdú Grein er huxanda/ um Þorger
 og Þæ/ eða bústade Gellagra Vtualdra ariars. Ge
 mis. Og mun hie ríetlelega þam Róna þad Ger
 ran Chrístur seiger/ Jóhan. 14. I mǫns Söð
 ur. Hwse eru mǫrg Hybyle. Og S. Jóhan
 es vottar að i þeim nýla Geime mune flast ein
 stor og mjúfel Þorg/ sem nepnest su nýla IERV
 SALEM/ háþanda Mvruægge/ port og Stræte/
 Hws og Hybyle/ Er og þad merkelegt. sem Guds
 Sonur seiger i Ruangelso/ að þeir sem trulega
 og byggelega þíona Gude/ mune þa ariars. Geims
 nogleg Vertalaun/ so að þa mun verða settur yp
 er x. Stade/ annar yp er v. et c. epter þut sem
 þeir hápa vísed til/ Guar ap að líost er/ að ariars
 Geims munu Ríoffens vtualen Þörn/ vísselega þa
 og

og eignast þagrar Þorger/ þorþrydeleg hús og
 Sybyle.

Enn eðe skulum vier meina/ að annars Ge-
 ms í þeim nýja Geime mune vera Zusagiðrd af
 Tref og Torpe Steinum og Rasse/ epter Vafu þe-
 ssa Geims/ Eða þar mune vera Þorger og Þær/
 Raupþion og Rastalar/ húðra Menn meiga eðe
 í þessum Geime an vera/ huad allt er þorgeinge
 legt/ Zellbur munu þar vera aðrar Þorger og Sal-
 ler/ áimur hús og Geimele/ epter himne/ skre Art
 og Tegund/ huðr off eru í þessu Kþpe oransfatan
 legt/ og huðra lqta eðert Auga hefr sied/ og eðe
 Þyra heyr/ og þad eingenn daudlegur Mædur
 kann að skynia.

Og þo að þesse Þyrd sie myklu meire og ha-
 leitare/ safamlegre og dyrdarlegre/ eint manleg
 Gýu seme þæ yper tefed/ þa leypst off þo að þara
 sem Smabörnenn/ að stapa og stama/ og í þrafi
 að lara so myked sem offer þyrersett og skeipad í
 Zellagte Ritningu. Þar talar sa Gamle Tobias
 so Cap. 13. Portem Jersalem munu verda
 byggd af Sapphyr og Smaragd/ og aller
 þenar Mörvegger af Gímsteinum allt um
 þring/ All hennar Stræte munu vera lögd
 af buxtum breinum Marmara/ og a öll
 um hennar Götum munu Mæn Alleluia syn-
 gia. Item seiger so Gud skal þur/ Sia/ Eg vil
 þýna Steina leggja so sem Þryde/ og þín
 Grunduöll með Sapphyr/ og gíðra þýna
 Glugga af Christall/ og þýn Port af Rv-
 þin/ og öll þýn Lands Mærke af vruöldum

Streinum/ Esa. 54.

Og S. Jóhannes skrifar so í síne Ópenberin
gar Bók/ Su mykla Borg hin heilaga Jeru
salem hafde Dyrð Guds/ og heinnar Líos
var þuillgast sem dymgastaste Gimskeirn
eirn skígr Jaspís. Og þan hafde stóra og
hápa Mwruegge og tolp Port/ r yper Por
tunum tolp Eingla/ og Lópn skrifud tolp
Rynkujsla Israels Sona. Til Austurs vo
ru þriu Port/ Til Nordurs þriu Port/ Til
Sudurs þriu Port/ Til Vesturs þriu Port/
Og Mwrueggur Borgarennar hafde tolp
Grunduelle/ og a þeim tolp Lópn Þosula
Lambsons. Og sa sem vid mig talade haf
de gullegan Ryrkuarda/ til að mæla Borg
ena/ heinnar Port og Mwruegge. Og Borg
en er þerskeytt/ og heinnar Leingd er so mýl
el sem Breiddin. Og þan mællte Borgena
med Gullreyrnum/ vppa tolp þusund Stei
da/ Leingden og Breiddin og Hæden er eis
ns. Og þan mællte heinnar Mwruegge/ þun
vrad þíorar og þíorutiger Alner/ eprer þess
Mans Mæler sín Eingellen þepz/ Apo. 21.

Hier verdur gísted Steida/ sem kallast Sta
dia/ Þar þepur huðrt Stadium 120. Mælpæð
ma. Acta Steid gíðra eina Vallenska Mýlu/
einn í Þyskre Mýlu eru þíorar Valskar Mýlur.
Xxu epter þuillgum Mæler gíðra xxi þusund Sta
dia eða Steid/ 375 Þyskar Mýlur/ Ræfnast þa
að

ad su nýla Jerúsalem annars Heims mune vera ein miðg stor og mykell Borg/ hepande a húðri Veg 373 Mýlur þýskar. Hér seiger og ad hæð en Múrueggjaña se eins/ þuad hér stendur líof, lega/ ad Leingden Breiddin hæðin se eins.

Ap þessu öllu meigum vier merkia/ ad það mun vera ein miðg mykell og stor Borg/ húðrar Lýfe ad aldreí hepur i Heimenum vered/ og ei heildur mun vera til seinasta Dags/ og hia húðre þar allra stærstu Borgir eru ad reitna so sem hið minsta Þorp eða Kotbær.

Gramar verdur en gieted ap húðre Materia og Þene su nýla Jerúsalem skule bygd verda/ það skyrer S: Jóhannes þramuetgis/ Ad þenar Múruegger hape vered ap Jaspis/ r Borg en ap Klaru Gulle/ eins og skíart Glas/ r ad Grunduðllur Múrueggjaña og Borgareñar hape vered pryddur med allra þanda Gímsteinum. Og Porten voru tolp Perlu/ og húðrt Port var ap eirne Perlu/ og Stræte Borgareñar voru ap þreina Gulle so sem gagnskiart Gler.

Enu þo ad þesse Ord hins Helga Andas/ um Leingd og Breidd og hæð þessarar nýlu Jerúsalem/ og um hennar Port/ Múruegge/ Grunduðll og Góður hape stóran Leyndardóm jñe ad hallda hlyðande. vppa Guds vtualda Christne i öðrum Heime/ Húðr ed vtualen verdur ap allra handa Solke Þrodum og Tungumálum/ enn er bygd vppa Grunduðll Spamannanna og postulanna/ þar Jesus Christur er hornsteinen/ Þa calar S.

Johannes lýfa í sáttre Meiningu um Líos og
 Mustere þrar nýju Jerúsalem/ seigjande so þram-
 ueigis. Og eckert Mustere sa eg þar inne/
 Þulad Drottenn Almattugur Gud er þenn-
 ar Mustere/ & Lambed. Og su Þorg þar þ
 óngrar Solar vld/ & ecke Tungls/ ad þau
 skyne þar/ Þulad Þyrden Drottens vpplys-
 er þana/ & hñar Þirte er Lambed. Og þar
 Þioder sem Saluholpnar þða/gága í þul-
 Líose/Og Kongar Jardarennar munu þlyr-
 ta sína Þyrð í þana. Og þennar Þyr ver-
 þa ecke aptur latnar a Þeigenü/ Þulad þar
 mun eiagen Þlort vera /Og eingen Þhreinn
 mun ganga þar inn/ eða Glæpa Madur/
 eða Lygare/Þelldur alleina þeir sem skrif-
 ader eru a Líps Bokene Låßins/Apoc. 21.

Med þessum Ordum gep: 3. Ande til Þynning-
 ar/ad í þeirre Geislögu Þorg nýu IERVSAlem
 vilie Gud stalt: vera A og O/Vpphaf og Þender
 þeirra Salu og eilýprar Þarsfallðar til Líps og
 Salat/þar meo þeirra Madur/ og einn ellblegur
 Miwr í þringum þa/þann vilie og so vera þeirra
 Mustere og eilýpt Líos/ í hñðriu allar Þioder þe
 ár nýu Verallðar munu lífa. Þort Mustere mun
 hann vera/ vegna þeirrar andlegur Samteing-
 ingar sem hann hepur við offgiðrt og bunded/ so
 ad hann mun bua og blypa í oif so sem í synum re-
 völdum Lýkama/og vier í hñnum so sem í voru
 eilýpu Saluhtalspar Mustere.

Er og eitruen þad merkianda/ Guðrnen þad
 a 20

a ad skila/ad su nya Jarusalem þurpe húske við
 Solar nie Tungls. Guds ORD sijn skripad er i þo
 kum Spamañanna og Postulaña/og það heilaga
 Predikunar Embætte/ er og a ad vera i þessum
 heime eitt Lios vorra Sota/psalm. 119. 2. Pet.
 2. Matth. 5. Það er og so su Solen/ap húðre
 Christnen Guds hepur og þær sjna Virtus/lyta so
 sem Tungled ap Solunne/Apoc. 12. Matth. 13
 Góddan Solar og stjks Tungls mun su nya Jeru
 salem eðe þurpa við/til Vpplýsingarar nie Virtu.
 Þvíad i þann Týma munum vier ap stalsum Gu
 de mentader verda/epter þut sem skripad stendur.
 Jeg vil gíeþa mitt Lögmal i þeirra Hórtu
 og skripa það i þeirra Hagskot/og þr sku
 lu vera mitt Sol/og jeg vil og vera þeir
 ra Gud. Og þa mun eingenn/og eðe Bro
 durren Pienna sýnum Brodur/ seigjande/
 Þek þu Dróttenn/helldur skulu aller mig
 þekja/smarer og storer/seiger Dróttenn/
 Jerem. 31. Joh. 6. Esa. 54. Þetta hlyder riet
 telega vppa það synelega Ord og predikunar Em
 bætte sem annars heims mun med öllu apteked
 verda/ það merker Sol og Tungl/húðra vier mu
 num þa eðe þamar meir þurpa við/Þvíat þa mu
 num vier i vorum Hórtum og Samuiskum/ap
 Gude stalsum verda vpplýster an allrar Vnderung
 nar/þar þyrer talar s. Unde so i öðrum Stad
 Solen skal eðe leingur skjna þier a Deige
 num/og eðe Tunglskin a Tottenne/helld
 ur mun Dróttinn vera þitt eiðt Lios/og
 þijn Gud mun vera þijn veggjend/þijn Sol

skal eðfe ganga vnder/ og þitt Tungl skal
eðfe missa sitt Skín/ Þuad Drottin mun
verða þitt eilíft Ljos/ & þíner Morganga
Dagar skulu enda þaga/ Esa. 60. Men
ingen er þesse/ Gud mun á þeim Tima þua og ve
ra í oss/ so sem skiert skynanda Ljos/ og hafi síð
þu mun vera vor Læremestare og Predikare/ so
að þa mun enginn þorp vera á Blannepedrum/
Prestum eða predikunar Stolum.

Og í þenna muna skal skilja allt það sem S.
Spannen og postular hafa skripað um þa himne
sku Jerusaleu/ hennar Keingd og Breidd/ henn
ar Mustere/ hefiar Sol og Tungl/ þerlur og Ginn
steina/ og hennar Dýrd og Þryðe/ það hlyðer allt
saman vppa chriftelega Kirkju og Guds Vrualda
amars Heims.

Nú so sem vorer þyrstu Foreldrar Adam og
Eua voru ádur enn þau þellu/ eðfe alleinasta
Mustere Guds og Þurstadur/ heildur höpdu þau
Paradís og alla Jardarþingluna síer til Lystin
gar Sælu og Þperlæris. Scasta og þ. sta þeirra
Gleði var það að elska Gud og elskast að hönnu
aptur á more/ þar næst það/ að þau ættu Ræd á
þessum Heime/ síer til Skiemtunar Sælu og Væ
lystingar. Eins alýfta mun tilganga annars Heims.
Gud Blessadur mun þa með sínum þullkomlegum
og afstæðlegum Verðnum síns Zelga Ánda þua
og vera með oss og í oss sínum endurþæddum Bó
num/ epter sinne Mynd/ so sem í sínu vruðlu
Mustere/ so hafi mun vera í oss og vier í hönnu
þyrer þíbyrdis Ástarband og Elsku. Og þetta er
það

það hellsta og haleitasta og allra besta/ sem víer
 annars Helms hápa kúnum/ Þann þar að aut mun
 annað vera/sem er Aburd þessrarar nýiu Jarðar/
 með þeirre synelegre Þyrð og þryðe/ sem þar
 mun verða

Þann húðrnen vor himneskur Adam Herzan
 Jesys Christus mune skryða og þryða þa nýu
 Veröld/og gíðra hana þyrðarlega og þagra/það
 veit eingen. Scertar Þorger/rambygða Rastala
 Slot og Festingar þurpa Menn þa eðe að hápa
 til Landuarnar/ eðe hellður Lws eða Heimile/
 Altra eða Ringtar/til mæðusam/egs Þrípdis/ so
 sem nu er Sidur og Vafsa/Maansins Rype til Ræ
 ringar og Vpphellðis huer i Heime. En þo samt
 er þess: Veröld og Heimur/so sem nókur Sýrer
 mynd Vmbra og Skugge þess eptertomanda Hel
 ms og Verallðar. Þar þýrer so sem þesse Heim
 ur þepur hiee og huar Konunglegar Haller/ þor/
 þryðelegar Þorger og vel bygd Slot og stora Lof
 garða/med lystelegum Vngörðum Alldengörðu/
 blomasamlegum Múkrum og Ringum/og allky
 ns avartarsamlegum Alldentriam og Skogum/
 huad allt hið þorþryðelegasta er þryðe og skryðe
 til Strauts og Segurðar med manlegum Ljónu/
 huad myklu þremur mun þa sa nye Heimur og
 su nýa Þýð verða ap Almattugum Gude skryðo
 og þryðo med þyrðarlegu Þorgum og Þriggingu.

Mæn skripa margt og mykð vm ofeiganlega
 Stærð sumra Þorga og Raupstada i Heimenum/
 vm þeirra eðla Landkostu/þeirra ovmræðelegan
 Rýðdom i Gulle og Ginstennum/og öllum öðrum
 Audapum/ vm þeirra mekrugu og þorkostulegu

R v.

Þyggi

Byggingar/og þagra Rýktis stíorn/so að það verð
 ur eðe rímalad nle myndad/og eðe j. Sögn þætt
 nle Strasögur sett þyrer Sapióðum eða Vínþóldu
 um/ um þa Leims Dýrd og Salu sem er j þeim
 sudur Lóndum Leimskringlustar. En huad er þ
 að reikna j hía þeim Þorgum og Byggingum/
 þeim Rýktome/ og Audabum þeim eðla Land/
 kostum og Gíadum og þeirre Salu og Sarfællb
 óvnrædelegre sem Buds Bórn munu eiga afnara
 Leims? Það veit efingen huórnen Gud Almátt
 ugur mun þessa nýa Jórd skryða og pryða með
 allshættudum himneskum eðla Dæm og Bygg
 ingum/eðla Stíepnum/og allskyns eðla Gíadum/
 synum vruðlum Bórnum til ómælelegs Sagnab
 ar/Glede/Rýstingar/Salu og Vnabsembar og Ep
 terlættis. Þuad sje foddan Dýrd og Sala Audur
 og allskyns óvnrædeleg Gíade/j þessare þorgeing
 elegre syndugre Verólldu/huór að eins er eðe ne
 ma so sm Vmbra Stugge/myrk Mynd eða Mál
 verk þeirrar okommu Verallbar. Huad mun þa
 vera afnars Leims? Þuad eins so sem Lyfamen
 Mánsins hañ er nu myklu æðre og veglegre enn
 Stuggen/so mun sa nye Limen og nýa Jórd/nýa
 Jerusalem/þær nýu Þorger og Byggingar vera
 off óvnrædelegur Sögnudur og Forundran/ so að
 vier munum þa með öllu gleyma allre Vist og
 Veru þorru Verallbar/og eðe múnast þar a/ Þu
 að so vottar Seilög Ritning.

Þinar þyrre Eyndernar eru þorgleym
 dar/þ þær eru Byrgdar þyrer mýnum Aug
 um/seiger Drottin/Sjá þu/jeg mun skaa
 þa nýan

þa nýan Himen & nýa Jörd/so að það híf
þýrra skal eðfe í Hug.Roma / og þess mun
eðfe minst verða / Helldur munu þeir gledia
sig eilíflega og glæder vera að því sem jeg
 skapa. Þuiad sía þu/jeg mun gíðra Jeru
salem að Dnadsfemb/ & hénar Folk að Sög
nude. Og eg mun glædur vera yper Jerusa
lem / og gledia mig yper mínu Folke/ Og
þar jñe skal eðfe leingur þeyrast Raust Gra
tursins/og eðfe hlíðð þrygdareñar/ Esa:
65. Og Esa. 66. seiger Gud so/ Gledied
yður með Jerusaleml/ og þagned yper þeñe
aller þier sem elsked þana/ Þagned með þen
ne þier aller sem vorud þrygguer með þen
ne/ Þuiad þar þýrer skulu þier sýnga / og
saddet verða að Þriostum þennar þuggun
ar/ Þier skulud þar þýrer sýnga / og yður
endurlýpğa að Nægd þennar Þýrðar/Þui
að so seiger Drottin/ Sía/jeg vrbreide Fri
ðen þía þeñe/ líka sem añad Þatzball/og
Þýrðena Þíodanna so sem añan yperþliot
ande Læf. Eg mun hugğa yður so sem
Moderen Þarned. Ja/þier skulud í Jeru
salem endurþæddet verða/ Þier munud sía
það sama/ & yðart hlarta mun gledia sig
og yðar Þeín skulu þlóngast sem Gras/
Esa. 66. Cap.

v Þímtu Grein skýrer so heilög Ritning/að
þegar Máñsins Sonur stur í Gæfæce sñar Þýr
ðar

ðar/þá munu og heilager Þofskar verða stílan-
 de a tolp Stolum/og dæma tolp Ísraels ættkyn-
 er/Matth. 19. Og en seiger so/Ad hndr hā hler
 i Seime þer vel med Gæpnr Guds/og þionar Gu-
 de þar med/hā skule afnars Seims settur verða
 yper miðg mytel Audape/Matth. 25. En yper
 þiñ Þorger/afnar yper tiu/epther þui sem þr hapa
 i þessu Lyke eftundad ad epla Guds Þyrd og ha-
 ns Rýte/ Luc. 13. Sun aminner og alla þa sem
 hapa Aud og Rýtdom þessa Seims/ad gíora gott
 Sataxum Samchristnum/og lopar þui/ ad þr sm-
 ecke lata stier seidast gott ad gíora/þeir skule a s-
 num tjma oþrothande vppskiera/Galat. 6. Ja
 hun seiger berlega/ad hndr hā sater sparlega/ sa-
 mune sparlega vpp skiera/2. Corinth. 9. Ap þu
 órtum Greinum liostlega ma skilia/ ad i ódrum
 Seime munu Vtualder ecke aller hapa eins Þm-
 bætte/Gæpnr og Audape/ hellsdur mun þar vera
 Greinarmunur/ so ad em mun nðud hapa þrañ
 yper annan.

En hndren þetta ste ad skilia/þad er vel at
 huganda. Þuiad ap jardneskum Rongum/Herri
 Góþdngium/Þorgórum/Þandum/Raupmðnum/
 Brómðrum/Lwsbandum/ Þienðrum/ Matmæð-
 tum/Vínufonum veit sa nye Seimur eckert/ þui
 ad þa er i þurt alle Vperualld allar Stietter hær
 re og lægre/óll Þmbætte/þa tuongast Men hnd
 eke nie giptast/ þa er vre Þarncign og Þwskap
 arlag/allar Þyggingar og Systaner hapa þa enda
 og alle huad nu er týdt i þessum þorgeingelega
 Seime/1. Corinth. 15. Matth. 22. 1. Cor. 7.

En þo mun a medal Vtualdra eckert ganga o-
 skidænlega

skickaulega til/hellur mun þar vera god segdast
 og skicka/ epter þeim Umbættum Gæpum og
 Andapum sem Gud Blessaður mun þa hundraum
 og einum til skicka. Það skulu þeir Einköldu
 vel merkja og vita/ að vier i þui skomma Lyke
 og nyrre Veröldu munu verða lyfer i nöðru/enit
 i nöðrum Grenium olyfer. Og so að vier skiliu
 það rietrelega/ þa tökum til Dæmis Guds Ringi
 la og Sonu þessatar Veralldar. Allir Ringlar
 eru lyfer i þui/ að þeir sia aller Guds Himneska
 Söðurs Andlit/ Matth. 18. og lofa og dyrka hñ
 oaplatanlega/ Psalm. 103. En það þeirra Um-
 bætte vid vgtur þa eru þeir olyfer/ epter þui sñ
 heilög Ríening vottar/ að þar sie Thronar/ Her-
 skatar/ Gæðingiar Aetuallds stietter/ Coloss. 1.
 Ephe. 3. Gene. 22. So er' og vñ Sonu þessatar
 ar Veralldar/ Þeir eru lyfer i þui að aller hapa
 þeir jærðneske Lyph/ aller einn Andardratt/ aller
 eta þeir og drekka/ aller hapa þeir Mot og Gagn
 af Solu og Tungla/ Vatne og Vinde/ af Lopre
 og Lög/ sier til Lyphs Vpphellsdis/ En að Stietter
 um og Umbættum eru þeir olyfer/ so og lyfa að
 Verre og Aple/ Vallde og Virðingum/ Blæðabw,
 nade og mörgu öðru/ et et. Mlyka eins mun það
 skie annars Geims.

Að Saluhialp og eilypum söguude verða all
 er Vtualder lyfer og sapner/ Þuiad Rætingen a
 Krossenum/ Tollheimarenn/ Gortallar og Glæpa
 men þeir ed med riettre Joran hapa hapt Truna
 a Christum/ munu sia Gud Auglite til Auglitis/
 so vel sem þeir heilögu Forpedur/ Prophetar og
 Postular/ Matth. 5. Johán. 3. Allir munu þe
 lyfer

líker vera þeim himneska Adam/1. Corinth. 15.
 Og aller eru þeir Erpingjar Guds og Samarpar
 eilíps Líps og himneskrar Arpleipbar/þyrer Je-
 sum Christum/ Johán. 1. Róm. 8. Aller leys-
 ast þeir og þrellast þra Harmi og hrygd/ Ruólú
 og þíflum/ Esa. 25. Apocal. 7. Og aller þek-
 ja þeir Gud smær og stórir/ Jerem. 31. Og all-
 er lopa þeir og dyrka Gud og þakka hönum eilíps
 lega/ Apocal. 5. 7. Psalm. 117. 143. Hér um
 skrifar so S. Augustinus/ Gud að sja & lýra
 það mun vera Girnd & Forleinging allra/
 Hæð munu aller Drualder sja eilípslega o-
 endanlega / og þeim mun það allðrei leið
 ast/ þann að lopa. Og foddan Syn og
 Loppjórd mun vísselega vera sameigenleg
 öllum Drúldum / eins og eilípt Líp.

Lutherus skrifar so/ J þú christelega
 Bræðralagennu annars Heims hefur eingin
 að Heilögum meira en áttar / þú ert þér
 Trúne nie þar í Skodanene/ S. Petur S.
 Páll hefur ekk meira þar að enn María
 Magdalena/eda þú og jeg. Snógt að seig-
 ja/ Tak þú þa alla saman/ þa eru þeir þý-
 rer Gude aller eins Bræður / so þar er ekk-
 ert Málngreinar Alit. María Guds Möd-
 er/ Jóhannes Baptista & Rómungen a Bróss-
 enum þápa eins gott sem vísð/ og aller þeir
 sem blóred þápa Skýrn og Trú/ so sem
 þar stendur/ Aller þeir sem trúa a Sonen
 Guds/ þeir skulu ekk verða þóðsmíðir /
 heilur

Þessur þa þa eilíft Líf.

Eni ad Dyrðene verða Guds Vtuasder ofst-
er/Þuiad epter þui sem ein eða añaþ hefur i þif-
um Seime elskad Guds Ord/og þui þram þylge/
og epter þui sem hann hefur með sinu Ralle og
Embætte Gæde byggelega þionad/ og ganglegur
vered i Guds Christne/og epter þui sem hann hefur
ur i mote stæðed Diöplenum og hans Limum/þa
mun hönum launad og endurgoldded verða. Sa-
þe nöður vered godþwæ og myskunsamur við Sa-
taka/ hafa hann lided Kross og Mötgang i syni
riettu Ralle og Embætte/þa mun hann añaþs Sei-
ms þa og öðlast meire Dyrð og stærra Biartleik
enn hinn annar.

Þetta vefskyrer S. þall með efne Epter/
lyktinu/ huðria hann tætur af Solu og Tungle og
Strönum og seiger/ Ad Solen hafa annan
Biartleika/añan Tungleð/ aña Strömunur
nar/Og so sin ein Stiarnan er añaþe Biart-
are/ so mune það og ganga til i Opprisun
ne þeirra Framlidnu/ 1. Cor. 15. Cap.
Lutherus skrifar so.

Sannarlega mun annars Zeims vera
nöður Greinarmunur giörður/ epter þui
sem huðr og ein hefur lipad og erþidad/ &
huada Embætte huðr hefur þapt. Til Dæ-
mis/S. þall var ein Postule. Esaias &
Jeremias voru Spæmen/ & þleire söðdan/
þa munu þeir hafa meire Dyrð og stærra
Biartleik sem meir og þramar hafa lided
og

og erþíðad Guds vegna. Þa mun þu góða
Sara & Rachel hafa nokkud þram yper að
rar Rútíur / en þó eðfe óðru vís Líf en
aðrar. So mun þú og ein Drvaldra eí
ga og hafa sierlega Dyrd / epter síne Stí
ett / en allra þeirra er ein Gud / ein Drottin
ein og þín sama Sæla og Salubíalp. Ept
er Maña Mismun þeþur eðfe ein meira ní
þekara enn annar. S. Petur eðfe meira en
þu og eg / enn þó verður Mismunur vegna
Vertanna / Þuad Gud heþur sitt verk að þyr
er huðrn af synum Drvaldum. Þú og
einn mun þramkoma með syn Vert / epter
huðrum þónum mun veitast Dyrd og heid
ur / so Men munu seigia / Þesse Maður heþ
ur so lípad / so mórg god Vert giórt. Sama
Syrer Gude munu aller þapner og lýker ve
ra / þad Guds Mað og himnesku Lífse við
tíemur / En í Launum Vertanna & þeirra
Dyrd / þar mun Mismunuren vera.

Xu í þessum Seime er margur Guds Orðs
þienare þyrerliten þorsmaður / og heþ eðert Allt
hí þeim stóru Lærum og Lóþingum / og er eð
ert hí þeim að reikna / þegar hann þramþer Guds
Orð / veitir Skyn og þad heilaga Sacramentum /
vitar Stútra / aminner / huggar og tíemir óðrum
gett / eða með huðru. Mote hann er óðrum sier
þapnchristnum til Gagns og Góða. En annars Se
ims / þa verður annað rppa Teningum / þa mun
sa en same hlota myllu meire Dyrd og heidur /
enn

ein þeir sñ hier i Heime vered hapa Mægarneil
og Höpdingar. Sömulædis huðr hann hier i Hel
me hefur synt Myrkunna Verka þeim Munu og
Guðs Malmösu Mönnum/og giört þeim til Go
ða/hann mun öðlast og þa Laun þar epter i öðrum
Heime/sa einu meire/hann annar miñe/so sem þar
stendur skripað/ Þu godur og trur Þienare/ i
lilu varstu trur og merkur/ Þu vil eg setja
þig yper mykud/ gack inn i Sögnud þíns
Bertra/ Markh. 25.

Þa mun Wælan i Zarepta sem Elsam Spami
ann þædde þordum i Gallæris Tydenne verda ein
rýk Ruinna/og öðlast miðg mykel Audæpe/ Laun
ap Guðe almattugum med større og gleðesamlegre
Sorundran. Þa munu þeir Abdias/Wedmelech/
Onesiphorus/og aller þeir sñ truum Guðs Orðs
Þienurum/eda öðrum Satarkum Christnum hapa
med Myrkunna Verkun og Velgiðrningum vered
til goda hier i Heime/jarta og medkemma/ad þeir
ta Verka og Velgiðrningar ste oplitser/og i önguan
Marta verðiger lykta yperþiotanlegra Wæda
og Audæpa sem Guð Dröten mun þeim rýfulega
annars Heims grepa og launa. Þa munu þeir Hel
lögur Kongar Dauid/Josaphat/Constantinus/
Theodesius og aller adrer gudhrædder Kongar/
Potentatar og Höpdingar sem vered hapa hier i
Heime Sostar Heilagrar Christne/og heñe hapa
gott giört/hana hapa eple og auked/þa eilýs La
un sniur Guðræne/og hlota myklu meira Soma
Gerður/Þyrd og þusundþallt bette og agiðtare
Lönd og Rýke þa ad eignast/enn þeir hapa nöð
urn tynna ædur ætt i þssum þorgemgelega Heime.

Þeir Herrar og Höpdingjar/ Ríktis menn og
 harðræðir Áttarboðarar/ þræddu hápa skeytt um
 Guds nie hans Orð og æru/ þjunt og þlægað og vt
 fogað hápa sína Undergleypna/ með þyngslum og
 þlægum/ oriettum Skýldum og Státthæmringu
 en hápa þó giðræ Jðran að súðustu/ og sínuet til
 Guds/ og eru so þurr þarner að þessum Heime/ þræ
 munu að vísu verða Saluhöspner/ og þá erlyft
 Ljþ/ og síu og ljæta Gud með ofeiganlegre Gled/
 so vel sem Dauid Kongur og allar aðrer heilager
 Þattiarchar Prophetar og Postular/ En þó mun
 þeim huðrge nærræ so stor Dyrd Seidur og So
 me veitast sem Dauid og öðrum gudlegum Kong
 um Herrum og Höpdingjum/ sem mæ öllum Mæ
 re og Mægne hápa eplu og auked Christendom
 en. Þeir munu þessum ölyfer vera að Dyrd og
 Seidre og Þiartleik. Og þad mun skæ að guðhr
 æðder Þienarar þæ myklu meiræ Samd og Salu
 en þeirra Herrar og Hwðbandur.

En að stýtum Grætnarmun skulum vier eðe
 meina að koma mune nöðurs konar Místynde/
 Ofamþyðe/ Áttarboðar neiste/ Övilld/ Strýð eða
 Styrðöld a melle Ötvaldra/ Þuiad þullkomlegur
 Þiartleik/ vte býrger allar þessar Ödygðer/ Selli
 dur munu öll Liostens Þörn/ aller Guds Ötvaldi
 er þá vera eitt i Christo/ og þorlyftast vel/ ljæta so
 sm Læder og Limer a einum Ljktama þar eðert
 Ofamþyðe er/ og þar eingen Limeren gimeist
 annars Embætte.

Þæ að Soturen (seiger S. þall) seiger
 so/ Jeg er eingen Hönd/ þar þyrer er eg
 eðe

eðfe Limur Ljtkamans / Skyllde hann eðfe
 þar þyrer vera Limur Ljtkamans ? Og eð
 Þyrad segde / jeg er eðfe Augad / mun þad
 þa þar þyrer eðfe vera Ljtmur Ljtkamans?
 Þuiad eð allur Ljtkamen vøre Augad / hu
 ar er þa Þeyrnen ? Og eð allur Ljtkamen
 vøre Þeyrnen / hvar er þa Smecturen ? Nu
 þeþur Gud sett so Limena a Ljtkaman / si
 erhuðrn epter sinne Villd. Enn eð aller Lim
 erner vøre einn Limur / hvar vøre þa Ljtk
 amen? Enn nu eru Limerner marger enn Ljtk
 amen er ein. Kann nœfud Augad ad seigia
 til Sandareñar / Jeg þarþ þjñ eðfe við / eða
 þœþued til Sotanna / jeg þeþ eðfe Þœrþ a
 yður. Helldur so / Þeir Limer Ljtkamans
 sem off þiker vera veyker / þeir eru off þar
 þaster / og þeir sem off þikia ofsamelegaster
 þeim til leggiun vier mestan Soma / Og
 þeir sem off eru Lyte ad / þa pryðum vier
 mest. Enn Gud þeþur so samteingt Ljtk
 aman / og gieþed þeim Claudsynia Limum
 mestan Soma / so ad eingen Agreiningur
 sie a Ljtkamanum / helldur ad huðr Limur
 en þere Abbyggju þyrer œðrum / 1. Cor. 12.

So mun skie a medal allra Inbyggjara þe
 rar nyu Jardar / þar mun vera hjartanlegi og þull
 komen Rjarleife / Fridur og Samþykke vnder einu
 þœþde Jesu Christo / So ad ein og fierhuðr mun
 þar vera til Frids / og lata fierlyka / þa Stiett og
 Stiddan

Stíttan sem Gud hefur hönum veitt/og eðe gírn
 est nie oska annars. Enoch/Moyse/Elías/þeir
 Zeilögu Spamenn/postular og adrer Læxpedur
 gudlegar Chrístne munu myllu meire Dyrð hapa
 en marger heilager Kongar og Reyfarar/Serrar
 og Höfðingjar/En þeir munu eðe þar ap metnr
 est/eda þíttast meire/og þyrerlyta hina adra/hell
 dur munu þeir ap Gíarta lytelxða sig/ og vera
 liuper víð alla adra. So munu öll Líoffens Bönn
 sem múnne hanttar cru/og eðe hapa so haurleita Dy
 rd eðe öpunda adra/þo þeir hape meire Dyrð og
 haleitara Viartleita/ Selldur ap þullkomlegum
 Viartleita gleðast og þagna/ap annara Dyrð og
 Salu lyka so sem slalps sjns.

Þ þui eilýpa Lyþenul seiger S. Augustinus)
 mun eingen opskia arian nie öpunda/þo ariar se
 adre og meire en ariar/ Lyka so sem Wínglarnar
 a Simnum öpunda eðe höpud Wínglana. Þar
 mun huör vna ödrum þess þo hant. se ædre og dyr
 darlegre en hant slalpur/ Þar mun eingen gírnast
 ad vera þad annar er. Lyka so sem Singuren a
 Mañsins Lykama gírnast eðe ad vera Augad/og
 huör ap Limðnum ann ödrum/ og öpundar hant
 eðe þo hant se heidarlegre en hant/þar lætur hu
 ör Limur sier nægla og lyka sitt Ball og signa
 Stíett/huar til Gud hefur hant skapad og skíð
 ad. Eins mun þad ganga til med Vtuöldum/þo
 ariar se dyrdarlegre/veglegre en ariar/þa mun ein
 gen þíffvegna murra eda mögla/eda arian öpunda.
 VI Þ síottu Gretn/Þp nótturn þoruitnar ad
 vita/ huört Tungumarl Vtualder mun hapa ann
 ars Seimo/huört aller munu þar hapa eitt Mal
 eda.

eda mun huðr þíðr hafa sitt eíð og sterlege
Mál/þa er þar um Maudsynialaust margt að ta-
la/ þuad víer vltum þar eðe ap/ þyrre enn þar
líemur.

S. þall skripar að vísu/ að Tungumálsum
mune linna/lyka Spádomsum og Kyningu-
þu hafi talar þar um Halpverð þad sem nu er.
Þu ad (seiger ham) vor Kyning/ edur vorer
Vísmuner eru Halpverð/ og vorer Spádo-
mar eru Halpverð/ 1. Cor. 13. Þar heyrð
vser/ að eðe mun öll Víska þríota/ og eðe heild-
ur allur Spádomur/ Gellur að eins Halpverð
þu mune linna/ og þad skule enda hafa. So mun
og lyka þa Þenda hafa Halpverð Tungumál-
na / so að Lioffens Þórn munu eðe þamar me-
st med store Astundan og leiddindlegu Ómáte
þurpa að læra eitt eda annað Tungumál so sem
nu skiedur/ Gellur munu þau þullkomlega vnder-
standa og skilia þau öll sömun. Allena er þad
Spurningin/ Huðr heilst ap öllum Tungumálum
þar mune Almenelegast vera/ sem aller munu ta-
la/ Þu vppa söddan Spurning gíep postulen af
öngva Velausti/ Þar þyrer er ríettast að lata þad
þyda/ þar til þad verður offi öðru Lípe og ann-
ars Geinis bert og kunnugt.

Þo er mín Meining/ að öll Tungumál mune
samt blypa/ i húðrum Maudsynialaust og hafa
Stöðvirke hafa i þessum Geime bódind vered og
kunnigð og preditad. Þuad so seiger Þrud/
Þrottean mun læra predika i allhynd
Tungumálum/ Psal. 87. Og i öðrum stad
33 191 evqsf

arvifar so heilagur Ande/Ad Gud mune láta
alla heidingia og allar Tungur sia sína
Dyrd/ Esa. 66. So ad þónum þíone all
ar Þíoder Folt og Tungur/ Daniel 2.

Síer ad aut talar heilög Ritning so/ad i öð-
ru Rípe verðe Lambed Guds af öllum Rýdum
Þíodum og Tungumálum með Sögnude afállad
og heidræð/ Apocal. 7. Þá þetta skiedur nu alla
reidu i himneskre Þaradijs/ þar heilagur Salter
eru til samans/ ad Gud verður af þeim (so sem
S. Jóhannes seiger) Lofaður og Dyrðadur með
allskýns Tungumálum/ þa mun þad og skie i nyr-
re ötomenne Veröld/ a meðal Guds Barna sem
þar munu til samans koma af allskýns Folke/ Þí-
odum og Tungumálum.

Enn ef þu spyr þa enn þræmar/ Stule allra
handa Tungumál vera samt/ Suðrenn skal þa ein
Þíod adra skília? Suar er þar til/ Vier munum
þa verða so sem Rínglar Guds a Gímmu/ Matt.
22. Þar með munum vier aller af Gude mentað
er verða/ Joh. 6. So eingen mun þurpa ad þræ-
ða öff eða fienna/ Jerem. 31. Nu hafa heilager
Rínglar síerleget Tungumál og Málsku/ huðretar
S. Þáll minnest/ 1. Cor. 13. Suðre so er hætt
ad/ad þeir skília allra Þíoda Tungumál i heim-
enum/ og so lýta verður þeirra Mál af síerhuð-
ium Máne sem þeir tala við vnderstæð og skil-
ed/ Þar þyrer er þeim eitt Tungumál so sem an-
ad/ og öll so sem eitt. So munu og lýta þeir De-
völdu huðreia Gud siakpur mentar og þræðer með
sínum S. Anda/ kunnna þa öll Tungumál/ so sem
noglega beuðsast i Gíörninga Bók postulanna/ a
Sugtastunnu

Swísta sunnu. Þú áð þegar postularner voru til
samans kommer/og h. Ande kom yper þa/þa töl
udu þeir marguðlegar Tungur/so að sextan han
da Þiöder sem þat þa voru/til samans ap ymsum
Löndum skilbu þeirra Mál. Þa kunnu postular
ner eitt Tungumál so sem annað / þeim var eitt
Tungumál so sem öll/og öll sem eitt.

Nú ep vier annars Heims skulum verða so sem
Kínglar Guds/og aller þrædder og mentader ap
slápum Gude/so sem postularner a Swísta sunnu/
Þa þylger það epter/ad víet munum kunná öll Tun
gumál/so þu munt þa kunná sjerhuðrt Tungumál
eins og þítt eigeð Miodurmál. Síe það Hebreška
Gírška/Latína/Kíngelska/ Spanska/Þýska/ þa
muntu kunná það Mál so algjörlega sem sa mest
ur mælsku Mäður sem nöðurn Týma vered heþ/
ur/í sjer huðriu Tungumále.

Nú kemur hin stöunda Grein/Luðrn Klæ
daburd eda Þwíad Þrualder munu hapa í öðrum
Heime/eda huðrt og huðlykt vera munu þeirra St
art ? Þeirra Klædnadur mun eðe vera ap Öllu
Lýne/Silte eda Slugele gjörður/so sem dauðleger
Menn hapa hjer í Heime/ ei heðdur munu þeir
nættar vera/ so sem þau Adam og Eva voru í
Þaradys/epter Fallað/þa þau skómudust syn/og
glörðu sler Guineur ap Stíu Þídar Blöðum/til
að hylia sig með/so mun eðe vera annars Heims/
heðdur munu Þrualder í staden þorgeringelegra
Klæda öðlast Sínneskt Stætt/og verða þrædder
og skreyðer Sínneskre Þýrd/ Lioma og Þírte /
So þeirra Höpud og Andlit munu lioma so sem
Solen/og þeirra Lyfamer so sem þegurstá Stýe
3 3 itij so sem

so sem Sjóðrum Vindfins/ og Ringla Vanglum
Cherubín og Seraphín verða skrydder og prydder

Málarar ryppesta S. Ringla með Vanglum
hvar með þeir plúga/og hylfa smár Afíonur/so
sem merktá ma/Ésa. 6. Og í Openberingar Bók
enne/latur Herran Christus síg sig so sem Ring
el/kladdan Skye/húðs Andlit líoma de sm Sölen
Apoc. 10. Dáud nepner Skyen Klæde Guds/og
hans Tíald og Vagn/og Vinden hans Stæder.
Du þer a Skyenu so sem a Vagne/ og geing
ur a Sjóðrum Vindanna/Du sem glórer þín
na Ringla Vind/og þína Dienara Elldo
Loga/Psal. 104. Guðr Gæð off tíenar/húð
su að Guð og hans Simnesker Andar þegar þeir
flast þa birtast þeir optlega so sem síe þeir húð
er eða klædder Skye Vinde eða Elde.

Nú vitum vier/Ad vorer Lykamer munu an
ars Heimis verða andleger/ 1. Cor. 15. og Guð
lyfter/1 Joh. 3. Þeir munu og vera lyfta so sem
Ringlar a Simni/Matth. 22. Það mecker Guð
legt Lios og Guðdomlegan Þiartleik/og Ringel
lega Maturu. Og þetta eru þau Klæde og þáð
prýðlega Skraut Guðs Vnaldra/hvar víð að ein
gen Ronga Herrar eða Hépdingia Klæðabvnað
ur og Skatt hier í Heime kann víð að þapnast.
Og þetta tíemur þar ap/ad vier erum ordner þa
andlega samteingder víð Guð/Vier erum þa pull
fomlega lyfter ordner Guðs Mynd/húðr ed þa er
algíðrlega í off endurnyud/so að vier þa pullkom
lega elskum Guð vorn Drotten ap öllu Híaræ/all
te Sölu/öllum Bróptum/Og S. Freising Sæder
en/

en/Somuren/ Zeilagur Ande hallða þá síð eilíga
an Guylðardag / off/ so sem i sínu vruðdu Muste
re. Ap þessu verða vorer þorflarader Lykamæ
so þagrer og dyrdarleger / ad þeir þurpa öngra
verallelegra Blæða við.

Hier um skripar S. Augustinus so / I þínu
Lýpennu þurpum vier aungra Blæða við /
Duiad þá erum vier klædder Odaudleikan
um. Eðe munum vier þá þína til nöckurs
Sita / þuiad Drorten er vort Refrigerium/
þann sular off / r vnder Skugga sína Van
Sia þylur þann off / og mun þylia ad eilí-
ga. Þar munum vier og þuörke lýða Frost
nie Kulda / þuiad Solen Riettlætesins ver
mer vor Sjórtu med sinne æst / og vpplyser
vor Augu med sönnum guddomlegum Geisl
um / so þau munu verða eirt med Gude.

viii I attundu og sydustu Grein vottar S.
Ritning/ Ad i öðrum heime mun off huörke þysta
nie hungra/ Apocal. 7. Og ad eðe munum vier
þörp hapa a nöckre lykamlegre Sædu/ þuiad Gud
mune apna bæde Magan og Maten/ 1. Cor. 6.
Enn samt munu menn eta þar og drecka/ so sm
skripad stendur/ Sia / Mjner Þienarar skulu
eta / enn þier(þad er/ þeir Vanruudu og Sor-
ðamdu) skulud hungra/ Sia/ mjner Þionar
skulu drecka/ enn þur skal þysta/ Sia/ mjn
er Þionar skulu vera glader/ enn þier skul
ud verða ad Skóin/ Esa. 56. Þuör þan
þær Siguren/ þeim vil eg gicpa ad eta ap

Ljúpíns Tric/Item/Huðr hann ypervísur
heim vil eg gípa að neyta af þolgnu him
namíðle/ Apoc. 2. Þíer munud síá Abra-
ham Ísaach og Jacob og alla Spamenn
í Ríste Guds/og þar munu koma af Aust-
re og Vestre/ Nordre og Sudre þeir ed til
Bords sitja í Guds Ríste/Luc. 13.

Enn huðrnen þessum Mat og Dryð síe vared/
það er off í þessu Ríste huled og oransafanlegt.
Tob. 12. seiger Raphael/ad Ringlarnar hape of-
nelegan Mat. Minn Meining er þessic/ Ad ljíta
so sem þa þu varst í Modurlíste/ vnder kinnar
Modur Bríoste/ þa vísfer þu eðe huðr þín Mat
ur/eda huðr þín Sæða vera munde í þessum Sei-
me/ þu líest þíer nægla þa Ræring sem Gud til
skíðade og gaf þíer/af Modurestar Míolt/ So
tunum víer eðe/og það er off omögulegt að grun-
da eða ransafa/huðrnen hattad síe Mat og Dryð
Drualdra anars Seims. Atu höldum víer off víð
þa Ræring sem Gud hepur skíðad off til Atunau
og lípum af Mat og Dryð/huðr víer etum m-
Munenum/ og tyggium með Tónonum/ huðrium
víer reñum nídur/og melleum hann í Maganum.
Goddan Sæðu kán natturlegur Madur að skynia
hærra kímst hán eðe með hölðlegum Stílníng-
huðr og húlfíur vor Matur og Dryður ver-
nume anars Seims. Síer þýrer hvarar so hölðleg
Stýnseme/þegar talad verður um hette og Teg-
und epterkomande Verallðar/ þa dæmer þun so/
að anad/huðrt hlote Matur og Dryður að vera
anars Seims/so sem nu/ellagar þar verður eðe
ríett

Ellepte Ljþ.

J þessum Heime lípum vier etum og dreðum/
og hjer er vorre Sædu öðru vrs hattad en þa vi
er vorum i Modur Ljþe/So mun og vorre Sæ
du öðru vrs vera hattad i öðrum Heime en nu er
hun. Og so sem þessa Ljþs Matur og Dryður
ber langt ap þeirre Sædu og Mæringu sem Mæd
uren hefur i Modureñar Ljþe/so mun su Sæðst/
an vera þusundþallt öðre og dyrdarlegre sem vi
er þaum añars Heims/ enn su þorgeingelega sem
nu neytum vier / so þu munt vera vel til þrlds
þo Gud hape aðniad bæde Maten og Mægan.

Jardneskrar Sædu neytum vier i þessum Hei
me til Vpphellsis voru natturlegu Ljþe/ ap þui
ad Ljktamen þarp sljkrar Mæringar við/En ann
ars Heims munum vier eðe hapa natturlega hell
dur andlega Ljktame/og vera ljfer heilögum Ein
glum/ þar þyrer þurpum vier öngrar þorgeinge/
eegrar nie jardneskrar Sædu við/vorum andlegu
Ljktömmum til Vpphellsis. Helldur/ ljka so sem
Þinglar Guds verda nærder med himneskre Sæ
du/huðr off er i þessu Ljþe oransatunleg/so mun
skie við off/En so myked meigum vier seigia/Ad
sa og ljta Gud/þad verður vort himneskt Ljþ/
og þad mun meir og þramar ljþga off og endur/
nara/og vera off tlarara/en nöður Sæda ap Gu
de sköpuð. Þijn Gjöskac/seiger Dauid/er Betre
en Ljþed/Psal. 63. Þp ad eg heþ þig/
þa hjerde eg huðrke ym Himen nie Jörd/
Psal. 73. Þegar eg vakna vpp epter þin
ne Mjynd/þa mii eg verda saddi/Psal. 17.
S. August

S. Augustinus seiger so/ þu ǫðru Ljþ
 enu annars Heims mun þuðrke vera. Hungur
 nie Þoste/ eða lyst til Matar og Dryckiar.
 Item/ Þar mun ecke fædu bresta/ þuiad
 Drottin er sialpur þad lipanda Brand sem
 vorra vegna er ap. Hinnun opantomen a
 Jórdena/ þa mun med sine Nalagd sed
 ia vorar Sæler. Vier munum og ecke þur
 þa vid nœkurs Dryckiar/ ap þui ad Ljþsins
 Tric er nalægt. Þuiad Drottin mun metta
 off med rjktum Glædum sjns hress/ r dry
 ckia off med Lyst og Sælu/ so sem med
 Varnastraume.

Lutherus skrepar so/ þad skilar heimur
 en ecke/ nie þeir Þporstandugu sem þuller
 eru med þessa Ljþs hugfænc/ ad Mægen
 verde ad era og drecka/ og Ljktamen blis
 te ad þapa sijna Atvinnu skule þa lipa. Þe
 ir kunnia ecke þad ad skilia/ ad Guds Blijda
 Auglit þa betur ad sedia og næra en nœk
 ur Natur a Jórdunē/ med þuðrium Gud
 nærer nu Mænsins Ljþ/ og slyr þonum i
 Holld og Blod/ Merg og Bein. Es Gud
 kann nu ad verka sljkt þyrer veralldega
 fædnu/ þuðr ad ecke þepur Ljþ i sialpre
 sier/ þuad myklu þramar mun sa kunnia ad
 giðra þad þyrer sialþan sig/ sem er Skapa
 re og Drottin allra Skreþna. Þuad fæd
 er nu Natur eða Dryckur til Ljktamana

Næringar/ep ad Gud heilður hönum eðfe
við með sínu Orði? So sem Christur þad
lioslega beuðsar með Orðum Moysis/
Dent. 8. Matth. 4. Ep ad Gud giefur eðfe
Nætturme Rapt og Stryk/þita og Verma Ma
ten ad melita/þa stodar eðfert/þo Madur sie all
brei ojetande/þad sia Men og reyna/ a þm sem
sluter eru. Þusad vøre Maturen Marðins Lyp
þa munde hañ eðfe deya.

Nu so sem vör slaum og reynum/ad Verallð
leg Sada stodar eðfert/ nema Gud legge þad til/
S tad mun þa anars Heims verða/þegar Gud læt
ur sia sialpan sig? Þa mun eingin þörþ vera a
Mat og Dryð/ Vigne nie Velsmaðande Vistum/
Vör munum þa hapa alls Nægd i þui ad sia og
lyta Gud. Þa mun Lystamen vera þryður og þa
gur heill og hraustur/lietþær og þliotur/ so hañ
mun a Augabragde vera bæde a Himnum og a
Jörðunne. Truanlegt er/ad aller sluter munu þa
verða þegre og þryðare/og veglegre en nu eru þe
med allskyns Gixdum Groða og Auðrum. En
við Magt ad hallða Sæl og Lype/þ mun Gud
verða sialpur/ sa vera mun allt i öllum: Hans
Blyða Blessaða Andlit mun þa gjeþa meira og
betra Lyp/Sögnud og Glede/en allar adrar Skiep
nur/So þu munt þa seigia/ad þu vilstier eðfe þyrer
allan Heimen/ og alla Heims Lyst og Glede/ og
þo þusund Heimar vøre/missa ad sia Guds And
lit um eitt Augabragd/ Ap hönum og i hönum
höpum vör alle þad vör þurpum.

Enn allt ad einu/ Þo vor Sæla til Lyps og
Sælar sie i þui komen ad sia og lyta Guds blyða

og Blessaða Andlit/þá mun þó: Jörden eðe þó
 gíþens vera allra handa Auðrtu/ og lýstelegan
 Groða/so að vier munum þar ær verða neyrta-
 de/ þegar off lýster/ enn þó eðe vegna Sueingdar
 eða Lungurs. Potestas (seiger Augustinus) non
 Egestas edendi ibi erit in altera Vita, Ede-
 mus cum volumus, non cum indigebimus. Þ
 þui okomna Lýþenu mun off eðe vera varnað
 að eta off til Lýstar/eðe til þess/að þurpa að se-
 ia vort Lungur þar með/Vier munum neyrta þeg-
 ar vier vilium stalper/en eðe það vier höpum þess
 þörp/So sem Herran Christur epter signa Vppri-
 su at/eðe vegna Lungurs eða Traudsyniar/hell-
 dur signum Læresueinum til Vilja/og Truarstyrk-
 ingar/að hñ være vissilega og sáttarlega vppri-
 sent

Þetta er nú í stuttu Málæ sagt og skripað/
 um þar átta Greiner sem ahræra Liossens Bóen
 ariars Geims/ so myked sem off leypelegt er með
 Barna Tungu einpalldega að tala um Dýrd og
 Sölu þess okomna Lýþs/þangad til að vier kom-
 um þangad stalper/og sium og reynum það sem
 nú í þessum Geime kafi eingen Mans Tunga nog
 lega um að tala.

Tolpte Cap.

Deus erit Omnia in Omnibus.

Lúðrsu Guð mun vera allt í öllum signum.

Frammetgis skripar S. Þall/Að þegar vor-
 ariar Adam Christur/sa þyrste ær þeim líp-
 öndu/hepur epter Vpprisuna saman sápnad
 öllum signum Vtuöldum/þá mune Vnderen koma
 og söddan Vnder/Að Christur mun ær ma og ær
 saka

taka allar Vallstjettir/allt Þveruall/ðá Herrar
 þær/Og þá mune hann Gude og Söðurnum Ríkt
 ed j Zendur þá og afhenda/og slápur verða vnd
 ergiepen þeim sem hönum hafde alla Glute aður
 vndergiepna gíort/So að Gud sic allt j öllum/1.
 Corinth. 15.

Glyded nu Þinpallder/og merked það húðnen
 þá er skiltande/Þetta litla Ord ALLT að vera
 það merker j þessum stad/haleita Dyrd Gíaxkun-
 nar/Kraptarins/Spekenar og Sctornarenar/hu-
 ðere eðert er aðra nie haleitara/og eðert japnt/
 eða saman tafanda. Þegar jeg tala nu so/Gud er
 ALLT/þá merker þetta Ord/ALLT Omnisuffi-
 ciens Bonum/sem er/ að Gud sic su allra hesta
 allra dyrlegasta/allra tíðrasta/allra heilsusamleg-
 asta/og allra þullkomlegasta Gíaxka. Med þessu
 more ma rétt talaft/ að Gud sic allt/ híd jnnra
 og híd ytra.

Gíð jnnra og j slápum sicer er Gud allt/það er
 su haleitasta Gíaxka/þá Saderen af övnrædeleg-
 re Þísku eilíþlega þaðde Sonen/ og Sonuren af
 eilíþre Þísku vord af Söðurnum þyrer alla Þí-
 líþd þaðdur/ og Zeilagur Unde þyrer eilíþa Þí-
 sku er af Söðurnum og Synenum eilíþlega þrátt
 þarande. Sicer að aut er híd jnnra j Gude/orans-
 kánleg Dypt Spekenar og Þískunar Guds/og Ap-
 grunur hans guddomlegra leyndar Rada/og heim-
 uglegra Lúxana/og leynelegt Líos j öllum hans
 heimuglegum Vegum/til huðs eingen koma kán-
 þannen er nu Gud híd jnnra med slápum sicer
 ALLT/og þepur j slápum sicer og er med slápum
 sicer Summum Bonum/þá allra haleitustu og þull-
 komlegustu

Fomlegustu Gíasku/sem hafi er sialpur í sialpi ster-

Lid ytra/er hafi og so lyta ALLT/sem er/
 Sa allra hæste/mz síne ofeiganlegre Gíasku/Re/
 apte/Spete og Stíornan/hvar med hafi styrer og
 stíornar illum Stíepnum a Himne og Jödu.
 Og þar postulen seiger/ ad Gud minne vera alle
 í illum/þa er þetta Meiningen/ad annars heimis
 minne Gud verda Lópud yper illum Stíepnum/
 og med dyrdarsamlegre Stíornan hafa syna voll
 duga Verkan í illum heilögum Wínglum/og illu
 vtuðlum Mönnum/ so og lyta í allre Byggingu
 þess nýa Himens.og þeirrar nýu Jarðar.

Ad vísu er hafi nu allt med synum ormræðe
 lega Brapte/Mage og Velde/ med þui ad hann
 drottur yper illum Stíepnum/og hefur þær all
 ar siet í Lende/ þar þyrer mætte einhúð spyrta
 og seigia so/Wp Gud er alla reidu alle/Hvar þyr
 er þarp Thristur þa ap ad taka allt veralllegt
 Valld/og allar Lóptingia Stíetter/ og þui mun
 hafi afhenda Gude og Södurnum Ríked/og verda
 hönum vndergiepen til þess/ad Gud verda alle
 í illum ?

Þar suara eg so til. Ad vísu er Gud í þess
 um heimie alle/Þuiad hafi er Lópud og Lerra all
 ra Stíenpa/en þo er það med standanda Stryde
 og oaplantanlegum Þardaga/ húðin hami hlýtur
 ad eiga við Diópulen. Þuiad Diópullen lýtur eðe
 ad Gud sie alleina alle í illum/hafi vill ræða mz/
 og bríota Stíepnurnar vnder sitt Valld/ so alle
 sie hönum vndergieped. Slykt hefur Gud eðe so
 bædd/hellbur setur hann sig í mote Dióplenum/
 og hellbur við hafi oaplantanlega Orustu. Enn í
 þeim

þeim nýja Zeimie mun þessare Orrustu lúna/og þá
mun allur Opridur og Þardage hafa enda/so þá
mun Gud verða allt í öllum/ alleina/ með eilýp-
um Lúgldar Þeige.

Elykt er mîðg stor Leyndardomur/ og mat/
legt er að Menn hugleide hafi vel og vandlega.
Sra Eilýpð til Eilýpðar er Gud allt í stalpum ster
og so blypur hafi að eilýpu/so að hafi er hid jstra
í ster stalpum Omnisufficiens Bonum, su allra
haleitasta og besta Gíaska/Og þó hann hafi so
vered að eilýpu/ þá þóðnadest hénun sig í líose
að lata hid ytra þyrer síu eilýpa eingietna Son/
og þyrer hann sem var hans eilýpt Ord og Ræð
og eilýp SPEte/ad skapa Stiepmurnar/og þær að
þylla með síue Gíasku og Malagd þyrer ster Ord
og sína SPEte/So að hafi þyrer síun eilýpa eit
gieten Son vppþyllte allt/ og väre allt í öllum.
Þar þyrer hepur hafi þyrer sína SPEte allan þri
an Zeim og Zeimslus Innbyggjara Ringla og
Men tilreide/og þafi þyrer Mann skapad epter
Mynd síue/Og hafi Þlessade þau Adam og Eua
og gíorde þau að Mústere og Þwístad slíar SPE
te/so að þau skyldu lata hana ster rada styra og
stiorna/og ganga þram í heilögum Ríerleita/og
í hreinne astar Þisku aukast og margþallðast á
Jordunne.

Hier var Verbum æternum/ Sonur Guds/
su eilýpa SPEte Södurslus(so sem í þyrer þot/
ene var sage)stet og skíðud til að vera Söpuð all
ra Stiepmna/ so að í hönum og þyrer hafi skyllde
allt standa/og að hafi alleina skyllde drotna þri
er allt. Epter soddan Ræde og Stíðan skylldu
þ þ.
þær

þar þyrstu Stjepnurnar sem eru Ringlarnir í
 Sonnum Ríksleika þua hta Mönndum/ og vera
 þerra Lagsmenn/ Medbráður og Sampionar/ so
 að Menn og Ringlar hefde med eilýpum Guds
 Syne/ og hans Speke eilýpt Sampielag. Og med
 þessum Lætte villde nu Gud þyrer sinn eilýpan
 Son vera Allt í öllum hid þerra/ til að openbera
 og í tie að lata þar med sína Glæsku/ so að allir
 Heimuren ásamt med sínum Þinbyggðorum Mön-
 um og Ringlum/ yrde nótande guddomlegrar Gu-
 ðz Glæsku/ og være ein Lystame og eitt Lús fullt
 guddoms/ þar Gud være Allt í öllum.

Enn huad skede? Satan med sínum Sielög-
 um þess þra Gude/ og stod eptir Guds Sonar Þy-
 rd og Coronu/ og villde eðe að Speken Guds skyll-
 de vera Lópud og Lerra allra Stjepna í Heime-
 num/ eða Allt í öllum/ Lökade þar þyrer Adam
 og Euv med súksamlegum Fortölum/ að vika af
 Guds Bodoorde/ og þess so Valld yper þeim/ um
 sette skalpan sig vpp til Lópdingia alls Heimsins.
 Hér þyrer grandist Guds Reide/ og villde eptir
 Strýdu síns Ríttelættis vppræta og þordiarpa all-
 an Heimen/ med Lilde smnar Grindar/ ásamt m-
 öllum ohlydugum Mundum og öllu manlegu By-
 ne. Þa þor Sonur Guds til/ su eilýpa SPEken/ lo-
 þade að taka a sig mandomlega Maturu/ og gan-
 ga í stad Adams/ og leysa manlegt Byn og Heim-
 en þra Grind og Vallde Andskotans/ so Gud skyll-
 de þa aptur sína Þyrd/ og að hann yrde Allt í
 öllum/ og að Fridur yrde a Þórdunne. Þetta lýt-
 ade Gude vel/ og gaf sínum Syne þeim öðrum
 Adam alla Glute í Valld/ sm villde hā so seigia þu

Þu annar ADAM / jeg gief þier allan Heim
 m3 sýnum Inbyggðrú/Sar þu og vtskupa Dís
 lenum/og lat mig þa Heimn aptur þagðā og hr
 einfadan ap þllum Hiegoma/og alskípadan m3 Hei
 lagt Solt/ þa vil eg eðe þordiarpa hann/ Med
 þeim hætte vil eg þa migna Þyrd aptur/so ad eg
 med Glede og Sögnude verðe Allt i þllum og vpp
 þylle Allt i þllum.

Þuad gíðer nu vor annar Adam? Hæi tókst
 a Hændur þad Vallð i mote Dísþlenum/og drött
 nar i Heimenum mitt a mille sunna Guina/ Emt
 þetta skedur eðe ann Strýðs og Barattu/ Sam
 hepur Heilaga Ringla stier til Styrktar/Throna
 Söþþingiaðoma/og Þpervallðstíetter/þeir eð h
 alpa til ad strýða i mote Dísþlenum. Híer a Þór
 þinne hepur hann og lýka Tres Hierarchias/þad
 er/þriggia handa Stíetter/ sem er/ predikunar
 Embætted/Verallðlegt Vallð/og Hionabandz Stí
 ettena sett og skíðad off til Goda/i gíegn Dísþle
 num/Og þenna Þardaga við Dísþulen hepur hñ
 ætt meir enn i halpt stóttu Þusund Har/og mun
 enn eiga þrammeigis allt til seinasta Dags. Þa
 mun Þender verða a þessare Orröstu/Þa mun og
 predikunar Embætted/ Vallðstíornen/ og Þarn
 eignen hapa enda. Þuad þa mun þull orden Tal
 an Þeuvaldra Manna sem eignast skulu þa nyu Ver
 öld eilýplega. Þa mun og eðe vera nöður Sar
 uiska/ Blindleite eða Villudomur i Truarcinnar
 Þpnum og Religionen/Þa mun og eðe þramar me
 re vera Strýð nie Styrriöld/Osamþýðe eða Gu
 inatta/eða Ranglate a meðal Inbyggjara þss nya
 Heims. Eðe mun þa vera nöðurt predikunar
 Þ Þ Þ Embætte

Embættis/eda nótur Aþerualldsmadur/Mið ást
nu slyks eðe við þurpa/so sem nu skiedur/Hellu
ur mun Gud slá þu með sinne heileitustu Gíxsku
vera Allt í öllum með eilýpre Guþd og Þyrd.

Þessi vegna (sem nu er sagt) mun vor Drott
en Jesus Christus birt taka allar Aþeruallds st
etter/ og afhenda Ríkted Gude synum Södur/ og
giöra sig slá þu hönum vndergíepen. Þetta mun
hæ eðe giöra epter Guddomenum/epter húðnum
hann er eitt með Södurnum og Heilögum Andas
heilldur epter maðomlegre Aðatturu mun hæ hly
den og vndergíepen verda/ so sem einn annar og
nyr Adam/ húðs Glyðne og Rytelæte bæter og
græder alla Ohlyðne og Dramb hins þyrsta Ada
ms. Þuiad hæ þyrste Adam liet Diöþulen slyt
sa sig og taka til Ohlyðne og Drambfemdar/ so
hæil braut ap Guds Bodoorde/og villde vera Gu
de þær/ En þær með steypte hann stier og öllum
synum Aþerfomendum/so og lyka öllum Heime
í stærsta Wymd og mestan Voda/og kom stier vnd
er Mægt og Valld Diöþulsins.

Þetta hefur vor ást Adam bætt og betrad/
Hæi skapar Diöþlenum í burtu wr þessum Hei
me/Og þa þad Streyd er eundad/þa afhender hæi
synum Himneska Södur Ríkted aptur/sem hæi seg
de so/Gia þu mið Himneske Sader/jeg stend hier
í stad Adams/med þui ad Gynder og Misgiördr
er Adams og allra hans Aðia eru vppa mig lag
dar/so sem jeg heþde giört þær slá þu/og so sem
jeg heþde med minnu Lagabrote Heimen og Heim
sins Jäbyggendur vndergíepna giört Siegoman
um og Vallde Diöþulsins/og so sem jeg heþde þu
na Bólunat

na Bálvan og Reiðe þorþient. Nu vel/mið Gím
neske Sader/ Síe eg nu soddan Glæpa maður/ þa
hef eg þar þyrer borgað bætt og bitað/ og hef
leyft mig og mín Börn aptur þra Syndenne/ og
Dallde Diöþulsins. So og lyfa hef eg hreinsað
allan Heimen þra Hiegomanum/og þæ þier hann
nu i Gendur aptur. Sía hjer er eg og mín Börn
sem þu hefur mjer gleþed/þau eg hef að nýu al
ed og endurþætt/Þau afhende jeg þier nu/so sít
heilagt Gæde og hreint/ jeg hef alle lagþætt/ so
sem þad var þyrst i vpphæpe/þad er nu alle orð
ed harla gott/so sem þad var ædur en Adam syn
dgæde. Hjer er nu eðle leingur nóttur ohlyden M
dam/Hjer eru eingen ohlyden Börn/hellður eru
þær aller Heilager og hlæðner. Og eg þra anar
Adam er þinn hlyden Samur/ og vil með öllum
mínum Börnum þier vndergiepen vera að eilíku
og þig jata og meðtænna þyrer vort Góþud/so að
þu stert alleina allt i öllum.

Sía þu hjer Sál mín/ Með soddan more
mun Christus (þa hafi hefur endað sít Þarðaga
væð Diöþulen/og þæingæð Sigur a sýðasta Þeige/
og ætætted allar Aþeruallds stættet) i Gendur þa
Ryfted Gude sýnum Góður/og verða stalpur hön
um vndergiepen. En samt/þo hafi i þeñan mæta
vndergiepen verða Gude sýnum himneska Góður/
þa mun þad huérke hínðra nie minka hans Væ
ld nie Þyrð/hia sýns himneska Góðurs hægre Gen
de/Þuad hafi mun samt stíra og drøttina yper öll
um Slutum/hvad hellst neþnæst kæn i okönnum
Heime/ Wþe. 1. Þa mun Gud þyrer hafi alle i
öllum vppþylla/ so að hafi sít ALLT i Christne
þ þ ið. sít

sína vruðbra/ALLT í sínum heilögum Ringli/
ALLT í öllum nýja Zeime/ Allt þetta mun Guð
gíðra þyrer sítt elskulegan Son/ huðr að er þyrer
öllum/So að aller Slutur standest þyrer hañ og í
hönum/so að hañ þadan í þrá hape eðert að gíð
ra með Diöþulen og hans Mára/sem þa eru með
Myrkraña Rýfte vektastader í Pytt og Dýfte eilýp
rar Syrerðamningar/Zelldur að hann með Freide
fle og verke alla Slutu í öllum/í þm nýja Zeime.

Þíer Wínþóldu kúfied þessan eðla Leyndar/
dom audueðldlega að læra að skília ap eirne Wpt/
erlíkingu/ með huðríum hætte Guð mun í þeim
öfomma Zeime vera allt í öllum. Tak þíer til
Dams eirne chrísten Mañ/sem nöðra stund líper
í þessum Zeime/heyrer Guðs Orð/vísur og erp
idar í sínu Ralle og Embætte með Tru og Dy
gd/Sa Madur hefur Sæl og Lýkama/og a með
an Lýkamen er heilbrigdur/vpppylfer Sælen alla
Límu Lýkamans/ og er allt í þeim öllum/ Sum
vermer og nærer Límena/og styrer þeim hindru
nar laust. Nu ber so víð/ að einhuðr Deyðleíke
stryðer a Lýkaman/ ver og þroast og þær Þper
ráð yper Lýkamanum/ Þesse Stúðdomur vill eðe
ljúða að Sælen fle allt í öllum Líðönum/hañ fer
ur sig vppi mote Sæluíe með allskyns Meínum
Sortum/Stúðome og Verkíum/gíðrer Vert í Höp
benu/Agonum/Þyrönum/Töñonum/ Maganú/
Liartanu/Forönum/ Hañ hindrar Seyrn og Syn
og alla abra Mañsins Líme. Þar strýðer Mattu
uran í mote Stúðomenum/og berst huðet víð an
að. Og so að Matturan þae þui meira Seyr í
mote Stúðomenum/ þa tekur Madur til sín hi
nar

star og adrar Læfningar. Hier er Sælen ad við
 su allt í sýnum Lýkama/og er hans Ryp/em þo
 berst hun við Stúðdomen og öll öðr Mein Lý/
 kamans/Og það geingur so allt til Dauda. Enn
 í Vppri sune a syðasta Deige/mun Sælen ræða í
 sýnum þorklarðum Lýkama/og verða aptur allt
 í hönum öllum/ og öllum hans Limum/ So þa
 munu allar Læfningar/öllum jarðnesk Sæðla verða
 apten/med þui ad þa mun eðe yr þui vera Sott
 eða Stúðdomur/hellur mun Sælen þrúðsamlega
 og rolega bua í sýnum þorklarðum Lýkama/vpp
 þylla hann allan /og stiorna hönum öllum.

Annad Epterðame gíepur off 4. Christne/
 So leinge sem hun er í þessum Þyndar Dal/og
 qdur enn það hun kienst yr Ríste Truarennar
 in í Þyrðar eða Stodanar Ríste Guds/þa er hun
 þannan veyt og oftykt. Hier í Seithie er Jesus Chr
 istus hennar Ryp/og so sem hennar Sæl/og vill
 de gfarra vera allt í öllu/og ad aller Limer hás
 andlega Lýkama (gudlegrar Christne) ste puller
 ap sýnum Anda og Rýpe. Enn það lyður eðe An
 dskoten/hellur sner hann sýnu Illgrese midur/
 og setur sig vpp í mote vorum himneska EMMA
 NVET/vppuctur Dillumenn og Bettara/til ad
 frentia Lýkaman Herrans Christi/ og þeir eru
 so sem vondur Vesse í manlegum Lýkama. Hier
 gíepur nu Sonur Guds goda Kiemepebur og
 Doctores/þe ed diarplega standa Diðplenum í mo
 te/med hreinum Guds Orða Gramburde/og med
 foddan Gætte er hann ALLT í sinne chrísteleg
 re Ríktu/Enn þo skedur það eðe ann Stríðs og
 sýpellðrar Barattu við þann Gelufskæ Dreka og
 þ þíu. hans

hans Lime. Enn í Vpprisunne/asíars Heims og
í Ríste Skodanarennar /mun Christur með eilípu
um Hugðarðeige/ og með eilípu rosamlegum
Friðe þýlla sína christelega Ríktu/og vera allt í
öllum/taka af allt Predikunannar Embætti/allar
Disputeranar og Pratur. Af því að þá mun í
bland Guðs Vtvaldra huðrte vera nðkur þllur An
de nie Villumadur til að vilja hans Vtvalda.

So er nú hattad þessum Leyndardome/huðr
nen Guð rpppylle Allt í öllum, Guð hefur þyr
er sinn einka Son openberad sig og lætad sig í lí
ose með Verke Sköpunarennar/og hefur til reidd
og bueð þessa stóru Bygging Himens og Jarðar
með öllu því þar er inne. Þessé Bygging er (til
að þapna)so sem einn Lykame/huðrn hann þyll
er með sinne Verkan/og er so sem Sál Heimsins
og vill þyrer sinn eilípan Son/sína eilípa SPE
KE raba og regera/og vera Allt í öllum/Það vill
Döpuellen eðte lyða/hafi stendur og strýðer á móte
Guðe m3 synum Fylgiðrum/ Og þra Serýð er þapt
an á mille Guðs og Helial/og er þo Guð ALLT
enn það skedur með Barðaga og Barattu. Enn
í þeim nýa Heime/Þa er vtgíðrd öll Baratta og
allt Serýð/ so Guð mun þá rosamlega vera allt
í öllum/Því þá mun eingen Döpuell/eingen þllur
Madur/eingen Synd/eðert Serýð/ og huðrte
Soett nie Siukdomur/Lymd nie Daude vera.

Glattad Heimsins mun þá vera vor Drott
en Jesus Christus/ með synum Vtvaldum. Hann
mun þá ríttalega vera sa annar ADAM/og ha
ns vtualen Christne ómur EVA. Og lyka sem
sa þyrste Adam hielle sitt Brullaup í jarðneskre
Paradýsi

Paradís med sinne Luv/og kannadist við að hún
 være sitt Góld og Blod/og af same Sjdu teken/
 og bygd af sínu Rípe/og liet hana með sér níoti
 ande verda alls þess Góds sem Gud hafde hönum
 veitt. So mun og þess annar ADAM Jesus
 Christus hallda gledelegt þagnadar Brullcup mý
 Christne allra sinna Vtvaldra/sem er hans vtual
 en Brwdur og himnesk EVA. Og það gledelega
 Brullcup mun hann hallda í þeim nýja Zeime/
 so sem í þagre lystelegre Paradís / og meðtienna
 hana þyrer sína Siarttiara Brwdur/ huðr að er
 bygd af hans bleffada Blode og Sueita / sem af
 hans Sjdu plaut og rann / þa hann var sopnad/
 ur a Krofsins Tré.

Gud himneskur Sader mun staspar vera Para
 nymphus eda Brwdgiaparen/sa ed í Auglite all
 ra 3. Ringla mun með mjúfelle Dyrð þramleida
 þa nýu Luv til þessa himneska Adams/og gicpa
 þau so saman eilyplega/Vor himneske Adam mun
 með Siartans Glede/ og með brennande Afstarel
 sku taka þar við hefte/og seigia/sem Adam sagde
 Sí þar Vein af mínum Veinum/og Góld
 af mínu Gólde/Gen. 2. Og um þau Þór
 nen/sem hann hefur afled með Seilagre Guds Che
 ristne/þa mun hann so tala/Sjá / þíer er eg/og
 þau Börn sem Drottin hefur miter gíeped/
 Esa. 8. Hebr. 2. Þeir eru mitt Folt/og
 mín Börn sem eru þalflavs / Esa. 65:
 þa mun riertelega þramkoma það sem 3. Ande
 hefur sagt og talad til vtualdrar Guds Christne.
 Þu munt með nýfu Tápne neþnd verda/
 þ þ v. sem

sem Múnnur Drottins mun gíefa þér. Þú
 skalt eðe leingur heita su Sýrerlitna/ & eðe
 mun þitt Lád Pallast Eyðing/ helldu skall
 tu heita mín Hiartaðleg/ & þitt Land/mín
 Vinnusta/ Þvíad Drottin hefur Lýft til þín
 & þitt Land hefur ein elskulegan Vinnusta.
 Þvíad lífta so sem þa eð hefur þíra sína
 Vinnustu/so munu þín Börn þig elska. Og
 so sem Bræðgumanum þíðer vónt um sí
 na Bræðe/ so mun þínum Gude þítt vó
 nt um þig/ Esa. 62.

So mun og þa etínen vor himneskur Bræð
 gume/ þa annar Adam/Guds og Marín Sonur/
 hallda hatyðlegt Gopp/og síte himneskt Brullaup
 up med sinne andlegre Eru / þad er/christelege
 Ríktu og öllum Vtuöldum Gudz Börnum a þeir
 re nyu Jórðu og þeirre nyu Jerusalem/med stíft
 um himneskum Soma/Dyrð og Seidre/sín langt
 langt mun ganga yper allra Konga Seidur Sepð
 og Goppkraft.

Þar stendur skripað um Gestabod Affuerus
 Kongz/ huðrsu dyrdarlegt og mjútelegt þad var/
 Esther 1. Um huð er þui að japna við þetta
 himneska Gopp eða Brullaup/sem vor annar A
 dam mun i okomnum Seime hallda til sínar elsk
 ulegrar Bræður/allra Guds Vtuálðra/epfer him
 neskre/oransafanlegre Art og Vísu/Dyrð og Ser
 legheit/i gleðsegre paradys okomnu Verallðar?
 Híer um gíepur Seilög Ritning vyða nöðra avíð
 an/einkum i Roptuæðe Salomons/off eil umhú
 umar/ so sem þa yng Börn taka til þyrst að læra
 Scapre

Stapro/Allt þar til að vier komum heim wr þíff
um Eyndardal jñ i þad ríetta Södurland eilípps
Lípps og nýrrar Verallðar/þa munum vfer sta og
reyna slíft/mj' Gíartans Sorundran og Sögnude.

Þp nöðkur huxar vm/ húðríar Rædur para
munu a millu þess andlega Adams og hans elsku
legrar Brædur/sem er hímnesk Samfunda hans
Þtualdra/þa avýssar Dauid þad seigande/ **Drott**
en talar i sýnum Helgedome/og þad gled-
ur mig. Enn vm þa líuplega og sætlega Rædu
að huxa/ þegar vor Eímmanuel lætur alla heilaga
Christne Þtualdra heyrta sína gleðelega Rödd/þa
mun þad ganga i gíegnum Gíartad/og vera fröðp
tuglegra og líuplegra enn nöðkurs Söðurs Raust/
og sætara enn nöðurt Mædur Orð a Þöðunne/
Þegar hann seiger so til sinna hímneskrar Þuu/
Jeg þep tilreidt þig mîer til Þyrðar/ **Sia**
ieg þîn Skapare er þîn Mædur/ og þîn
Lausnare sa Heilage i Ísrael/sa ed nepnest
Gud allrar Verallðar/ Esa. 43. 62. Þu
ert mîjn Gleðe og Lyst/þu ert þöður Þoro-
na og Þonglegt Díasn i minne Þende. **Jeg**
þep tilreidt þig þanda mîer/so þînar Þar
er sie sætar sem Þríupande Þunangseimur
þ að Þunang og Þíólk sie a þîne Tungu/
so þu síert þîn þegurstu/aan Þynda Þrucku/
eda Gíeckanar/þöður sem Þhírza/elskuleg
sem Þerusalem/ So þu þramþríotest sem
Þorgunróðe/þöður sem Þungled/sem So-
len/ og ögnarleg sem Þermana Þylking/
Can

Cantic. 4. Cap.

Huðsfu haleitu Sagnadarglede mun það vera/
þegar allur himneskur Ger anfar hönum m; Gja
rtans ofeiganlegre Glede/Þar sem Þinglar sýng
ta Noua Cantica, og þar Þróllur hringia in Re
gis Curia, og þar huðr seiger til aðars/Heilag
ur/Heilagur/Heilagur er Drottin Zeðarot þ
Þegar huðr og eirn ap Lioffens Þórnum/mun sig
pyrer haleitu eignar Vellde Guddomslins audnytt
ta og lytelæta/og með Sögnude i Liofe læta sit
Gjarta/seigande,

Drottin mín Gud/miðg ertu dyrðarles
gur og dasamlegur/þu hín þrýðaste a með
al Mannanna Sona/ Huðr er jeg/ að þu
þeður veitt mér slýkt/ Svad er Mannesk
ian að þu minest þessar/og Mañana Þórn
að þu vitlar þeirra? Minne er eg öllum
Myskunsemdum þínnu og allra þeirre Gies
ku sem þu þeður veitt mér. Du þeður alla
týma mig elskað/ og ap Myskun þíne þa
þt mig til þínn. Du þeður umgírðt mig með
Sögnude/og sett mig til Blessanar eilýple
ga/ Du þeður Gullkoronu sett a mitt Hóp
ud/ og glatt mig með Sögnude þíns And
lits. Mykla hlute þeður þu veitt mér/þu
sem ert Volldagur/ og þitt Nagn er Zeis
lagt/ et et.

Soddan Ord og slýktar himneskar Samræð
ur mun Heilagur Ande þa vppvetia með Deuðst
um eilýplega/Og slýkt Samital er hín stærsta þag
nadat

habat Glede Vtvaldra i Simerike/ Luad vter
 meigum marka ap þu/ huorsu ad Johanes Stje
 are vard haleilega gladur vid þad/ hier a Jörd
 unne/ ad hann heyrde Röddena Brwðgumans Je
 su Christi/ Joh. 3. Item/ Þp ad Guds Ord sem
 vter lesum eda heyrum/ hefur söddan Reapt og
 Verkan med Rieteruudum Manne/ hier i Heime/
 og er pyrer Nad hins Heilaga Anda so sterkt og
 fröþugt/ so satt og huggunar samlegt/ ad þad y
 eruñtur allar Afreydur Ljps og Salar/ þorsmaer
 Diöpuln/ burt refur Daðan/ myrter og linar all
 an Kroß og Morgang/ gleður Siartad og er elsk
 ulegra enn Gull og Silpur/ setare enn Sykur og
 Sunang/ so sem Dauid seiger/ Luad þusum þu/
 und siñum mun þad vera byrðar samlegra luyleg
 ra sælegra annars Heims/ ad heyra Gud slápan
 talanda/ og þegar hans blyd og Blessud Ord hljó
 da pyrer Þyrum Englaña og Vtvaldra.

Ad auk þessa þa mun heilög Christne Vtval
 dra/ su konunglega Brwður og Byrðar Drottin
 ing ryktia med Christo synum Brwðguma/ þuad
 so sem kongleg Brwður og Drottning verður m
 synum Herru Sluttakare Koronunat/ Rignaña/
 Audapaña/ og er ein Ljfkame med Konge synum
 og hefur ap hönum Magt og Valld/ med hönum
 ad ryktia og drottna yper Löndum og Lydum/ þo
 so ad Kongur slápur hape þa hastu Tign/ og
 Drottningen hape alla syna Byrð Seidur og So
 ma ap synum Mañe/ Alyta eins mun skie annars
 Heims. Sa mykle Kongur Simens og Jarðar
 Jesus Christus mun þa læta syna himnesku Lnu
 Brwður og Drottningu/ Christne allra Vtvaldra
 vera

vera síð Medarþa og Sluttakara allra sína hín
neskra Eigna og Gíada með sér/so að hun með
hönum ræðe og drottne yper þeirre nýu Veröld/
du/ þo so að Christus sic Höpudeð og Herran.
Jrem/lyta so sem Solen með synum Geistum og
sinne Virte vpplyser allar Strömur og Planetur
so þær hafa af Solune sína Virtu/ og þær með
vermer hun og nærer með synum Lioma alle þad
sem hefur Lyp og Græting/ So mun og Solen
Riictlatessins og Dyrðareñar/vor dýrlege Rong
ur/ i síne vegfemdar guddoms Tígn og himneskum
Lioma/ypergnapa alla Utualda/ og gípa þeim
af síne yperþliotanlegre Xtagð og Vpppyllingu/
so að þeirra Viartsektur og Liome verðe þul
skíerare og líofare.

Og vppa þad að öll þesse Dyrðen(huðr)u
Gud mune vera alle i öllum)metge verða þíff líof
sare þyrer Olærdum og Eínþóllðum/ þa skulum
vier víta/ að allur sa nye Heimur/ öll su þagra
nýa Bygging Himens og Jarðar/með öllum slu
tum sem þær jñe eru/mun þa vera/so sem Vnum
Corpus,eín Lykame/er Gud mun þa vera Ver
lut Mens agitans Molem,& toto se Corpore
miscens,þad er að skília/Gud mun vera so sem
Salen i þeim sama Lykama/ huðr ed alla Lide
og Limu Lykamans vpppyllir/og býr i þeim öll
um. Þuiad þa munu öll Lónd þull vera af Dyrð
Drottens/og Himnárner munu þoda hans Zeiða
ur/ og Seftingar Himen hans Sandauct/ Esa.
6. Psalm. 19.

Salen þyllir að sönu allan Lykaman/og er i
hönum öllum/En þo hefur hun/með öllum Lyp
sins

lins Brøptum og Andanum) sitt Sæte og Adsee
 ur sterðeills i Hiartanu Lykamans. Quær þyrer
 að Hiartað Lykamans verður nepnt Focus Vi
 tæ, það er/ Hite/ Vermer/ og so sem Eld Stoo
 Lypsins. I þullstætan mæta (til að jafna) mun
 Gud vppþylla þann nýia Heim allan med sinne
 Dyrd/ Enn þeir Deuðdu/ þe munu vera Hiartað
 þessa nýia Heims/ Enn Lyfð Hiartans mun vera
 Christur. Enn 6. Ringlar/ þeir eru Lypsins An
 dar og Kraptar þessa Lykamans/ þeir ed Herr/
 anum Christo Höpdingia Lypsins þiona eilífle/
 ga. Þar næst/ þegar Christur vort Lyf vppþyll/
 er so allan Lykaman þessa nýia Heims og Jarð/
 arkringlunhar/ med sinne dasamlegre Stioru og
 Val ægd/ þa mun hann þo sterðeills og einkam/
 lega hafa sinn Bwstæd/ syna Guð og Roo og Ad
 setur hia synum Deuðdum Lypsins Børnum/ æn/
 ars Heims/ og þau med synum Heilögum Ring/
 lum dasamlega og dyrdar samlega vardueita.

Med einu litlu Orde ma þetta alle kallast
 perfecta Vnio, þullkomen algjörð Ríning/ þegar
 Gud slæpur Meñ og Ringlar/ med ofstjandæ Ri
 ærleiks Hande verða vegna slíðar Samteitgingar
 aller til samans lymder og bundner/ so sem være
 þeir enn Andæ/ og einn Lykame/ þui að aller munu
 þa þuller verða Heilagrar Þrenningar/ og æþ heñe
 setner i Sælu og Lykama/ og verða so aller eitt
 i Guðæ/ og Gud allt i öllum.

Um þessa Ríning eda Samteitging med Gu
 ðæ/ talar so Ríningin/ huðr sem samteitgest
 Drotne/ sa er einn Andæ med hönum/ i.
 Cor. 6. Item/ Latum oss vera algjörða
 i Ríæleik

í Bjarleiknum / og vara í AVLLVM
 hlutum / a hönum sem er hópeded / sem er
 Christur / að húðnum allur Líkaminn er
 samteingdur / húð Líður við annan / hvar
 með húð annan styrker / eptir Verkan húðs
 eins Lídar í sínum máta / Ephe. 4. Og
 einn aptur / Líka so sem Líkaminn er einn / og
 þeir þó margir Límu / einn allur eru þeir
 Lídar eins Líkama / þó þeir síe margir /
 þá eru þeir einn Líkama / So er og Christo
 ur. Ítem / talar Christur so til síns him
 neska föðurs / Johan. 17. Jeg þeg gíped
 þeim þá Dyrd sem þu gafst mér / að þeir
 síe eitt líka so sem við erum eitt / Jeg í þíni
 og þu í mér / Öppa það þeir síe þullkom
 lega eitt. Og skamt þar eptir / Öppa það
 að þeir síe allir eitt / líka so sem þu fader
 í mér og jeg í þíni / so síe þeir eitt í öð
 ur / Johan. 17.

Övnræðeleg dasamleg og málög huggunar sam
 leg er þessi Líning og Samteinging / húðrar hf
 er verður gíted með merkelegum Ordum. Síer
 í Heime er það stor fögnudur Lýst og Glede / og
 eitt askelegt Lýp / þegar Mádur og Bona lípa
 til samans í Seilögu og hreinu Líonabande / með
 ást og Vnde / eru eitt hollt einn Líkama / Líka ein
 nen þegar förellbræðir og Bórnen / Bræður og
 Systken lípa í natúrulegum Bjarleika / eptir síme
 Skýldfeme / so sem eitt Blod. En síftar natúru
 legar Samteingingar eða Líningar hafa eðert
 að

dur sliten eda adskílen. Þar pyrrer eru eðe þrít
Guder/helldur einn Gud alleina/og ein VERA
allra þriggia Guddomfins persóna. Og þetta
VNVM edur þetta EITT er í stalpu stær einföng
ul Dyrð og Glede/og Söla/ einfamall Sögnudur
einfamallt. Ljupð / það er allt saman hreinn og
ástgröen Ríðrleitur og Ríðrleits Vppspretta.
Xú er Christur eitt með Söðurnum/þ þu hant
er epter Máðdomenunt ein persóna með Guds
Syni/og Mustere allrar Heilagrar Þreifningar/
huðrium öll Fylling Guddomfins byr og bygger/
með ovmráðelegre Glede og Dyrð.

Ljupð nu vni þessan Leyndárdóm þíer Einn
þólldu/ og hugleibed þramueigis með yður/ huad
ovmráðelega mjúfel Dyrð það mun vera/ þegar
Gud og Men og Þinglar eru allir EITT/eðe ep
ter þessa Heims Látte eda Tegund/so sm þa Ma
dur og Ruinna Fallast eitt Góld/ eda Forellbrat
og Þörn eru ein eitt/Þrædur og Sysken eitt Bl
od/Þelldur verda þeir so þullkómlega eitt/ad þess
are Þiningu eda Samteingingu verdr jafnab til
þeirrar Þiningar huðra Christur hefur með Sö
durnum/og hie verður neyð ein DYRD.

Þessare Þiningu eda Samteingingu/ sem er
mille Guds Söðurs og Guds Sonar/þelger Chri
stur ad su Þining gange næst/sem Gud er eitt m
synum Þrúðdum Mósium og Þinglum/og það se
su haleitasta og hæsta Dyrð sem verda kan/þegar
Gud Men og Þinglar eru allir í þullkómlegum
Þíðrleitta og jafbyrðis Þísku algiðrlega EITT.
Þetta skiedur nu annars Heims/ þegar Gud Xú
mattugur so ástúðlega ad stær tekur og anast syn
elskuleg

eliskuleg vtulasen Börn/ og er ein elldlegur Mæð
ueggur í fring um þau/ með þullkomefne Aft og
Elsku/byr í þeim/og hefur sit Aðsetur í þeirra
Sjórtnum/ so sem í synu eigen Mustere/ Þau þar
ætur a mote lopa og dyrka Gud eilíplega af san
te aft og Elsku. Þetta er nu su DXXDXX sin
Christur meinar/huðra Vtuafcer Guds munu eðe
missa vilia þyrer allan Heimn/ja eðe þyrer Him
en og Jörd.

S. Þáll (so sem líslu einu þyrre er skripad)
jafnar þessáte Línungu við Sampielag eins Lyf.
Lama/sem marga Lime hefur/enn þo eru Limer
ner eller eðe nema ein Lykame/So meinar hann/
ad Gud og Men og Línklar sie so sem einu Mæd
ur eða einu Lykame.

Quad glóra nu Limerner a einum Lykama?
Þeir eru til samans/ og huðr afaft þar afaft sin
halpan sig. Sac Soturen Skada/ þad freinker
þrax Hættad/ eins og väre Sæturner Strycke af
Hættanu. Sie Höpided veyte/ þa vera aller Lim
etner Sorg með þu/ eins og þeir väre þad. Þe
ta klemur so til/ad þeir eru einu Lykame/og ein
Sæl er í þeim öllum. Eins munu Börn Elgys
Lyfs í þeim nýia Heime elskast so sem Limer ef
ns Lkama / þutad Gud Heilagur Ande er með
þeim og í þeim. Gud er þeirra Höpud/og hann
mun so verða um þa talande/Þeir eru aller mj
ner/og huðr hann glórer þeim Illt/sa glórer mter
Illt. Í sanna máca mun huðr og einu Vtuafdra
so seigia/Allt er mitt/Gud er minn/ Þeir Heilð
gu Sorpeður / Spæmenn og postular / þerur og
Þáll eru aller mjner. Lyka eins munu viffelega
A a a h. Guds

Guds Þinglar seigia/Gud er minn/Aller Mennt
og Þinglar eru myndir/og eða er nóður hlutur á
Símne eða Þórdu að eða se minn.

Enn til líofara Stílnings um þenna Leyndar
dom/þa lætum oss hugleida mý þam Orðum þer
ta þrenu. 1. Guðnen og með húðrum hætta við
er munum verða eitt mý Gude/og húðria og húð
lyfta Suggun og Glede söddan Þíning gíðrer Gu
ds Þruðldum. 11 Þar næst í annan marta/Guð
örnen 5. Þinglar og Guds Þruðlder munu hall
ða eitt til samans/og verða eitt í Gude. 111
Og í þríðia lagi/Guðsfuðasamleg og gledeleg Vi
dur að þýlgia munu þessare dyrdarlegre Þíningu
með Gude í Christo Jesu.

Þau Líofans Þörn sem vt af Þuangelio ha
þa lært að þekka vorn Laushara Jesum Christu
um/Þau vita það/ad Gud og Maður í hönum er
ein persona/og húðsfu að þíse Þíning edur Sam
teinging Guðdomlegrar og manndomlegrar Nat
turu er Orsök og Tilþne vorrar andlegrar Þíni
ingar og Samteingingar við Gud/ húð Þíning
þýrer Sall þýrstu Sorellbra vart sliten og aðskil
en/enn verður þýrer annan Adam Jesum Christ
um endurnýud og vpp aptur reist. Þíer haper þer
ýrt í þýrerþarande Ræðu / húðsfu að vor andleg
Þíning og Samteinging við Gud/er mýðg lyft þer
sonulegre Samteingingu beggia Natturasta í Chr
sto/og af bårdum þessum Þíningum og Samteing
ingum/ þeríre þersonulegu / og þeríre andlegu/
foma þerí þýrre Leyndardomar/sem þýrer var um
talad í þýrstu Bókennu/Cap. 7. Og næpneft Idio
poeia/ Þegar Gud eignar sér/það Mansins er/
það

Þar næst er Metapoeia/ þegar Mönnum verður
til lagt og eignað/ þá guddomlegt er/ Su þridia
er kenopoeia/ þegar Gud og Maduren giöra bænd
er eit/ og eru i nöðrum Slut samuerfande.

Soddan dyrðar samleg Þining mun huðge so
klar og auglios verða/ so sem i þui eptertomanda
Lipenu. Þa munu Guds Vtualder sia og reyna/
huðsu að þeir eru einn og hinn same Ande með
almattugum Gude/ huðra Lífing þeir vera/ og
huðsu að þeir sie hönum lifter/ i inbyrdis Elsku
og Ríxlæika/ i inbyrdis Rymingu/ i inbyrdis Vil
la og Samhuga/ huðr að er heilagur og ríttur.
Þa þornema og piña Guds Börn huðsu að þau
eru líft vorum einfa Lausnara og Saluhsalpara
Jesu Christo/ og huðsu að vler i hönum og þyr
er hann erum Guds Börn Rongar og Ríxlæmest
hins hesta/ og munum i Christo og þyrer Christ
um elisþlega birtast þyrer Guds Söðurs Auglite/
berande Ríttelæstessens Coronur.

Þar með þa munu Vtualder sia þeirra Liar
tans Lyst og Glede/ og hapa stóran Sögnud að
þeim nýa Límme/ nýu Þórdu/ og þeim nýum Sti
epnum sem Gud hefur skapad/ enn þo munu þeir
að önguú soddan Lyst sodda Glede Vnadsfemd og
Sögnud hapa/ so sem að þeirra dasamre dyrðarleg
te Þiningu við Gud Söður i Christo/ huðr ed all
ra Vtualdra Guds Þarna Lugskor og Lífertu
mun með Nægd sínar Glæsku so vppþylla/ að þau
gtrast ede að sia eda líta nöðurn Slut/ ede að
herra nöðurn Slut/ ede að smæða/ ede að þreipa
a nöðrum Slut/ og ede að tala eda ræða um nöð
kun Slut/ annan en Almattugan Gud/ sem er Rí
xlæmest

gerleffuren slápur/og af Ríxlseisfins ást og Ást
 sku í þeim býr og byggir að eilípu/og þetta mun
 þeim allðrei að eilípu leiddast.

Hier í Símta eru allar hlutir eða nema þor
 geingelegur Hiegome/og allt huad Mesi glóða hl
 er/það er eða nema Ríxide og Ómaf/Rýnd og
 Mada. Mánusins Híarta er so sem ofyr Ellu
 Stior/pullur af ostóðugum og ofyrum Bærum
 og Rylgum ymistlegra Hugrestinga. Augun vera
 þá allðrei mett/Rýrum heyrar allðrei nog/Sa M
 glarne verður allðrei pullur/ og þui meira hant
 hefur/ þss meir girnest hñs Híarta. Rongar Ser
 rar og Hóðinglar hapa allar þá eftundan að vt
 uíða þeirra Lónd og Rýfe/Raupmei verða allð
 rei sadder af Abata nie Avinninge/ Bændur og
 Bwmesi eða heildur af Götze og Penningum/ Og
 huórsu myked sem Madur kann að þa og yper að
 komast/þa þífest hant allðrei nog hapa/Sans Hí
 rta er allðrei til Fríds roosamlega/ so hant meise
 seigla/zu er nog/zu girnest eg eða að sía meira
 eiga þleira/nie heyrar/nu er mitt Híarta pullkom
 lega glatt / so eg heyr augna Girnd þyrer þleira/
 heildur vill það blýpa og vera so sem skripað ste
 ndur/Vanitas Vanitatum & omnia Vana/Hie
 gome Hiegomafia/og allt er það Hiegome.

Allt klemur þetta so til/áð Lónd og Rýfe/
 Gull og Silpur/ Götze og Rígur/ góðer Dagar/
 Straut og Skatt/Seidur og Soppradt/ þ er alle
 Finitum Bonum, stundlegt/þanytt/ þorgeingelegt
 og kati eða manlegt Híarta/ nie Mánusins Stilm
 ingarvit algjörlega að sedia og metta / so það
 síe til Fríds og larte síer nægja. Þar þyrer seiger
 Salor

Salomou/ Seluhte og Blótunen/ verða alldrei þuss
 og Mansuns Augu eru ofedlanleg/ proverb. 30.
 Enn Gud hann er alleina oendanlegur/ omalanle-
 gur/ og ofseigianlega Godur/ og Ríkarleikuren siast
 ur/ Hans Girnd og Glede mun vera annars Hei-
 ms/ ad vera synelega hía Maimanna Sonum/ og
 bwa hía þeim/ þeir og hía hönum. Þessi inbyrdi
 es. Afsendrar Elska og Vining mun verða so sæt-
 ta so rolega Vnadsfemd/ ad Gud mun sætlega Lut
 lo hapa i synum Vtuöldum/ þeir og lyfa þar apes-
 ur a mote i Gude/ so þeir munu þa seigia med S.
 Philippo/ Tu nægest oss/ Johann. 14. Og
 med Dauid/ Vertu nu til Fríds mín Sal/
 þuiad Drottin er minn Arpur & mitt hlut-
 skipte/ Psalm. 16. Þa mun þuor Madur
 seigia so/ Drottin minn Gud/ Tu er eg met-
 tur/ med þui eg sie þitt Andlit/ Psal. 17.
 Tu hirde eg ecke um Himen nie Jörd/ med
 þui eg þeg þig/ og med þui þu ert mitt
 hlutskipte/ mín Hiartas huggun Psal. 73.

Um þessa scla Lukt Guds Vtualdra skripar
 so S. Augustinus. Sannarlega er það ein
 viss hugld og Roo Hiartans/ þegar það
 snyr sier med öllu/ og þegar Girnd & Syni
 ad elska Gud enn ecke neitt annad: En þeg-
 ar Hiartad veltur sier þra soddā Guds asti
 og Elsku/ med þanytum hugrenningum/ eða
 öðrum höndlönnum/ þa huerpur það jafn
 snart aptur til sama Ríkarleika. Þuiad
 lyfa sem Maduren alla Tjma / a hoörre

A. a. allij

Grund

Strundu og Augnablike/neyter Guds Glæ-
sku & Godgírndar/ So a eingun Tíme ein-
gen Strund/eckert Augnablik so hía að ljú-
ða/ad Maduren hape ecke Gud sít nalag-
an/i sínu hiarta og hugskote.

Iohannes Lodouicus Viues skripar so.
Eingin ónnur Andæpe eða Glæde kunná að
merta oss/þau huerpa oss vð hðndum/þa
vler eigum þan/þa vler elskum þau/so þ
Sannarlega og Goda sem vler epterleittum
verdur ecke að oss þunded. I ljúta Maia
kann vor Eining við Gud i þessu Lúpe ecke
að vera so þullkómen/ að vler þyrer þana
verdum algíðrlega Saluþolþner. Þar þyr
er kemur aþað Lúþ/ i þvðrtu þesse Eining
þramkemur þullkómelega. Því að i þessu Lú
þe kunnum vler ecke vegna Solldisins Blínd
leika vorn Gud þullkómelega að þeckta, nie
elska so sem oss þer/og vler þyrþtum/Vort
Solld það þíndrar oss þra soddan Elsku.
En þegar vler þóþum aþlagt þeþan dand
lega Lúþama/eða þú er vmskíþtelegur ord
en/ þa þar er komed/ þa munum vler þa
myklu glóggvare Syn og sterþare Aast og
Elsku en nu/og verða sem nanaster Gude/
& neyta & mótta þíns ofeiganlegrar Glæsku.

Þa mun Gud þasamlega sedia og gledia með
nægd súlar Glæsku óll Skilningar Vít sinna Vri
ualdra/hvad híd sama þeþin er þín meþta og sterþ-
sta

þa Limerkis Dýrd og eilýgur Sögnubú.

1 Med Augonum minnu þeir sja Gud sjaþan/
Andliti til Andlits/ eðe i dínre og dínpskilefne
Ordradu/so sem nu hjer i Heimre/ heildur i hans
mykka Mafestaris Tígn og Vellde/þyrer vean ná
durs tonar Skýlu eða Sýlming. Þeir minnu þar
sja og skoda þa allra Heilögustu og heilætustu þr
eining med opnum Augum/og sja Söðuren i Syn
enum/og Sonen i Söðurnum/og Heilagen Anda
i Söðurnum og Synenum. Þeir minnu þa og so
berlega sja og skoda/Samteininging beggia Nattur
aia i personuie Christi/ huðsfu ad Guds Sonur
er orden Gollu/og huðsfu ad öll Sýlling Guddom
sins er twande i Christo Jesu Jomfru Maru
Synu. Þeir minnu sja þa Dýrd sem hafi haft heyr
ur hia synum himmeska Söður adur enn Grund/
uðllur Jærdættar var lagdur/ Joha. 1. 14.
17. Þeir minnu ganga i Liofemi hans Andlits/
og vera dýrðarleger i hans Riektlæte. Þar mun
eðe vera nöður Nott/og öngra Liofa þurpa þr
vid/mie Liofs Solarennar/ Þuad Drottin Gud
mun vpplysa þa og hans Dýrd mun lioma yper
þeim/ so ad þeir minnu sja Liofed i hans Liofe/
og þad mun gledia þa ap Hættu/og þa endurlyp
ga og næra/ so ad þeir minnu eðe ginnast ad sja
nöðurn Slut aian med Augonum.

Um þetta Guddoms Lios talar S. Au-
gustinus miög merkelega og sælega / seigande/
Þa munum vier sja Liofed i þýnu Liofe.
Þuad hia þier er Brunnur Lypsins/ og i
þýnu Liofe munum vier Liofed sjaande
A a a v verða

verða. Enn þuad er það þyrir Lios? Það
 er eitt ómálanlegt Lios/eitt andlegt him-
 nefst Lios/eitt óomskiptelegt & óumráðe-
 legt Lios/Ja eitt óþorgeingelegt Lios/eitt
 Lios sem eilíflega logar/eitt Lios að þu
 örnu eingen þann að þomast/eitt Lios sem
 ecke er skapad/eitt Sanleika Lios/eitt gud-
 domlegt Lios/huðrt ed eirnen vpplyser Ei-
 nglaða Augu/ það er Lios allra Liosa/
 sem gledur Þísku allra Heilagra. Allt þet
 ta eru Drottin minn Gud/ Þuad þu ert
 það Liosed í huðrium vier munum þa að
 sia Liosed/ það er / vier munum sia þig
 í þier sialpum / í komanda Liose þíns
 Andlits/ þegar vier sjaum þig Andlite
 til Andlitis.

Enn að sia þig Andlite til Andlitis/
 það er ecke aðað enn að þeckia þig so sem
 þu ert/ Þa mun eg þeckia Mægt og Valld
 Söðursins/ Þísku og Speke Sonarins/
 Mæd og Gíðsku Heilax Anda/ þar með þa
 allra Helgustu hælustu Þrenning.

Sóddan Syn og stíkt Rynning Guds er það
 allra besta og hælitafta/huðrt ed gledi alla Hei-
 laga Þingla/ alla Guds Vtvalda. Ja vísselega/
 Gud að sia/það eru Læmen eilíps Lyps/það er
 Þyrden himneskra Anda/ það er Sögnuduren/ Þ
 er Þyrðar Koronan su rietta/það er Þyrgrípur
 en og Snossed vorrar Söluhjalpar/það er Lúgl
 den

Den og Róoen/ það er Gleden og Sögnuduren/ bæ-
 de híd þíra og ytra. Það er og líka Paradís Gu-
 ða/ Himnesk Jerusalem/ það er sálldar Ljpeð/
 gnægð Saluhjálpareñnar/ eiljþur Sögnudur/ og Sæt-
 tur Guðs huðr að geingur yfir allan Sétning.

Þig að sía/ míf Gud/ það er fullkomlegur Sö-
 gnudur/ huðrs vier vonum og vortum/ og það er
 það eilýpa Ljpeð. Þar þyrir þegar vier að eins
 þaum að sía þig/ sáðan Gud/ lípanda Gud/ Almat
 tuga/ ofsynelegan/ omálanlegan ormráðelegan
 Gud/ og þín eingieten Son/ huðr ed að eilýpu er
 eite með þier/ vorn Herru Jesum Christum/ huðr
 in þu i Zeimen sender/ oíf til Gjalpræðis/ i Rea-
 fte Zeilags Anda/ Og þegar vier nu so þaum að
 sía þig sem ert þreitur i personum/ enn etin i
 Verumne/ þa munum vier þa og hapa það huðrs
 vier nu leikum/ sem er Ljþ eilýpt/ eilýp Dyrð hu-
 ðra þu hepur þyrerbued þeim sem þig elska/ og
 þyrerhugað þeim sem þig hræðast/ og huðra þu
 munt reista og gjeþa þeim sem sía þann þitt
 Blessaða Andlit.

2 Þar næst mun Gud sedia og gledia Þyr-
 sína Utualdra/ so að hans Röðð og Ræða mun
 þeim vera það allra sætafsta/ líupasta/ gledelegasta
 sem þeir kunná að heyrá. Og hans Röðð mun þy-
 rer Þyrum Utualdra vera sú sætafsta Musica/ so
 að eingen Harpa/ eífert Gliodþære mun so líuplei-
 ga/ sælega hlíoma og hlíoda þyrir þeirra Þyril
 so sem sú allra vínfámlegasta og líuplegasta Röðð
 og Ræða Fuðs/ þegar hafi so sem eilýpur Sader/
 og Jesus Christus sem ein Himneskur Þvegume
 og Seilagur Ande so sem riectur Sælarenar Sug-
 bare

gare lætur til sín heyrar ?

Þá mun Gud Sæder tala og hugga sína Ver
ualda/so sem þegar Möðeren huggar sitt Barn/
og seigja so til hvers og eins af sinnum Veröldu
um/So heyr eg elskad þig/ad eg gap þier mitt ein
gieten Son/ Jóhann. 3. Jeg heyr þig þyrir og syð
elskad/ þar þyrir heyr eg af minne Giesku þig ad
mier tefed/ Þu ert mitt Barn/ þu ert Trústur
minnar Plantanar/eg Vert minna Landa/ mier til
Lopgiörðar. Þyrir Christum minn Son heyr eg
vtualeb þig/örður en Grunduðllur Jerdarinnar
var lagdur/ og þyrir ham heyr eg skidad þig til
himneskrar Sonarleipdar epter minnum þagelega
Vilja/til Lops minne dyrðarlegre Vard/þyrir þu
örta jeg heyr elskad þig i minnum elskulega Syne/
so ad þu siert eilýplega Seilagur og oftrappanleg
ur þyrir mier/Ephe. 1. Vtu mitt elskulegt Barn/
Jeg er þín riectur Sæder og þín Endurlausnare
Vsa. 63. Vtu skalltu eilýplega þagna og gleðiaft
af þui sem eg skapa/ Vsa. 49. Þig skal huörte
hungra nie þýsta/og eingen Brune eða Síte Sol
ar skal þig stínga/ nu skal Símenen þagna og Jör
den vera glöð / og Síðllen skulu hælirlega lopa
mig/þyrir það eg hugga yður.

Sömuferdis min það ovmræðalega sælelega
og liuplega hljóða þyrir Þyrinum/ þegar Christ
us(sitjande til Föðursins hægri Handar) talar so
til sinna Vervaldra/So heyr eg yður elskad /ad eg
gap mitt Lqs vt þyrir yður/ Jóh. 15. Jeg heyr
þig so sem annan herteken Sanga leyst þra þeim
hlugfka Rísa/ Vsa. 49. Jeg heyr tefed þig sem
annad Serþanþ þra þeim stærta og óþluga/ Luc.
11. Og

11. Og sett þig í míns föðurs hús þar mörð þu
 býle eru/og tekið þig að mír so þu skilt vera þar
 sem jeg er/Joh. 14. Jeg hef eilíflega Trulopast
 gjört við þig/og jeg hef trulopast þier í Ríetslæ
 te og Dóme/Jad og Mýskun. Jeg vil hallða
 við þig þa Tru og Jad/sem jeg hef pyrer lang
 te æpe suared fjnum Sorpedrum/ Þar pyrer ver
 tu gládur/þagna þu að öllu Garta. Jeg hef þref
 sad þig vð Seluete/og leyst þig þra Daubanum/
 Ofse 13. Dauben er vppsuelgður eilíflega/og öll
 Tær hef eg þurkad að fjnum Augum/Xu skal
 þitt Garta gleðlast og þagna/og þín fögnud skal
 eingin þra þier taka. Xu vil eg leida þig að lip
 ande Væna Brunnnum. Þitt Nafn vil eg meðfer
 na hter pyrer mýnum föður og hñs Ringlum/so
 þu síger huilýfan Gerdur mín Sader veiter þier
 að þu þu hefur þronað mír og þylgt mír epter.
 3. Í sama Mæta munu Örd hñs G. Anda har/
 la set og liupleg vera að heyrta/ Þegar hami ver
 dur so talande. Þín Ríktame/þýner Lider og Lini
 er/þýn Sæl eru mítt Mustere og mín Guylð að
 eilífu/þar vil eg bua/þe mír lýkar það/Jeg er
 þinn Paracletus, þinn Suggare/Þg er þitt In
 sigle og Þancur þinnar eilíprar Þendurslausnar/
 og þýns eilíps Lyps/Jeg er Ande Nádarennar
 og Þæna afallfins/þa þig hefur lipande gjört/An
 de föðursins og Sonarins/ Ande Viskunnar og
 Openberingar/ so sñ mörkun Ríofed/þegar Sol
 en geingi vpp ann Styia. Jeg ransaka alla Glute
 og eirnen Dypt Guðdomsins/ og openbera þier
 það/ so þu viter það huðr þu ríktuglega þu ert að
 Gude náðadur. Veru gládur og þagna/þurad þu
 hefur

hefur eðe medtekið þrældoms Anda/so þu þurfir
 er að ottast/hellir þu sonarlegan Anda/ og eg lœt
 minn Andrœtt vera í þíer/eðe aðnæm en Frid og Sög
 nud Træst og Elsku/Galat. 5.

Sodden Ord allrar Heilagrar Þrenningar
 munu Devalder níz ovmæðelegum Áttans Sög
 nude heyra og til syn taka/Lopande og þrýgðande
 Guds Trædargjæsku og óseiganlegan Ríktum að
 elgðu so mælande.

Vier þóðum þíer Dröten/Vier þóðum þíer
 er og kunnar gjörum þýnar Desember/ Psal. 75.
 Myktel og þurðanleg eru þýn Vert/Dröten All
 mattugr Gud/Ríttelætt og sáttir eru þýner ve
 ger þu Kongr Heilagra /Sullur er Símenen þíer
 ar Kopgjörðar/og Jörðin er þull þíer Gíæsku.
 Gud þu ert vort Gíalpræðe/og vier erum ókunn
 ner/þu ert vor Styrkur/ vor Kopföngur. Míð
 þagnade ausum vier nu Vatn af Þrúne Gíalpræð
 esins/ og þóðum þíer Dröten/ og bodum þíer
 Træpn/ so hælitt sem það er/ Vier lopum þíer
 þýnum Selgedómie/Vier lopum þíer í Sestingu þý
 ns Bræptar/ vier lopum þíer í þýnum Vertum/
 vier lopum þíer í þíne myktellre Dyrd/vier lopum
 þíer med Þásonum Psaltara og Hörpum/vier lo
 þum þíer med allra Ganda lýfalegum Gíðopæ/
 um/ Psalm. 150.

4 Þíörda Mæta munu Devalder smæða þýr
 örðu íatur Dröten er/og eta af þýr þolgnu Símt
 namðle Guds/ Apoc. 2. Og verða dructir af rí
 þum gíardum þens Lúfs / og hann mun drýktia
 þa med Salu so sem med Varnastraume. Hann
 mun seigia til þíerra/ Eðd mýner Elskanleggr/
 89

Ég drekkað minner Viner/og vered glader/Þæt þú
Goda/ so að yðar Sæler verðe þeitar af Sæluþe
Psalms. 34. Psal. 65.

Þæpter soðdan þagnadar samre Ræðu munu þu
halder taka/og eilíflega verða til Þords sitjan/
de með Abraham Isaac og Jacob/og öllum hef
lögum/og verða lýstuger og glader eilíflega/ eðe
af jardiðesku Væne/af húðri öll Öfðseme Kiemi/
ur/hellbúur af 4. Anda/so þeirra Sæler af Sag/
næðe lope Guð / og þeirra Ande verðe glædur i
Guð þeirra Zeilsúðlara / Luc. 1. Þa munu
þeir þagna og gleðast innbyrðis/og með psalm/
um og sætum Ruadum andlögum syngja og spila
þyrer Drötti i þeirra Stórtum/Ephe. 5. Og
má þú að stápur Guð er þeirra Manna Himna
braud/og Vatn Lypsins/ Apoc. 2. Joh. 6. Þa
þa þeir þar af sápnar nýan Krapt og Sæyr/og
verða so lýsgæðer endurnærðer og i arið sú Vng
er sem Vætur/ Psal. 103. og eðe víta að seigia
af nöðrum Stærðome/Sort eða Dæda.

Þu ef nöður vill víta húðrið þessare Sæðu
og þeim Drýk mune vera hattað/þa heyrer soð
an Andsuar þar til/ I þessu Lýpe og i þessum
Seime kallast að eta Christi Lýtama andlega/og
dreka hans Blod andlega/ þegar vter truum a
Christum/og tötum hann til vor i hans ORDE
með þullkomlegu trunadar Trauste/so að hann býr
i vorum Stórtum/og líper i öfþ þyrer Truna/Sod
dan Tru og stæð Von hefur i þu eilípa Lýpemi
Anda/so þar blýpur alleina. Elskan og Rígrleik
uren. Þar þyrer og af þessu er það auglýst/ að
stæð merker eðe þa Ræyðlu sm skiedur i breiðan/
de mæst

De æstar Elsku til lifanda Guds/ So að j stæða
 Mægens og jafneskrar Saxu/ mun Gud læra
 Lofsins Bæn umþadma og höndla sig sialpan ný
 Hiartans þullkomlegre Aftarelsku/ og þyrir stíft
 an Ríðrleika og foddan brennande Aft og Elsku
 lata þau þullkomlega hluttakande verða Sætle. En
 sinnar guddomlegrar Aftar og Ríðrleika/ alífta
 eins so sem glæpe hann þeim af stórra æft og El
 sku sig sialpan að smæða/og að eta og dæða/hvar
 með hann i þeim verkar og vppfuefker himneskr
 an Trapt Glede og ovmæðelegan Sögnud.

Þannan mun nu Drottinn Gud vera sínum Vr
 uðdum annars Zeims sætur og lýstugur og vel
 smækande/so að þeir munu allðrei nöðra hollu
 lega Saxu/edde Vyn nie Miðd/edde nöðurn jarði
 neskan þorgeingelegan Dryð girnast. Gud sialpur
 mun vera þeirra allra lýstelegasta Saxa/og allra
 sætaste Dryður/hvar um hinn 3. Augustinus
 talar miðg hiartanlega með foddan Mæmingu og
 Ordum sem hler standa/ Drottinn minn Gud
 (seiger hann) þu Sætleike Ríðrleikans/ þu
 sætur Ríðrleike/ þu Ríðrlegur Sætleike/ Lat
 tu minn Lýkama þýn neyða/og alla mína
 Líðu þu Límu verða þulla af sætum Dryð
 þinnar æftsamlegrar Elsku þu Gæsku/ Og
 veit þu mínu Hiarta/ að það kunn þat
 um að syngja/ þu seigia. Minn Gud/ þu ert
 Ríðrleikurenn sialpur/ þu ert mitt Sunang
 mín sætleika Míðle. Þu ert su ríðra Sæð
 an allra þerra sem andlega eru stærker/ Lat
 mig þagga/ læt mig styrkna þu þroast i þier
 so

so ad eg meige neytra þijn med þraustum
 Munne. Du ert mitt Ljfs í huðrin eg lífe/
 Du ert mín Von huðrarr eg giste/og mín
 Dyrd huðria eg gírnist ad þa og óðlast.
 Minn Gud/ geymdu hiarta mitt/ styrdu
 hugskote mínu/ síu þu skíninge mínum
 auktu Bjarleika mín/ vpphef þu mitt hug
 skot hiarta/ & drag vpp Minn miðar þyr
 síu Salar til himneskra Vatnastrauma.

Þannan mun nu vor Himneskr Gud og Fad
 er eðe alleinasta vera synum Þrusðum þad allra
 þegurstu sem Augum síu í Himneske/og þad glede
 legasta sem Þyrum heyrar/og þad allra besta um
 huðet talad verður med Tungum Mánaða og Li
 nglaða/ helldur mun hafi og eirnen vera þad all
 ra sætasta og lystelegasta sem þeir þa ad smæða
 eta og dregða.

3 Þvína mata mun XXX Gud í Paradís
 þeirrar nýu Zardar vera so sem þmánde vtualen
 Smýst/króptugre og lystelegre en nöðurt þagn
 adar Oleum/nöðtur Myrra eða Aloes/ og kofstir
 legre en nöðurt Balsam/ huðet ad þordum rann
 ap Góðe Harons a hans Sklegg og Klæde/ og
 myklu dymmatara en nöðrar þmánde edla Zutter
 sem med máilegre Konst og Búnaartu verða til
 búnaðar. Christus Jesus mun þar verða síu allra
 sætasta Lykt og Þlmur þess eilípa Ljfsins/ Og
 so sem hafi er synum elskulegum Þrusðum sætur
 himneskur edla Þlmur/so munu þeir heilögu ap
 tur a mote vera hönum med þeirra logande ast
 ar Bjarleika myklu sætare Sætleiks Þlmur enn
 nöðtur i

nöðurn tjma voru edla bestu Reyfelse í gamla Testamentenu tilreiðð af Balsam/Besta/Myrru Aloes/og öðrum kostulegum og dýrmætustu Jurtum. Vm þessa Leyndardóm og sætleiks Ílm þess eilífs þa Lýpsins stendur skripad psal. 45. Og í Lof kvaðe Salsomonís 4. 6. Guar vm ei verður nú ad síne þleira skripad/þar til ad vler þaum þessa sætleiks Ílm eilíps Gud; í eilípu Ríke ad lútra.

6 Í stóttu mata mun vor himneskur Bræðgume Drotten Elnánuel lata sína Vtualda þrei þa og taka a sier/og hañ mun þa Startanlega ad sier þadma/og minnast vid þa/og kyssa sína Vtuvalda Christne med Rofse síns Muns/Canc. 1. Og seigia so/Þg er þinn Stíólsdur/og þýn myt el Laun/ Gen. 15. Og þu ert teiknuð a mynnum Lóndum/Þsa. 41. Jeg hells þier med minne Ríettlætis Lende/Mýn Mýskun skal eðe vafia þra þier/og Sattemale míns Fridar skal eðe bregðast/ Jeg er einn Eldlegur Murr í fring vm þig/ og eg skyle þier med Stugga minna Landa. Glede og Sögnudur mun höndla þig/ og Srygd og And uarpan skal vera langt þra þier/Þsa. 41. 49. 51. 54.

Enn foddan Roffar og Sadmlög skie eðe med hölldlegum verallðlegum Sætte/ Þuad Gud er einn Ande/a húðrium eðe verður þreipad nie tek ed. Sellsdur er slíkt einn haleitur Leyndardómur/vm húðen 5. Ritning talar med manlegum Ordum/húðr Ord vler munum í eilípu Lýpe þa ríettelega ad skilla.

7 Í stóunda Mata og þram yper alle þetta / mun sa eingen Slutur vera annars Seims sem Vtualter

Þu alder munu so hjartanlega elska sem slaspar
 Gud/ hann sem er slaspar Ríksleifur/ huðr ed
 allan Þinglanna og Mannanna Ríksleifka /med
 huggunar samlegu Alite sínar astudlegar VERV
 noglega mun feda og gleða og þylla/so að þeir
 munu eðert annað oska nie gírnast utan Gud all
 eina. Þar þyrir/ Þó so sie/ að í þeim nya Geime
 sie þullkomlegur og algjörður Ríksleifka Maung
 ans a medal Ljosins Darna/ þar huðr elskar an
 an so sem slaspar sig/ Þa mun þó logande Astar/
 elska til Guds ypergnæpa og ganga yper allt/ so
 þeir munu hann elska þramar ein allar adrar Stí
 epnur af öllu hjarta/ allre Salu og öllum Zugsk
 ots Bróptum/ af því að hann elskar þa af hjar
 ta/ og er og býr í þeim so sem í sínu Mústere og
 Herberge.

Þesse Ríksleifka til Guds er a medal allra Zug
 skotsins Verka og Selarennar Krapta hís hellsta
 þvingande vnder sitt Valld alla Affectus, Krapta
 og Græringar mannlegs Megns og Mattar/ so að
 hann allcina rade/ og elske Gud þann allra hesta
 og besta/ og eignest hann. Med foddan Ríksleifka
 samteingest Salen Gude og verður eitt med hön
 um. Og af foddan tveimur hjartans inbyrdis Rí
 ksleifum verður ein Ande. Og þegar Salen so
 elskar sum himneska Stapara og Brudguma/ ef
 lýplega/ þa munu allar Affectus, og Kraptar Zug
 skotsins og Selarennar henne hlyða/ henni vnder
 glepner vera/ med hreimum heilögum Ríkslei
 fka til Guds.

8 Þ attunda og síðasta mæta mun í þu eilífi,
 þa Lypnu Guds haleitra SPEKE vera það allra
 besta

hæsta og besta í öllum Ljossens Börnum/sí þau
 gignast að skilja og vita/og hundra þau munu þúll
 tomlega þekta. Þútt þau munu þa hafa eðe
 frumburð og eðe tíundar part hins helga Anda/
 heilður þúlltomlega Deild og Gæfu/ so að þau
 munu rítttelega verða síaande og þektiande allan
 Leyndardóm G. Þrenningar/ og öll Nadarverk
 dasálegtrar Sköpunar/og nadargæfu Endurlausnar
 so og lyta vortar heilsusömu helganar. Allar
 söddan Leyndardómar Guds munu þa Verðöldum
 vera kunnugar/ so þeir munu sí þa í gíegnum/
 Þútt Gúð mun þa lata víta sína heimuglega
 Spekte/og sínn Sattmála/ eðe í dínre Róðu eða
 myrkna Orðe so sem í Speigle/1. Corinth. 13.
 Zellður í bíórtu Ljose himneskrar nalagrar Op
 enberingar/ með lípande Róðu/ So eíngen mun
 w þú þurpa að seigia til annars/ Þektu Drótt
 en/Zellður munu þeir allir þekta hæn smær og
 stórer/Jerem. 31.

Og þú meir og þamar sem þeir Verðöldu
 ransaka himneska Guds Spekte/og hupa um hana
 þess meire Girnd og Lyst munu þeir ásamt með
 heilögum Línglum hafa að sí hana og skóða/so
 það mun þeim alldreif leíðast/ og alldreif munu
 þeir þíkíast þúll ransakad gíeta/huðrsu hær/drúp
 breíð og vgd og ómalanleg hun er/ og huðrsu ó
 endanleg óbegripanleg/óranfakanleg hun er. Og
 það mun so skie/ að Guds Börn með heilögum
 Anda vpplyst/munu so mjúked þa og óðlast af þú
 lykte grúllaufte Guds Spekte að skilja/so sí þau
 þurpa/Og þa munu þau sí og skilja/huðrsu að
 Dýpt Guddomsfins er eðe annað í sínn ESSEN
 tia og

TIA og **VÆRV** en slasur Rærlæturen/ og ein
logande og breiðande Rærlætur/ sa ed Limen og
Jord vpppyller. Þennan Gud og Södur a samt
med hans ómælanlegre Speke og ómæðelegre
Gæsku munu Vtuallder þa þnlltómlega þeckjande
verda/ med Liartans runadar Trauste Glede og
Sögnude/ so sem þeir eru ap hönum þeckter.

So hape þier god Börn nu heyr/ húðnen
og med húðri more Gud mune vera allt i öllu/
i þui okomna Lypnu/ þegar han byr og bygger
i synum Vtuöldum Börnum/ og hefur i þeim si-
na Ljuld/ so sem i synu eigen Lwse og heilögu
Mistere. San mun þa endurnæra/ ljuga/ styrkia
og gledia alla þeirra Lidu og Limu/ Liartad
Sælena/ Siime og Ljuskot og öll þeirra Stölin
gar Vit/ San mun vera þad allra þrýðasta þyrer
Lugonum/ allra gledelegasta þyrer Lyrönnum/ þad
allra besta og sætasta þyrer Muñe og Tungu/ þ
allra sætasta þyrer Smednum/ þad allra liuplega
sta sem þr meiga þreipa og taka a / þad liupasta
og elskulegasta sem þeir kúña ad elska/ og þad el-
upasta sem þeir eljuplega munu grunda og astun-
da/ þo ikulu þier Lioffens Börn vita/ ad söddan
Leyn og Syn/ Smedur og Lman/ Ord og A-
tekt geingur eðe til med höldlegum hætte/ hell-
tur himneskum/ húðen vort höld og Blod kann
eðe i þessu Lype ad vnderstanda nle skilla.

21 Nu epterþylger sa aslar Reyndardomur sin
heyrer til þui okomna Lypnu/ hann er um Lin-
ing og Samteinging heilagra Ringla og Vrevald-
ta Manna/ húðnen ad þeir i þui okomna Lyp-
nu mune hallda til samans/ og vera húðnu/
B b b i y. tuggiu

tueggju eitt í Gude.

Þú ad med þú eilíft Líf annars Heims er
eðe annad enn Líf Sagnadarríktu Ríarleika/
þar Gud elskar sín Börn af hjartanlegre Elsku
og verður þar aptur a móte med hjartans Ríar
leika elskadur/Og med þú ad Lögmal Guds þrá
þylger allra mest og hellst Ríarleitunum/þar þyr
er mun í þú okomna Lífenu Ríarleikunum gan
ga yper alla Glute/þa þylger það epter/ad so sem
Menn og Wínglar verða þar af lípande í algjör
dum Ríarleika/elskande Gud af öllu hjarta/ap
allre Sölu/öllu Mígne og hugskote/so mun þeir
ra Líf og Lífnadur inbyrdis eðe vera annad en
einsaman Ríarleikur/einsömul Vínatta/ Tru og
Dygd/eilíflega varande Sögnudr/Sala og Sallb.

Nú er einhúdr spyr ad þú/ Guad s. Wíng
lar og vrvöld Guds Börn gjöre annars Heims/
og húdr ad sic þeirra Líf og Framperde inbyrd
is eða sín a mílle/þa ma so suara þar til/þar mu
nu húdrer elska adra so sem stalpan sig/eige mun
þar vera þeirra a mílle Heipt nie Satur/Serýð
nie Styrköld/ Övilld nie Ösamþýðe / Wíngenn
mun þíkíast þar vpp yper öðrum/ húdruger mun
nu þar adra þyrrelyta/eðe leita eigenlegrar gagn
semdar/eðe gírnast öðrum Míen eða Stáda ad gj
öra/Zelldr munu þeir lípa til samans miðg astvð
lega og víngíarnlega/So ad þeirra a mílle mi eðe
annad vera enn brennande Astartíarleike/hjart
ans Sögnudur og sötlegt Samtal/ap húðru þeir
munu þagna og gleðíast ad eilífu.

Hínneskur Líome skýnande mun vera yper
þeim öllum/so ad af dyrdar samlegre Sambvð s.
Þrenningar

Prenningar í þeim/munu þeir verda skynande og
liomande so sem klár og björt Sol. Og þó ein
og afnar eptir aðskiljanlegum Vertöðnum og Gæp
um þess 6. Andar/hæpa nöðra Sordilld og Leid
ur þram yper annan/so sem það Solen er skierare
og bjartare en Tungled/Tungled er bjartare enn
Stiðrnumnar/Og sumar af Stiðrnumnum eru myk
lu skierare enn sumar/ Þá mun þar af eða rýsa
Mistynde/eða Mupundarneiste. Þar mun huðr og
ein gleðast og þagna af annars Dyrð/ Leidre og
Sordilld so sem stalps hins /og huðr mun öðrum
hins æru og Dyrðar vñande vera/so sm stalpi stier.

Edde er hiet þörp að ahræra þa Spurning/
huðr ad Guds Börn þeirrar Sinnnesku Jerusa
lem/munu þekfast inbyrðis/ so ad huðr vite ann
ars Namn og Leite. Þuad huðr vill eða það/M
þu ad Ritningen vottar/ ad það Sinnneska Lyp
ed ste eða annad enn Riarlesturen. Riarleitur
en(seiger S. þall) þrytur allðrei/ þó ad Spa
domönum linne/ og Tungumalönum slote/
* Stynsemenne (Það er ad skilia) Halpverke
enu linne/ 1. Cor. 13. Priote nu allðrei Riar
lesturen/ þa blýpur hann eilýplega/ Enn huðrenn
ma hann eilýplega vara og blýpa/ep eingin þek
er annann?

Allur Riarleste hepur þa Art og Mættum/ad
hann hepur med stier tuar Dygðer/uo Mætti
föstu/sem er Bygning/ad Madur þekke það han
elskar/Þar næst Samlyking Vilans. Þu huðrenn
en fann Vinur Vin sinn ad elska/nema þeir þek
fest/og þeir ste samlynder og samhugader?

Nú með þui að Ríksleifuren til Naungans
 verður eðle nöðurn Tjma eða nöðurstadar so sm í
 þui ofomna Lypnu/þar Leilager Meñ og Ringl
 ar munu ap Siarta elskast/ og þeirre Elsku hallda
 syn a millu eilýplega/ So þylger þar eftir omot
 mælanlega/ad Meñ og Ringlar mune þekfast in
 byrdis/ og so sem ad Ringlarnir þekfa huðr
 adra/so munu og Mennerne þekfa huðr annan/
 þusundþallt betur og þekfar enn nu þekfast Ma
 dur og Bona/ Börn og Foreldrar/ Brædur og
 Sysken/ eða nöðrer adrer Frændur og Viner í þess
 um Heime. Og þetta skedur ap þui/ad aller Meñ
 og Ringlar eru þuller ap S. Anda/pyrer huðr
 ium eðert er huled/helldur ransatar hañ alla sl
 ute/ jafnvel Dypt Guðdomsins/ 1. Corinth. 2.
 Þar pyrer/med þui ad Leilagur Ande hañ er mð
 öllum Utuöldum/byr og bygger med þeim so sem
 í synu lipanda Mustere/ med foddan Brapte og
 Vertan/Lioma og Dyrð/ ad þeirra Stóru mu
 nu verða so haleflega vpplyst/ad þau munu mð
 gledelegre Forundran og eilýpum Sagnade þekfa
 Dypt Guðdomsins(huad híd sama ad er ovræde
 leg Dyrð)Þar pyrer er víst og auglöst/ ad þeir
 munu í Almattugum Gude og í hans eilýpu Lio
 se þekfa huðr annan/Og í Lioma stykrar Guðs
 Dyrðar mun huðr og eirn Ringell þekfa alla ad
 ra Ringla/og alla Meñ/So mun og huðr og ein
 ap Utuöldum glögglega þekfa alla Meñ/og alla
 Ringla med Tapne/huðrsu marger og otellanleg
 er þeir eru eða vera kúna.

Og ap ad Utualder í ofomnum Heime verða
 þekfande þa sem hie a Þórdunne hapa lipað a
 ymsum

rynsum og adskilianlegum Zeimins Tjinnum/ og
huðria þeir hapa allðrei hier i Zeime þeðt nie
fied/ þa munu þeir sanlega þeðtande verða sjna
Sorellbra og Börn Grændur og Vine/hia huðrið
þeir hapa hier i Zeime lipað til samans i Guda
Geta/og chriftelegum Bixrleika.

Ad vifsu munu Men þa med oepanlegum
Sanindum fetgla/ad þeirra Cognitio eða Ryn
ning/hier i Zeime/hape eðe vered annað en Halp
verk og Ziegome/hia þeirre Salu og himneskre
Ryningu/sem þa mun Utuðidum veitt og giepen
verða/Puðað þa munu Utualder þusind sinum be
tur huðr aian þeðtla en nu hier i Zeime/So mun
og þa eirneð Bixrleikuren vera þusund sinnum
Siartanlegre og heitave a meðal Utualdra en nu
er hann. Bixrleitur Maungas mun þa vera pull
komlegur og algjörður/ so sem ad bygge og vøre
huðr i öðrum/en þo þyrer utan alla syndsanlega
Girnd/allan etierlegan Girndarbruna/alla ofskit
anlega Rysfske. Zellbur mun allt vera og þram
þara med opleddum Bixrleika/ hreitäre Mast/
erlegre Sidsemd/Tykt og heilagre Sauerku Zeid
re og Zeilagleika/Puðað hier i Zeime voru þeir
synduger/ en aians Zeims munu þeir þyrer utan
alla Synd jfbyrdis huðr aian elska/mz himnesk
re Gleda Salu og Sögnude/og eðe munu þeir rei
tnande verða Mar eða Daga/Tjima nie Stunder
vegna Sagnadar/ Þar mun vera þusund Mar sin
en Dagur og ein Dagur sem þusund Mar.

Mathesius skripur so/ Adam þyrer Sallo
ed/ adur enn þaü var koman i eiljpt Ljfp/
B 6 6 v. þa

þa þeckte hann sjna Eru / ad hun vore ap
 sjnu hollde og sjnum Beinum / þar hann
 hadde þo allðrei sied hana adur. Item /
 Þrjú Christi Postular / sem voru við For-
 klaran Guds Sonar a Sjallenu helga / þeck-
 tu Moysen & Eliam talande við Christum.
 So þeckte & Maria Magdalena Christum
 ap hans Rædu & Hlodum / þo hann birtest
 henne i Mynd eins Grasgarðs Geymara:
 S. Stephan sa Christum i sinne Dyrð til
 Södurfins hægge Handar og þeckte hann /
 Ljka so þapa Riætruader þeckte þa Sei-
 lögu sem vpprisu med Christo / og þapa
 Birst mörgum.

Item / þeir Sordæmbu munu og so þe-
 cka þa Vtuöldu i Dyrðene / þuar ap þeir-
 ra Ruöl og Þjña ver þu meir / þegar þr
 ljta þa i Himneskre Dyrð og Sölu sem
 þeir þapa hier i Heime þyrerlited og vnder
 Sotum troded. So þeckte sa rjke Madur
 Abraham og Lazarum i hans Sadme / þo
 midg langt vare a mille þeirra / þuar ap
 þeir Lærdur hallda ad Vtuvalder mune þeck-
 ta þa Sordæmbu i Ruölönnum / og prjfsa
 guddomlegt Riætlæte.

Jos telur sier þad allra hellst og mest
 til Þuggunar / ad hann mune i Vpprisunne
 þa nyan Ljkaama / og med andlegum Augu
 sia

sia sinn Drottin og Endurlausnara/ og í
 sínu þornyudu hölde skoda þann þorkla
 rada og ljáamlega Guds Son. Slíkt er
 nú ein hjartanleg huggun þyrir þa sem mi
 ða hler sína Aastvine. Hier í heime koma
 þeir ecke aptur til vor/hier sjaum vier þa
 alldrei/ Énn þo þ meige bera til ad Diðp
 ulen larte sia sig í eins edur annars Mynd/
 þa er það þo ecke nema Missýningar. Það
 er Mal Vantruadra og heidingia við þa
 sem þraun stíga/ Í Dag sie ieg þig seinast
 wr þui alldrei ad eilípu/Én vier Christner
 molum so/Mín Bjáraste/ ieg þipala þig
 Gude/hier sjaust við ecke leingur/ én ann
 ars Heims munum við með Guds hjalp
 þínast aptur með Glede og Sögnude/ & blí
 þa þa til samans eilíplega/Gud lætur oss
 þinnast aptur.

Saňarlega/huðr þann þegur sobban
 hugsaner/og þester sier þær í hug & hlar
 ta ap Guds Orde/sa veit ad hugga sig og
 gíeþa sig til Frids/og vera víss oppa þann
 þagnadar Dag/ þegar vier munum þínast
 aptur og þeckia huðr aňan í Frid & Dyrd
 og í Aast og Bjárleika til samans blípa/
 og vera ad eilípu.

Ap Bjárleik Guds vtualdra Barna kienur
 og eirneu það/Ad aller munu þeir verda eins sú
 ader/samhuga og samþýcker í öllum Greinum/og
 eingin

eingen mun þat vísia öðru vís enn aftar. Vísle
Guds hañ geingur þyrer/hañ lyser öllum/og þar
effer haga og hegða þeir aller öllum synum Vís
ta/so þeir munu hapa aller ein Vísia eina Mein
ing/Súma og Miergur og Jñehallid þeirra Vísia
mun vera/Ad elska Gud ap öllu Siarta all
re Sölu/ og öllum Mætte og Megne/ og
huðr annan sem sig sialpan.

Quad hellst nu Liöffens Börn vísia med ein
um Luga/ þad munu þeir og samhugader giðra.
Siörtu þeirra munu verða pull med samhugadan
Riærleik og Sögnud, Og ap huðriú Siartad er
pullt/þad geingur þram ap Munnenum/þu mun
þeirra Ræða og Samtal eke vera añað en um ei
lypt Lyp/ym Guds aist og Elsku/ym þeirra aist
ar Elsku aptur a mote til Guds/Og med forðan
Ræðu munu þeir oaplataulega skiemta huðr öð
rum/syngia og spila eilyplega þyrer Drottne Se
baoth/þaðande Gude/prisfande sin Skapara/hefð
rande sin Södur/halande synum himneska Trud
guma/veitande alla Glydne þeim Heilaga Anda/
sem med þeim byr og bygger/ og verða so puller
med pulltomen Riærleika til Guds/og med sama
Aist og Elsku til Naungans. Þar med puller nu
allskyus Tygt og æru/Riettunse/Sannleika/Hei
lagleika og Soopsenie/talande eðert añað en þad
sem er heidarlegt/ærlagt/loplegt og Heilagre Þr
eisingu er þagelegt.

Og i stuttu Mæle ad seigia/Alfars Heims mu
nu aller Guds Truadur verða eitt i Gude/ a sa
mt med heilögum Ringlum/ huðrium þeir munu
lyft

lyfker verða/so þeir munu huðrke þurpa við Ma
tar nie Dryðlar/ og eðe munu þeir fuongast nie
giptast epter þlagsid þessarat Verallðar/ Þeir
munu hapa og smakta alla Zeilaga himneska So
lu eins og Þinglarnar/og hapa sama Sögnud sömu
Sæluhjálp med þeim/ lyfa og eirnen munu þeir
med heilögum Þinglum sta og lyfa það allra liup
asta lystelegasta dyrbaregasta Auglit og Andlit
heilagrar Þrenningar i Guddomslins VERV/Lo
pa og dyrka Gud med einum Luga Hlatta og Sin
ne/syngjande med heilögum Þinglum/ Zeilagur/
Zeilagur/Zeilagur er Dröten Gud Zebaoth.

Aller munu Guds Verulder þa vera so sem
ein Mædur/ein Lyfame/ein Sæl/og þullkomlega
eitt i Gude/ Þar mun huðr öðrum vera jafn og
lyfur i Ræleiskanum/i Þyngingur/ei Villanum/
i gledelegre Sködan Guds Auglitis/i Sæluhjálp
eðe og öllum himneskum Sögnude. Þar elskar hu
ðr annan so sem sialpan sig/So sem ein vill so vill
annar/ Aller Zeilager smær og störrer verða þar
eins slíðader og samhugader i Zeilögum Anda/og
ap Hlatta glæder i Gude/ Þeir munu verða med
öllu samlyfker Zeilögum Guds Þinglum/og elska
þa sem sialpa sig/ og i sama mata verða elskaden
ap Guds Þinglum/So að bæde Mæn og Þinglar
munu hapa og eignast eins Sögnud og Glede/ sö
mu Sælu og Sæluhjálp/ og eitt og hið sama ein
lyft Lyf.

111. Nu epterylger þa þeirðie Leyndardonnur
en/sin er/Ad hugleirða þau Undur/þau dafemdar
Verð sem ahræra vora himneska Þuning og Sam
teinging med Gude/huðr dafemdarverð mytlu eru
haleitare

haleitare dyrdarlegre dasamlegre en allt það sem
nóðurn tíma þínst eða þínast fán í þrodra Mána
Fræðebókum. En söðan dasendar Undur eru þar
en í þessum epterpýlgjande Titlum eða Grefnum/
sem er/ad vör munum ástars Heims verða.

- 1 Styrktuer í Gude.
- 2 Vöf og Menter í Gude.
- 3 Dyrðarlamleger í Gude.
- 4 Alvalder í Gude.
- 5 Rýfer og auduger í Gude.
- 6 Glader og þagnande í Gude.
- 7 Algjörlega þullkomner í Gude.

■ Þetta eru dasendar Gæpur þar sem vör í
öðrum Heime munu með stórra þóundran verða
varer við/og þa ad öðlast. Þvíad vor Samteingi
ing með Christo/og þyrer Christum með Góður
num og Heilögum Anda/ hun verkar þyrst þull/
fomlega Heilbrigðe Rýkamans og Sallareñar/so
ad vör eptir S. þalls Ördum/1. Cor. 15. þaum
oporgeingelega Rýkame/ hrausta og sterka í öll
um Lidum og Limum/þeir ed eðe munu víða af
nóðrum Síukdome/Sott eða Deyðleika/þar um
skrifa so þeir gömlu Læremeistarar sem neþnast
Scolastici/ Ad vor Syn mune þa verða so
skygn og skörp/ ad vör munum sláande vera eðe
alleinasta það nálægt er/ og eðe alleinasta hvað
þort er/ heilbur það allra minsta/ so ad ep yst í
Austre eða Vestre hrærer sig Myþluga þa mun/
um vör slá hana.

S. Augustinus skrifar so/ Þa mun eingin
mála við annan/Vitla þu þína Síuka sem
liggð

liggur þar eða þar/ Því þá mun vera eilí-
 ljú þeillbrigde. Ítem seiger S. Bernhardus/
 Þá mun eðe vera Sorg nie þrygd/ eingen
 Þýna nie Sott/ðnguer Verker/eingen þræd
 fla/eðert erþide og eingen Daude/ heilður
 eilíþ og óendanleg þeillbrigde.

Guðnen hattad er niannlegum Lyfama í
 þessu þorgeingalegu Lyfe þad er öllum kunnugt/
 að af nátturlegre Samteingingu Sálarenna/a
 með þu lúður eðe nöðurt Þverfall/þa er Lyf-
 tamen hraustur og sterkur/hvatar eðe vni Daude
 an nie þad að Sælen munte í þuttu rýfta. Og er
 Samteinging Sálar og Lyfama verkar slýkt hís
 er í Seime/a meðan þau eru heillbrigð bæde/ þu
 að mun þa annars Seims verka vor þullkómleg
 Þining með Christo og allre þeillagre Þreningu
 þegar vter verðum lyftr Guðs þeillögum Þingl-
 um? Hér vni skripa so Augustinus.

Þeir Men sem þyrer Guðs Nad eru hluttat-
 arar ordner að eilípu Lyfe með þeillögum Þing-
 lum/þeir eð Samborgarar vera skulu í þinnen
 um/þeir munu þa soddan andlega Lyfame/að þe
 munu huðrte gíeta syndgab/ og eðe heilður daed.
 Þvíad nátturlegur Lyfame híns þyrsta Mians
 var með soddan Tegund af Guðe skapadur/ eðe
 að hafi gíate eðe daed/með öllu/heilður að hant
 skylde eðe deyja/so þramt sem hín syndgade eðe.
 Þá í öðrum Seime munu þeir Lyfamer með öllu
 ódaudleger verða/huðrier af líþanda Guðs Anda
 eru líþande ordner. So er og lyftr vni Sælana/
 þu var skópud ódaudleg/og þepde mátt líþa guð
 lega

lega og sæluhlæplega/hepde hun eðe hlýtt þetta
 illa Anda/Enn þú þú þú hlýdde hönum/ þá er
 þú dauð orden þýr Syndena/ þá er þú varð
 fúpt S. Anda/það ad er Þaðe Salarettar.

Þú þá þýr med þú ad vor Samteinging
 med Gude áttars Heims er oendanleg oadskiljan
 leg/ so ad vier verðum hans eilýpt Mustere/ og
 herberge allrar heilagrar þrenningar/og höpum
 eðe ad eins naturlegt Lyp Lífamans þá Sam
 teingingu þoklaradrar Salar i þoklaröðum Líf
 kama/ heilbur höpum vier andlegt Lyp og him
 neskt þá eilýpt Samteingingu og Sambýð vors
 hertra Jesu Christi/og hans Söðurs og heilags
 Anda i vorum hjórtum. Þá þýr mun þetta
 himneska og andlega Lyp so styrktia alla Líf og
 Lífmu Lífamans/og gípa hönum söðdan Krapt
 ad þú munst hafa skarpere Syn enn Álm/og he
 ra betur enn nöðure Þýr a Jórðum/og vera stár
 are og þlótare enn hjórtur og hjónd/ Þá med og
 einen vera sterkur og hraustur i Sölu og Lífam
 ma ad eilýptu/ Hér vinn skripur S. Augustinus.

Lýst er þá þá þá i Heime og Glede ad
 hafa heilbrigðan og hraustan Lífama/
 Enn i öðrum Heime er meire Lýst og Sögn
 undur ad hafa söðdan Lífame sem eru hra
 uster sterkar og so þlótur og liettþær/ ad
 þá mun eingen hlutur standa þýr þeim.
 Hæper þú Glede þá löngum Lífþóðum/þá
 máttu myklu þamar hafa hana þá ant
 ars Heims/ þá Orvalder eilýplega verða
 lifande heilbrigðir an allrar Söðar og
 Söðens

Síndoms / Veyke eða Vanheilsu. Þuiad
í þui Lífenu er eilíf Heilbrigde og Heilbr
ígd eilífð / Þuiad Gud Drottin þa eilífles
ga lífer þann mun eilípa Heilsu og eilíftr
Líf gípa Drúldum.

2 Í annan máta munu Guds Drúalder annars
Heims vegna sínar Samteingingar við Christum
Guds Son (í húðrúm aller Stesíoder Viskunnar
og Spekennar eru þolgnar) þa og óblast foddant
Speke og Visku sem ónguan Þrest hefur / og ei er
nóðurt Salþverk / heildur þullkomleg og algjörð
Viska / eptir Máta og Gæpu hins Helga Anda :
Þuiad hie í Heime hópum vier eðe nema frum
vörten og Salþverked af Guds Gæpum / efi í þne
nya Heime munum vier þa og óblast þullan Mæ
ler af Gæpum hins Helga Anda / Rom. 8. 1.
Corinth. 13.

Þa mun Gud lata oss víta allan sinn Satt
mála / so að vier munum riertelega skília og vnd
erstanda heimuglega Speke hans guddomlegar
Gæsku / Psalm. 25. 51. Þa mun riertelega þram
toma þad sem S. þall skripar / 1. Corinth. 2.
Gud hefur openberað oss þad þyrer sín An
da / Þuiad huór veit huad í Mannenum er
(eða þyr) nema Ande Mánsins? So veit r
eingen huad í Gude er / nema Ande Guds.
En vier hópum eðe óblast Anda Heimsins
heildur Guds Anda / so vier kunnun að ví
ta huór su ríftuglega vier erum af Gude
Gædder.

Hier um skrifar so S. Augustinus. Þar
 Herran Jesus seiger (Héllagur Ande mun
 leida yðar í allan Samleik) þa heild jeg/
 að í þessu Lífi kúne það ekki þullkomlega
 þrátt að koma við kristen Mænen. Þótt
 að eingen lifande Mædur kátt í þessu holl
 þe sem er þorgeingelegt/og Salúne er ekki
 nema til Þyngsla/að víta allan Samleik/
 með því Þóttulen seiger/að vorer Vitsmun
 er sic Hálþverk og söddan Vitsmuner voro
 er eru að Helgum Anda/huðrn vier höpurn
 þeingeð so sem í Þant/að vier skulum með
 Tíðene seirna komast til þullkomens Stíl
 nings og algjörðrar Speke/um huðria S.
 Þótt talar/þar hñ seiger/mijn Víska eða
 mñ Froðleitur er nu (hier í Heime) Hálþ
 verk/ Enn þa mun jeg þeckia so sem jeg
 er þecktur.

Hier í Heime erum vier so sem í Myrkre og
 vor Stílningur eða nattuilegt Stílnings Líos
 er harla núðg blint orðed/So að sa gamle Speky
 ingur Aristoteles hefur ekki þorgeipins skrifað/
 Lýka sem Slædur Mýsna er a bíðrtum Þeige
 blindar/og kúna huðrke að sta nie lýða Solarskin
 ed/eins erum vier/japnvel þótt líos Samleitur
 líome þyrer vorum Hugum/ et et. Enn annars
 Heims munum vier hápa guðdomlega vpplystar
 og þóttlaradar Sælet/og með stórrer Forundran
 þa að skynia og víta/huðrnen að Gud er ein í síne
 guðdomlegre VERV enn þrennur í þersonum
 um/

um/Jem/huðnen hattad fle illum Guddomsins
Gidningum híd jnnra/Huðnen Gud hefur elsk
ad ofs j synum Syne/og huðnen hann hefur vt
valed ofs adur en Heimruen var skapadur/Jtem
huðsu dasamlega til hefur geinged um Sköpun
Simens og Jarðar/ Kinglanna og Mannanna/
og um Hollðgan Guds Ringetens Sonar/og gíðr
valle Vert vorrar Endursauðnar og Endurpæðin
gar ap h. Anda/og um Glypd og Verndan Guds
Christne:

Ap Lijpsins Bok (seiger Augustinus) þad
er eilijpur Guds Samleikur & hans Spele
Herra Jesus Christus sialpur mun off alle
openbert og kunnugt verda/þa munum vier
þa ad skilia Grunn og Orsök margra þeir
ra Leyndardoma sem j þessu Lijpe eru þyr
er off hulder og geymder / Sem er/ Hvar
þyrer einn verdur vtualen / annar þorkastad
ur/ Hvar þyrer einn er til Ríktis vpphæpen
annar afsettur / hvar þyrer einn er Herran
enn annar Dienaren/ Hvar þyrer einn andast
j Modurlijpe/ annar j Barndome/ þridie a
asku Aldre/ þiorde a Elledögnum/ Þui ein
þape vered Ríktur/ enn annar Satætur. Hu
ðnen þad þape komed til/ ad einnrar Lau
sakonu Sonur verdur skjædur/ enn Dande
Þuinna Sonur naer ecke Skjörn/ & ct. Jtem
Huðnen þad þape til komed/ ad margur
þepur j þyrstune liþad vel og christelega /
en um sijder er hñ þrapallen og þepur þeing

ed ogudlegan Árgang / Þar í mote / Sá
sem lípad hefur í Syndum & Glæpum alla
sína Daga / en þm síðer hefur hann gíort
Jóran / og þeinged ebrisselegan Árgang.
Allt þetta og ariad þúllýkt mun þa öllum
Væðldum líost og kunnugt verda / annars
Heims ver Þókenne Lípsins.

Snógt að seigia / Væð munum þa aller samant
vera pullment Líossens Bórn / Zalarðer Theolo
gi og Ritninga Meistarar / Væð munum þa víta
öð. Lög / allar Líster / þa munum víser íkíla og ví
ta allan Fang og Zlaup hins nýa Límens / Krapt
og Verkan allra planeta og Stjarna / Víta mun
um víser þa og eirnen húðnen háttad og vmi
horped síe í öllum Líndum Jarðar Krínglúst /
í Xordur og Sudur Austur og Vestur. Þar að
aúf munum víser verda þorgoder Phísici / og Xatt
uru Meistarar / Og líka so sem Adam þyrer Sall
ed þeðte Xatturu Eðle og Art allra Dýra og
Kvíkínda / og gap þeim Xópn húðru eptet síne Te
gund og Xatturu / líka eins mun ofa a lígðre Spe
ke eingen Xrestur vera.

Somur Guðs / su eilýpa Speke Söðursins / sem
mandomliga Xatturu hefur teked vppa síg / sa eð
og býr og bygger í vorum Líórtum / háð mun þa
gíepa ofa meire og þrékare Speke / enn sa víse Sá
lonion Kongur háðe / vmi húðen skrípad stendur /
Að hans Víka og Speke hápe vered meire en all
ra annara Sona í Austur Álpunne / og allra Eg
iptskra Manna / og allra Dætra Eðhan / og að há
hápe þramsett þru Þusund Malshættu / og háð
hápe

hæpe diktad meir enn Hundrad Ræde. Sann hæpe
skripad um allra Landa Tric/ tekad til a Cedrus
Vide i Libanon/og allt ad Isop sem vex a Luf
veggjum/ þar med hæpe hann skripad um Sic og
Sugla/ Siska og Skridkuffende / 3. Reg. 3. Um
hann skripar Jesus Syrach. Oh/ Guðsi vel Læ
der þu a þínum unga Alldre/og varst þullur Stíl
ninga/so sem Vatn þad sem Landeð hylur/og þu
hefur allt þyllt med þína Malshættu og þinn
Lærdom/og ert Klappkunnugur i Kyðnum. Null
Lond vndrudust þín Lið/Lyktingar og Velleggin
gar/og lofudu Drottin sem nepnest Guð Isra
el/Syrach. 47.

3 I Þridia Mata munum vier vegna Samteing
ingar og Einingar m3 Guðs Syne/ og Föðurnum
verða miðg dasamlega dyrbleger/og nepnast Guðs
Börn/og Vtvalder Föðursins/ Herrans Jesu Chr
isti Brædur og Systur/ þar med þad dyrblegasta
Serberge og Mustere Heilags Anda og allrar hei
lagrar Þreningar/so og lykta Kongar og Rienne
menn. Þesse Klöpp munu Vtvalder Guðs hæpa eðe
ad eins ad Klappi Föðnu/ Zellur allt huad hellst
þessum Klöppum þylger og tilheyrer/þad munum
vier i Ræun og Samleika vera. Vier munum ef
ga med Christo allan oskiptan Arp allra hans
Stimmeska Eigna og guddomlegra Andapa/ so
sem hris vierter Samarpar/og so sem adrer Kon
gar drottina og rykta med hönum yper öllum nys
seime. Og söddan Dyrd og Some mun þræðer
lega miðg yperganga alla Dyrd þessarar þorgein
gelegu Verallðar/og þusund stinnum þusund meir
gledia þig en þó þu ættir ad vera Keisare eða
C c c ij. Kongur

Rongur yper öllu Jarðrykte.

Nú er einhver vill soddan Spurning setla þrátt. Hvernen kúta öll Ríðsens Börn í öðrum Heim að vera Rongar/ og ríða og drottna so sem Rongar/ með því að þa eru hverfe Þegnar nie Þrálar/ Underdunar nie Ríðis menn/ yper hverfum þeir kúta að ríða. Stulu aðars Heim vera Rongar og Höpdingar/ þa hlíða þeir að hafa Underfata/ Lands Lyde/ Randur og Rara/ Þrála og Ríðatter/ Ríðfalla og allra hana þa ríðis Gólf/ yper hverfa þeirra Vallð og Ríðte skal taka.

Andsvar/ Soddan Suran er eðe annað enn holdlegur Þandé hins gamla Adams/ og þarlegi Smyde mállegur Skynfendar/ hver ed meinar/ að í einu Lande meige eðe vera aller Herrar og Ríðsingar/ þar hlíða að vera í bland Þegnar og Þrálar Ríðfallar og Ríðattesmen. Enn í eilypu Lyde aðars Heims/ þa munu hverfe vera Þegnar nie Þrálar/ heldur aller sanian Herrar og Ríðsingar/ Rongar og Höpdingar/ Enn af soddan Heidre/ Vallde og Dyrd mun þar eingen sig stæra/ eingen þíðast öðrum ædre/ heldur vera audmíttur lýtelatur ríngiarnlegur hver við aðan þíðyðis/ hvar um S. Augustinus skripar með þessum Ordum.

Þa mun eingen Gírd og eingen Vlíe vera til að syndgast/ & ei munu menn þa gíeta Oriett gírd í því minsta/ heldur munu Drvalder vera þa glader og með góðu Gíede/ þeir munu verða lýker Heilögum
Eingl

Kinglum/og vera þeirra Lagamen og St
allbrædur þyrr og síð. Þa mun eðert vera
heidur samlegra/dyrðarlegra/agiatara/þegra/príj
dara/klarara og skírara/stöðugra og stadpastar
ta enn það eilýpa vandanlega Lýs.

4. Hér næst munu Vtvalder þa þann Hældur/
vegna sinnar Samteingingar og Sambædar við
Guds Son sem kallast dasamlegur/Ræd/Ræptur
Riempa/eilýpur Sæder og Fridar Löpðinge/Esá.

9. Sá með snum Andá og Gæpum býr og er í
öllum Lössens Børnum/ad þeir munu allt kun-
na/allt vita/og öllu megnar/og allt þormega hu-
ad hefst þeir vílla/það Gude er til Lops og Dyr-
dar/og þeim til Gagns/ so að þeir munu Stöllen
við stad hræra/Solargangenú ræða/Vatzstraumón
um hamla/ Og eðert mun þeim um Megu vera
eða ómögulegt/mið þú ad sa er Almattugur og
allsvoll dugur húðs Eign og Eignendomur og vt
valen Verþære og Mustere vier munum verða/
epter þú sem stápur Guds Sonur seiger/ Allar
Gluter eru þeim möguleget sem truer/Marc, 9.
Og S. Paul/ Eg þormegna alla Glute þýrer þá
sem mig mattugan gíðrer/sem er Christur/phil.
4. Þú söddan ber nu til í þessu Lýse/ þar vier
göngum þrá í Trunne enn eðe í Stödanenne /
Guad mun þ þa vera smíð offle ómögulegt ad gíð-
ra í öðrum Zeime/þegar vier eðe göngum leingi
í Trunne/hældur í Stödanenne?

So hrauster og sterker munum vier þa verða
(so sem Lutherus talar í Þpterlýkingu) ad vier
munum leika off ad Stöðnum/ so sem Børn ad
Soppum eða Eplum. Sá Lærapader Anselmus
Ccc liij talar

talar í sama Mæta um Styrkleik Þrvaldra selgan
 de so/ad af Sambylde við Leilaga Þingla munu
 Þrvaldr verða sterker lyta so sem þeir/ Þinn
 Þingell sto í hel alla Grumburde um allt Egípta
 Land/og einn Þingell drap Hundrad Attrátte
 og Síð Þusunder Manna í Herbudum Senache
 rib. So same Anselmus skrifar og so. Med þú
 ad vier verbum í öðrum Heime Þinglónum
 lyttr/ þa munum vier eðle verða ostyrkuare
 ein þeir eru/ Þar þyrer mun þuðr og ein af
 vtróldum Rictlarum vera so sterkur ann
 ars Heims/ ad hann mun þræra Jorden
 ur Stad af hann vill:

Sodan dasamlegur Kraptur mun vera í öll
 um vörum Lidum og Limum/ og í öllum vörum
 Stihingar Sínum/ad vegna andlegrar Samteing
 ingar og Þiningar vortar við Christum/ og við
 Söðuren hans vegna/ þa munu vor Augu verða
 so klár og byrðarleg/ af eilypre Syn og Skodan
 Guds Almattugs/og so skíer og skörp ad Syn/
 ad þau munu med Sörundræ lystelegre sta í Gude
 huðrsu ad Gud verkar alla Glute í öllum Skiepn
 um. Sier um tala þr Augustinus og Taulerus
 seigade. Huðr hann sier Guds Lioma og ská
 nande Virtus/so same sier allt/og þad Gud
 verkar allt í öllum Skiepnum. Slikt Syn
 og Skodan guddomlegra Verka og hans Syrer
 hyggju mun vera myklu byrðarlegre og dasamleg
 re/enn þo Eliseus stíande heima í Lyse sinnu í
 Ophel/sæ í Anda huad hás Þienare Giesst haf
 rest

best ad vñ Mahaman hñm Sýrlenska/ 4. Reg.
 5. Sun mun og vera dyrdarlegre/cñ nóðrar Op-
 enberaner Spamannanna i Gamla Testamentenu
 voru/hvar af þeir fölludust Videntes/ Síænd
 ur/og þýrer húðrjum eðert var huled. Hape Zeil
 ager Spamenn vered i Gude söddan Síændur i
 þessum auma Zeime/ og i þeirra daudlega höllde
 þa munu Guds Vtuálðer annars Zeims æþinnle-
 ga/og myklu þramar sta stor Vndur og dasamleg
 um Guds Vertaner i öllum Skiepnium/so ad þeir
 munu so seigande verda/ Öho/Zuðrsu dasamlega
 er Gud i öllum stöðum/Öh/Zuðrsu dasamlega eru
 allar Skiepnur hans elskulega Syne Jesu Chri-
 sto vorum himneska Adam nalagar þýrer hans
 Augum/Petta kunnium vier eðe i þeim þýrra Zei-
 me ad skilla nie skynia/huðrnen slýte mætte skie/
 Enn nu er þad líost þýrer vorum Augu/Xu þög-
 num vier og erum glader / Dröten Jesu/ ad þu
 ert so hætt og hælitlega vpphæpen til hægre Zan-
 dar þñns himneska Söðurs/og ert settur yper alla
 hlute/ eðe ad eins i þeirre þornu þorgeingelegu
 Verðöldu/ hældur og eirnen i þessare nyiu og o-
 þorgeingelegu.

Ju ad vñsu / þa munu vorer Læfamer verda
 (sem ardur er sagt) so þlioter og skioter sem Zug-
 ur Mans/sa ed a einu Augabragde kann ad vera
 hier og þar/ og Zundrad/ ja/ margar Pusunder
 Mýlur Vegar i öðrú stöðü/so sem S. þall seiger/
 Enn ho ad jeg sie eðe þia yður/ þa er eg
 þo þia yður i Anda/ og er gladdur/ jeg sie
 yðar Skiepan/ Colos. 2.

Riettelega skrifpar þa gamla Lærepæder Proff-
per um þetta Epne seigande/ Ljfkamer Vtval-
dra sem oðanbleger eru ordner/ þeir munu
eðfe þa vera later/seiner eða þunger a sier/
Heldur þullkomleger/ hafaðe önguan Br-
est/ Soddan Krapt og Matt munu þeir
hafa/ að þeir samfundis/ öhindrader mu-
nu kúða að vera hvar hellst þeirra Þanke
og Vilie er/ Bæde med Sölu og Ljfkama-
eins og Einglarnar.

Verde nu þanæn hattað vorum þorklaröðum
Ljfkömun/ að vier med vorum Zug og Villia i Gu-
de/gietum lated þa vera hvar hellst vier vissum
a Mugabragde/ Og ep vier verbum þa staande/ nuz
huörum hette Gud verkar allt i öllum Skiepn-
um. Guörfu myklu þræmar/ og huad oðellanlega
mörgum hundrad þusund stæum þræmar mun þa
Jesus Christus vor ariar Adam kúða i synu Goll-
de að hafa alla Glute sier nalaga i Gude/ og sta-
þa sier þyrer Mugum/ og epter sine guddomlegre
Mægt og Mælestat vpppylla allt i öllum. Þa mu-
num vier so seigia/ Þu Gollt og Blod/ og þu gal-
en Skynseme hins gamla Adams/ Guörfu varstu
blind og darleg i hñe þyrre þorgeingelegre Ver-
öldu/ Guörfu hefur þu farlega lytt og lastað þar
samlegan Leyndardom og Dyrð vors Himneska
Emmanuelis/ med haturlegu Vbiquitatis Xapi-
ne? Og hefur dirpst med Spotte og spieskapar
Ordum/ Smænn og þorættan að vanuðra lyta og
lasta hans Xalagd hia sine chrisstelegre Kirku.
Þar næst i þínna mata minum vier annars
Seimg

Leims verða í Christo og þyrir Christum þræðar
 lega og dasamlega ríðir í Gude/og verða efgande
 að öllum þeim Aðapum sem vorum himneska
 Adam Laufnara og Saluhjálpara vorum til ko
 ma/og verða þeirra niótande eilýplega ann alls
 Anda/tí heilsufamlegrar Vellystingar í Salu og
 Lyfje/lyfjulegrar Lyfjanar Endurnæringar og
 Salu Siarta og Sugskots og allra skilningar Vi
 ta vorra/So vier munu eðe þurpa að ottast nö
 ðra Grygd eða Græðslu/ Ruðl nie þynnu/ Vymd
 eða Angist/ Stæða eða Myfser/ Tíon eða nöðra
 Glucku/Puad aller erum vier þa pulser med Ri
 erleika Nast og Elsku jnbyrdis/og þa mun eingi
 en annan hata/öfunda eða öfseka. Dauden/huðr
 að nu í þessum Leme er Vertalgun Syndareñar/
 med öllum Veykleikum synum og Siukdomu mun
 þa eðe jnbyrdast í þa himnesku Jerusalem. Pu
 að Seilager lipa þar Syndlaust/og eige munu þr
 þar hafa nöðrar syndsamlegar Luxaner/auf hell
 dur premia Synder og Glæpe.

Þar mun eðe Stortur eða Brestur vera a
 nöðrum himnesku Giæðu og Aðapum til eilýp
 rar Salu og Sarsældar. Ei munum vier þar lj
 ða Limgur eða Posta/ helldur munum vier þar
 hafa Nægd allra Himneskra Giæða/og med þeim
 verða sadder og metter. Og þo þar sie eðe jard
 neskt Braud/Vijn eða Miðdr/eda adrar verallde
 gar Fræðslu/þa munu þo Guds Vtuælder eta til
 samans so þeir sadder verde/og drecka til samans
 so þeir glæder verde/Es. 49. Puad Gud slæp
 ur mun vera þeirra Sæða Matur og Dryckur/og
 alle í öllum. Og hier í Seime kani daudlegum
 Mæte

Máne ef að vera nokkur fæða eda Drykur so fætur so lýstelegur/ að Gud fialpur sie eðe synum Vt uólfum og Heilögum Ringlum anars Heims hún drad þufund sínum/ líuplegre setare lýstelegre og þæglegre. Þuad hañ mun næra þa og þæða mærgum Giædum syns Lúfs/ metta þa æþ himneskre Salsu/ og þylla þa með synum Anda/ so að þe munu þábyrdis tala með psalmum / Lofsöngium og andlegum Bæddum/ og syngia og spila þyrer Drottne i synum Gíórtum/ og alla tíma þæða Gude og Sódur i klæpne vors Herre Jesu Christi. Augustinus.

Þu Mædur/ huad aflundar þu / eptre huórtu leitast þu? Guð er Gírnd þíns Gíartar? Gírneft þu Andape þyrer Sál þína og þad gott er? Gírneft þu Gæpur þyrer þíu Lúfama? Sía / Drottin þíu Gud þí er alleina eilíflegur og sendanlega Godur stunda þu þar eptre/ legg kapp a að þa þad og óðlast/ þa þepur þu Lögð þíns Goda að eilípu.

Huad viltu þa þapa meira/ þu höllð og Blod? Huad gírneft þu þramar mýna Sál? Gæp þína Glede i Gude/ og stunda eptre þans Gímergke/ þa þepur þu allt þ þíg gleðia kæn þæde þier stundlega/ enn æn næra Heims eilíflega.

Gírneft þu að vera þagur og þrýður? Sía / anars Heims þa munu þeir Ríetla þu skína sem Solen i þræa Sóduru Ríke. Viltu

Viltu vera líttþær / styrkur / þrið & þrið
 als og óhindradur í öllum hlutum? Sía /
 þad þærdú annars heims / þui þa munum
 vier verða líkter Eínglum Guds. Nu legst
 í Jórdena vor höldlegur Líkame þuðr ed *Verða*
 verða mun til alls styrkur / Kröptugur / lítt
 þær / lídugur / so sem ein Eíngell / enn vera
 þo samt nátturlegur Líkame.

Girnest þu langa Lípdaga með heilfu
 og heilbrigðe? Sía þu / annars heims er ó
 endanleg Eilípd / og eilíps heilfa og heila
 Brigde / Þuiad Ríttlæter munu eilíplega
 lípa / & Dróttin er þerra heill & hialpræde.

Girnest þu að verða saddur & niertur
 og hafa alla Nægð? Sía / annars heims
 munum vier aller verða saddur / þegar vier
 upp vólnum og erum Gude líkter ordner.

Girnest þu að verða gladdur og Dructen?
 Sía / annars heims mun vor Dróttin gíðra
 oss glada og dructna af noglegum Audap
 um síns hross og hínerríka.

Girnest þu að þeyra lýstelega & þagra
 Söngva? Sía / þar muntu þeyra Eínglan
 na Lopsöngva / og þu munt og eirnen með
 þeim og jafnþramt þeim / lofa & veggsama
 Gud Dróttin eilíplega:

Girnest þu goda Daga? Sía / þar mun
 Dróttin Gud vor yperhella oss Nægð god
 ra Daga og Vellystingar / so sem með öð
 run

rum Vatssfraume.

Æþ girnest þu Visku og Vðsdom? Sia/
þar munru þa og þreppa þa eilýpu Visku
þuðr að er Gud sialpur:

Æþ girnest þu að þa góða Vðnes Sia/
añars Heims munum vier elska Gud / & off
jñbyrdis lýta sem sialpa off. Þuiad Gud
sem að er Rígrleikuren hañ verður með off
ðllum / og i off ðllum / Og vier munum i
eilýpum & oadskilianlegum Rígrleika aðst
og Elsku við Gud og off sialpa jñbyrdis
bundner og samteingder verða:

Girnest þu a Eining, og Samþýðe/
Sia þu / añars Heims þa munum vier all
er verða Samþugader og eins Sinnader/
þuiad eingin vill þa añad enn alleina það
Gud vill.

Girnest þu a Mægt & Strykleik? Sia/
þar munum vier verða hlutakafarar Guds
Almættis. Þuiad lýta sem Gud i sialpum
siet gietur allt það hañ vill / so munum vi
er og gietu þýrer hañ gíðrt allt það hellst
vier vilium / En Vilien vor hañ verður eð
ert añad en það Guds Vilie er / Gud hañ
mun og vilia allt það sem vier vilium / En
þuad Gud vill það blytur að skie.

Girnest þu a Ríkdóm / stor Mætt /
Mægt og Heidur / og herradæmie? Sia/
añars Heims mun Gud vor Drottin siet
off

öff (þú vilt erum hans trúer þionar) yper
nogleg Andæpe/ Já/vilt verðum kallader
Guds Börn/ og verðum Guds Erpingiar/
og Samarpar með Christo Jesu.

Girneft þú Frið og vgglausfa Von og
að vera óhræddur og ókynðen/ Síð/ áfara
Heims verðum vilt Vgglausfer og óhrædds
er/eigande þau eilýpu óvmbreytanlegu Au
ðæpe Guds/ huðr eingen þar þra öff teled
eilýplega/ Þvíad sialper munum vilt ecke
glepa þau þra öff/ og þar mun ecke vera
hödur hlatur/ þa sem öff kán að skilja þra
ástfeme Guds eilýplega;

Mín Drottin og mín Gud/huad óv
rædeleg & yperþiotanleg eru Andæpe þíns
hofs & huðrsu agíster og dymster eru
þíner Sjefiðer & huðr kán yper að vega/
meta eða mæla huad þyrer Sögnud/Glede
& Ónadsfemd vera mún að eilýpu í þia þessu
þínum himneskum Stöðum & Andæpum.

6 Áþ allre þyrerþarande Ræðu þa er það aug
kost og bert/ huðrsu vilt munum vegna stítra
himneskra Stæða og Andæpa og söddan óvnræð
elegtar Dyrðar verða óvnrædelega og eilýplega
glæder og þagnande áþ öllu starta. Vðar Stór
tu skulu þagna (seiger Jesus Christur) & yð
ar Sögnud skaleingen taka þra yður/ Job.
16. Glædur munu vera í Gude Södur/ glædur í
Guds Syne/glædur í Gude Seilögum Anda/glæ
ur

ur muntu vera vegna þíðar Stöpunar/gladur vegna þíðar Endurlausnar/gladur vegna þíðar Endurþæðingar/gladur vegna allra Guds guddomlega dæmðar Verka/gladur vegna hans Heilaga Krans/hans Ríkelætis/hans Mýskunar Gíðskur gladur af Syn þess nýja Himens og nýrrar Jarðar/gladur vegna þess að Dóðpullen er vðfastdur í ystu Mýrtur með öllu sinnu Rýke/gladur af eilýpum Fride/eilýpre Líníngu og Samteíngíngu við Gud Almættugan/gladur af himneskum Lioða og Soma þíns Lýkama/gladur af nýu Lioðe þíðar Salsar/gladur yper þeirre nýu Jerusalemi/gladur af þui eilýplega himneska Lambsins Brullaupe/gladur með öllum s. Líníngum/gladur með öllum heilögum Forþedrum/Spamóðrum og postulum/og gladur muntu vera með öllum Heilögum Guds Dæðöldum ad eilýpu.

Þa mun huðr Dæðaldra kalla vpp og seigia huðr við annan so sm S. Augustinus skrípar/seigande. Sagned og vered glader Guds Dæðaldet/Tu er þan nælgur/nu síae þier þan buðr þier þaped gínst/og epter buðrium yður þepur langad/Þier þurped þann nu ecke ad þræðast/og ecke ad ottast ad þier munud míssa þan/eda ad hans Mæð og Gíðska mune vmbreytast. Þar þyrer sagned & vered af þíarra glader aller Guds Dæðaldet/Þuad þan er yðar Gud/sem er dyrdlegur og dæsamlegur. Þan er yðar Heidur og Dyrd/Lýp og Sala/Fridur og Sarsællid & alle

⁊ allt Gott. Þar ma Nadur vera oþræð
bur okuðen/ þyrer öllum Morgange öllu
Morkaste: Þuiad Drottin styrer og siorn
ar yður/ þar þyrer hape þier önguan Brest
i nöckru. Hæn hepur skickað yður Ríkted/
so að þier munud i hans Ríkte eta ⁊ drecfa
við hans Bord/og smacta og sia/þuad sœ
tur Drottin er.

Og en skripur so S. Augustinus/ þa mun
su sœla Borg/ su nýa Jerusalem/ og aller
þeir i þene eru/ þagna ⁊ vera glæð. Su sœ
la Brædur mun þapa sýna Lyst og Glæde
af þui/ að þu þær að tala við sinn Himne
ska Brædguma/ og tala hæn sier i Sædm/
og sœtlega við hann minnast. Þenar Sög
nudur Lyst ⁊ Glæde mun vera það/ að þu
þæn sinn Gud og Brædguma eilíflega að
lopa og dyrka. So og mun sa Himneske
dyrðarlege og eilífte Brædgume þapa Lyst
og Glæde af sinne elskulegre Brædur.

Gud Drottin mun þapa Lyst og Glæde og
hiartanlega Þoknan a öllum synum Verðum/ sin
að eru harla þög: god og dasamleg. Þa mun Gud
himneskur Sæð þagna og glæðast/ að hæn i syni
um elskulega Syne og þyrer hæn hepur marga af
sine Giæsku vtualed og að sier tefed/ og Þepingia
giört að Himerykte. Sonur Guds Þingieten mun
og vera glædur/ þa hæn sier so marga sýna Bræð
ur og Samarþa himneskra Audapa/ þuðrium hæn
þæpur

hefur veitt og gleped þýrer sína Glyðne þágu og
 Dauda og dýrmætt Blód Þorgaríett eilýps Him-
 erktis og þad himneska Söðurland. Heilagur Ma-
 de muvi og so þagna yper öllum Vtuðldum Guds
 Þórnun og Erþingium eilýps Lyps/huðrfa hañ
 hefur þýrer Guds Orð kallad og vpplýst/og skid
 ad til ad verda Guds Þörn og Erþingia ef-
 lýps Lyps.

Næst Heilagre halestre Þrenningu munu all-
 er Himnesker Herskarar/ aller H. Ringlar vera
 glader og þagnande med Himneskum allra Landa
 Sliðþærum/sampagnande þeim hesta Salnanna
 Sírder/ad hann hefur minsta Þoste nað einum
 Saud af Sündrad vr Blom og Riapte þess Selt
 uyska Vls/og vr hans glepsande Ruertu/og leide
 þa i sitt Himneska Saudahv. Já ad vssu/Asat
 med Gude Söður Syne og Selgum Anda og Heil-
 ögum Ringlun mun allur Himnen verda þullur
 Sagnadar og Glede/lopande og þrýsande Gud Sö-
 dur þýrer Christum hans Son/ad hann hefur so
 marga Satæta Synduga þordamanlega Mæn tek-
 ed til Næðar/og giðrt þa Erþingia eilýps Lyps.
 Slykt munu endurleyt og Vtualen Þörn Guds
 med mestu Virdingu Audmykt og Þacklate jata
 og medtíesna/ gieþande Gude Söður æru og Þýrd
 Næðar og Mýskunareñar/ Syne Guds æru og
 Þýrd Þndurlausnareñar og Sæluhialparennar/
 Gude Heilögum Anda Heidur og Þýrd Selganar
 enar og Vpplýsingarennar/ seigande Gude eilýpt
 Deo Gratas. Vilþa Þackargiðrd/med ovnræð
 delege þagnadar Glede/oendanlega. Þa mun þv
 am tona þad sem skripad stendur i Psalmenum/
 Sæler eru

Sæler eru þeir sem þræva í þínu Hríse/
þeir munu lopa þig um Alder og að Lís-
lípu.

7 Í síðunda og síðasta máta mún ég sigurvei-
ande Guds Christne a Linnu/a samt með öllum
hestar Linnu og Linnu vera algjörlega þullko-
men og þullkomlega algjörð í Gude/vegna sæleg-
rar Samteingingar og Linnu sáttar við Christ-
um/ og þyrir Christum við Gud Góður. So að
húnn minn hallda Almáttugan Gud líka sem húnn
ætti hana/og so sem hann væri þattur af hennar
Larta/So þá minn húdr sem einn Vtvaldra m-
breiðande Lartans ást og Gógnude so mæla sem
þar stendur/psalm. 16. Dominus Portio mea/
Jeg a Drottinn/hana er mitt Slutskipte/ hann er
minn Eign/jeg er hans/Og so er eg við hana teing-
dur og bunden/ að eg missi hana síður en Stryk af
minnu Larta/Hana er mín og jeg er hans/Hana er
þullkomlega eitt í Christo/ og þyrir Christum í
mín/og eg er líka þullkomlega eitt í Christo/ og
þyrir Christum eitt í honum.

Líf og Sæl eru eitt í húdrum einum Man-
ne/Madur og Rúna er eitt Solld eptir riectum
Lífskaparbands Lætte/Dörn og Godeidrar/ Dr-
ædur og Systur eru hallven þyrir eitt Blod. Þ-
Sælen ypergiepur sínn Lífama/hvad er þá Mad-
uren nema halpur. Þelegur Þættamadr fann eðde
vel að lípa ann sáttar dygdarlegar Þættar Rúna/
ei heildur Rúna ann syns Mans/Þar hefur h-
ört Lartans Unde og Þperlæte af öðru(þ þau
lípa gudlega) Eins er nátturleg ást og Líka a
D d o n.
mille

mílle Sorellbra og Barna/ Brædra og Systkina/
þar hefur huðr Aft og Rude Glede og Sögnud af
öðru. Slykt verkar nu Ríðrleikuren/og su æstuo
lega Vining og Samteining sem er a mílle Salar
og Lektama/ Mians og Konu/ Sorellbra og Barna
Brædra og Systra. Síer af kienmur það/ ad huðr
te kann an annars ad vera/ annars ad míssa/ Þar
hæpe huðrer sína Algiðrd i öðrum/ Og skade eða
skerde hana nöðud so hun raskest/ þa skied: þ eðe
pyrer vtan Sorg og Þynu/ so þar er ei Röö/pyr
enn ad þau koma pullkomlega til samans aþtur.

Þannen munum víer nu verða pullkomlega
eitt i Jesu Christo/og pyrer Christum i Gude vo
rum Himneska Södur/ So og num Gud Sader py
rer sinn eíngeten Sen vera pullkomlega eitt i öf
öllum/ Og vppa þetta hlyder su aminnelega Þen
Lerrans Christu/ þa hæn talar til síns Himneska
Söduro/ Jóhann. 17. Lat þa alla vera eitt/
líka so sem þu Sader i míer/ og jeg i þíer
Ad þeir síe eínnen eitt með öðru/ so ad þei
mþren víte ad þu hefur sent mig. Og jeg
hæp gíeþed þeim þa Dyrð sem þu gæst mí
er/ so þeir síe eitt/ líka so sm víð erum eitt
Jeg með þeim/ r þu með míer/ So ad þu
síe pullkomner i eitt/ og þeimuren víte ad
þu hefur sent mig / og ad þu elskar þa
líka so sem þu elskar mig/ Sader/ jeg vil
ad þuar jeg er/ þar síe þeir hía míer sem þu
gæst míer/ so þeir síe mýna Dyrð/ huðria
þu hefur míer gíeþed. Og skamt þar eþter.
So ad

So ad þu Aastfemd med hvarre þu elskar
mig / sic i þeim / og ieg i þeim.

Þidurlag allrar þess^a arar Bofar.

Drottinn Almattugi Gud/ þetta er það gleður
lega Rytte/ sm vier höpu heyrt um þig hter
i Heime/ Hier þyrer gleður sig öll Heilög Christ-
ne/ og þar þyrer er minn Sæl þagnande. Þuiad þo
þu buer i þui Riosenu/ huðrt etingen kaim ad þo
ma/ og þo ad Dypt þinnar Speke og þinnar Ryt-
tingar se oransakanleg / Samt lætur þu off i þinnu
Heilaga Orde kunnan og openberan verða þeim
uglegan Siessod þinna dyrdarlegra Andapa. Og
sætlegr Dndur eru off til Þyrna komen/ huðrsu ad
þu þinn allra hæste og heilagaste/ þu allra beste og
gæskurkastaste/ þu allra myskunfamaste og liupaste
Gud/ hefur skapad off þinnar Stiepnur (þa vier
vorum edert) epter þisse Rlynd/ til eilyps Ryps.
Og þegar vier vorum tynder og tapader/ hefur
þu þyrer þinn elskulegan Son Jesum Christum
leyst og þrellad off wr Siðtrum Diðpulsins/ til ei-
lyps Ryps. Og þa vier vorum dauder i Syndön-
um/ hefur þu þyrer þitt G. Ord og þitt G. An-
da endurgieted og endurpæde off ad nyu. Vorar
Sæler tekur þu og so til þijn wr þssum Þymdar-
dal/ og vora dauda og rotna Ristame muntu a
syðasta Detge vppuekta þyrer þinn Son vorn
Sinnieska Emmanuel/ til eiligrar Glede og
Saluhjalpar.

Og nu min Gud og Drottinn/ Guad kass eg ad

D d d ij.

glepa

glepa eda glallda þier þyrer soddan basemdar Tíð
 dur og Stormerke og soddan Velgíðninga sem
 þu hefur veitt oss cumum syndugum Mönnum ?
 Þig Drotten vil eg lepa og dyrka/ og þitt Nafn
 vil eg þýsa. Jeg vil þakka þier so leinge sem eg
 lífe a Jörðunne/ Og j þeirre himneske Paradís
 og okomeske Veröldu annars Helms þa skal þútt
 Lofgiörð vera a míne Tungu. Kom/ Kom snart
 Abba elskulege Sader. Þín Heilagur og sonarleg
 ur Ande sem er med oss/ og Bruduren þíns elsku
 lega Sonar s. Christileg Ríktia er og lyfta seig
 ande/ Kom/ Kom/ Ja kom/ þu Almattuge og bless
 ade med þínum Syne og Heilögum Anda / og le
 ys oss þra þessum Helme / So ad vær mattum
 koma til þín j þad Himneska Södur Land eilíps
 Ríps. Kom þu Jesu/ þu Rooten Davids attar
 þu Höfðingen Rípsins/ þu hín skíara Morgun
 Griarna. Kom snart Herra Jesu/ þu sem ert
 A og G/ Vpphaf og Endur vorrar eilíprar Sær
 lu og Salushjalpar/ Kom Herra Jesu og duel ede
 leinge/ Vær vartum þín daglega/ og villdum
 þeigen samlega vera þar sem sem þu ert

Dyrð ste Gude j Söðum/ Fríður a Jörð
 unne/ Og Mönnum godur Vilie.



Almeislegt Registur og Inne

halld allra þessara þínn Boka/Og þær
slerlegusín Lærdoms Greiner sem
standa í slerhuðrtum Capitula.

Syste Capitule.

Amínning ad huðr Madur huxer vel og vand
lega vni eilýpt Lyp/og Lægoma þessa Scims/
Pagina 1.

Christens Mena Salar Sögnudur/ap ovaltree
Von eilýps Lyps/Pagina 2. (Pagina 4.

Suðr ad sic Veitare og Giapare eilýps Lyps/
Rieternadur Madur hepur alla riedu Vilþæt
Lyp/Paina 3.

Guds Giesku og Afsendar Veri eru oss Vitne
og Bevysing vni eilýpt Lyp/Pagina 7.

Suðr su mörg og agiatleg Mõpu eilýpt Lyp hepur
ur í Helligre Ritningu/Pagina 8.

Suar þyrer Ritningen gicpur eilýpu Lype sod
dan Mõpu/Pagina 9.

Suðrnen kan nõdur ad skyrar þra eilýpu Lype/
med þui eingen veit huðrnen þui er hattad/10.

Suar Madur a ad leita eilýps Lyps/12.

Amínning til allra Christenna Manna/ad stund
da vppa eilýpt Lyp. Þar med Mergur Mals/
Suina og Jæchalld allra þessara þínn Boka/vni el
lýpt Lyp/Pag. 13. 14.

Annar Capitule.

Suad eilýpt Lyp er/Og huðrnen þui se hatt
ad/16. 17. 18.

Suad slaspur Gud er í síne guddomslegre Subi
stantia

D d d iij.

Registur.

Stantia og Veru/ 19.

Það bevisast af hans tudsölsdumi Verfum/ þm
Täre og þeim Xre/ 21. (dum/ 21. 22.

Þar næst af hñs guddomlegum haleitum Dyg

Mañna Ríxlætur hefr margar Greiner/ 23.

Ríxlæturen samtefnger off við Gud/ 24.

Það rietta himneska Ljþ er Samtefnging og
Eining christens Mansins við Gud/ og huðnen
hefe er hattad/ 25. (26. 27.

Þiljpt Ljþ er kómed í sañre Guds Rýningu/

Gud að þetta geingz yper alla aðra Disku/ 31.

Huðnen Samtefngingu Guds og christens
Mans Salar fle hattad og vared? 33. 34. 35.

Um Samtefnging Salar og Ljþama/ huð
nen hefe er hattad/ 36.

Þiljpt Ljþ gíðrer þann Ríetteruada hraustan
og Hugdiarþan/ 37.

Þridie Capitule.

Huðsu allar Stiepnur eru skapadar vegna
Mannsins/ Enn Maduren vegna Guds/ so hann
skyllde lípa eiljþlega/ 39. 40.

Þriggja handa Stiepnur eru af Gude skapad
ar í vpphæpe/ 41. (42.

Syrer Guds Son eru allar Stiepnur skapadar
Guð Gude hefur geinged til þess að skapa
límen og Jórd? 43.

Hvar þyter hann hefur Eínglana skapad/ 45.

Stiepnur Guds eru með tueñu mote/ 46.

So er Maduren af tueimz Glutli skapad/ 46.

Þui Gud hefur Mañen skapad? 47.

Storde Capitule.

Maduren epter Guds Mynd skabadur/ atte að
vera

Registur.

vera Zeimile/Bwstadir/Mustere lifanda Guds
eilíplega/48.

Guðsfu Guð er ómalanlegur óendanlegur/49.

En er þó eðle í öllum Stiepnunum heilður alleit
na í síne Mynd/sem er Maduren/50.

Guðr og huilt ad Guds Mynd er/eppter þre
Maduren var skapadur? 51.

Guð er Ríðrleikuren/og hans Ríðrleike klem
ur þessi af öllum guddomsins Personum/52.

So vill Guð ad vor Ríðrleike kome/af Liart
anu/Salunne/og Mattenum/52.

So sem í Guddomenum eru þrjár Personur/
en er þó ein Guð/so er í Mañenum Preñing/ og
er þó eðle nema ein Madur/ 53.

Mañsins Preñning er Mynd og Lýting þeir
rar guddomlegu Preñningar/ 53.

Samlyking eða Samjöfnudur þessara tveggja
Preñinga/54. (Sonar/55.

Mañsins Sál þyrir Salled var Speigell Guðs

So sm Tungled er Speigell Solareñar/so var
Mañsins Sál Speigell Guds Sonar/ 56.

Samjöfnudur guðlegur Speke Sonarins við
Mañlega Sál og Skynfeme/57.

Mynd Guds í Mañenum þyrir Salled var pull
fomen Ríðrleike til Guds og Maungans/ 57.

Það verður bevisad bæði af Lögmañlenu og E/
uangelio/ 58. 59.

Spurning/Sie Ríðrleikuren alleina Guðs My
nd/hvad verður þa af öðrum guddomlegum Dyr
dum og Mañkostum? 60.

Innbyrðis astar Ríðrleike a millu Guds og
Mañsins/er sa ellste Sattmaale sem og vera mun

og vera að eilípu/63.

Junbyrdis ástar Ríkarleite á milli Guds og Mannsins/er þá eilíste Sattmæle sem og vera mun og vera að Eilípu/63.

Guðrnen Gud sem er ómælanlegur kunnur að búa og vera í auðvirklegum Mannanna Sonum/64. 65. Símtu Cap.

Guðrnu Gud hefur Máttinum til góða skapad Heimen allan og Kinglana 67.

Heimur þessi með öllum Jafbyggðrum Mönnum og Kinglunum er sem eitt Corpus og eitt Lyfame/ En Gud er Ande og so sem Sál þessa Lyfamans/67.

Til allrar Heimans Sköpunar hefur Spæken Guds vered Ráðgjafi og Ráðuneyti Söðursins/ og er settur til Höpðingja og Stjórnara allra hluta/68.

Heimuren er eitt stort Corpus og mikið Lyfame/ En heilager Kinglar eru so sem Lyfs Andar og Braptar í sama Lyfama/Máttyned er Heitad þessa Lyfamans/ En Gud er so sem Sál en vpphyllande allan þessa Lyfama/en er þó búande hellst í Hiertanu Heimans/69.

Item/so sem Spiritus Vitales/Lyfsins Andar og Braptar koma af Hiertanu/og eru þar naðar/So eru heilager Kinglar allra hellst í Hiertanu Heimans/það er/hia Guds heilagre Christne/71. (Sarlunne/72.

Þærdæme þar til af Mannsins Lyfama og Gud vpphyllir allan Heimen/í localiter/en þó eðe persónulega/það er/hafi er eðe eitt með Heimenum/so sá Sölen og Lyfamen er ein persóna

Sona/ 73

So sem Mañleg Styrseme/jñan Lykama/ver
far mykka Glute/eins og vøre hun allstadar/ So
vmhóndlar Guds Sonur allar Stiephur i Sier
sialpum/og er allstadar i öllum Stöðum/74.

Umíting/ ad Mienn hugleide vel og vandlega
þessan Leyndarðom/ 77. 78.

Siötte Capítule.

Um farfæld og Sölu þess Mians/med húðrñ
Gud er bwande/81.

San er Vinur Guds/ 82

San er lip:ande i Gude/ 82

San er vñs i Gude/ 85.

San er audugur i Gude/ 88.

San er alle megnande i Gude/ 89.

San er þullskomen og algjörður i Gude/90.

Siöunde Capítule.

Dyrð og övmræðeleg Söla Adams pyrer Sall
ed/ 92.

Adam hafde tuðpallt Lyp pyrer Salled/ 93.

Samteinging og Lining Guds og Adams pyrer
er Salled/ 94. (ingat/95

Avóxtur og þrepallt Gagn þeirrar Samteing

Liberum Arbitrium/Sialpræde Mañsins pyrer
er Salled/ 96. 97. (ed/ 100.

Suðrñu allt gied vel og skickanlega til pyrer Sall

Suar pyrer Gud gap Mañenum eitt Þodord
ad hallda/ 104. 105.

Suðrnen þrafi hefde þared i Zeimenum/ hepi
de Adam eðe syndgast/ 107. 108. et cr.

Attunde Capítule.

Suðrlyka Stjornan og Stickan Sonur Guds
hafde

Registur

hæfde sett og skickad í Heimenum/115

Í more þeirre Stíckan og Stöpun reiste Sat
an sig/og hvar pyrer hafi görde það/ 116.

Diöpull er þyrstur Sæder Lygefiat og Mann
drapsins/ 118.

Suðrðu Diöpull þalde sig í Höggormenum/119.

Tiunde Capitule.

Um Synd og Fall Adams/og huðnen það bat
til/ 122. 123.

Suadan Dauden er kómen/og alle Illt/125:

Suðnen ad Hugu þeirra Adams og Quu opit
öðust/og hvar pyrer/ 126. (dams/126

Suad margfalt Illt kómed er epter Fall H

1 Í staden Guds Myndar er kómen afskapleg
Diöpulls Mynd/ 127. (Rauðe/127.

2 Í staden Sonarlegs Arps og Anda/Wynd og

3 Í staden Lypsins Sott og Daude/127.

4 Í staden Samteihgingar við Gud/Girnd og
Sysn til alls hins Illa/ 128.

5 Í staden andlegs eilyps Lypps Salarefiar/and
legt Myrkur og Sauiska og eilypur Daude/129.

Stúðlegt Lyp er alle spilt og þordiarpad/130.

Sollblegur Daude huad hafi er ? 131.

Undlegur Daude huad hafi er ? 131.

Suad og hullitur sa ariar Dauden er ? 133.

Tiunde Capitule.

Vegna Syndar Adams er Gud burt vifen þra
Heimenum/og Jorden böluð m3 signum Inbygg
törum/Mönnum og jllum Ringlum/135.

Ellepte Capitule.

Um Reide Guds Sonar og Vandlátting/vegna
Mansins sem var af hönum skapadur/136. Witt

Registur

Étér Epterdame af Startanu/ þegar það er
dauðlega fætt/137. (138.

Gud er réttlatur/kann ekki Syndena að lyða/
Spurning/Sie Gud Ríkslesturen húðnen kafi
hann þá að reidast ? 140. 141.

Spurning/Med þú að Gud er Réttlatur/hu-
ðnen gat henn tekið Mannen til Nadar/ad ökre
infæu sínu Réttlæte ? 142. 143.

Um Agreining gudlegs Réttlætis og hñs Mýsk-
unar þyrir Rade guddomlegrar Þrenningar/ Og
Lepndarklögú Gudz stranga Réttlætis/144. 145.

Nad og Mýskun Gudz bíður um Vægd og Lín-
kind/146. 147.

Sa gamle Diöþull og Höggormur klagar Máñ
en þyrir Bude/149.

Guds Réttuñse klagar en þan synduga Máñ/
og frepur han Reifningskapar/150.

Þar við skilpest Máñskiepnan/og leitir Ra-
ða hia síte Skynseme/en það stodar edert/151.

Su himneska Vog gudlegs Réttlætis/ m3 heñ
ar tuesmur hangande Metaskalum/ 152. 153.

En öñur Lepndar Klögum gudlegs Réttlætis/
So og Larmaklögum Guds Mýskunar/154.

Tolpte Capicule.

Speken Guds/hans eilypur Sonur/tefur Dag-
med þeim Systrum/Réttuñse og Mýskun/og yþ-
er vegur allr þeirra Mælepne og allan Afslatt
Diöþulsins/ 155. 156.

Meining Satans var i þyrstu/ad vmtarna all-
re Guds Stipan og Stíkan/ og gíðra Speken
Guds að Spotte/hvad hönum tofst ekki/ 157.

Speken Guds gíðrer þyrst báðar Metaskaler
gud/

Registur.

gudlegs Ríttlatis þápnvægar/hvar af allur lív
mænir verður gláður/158. (159.

Ráð og Meining Guds guddomlegrar Spéte/
Um Dom og Viskurd Guds Sonar/ yper nýðr
íngs Mundum ohreinum/160.

Radagiörð og Afsetningur Guds um Endur
lausn og Endurnýan Mánsins/162.

Og huörnen su Endurnýan Mánsins og Heim
sins skule skile/163.

Um Friðskap og Orinattu milli Guds Son
ar og Diöpsulsins/163. (tar/164.

Ríttunse Guds og hans Mýskum verða þorlyt
Ráð og Samþýkt Heilagrar Preminnar/ ad
Sonur Guds skyldi koma i Heiminn/165.

Önnur Bók um eilíft Líf.

Fyrste Capítule.

Með huörnum hattu Gud Almattugur setur
sig upp i mote Diöplenum/ þyrer Solldgan síns
eingietins Sonar/167. (pulen/169.

Um Stríð og Þardaga Guds Sonar við Diö

Um Skípan og Stíðan Gudz/ad þeir himnesku
Andar skyldu þiona Máñenum a Jörðunne/169.

Satan villde eðe það gíðra/ad þiona Máñen
um/helldur vera Herrar yper hönum/170.

Það lýður Sonur Guds eðe/og þar þyrer jela
best hafi Máñlegu Solldde/170.

Suörnen Diöplenum verður við þetta/172.

Samjafnan þyrsta Adams/og hins annars/172.

Suörnen Utvalder eige lýter ad verða sýnum
Lausnara og þyrsta Adams/173.

Gud hootade Diöplenü eins Ríksu Sæde/176.

En

Registur

En Satan skilde það eðle / og lagðe Guds Sýr-
erheit vt a annan hátt / 177.

Guar þyrer Gud leidd Blindleika Heimans i so
langa Tíma i 4000 Aar / 178.

At Dögum Augusti Keisara var Rýke Döpuð/
stæst og megtugast / 179.

En þegar hans Rýke var sem sterkast / og hann
varde sem sýst / þa lét Gud sin Son taka mann/
domlega Natúru / 180.

Döpuðen kúste eðle að sta við Guds Ræde og
Keyndarðom / hann hýrðe allt annað / 181.

Guð sin dafamlega og heimuglega Guds Sonur
þor að taka a sig manalega Holldgæ / 181. 182.

Þriðje Capitule

Andlegt Brúllaup Guds Sonar i Lúpe Jom-
þur Martu / 182.

Sonur Guds þæðest sem aðrer Men / nema þ/
i þui Holld og Blode býr öll Sýlling Guddom-
sins personulega / háðande allar Stiepnur ster þy-
rer Augum nálagar / 184.

Um forseinging Simeons og Annu / og annata
þleire Zeislagra epter Guds Sonar Holldgæ / 185.

Guar þyrer Sonur Guds þæðest so þatæflega /
186.

Glede og Sögnudur gudlegar Christne / regna
Guds Sonar Fæðingar / 187.

Fjórde Capitule.

Sieruist Herrans Christi hier i Heime / um
xxxiii. Aar / 188. (de / 189.

Um Sieruist Christi eru vii Gretnir merktan
Guð sin Sonur Guds var allstæðar i öllum æt-
tum / sine medtefene manðomlegre Natúru / ein
liet

Kegistur

1. Ilet þo Gollbed vara og þroast epter natturlegum herte/189.

2. Guðsfu Sonur Guds lætur Máðdomlega Nat-
turu hapa alla Glute fler þyrer Sionum nalaga/
í sínu heimuglegu guddoms Ríose/ 190.

Guð Sader syner sínum Syne í Gollbenu alla
Glute/191.

Guðnen og hvar þyrer hñ giðrer þ/191. 192.

Syne Guds eru allar Stiepnur nalagar í Goll-
benu/og epter Máðdomsins Nat-
turu/192.

3. Christur var í Guds Mynd/og Ilet þo stund-
um sía sína guddomlega Dyrð/193.

4. Sann hiesle eðe sína guddomlega Mynd þyr-
er Rann/lyta so sm giðrde sa þyrste Adam/194.

Samjapnan hins þyrsta Adams og añars/194.

Guðnen vor þyrste Adam var þreistadur og
þelldur/194. (rum Adam/195.

Guðsfu Diðpullen tekur vara vppa þeim öð-

Ög þreistar hans med þreisu mote/195.

Syrst að Christur skyllde misbrwka sitt Gud-
domlegt Vallð/og hallða það þyrer Rann/196.

Þar næst/ að hann skyllde misbrwka þionustu
heilagra Ríngla/ 197.

Það þreia/ Diðpullen hugde sier að blinda
Christum med Missýningum/197.

Guðsfu Christur ver sig/og sigrar allar Sreist-
ingar/ 198. (en/ 198.

Ög lætur sía sína Dyrð epter Siguren þeingi-

5. Guðnen Christur mintar sig/ og tekur á sig
þions Mynd/ 199.

So hann ber allar Geimsins Synder/ 199:

Sann bidur um Rad og Mlyskun sem meste Glæ-
ði

patnabur/200.

Samn er sa allra þatækaste og snaudaste/200.
6 Dm Herrans Jesu Christi Rall og Enbætte
sem er að predika/og að gjöra Kraptaverk/201.
7 Suilfta Opsökn hafi hefur að Diöplenum lid
ed/202 Og huad margþallda Slægd og List Diöþ
ullen hefur í þramme haft við Christu/202. 203.

Símta Capitule

Suðrsu Christur verdr að þremur sifnum Övin
um/punglega þyndur og þlaðgaur/204.

1 Fyrste Övinur var Dauden/med sifnum grimm/
lega Daudans Brodde/sem eru Synder alls Heims
sins/204.

Þyngd og Þyrde Daudans og Syndanna/205.

2 Annar Christi Opsöknare var Diöþu len/og
hans Þrædur sem er Verölden/205.

Það Christur var so særlega fualen og þyndur
var mest og hellst Diöplenum að fienna/206.

Þóðrar stærlegar Greiner/hvar þyrer Diöþ
ullen gjörde það/207.

Suðrsu þyrsta og seinasta Greifting Diöþulsins/
voru samhljóðande/Stírtu Sonur Guðs/Stírtu
Sonur Guðs/208.

Dm Galenskap Grímd og æði Gyðinga/og Högg
og Slægd Diöþulsins/209. (sku/210.

Dm ofeiganlega Christi Þolemmæde og Gix.

3 Þreidie Opsöknare Christi/var Lögmalesins
Báluan/210.

Suðrsu Guð Sader höndlar streingelga við
sín Son a Þrossen/211. (enun/212. 213.

Dm það þunga þrautar Strýð Christi a Þross

Síðte Capitule

W e e .

Andstær

Registur

Andlát Christi á Þrossenum/214.

Salen Christi þor eptir Dauda í Paradís/215
Síðunde Capitule

Um Blod og Vatn sem rann úr Christi Sigðu
epter hann Daudan/ og hvar það hefur að merki
fjá/216.

Um Gagn og Nýtsemi Guds Sonar Grepi
erannar/217. Attunde Cap

Um Níðurstigning Christi til Helgata/ til að
móta í sundur Höggormsins Höpud/218.

Þiðpull vísse eðle að Christu var Guð/mesnte að
hann væri að eins/Heilagur/Syndlaus/ Óskafon
úr Guds/eins og Adam þýret Fallet/219. 220.

Huðsfu að Dauden fúelger Christum /falpum
ster til Bana/221.

Huðsfu að Bloded Christi ofkar og frefur
Gepndar/a Þiðpslenuh/222. 223.

Um Skipte og Viðureign Christi og Satans/
þar neðra í Heliaf vjete/223.

Gagn og Nýtsemi Herrans Christi Níðurstig
ningar/226. Níunde Cap.

Þiðpull verður að Christo þangadur og veiddur
úr/eins og Fiskur á Hingla/227. (aþ/228

Þame og Eptirlyking Sparmannsins Jonn

Gagn og Nýtsemi Vpprisuðar Christi/228.

Tíunde Cap. (fen/229.

Níðtall þiðlde Heilagra er með Christo vppri/
Christur er strax epter vpprisuna þingeingen í
signs Söðurs Dýrd og Rýte/230. (na/231.

Um synelega Vppstigning Christi til Himn

Um Herrans Christi Triumphum og sigur á
eðd/ tekted til dæmis/ að verallblegum Höpdingi
tum

Registur.

sum/232.

(vppstíggjen/234.

Guðr sa Gímen er/ i huðen Sonur Marsti er

Guad Christur hapest ad a Gímnuni/234.

Vm Gagn og Nyrsemd Guds Sonar Vppstígg
ningar/235.

Ellepte Capítule.

Vm Setuna Christi til Guds Almattugs hæg
re Landar/236.

(Dar/237.

Guad það merker ad sitia til Guds hægri San

Þo hñ sitie til Guds hægri Landar epter mañ
domlegre Natturu/ þa er hann þo same nalagur
öllum Stiepnunum a Gímnne og a Þórdu/238.

Guar pyrer Christur drottne nalagur yper ölli
um Stiepnunum/239.

Spurning? Guar pyrer Christur hefur eðe fast?
ad Diöplenum vt/strax epter syna Vpprisu/240.
241.

Tolpte Capítule.

Lingadkoma Herrans Christi ap Gímnunum til
Domsins/242.

Seinuðu Dagar huðes Mans eru tveir/243.

Christur kemur til sína Vtvaldra/eðe ad eins
a epsta Deige þessa Seims/ heildur lqta a þeim
pyrra þeirra seinasta Deige/245.

Epterðame eins konunglegs Þrövguma/245.

Sæler Vtvaldra sapnast samā i Paradís/246.

Guðnen til mune ganga a þeim almennelega
seinasta Deige/246. 247. 248.

Þridia Boð vm eilífpt Líf.

Fyrste Capítule.

Ein Bæn vm sañan Stílning þíðhaletta Leyr
ndardoms vm heilaga Endurþæðing/250.

W e e y.

Guðr.

Registur.

Suðr þu þasamleg að er Mánsins þyrsta Söðing
250. Þó er Endurpæðingen mytlu þasamlegre/
þidem.

Stútt Styring Endurpæðingareinar/252.

Suðr þu Mádur skule þúttu Mále skilla
þessa Endurpæðing/253.

Suðr þu öll Bygging Himens og Jarðar/er (til
að þapna) þó sem öliett Ruína/gangande með Gu
ðs Christne/254.

Þar eru þíorer Gluter (þó að seigla) sem þung
aðer eru huðr að öðrum/255.

1. Sýr þer Gud alla Glute í synu Orde/255.

2. Þá er þesse Heimur öliettur að Guðs Christ
ne/256.

3. Þar næst er heilög Christne þunguð að stera
huðriu Ríoffens Þarne/257.

4. Að syðustu er huðr heilagur christen Mádur
þó sem öliettur að Christo/og hans himnesku Rí
pe/258.

Suðr þu þetta stí að skilla/259.

Annar Capitale.

Samiapnan þess þyrsta Adams' og annars /og
þeggja þeirra Þarneigna/261.

Null G. Þrening endurpæðer/262. En þó er
í þessare Endurpæðingu /Grein giðrande á nulle
personanna Guðdomsins/263.

Guð Fader er þó sem einn Kongur sem Þrus
laup giðrer Syne synum/263.

Sann gíepur Christum saman við Seilaga
Christne/264.

Jesus Christus vor annar Adam elur andleg
Rörn við Seilagre Christne/264.

Tilgangur

Registur.

Tilgangur Guds að endurþæða oss / 265.

Þriðje Capitule

Moder vor andleg er Ecclesia Militans / Christne Guds / sem hjer í heime er í standanda Stríðe í mote Diöplenum / 267.

Guds Christne er synleg / 268.

Sun er og lýfa ofsynleg / 269.

Enn er þó ein og hin sama 270.

Þennar Límer eru sumer lípande / sumer dauð er / 271.

Suar þyrer lípande Límer Chrestnennar lýðe hellst Kroff og Morgang / 272.

Mismunur á milli Guds Christne sannrar og þeirrar þölsku / 273.

Suðr og húslyktur að sie Vterus og Ruidur vorrar andlegrar Modur / sem er Christnen / 274.

Suð langt og vjðt sa Vterus tekur / 275.

Om Dyr og Ingang í þenna Vterum, eða í Rýste Truarennar og Guds Sattmala / 277.

Í Skyrmenne verður Maduren þyrst andlega gieten í Vtero og Ruide G. Christne / 278.

Í Ruide Zeilagrar Christne verðum vier myn dader og skapader til eilýps Lýps / 276.

Vor Gæða í þessum Vtero gudlegar Christne er Guds ORÐ / og af þús hópum vier vora Vær ing / so sem Bærned í Modur Lýpe / 280.

Fjórde Capitule

Sæðed vorrar Endurþæðingar er Guds ORÐ 282. Og hvar þyrer Guds ORÐ fallast lípanda Sæde / þidemi.

G. Ande / er (til að jafna) so sem Vindur / Enn Glöð eða Þyrur Vindarens er Guds ORÐ / 283.

Spurning / Guðnen Guds Orð kunne að vera
Vterus og Ruidur S. Christne/og so lifa Sæde
vorrar Endurpæðingar/ 284.

Huad stor Magt huðrium Mætt liggur á Guds
Orde? 285.

Guds Orð /það Himneska Sæded/er jnnepal?
ed i Røgmalenu og Euangelio / 286.

Vm Guðz Røgmal/huad það er/ 286.

Vm Euangelium/huad það er/ 287.

Syrer Euangelio eru tuð Infigle/ 288.

Þa Himneske Adam görer sjna andlega Euu
gudlega Christne/edde alleinasta Olietta /hellður
glepur hann henne sitt Hóld og Blod/ að eta og
dredka/hefte til Lyfsgunar/ 288.

Merkteleg Meining S. Augustini vm þessan
Reyndardom/290.

Guð i sjne guddoms Veru fann edde að vera vor
Sæda i þessu Lyfte/vier erum synduger og oprey
fer þar til/ 291.

Þerýsingar vppa ovmæðelega Mætt og Rísku
Guds Sonar til vor Mætt/294.

Simte Capitule.

Vm þau ytre Verkpære sem styrkia og stöð
til vorrar Endurpæðingar/ 295.

Modurlýp Zeilagrav Guds Christne hefur
sin Mætlagang og Lætt/hvar med Ríffens Börn
þa sjna Sælar Mæring / eins og Barnkínden i
Modur Ríde/ 295.

(re/ 295.

Guds Ords Þienarar eru lifa Guds Verkpæ.
Þeir hafa og lifa þann Þrys og Orðstyr/ að
þeir endurpæde Mætt/297.

Guð vill Predikunar Embætted skule i Zeid
re hapt

se hapt vera/299.

Þa Ginniske Brædgumen er farnpramt þess
diftunar Embætte/nalagur/í andlegu Ljpe Guds
heilagrar Christne/300.

Stótte Capitul.

Gudnen eda með húðrum hætte að vler ver,
dum Endurþædder/það sama er húð þyrer mað
legre Skynseme/ 301.

So þurðanleg sm er natturleg Sæðing Mænsins
so er Endurþæðingen myklu þurðanlegre/302.

Gudnen það gange til um Endurþæðingena/
og huad Endurþæðingen er/303.

Endurþæðingen er Guds Verð/huðr ed offkall
ar og vpplyser/og gíðer off so sem nyar Skiepn
ur/ 304.

Endurþæðingen Mænsins er kómen og þalen í
tveimur Slutum/sem er/í Mænsins Deyðingu/og
hans andlegre Ljþgan/305.

Andleg Mænsins Deyðing/huad hun er/306.

Til andlegrar Deyðingar hefur Gud vii Ginn
neskar Þndþyllur eda Steyte/til að sára og deyða
Mannenn/308.

I Su þyrsta/ er Skulda heimting Guds/ eda
Skulda reikningur / 308.

Huad stíktur Skulda reikningur verkar/311.

II Vppvæðing allra umlíðena Syndar og Glæ
pa/ 311. (etclatis/314.

III Þeskuþan og Þurtkastan alls höfðlegs Kí

Huad þesse þyllan þraptar og verkar/ 315

IIII Siórda þylla er Auglýsing og Openberan
þórrar vppruna Syndar/316.

Þraptur og Verkan þessrar þyllu/ 317.

Þ e e iij.

þylla

Registur.

v Pýla er Rögnafríðsins Dóluu/318.

Guðrönn þessi Pýlan færir/319.

vi Stonar Speigell gudlegrar Reide/320. Og
huad hafi verkar/ 321.

vii Pýla er Sælarænar Læpt og Stödur/322.

Þraptur og Verkan og Sarrinden þessat Pý
lu/ 323.

Þingen Syndare verður endurþæddur/ nema
hafi verðe áður færður með þessum vii Steytum
og Pylum/ 324.

Aðrar Partur Endurþæðingar vorrar er komin
i andlegre Lypgan/325. (Hattad/326.

Guad andleg Lypganen er/og Guðrönn þessi er
Til andlegrar Lypganar heyrar vii. Lænings
Jurtir/328. 329.

i Sýsla Lætn. Jurt er Riettelæting hins Syn
duga/þyrir Truna a Jesum Christum/ 330.

Þetta Riettelæte Christi Guds Sonar verður
off bedad og þræmboded i Evangelio/330.

Evangelio heyrar og til Skýnnu/ Aþlausnu/
Auðldmarstýðnu/ 331.

Guðrönn að Riettelæted Christi og hans Sakley
se verðe offþyrir Truna tilreiknad/ 331.

ii Aðrar Lætn. Jurt kallast Adoptio/það er
so sem Aþleidsla/ sem off giðrer að ofka Dönnu
Guds/ 332. (iii/333.

Guad dyrdarlegt það er/ að vera Guds Ba
ðslagur Aðde Guds i vorum Liðtum er Sýr
ting og Stadþesting vppa það að vier sicum Gu
ds Dönn/334.

iii Er vor andlegur Þættskapur við Christum
það hinneska Þrævguma/335.

Sýrer.

Registur

Syrer andlega Trulopan erum vier ein Lyfta/
me med voru himneska Brwdguma Christo/336.

Syna Trulopan stadpæster vor himneske Brwd
gume vid oss med synu Hólde og Blode og Heilð
gum Anda/337.

Heilagur Ande er Þínigle Guds þryðt a Lide
tu vtualdra Mañia/337.

IIII Stórda Jurt er Sambwd/Vist og Vera Gu
ds i Mañsins Siarta/338.

Up þessare Sambwd Vist og Veru Guds med
Mañenum koma þrennar Vertaner/eda þrir Le
yndardomar/339.

Lín þyrste kallast Idiopœia, þegar Gud seiger
sær veitt og giørt það off er giørt/340.

Annar kallast Metapœia, þegar Gud görer
Jarteikner þyrer syna Heilaga/340.

Þridie kallast koenopœia, þegar Gud og Mað
ur regna i sbyrdis Samteingingar/eru báðer eitt
samuerkande/341.

V Læfn. Jurt er Vtualning Guds Barna/ til
ad vera þyrer hönun Kongar og Riennemenn/
341. 342.

Om Riennemanskap Guds Vtualdra/343.

Vni Kongdomi eda konunglegt Valld þra/344.

VI Er Þendurnyan Mañlegs Lugskot3/345.

Þame sigkrar Þendurnyanar a Guds Heilög
um/ 346.

Þndeleg Orsöf/ hvar þyrer vier skulum vera/
Guds Börn og hans Mustere/347:

VII Siöunda Jurt er Greinisan og Reynsla
Guds þyrer Kroff og Morgang/348.

Þame Þauidis Kongs/hvad opt hann var reyn
D e e v. dur.

dur og hreinsadur/349.

Þessar vii. Zeissu Turtur heyrta tlf samans/ so þar er huðr samteingd við adra/ 350.

Guðnen ad 4. Ande verke Mañsins Endur þading med þessum vii Zeissu Turtu/350. 351.

Guðsu ad vor himneskur Adam er baðe Oppi hap og Under vorrar Endurþadingar/352.

Guds Syrerheitum hlötum vier ad trua/352.

Giðruast Vert vorrar Endurþadingar geing ur þurðanlega og þasamlega til/353.

Amiñing/ ad hura vel og vandlega vni þessia Endurþading/Þui þar vnder er tomen Mañsins Saluhialp/354.

Síðunde Capítule.

Til huðrs og huar þyrer ad Gud villie Mañen Endurþada ? 355.

i Syrst verðum vier þyrer Endurþadingena Þórn Guds og Samarpur Jesu Christi til allra himneskra Múðpa/356.

ii Syrer hana verðum vier andleger Lider og Limer Lykamans Christi/og eitt Gollð med hðnum/vegna andlegar Trulopunar/357.

iii Vier Endurþadumst til þess/ad Gud bve og bygge med oss / so sem i signu Mustere/358.

Guad ovmræðeslega haleit Dyrð og Sala þad er/þegar Gud er og þyr med Mañennum/ 359.

iiii Endurþadingen giðrer oss ad Rieñemðnum og þrestum Guds/360.

v Sin giðrer oss ad Zeilögum Kongu/sem skul drottna og ríktia/361.

Þessar þim endelegar Orsaker vorrar Endur þadingar eru vel hugleidande / 362.

Actun

Registur.

Attunde Capstule.

So sem Darned þær í Modurlípe sína nattur
lega Mynd og Sköpun/363:

So þaum vier Börn Lioffens vort Ljþ andi
legt/vora Sköpun af Gude/in Vtero Ecclesiæ,
í andlegu Ljþe gudlegrar Christne/pyrer Endur
þæðingena/363.

Ljþneskt Ljþ þess Endurþæðda hier í Ljþe
er Ljþ Truareñar/ en ariars Ljþs er þad Ljþ
Sköðunareñar/ 364.

Vidvörðun/ad Mienn þare eðe ophætt í þessum
Leyndardome/so sem nu giöra marger Afasuyser
í öðrum Lönðum/365.

Vier eigum hier í Ljþe/ad lata offnögja Ljþ
Truareñar/ 366.

Són Skýring a Ljþe Truareñar/Luad þad er/
Luðnen þui er hættad/366. 367.

Vort ljþneskt eða andlegt Truareñar Ljþ hi
er í Ljþe/ hefur vii. Proprietates, sköðaða
Art og Tegund/hvar af sta og merktia ma/huðr/
ier þetta ljþneska Truareñar Ljþ hapa m; fier
eða eðe. 1 Og er hið þyrsta sannarlegt Ljþ
telæte/368.

ii Afad/Truen a Jesum Christum/370.

Luðr og huilýt ad sic su Tru/371.

iii Þridia Art og Tegund gudlegs Ljþs er Vo
nen/ 372.

Vitnisburder og Dæme skýkrar vonar/373. 374.

iiii Sleðlaus Riðrleite/og huðnen hönnum ei
ge ad vera hættad/375. 376.

v xxy Glyðne/eða Godverken/og huðnen þeim
sic vared/377. 378.

Siötta

vi Siotta Art og Tegund gudlegs Lyps er chri-
stelegur Riddaraskapur/379.

Guorsu ad endurpæddur Madur hlytur dagle-
ga ad standa og stryga i more Heimenum/Diöple-
num/og synu eigen Gollde og Blode/380.

Þad ber og til/ ad Madur hlytur stundum ad
þreyta við Gud sialpan/381.

vii Syðast er Heilög Þolenmæde/382.

Amíning ad Madur huðr christen hugleide
vel sitt natturlege Lyp/og sitt andlegt Lyp/ og
bere huðr saman við arian/383.

Barnsins veyt Lyp i Modurslype kienar huðr
sinn Mañe christnum ad skynia/huðrnen hann a
so sem Guds Barn/ad haga og hegda ster in Vt
ero Ecclesiæ,i christelegre Kirkju/384.

Amíning/ad Madur huðr christen i þe sig dag
lega i adur greindum Dygdum og Mamtostu-
um/384.

Tiunde Cap.

Guorsu allur Maduren hlytur ad verda endur-
pædd:/Synt Sælen/Syðast Lykamæn/386. 387.

I huðriu heilst Endurpæding Sælarennar og
Endurpæding Lykamans sie lykar/388.

Ad eðe verda aller Menn Endurpædder /þo
Christner fallest/389

Allt mannlegt Ryn skiptest i tuenna Glöða /
og huðrier og huilykar ad sie Verallðarennar
Syner/390.

Guðr og huilyk ad eru Guds Börn/391.

Tiunde Capitule.

Tuent er þad sem Gud gtepur sinne Christne
hier i Heime/ sem er daglegt Braud/ Þad annad
Þross og Motgangur/393.

Daglegt

Registur.

Daglegt Braud merker þiðgra handa goda G
nce og Guds Velgiörninga/394.

Sa þyrste er Stjórnā Himens og Jarðar/395.

Míar er Þiórg og Mæring Lykamans/ 397.

Pridie er Hionabands Stietten og Zwskapar
laged/ 400.

Stiorde er chrifteleg Yperuallds stiet/ 401.

Huar þyrer að Gud halde þessum Geime so lei
nge við magt/396.

Huar þyrer Gud late Mæn leinge lípa/399.

Huad Kroffen er/ Og huar þyrer Gud leggur
hafi vppa of/404.

Huad margþalldar Gagnsemder Kroff og Mót
gangur leide epter sig/ 405.

Ellepte Capítule.

Huor að fle Orsöt til Strýds og Þardaga a
mille Guds Sonar og Diöþulsins/409.

Ecclesia Militans er Chrifne Guds sem berst
við Diöþulen/ og er ætgd ollett að Guds Börn/
um/ 410

Huorfu sa himneske Adam er jafnan hia síne
chriftelegre Kírku/og er bæde Saderen og Söf/
red/ 411.

Öpreidar epne mille Christs og Diöþuls/412.

Tuent hepur Satan i þramme/ i móte Guds Chr
ifne/sem er slalps síns Mægt og Slægd/og sína
aðstodar Mæn og þylgiara/ 413.

Valld og Slægd Diöþuls er þalen i Lyge og
Mændrape/ 414.

Þpterðame Lygefiar i Paradýs/415.

Um hans Mord og Mændrap/416.

Huorfu Satan mest og heiligt hatar Guds Ord
og

Registur

og predikunar Embætted/417.

Hvar pyrrer Menn eru nu so fallðer og farger
ad glepa og styrkia til Guds Þionustugjörðar/hia
þui sem pyrr meir? 417.

Orðit hvar pyrrer Diöpull hatar predikunar
Embætted/ 418.

Huðrfa Satan astundar lufa ad hindra Guds
Ords Tilheyrendur/419.

Um Diöpulsins adstodar Menn/og þa hönum
veita Lid/sem eru aller Ogudleger/ 420.

Ap þeim eru sumer Christner/ Sumer Ochri
stner/ 422.

Þar með þylger Diöple þa gamle Adam/vort
elged Solld og Blod/ 423.

Med huðrtum hatte Christur stande Diöpleni
um i mote/og þui Christr nepnest Michael/425.

Huðrnen hann berst vid Diöpulen med signu
heilaga Orde/ 426.

Þienarar Christi i þessum Bardaga eru Guds
Kinglar i Christneide/ 427.

Kinglar Guds eru med tuennu mote/Adrer eru
syneleger/adrer ofsyneleger/ 428.

Huðrnen syneleger Kinglar beriest i mote Diö
plenum/429.

1 Þeim þylgia aller promer Christner/huðr i þi
nu Kalle og Embætte/430. (ar/431.

2 Aller gudhrædder Vallðsmen og Þverbodar?

3 Aller gudhrædder Tilheyrendur/ 432.

4. Aller promer Bændur og Børmen/med Þuist
um og Børnum og heimilis Mönnum/432.

Þeir ofsynelegu Kinglar sem berlast vid Diöpl
ulen eru heilager Guds Höpdingiar og Höpud King
glar

Registur.

glar/ 433.

Guðr Gagn Christne Guds hape ær þessare
Barattu/sem er/ad Diöpullen verður vt skirpadur
og fastadur wr Ginnenum/það er wr Guds Gef,
lagre Christne/434. 435.

Þegar Diöpullen er vt fastadur/þa gledlast all
ær vtualdar Sæler. Þat eptær þylger nöður stund
legur Fríður i Christnesne/437: 438.

Tolpre Capítule.

Guad leinge vor Endurþæding stendur yper/
það skyrer off S. Þall/Sem er/Þra þui vier er
um skjæder/og allt i Dauban/440. 441.

Daubastund hins Rietreudada/er Under Endur
urþædingarennar/og vor nyrrar þædingar Þagur
i það Bilyþa Lyped / 442.

Epterdame ær hollblegre Sædingu/ 443.

1 Samlyking christeleggar Rirkju hær i Geime
vid ollieta Barns Moder/444.

2 Samlyking Barns Sylgiuñar vid vorn hollbo
legan daublegan Rytama/445.

3 Nær Barned er þullskapad i Modur Lype/
þa girnest þ ad leysast/So eins per Guds Børn
um hær i Geime/ 446.

Epterdame Geilagra þær vppa/447.

4 Samlyking gudleggar Christne vid Jodsuka
Konu sem þynest i synum Barnburde/448.

5 Samlyking/ So sem Barned leggur þra sier
sina Secudinam / eða Sylgiu þa það þædest / so
hlytur Madur þra sier ad leggja sinn daublega
Rytama/ 449.

6 Samlyking um Riosmodurena sem hialpar
og styrker til hollblegrar Sædingar/ So hialpar
Gud

Gud þeim deyande Christnu/ a dauda Seunduro
ne/ 451.

Su Þiorda Boken om eilíft Líf

Fyrste Capítule.

Öm Geimþór christena Sælna wr sýnum Líf
kómum þm i eilíft Líf/ 453.

Tápnstarr sem Sæln ljdur ap Lýkamanum/
þa er hun i Paradís/ 455.

Christen Maduren verður þess yngre sem hann
líper leingur/ 456.

Þpterðame Þarnsins i Modurlýpe/ 458.

Míad Þpterðame ap þeim Blinda sem i Solun
ne situr/ 459.

(te/ 460.

Sæln hefur ónguan Veg ad þara i Símerq
paradís og Lýfe Skodunareñar er eðe þær læ
gt off/ 461.

Þad beugfast med Þpterðame Christi/ 461.

Og annara Seilagra/ 462. 463.

Suar heilse Gud Almattugur er hia sýnum Ri
ettruodum/ þar er hann nálegur med synu Símerq
te/ 466.

Gud er i þessum Geime/ og samblandast hönum
þo eðe/ Lýfa er Símerqte hie i Geime/ og þo
er sitt huðr/ Símerqte og Geimuren/ 467.

Maduren þer wr Modurlýpe i þennan Geim/
Tanquam ab intus ad extra, þar a mote þer Sæ
len ríettruud ap Lýkamanum Velut ab extra ad
intus, 468.

Annar Cap.

Öm Mísimun Lýfs Lýfs i þessum Geime og
óðrum/ huðr ad sie/ þad fíenir off S. Þall 470.

Lýfe eilífs Lýfs er tuðpallt/ eða med tuennu
mote

mote / Það efna kallast Ríkte Truarennar/ Það
annad Skodanarennar/ 42.

Sa Riettruade er allareidu i Símeríkte og Salu
holpen/ 473.

Sannar Þeyfingar þar til/ 474. 475.

Mormale manlegs Stílnings/ 477. 478.

Christur var vnder eins i Símmum og a Þórd
unne/ þa hann talade við Nicodemum/ 480.

Um Ríkte Skodantennar og þrepallðan Símen
eda þria Símmi/ 482

Guar sa þridie Símen er/ 484. 485

Þridie Capitule.

Um sála Guþd og Frid Vtvaldra Sálra/ 488.

I Símeríkte er eilípp Guþd epter alla Almaz,
du yperstæðna/ 490.

Guar þýrer þeir Gudhræddu líðe heil þur Kross
og Morgang enn þeir Ogudlegu/ og huad marg
þallður er þeirra Kross/ 491.

Vtvaldra Sálra hafa ángva Afstríðu/ 492.

Daude Vtvaldra kallast Suepn/ 492.

Sálra Vtvaldra hafa eilípa Guþd og Frid og
Sálu/ i margan handa mata/ 493. 494.

Fiorde Capitule.

Guorfu Guds Rínglar bere Vtvaldra Sálra i
Paradís/ 497.

Þeyfing/ ad Heilager Rínglar tæte til sín vor
ar Sálra epter Daudan/ 498.

Sála og Sáluhjálp Heilagra Sálra er hulen
þýrer holldelegre Stýnsfeme/ 499.

Þessa Heims Sála og öll Þýrð er eðfert ad
reikna hía Sálu eifrar vtvaldrar Sálra/ 500.

Guad olíkt það geingur til um Sálra og Líf
S P P . E m a n

Kamañ/ 502.

Símtæ Capitule.

Um Heimfle eda Arpleipð Vtuasdra Salsna/
503. (urland/504.

Heimfle Vtuasdra Salsna er það himneska Söð
So sem Christur er þaren vndan off/ so komið
vler a epter/ 505.

Arpur Vtuasdra Salsna/ kletur þrami við þær
í himnesku Södurlande/ 506.

Gulligt að er Þyrd og Söla himneskrar Arplet
þdar/ 507. (dar Salsar/ 508.

Suðnen Heilagur Ande hagar stæ við Vtuas
Suðnen Vtuasdar Salsar lopa Gud og þræ/
sa/ 509.

Gymræðeleg þagnadar Glede Vtuasdra Salsna
af Guds blýða Blessaða Andlíte sñ þær sia/ 510
Mællæg Augu kunna hær í Heime ede að lýta
nie lýða Guds Andlíte/ þbidem.

Guds Vtuasdrum leitdest alldrel Gud að sia og
lýta/ 511. (ar/ 512.

Vtuasdar Salsar eru Guds Börn og hönum lýft
þær eru samteingdar við Gud/ og Gud við þær
513. (himneska Elsku/ 514

Syrer þýbyrðis Afstar Ríarlestka og brennande
Síötte Capitule.

Um Paradýsar Sölu og Sögnud Vtuasdra Salsna/
515. (þbidem.

Södurland Vtuasdra Salsna kallast Paradýs
Suad Paradýs merker og hultýft hun er/ 517.

Spurning/ Suðr kann að seigia af Paradýsar
Sölu/ huðr hefur vered þær? Suar/ 518.

Gulligt ed var Lýs þeirra þyrstu Sörelldra
þyrer

Registur

þyrer Sallad/518.

Huad Sonur Guds seiger um Salu Devaldra Salna/so og S. þall/519.

Spurning/Huðet Paradís vtualdra Salna mu ne vera/sa nye Heimur sin skapast skal? Þar suar ast nu til/521.

Siöunde Capítule (ell/522.

Siölde vtualdra Salna mun vera miög mißt

Þar syngia Lopsöng Moysis og Lambsins/523.

Þar sta Gud og eru hia þeirra Lausnara Je su Christo/525.

Vtvaldar Saler eru su rietta Ecclesia Trium phans/sem Siguren hefur þeinged/526.

Hiartans Sögnudur og Forleinging S. August ini eftir þeirre Himnesku Jerusalem/ 527.

Huðesu dyrdarleg ad sie su Himneska Jerusa lem þar vppe/528.

Þangad koma allar Devaldra Saler/533.

Attunde Capítule

Um þa Himnesku Brullaups Siörd Christi til Devaldra Salna/534.

Huad Christur meinar med þeim Ordum/þar hann byður oss ad taka Vara vppa þui Himneska Brullaupenu/535.

Win Eptersykling teken af jarnnesku Brullau

Lyp Devaldra hier i Heime/ er Vpphaf eilyp tar Glede/536.

(ra Salna/538.

S. Ringlar eru so sin Brudar Sueinar Devald Devaldar Saler klaga þyrer Christo/huad þar hapa lided hier i Heime/539.

(asta/540.

Ann Herran Jesus huggar þar hid klupleg

Devaldra Salna Sæda og Dryður i þui Him neske

Registur.

heska Brullaupe/ 541.

Guðræn sa Ginniecke Brædgume huggar og gleður Vvaldar Saler/ 542.

Þær sita Christum Auglite til Auglets/ og i Christo alla Sylling Guðdomsins/ 543.

Þær gleðast mest af Guðs ómálanlegum Afarkarleika og Elsku/ 544.

Þær eru logande af Af og Elsku til Guðs/ 545.

Xiunde Cap.

Um Salu Vvaldra Salna/ af því Gud er þeirra Mustere/ og að þær eru i Gude/ 547.

Guð er Mustere Vvaldra Salna/ og er i þeim/ 548.

(Sala/ 549.

Þar i mote eru þær i Gude/ og það er þeirra Guðsfu Mansins Girnd og Elska er ofðianleg hier i Geime/ En annars Geims verður hun stillt og mun vera vel til Frids/ 550.

Guð þurðanlegi og huggunar samlegur Reynd arðomur það er/ að Guð vill bva og vera i synnum Vvöldum/ 551.

Guð og hvílyfur að sit Kraptur og Verfan chriftelegrar Truar? 552.

Þve Christur nu með oss þyrer rietta TRu/ huðr þó er ekki nema Salpvert/ Guð myklu þramar og þekkar num hann bva með synnum Vvöldum i Gimerjke? 553.

Tiunde Capitule.

Spurning/ Guð Vvaldar Saler hæfest að i Paradys allt til Doms Dags? 554.

Þær lopa og dyrka Guð óaplátanlega/ 555.

Þær rykta með Christo og drottina yper þeim ógudlegu/ 556. 557.

Guð

Registur

Luar med gudhrædder Lærepædur hapa hier í
Heime bærest við þa ogublegu/ þar med drottna
þeir eptir höfðlegan Dauda/ 559.

Mismunur a mill þess Vælds sem Riettruad
er hapa nu hier í Heime/og þess sem Vvaldar Sa
ler hapa hía Gude í Paradys/ 560.

Sampielag Vvaldra Sælna/og ein Vist og Ve
ra hía Gellögum Sörpædrum/ Spæmönnum postð
lum og öllum Gellögum/563. (564.

Vvaldar Sæler sepnast vissulega til syns Sells

Þp Vvöldum Sælum þæðer huðr adra í Para
dys/ 565.

Lyka so sem Adam þekte Eunu/ þyrer Sæled/
so og Eua Adam/566.

Guðr Samtal vera mun a mill Vtualdra Sæ
lna í Paradys/ 557. (Vine/568.

Sæler Vtualdra minast a eptirlærna Sændr og
Tolste Capitul.

Vtualdar Sæler byða eptir syðasta Deige/ og
oska ad meiga samteinglast aptur synum Lykóni
um/572.

Glede og Sögnudur Vtualdra Sælna/vegna þess
ad Lambsins Brullaups Satyd/sa seinaste Dag/
ur er í naud/573. (radys/ 574.

Talan vtualdra Sælna piðlgar æ jafnan í þa
Suma og Jæchalld þssarar þiordu Bofar/575.

Luar þyrer Gellög Rirning tale so þatt um
Sögnud Vtualdra Sælna/ 576.

Guðrnen huðrium og einum christnum Maðe
ber ad tilreida og bva sig til eilyps Lyps/ 577.

Í Himerykte þiker vtuöldum Sælum í önguan
mæta Tymen langur til seinasta Dags/578.

S þ þ i j.

Widur

Atidurlag og Under hinar þíordu Bókaf/580,

Fimta Bók um eilífpt Ljpp.

Syrste Capítule.

Agíatleg Truarjatning/um gleðeslega Von/vor-
rar Endurlausnar/og að Christur hafi bæði Sa-
lena og Lykaman endurleyft/581.

Sælarenar Endurþæðing þer vndan/ vppþyr-
rast í Styrnefne/en þullgíðrest þegar Sælen lýður
af Lykamanum/581.

Sæla og Dyrd gudlegar Sælar/þa hun legg-
ur af sitt Lykamis Greys/582.

Að syrgia og grata þramslidna Afstúne er eðe
þyrerboded/584.

Illur Sidur heðeña Mæna/huðnen þeir ha-
ða þared med Framslidna/585.

Christeña Mæna Luggun í foddan Motgange
585. 586. 587.

Christur vottar sig að vera fomen opant af
Líminum/og þara vpp aptur til Límens/ og fien-
er off huðnen vter meigum þangad foma/588.

Sie Christur vpprisen og til Límma þaren/þa
hlíota vorer Lykamer lýta að vpprysa þo rotn-
er sie/og blypa þar sem Lóþuded er/Jesus Christ
us/588. (þa og að deya/589.

Í Styrnefne tekur christen Mæðuren til að lí-
Lykamen skal eftir Guds Stípan liggia og
hugla í Jórdunne/590.

Þo Lykamen þune og rotne þa þínur hafi þar
eðe þar til/590.

Spurning/ Huðnen þare um þa Lykame sem
eðe voru jafnader? 593.

Registur
Annar Capitule.

Suðrnen þeim seinasta Deige mun hattad ver
ðar/ 595.

Skripten vottar ad ogudleger Mesi mune ve
ra a seinustum Dögum Verallðar/ 597.

Minning Heilags Anda til þeirra ogudlegu
Spottara/ 598. (ur ad koma/ 600.

Vegna gudlegs Ríttlaris hlytur Domsins Dag
Maltake Ogudlegra/ Skastar hapa besta Lúðu
þar a mote verða Gudhræððer iðir þrykter/ 600

En þad varer eðe leinge/ 601.

Þpterðame ap einum Ronge/ ad þeir Ogudleg
gu munu vm sijder verða ad þa sijn Laun/ 601.

Diðpullen hepur sukked Heimen þra Gude/ 602.

En Christur vill víða hñ aptur vnder sig/ 603.
Pridie Capitule.

Ap Deige hins seinasta Doms veit eingin/ 604.

Þo ma rada ap nöðrum Teifnum/ ad hann se
eðe píarlagur/ 605.

Teifnen huðra Hei Ríening gietur/ eru þesse
1 Predikan og Bodan Euangelij vm allan Hei
men/ 605. (mur/ 606.

2 Gud lopar ad senda Elsam/ adur Christur He
Tuar eru synelegar Singaðkomur Christi/ Mú
ur i Gollðed/ su kallast hñ þyrre/ Músur til Dom
sins/ 607.

Johannes Skjare var Elias til hinnar þyrre
Singaðkomu i Gollðed/ 608.

Enn sa Elias sem koma a þyrre Doms Dag/
hepur vered D. Martinus Lutherus/ 609.

3 Pridia Teifn er Openberan og Auglysing An
tichristisins/ og þess glötunar Sonarins sem er sa

S p p liij:

Rom

Romuerske þane/ 610.

4 Það þiorda Teikn/ til seinasta Dags er/ að
Gog og Magog mun þá falla í kristen Lönd/ 613
Guðnen þad eige að skilja/ 614.

5 Þ þirta marta seizer/ að Elldur mune þalla ypp
er Magog og Leidingia þa í Þrum byggia/ 615.

Um þlægur og Hörnungar aumra Þiöda í ny
þundnum Þrum/ 616.

6 Þ siötta marta/ mun Guð ypprefta merkeley
ga Þienepedur þyrer syðasta Dag/ þeir að preðia
þa í möte þeim Romuerska Antachriste/ 617.

7 Siöunda og syðasta Teikn og Merke til sein
asta Dags/ er allra handa Teikn og Undur a So
lu og Tungla/ a Himne og a Jörðu/ 617.

Stiorde Capitule

Al Þenda Veralldar mun Guð að ma Gog og
Magog/ og tasta Þiöplunum ur þessum Seime í
Þykte eilýps Elldes/ 620.

Um Þiöþulsins seinasta grímdar Reide/ 621.

Guðnen að Guðs Christne mune ganga a sein
ustum Þögum/ 621. (nara/ 622. 623.)

Og Guðnen hun mune verða lýt synum Lauf

Þo mun Guð gíeþa nöðra Nicodemos og Jo
sephos/ sem hiaföð mun veita opfötrun Christi
Limum/ 624.

Það mun Satan eðle lyða/ hellsdur sapna sam
an Gog og Magog/ og öllum Ogudlegum/ í möte
þeim litla Gloc sem rietruadur er. En í þu
ma mun Guð að ma þa með Elldi/ og þleygia öll
um Þiöplum í Heluþris Upgrun/ 624. 625.

Lýtende eru/ að so sem Christur þiötrade þan
heluþska Satan/ litlu arður en þan ypp reis að
Þanda/

Registur.

Dauid/ So mune hann hönum og hans öllu Ríste
festa wr heimenum i Selugis Upgrun/ædur hñ
vppvektur þa Framlidnu/ 625. 627.

Sínte Capítule.

Vm Heroop og Lwdu Gud/ þegar Christur
fienmur til Domsins/629.

Suifst Heroop stíft mune vera/ þad beugfast
med nöðrum Epterdænum/630. 631.

Struggur og Reidarþennur eru so sem nöður
Syrerpare/ eda Mynd og Merking gudlegs Her-
vops og hans Lwdurs/ 32.

Christur mun þa lata heyra sína Magtar og
Mafestatis Raust/ og lata alla síu sitt Dyrðar
Andlit/632.

Logande Elldur og Liome mun þa vera i fre-
ingum Christum/633.

Menn munu síu hann vm alla Heims Ríngluna
i gíegnum Jörðena/ gíegnum Stóll og Halsu/ og
alle huao vera fann/634.

So sem Myrkred huerpur þegar Solen reinar
vpp/so mun Himen og Jörd huerpa vid hans Dy-
rðar Bonu/so ad aller Heims Jäbyggjarar skur-
lu hann lyta i seil/635: 636.

Síötte Capítule.

Suðrsu ad Graper Framlidenia munu opnast/
og þeir Dauid munu vpprýsa/637.

Röðden Christi mun kalla þa Dauid vpp wr
Jörðun/638.

Epterdæme/þegar Gud birtest a Sinai Stalle/
So mun skie a seinasta Deige/ 639.

Aller Menn sem nöðurn eyma hapa a Jörðun
ne lipad/ munu þa lipande þram koma/ Iller og

S p p v.

Godee

Góðer/ 640.

Spurning/ um þa sem i þessi tölma eru eðfe and
ader? Suar/ Þeir munu vmbreytast/ og verða
vmskiptelegir/ 640. (hattab/ 641.

Og huðnen þeirre Vmbreytingu mun vera
þar munu aller Övner slast og þfistast/ og þa
mun huðs Mians Samuiska vatna/ og opnast sm
ein Bot/ og þa Samuisku Bot mun huðr Mladur
þapa med/ sler/ 642. 643.

Um Ljpsins Bot huðr og huilist hun er/ Og
huðrier þar eru jnskrigader/ eða eðfe/ 644.

Samuisknaða Bxtur munu gðra mismun a mil
le Deualdra og Sordamdra/ 645.

Þa munu Seilager Ringlar skilla i sundur þa
Riettlatu þra þeim Ögudlegu/ 645.

A seinasta Desge mun hægt ad þeckia þa De
uoldu þra þeim Ögudlegu/ 646.

Þa munu Ljstamer Riettlatra lioma/ sem Sol
og Störnur/ 647.

Þeskyring S. þails Orða/ sem hann skrifar i.
Corinth. 15. Um Ljstame Riettlatra/ huðnen
þeir verða jardader/ huðnen þeir munu vpp ap
tur rísa/ 647. 648. 649.

I Vpprisune munu Deualder verða blarter og
liomande/ en þeir Sordamdu suarter og grimlegi
er/ 650.

Þa mun og huðr Mladur þa aptur sinn eigen
Þerlit og slyna Andlits Sköpun/ 650.

Siðunde Capitul.

Spurning/ huðr et ma vera til/ ad þeir Ögud
legu yperpalle ad nýu þa Deuoldu so sem þr gðr
þu þyr hjer i Seime? 651.

Ö bitt

Registur.

Gvlnet Christi sem hafi fuðdu og stungu/mu
nu þa með ofseiganlegre Angist hjta hafi og hans
Vtvalda/652. 653.

Vtvalder Guds og þeir Ogudlegu munu þa eðe
seinge hallða eða vera til samans/þuiab Rieetla
ter munu strax vppetkner i Skyen/654.

Christur mun falla sjna Vtvalda til sín vpp i
Lopted/655.

Med húðrím Ordum Christur mune þa taka
vð sýnum Vtuðdum/ 655.

Velegging og líofteg skyring þerra Orða/Matth.
25. Róme þier Blessader/655. 656. 657. et c.

Þa munu Vtvalder afsaka sig/og overbuga reit
na/ 661.

En Christur mun votta sier hapa vered veit
og gjort huad hellst Men hapa hans Lidum og
Limum til goda vered/661. 662.

Keyndardomur og Bevissing um Malagd Her
rans Christi hter a Jördunne/662.

Attunde Capitule.

Þo Solen Tungled Stöðrnurnar skýne pagurt
a Limum/þa mun Herran Jesus med Heilögum
sýnum/ þusund þusund þramar þagurlega lioma
og skýna/664.

Þeir Heilögu verða hia Christo i Loptenu/og
i kring um hñ/en þeir Ogudlegu munu vera stan
dande hter nðre a Jördunne/ og eðe verða vpp
numder i Skyen/664. 665.

Lutlykt þa vera mun Angist og Stölsþing allra
grímlegra opsofnar Manna/ þegar þeir sia þa i
Skyum Límens hia Christo / sem þeir hapa op
föte og Ljplated/ 666.

Herran

Registur

Herran Jesus minn með sinni Heilögum í Lop-
 penu og Skýnum lata ganga Dom yper þa Ogud-
 legu/ 667.

Tuent olyfæst minn þa meiga sía og heyrast/ sín-
 er/ Sögnubur og Glede Utualdra í Loppenu/ Og
 færlæg Angist og Ruól/ Gop og Alþran Ogudleg-
 ta nðre a Jörðunne/ 668.

Þa munu aller Ogudleger og einn og sterhuðr
 verða falladur þrátt að gíðra Reikning þyrer alle
 sitt Framperðe/ 669.

Lyfa eirnen þyrer huðr sitt onyr samilege Ord
 Þa munu þrátt koma aller Villumest og Sals
 Lærarar/ og afsaka sig/ en þad skodar exte/ 670.

Gud og aller hans Heilager munu verna og fl-
 aga yper þeim Ogudlegu/ 671.

Guðrinn Ordum Christur mune tala til þeirra
 Ogudlegu/ 672.

Spurning / Guðr Utualder munu og lyfa að
 standa Reikning ap Ordum og Gírdum? 673.

Utualder munu vera Doms með Christo/
 Samþykta og Stadþesta hans Dom/ 673.

Guðrnen þesse Orden (Sæd þra mæ) munu
 þa liggja þeim Ogudlegu/ 674.

Spurning/ Hvar Ogudleger munu senda? Gu-
 ðr þeir þare? 675.

Og huilýtur að sía þa Heilýskur þyttur/ og
 hvar hann mune vera/ 676.

Aller Rualer og Þyster Forðamdra munu Ut-
 ualder sía/ lopande og þrýsande Gud þyrer hans
 Ríttlæte/ 676.

XIunde Capitule.

Strax epter Veskupan ogudlegra Manna minn
 Heimur

Registur.

Bestiur þesse hapa Enda med Elldenum/ 678.
 Heimur þesse er so sem Magnum Corpus, ein
 stor Lyfame/huðin Gud vppþyller med sinne 22a
 lögð/ 679.

So sem optstíls skledur/ad Mádur andast m3
 Anduarpan og Gliodunn/so mun Heimur þesse m3
 Drake og Þrestum þorganga/þa Gud vill hönum
 ecke leingur vid magt hallða/679.

So sem dauður Lyfame hrærer sig hūðrge/So
 mun Heimuren m3ja alla naturlega hræring/þe
 gar Gud burt tekur signa Hönd þra hönum/580.

Þegar Jorden er nu so smi Dauð/þa mun Gud
 sta Elde yper hana/og breña hana vpp i biðetu
 Ræle/ 681.

Spurning/Huðet þesse Elldur mune koma nær
 Guds Truðlum/Þa giöra þeim Wein? 682.

Orsöt og Þpne/ hvar pyrer Heimuren hlýtur
 ad breña/ 682.

Þessan Guds Dom verða Geilaget samþykkan
 de/og þar med lofande og þryfande Guds Riect/
 late/ 683.

Tiunde Cap.

Jorden er Moder manlegs Hollds/þar pyrer
 verður henni ad ganga eins og hennar Þórnum/so
 ad hun verða med vorum Lyfsmum a syðasta
 Deige umbreytt og endurnyud/ 684. 685.

Sorleinging Skiepnana eptir seinasta Deige og
 þeirra Endurlausn/687.

Suglen Phenix breñer sig vpp/ og verður sið/
 an wr Muskuñe nyr og lifande/688.

Christur er sa riectur himneskur Phenix/Höf
 um heyra til þeir Lyfamer/ Sa þyrste er hans
 personulegur Lyfame/Hætt er andlegur/ Þridie
 er

Registur.

er þessi mykile Lykame Limens og Jarðar/688.

Hans personulegur Lykame er hans maðdoms
leg Matura/689. (ta/689.

Hans andlegur Lykame er christeleg Ríkt.

Hans Verallðar Lykame er sú mykila Bygging
Limens og Jarðar/690.

Huðnen Christus sa Limneske Phenix breyt?
er víð alla þessa þreña Lykame/690.

Syrst var Heimuren skapadur/Þar næst Mað
uren/Seinast kemur Christur nið síð hollðlegan
Lykama/ap Modurlype teken/ og vpphefur hið
og endurnýar hann þyrst ap hinum öðrum/ 691.

Spurning/ Huðnen sa nýr Heimur mune vera
í hatti? 692.

Þessi synleige Heimur er eðle afið efi sem Fið
gura/Mýnd og Skugga þess okomna nýr Heims/
með Solu og Tunglu og Stjórnun/og öllu öðru/
693. 694.

Lopted mun þa hreint orðed ap öllum jllum
Aundum og allre Övedrattu/ 695.

Huðnen Jörðin sú nýr mune verða/ 695.

Stunguer Þyrnar nie Þýstar / eða nöðud Illi
grese mun þa vaxa a Jörðunni/ 697.

Huðte Stór nie Þylgiur nie Stóargangur
nöður mun þa vera/698.

Þo munu vera Vatnastraumar og Ræter til að
vökua Jörðina/699.

Þa mun huðte vera Frost nie Kulde/eda nöð
dur Övedratta/699.

Ellepte Capteule.

Um Jäbyggendur þeirrar nýr Verallðar/ og
þeirra Sattu og Sidu þess og skynar mannleg
Skynfeme

Registur

Stynseme alls eðfert/ þó eru VIII Greiner/húðer
ra heilög Ritning gietur/ 700.

2. Guðrier þá munu byggja og búa á þessare
nyrre Jörðu sem er/Alleina heilager og Rietsla
ter/eð önguær adrer/huðrte jller Menn nie rang
latter/ 701.

Guðan þeir munu verða komande/med þui ad
ædur er sagt/Rietslatter munu verða teñer vpp
i Ropted/i moez við Christum og þara vpp i Gís
menesi? Eige fr ad vera á Himnum hia Christo/
Guðnen kúna þeir þá ad vera á Jörðunæ? 703.

Slíkt Gpanperð Vtualldra opán á þá nyu Jörd
ena/var pyreemýndud med Noa Nurf/704.

Epter Vpprisuna skiedur þyest Vppþór Vtuall
dra i Himneni/ þá syðan þeirra Gpanþór aptur
ap Himnum/opán á Jördena/705.

I þeirra Gpanperð mun Guds Sonur syna Vt
uðldum alla Bygging og nya Sköpun Himens og
Jardar/705.

Med gleðelegke Forundran munu Vtuallder síð
og skoda þann nya heim/706.

Epterðame Drottningareñar ap Arabia/ þá
hun sa Skraut og Ríksdom Salómons/707.

Med ovhræðelegum Sögnude munu þá Vtuall
der lofa og prýsa Guds Landauerk/707.

Heimþór Herrans Christi og hans Vtualldra
opán á þá nyu Jörd/mun þá vera so sem Ríktu
ganga edur Heimþór eins völdugasta Kongs og
hans konunglegrar Brædur/709.

Spurning/Stuse Vtuallder vera á þeirra nyu
Jörðu/Guðnen kúna þeir þá ad vera eissþlega i
Himnum? 710.

Andsvar/

Andsuar/ Limerkte og Jarðrækte mun þa vera
eitt og hið sama/ 711.

Su nýja Veröld er þa mitt í Ríke Stodunar-
einar/ þar Gud latur sig lyta Auglite til Auglit-
tis/ 711. (du/ 712.

Goddan Dyrd er langt þra þessare Veröld-
Dyrd hins þridda Límens mun þa taka um all-
an nýja Lím/ 712. (nýu Jörðunne? 713.

2 Guðrjar heillst Þjóðir að búa mune á þeirre
þa minnu Börn þessara Adams Jesu Chrí-
sti búa til samans/ Enn þó huðr Þjóð og huðr
Ryntungst hía synu Solke og ætt Mótum/ 714.

Þúlad Gud er er Gud allrar goðrar Skíðan-
ar/ 714.

Og hönum er allt þetta vel mögulegt/ 715.

Guð oymræðegur Sögnubur þad vera mun
þegar huðr Utvaldra þínur sinni Raunga/ syna Fr-
ændur og Sorellbra og alla Sörpebur/ 715.

Líer í Límne skara Mest sig ap Burde og Slek-
tum / þar þyrir tuistrar Gud mörgum ættum-
hingad og þangad á medal ymstra Þjóða/ og vill
eingen þíkest öðrum meire/ Guð og skie mun í
öðrum Límne/ 716. (Verallðar/ 717.

3 Um Lónd og Lierð og Landskap þerrar nýu
í þeirre nýu Veröldu höllðum vír/ ad verða
mune aðskiltanleg Lónd og Lierð/ með synum
aúðfíndum Lúdemörkum og Takmörkum/ 718.

Þættir Landaskiptónu er trulegt/ ad huðr og ein-
utualen Þjóð mune allars Límis til samans búa
þar Gud huðrre Þjóð til skíðar og skipar/ 718.

Í Límum Límne mun þa vera Fridar og Sam-
þykke/ Og allir hlutar minnu Utöldum þa sam-
eignu

elgenleger/ 719.

Spurning/Villie nóðtur para um Heimn/og sko-
da önnur Lönd/ adrar vtvaldar Þiðer/huðnen
mun þad Serðalag ganga til? 719. 720.

2111 Um Þvstade og Þygðer Devaldra annars
Heims/722.

Suðrke munu þar verða Þorger nie Þætt/Þvð
nie Þerberge/so sem nu i þessum Heime/723.

Þo mun þar vera einn Stadr/og ein ny Þorg/
sem nepnest su nya Jerusalem/ 723.

Suðr ed vera mun Keingd og Þreidd og hæð
þeirrar Þorgar/724. (725.

Þp huðrre Materia eda Þpne su Þorg er bygd

Suðnen þau Örd um Þygging þeirrar nyu
Jerusalem skule skiln vera/725.

Sialpur Gud mun vera Mustere i þeirre nyu
Jerusalem/ 726.

Suðnen þad er ad skilia/ ad su Þorg þurpe
huðrke við Solar nie Tungls/ 727.

Null Örd um þa Himneska Jerusalem skal skil-
ia andlega/728.

Suðrsu vier munu verða andleg Guds Mustere
og hapa alla Þardarþingluna til Þvstadar/728.

Þyrd og þegurd þessa Heims er eðe ariðad ein so sin
Stugge hins okomna Heims og Veralldar/729.

So stor Munr sem er a mille Mansins og St-
ugga hans/so stor Munur er a mille þessa Heims
og hins okomna/730.

V Um adskilianlegar Gapur Embatte og Audi-
ape Devaldra annars Heims/731.

Allar veralldlegar Eticetter/ hærre og lægre/
verða þa annars Heims apteknar/732.

Registrit

Þa munu Þrvaldur verða í nöðrum Glucum lyft
er/eñ í sumum Glucum olsker sijn a mille/733.

Þ huðrú þeir munu lyftir verða/733. 734.

Þ huðrú Glucú þeir munu olsker verða/735.

Margur er þatatur og þyrerliten hjer í Heime
eñ añars Heims mun hañ hapa mefre Þyrd enu
marger Kongar Herrat og Höpdingar/735.

Ap stytum Greinarmun mun huðrú rýsa Ap
und Heipt nie Satur Þrvaldra a mille/738.

Þad sammar S. þall med Þpterlytingu Lyktar
mans Lima/739.

So munu vier þar lipa til samas í sösum Riar
lesta eins og Rimerner a Mansins Lyktama/739.

vi Vm Tungumal allra Þiöda/añars Heims/740

S. þals Ord og Meining þar vm/741

Mull Tungumal med huðrú Gud hefur vered
lopatur og þyrkadur hjer í Heime /þau munu
samt blipa annars Heims/ 742.

En þo mü huðr Þrvaldra skilla annars Mal
og fúsa allar Tungz/eins og Guds Þinglar/742.

Þad kenneir off Þame postulaña a Lyktasun
nu/ 743.

vii Vm Bladaburd og Þunad Guds Þarna ann
ars Heims/og þeirra Skart/743

So sem vier höpum þa andlega Lyktame/ so
munum vier þa þa ad hapa andleg Blade/744.

viii Vm Mat og Dryð Guds Þrvaldra ann
ars Heims/745.

So sem Þarned í Modurlype hefr eðert Skyn
a þssa Heims Mat og Saxu/so höpum vier eðert
Skyn a Saxu Þrvaldra/annars Heims/745.

Sorklaröðum andlegum Lyktönum heyrer til
andleg

Registur.

andleg Sæðsla/747. 748.

Vor hin hellsta Sæða og Drykt er og mun vera
ad slá og lyta Guds blessaða Andlit/749.

Þó mun Dröðlum ei ómögulegt vera ad eta
brekka og þegar þeir vilja/ 750.

Tölpte Capitul.

Christur vor Gmneske Emmanuel mun gjöra
sialpan sig Gude Södur vndergiepen/ so ad Gud
verde allt í öllum/751.

Gud er allt/ Híð jñra/ Og so híð ytra/752

Gudnen Gud er allt híð jñra/ íbidem.

Gudnen hafi síe allt híð ytra/752.

Hvar þyrer Christur vilie aptaka allt Aþernalld
og sig sialpan gjöra Gude Vndergiepen? 753.

Gud þyrer sína Speke til þio so Heimn og
hans Jñbyggendur í Vpphæf/ ad hafi med sinne
Aðalæd og Stjörn vilde allt vpppylla/753.

Þar kom Satan og gjörde vppreisn í mote Gu
ds Syne/og vilde vera allt/Guad Gude gramdest
og gap Synenum allar Stiepnur í völd/754.

Christur sa añar Adam drottinnar yper allt/efi
þó eðe þyrer utan Strýd og Bardaga í mote Di
öplenum/ 755.

So mun nu Christur a epsta Deige afhenda
Södurnum aptur sitt Rýke/og med allre síne Chr
istne giepa sig vnder Gud/ so sem ríettur annar
Adam/ 756.

(um/ 757.

Þá mun Gud þyrer Christum verda allt í öll
Tuxr Aþterlyfingar/til Vnderstöðu og Stíln
ings þessa Keyndardoms/758. 789.

Christur/sa añar Adam mun med síne vñaloro
Christne/þefere añarre Euv/í þeim nya Heimn/

G g g g.

halldo

Registur.

halldo eilýpt andlegt Brullaup/761.

Suðrenn vor himneskur Adam tætur við sítt
nyu Eini/ 761.

Um Brullaups halld Christi og hans Gesslag-
rar Brudur í þeirre nyu Jerusalem/ 762.

Um lúplegar Samrædur á milli Christum og
hans Himneskrar Brudur/763.

Suðru Vtvalder mune lopa og þrifa Gud oaf-
latanlega/og lýtelæða sig þyrir hans Þyrðarvell
de/ 764.

Ad heyrta Gud sialpan talanda/mun þá meste
Gimerktis Sögnudur/765.

Guds Christne mun þá verða ríktande með sí-
num Brudguma Christo/ og mun vera hans sam-
Arpe/765.

Christus með sínum Rínglum mun þá annars
Heims vera Lýfð og Lýfsins Kraptur í Síðre
um Vtvaldra/ 766.

Þá mun Christur og heilager Rínglar/og Gu-
ds Vtvalder vera allir saman eitt/ 767.

Ríngen Ríning eða Samteininging hjer á Þór-
du kann að jafnast eða lýftast við þá Himnesku
Samteininging Ríngla og Mánna við Gud/768.

Merkileg Orð Herrans Christi um þessa Rí-
ning við Gud/769.

(769.

So sem þrjár Guðdomsins personur eru eitt/
Alífta er sú himneska Ríning Guds og hans
Vtvaldra/770.

(ingu/ 771.

S. Þóll veskyr þessa Ríning með Þpterlýft
Hjer er að hugleða þrjá þyrlega Keyndardo-
ma/Sýst um vora Samteininging og Ríning and-
lega við Gud í Christo Jesu/ 772.

Slíft

Registur.

Slíkt Þing er klemur riðtelega í líos í eilípu
Lýpe/773. (godur er/773.

Þa munu Þvualdr riðtelega þína huórðu Gud
Hér í Heime er allt þorgeingelst og hiegomlegt
so Mansins Liarta þa hie eðe ad lata þer næg
ta eða vera til Friðs/774.

Lúðrenn þad klemur til ? 775.

Lúðru Gud mun sedia og gledia öll Stílníng
er Vit allra stinna Þvualda annars Heims/776.

I Syrst verða þeir lýtande Gud med Augömm
Auglite til Auglitis/og huad gledelegt þ er/777

II I annan mata þa Þvualdr ad heyrta Guds
Rauft blyðlega med Þyrönnm/779.

III Huad heilist Heilög Þreñing mun e tala þyr
er Þyrum Þvualdra í eilípu Lýpe/ 780. 781.

Sögnudur og Glebe Guds Þvualdra/vegna Ö
ða Heilagrar Þreñingar/782.

IIII I þiörða mata mun Gud verða þ allra söt
asta/í Múnenü Gudz vtuvaldra/ aßars heims/782

Huad þad er ad eta og dreka í Himerýte/sem
er/eðe alleinafa ad trua a Gud/hellður ad þíña
og sifaða hans guddomlega og aßsamlega Gíða
sku og Ríðreika/783.

V I þíntu Grein mun Gud vera Þvöldum eñ
allra sötaste sötseits Þmur/þyrer Vitönum hñs
Heilagra/ 785.

VI Christur vor himneskur Þröðgume/mun og
þaðna ad siet syna Þvualda/ og minnast við þa
med himneskum hætte/ 786.

VII Gud sem er Ríðreikuren/mun og so þallto
men og algiörðan giðra allan Ríðreik Þingla
og Manna/787.

Þ e e i y :

I att unda

Registur.

viii 3 attunda Mata mun Gud vera hñ allra
hæsta og hælesta Speke og Viska sunna Dvald
ra/So þeir munu vta og skilja alla Leyndardo
ma Heilagrar Þannningar/788.

Sun. 1 stuttu Male/Guðnen Gud mune ann
Helms vera alle 1 öllum sínum Dvöldu/789

ii Sa annar Leyndardomur er ym Þíning og
Santeinging 3. Þingla og vvaldra Maða sñ
a mille/og huðsu að Meñ og Þinglar munu all
ars Heims verða eitt/789.

Lyp og Framperde/Þingla og Maða mun að
ars Heims verða Lyp Þarleitfins og Þiskunar
790.

Guðr huðr að Dvöldum mune þekja annan 1
eillpu Lypse ? 791. 792.

Ljta munu Dvalder þekja þa sem þeir hafa
allðrei stæð hñr 1 Heim: og alla 3. Þingla/793.

Þeir Þordambu munu ljta þekja Guðs Dval
da 1 Þyrðenne/794.

Guðsu Dvalder munu annars Heims verða
samhugader/1 allre Aft og Þisku til Guðs og Na
ungans/796.

(Gude/797.

Meñ og Þinglar munu þa verða aller eitt 1

iii Sa þridie Leyndardomur er/Guðlyker Guðs
Dvalder verða munu annars Heims/ að þeirre
Þíningu sem þeir eru eitt orðner m3 Gude/797.

i 3 þyrstu verða þeir heilbrigðer og styrkuer 1
Gude/798.

/de/801.

2 Þar næst verða þeir vjser og almenter 1 Gu;

Aller Leyndardomar Guðs munu þa verða þy
rer Dvöldum funner og lioser/802.

Þa munum vser kústande verða allar boflegar

Ljter

Lister/804.

3 Pa munu Þrvaldur vera mîðg þyrðar samseger

1 Gude/805.

4 Þeir munu og þa verða/vegna sinnar Sam
teinginger við Gud/mægtuger og völduger og alle
þormegande 1 Gude/807.

5 Þeir munu og þa verða þorkunnar ræter o
auðuger 1 Gude/811.

6 Þeir munu þa verða þagtiande og ovræðe
lega glæder 1 Gude/og hvar þyrer/815

7 Og 1 syðasta mata munum þier verða/pullstoni
lega algörðer 1 Gude/819.

Prentad a Holum.

Anno Salutis.

1608



17
P. S. 173



W. Sargis Ten. son







